

ئاویتی دلی

«الفوائد»

نوسینی
ابن قیس الجوزی

وهرگیان و پوخت کردی
فه رمان عزیز نه جار

نایب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَاوِیْتِی

نَاوِیْتِی دِلْ
(الفوائد)

نَوَیْتِه‌ی دَلْ (الفوائد)

نووسینی
أبن قیم الجوزية

وهرگیړان و پوخت کردنی
فه‌رمان عزیز نه‌جار

ناریت

ماڭا ۋە چاپچىدانى پارتىئىداۋە بۇ نۇسخە
نارىن

ناۋى كىتەپ بەرگىسى:	الفوائد
نوسىنىڭ:	إن قيم الجوزية
ناۋى كىتەپ بەرگىسى:	ئاۋىتەھى دىل
ۋەرگىچە:	فرمان نىجار
نەخشەسازى ناۋەھ:	شەنۆ ھىدامىن
نۆرە ۋ سالى چاپ:	(۲۰۱۰) چاپى دوۋەم
ژمارە سىپاردىن:	ژمارە سىپاردىن: ۶۵۲۱ ي سالى (۲۰۰۵) ي پى
	دراۋە.

ISBN 9953-85-240-5

نارىن

ھەۋلىر - چۈرپىيانى شەيخ مەھمۇدى ھەفەيد

بازارنى زانست بۇ كىتەپ ۋ چاپەمەنى

ژ. ت / ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

Website www.nareenco.com

E-mail: nareen@nareenco.com

پیشہ کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَا بَعْدُ:

مَرُوْهُ پَيْك هاتووَه له لاشه و پوْخ، گياندارانى تريش تهنه پَيْك هاتووَه له لاشه و
 لايه نى پوْحيان نيه، ئه وه تهنه مَرُوْه لايه نى پوْخى هه يه، مَرُوْهُ چوْن پېيوستى به
 تېركردن و ئاسووده كردنى لاشه ي هه يه، به هه مان شيوه ش پېيوستى به تېركردن و
 ئاسووده كردنى پوْخى هه يه، ئه گه ر تهنه بايه خ به تېركردنى لاشه ي بدات و
 پېيوستى پوْخى وازلى بېنيّت، ئه وه ناتوانيت وهك مَرُوْفيكى ئاسايى بژيت، چونكه
 خوْى له قالبى مَرُوْفايه تى دهره يّناوه و چۆته پيزى گياندارانى تر كه پېيوستيان به
 لايه نى پوْخى نيه، ئه وكات ناتوانى وهك ئاژه ليش بژيت له بهر ئه وه ي ئاژه ل
 پېيوستى به لايه نى پوْخى نيه، بۆيه ئه و مَرُوْه به رده وام له نيگه رانى و دل تهنگى و
 دلّه پاوكى داده بېت نازانيت چى بكات ئينجا بوْ ئه وه ي خوْى له و نه هه ميه تيه پزگار
 بكات خوْى ده كوژيت، ئه وه حالى ئه و كه سانه يه كه لايه نى پوْحيان فه راموش
 كردووه، جا ئاسووده كردنى پوْخ به پاك كردن و چا كردنى دلّ ده بېت، چونكه ئه گه ر
 دلّ پاك و باش بوو، ئه وه هه موو ئه ندامه كانى لاشه ي مَرُوْهُ چاك ده بن، به لام ئه گه ر
 دلّ خراپ بوو، ئه وه هه موو ئه ندامه كانى خراپ ده بېت، وهك پيغه مبهر ﷺ
 ده فه رموئى: ((وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ
 الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))^(۱)، واته: له ناو لاشه ي مَرُوْهُ پارچه گوشتيْك هه يه،
 ئه گه ر ئه و پارچه گوشته باش و چاك بوو، ئه وه هه موو ئه ندامه كانى لاشه ي مَرُوْهُ
 باش ده بېت، به لام ئه گه ر ئه و پارچه گوشته خراپ بوو، ئه وه هه موو ئه ندامه كانى

خراپ دەبىت، ئەو پارچە گۆشتەش دلا.

بەلى: دلى نەخۇش دەكەويت ھەر وەك چۆن لاشە نەخۇش دەكەويت، شىفا و دەرمانەكەشى تەوبە و پەشيمانىيە، دلى ژەنگ و لىل دەبىت ھەر وەك چۆن ئاويٽە لىل دەبىت، پاك بوونەكەشى بە زىكرى خوايە، دلى پروت دەبىت ھەر وەك چۆن لاشە پروت دەبىت، پۇشاكەكەشى تەقوايە، دلى تىنى و برسى دەبىت ھەر وەك چۆن لاشە مروف برسى و تىنى دەبىت، خواردن و خواردنەكەشى ناسىن و خۇشويستەن و تەوەكول و گەرەنەيە بۇ لاي خاى گەرە.

جا بۇ پاككردنەوەى دلى خۆم ودى ئىوەش ئەو كىتەبە نايابەم ھەلېزاردوۋە كە ئەگەر خوينەر بە دلىكى ئامادەوۋە بىخوينىتەوۋە، ئەو بابەتەكانى لەم كىتەبە باسكراوۋە لەگەل دلى ئاويٽە دەبىت و ھەست دەكات دلى ئاۋ داوۋە بە شتىك كە پىويستىەتى، ئەم كىتەبە كە ەرەبىيەكەى ناۋى ((الفوائد)) ە بەشاھىدى زانايان يەككە لەو كىتەبە نايابانەى لەم بارەيەوۋە نووسرايىت، دەبينىن زۆربەى ئەو نووسەرانەى دەربارەى ئاسوودەيى دلى شتىان نووسىوۋە سووديان لەم كىتەبە بينىوۋە، بەلام من ناۋى كىتەبەكەم ناوۋە ((ئاويٽەى دلى)) چۈنكە مروف لەكاتى خويندەوۋەيدا دلى ئاويٽەى بابەتەكانى دەبىت، بەپاستى من لە ۋەرگىرانى ئەم كىتەبە زۆر شتى ناياب فىرېووم و سوودم لى بينى، ئومىد دەكەم ئىوۋەش لىى سوودمەند بن، وخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

فەرمان عزيز نەجار

najar_r@maktoob.com

ك. ۱۴۲۹/۶/۲۵

ز. ۲۰۰۸/۶/۲۹

— ھەلىر —

کورته یه ک له ژيانی (ابن القيم)^(۱)

ناو و نه سه بی:

نهم به پړزه ناوی (محمد) ی کوپی (ابی بکر) ی کوپی (ایوب) ی کوپی (سعد) ی کوپی (حریز الزرعی دمشقی) یه، له قه به که شی (شمس الدین) ه کونیه که شی (ابوعبدالله) یه، به لām نهم به پړزه ناسراوه به (ابن قیم الجوزیه).

(الجوزیه) قوتابخانه یه بووه که باوکی (ابن القيم) به پړوه به ریکی چالاکی نهم قوتابخانه یه بووه به جوړیک زور به چاکی کاروباری نهم قوتابخانه ی به پړوه بردووه و هلی سوړاندووه، هر بویه ش ناوی کوپه که یان بردووه به (ابن القيم)، واته: کوپی به پړوه به ره چالاکه که.

له دایک بوونی:

نهم به پړزه له (۷) ی (صفر) ی سالی (۶۹۱) ی کوچی له (دمشق) له خانه واده یه کی ثاین په روه له دایک بووه، نهم به پړزه له خانه واده یه کی پر له زانست و نه جیب زاده په روه رده بووه، هر بویه ش زور تامه زروی زانست و زانیاری بووه و به رده وام هه ولیداو له هه موو بواریکدا زانست به ده ست بهینیت، به تاییه تی زانسته عه ره بی و شرعیه کان، تاکو وای لیّهات له م بواره دا بوو به زانا و (مفتی) یه کی پایه به رز.

(۱) بو ژيان نامه ی (ابن القيم) بپوانه نهم کتیبانه:

یه که م: (ذیل طبقات الحنابلة) دانراوی (ابن رجب) (۴۴۷/۵ - ۴۵۲).

دووه م: (البدایة والنهاية) دانراوی (ابن کثیر) (۶۵۷/۷ - ۶۵۸).

سئیه م: (شذرات الذهب) دانراوی (ابن العماد) (۱۶۸/۶ - ۱۷۱).

چواره م: (الدبر الکامنة) دانراوی (ابن حجر) (۴۰۰/۳ - ۴۰۳).

مامۇستاكانى:

(ابن قيم) له لای ئەم بەرپزانهى خواره وه زانستى وه رگرتووه:
زانستى عه ره بى له لای (مجدالدين ابى بكر محمد المرسى) و (محمد بن ابى الفتح البعلی) و (مجدالدين اسماعيل بن محمد المرانى) خویندوه، زانستى (اصول) و (فقه) له لای (ابن تیمیة) ه خویندوه، زانستى ه دیسى له لای (زين الدين الشيرازى) و (صدر الدين الدمشقي) و (تقي الدين المقدسي) و (عيسى بن عبد الرحمن الحنبلي) و (فاطمة بنت ابراهيم البطائحي) خویندوه، چه ندين مامۇستای تریشى مه بووه كه ئیمة لیڤه دا ناومان نه هیتاوه.

قوتابییه کانی:

قوتابییه کانی زۆرن هیتدیک له وانه:
یه که م: (ابن رجب الحنبلي).
دووه م: (ابن کثیر).
سییه م: (ابن عبدالهادی).
چواره م: (شمس الدين محمد النابلسي)
پینجه م: (ابراهيم) و (عبدالله) ی کوپی.
ستایشی زانا یان له باره یه وه:
زۆر دیک له زانا یان مه دحیان کردووه له وانه:

* (ابن کثیر) ده فه رمووی: ئەم بەرپزە شه و پۆژ سه رقالی - نوسین و خویندن و به نډایه تی - بوو، زۆر نوێژی ده کردوو و زۆر قورئانی ده خویندوه، په وشتی زۆر جوان بوو، دلی زۆر ساف بوو، هه سوودی به کهس نه ده برد، بپوانا که م کهس له و سه رده مه ی ئیمة هه بوو بیئت به نډایه تی له و زیاتر کرد بیئت.

* (ابن رجب) ده‌فهرمووی: که سم نه‌بینی له‌و زان‌تر بی‌ت، نه‌م بینویه که‌س وه‌ک
ئه‌و شار‌ه‌زایی هه‌بی‌ت له‌ قور‌ئان و سوون‌نه و پاس‌ته‌قینه‌کانی ئیمان، من‌ نالیم ئه‌و
(معصوم)ه، به‌لام پیاوی وه‌ک ئه‌وم نه‌بینویه.

* (القاضي برهان الدين الزرعي) ده فہرموی: له سہ ردمی خویدا کہ سی لہو
زانا تر نہ بوو.

* (ابن حجر العسقلانی) دہ فرمووی: بہ پاستی ئم بہ پیژہ کا برایہ کی زانا و لڑان بووہ، کہ شارہ زایہ کی جاکی بہ خیلانی (مذہب) ہکان ہہ بووہ۔

* (ملا علي القاري الحنفي) ده‌فهرمووی: هه‌ر که سی‌ک (منازل السائرین)ی خویندبیته‌وه بۆی ده‌رده‌که‌ویت که خۆی و مامۆستا‌که‌ی ژۆر پابه‌ند بوونه به (اهل السنة و الجماعة) بۆت ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌وانه وه‌لی ئه‌م ئومه‌ته بوونه.

پیشہ کاری:

۱. پیش نویژی ده کرد له (الجوزية).
۲. وتنه وهی وانهی شهرعی له (الصدرية) و چنه شوینی تر.
۳. نووسینی کتیب.
۴. ده رکردنی فتوای شباو بوئه و سه رده مهی لی ی ژباوه.

بہرہ منہ گانی :

به ره مه کانی زوږن به لام نيمه ليره دا هينديکيان ده ژميړين له وانه ي که
جاپکراون:

- ١- زاد المعاد في هدي خير العباد.
- ٢- تهذيب سنن ابي داود.
- ٣- طريق الهجرتين و باب السعادتين.
- ٤- اعلام الموقعين عن رب العالمين.
- ٥- اغاثة اللهفان في احكام طلاق الغضبان.

- ۶- اغاثة اللهفان من مصايد الشيطان.
- ۷- بدائع الفوائد.
- ۸- الفوائد، ثم كتيبہ ۲ه كه له بهر دهستت دايه.
- ۹- التبيان في اقسام القرآن.
- ۱۰- تحفة المودود باحكام المولود.
- ۱۱- تفسير سورة الكافرون و المعوذتين.
- ۱۲- جلاء الافهام في الصلاة والسلام على خير الانام.
- ۱۳- اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة و الجهمية.
- ۱۴- حادي الارواح الى بلاد الافراح.
- ۱۵- الروح.
- ۱۶- روضة المحبين و نزهة المشتاقين.
- ۱۷- شفاء العليل في مسائل القضاء و القدر و الحكمة و التعليل.
- ۱۸- الصلاة و حكم تاركها.
- ۱۹- الصواعق المرسلة على الجهمية و المعطلة.
- ۲۰- الطرق الحكمية في السياسة الشرعية.
- ۲۱- عدة الصابرين و ذخيرة الشاكرين.
- ۲۲- الفروسية.
- ۲۳- الفوائد المشوقة الى علوم القرآن و علم البيان.
- ۲۴- الكافية الشافية في الانتصار للفرقة الناجية.
- ۲۵- مدارج السالكين بين منازل اياك نعبد و اياك نستعين.
- ۲۶- مفتاح دار السعادة.
- ۲۷- الوابل الصيب و رافع الكلم الطيب.
- ۲۸- الجواب الكافي.
- ۲۹- هداية الحيارى في اجوبة اليهود و النصارى.
- ۳۰- الرسالة التبوكية.

چه ندين كتيبى تريشى هه ۲ه، به لام چاپ نه كراون.

وهفات کردنی:

پیشه‌وا (ابن القیم) په‌حمه‌تی خوای لی‌بیت له کاتی عی‌شا له شه‌وی پینج شه‌مه‌ی (١٣) ی (رجب) ی سالی (٧٥١) ی کچی وه‌فاتی کردوه، دوا‌ی نیوه‌پۆ له مزگه‌وتی (الاموی)، پاشان له مزگه‌وتی (جراح) نویژی له‌سه‌ر کرا، له گۆرستانی (الباب الصغیر) ی‌شدا نیژدا که خه‌لکیکی زۆر ئاماده‌ی جه‌نازه‌که‌ی بوون.

سوود وهرگرتن له قورئان^(١)

ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت سوودمه‌ندبیت له قورئان، ئه‌وه له کاتی خویندن و گوێ‌گرتن بۆی، بیر و هۆشت کۆکه‌ره‌وه و به‌دل گوێ ی بۆ بگه‌ر، ئه‌وسا به‌ دل و هۆشه‌وه ئاماده‌ی به، وه‌ک ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌تانه پاسه‌وخۆ ئاراسته‌ی تۆ ده‌کات، چونکه ئه‌م قورئانه په‌یامی خوای گه‌وره‌یه بۆ تۆ، که له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که محمده ﷺ رایگه‌یانده‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ٣٧)، واته‌: بێگومان له‌م به‌سه‌ره‌اتانه‌دا کاریگه‌ری و بیرخستنه‌وه هه‌یه بۆ که‌سیک که دلێکی زیندووی هه‌بێت، یان به‌دلێکی ئاماده‌وه‌گوێ بگه‌رێت بۆ قورئان.

جا ئه‌م قورئانه له‌کاتی‌که‌دا کاریگه‌ری ته‌واوی خۆی له‌سه‌ر مە‌وفا ده‌بێت، ئه‌گه‌ر ئایه‌ته‌کان شوێنی نیشته‌نه‌وه‌یان هه‌بێت - که دل نیشته‌نه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانه - ئامرازی وه‌رگرتنی ئایه‌ته‌کانیش هه‌بێت - که گوێ‌گرتن و خویندنه‌وه ئایه‌ته‌کانی قورئانه هه‌چ به‌ربه‌ستیکیش نه‌بێت له سوودمه‌ندبوون لێ - که‌بێ ئاگاییه له قورئان - جا

(١) خویننه‌ری به‌ریز: ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت سوودمه‌ند بیت له‌و کتێبه، ئه‌وه به‌ وردی و به‌ تیگه‌یشتنه‌وه بپه‌خوێنه‌وه.

ئو ئایه تهی پیشوو ئه م خالانهی هه موو له خۆ گرتوه، که زۆر به جوانی و به کورتی پونیان ده کاته وه و دهیان گهیه نیتته سه ره مه به ست.

که ده فه رموو: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ﴾ (ق: ۳۷)، واته: بێگومان له م به سه رهاتانهی قورئاندا کاریگه ری و یادخستنه وه ههیه.

ئه مه ئامه ژهیه بۆ ئو ئایه تانهی که پیش ئه م ئایه ته باسکراوه له سه ره تایی سوره ته که تا ئیره، ئانه م به سه رهاتانه کاریگه ری ههیه.

که ده فه رموو: ﴿لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ (ق: ۳۷)، واته: کاریگه ری ههیه بۆ که سیك که دلێکی زیندوی هه بیته.

ئه مه ش شوینی نیشتنه وهی ئایه ته کانه که دله، مه به ستیش به دل، دلی زیندوه که بیر بکاته وه، هه ره که خوای گه وره ده فه رموو: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾

﴿١٦﴾ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ (یس ۶۹ — ۷۰)، واته: ئه م قورئانه یادخه ره وهیه و قورئانیکی پوون و ئاشکرایه، ئه م قورئانه بۆ ئه وهیه ئه وکه سانه بێدار بکاته وه که دل زیندوون، که ده فه رموو: ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۳۷)، واته: دل ئاماده و به ئاگایه له کاتی خویندن و گوێ گرتنی قورئان.

(ابن قتیبه) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده فه رموو: ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ واته: که گوێ ده گریت بۆ کتیبی خوا — که قورئانه — دلی ئامادهیه و بیر و هۆشی له وێیه، بێ ئاگانه لێی.

ئه وه ئامه ژهیه بۆ ئو به ره به ستهی، که رێگه ره و کاریگه ر بوونه به قورئان، ئه م به ره به سته ش بێ ئاگای دل و تیپانه مانی ئایه ته کانه به بیر و هۆشه وه، جا ئه گه ر کاریگه ریه که چه نگ که وت که قورئانه، شوینی ئایه ته کانیش چه نگ که وت که دلێکی زیندوه، ئامرازی وه رگرتنی قورئانیش چه نگ که وت که گوێ گرتن و خویندنه وهیه تی، هه یج به ره به ستیکیش نه بوو له سوودمه ندبوون لێی که بێ ئاگای دل و پوو وه رگێپانه لێی بۆ شتیکی تر، ئه وکات به پاستی قورئان کاریگه ری خۆی

دهبیټ و پوټلی خوی دهبینیت و مروفه کهش بههرمه‌ند دهکات.

نه‌گه‌ر گوترا: باشه نه‌گه‌ر مروف بهم خالانه له قورئان سوودمه‌ند دهبیټ، بۆ نامرازی (أَو) له‌م نایه‌ته‌دا ﴿أَوَ أَلْفَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ ه به کار هاتووه؟! له کاتیکدا نه‌م شوینه شوینی (واوالجمع) ه نه‌ک شوینی (أَو) چونکه (أَو) له نیوان دوو شتان بۆ مه‌به‌ستی یه‌کیکیان به‌کار دیت؟!

له وه‌لامی نه‌م پرسیاره‌دا گوتراوه: نه‌مه پرسیاریکی زۆر جوانه و وه‌لامه‌که‌شی به‌م جۆره‌یه: نایه‌ته‌که به نامرازی (أَو) ئاراسته‌کراوه، نه‌وه‌ش به‌گویره‌ی حالێ بانگ کراوه‌که‌یه، چونکه هیندی که‌س مه‌یه، که دلی زیندوو و به‌ئاگایه و فیتره‌ت پاک و ته‌واوه، جا نه‌گه‌ر به دل بیری کرده‌وه و به‌فیکری خوی پوانی، نه‌وه دل و عه‌قلی راستی و دروستی قورئانی بۆ ده‌سه‌لمینیت.

جا نیشته‌وه‌ی نایه‌ته‌کان له‌سه‌ر دلی، کامه‌رانی ده‌کات و ده‌بیټ به‌پۆشنایی بۆی که ده‌کاته پۆشنای له‌سه‌ر رۆشنایی فیتره‌ت، نه‌وه‌ش وه‌سفی نه‌وه‌که‌سانه‌یه که ده‌رحه‌قیان گوتراوه: ﴿وَبَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (سبأ: ٦)، واته: نه‌وانه‌ی زانیاریان پیدراوه چاک ده‌زانن نه‌وه‌ی که له‌لایه‌ن په‌ره‌وه‌دیگارت‌وه بۆت ره‌وانه‌کراوه حه‌قه.

مه‌روه‌ها ده‌رحه‌قیان گوتراوه: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْأَمْصِاحُ فِي زُجَاجٍ الزُّجَاجُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (النور: ٣٥)، واته: خوای گه‌وره‌ نور و پووناکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، نموونه‌ی نوره‌که‌شی وه‌ک تاقیک وایه که چرایه‌کی تیدابیت، چرایه‌که‌ش له ناو شووشه‌یه‌ک دابیت، شووشه‌که‌ش وه‌ک هه‌ساریه‌کی پرشنگذار و ابیت، که داگیرساوه له پۆنی به‌فه‌پی زه‌یتوون، نه‌ پووی له پۆژه‌لاته نه‌ پووی له پۆژئاوایه، پۆنه‌که‌شی

خەرىكە خۇي دابگرسىت و پووناكى بداتەو، ئەگەرچى ئاگرىش نە يگاتى، ئەم قورئانە نورى وەھىيە لەسەر نورى فىترەت، خىواي گەورەش رىئىماي ئەو كەسانە دەكات كە دەيەوئىت و شايستەن بۇ نورەكەي.

بەلئى: ئەمە ھال و گوزەرانى دلى زىندوو و بە ئاگايە.

(ابن قيم) دەفەر موئى: لە كىتئىيى اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة و الجهمية دا باسى ئەم ئايەتەمان كىردوو، كە چ نەيئى و ھىكمەتئىكى لە خۆگرتو.

جا خاوەنى دلى زىندوو، دلى بەجۆرىك لەگەل ئايەتەكانى قورئاندا تىكەل دەبىت، ھەر وەك ئەو وايە كە لەسەر پووپەرى دلىدا ئايەتەكان نووسرايىت، ھەر كاتىكىش بىيەوئىت لەسەر پووپەرى دلىدا دەيخوئىتتەو، ھىندى كەسەش ھەيە ئامادەيەكى تەواوى نىيە، دلى ھۆشيار نىيە، زىيانى كامل نىيە، ئەمەيان پىوستى بە جىھان بىنيە، كە پاستى و ناپاستى بۇ جىبابكاتەو، چونكە دلى نەگەيشتوتە پلەي دلى زىندوو ھۆشيار، جا ئەم مۇقە بۇ گەيشتن بە ھىدايەتى خوا، پىويستە بە دل گوى بۇ پەيامى خوا بگىرت لە ماناكانى ووردبىتتەو، ئەو كات دەگاتە دلئايى، بۆشى پوون دەبىتتەو، كە ئەم پەيامە پاست و دروستە.

مۇقى يەكەم: وەك ئەو كەسە وايە كە شتىكى پى پابگەيەنن، كە شتەكەي بە چاوى خۇي بىنيبىت، - ئەم جۆرەيان - گەيشتوو بە پلەي ئىحسان.

مۇقى دووھم: وەك ئەو كەسە وايە كە شتىكى پى پابگەيەنن، كە شتەكەي بە چاوە بىنيو، بەلام دلئايە كە ھەوالدەرەكە پاست دەكات و ھەوالەكەش پاستە بۆيە دەلئىت: ھەوالەكەي بە پاست دەزانم - ئەم جۆرەيان - گەيشتوو بە پلەي ئىمان، پلەي (علم اليقين) نىيان بپيو، واتە: دلئىشى بەرەو (عين اليقين) دەپوات، ئەم جۆرەيان بپوايەكى پتەوى ھەيە كە ئەو بپوايە دەرى دەھىنئىت لە بازەنى كوفر بۇ بازەنى ئىسلام، (عين اليقين) يىش: كە جۆرى يەكەمە.

دوو جۆرە: جۆرىكىيان لە دىيادايە واتە: لە دىيادا بە چاوى دل پاستىەكان دەبىنئىت، جۆرىكىشيان لە دواپۆژدايە واتە: لە دواپۆژدا بە چاوى سەر پاستىەكان دەبىنئىت.

جا ئو(عين اليقين)ەى لە دنيادايە پەيوەستە بە چاوى دلّو، ھەر وەك چۆن شايەتى دان لە سەر شتېك پەيوەستە بە بينىنى چاۋەو.

بەلام (عين اليقين) لە دواپۆژدا، پەيوەستە بە ھەوالە غەيبانەى كە پېغەمبەر(عليهم السلام) پايان گەياندوۋە، لە پۆژى دايدا بە چاوى سەر پاستى ئو ھەوالانە دەبينرېت، لە دنياشدا بە چاوى دلّ پاستىەكان دەبينرېت، ئو ھەر دوو جۆرەكەى (عين اليقين)ە

بنچینه ئیمانیانیه کان له سورهتی (ق) دا

سورەتى (ق) چەندىن بىنچىنەى ئىمانى لہ خۆگرتوۋە و كۆيكردۆتەۋە، كە بەسە بۆ كەسىك بىيەۋىت بەھرمەندىيەت لہ م سورەتە، شىفادەريشە بۆ دليك كە بىيەۋىت دلى زىندۋىيەتەۋە ..

ئەم سورەتە ئەو خالانەي لە خۆگرتىۋە:

دروست کردنه وهی مروڤ، په یماننه کانی پوڅی دوا یی، پوون کردنه وهی
 یه کتاپه رستی، پوون کردنه وهی گوزهرانی پیغه مبه ران، ئیمان به مه لانیکه ت، به ش
 کردنی خه لکی بۆ دووبه ش مروڤی دۆپا و سه رکه وتوو، باسکردنی سیفاته به رز و
 بلندنه کانی خوای گه وره به دوورگرتنی له هه موو که م وکورتیه ک، له م سوره ته دا
 باسی دووقیامه ت کراوه، قیامه تی بچوک و قیامه تی گه وره، باسی دوو جیهان
 کراوه، جیهانی گه وره که جیهانی دوا پوڅه، جیهانی بچوک که جیهانی دنیا یه،
 له م سوره ته دا باسی دروست کردنی مروڤ و مردنی و زیندوو کردنه وهی کراوه،
 باسکردنی نه و ساته ی که مروڤ ده مریت و زیندوو ده کریته وه، باسکردنی ناگاداری
 خوای گه وره به م مروڤه له هه موو بواریکدا، به لکو به ناگایه به (وسوس) هی
 ناودلیشی، هه روته یه کی له زمان ده رچیت نه وه تو مار ده کری و پوڅی دوا یی
 لپو سینه وهی له سه ر ده کری، هه موو مروڤیک دوو که سی له گه لدا یه، یه ککیان پالی
 پیوه ده نیت و ناماده ی ده کات بۆ لپو سینه وه، نه وهی تریشیان شایه تی له سه ر
 ده دات، جا کاتیک پاسه وانه که مروڤه که ناماده ده کات ده لیت: ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عَذَابٍ﴾
 (ق: ۲۳)، واته: خودایه نه وه نه و که سه یه که فه رمانت دابوو ناماده بکریت، نه وه
 میناومه و ناماده م کردووه.

جا له وکاته ی ئه و مروه ناماده یه ده گوتری: ﴿الْيَا يَٰ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِدٍ ﴿٢٤﴾﴾
(ق: ٢٤)، واته: هه موو کافر یکی پقه کار فیهی دهنه ناو دۆزه خ.

ئەم نموونەيە وەك ئەو وایە كە مەۆفئەكئى تاوانبار بئىننە خزمەت پاشايەك و بئىن: قوربان ئەو تاوانبارەكە ئامادەيە، پاشاش بئىت: بىبەن بۆ بەندىخانە بە

گوڤرەى تاوانەكەى سزای بدهن.

بپوانە ئەم سورەتە چۆن ئەو پۆشن دەكاتەوہ كە خوای گەرە خودى ئەو
 لاشە لە ناوچوانە زیندوو دەكاتەوہ، جا ئەگەر شیاوى پاداشت بێت، پاداشتى
 دەكات، ئەگەر شیاوى سزاش بێت، سزای دەدات، وەك ئەو پۆحەى كە ئیمانى
 هیناوە پاداشت دەكریت، ئەو پۆحەش كە كافربووہ سزا دەدریت، بەم جۆرە نیە
 كە دەلێن: خوای گەرە پۆحىكى تر جگە لەم پۆحە دروست دەكات، جا ئەو پۆحە
 پاداشت دەكات و سزا دەدات، ھەر وەك ئەوانەى شارەزایەكى تەواویان نیە بەو
 زیندووكردنەوہى كەوا پایان گەياندووہ، كەوا گومان دەبەن خوای گەرە لاشەىەكى
 تر جگە لەم لاشە لە ناوچووہ دروست دەكات، جا پاداشت و سزای ئەم لاشەىە
 دەدات، ئەوانە بۆچوونیان وایە كە خوای گەرە پۆحىكى تازە بەدى دەهینیت، نەك
 ئەو پۆحەى پێشوو زیندوو بكاتەوہ، بەلكو لاشەىەكى تازە بەدى دەهینیت، نەك
 ئەو لاشەى پێشوو دروست بكاتەوہ، ئەم بۆچوونەش پێچەوانەى ئەوہىە كە
 پێغەمبەران لەسەرى كۆكن، پێچەوانەى قورئان و ھەدىس و ھەموو پەرتوو كە
 ئاسمانیەكانە، ئەم بۆچوونە لە راستیدا دان نەهینانە بە زیندوو بوونەوہ، بەلكو ئەم
 بۆچوونە وەكو بیروباوہرى ئەوانە وایە كە زیندوو بوونەوہ بە درۆ دەزانن، ئەوانە
 بپوایان بەوہ ھەىە كە خوای گەرە توانای ھەىە بۆ بەدى هینانى لاشەىەكى ترى
 تازە لە باتى ئەم لاشە لە بەین چوانە، ئینجا ئەم لاشانە سزابدا و پاداشت
 بكات، كە وابوو ئەوانە چۆن بپوا بەوہ ناكەن كە خوای گەرە توانای ھەىە خودى
 ئەو لاشانەى پێشوو كە لە ناوچوونە زیندوو بكاتەوہ!

لە كاتێكدا كە بەچاوى خۆیان - لە دنیادا- دەبینن خوای گەرە لە ھەموو كات و
 ساتێكدا لاشەىەك بەدى دەهینیت و پۆح و ژيانى بە بەردا دەكات و زیندووى
 دەكات، چۆن سەیریان پى دیت كە بە چاوى خۆیان ئەمە دەبینن! ئەوانە سەیریان
 بەوہ دیت خوای گەرە زیندوویان بكاتەوہ دواى ئەوہى كە ئیسك و پروسكیان
 بووہ بە خۆلەمیش، ئینجا لى پرسینەوہیان لە گەلدا بكات؟ جا بۆیە دەلێن: ﴿أَيُّذَا

مِنَّا وَكُنَّا نُرَابًا وَعَظْمًا ۚ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿الصفافات: ۱۶﴾، واتە: ئەگەر ئىمە مردىن و بووينە خاك و ئىسك، ئايا زىندوو دەكرىينەو؟ دەلئىن: ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ (ق: ۳)، واتە: ئەم زىندوو بوونەو شتىكى دوورە لە پاستىيەو.

كەوابوو بەدەيپناني لاشەيەكى تى تازە لە باتى ئەم لاشە لە ناوچوانە پىي ناگوتى: (بعث) زىندووكردەو، پىي ناگوتى: (رجع) گىرپانەو هـى جارى دووهم، بەلكو پىي دەگوتى: بەدەيپنان لە نەبوونەو، ئەم ئايەتەش ماناي تەواوى نەدەدا ئەگەر وابا: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ (ق: ۴)، واتە: بىگومان ئىمە دەزانىن كاتىك كە مردن زەوى وردە وردە لاشەيان دەكاتەو بە خاك.

چونكە خواى گەورە ئەمەى كردوو بە وەلامىك بۆ پرسىارىكى نادىار، پرسىارەكەش ئەو، ئايا بەشەكانى ئەو لاشەيە كۆدەكاتەو كەبوو بەخاك؟ جا خواى گەورە پىيان پادەگەيەنىت، كە ئاگادارە زەوى گۆشت و ئىسكى كردوون بەخاك.

كەوابوو چۆن ئاگادارە بە بەشەكانى لاشەيان، بە هەمان شىوەش بە توانايە لەسەر كۆكردەو و دروست كردەو هـى لاشەكانيان بۆ جارى دووهم، خواى گەورە بە دەرخستنى دەسەلات و حىكمەت و زانستى راست و دروستى خۆى زىندوو بوونەو دەسەلمىنىت، جا ئەوانەى بپوا بە زىندوو بوونەو ناكەن سى گومانىيان هەيە:

يەكەم: تىكەل بوونى بەشەكانى لاشە لەگەل زەويدا بە جۆرىك مەوئىك لە مەوئىكى ترجيا ناكريتهو.

دووهم: ئەم كارە ئاستەمە و كەس تواناي بەسەردا نىە.

سەيەم: ئەم زىندوو كردەو هـى هـىچ سوودىكى تىدا نىە، بەلكو سوود و حىكمەت لە بەردەوام بوونى ئەم زيانە دايە كە نەو، يەك بمرىت و نەو، يەكى تر بىتە شوپى، بەلام سوود و حىكمەت لەو دانىە كە ئەو مەوئانە بمرن ئىنجا زىندوو بكرىنەو.

به لگهی زیندوو بوونه وهی پوژی دواپی

ئهو به لگانهی که له قورئاندا هاتوون له سهه پوژی دواپی، له سهه سی بنچینه دامه زراون:

یه کهم: دهه رخصتیی زانستی په روه دگار له مه پ نه مانی لاشه یان هه ر وه ک دهه رمویت له وه لایمی ئه وانیه ده لئین: ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (٧٨) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾، واته: کی ئه م ئیسه کانه زیندوو ده کاته وه که بووه به خو له میش - ئه ی محمد - پییان بلای: ئه و زاته ی که یه که مجار به دی هیئاوه، هه ر ئه ویش زیندووی ده کاته وه، خوی که و ره به هه موو دروست کراوێک به ناگایه .

خوی گه و ره دهه رمووی: ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَأَصْفَحْ الْصَفْحَ الْجَمِيلَ﴾ (٨٥) إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾، واته: بیگومان پوژی قیامهت به پیره یه به جوانی چاو پوژی بکه، به پاستی په روه دگارت به دیهینه ریکی شاره زا و لیژانه .

دهه رمووی: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ (ق: ٤)، واته: بیگومان ئیسه ده زانین کاتی که مردن زهوی ورده ورده لاشه یان ده کاته وه به خاک .

دووه م: دهه رخصتیی توانا و ده سه لاتی بی پایانی خوی گه و ره که دهه رمووی: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ (یس: ٨١)، واته: ئایا ئه و خوییه ی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه، ناتوانیت دووباره وه ک خویان دروستیان بکاته وه .

هه روه ها دهه رمووی: ﴿يَلْقَى الْقَادِرِينَ عَلَى أَنْ سُورَى بَنَانُهُ﴾ (القیامه: ٤)، واته: به لای توانامان هه یه که نه خشه و ورده کانی سهه په نه کانی به دی به یینه وه .

له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الحج: ۶)، واته: بیگومان هر خوی گهره حقه، هر نه ویش مردوان زیندو ده کاته وه، هر نه ویش به سر هر موو شتیکا به توانایه. خوی گهره له م نایه ته دا هر دو سیفته مه زنه کی که زانست و توانایه پیکه وه کور دوت وه، هر وه ک ده فهرمووی: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ (یس: ۸۱)، واته: نایا نه و خوییه که ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه، ناتوانیت دوباره وه ک خویان دروستیان بکاته وه؟! به لی ده توانیت چونکه خوی گهره له دروست کردندا به توانا و زانایه.

سییه م: ده رخستنی حکمه تی بی پایانی خوی گهره، هر وه ک ده فهرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ﴾ (الدخان: ۳۸)، واته: ناسمانه کان و زهوی و نه وهی له نیوانیاندایه به گالته دروستمان نه کردون. هر وه ها ده فهرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾ (ص: ۲۷)، واته: ناسمان و زهوی و دروستکراوانی نیوانمان بی هوده و هر مه کی دروست نه کردوه.

له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القیامة: ۳۶)، واته: نایا ناده میزاد واده زانیت هر وای لیده هیتریت و لیپرسینه وهی له گه لدا ناکریت. ده فهرمووی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵)، واته: نایا گوماننتان وایه که نیوه مان بی هوده دروست کردوه و نیوه بق لای نییه ناگه ریینه وه، به رزی و بلندی بق خوی گهره، پاشای حق - له م کاره بی هوده یه.

هر وه ها ده فهرمووی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ (الجانۃ: ٢١)،
 واتە: ئايا ئەوانەى كە گوناھ و تاوانە كانيان ئەنجامداوھ، وا دەزانن ھەرەك ئەوانە
 ھېسابيان بۆ دەكەين كە ئيمانيان ھېناوھ و كاروكردەوھ چاكە كانيان
 ئەنجامداوھ؟! ژيانى دنيا و مردن و دواى مردنيان وەك يەك دەبىت؟! ئاى كە بېريارى
 خراپ بېيار دەدەن.

جا كە وابوو پاستى پۆژى دوايى بە عەقل و شەرع سەلمىتراوھ، وھ ناو و سىفاتە
 بەرز و بلندە كانى خواى گەورەش ئەم پاستيانە دەسەلمىتت، بېگومان خواى
 گەورە دوورە لەوھى كە دەلټن: تواناى نىھ دووبارە مۆفەكان دروست بكاتەوھ.

جا پاشان خواى گەورە پايدەگەيەنټ كە ئەوانە چونكە دژى پاستين، زيندوو
 بوونەوھش بە پاست نازانن ئەوھ سەرگەردان بوونە: ﴿فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ﴾ (ق: ٥)،
 واتە: ئەوان بە ھۆى ئەو گومانانەيانەوھ لە سەرگەردانيدا دەژين.

پاشان خواى گەورە بانگيان دەكات كە سەيرى بيناسازى و بەرز و بلندى و
 جوانى ئاسمان بكەن كە ھېچ كەم و كوپى لى نابىنرټ، بانگيان دەكات سەيرى
 زەوى بكەن كە چۆن پاخشووھ و بلالوى كردۆتەوھ و كپوى لەسەردا دامەزراندوھ
 ولە ھەموو جۆرە پوھ كپكى جوان و پازاوھى جۆرا و جۆرى تيدا پواندوھ.

ئا ئەمانە ھەر ھەمووى پۆشنكەرەوھى دلە، ئەگەر بەندەى دل زيندوو لټيان
 وردبىتەوھ، ئەوھ يەكتاپەرستى و پۆژى دواى ياد دەكەوټتەوھ كە پېغەمبەران پټيان
 پاگەياندوھ، ئەوكەسەى سەيرى ئەم دروستكراوانە بكات و لټيان وردبىتەوھ ئەمانەى
 بۆ پۆشن دەبىتەوھ:

يەكەم: دلى پۆشن دەبىت.

دوھم: يەكتاپەرستى پاستەقینە و دواپۆژى ياد دەكەوټتەوھ، ئەم پلەيەش
 چنگى كەس ناكەوټت، جگە لەوكەسانە نەبىت كە بە دل و بەكردەوھ دەگەپنەوھ
 بۆلاى پەزنامەندى خواى گەورە، تەنھا پەزنامەندى خواى گەورەيان مەبەستە.

به لى: پاشان خواى گه وره بانگيان دهكات كه سهرنج بدهن و وردبېنه وه له توخمي پزق و خوراك و جل و بهرگيان و نامرازي گواستنه ويان و باخ و باخچه كانيان كه نه مانه هر هه مووى به هوى نه و ناوه به فه پړوه به ره هم هاتون كه خواى گه وره له ناسمانه وه باراندوويه تيه خواره وه، كه هر به هوى نه وه وه يه چه ندين باخ و باخاتي جور به جور له به روو بووى له جورى سپى و پړهش و سوور و زهره و شيرين و ترش ده پوينيت، وه دانه ويټلى جوراوجور له شيوه و توخم و تام ده پوينيت.

پاشان خواى گه وره - هر له سوره تي (ق) - به ته نها باسى دار خورما دهكات، چونكه داريكى به فه پړه و حيكمه تي زورى تيايه كه شاراوه نيه له و كه سه لى لى ورد ده بېته وه خواى گه وره ده فه رموى: ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ (البقرة: ۱۶۴)، واته: خواى گه وره به و ناوه لى كه له ناسمانه وه ده بيارينيت زوى زيندو ده كاته وه، دواى و شك بوون و مردنى. پاشان ده فه رموى: ﴿كَذَلِكَ﴾ (الْخُرُوجُ) (ق: ۱۱)، واته: به هه مان شيوه ئيوهش دواى مردن له خاكدا زيندو ده كه ينه وه و دينه ده ره وه.

نه م هاو شيوهش زيندو كردنه وه لى مرؤف و پوهه و وينه لى نه مانهش، له گه ل هيندى نهينى وحيكمه ته كانى له كتيبى (المعالم) دا به پيوه لى قورئان باسما ليوه كردوه.

پاشان خواى گه وره - هر له سوره تي (ق) دا - ديت زور به جوانى و به كورتى باسى گوزهرانى پيغه مبه ران دهكات و پونى ده كاته وه كه پيغه مبه رانى ناردوه بو گه لى (نوح) و (عاد) و (ثمود) و (لوط) و (قوم فرعون)، به لام نه وان نه و پيغه مبه رانه يان به درو خستوته وه و برپايان پى نه هينان، بويه خواى گه وره به هوى نه مه وه به سزاي جوراوجور له ناوى بردوون.

خواى گه وره ده رحه ق به م گه لانه په يمانى خوى به جى هيناهه كه له سر زمانى پيغه مبه ران پى دابوون، نه و يش نه وه بووه نه گه ر نيمان نه هين و ده ست

هه‌لنه‌گرن له‌ تاوان، نه‌ وکات له‌ ناویان ده‌بات.

به‌ئێ: نه‌مه‌ حال و گوزه‌رانی پێغه‌مبه‌رانه‌ له‌ گه‌ل گه‌له‌کانیان، که‌ پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - محمد - بۆی باس کردوین، به‌بێ نه‌وه‌ی هه‌یچ مامۆستایه‌ک نه‌مانه‌ی فێر کردبێت یان ژيان نامه‌یانی له‌ کتێبێکدا خوێندبێته‌وه‌، به‌لکو به‌ شێوه‌یه‌کی دوور و درێژ باسی له‌ گوزه‌رانی نه‌م پێغه‌مبه‌رانه‌ کردووه‌، به‌و شێوه‌ی که‌ له‌لای جووله‌که‌ وگاوه‌ره‌کاندا باسکراوه‌.

جا هه‌یندی که‌سی که‌مژه‌ ده‌لێن: نه‌مانه‌ شتیکی ئاساییه‌ که‌ هۆیه‌که‌شی به‌ زه‌مان وکه‌شه‌وه‌ به‌نده‌، نه‌وه‌ی نه‌و قسه‌ پووچه‌لانه‌ ده‌کات، خوشی ده‌زانیت قسه‌کانی گه‌نده‌ل و پووچه‌، چونکه‌ دان نه‌هه‌تێان به‌مانه‌، وه‌ک نه‌وه‌ وایه‌ که‌ دان نه‌هه‌تیت به‌و هه‌موو پادشا و زانایانه‌ی پابووردوو.

مانای (العی)

پاشان خوای گه‌وره‌ - هه‌ر له‌ سوره‌تی (ق)دا دیسان باسی زیندوو بوونه‌وه‌ ده‌کات ده‌فه‌رمووی: ﴿أَفَعَبَابًا بِالْحَلَقِ الْأَوَّلِ﴾ (ق: ١٥)، واته‌: ئایا ئێمه‌ یه‌که‌مجار نه‌م خه‌لکه‌مان دروست کرد بێ توانا بووین له‌ دروست کردنی؟! نه‌گه‌ر که‌ سی‌ک بێ توانا بێت له‌مه‌ر کارێک نه‌وه‌ پێی ده‌لێن: (عیی به‌) واته‌: بێ توانا بوو به‌رانبه‌ر نه‌م کاره‌.

وه‌ ده‌لێن: (عیی فلان به‌ذا الامر) واته‌: فلان که‌س بێ توانا بوو به‌رانبه‌ر نه‌م کاره‌.

شاعیر ده‌لێت:

عُيُوا بِأَمْرِهِمْ، كَمَا عَيَّتْ بِبَيْضَتِهَا الْحَمَامَةَ

واته‌: بێ توانا بوون به‌رانبه‌ر کاره‌کانیان، هه‌ر وه‌ک کوتر چۆن بێ توانایه‌ له‌ به‌رانبه‌ر هه‌یله‌که‌ی - له‌ کاتی هه‌رشێ دوژمنه‌که‌یدا

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ يَخْلَقْهُنَّ﴾ (الاحقاف: ٣٣).

(ابن عباس) و (مقاتل) فہرموویانہ: واتہ: بیٲ توانا نیہ لہ دروست کردنیاندا.
ابن قیم، دہلٲت: ئہم تہفسیرہ بہگویرہی ووتہکہیہ، ئہگینا لہ پاستیدا لہوہ
فراوانترہ، ہر وک عہرب دہلٲن: (اعیانی ان اعرف کذا) واتہ: نہم توانی ئہو
کابرایہ بناسم، ئہگہر بیٲوو دہم و چاوی نہبینٲت و نہیناسٲت.

دہلٲن: (اعیانی دواؤک) واتہ: نہم توانی دہرمانہکەت بٲ بدٲزمہوہ، ئہگہر بیٲوو
چارہسہریہکہی نہ دٲزییہوہ.

کہوابوو: بہرانبہر مانای (عیی) - (العجنہ) واتہ: بیٲ توانای، ئہو دٲپرہ شیعرہی،
کہ کردوویانہ بہ بہلگہش، ئہم مانایہ دہبہخشی، چونکہ کٲتر بیٲ توانانیہ لہ
ہلگرتنی ہٲلکہ لہ سگیدا، بہلام ئہو کات بیٲ توانایہ بہرانبہر ہٲلکہکہی کہ
دہیہوٲت دایینٲت، بٲیہ بہولاو ئہولادا دہگہرٲت تا شوٲنٲک بدٲزٲتہوہ ہٲلکہکہی لٲ
دابنٲت، ئینجا کہ داینا بیٲ توانایہ بہرانبہر پاراستنی نازانٲت چٲن بیٲ پارٲزٲت،
بٲیہ لہ شوٲنٲک بٲ شوٲنٲکی تر دہبیات تا ہٲلانہیہکی بٲ دابین بکات، (الاعیاء)
لہم ئایہتہدا بہ مانای ماندوو بوون (التعب) نیہ، ہر وک ہٲندٲ لہوانہی کہ
شارہزایہکی چاکیان لہ تہفسیری قورئان نیہ پایان وایہ، بہلکو مانای ماندوو بوون
خوای گہورہ لہ کٲتایی سورہتہکہدا باسی کردووہ و خٲی لٲ بہدوور گرتووہ کہ
دہفہرمووی: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (ق: ۳۸)، واتہ: دوا۲ دروست کردنی
ئاسمانہکان و زہوی، ہیچ ماندوویہتیہک پووی تی نہکردین.

پاشان خوای گہورہ پادہگہیہنٲت کہ ئہوانہ: ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾
(ق: ۱۵)، واتہ: ئہوانہ لہ گوماندان بہرانبہر بہ دروست بوونہوہیہکی تازہ.

پاشان خوای گہورہ ئاگاداریان دہکاتہوہ کہ دروست کردنی مرؤف گہورہترین
بہلگہ و نیشانہیہ لہسہر دہسہلات و پەرورہدگاریہتی خوا، گہورہترین بہلگہیہ
لہسہر زیندووویوونہوہ، ئہمہ گہورہترین بہلگہیہ لہسہر یہکتابہرستی و دوارؤژدا.
کہوابوو چ بہلگہیہک لہم بہلگہ پٲشنتر ہیہ لہسہر دہسہلات و توانای خوای
گہورہ؟! کہ ئہندام و ئٲسک و گوشت و دہمار و ئامٲر و زانیاری و توانا، کہ ہر

هه مووی خوی گه وره له دلویه ناویکدا دروستی کردووه، نه گهر مرؤف که میک به دادپه روه رانه و وردبیته وه له خودی خوی که خوی گه وره به چ شیوه یه کی جوان و پیک دروستی کردووه، نه وکات به هوی نه مه وه دلنیا ده بیت له وه والانه ی که پیغه مبه ران له باره ی خوا و ناو و سیفاته کانی خواوه پایانگه یاندووه.

پاشان خوی گه وره نه وه پوون ده کاته وه که له هه مووکات و ساتیکدا به ناگایه له مرؤف، به لکو ناگاداره که چی به دل و ده روونیا ندا دیت، پاشان نه وه درده خات که به هیز و زانست له مرؤف نزیکه، وه که نه و پره گه ده ماره ی له لاشه یدایه.

ماموستای گه وره مان ابن تیمیه له باره ی نه م نایه ته دا: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ١٦)، ده فه رموی: مه به ست به (نحن) واته: ئیمه به مه لانیکه ت لیتی نزیکین - نه که زاتی خوا لی ی نزیک بیت - هه ر وه که ده فه رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحْ تُرْبَهُهُ﴾ (القیامة: ١٨)، واته: کاتیک جبریل قورنانی به سه ردا خویندیت توش شوینی بکه وه له خویندنه وه یدا.

ابن تیمیه ده فه رموی: نه م نایه ته ش که دیت به لگه یه له سه ر نزیکه مه لانیکه ت که ده فه رموی: ﴿إِذْ يُلْقَى الْمُتَلَفِّيَانِ﴾ (ق: ١٧)، واته: دوو مه لانیکه ت چاودیری مرؤف ده که ن.

که خوی گه وره فه رمویه تی: ئیمه له شاره گی دللی لیتی نزیکترین، نا لیتره دا نه و نزیکیه ی به ستاوه ته وه به نزیکه مه لانیکه ت - نه که نزیکه زاتی خوی - نه گهر مه به ست به م نزیکه نزیکه زاتی خوا بایه، نه وه خوی گه وره چاودیری کردنی مرؤفی نه ده به ستاوه به ناماده بوونی دوو مه لانیکه ت، که وابوو نه م نایه ته هیه به لگه یه کی تیا نیه بۆ (حلولي) و (معطلة) ه.

پاشان خوی گه وره - هه ر له سوره تی (ق) دا - باسی نه وه ده کات که دوو مه لانیکه ت له لای پاست وچه پی مرؤفا چاودیره که هه موو گوفتار و کرداریکی نه م

مىرۇقە تۆمار دەكات، ھەر ووتە يەكشەنبە دەمى ئىكەن مەيلى دەكات دەرىجىسى ئىكەن خىرا يەكشەنبە ھەم مەيلى ئىكەن تەنە چاۋدىرە تۆمارى دەكات لەسەر كىرگەن كەنە.

پاشان - ھەر لە سورەتى (ق)دا خۇاى گەرە باسى قىيامەتى بىچۇك دەكات، كە (سكۈرە الموت) ھەتتە: ئىش و ئازارى مردن، ئەمەش پاستە قىيەنەكە ھەم ھەمۇ كەسكە دەپىت تامى ئەمە مردنە بىچىزىت، ئەمە مردنەش گەيشتەنە بە خۇا ۋەرزبۇنە ھەي پۇرە بۇ شۇيىنى خۇي، ئەمە قىيامەتە گەچكەنەش دەسپىكى پاداشت ۋە سزاي قىيامەتى گەرەيە.

پاشان خۇاى گەرە باسى قىيامەتى گەرە دەكات دەفەر مەيلى: ﴿وَيُفْخِ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ﴾ (ق: ۲۰)، ھەتتە: كە فوۋ كرا بە سور، ئىتر ئىكەن پۇرى پىشەتەنە ھەرەشە ۋە ئاگادار كىرگەنە ھەكەنە.

پاشان خۇاى گەرە باسى ھال ۋە گۈزەرانى خەللى دەكات لە پۇرەدا كە لە پۇرەدا ھەر كەسكە دىتە خىزمەت خۇاى گەرە مەيلى ئىكەنەك بە سەرە ھەيلى ۋەلى دەخۇرپىت، مەيلى ئىكەنەك تىكىش شايەتى لەسەر دەكات، جگە لە شايەتى ئەندامە كەنە لاشەي خۇي كە لە پۇرەدا شايەتى لەسەر دەدەن، جگە لە شايەتى زەۋىش كە شايەتى لەسەر دەكات، ھە شايەتى ئەمە پىغەمبەرەي بۇي پەۋان كراۋە كە شايەتى لەسەر دەكات، بىرۋادارانىش كە شايەتى لەسەر دەدەن.

بىگومان خۇاى گەرە مەيلى ئىكەت ۋە پىغەمبەرەن ۋە شۇيىتەنەي كە چاكە ۋە خراپەيان لەسەر ئەنجامداۋە، ھەر ھەمۇ دەكات بە شايەت لەسەر مىرۇقەدا، ئەمە ئەندامەنەش كە مىرۇقە گۇناھى پى ئەنجام داۋە خۇاى گەرە لەسەرى دەكات بە شايەت، خۇاى گەرە بە تەنە بە زانستى خۇي بەندە كەنە سزانادات، ئەمەش لە كاتىكدا كە خۇاى گەرە دادپەرۋەرى ھەمۇ دادپەرۋەرەنە.

پاشان خۇاى گەرە - ھەر لە سورەتى (ق)دا - پوۋنى دەكاتە ھەكەنە ئەمە مەيلى ئىكەنەي لە دىيادا كراۋە بە چاۋدىرە بەسەر مىرۇقە ھەمۇ كارۋىرگەنە ھەكەنە دەنۋوسىت ۋە دەفەر مەيلى: خۇايە ئەمە مىرۇقەي كە پىت سىپاردىۋوم لە دىيادا كە

چاودی بکه، ئه وه هیناومه و ئامادهم کردوه، ئه م تهفسیره ووتهی (مجاهد)ه.
(ابن قتیبه)ش ده باره ی ئه م ئایه ته دا ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عِیدٍ﴾ ده فره مووی:
واته: خواجه ئه و کار و گفتارانه ی که کردوویه تی هه موویم له سه ر نووسیوه و وا
له لام ئاماده یه.

به لام له راستیدا هه ردوو ماناکه له خۆ ده گریت، که به م شیوه یه: ئه و مرقه ی
که من چاودی بوم له سه ری، ئه وه کار و گوفتاره کانیه تی که هه موویم نووسیوه.
ئینجا نه وکات ده گوتری: ﴿الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ﴾ (ق: ٢٤)، واته: فرییده نه ناو دۆزه خ.
جا یان ئه م دوو مه لانیکه ته ی که لییده خوین و شایه تی له سه ر ده دهن، ئه م
فرمانه یان پی ده کریت، یان ئه و مه لانیکه ته ی که سپاردراوه به سزادانی ئه و ئه م
فرمانه ی پی ده کریت.

شەش رەشتى خەلگى دۆزەخ

پاشان خۋاي گەرە ھەر لە سورەتى (ق)دا باسى رەشتى ئەو مۇرقانە دەكات،
كە دەچىتە دۆزەخە، كە شەش رەشتىيان لى باس دەكات بەم شىۋە:

يەكەم: سېلە و كافرە بەرانبەر بە بەخششەكانى خۋاي گەرە، كافرە بە
يەكتاپەرستى و ناو سىفات و ئاينى خوا، كافرە بە پىتەمبەرەن و مەلائىكەتەنى
خوا، كافرە بە كىتەبەكانى خوا و زىندو بوونە.

دوومە: كەللە پەرە و ھەق و ھەرنەگىرەت و پەرەكارى لى دەكات.

سىيەم: پىگىرى چاكە و خىرە، جا ئەم پىگىرتەن لە خىر و چاكە يە گىشتى،
جىاوازى نى پىگىرى خىر و چاكە بىت بۆ خودى خۋى وەك بەندايەتى كردنى خوا و
نزىك بوونە وە لە بەخششى خوا، يان پىگىرى خىر و چاكە بىت بۆ خەلگى تر، ئا
ئەمە نە خىرى بۆ خۋى ھەيە، نە خىرى بۆ خەلگىش ھەيە، ھەر وەك زۆرىنەى
خەلگى وان.

چوارەم: لەگەل ئەو ھى كە خىر و چاكە لە خەلگى قەدەغە دەكات، زىانىشىيان
پى دەگەيەنەت، كە بە زمانى و دەستى ستەمىيان لى دەكات و فەرفىل و تەلەكەيان
لەگەل دەكات.

پىنجەم: (مەرىب)ىشە، كە – گومانى لە پاستى ئىسلام ھەيە – لەگەل ئەو ھى چ
شتىك گومانى تىابىت ئەو پەوى تى دەكا و بۆى دەچىت، ھەر بۆيەش گوتراو:
فلانە كەس(مەرىب)ە ئەگەر كەسىكى گوماندار بىت.

شەشەم: لەگەل ئەو ھى ئەم ھەموو كارە قىزەونەشى ھەيە(مەرىب)ىشە بە خوا،
كە ھاويەشى بۆ خوا بىرپار داو، لەگەل خۋاي گەرە يەكىكى تىرى كردووە بە خوا و
لە شۆينى خوا دەپەرستى و خۆشى دەوئ، ھەر كەسىكىش رقى لەو شتە بىتەو
كە ئەو كردوويەتى بە خوا، ئەو ھى لى تووپە دەبىت، ھەر كەسىكىش خوايەكەى

ئەوی خۆش بووئیت ئەویش خۆشی دەوئیت، سوئند بە ناوی ئەو شتە دەخوات کە کردوویەتی بە خوا، دووژمنایەتی و دۆستایەتی خۆی لە پێتای دەردەبرێت.

جا ئەم مەرفە لە پۆژی دوازی مشت و مە دەکات لە گەل ئەو شەیتانەیی کە چەپاندوویەتی بە گوییا کە ئەو کارانە بکات، ئەو مەرفە شەیتانە کە تۆمەت بار دەکات بەوەی کە ئەو ئەم کارانەیی پێ ئەنجام داوه، شەیتانە کەش دەلێت: من ئەو توانا و دەسلەتەم نیه کە بە زۆر خەلکی گومرا و سەرگەردان بکەم، بەلکو ئەو خۆی لە ناو گومرای و سەرگەردانیدا نقووم ببوو، خۆی گەندەلی و خراپەیی بەسەر حەق و کامەرانییدا هەڵبژاد، هەر وەك (ابلیس) لە دوا پۆژدا کاتێک فری دەدەنە ناو دۆزەخ خەلکی دۆزەخیش پووی تێدەکەن پێی دەلێن: بۆ وات بەسەر ئیمە هینا ئەویش پێیاندا ئەلێت: ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ﴾ (ابراھیم: ۲۲)، واتە: من هیچ دەسلەتەم بەسەر ئێوەدا نەبوه کە گومرا تان بکەم، من تەنها بانگم کردن کوفر و تاوان بکەن ئێوەش بە دممەو هاتن و ئەنجامتاندا.

بەم شێوەیە پوون بۆوه کە ئەوەی لە گەلی دایە شەیتانە کە یەتی، لە خزمەت خوای گەورە مەرفە کە و شەیتانە کە مشت و مە دەکەن، کۆمەلێ لە زانیانی تریش فەرموویانە: بەلکو ئەوەی مەرفە کە مشت و مە دەکات لە گەلدا دەکات مەلانی کە تە کە یە، مەرفە کە تۆمەت باری دەکات بەوەی زیادێ لەسەر نووسیوه، کە ئەو ئەوەندە کارەیی ئەنجام نەداوه، تۆمەت باری دەکات بەوەی کە پەلەیی کردووه لە نووسینی کارەکانی فەرماویشی نەکردووه تا کو تەوبە بکات.

جا مەلانی کە تە کە دەلێت: هیچ شتیکی زیادم لەسەر نەنووسیوه و پەلەشم نەکردووه لە نووسینی کارەکانی: ﴿وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ (ق: ۲۷)، واتە: بەلکو ئەو خۆی لە ناو گومرای و سەرگەردانی کە دوور نقووم ببوو.

خوای پەرورەدیگاریش دەفرموی: ﴿لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ﴾ (ق: ۲۸)، واتە: مشت و مە لای من مەکەن.

خوای گەورە لە سورەتی (الصافات) دا باسی مشت و مە کافر و شەیتان دەکات، کە لە خزمەتی ئەودا مشت و مە دەکەن، لە سورەتی (الزمر) یشتا باسی ئەو

خه لکه ده کات که له خزمه تیدا مشت و مړ ده کهن.

له سوره تی (الشعراء) و سوره تی (ص) یشدا باسی مشت و مړی خه لکی ناو دوزخ ده کات، پاشان خوی گه وره نه وه پوون ده کاته وه که هر فرمانیکیدا نه وه هه لوه شان هوی بو نیه و ناگوړیت.

گو تراوه: مه به ست به نه گوړی فرمانی خوا نه م نایه ته یه: ﴿لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (هود: ۱۱۹)، واته: دوزخ پر ده کم له گوړی (جن) و خه لکی.

خوی گه وره په یمانیسی داوه به ئیمانداران به به هشت، جائه م په یمانانه هه لئاوه شیت هوه و ناگوړیت.

(ابن عباس) ده فره مووی: خوی گه وره ده فره مووی: په یمانی من ناگوړیت به رانبر به و که سانه ی ملکه چی من بوونه و به ندایه تی منیان کردوه، په یمانم ناگوړیت به رانبر به و که سانه ش که بی فرمانی منیان کردوه.

(مجاهد) یش ده فره مووی: خوی گه وره ده فره مووی: من برپاری خو م داوه، نه وه نیه دیسان برپاریکی تر بده م.

له م دوو ته فسیره نه مه یان ته فسیریکی دروسته، ته فسیریکی تریش هیه بو نایه ته که، نه ویش به م شت هیه:

خوی گه وره ده فره مووی: فرمانی من ناگوړیت به درو و ته له که، هر وه ک پاشا و کاربه ده ستانی دنیا برپاریک ده دن، پاشان دروی له گه ل ده کهن و ناییه نه سر.

مه به ست به گوړینی فرمان، نه و فرمانه یه که داویه تی ده رباره ی نه و دووانه که مشت و مړ ده کهن.

(ابن قتیبه) و (الفراء) نه م پایه یان هه لباردوه، (الفراء) ده فره مووی: ته فسیری نایه ته که به م شت هیه خوا ده فره مووی که س درو نه کات له لای من، چونکه من زانستم به شتی نه ینیش هیه، (ابن قتیبه) ش ده فره مووی: خوا ده فره مووی هیچ

بېرىار و فرمانىك لاي من نه ده گوپى و نه زياديش ده كات و نه كه ميش ده كات، چونكه خواى گوره فرموييه تى: بېرىار لاي من، نه يفرمووه بېرىارى من، ئەمەش وەك ئەو ەيه كه ده گوتى: درۆمەكه لاي من، جا به گويزەى تەفسىرەكەى يەكەم، كه (الفراء) ە ئەم ئايەتە: ﴿وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (ق: ۲۹)، تەواو كەرەكەى ئەمەيه: ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَى﴾، واتە: ئەو بېرىارەى داومە و گووتوومە بەرانبەر بە و كارانەيه كه ئەنجامى داو، ئەمەش كارپكى زۆر دادپەرۋەرانەيه و ستەمى تيانىه. بە گويزەى تەفسىرەكەى دووم، كه (ابن قتیبە) يە خواى گوره زاتى خوئ وەسف كردووه بە دوو سىفەت:

يەكەم: زانستى فراوان و بى پايانى ناھىلىت لە خزمەتيدا بېرىار بگوپت و ەق بدا بە ناھەق.

دووم: دادپەرۋەرى بى پايانى پى نادا، ستەم لە بەندەى بكات.

پاشان خواى گوره - ەەر لە سورەتى (ق) دا باسى فراوانى دۆزەخ دەكات، كه ەەر كاتىك كۆمەلەك فریدەرینە ناو دۆزەخەو، دۆزەخ دەلئت: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾ (ق: ۳۰)، واتە: با بىت زياتر نىه بىت؟!

بەلام ئەو كەسە بە ەلە داچوو كه دەلئت ئەمە بە ماناى "ليس من مزيد" واتە: شوین نەماو ە دۆزەخ، چونكه ەدىسى (صحیح) يش ئەم بوچوونە پەت دەكاتەو.

باسکردنی چوار پهوشتی بهه شتیه کان

پاشان خوی گه وره - هر له سوره تی (ق) دا- باسی نژیکی بهه شت دهکات بۆ ته قواداران، بهه شتیه کانیش نهوانه ن که بهم چوار پهوشتانه وه سف کراون:

یه که م: (اواب) ه، واته: له بی فرمانی خوا دهگه پیتیه وه بۆ گوپراهلی خوا، له بی ناگابون له خوا دهگه پیتیه وه بۆ سهر زیکو و یادی خوا.

(عبیدی) ی کوپی (عمیر) دهفرمووی: (الاواب) نهو که سهیه که گونا هکانی بیر ده که ویتیه وه داوی لیبوردن له خوا دهکات له سهر گونا هکانی.

(سعید بن المسیب) یش دهفرمووی: (الاواب) نهو که سهیه که گونا هکان، پاشان تهوبه دهکات، دیسان گونا هکان، پاشان تهوبه دهکاته وه.

دوهه م: پهوشتیکی تری بهه شتیه کان وهک (ابن عباس) دهفرمووی: (الحفیظ) ه واته: پاریزه ره له سهر نهو شتانه ی که خوا فرمانی پی کردوهه.

(قتاده) دهفرمووی: پاریزه ره که حق و فرمانی خوا دهپاریزیت و گوپراهلی دهکات.

دهروونی مروؤ دوو توانا و هیزی هیه:

❖ هیزی وهرگرتن (الطلب).

❖ هیزی خوگرتنه وه (الامساك).

ئینجا (الاواب) بۆ هیزی وهرگرتن (الطلب) به کارهاتوهه، که مروؤ که پوو دهکاته وهرگرتن و نهجامدانی بهندایه تی خوا، (الحفیظ) یش بۆ هیزی خوگرتنه وه (امساك) به کارهاتوهه، که مروؤ که خوئی دهگریته وه له نهجامدانی گونا هکان و بی فرمانی خوا.

که وابوو: مروؤی (الحفیظ) خوئی دهگریته وه و خوئی دهپاریزیت لهو شتانه ی لی قه دهغه کراوه، مروؤی (الاواب) یش پوو دهکاته بهندایه تی خوا.

سییه م: پهوشتیکی تری بهه شتیه کان نهو هیه وهک خوی گه وره دهفرمووی:

﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ﴾ (ق: ۳۳). ئەم ئایەتە ئەو خالانە لە خۆ دەگریت:

کە ئەم مۆقفە ئیمانی هیناوه بە بوونی خوا و بە پەرورەدگاریەتی خوا و بە دەسلەت و زانستی بێ پایانی خوا بەرانبەر بە هەموو کاروباری بەندەکانی ئیمان هینان بە کتییە ئاسمانیەکان و پیتفەمبەرەکان و فەرمان و قەدەغەکراوەکانی خوا، دانیهینان و ئیمان هینان بە پاداشت و سزا و زیندوو بوونەوه.

جا ترسان لە خوای گەورە بە پەنھانی کە لەم ئایەتەدا باسکراوە ئایەتە جی و سوودی نابیت تاکو ئەم خالانەیی باسکرا تیایدا کۆ نەبیتهوه.

چوارەم: پەرەشتیکی تری بەهەشتیەکان ئەوێه وەك خوای گەورە

دەفەرمووی: ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ (ق: ۳۳).

(ابن عباس) لە بارەیی تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەفەرمووی: ئەو بەندەییە دەگەرپیتەوه لە بێ فەرمانی خوا و پوو دەکاتە بەندایەتی خوا.

پەشیمان بوونەوه و گەرانیەوی پاستە، بەردەوامبوون و مانەوهی دلە لەسەر بەندایەتی و خۆشەویستی خوا.

پاشان خوای گەورە - هەر لە سورەتی (ق) دا - باسی پاداشتی ئەو کەسانە دەکات کە ئەم کارانە ئەنجام دەدەن خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿أَدْخُلُوهَا سَلَامًا﴾ (ق: ۳۴ - ۳۵)، واتە: بەفەرموون بچنە ناو بەهەشتەوه بە ناشتی و ئارامیەوه، ئا ئەو ئیتەر پۆژی نەمرین و نەبراوێه، هەرچیش داوای دەکەن و حەزی لێ دەکەن بۆیان ئامادەییە تیایدا، بەلکو زۆر لەوێش زیاترمان لەلا هەیه.

پاشان خوای گەورە دەیان ترسییت ئەگەر بەردەوام بن لەسەر گوناھ تاوان هەر وەك چۆن هۆز و نەتەوهکانی پیش ئەوانی لە ناو بردووه بە سزا لە کاتیكا کە ئەوان لەمان زۆر بەهیز و دەسلەت تریش بوون، کەچی هیز و دەسلەتیاان فریایان نەکەوت.

ئایا هیچ شتێک هەبوو پزگاریان بکات لە سزای خوای گەورە؟!

(قتاده) ده‌فهرمووی: دووژمنانی خوا زور گه‌پان به دوی پزگار بووندا، که‌چی بینیان فهرمانی خوا هر ده‌یانگاتی.

(الزجاج) ده‌فهرمووی: زور گه‌پان و سووپان هیچ شتیکیان نه‌دوژی‌وه که پزگاریان بکات له مردن.

له راستیدا نه‌وان ده‌گه‌پان به دوی شتیکی که ده‌ریازیان بکات له مردن، به‌لام چنگیان نه‌ده‌که‌وت.

پاشان خوی گه‌وره، هر له سوره‌تی (ق) دا نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که نه‌وانه‌ی باسکران: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۲۷)، واته: بیرخستنه‌ویه بۆ که‌سیک که دل‌یکی زیندوی هه‌بیّت، یان به دل‌یکی ناماده‌وه گوی بۆ قورئان بگریّت.

پاشان خوی گه‌وره نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی له نیوانیشیاندا هه‌یه به شه‌ش پۆژ دروستی کردوون، هیچ ماندویه‌تی‌ه‌کیش پوی تی نه‌کردوه، نه‌مه‌ش بۆ به‌درۆ خستنه‌وه‌ی جووله‌که‌کانه که دووژمنانی خوان ده‌لین: خوا دوی دروست کردنی نه‌مانه له پۆژی هه‌وته‌میش هه‌سایه‌وه.

پاشان خوی گه‌وره فهرمان به پیغه‌مبه‌ر ده‌کات که ئارام بگریّت له‌سه‌ر نه‌و بوختانانه‌ی که (جوو) به خوی هه‌لده‌به‌ستن، هر وه‌ک چۆن خوی گه‌وره ئارامی گرتوه له‌سه‌ر نه‌و قسه‌گه‌نده‌له‌ی (جوو) که ده‌لین: خوا هه‌ساوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووی: ((مَا أَحَدٌ أَصْبَرُ عَلَى أَدَى سَمْعِهِ مِنَ اللَّهِ، يَدْعُونَ لَهُ الْوَلَدَ، ثُمَّ يُعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ))^(۱)، واته: هیچ که‌سیک وه‌کو خودا به ئارام نیه، نه‌زیه‌ت له به‌نده‌کانی ده‌بینیّت و ده‌بیستیّت، نه‌وه‌ی بۆ بریار ده‌ده‌ن له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌یان به‌خشیت و پۆزیان ده‌دات.

پاشان خۇاى گەورە فەرمان بە پېغەمبەر ﷺ دەكات، بە وشتەى ئارامى پى دەبەخشىت كە تەسبىحات و سوپاس و ستايش كردنى پەرورەدگارىەتى پېش خۆر ھەلاتن و پېش ئاوابوونى، ۋە لە شەوگارىشدا تەسبىحات و ستايشى خوا بكات، ۋە دواى سوجدەكانىش.

پاشان خۇاى گەورە سورەتى (ق) بە باسكردنى زىندوو كردنەۋە كۆتاي پى دەھىنىت، كە بانگ بېژىك بانگى پۇرھەكان دەكاتەۋە بۆ لاشەكانيان تاكو لېپرسىنەۋەيان لەگەلدا بكرىت، ئەۋەش پوون دەكاتەۋە كە ئەم بانگە لە شۆيىنىكى زۆر نىزىكەۋەيە كە ھەموو كەسىك گۆى لى دەبىت، ھەر ۋەك دەفەرمووى: ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ (ق: ۴۲)، واتە: ئەۋ پۇژە دەنگىكى زۆر بەرز و سامناك بە پاستىي دەبىستن، ئەمەش بۆ زىندوو كردنەۋەى خزمەت خوايە.

خۇاى گەورە دەفەرمووى: ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَرَّاعًا﴾ (ق: ۴۴)، واتە: پۇژىك دىت زەۋى لە ئاستى ئەۋان شەق دەبىت.

ھەر ۋەكو چۆن بۆ روۋەك شەق دەبىت، ئەۋھاش زەۋى شەق دەبىت و خەلگى لە گۆرەكانيان دېنە دەرەۋە (سراغا) واتە: بە پەلە ۋە ھەلەداۋان، ۋە دەفەرمووى: ﴿ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ (ق: ۴۴)، واتە: ئا ئەۋە (حشرى) مۇۋفەكانە بۆ لېپرسىنەۋە، ئەمەش لاي ئىمە كارىكى زۆر ئاسانە.

پاشان خۇاى گەورە ئەۋە پوون دەكاتەۋە كە بەئاگايە بەۋەى دوژمنەكانى دەيلېن، ۋا نەبىت لاي خوا شاراۋە بىت، بەلگو سزاشيان دەداتەۋە، خۇاى گەورە باسى زانست و دەسەلاتى خۆى دەكات كە دەتوانىت سزايان بدات.

پاشان خۇاى گەورە بە پېغەمبەر ﷺ پادەگەيەنىت كە ئەۋ پەرۋانە نەكراۋە تا بە دەسەلات و بە زۆر ئىسلاميان بە سەردا بسەپىنىت، بەلگو خۇاى گەورە فەرمانى پى دەكات كە بە قورئان يادەۋەرى ئەۋ كەسانە بكات كە لە ھەرەشەكانى خوا دەترسن، چونكە ئەمانە لەم ئامۇزگارىي و بىر خستەنەۋانەدا سوود ۋەردەگىن، بەلام كەسىك كە بپواى بە زىندوو بوونەۋە نەبى و لە سزاي خوا نەترسى و ئومىدى بە پاداشتى خوا نەبىت، ئەۋە بىر خستەنەۋە سوودى پى ناگەيەنىت

شهرحی حەدیسی: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اَطْلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرٍ))

ئەم فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ که بە (عمرى دەفەرموو: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اَطْلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ، فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ)) ^(۱)، واتە: تۆ چوزانیت! بەلکو خۆای گەورە پووی قسەى کردییته یارانى (بدر) مژدەى دابنى و پێى فەرمووین: چى دەکەن بیکەن، من هەر لە ئیستاهە لیتان خوشبووم.

مانای ئەم فەرموودەى بۆتە گرفت لە لای زۆریک لە خەلکید، چونکە پۆلەتى ئەم فەرموودەى، و پێشان دەدات کە سەحابەى بەدر هەرچى حەز دەکەن ئەنجامى بدەن بۆیان دروستە و کاریکی ئاساییە، ئەمەش مەحاله و دروست نیه، جا بۆیە کۆمەلێک لە زانایان یەک لەوان: (ابن الجوزي) ه فەرموویەتى: مەبەست لە وشەى "اعملوا" بۆ (استقبال) نیه واتە: لەمەودوا چى دەکەن بیکەن من لیتان خوش بووم، بەلکو "اعملوا" بۆ (الماضي) ه واتە: لەو کارانەى کردووتانە خوش بووم، بەلگەش لەسەر ئەم بۆچوونە دوو شتە:

یەكەم: ئەگەر "اعملوا" بۆ ئەو کارانە بوايە کە لەمەوبەدوا دەکریت، دەبا وهلامەکەى ئاوا بایە: "فسأغفرلکم" واتە: لەمەوبەدوا لیتان خوش دەبم.

دووەم: ئاشکرایە کە ئەمە پەيوەستە بە گوناخەوه، لە پاستیدا ئەم وهلامە بەم شتێهە: من بە هۆى ئەم جەنگەوه. کە بەدرە. لە گوناخەکانى پیشووتان خوش بووم، بەلام ئەم پايە بى هیژە لە دوو پووهوه:

❖ یەكەم: وشەى "اعملوا" بۆ کارى داهاتوو نەك کارى پابردوو، وه ئەم دێرەش کە دەفەرمووی: "قد غفرت لکم" لیژەدا "غفرت" بە (فعل ماضى) هاتوو کە دەکات بەلگە نیه لەسەر ئەوهى کە "اعملوا" وهکو (غفر) بە مانای پابردوو (ماضى) بیت، چونکە "قد غفر" لیژووردن لە مەوبەدوا دەگەیه نیت.

ۋەكۈ ئەم ئايەتە كە خۇاى گەۋرە دەفەرمۇۋى: ﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ﴾ (النحل: ۱)، واتە: فەرمانى خۇا ھات، كە ھېشتا نەھاتوۋە.

لە شۇيىنىكى تردا دەفەرمۇۋى: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ (الفجر: ۲۲)، واتە: پەرۋەردگار ت ھات، ئەمە لە قىيامەتە كە ھېشتا نەھاتوۋە

❖ دوۋەم: خۇدى ھەدىسە كە بەرپەرچى ئەم بۆچۈنە دەداتەۋە، چۈنكە ۋوتنى ھەدىسە كە بە ھۆى چىرۆكەكەى (حاطب) ۋە بوۋە، كە سىخۇرپى لەسەر پېغەمبەر ﷺ كىرەبوۋ، ئەم كارەش دۇاى جەنگى بەدر بوۋەك پېش جەنگى بەدر، بەلى ئەمە ھۆى ۋوتنى ئەم ھەدىسەيە.

ئەۋەى ئىمە تىى گەشىتبىن لەم ھەدىسە بەم شىۋەيە، ۋاللە أعلم، خۇاى گەۋرە ئەم لىيۋوردنەى بە كەسانىك فەرمۇۋە كە زانىۋىيەتى ئەۋانە ۋاز لە دىندارى ناھىئىن، بەلكۈ كاتىك دەمرن بە موسلمانىيەتى ۋ لەسەر ئىسلام دەمرن، كەچى ھىندى ھەلەش دەكەن ۋەكۈ ھەموۋ خەلكى تر، بەلام خۇاى گەۋرە فەرامۇشيان ناكات لەسەرى بەردەۋام بن، بەلكۈ يارمەتيان دەدات بۆ تەۋبەكردن ۋ پەشىمان بوۋنەۋە ۋ چاكەكردن، جا بە ھۆى ئەمانەۋە ئەۋ كارە ھەلەى ئەنجاميانداۋە دەسرىتەۋە ۋ نامىيىت.

جا تايىبەت كىردنى لىيۋوردن بە جەنگاۋەرانى بەدر جگە لە خەلكى تر، لەبەر ئەۋەيە چۈنكە ئەۋان ھۆكارەكانى لىيۋوردن تىادا كۆبۆتەۋە دەرگاي لىيۋوردنىش كراۋەتەۋە بۆ كەسىك كە بەم كارانە ھەلىسېت كە ئەۋان ئەنجاميان داۋە، ھەر ۋەك چۆن ناگوئىت بە بەھانەى لىيۋوردن دەست لە بەندايەتى ھەلگىت.

كەۋاتە ئەگەر بىتۋو لىيۋوردن بەبى بەردەۋامى لەسەر بەندايەتى چەنگ بىكەۋتايە، ئەۋە نوپۇز ۋ پۇڭۋو ۋ ھەج ۋ زەكات ۋ جىھاد پىۋىستى نەدەكرد، ئەمەش شىتىكى مەھالە، ۋە گەۋرەترىن ۋاجىبىش تەۋبە كىردنە دۇاى گوناھ.

كەۋابوۋ گىرىنتى يىدانى لىيۋوردن ۋا ناگەيەنىت كە دەست ھەلگىت لە ھۆكارەكانى لىيۋوردن، ۋىنەى ئەمەش ئەم ھەدىسەيە: ((اذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا فَقَالَ: أَيُّ

رَبِّ، اُذْنِبْتُ ذَنْبًا فَاغْفِرْ لِي، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ اَنْ يَمُوتَ، ثُمَّ اُذْنِبَ ذَنْبًا آخَرَ، فَقَالَ: اَيُّ رَبِّ، اَصْبَتُ ذَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لِي، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ اَنْ يَمُوتَ، ثُمَّ اُذْنِبَ ذَنْبًا آخَرَ، اُذْنِبَ ذَنْبًا، فَقَالَ: رَبِّ، اَصْبَتُ ذَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لِي فَقَالَ اللهُ: عَلِمَ عَبْدِي اَنْ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ، قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي، فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ)) (۱).

واته: کاتیک بهنده گوناھیک دهکات - پاشان له گوناھه که په شیمان ده بیته وه - ده لیت: نهی په روه ردگار گوناھیکم نه جامدا داوات لی ده که م لیم ببوره، خواش لئی ده بوریت، ماوه یه که ده مینیتته وه به م شیوه نه ونده ی خوا حه ز بکات، پاشان گوناھیکی تر دهکات - دیسان - ده لیت: نهی په روه ردگار گوناھیکم نه جامدا لیم ببوره، خواش لئی ده بوریت، ماوه یه که به م شیوه ده مینیتته وه نه ونده ی خوا حه ز بکات، پاشان گوناھیکی تر نه جام ده دات، ده لیت: نهی په روه ردگار تووشی گوناھ هاتمه وه لیم ببوره، خوی گورهش ده فهرموی: بهنده که م ده زانیت په روه ردگار یکی هه یه له گوناھ ده بوریت و یان سزای ده دات، که واته من له بهنده که م بوورد چی دهکات با بیکا.

نه وهش وا ناگه یه نیت که خوی گوره ریگا به کردنی گوناھ و تاوان بدات، به لکو نه مه وا ده گه یه نیت که خوی گوره لئی ده بوریت، چونکه به م شیوه گوناھ دهکات و په شیمان ده بیته وه و تهویه دهکات.

جا خوی گوره نه و بهنده ی تاییه ت کردوه به لیبور دن، چونکه زانیویه تی سور نابیت له سر گوناخ، به لکو هر کاتیک تووشی گوناھیک هات به په له تهویه دهکات، نه م حوکه ش گشتیه هه موو که سی که ده گریته وه که به م شیوه بیت، به لام نه و بهنده لیبور دن ی بؤ پراوه ته وه وه یارانی به در.

به هه مان شیوهش نه و که سانه ی که پیغه مبه ر ﷺ مژده ی به هه شتی پیداون، یان پینانی پاگه یاندوه که خوا لیان خوش بووه، نه وه وا ناگه یه نیت که پنگای

پيدابن گوناھ و تاوان بڪن و واز له به نڌايتي وڪاره واجبه ڪان بهيٽنن، به لڪو نه م
هاوه لانه دواي نه وه ي مڙده ي ليٻوردنيان پيدرا، زياتر له خوا ده ترسان و به نڌايتي
خوايان ده ڪرد، هر وه ڪ نه و (١٠) هاوه له ي ڪه مڙده ي به هه شتيان پيدرا بوو.

بپوانه: نه وه (ابوبڪر) ه ڪه نمونه ي له خوا ترسان و خواناسان بوو، به هه مان
شيوه نيمامي (عمر)، چونڪه نه وانه ده يانزاني ليٻوردني خوا په يوه سته به
ڪولنه دان و به نڌايتي ڪردني خوا تاڪو مردن، هيچ ڪام له و هاوه لانه ي پيغه مبر عليه السلام
گومانيان بو نه وه نه ده چوو ڪه پييان پيدرا وه چي بڪن با بيڪن به ناره زوي
خويان.

ته فسیری نه م نایه ته: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (الملك: ۱۵)، واته: خوای گه وره زهوی زه لیل و ملکه چ کردوه بۆ نه وهی بگه پښت به هه موو گۆشه و که ناریکیدا، له ورزق و پوزیهش بخون که پیشکه شتانی ده کات، دلنیا شبن که سهره نجام گه پانه وه تان بۆ لای نه وه. خوای گه وره له م نایه ته دا نه وه مان بۆ پوون ده کاته وه که زهوی ملکه چ کردوه بۆ خه لکی تا کو به سهریدا بپوون و خانو به ره ی له سهر دا دروست بکن و بیرى تیا هه لکه نن، له گه ل نه وه شدا پښگه ی به زهوی نه داوه که پښگریټ به رانبه ر نه م کارانه ی، که خه لکی له سهریدا نه نجامی ده دهن .

خوای گه وره نه وه شمان بۆ پوون ده کاته وه که زهوی کردوه به لانک و فهرش و شوینی حه سانه وه، پوونیشی ده کاته وه که زهوی به شیوه یه کی هیلکه یی به دیه پناوه، ناوی لی ده ره پناوه و له وه پگاشی بۆ مالات لی فه راهم هیئاوه، به کیوه کانیش زهوی دامه زراو و پاگر کردوه، ریگاشی بۆ ساز کردوون، له زه ویدا ده ریا و کانیاویشی بۆ فه راهم هیئاون، خیر و بیږی زوږیشی تیایدا پڙاندوه .

هه ر له خیر و به ره که تی زهوی، نه وه یه که هه موو گیانداران خوراکیان له به روبوومی زهوی ده دریت، له خیر و به ره که تی زهوی نه وه یه که زهوی نارام ده گریټ له هه موو کاریکی قیزه وهن که له سهر پشتی نه نجام ده دریت، که چی به رانبه ر نه مه ش چاکترین و به سوودترین به روبوومت پیشکه ش ده کات.

له خیر و به ره که تی زهوی نه وه یه که نه و پاشه پۆیه پیسه ی مرؤف له لاشه ی فرپی ده دات زهوی بۆی ده شاریته وه، به رانبه ر نه مه ش خواردن و خواردنه وهی بۆ ده رده دات.

به م شیوه یه زهوی ئیش و ئازار و خراپه و پیسیه ی له سهر نه نجام ده دریت، به لام نه و سوود و خیر ده به خشیت.

پوختهی قسان: خوی گه‌وره زه‌وی وهك حوشتړ ملکه‌چ کردووه بۆمان، بۆ کوئ لئی ده‌خوړیت ده‌پوات، به‌پاستی خوی گه‌وره جوانی ته‌عبیر کردووه پښگا و بانه‌کانی به‌شان ته‌عبیر کردووه، چونکه وه‌کو شان ملکه‌چه بۆ بار، له‌کاتی‌کدا ده‌بینین پیاده له‌سەر شانی زه‌ویدا پښده‌کات که به‌رزترین شوینیه‌تی، هر بویه‌ش چیا‌یه‌کان به‌شان ته‌فسیر کراوه، هر وه‌کو چۆن شانی ئاده‌میزاد به‌رزترین شوینیه‌تی.

گوتراوه: ئه‌وه‌ش ئه‌وه ده‌رده‌خات که پښکردن له‌سەر ته‌ختایی زۆر ئاسان‌تره. کۆمه‌له‌یه‌ک له‌زانایانی تر‌فه‌رموویانه: به‌لکو (مناکب) ته‌نیشت و لی‌واره‌کانه، هر وه‌ک چۆن شانی ئاده‌میزاد له‌ته‌نیشته‌کانیه‌تی، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌و باب‌ه‌ته ده‌رده‌که‌وئ، ئه‌وه‌یه مه‌به‌ست به‌ (مناکب) به‌رزاییه، ئه‌و پوه‌ش که گیان‌دار به‌سه‌ریدا ده‌پوات، ئه‌وه پوه به‌رزیه‌که‌یه‌تی، چونکه به‌رزایی زه‌وی پوه پاخراوه‌که‌یه‌تی، پوښتنیش هر له‌سەر پوه پاخراوه‌که‌یه‌تی، ته‌عبیر کردنیشی به‌شان زۆر جوانه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانرا که ملکه‌چه بۆ پوښتن به‌سەر پشتیدا.

پاشان خوی گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌دا فه‌رمانیان پښ ده‌کات له‌و پښق و پۆزیه بخۆن که له‌زه‌وی فه‌راهه‌می هی‌ناوه، چونکه زه‌وی بۆ ملکه‌چ کردوونه و پښگا و بانیشی بۆ ساز کردوون، تاکو له‌سه‌ری هاتوو‌چۆ بکه‌ن، بۆ پشوودان و هه‌سانه‌وه‌ش خانووی بۆ په‌خساندوون، خۆراکیشی بۆ دانیش‌توانی بۆ گیانه‌وران ئاماده کردووه له‌سه‌ری.

پاشان خوی گه‌وره هر له‌و ئایه‌ته‌دا خه‌لکی ئاگادار ده‌کاته‌وه که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَالِیُّ الشُّورِ﴾ (الملك: ۱۵)، واته: هر چه‌نده خۆتان به‌دنیاوه خه‌ریک بکه‌ن ئه‌وه هر ده‌گه‌پښه‌وه لای من.

لێره‌دا خوی گه‌وره ئاگاداریان ده‌کاته‌وه که ئه‌م خۆشی و مال و سامانه له‌زه‌ویدا به‌رده‌وام نامینیت تا سه‌ر، به‌لکو ئه‌و مړۆقه وه‌ک پښواریک هاتۆته دنیا، جا که‌واته کاریکی ژیرانه نیه مړۆقه ئه‌م دنیا‌یه بکات به‌مه‌زلگای خۆی و بی‌کات به‌شوینیکی جی‌گیر و شوینی مانه‌وه، به‌لکو مړۆفمان بویه هی‌ناوه‌ته دنیا تا تیشوو کۆ

بىكاته ۋە بۆ قىيامەتى، ئەمە قىيامەتەي كە بەپاستى شوپىنى ژيانى نەبىراۋەي ھەتا ھەتايىيە، ئەمە دىنيەش پىيا پۇيشتەنە نەك دانىشتەن ۋە مانەۋە.

ئائەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر، پەرۋەردىگارىيەتى ۋە يەكتاپەرستى ۋە دەسلەت ۋە ھىكمەت ۋە بەزەيى خۋاي گەرە، ئەمە ئايەتە مەرۋۇ ئاگادار ۋە ھۇشيار دەكاتەۋە تا پۈۋنەكاتە دىنيا ۋە بىيىكات بە مۆلگەي نەبىراۋە، بەلگە ھانمان دەدات كە پەلە بىكەين بۆگەيشتەن بە بە ھەشتى نەبىراۋە.

ئەمە ئايەتە ئەمە خاللانەشى لە خۆ گىرتۈۋە، يەكتاپەرستى، بىرخىستەنەۋەي بەخششەكانى خوا، ھاندانى مەرۋۇ لەسەر چاكە كىردەن بۆ بەدەست ھىنانى پەزەمەندى خوا، خۆ ئامادەكىردەن بۆگەيشتەن بە خىزمەتى خوا، پۈۋن كىردەنەۋەي ئەۋەي زەۋى كاتىكى بەسەردادىت دەپىچىرپتەۋە ۋەكۈ ئەۋەي كە نەبۈۋىيەت، ئىنجا دۋاي مەردنى مەرۋۇكەن دۈۋىارە زىندۈۋىيان دەكاتەۋە بۆ لىپرسىنەۋە.

ٲوون ڪردنه وهى سورتهى (الفاتحه)

ڪه ڪامه رانى وسه ربه رزى مروٲى له ڇوگرتوه

مروٲ ڊو هيزى هه به ڪه نه و ڊو هيزه مروٲ له گياندارى تر جياى ده ڪاتوه:

○ قوه علميه نظريه: هيزى زانست و زانيارى، ڪه به م هيزه جيهان بينى و چاو ٲوٲن ده ٲيٲ.

○ قوه علميه اراديه: هيزى توانا (اراده) ڪه به م هيزه ده توانيٲ هه موو شتيكى چاڪ يان خراٲ نه نجام بدات.

جا هيزى زانيارى (العلميه) ه به ٲيٲنج خال چنگ ده ڪه ويٲ:

به ڪه م: به ناسينى ٲه روه ردگارى چنگى ده ڪه ويٲ.

ڊووه م: به ناسينى ناو و سيفاتى خوا چنگى ده ڪه ويٲ.

سيٲه م: به ناسينى نه و ٲيگايه ي ده يگه به نيٲته نامان چنگى ده ڪه ويٲ.

چواره م: به ناسينى ڊل و ده روونى ڇوى چنگى ده ڪه ويٲ.

ٲيٲنج م: به ناسينى ڪه م و ڪوٲه ڪانى ڇوى چنگى ده ڪه ويٲ.

ئا به و ٲيٲنج خاله هيزى جيهان بينينى (العلميه) هى چنگ ده ڪه ويٲ، هه رڪه سيٲڪ

نه م خالانه ي هه موو تيا ڪوٲو ٲيٲته وه نه وه ڪامه رانترين و زانانترين ڪه سه.

هيزى (اراده) ش مروٲ ڪاتيٲڪ چنگى ده ڪه ويٲ، نه ڪه ر ٲه چاوى سنووره ڪانى

خواى ڪه وره بڪات و هه لسيٲ به نه نجامدانى به نيه تيٲكى ٲاڪ و به و شيٲوه ي

فه رمانى ٲى ڪراوه، ٲه چاو نه ڪردنى نه مانه ش نه ڪه يشتنيه تى به مه به ست.

نه م ڊووه هيزه ش مروٲ چنگى ناڪه ويٲ نه ڪه ر به يارمه تى خوا نه ٲيٲ، مروٲ

ٲيٲوسيٲى به ٲيٲموويى خوا هه به تاڪو ٲيگاي ٲاستى ٲيٲشانيدا نه و ٲيگايه ي خوا

ڇوشه ويستانى له سه ر جيگر ڪردوه، مروٲ ٲيٲوسيٲى به يارمه تى خوا هه به، ڪه

به رده وامى بڪات له سه ر نه م ٲيگايه تاڪو لانه دات لى، چونڪه ده رچوونى له م ٲيگا

ٲاسته دا يان به تيٲڪچوون و خراٲ بوونى هيزى زانستيه تى ڪه نه فام و ڪومرا

ده بیٲ، ین به تیٲکچون و خراپ بوونی هیٲزی کارکردنیه تی که کاری وا نه نجامده دات تووشی توورپی خوا ده بیٲ.

جا مروٲ ئاسوده و کامه ران نابیٲ تاكو نه م خالانه ی تیا نیٲته جی که باسما ن کرد، سورته تی (الفاتحه) ش نه م خالانه ی زور به جوانی و پیکی پیز به ندرکدوه که خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ ۝۲ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۳ تِلْكَ یَوْمَ الدِّیْنِ﴾ (الفاتحه: ۱-۲-۳)، نه م نایه تانه بنچینه ی یه که می له خوگرتووه، که ناسینی په روه ردگار و ناسینی ناو و سیفاته کانی خویه، بنچینه ی ناوه جوانه کانی خواش، نه م ناوانه ن وا له م سورته دا باسکراون، که ناوی (الله) و (الرب) و (الرحمن) ه، چونکه ناوی (الله) سیفه تی (الالوهیة) واته: یه کتاپه رستی له خوگرتووه، ناوی (الرب) یش سیفه تی (الربوبیة) واته: په روه ردگاریه تی له خوگرتووه، ناوی (الرحمن) یش سیفه تی (الاحسان) و (الجود) و (البر) واته: چاکه و چاکه کاری له خوگرتووه، ناوه کانی خواش هر نه و سی مانایه کویان ده کاته وه.

﴿إِیَّاكَ نَعْبُدُ وَإِیَّاكَ نَسْتَعِیْزُ﴾ (الفاتحه: ۴)، نه م نایه ته ش ناسینی نه و پیگایه ی له خوگرتووه که گه یشتنه به په زامه ندی خوی گه وره، گه یشتن به په زامه ندی خواش به و کارانه ده کریٲ خوا پیٲی پازی و پیٲی خوْشه، نه مه ش به یارمه تی خوا ده بیٲ، تاكو له سر به ندایه تیدا به رده وامی بکات و سه رفرازی بکات.

﴿اٰمِنًا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ﴾ (الفاتحه: ۵)، نه م نایه ته ش نه وه ی له خوگرتووه، که کامه رانی مروٲ ته نها له وه دایه به رده وام بیٲ له سر پیگای پاستی ئیسلام، هیچ پیگایه کیش نیه بؤ به رده وام بوون له سر ئیسلام، جگه له پیٲنموونی په روه ردگار نه بیٲ، هر وهك چوْن به نده به یارمه تی خوا سه رفراز ده بیٲ له به ندایه تی، به هه مان شیوه ش به نده به پیٲنموونی خوا به رده وام ده بیٲ له سر ئیسلام.

﴿غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ﴾ (الفاتحه: ۶)، نه م نایه ته ش نه و دوو پیگایه مان بؤ پوون ده کاته وه که پیگای سه رگه ردانیه و مروٲ له پیگای پاستی

ئىسلام لادەدات و سەرگەردان و سەر لىشىۋا دەبىت، جا لادان لە خواناسى و بىروياو پ سەردە كىشىت بۆ گوماپايى و سەرگەردانى، لادانىش لە بەندايەتى و ملکہ چ نەکردن بۆ خوا، سەردە كىشىت بۆ توپە بوون و سزاي خوا.

كەوابوو: سەرەتاي سوپەتەكە پەحمەتى خوائ لە خۆگرتووه، ناوہ پاستەكەشى ھىدايەت و پىنموويى لە خۆگرتووه، كۆتايىيەكەشى بەخششى و نىعمەتى خوائ لە خۆگرتووه.

جا مەژە بە ئەندازەى ھىدايەتەكەيەتى بەخششى خوائ بەر دەكەويت، بەشى لە ھىدايەتى خواش بە ئەندازەى وەرگرتنى رەحمەتەكەيەتى، كەواتە ھەموو بنچىنەكان دەگەرپتەوہ سەر بەخشش و پەحمەتى خوا، بەخشش و پەحمەتى خواش پەيوەستە بە (ربوبىيە)تى خوائ گەورە، پەروەردگارىش دەبىت سىفەتى رەحمەت و بەخشىنى ھەبىت، ئەمەش بەلگەيە لەسەر (الالوھىيە)ى پاستەقىنەى خوائ گەورە، ئەگەر چى كەللە پەقان دان بەمە ناھيئ، موشرىكەكانىش لەم پاستىيە لادەدەن. جا ھەر كاتىك ماناي سورەتى (فاتحە)ى زانى و كارى پىكرد و تىكەلى بوو، ئەوہ كامەران دەبىت بەوہى بەندايەتيەكەى تامىكى تايبەتى دەبىت، وەك ئەو كەسانەى پەليان پى بەرز بووہ لە خەلكى تر.

ناسینی خوا

له پێگای تیپوانینی دروست کراوه کانییدا چنگ ده که ویت
له قورئاندا خوای پهروهردگار بانگی بهنده کانی ده کات و پوونی ده کاته وه که به
دوو پێگا ده گن به ناسینی خوا:

یه که م: تیپوانین و ووردبوونه وه له دروست کراوه کانی خوا.

دووه م: تیپوانین و ووردبوونه وه له قورئانی پیروژ.

یه که میان به لگه و نیشانهی بینراوی خوایه، دووه میشیان به لگه و نیشانهی
بیستراوی خوایه، به شی یه که م له و ئایه ته دا ده رده که ویت که خوای گه وره
ده فه رمووی: ﴿لَٰنَ فِی خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاٰخِرَ الْاٰیٰتِ وَالنَّهَارِ وَالْفَلَکِ الَّتِی
تَجْرِی فِی الْبَحْرِ بِمَا یَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَاَنْجَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَبَثَّ فِیْهَا مِنْ کُلِّ دَابَّۃٍ وَتَصْرِیْفِ الرِّیْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَیْنَ السَّمَاءِ
وَالْاَرْضِ لَآیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ﴾ (البقرة: ۱۶۴).

واته: به پاستی له دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی و ئالوگویی شه و پوژدا،
له و که شتیانهی که ده که پیت به ده ریادا و به هویه وه سوود به خه لکی ده که یه نن،
له و ئاوهی که خوا له ئاسمانه وه ده بیاریینیت و ئینجا به هویه وه زهوی پی زیندوو
ده کاته وه دواي ووشک بوون و مردنی، هه روه ها جوړه ها زینده وه و گیانه بهر و مار
و میرووی له سه ر پووکاری زه ویدا بلاو کردو ته وه و گزrandن و هاتووچۆ پیکردنی باو
شه مال و پاگیر کردنی هه وره کان له نیتوان ئاسمان و زه ویدا، ئا نه مانه هه ره هه مووی
به لگه و نیشانهی به هیژن بۆ نه وانهی که عه قل و بیرو هوشیان ده خه نه کار و بیر له
ده سه لاتی بی سنووری خوا ده که نه وه.

خوای گه وره ده فەرمووی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ الْأَلْوَانِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (ال عمران: ۱۹۰)، واتە: بە پاستی لە دروست کردنی ناسمانەکان و زەوی ئالوگۆرکردنی شەو و پۆژدا، بە لگە و نیشانە ی زۆر هەن بۆ کەسانی ژیر و هوشمەند.

ئایەت لە سەر ئەم بابەتە وە زۆرە لە قورئاندا، بە شێ دەوێم لە و ئایەتەدا دەردەکەوێت کە خوای گه وره ده فەرمووی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَنَاتُ الْأُولَىٰ ثُمَّ كُنَّ الْعَذَىٰ ثُمَّ وَقَعْنَ فِي الْأَصْنَادِ﴾ (النساء: ۸۲)، واتە: ئایا ووردنابنە وە لەم قورئانە.

دە فەرمووی: ﴿كَتَبْنَا نَزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّدَّبَرُواْ عَيْنِيْهِ وَلِيَسْتَذَكَّرَ أُولُوْاْ الْأَلْبَابِ﴾ (ص: ۲۹)، واتە: ئەم قورئانە کتیبیکێ پیرۆزە دامانبە زاندووێ بۆ تۆ، بۆ ئەوە ی لە وورده کاری ئایەتەکان ووردبنە وە.

بە هەمان شێوە ئایەت زۆرە لەم بارە یە وە. کارتییکراوەکان بە لگەن لە سەر ئەوە ی کاریان تیاکراوە، کارەکانیش بە لگەن لە سەر سیفەتی کارکارە کە، چونکە کارتییکراوە بە لگە یە لە سەر کاری کارکەر، ئەمەش مەشخەلە بۆ بوون و دەسەلات و ویست و زانستی خوای گه وره، چونکە مەحاله لە نەبونه وە پەیدا بووبن، یان لە بوونه وە ریکە وە بە لام بێ توانا و زانست و ئیرادە بێت.

پاشان هەرچ تاییەتمەندیە ک لەم کارتییکراوەدا هەبێت ئەوە بە لگە یە لە سەر دەسەلات و ویستی خوای گه وره، کە واتە خەسلەتی چاکسازی و سوپاسکرا و حیکمەت لەم دروستکراوانەدا، بە لگە یە لە سەر حیکمەتی خوا.

خەسلەتی خێر و بەخشین و چاکە لەم دروستکراوانەدا، بە لگە یە لە سەر رەحمەتی بێ پایانی خوا.

خەسلەتی هیژ و تۆلە و سزا لەم دروستکراوانەدا، بە لگە یە لە سەر تووڕە ی خوا. خەسلەتی بەخشنده یی و یارمەتی و دۆستایەتی لەم دروستکراوانەدا، بە لگە یە لە سەر خۆشه ویستی خوا.

خەسلەتى دەست پىكى گەشەكردن وزيادكردن و بەرەوتەواو چوون لەم دروستكراوانەدا، بەلگەيە لەسەر هاتنى پۆزى قىامەت.

پووەك و گياندار، زىندووكردنەو و ھەلقولاندنى ئاوەپۆكان، بەلگەن لەسەر زىندوو بوونەو ھى مرۆفەكان لە پۆزى قىامەت.

شۆيئەوارى خەسلەتى بەخشش و رەحمەت لەسەر دروستكراوەكانى بەلگەيە لەسەر پاستى پىغەمبەران.

خەسلەتى بى كەم و كوپى لەم دروستكراوانەيدا، بەلگەيە لەسەر كەمالى و بى كەم و كوپى خواى گەرە.

دروست كراوەكانى خوا بەلگە و نيشانەى پوون و ئاشكران لەسەر سىفاتەكانى خوا و پاستى ئەو پىغەمبەرانەى كە پەوانى كردوون، جا ئەو دروستكراوانەش بەلگەن لەسەر پاستى قورئان.

خواى گەرە دەفەرموى: ﴿سَرِيهَمْ ءَايَتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ (فصلت: ۵۳)، واتە: ئىمە بەلگە و نيشانەى سەر سوپهينەريان نيشان دەدەين لە ئاسۆكانى بوونەو ەردا لە خودى خۆشياندا، تاكو بۆيان پوون بىتەو و بزائن كە قورئان حەقە.

خواى گەرە لىرەدا ئەو پوون دەكاتەو كە ئەم بەلگەنەيان نيشاندەدات، تاكو بۆيان پوون بىتەو قورئان پاستە و ژيانەو ھى مرۆفى تىايە.

بەلى: ئايەتەكانى قورئان و ئايەتەكانى بوونەو ەر ھەمووى شاھىدن لەسەر يەكتايى خودا، خواى گەرەش شاھىدە بە ئايەتەكانى لەسەر پىغەمبەرايەتى محمد ﷺ، ھەر وەكو ھىندى لە خواناسان فەرمويانە: چۆن داواى بەلگە لەسەر شتىك دەكەم كە بۆ خۆى بەلگەيە لەسەر ھەموو شتىك !

داواى چ بەلگەيەك دەكەى لەسەرى لە كاتىكدا كە بوونى گەرەترين بەلگەيە. ھەر بۆيەش پىغەمبەران بەلگەلەكەى خۆيان دەفەرموو: ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ﴾ (ابراھىم: ۱۰)، واتە: ئايا گومان لە خواى گەرە ھەيە؟ لە كاتىكدا خواى گەرە لە ھەموو شتىك ئاشكراترە كە ھەموو شتىك بەو دەناسرێت.

شهرحی حه دیسی ((اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدُكَ، ابْنُ اَمَّتِكَ))

له "المسند" و "صحیح ابی حاتم" دا حه دیسی (عبدالله) ی کوپی (مسعود) هاتوه که دهفه رموی: پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام دهفه رموی: ((مَا أَصَابَ عَبْدًا هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ اَمَّتِكَ، نَاصِیْتِیْ بَیْدَکَ، مَاضٍ فِیْ حُکْمُکَ، عَدْلٌ فِیْ قَضَاؤُکَ، أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ، سَمِعْتَ بِهِ نَفْسَکَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِکَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِیْبَیْعَ قَلْبِی، وَتُوْرَ صَدْرِی، وَجَلَاءَ حُزْنِی، وَدَهَابَ هَمِّی وَغَمِّی، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ، وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا. قَالُوا: یَا رَسُوْلَ اللَّهِ أَلَا نَتَعَلَّمُهُنَّ؟ قَالَ: بَلَى، یَنْبَغِیْ لِمَنْ سَمِعَهُنَّ أَنْ یَتَعَلَّمَهُنَّ)) ^(١).

واته: هر بهنده یه تووشی ناخوشی و خهفته بیته نه گهر بلایته: خواجه من بهنده ی توّم، کوپی بهنده ی توّم، کوپی که نيزه ک و کویله ی توّم، نیوچه وانم به دهست تویه، حووکم و برپارت به سه رمدا پابردوه، برپاره کانیشته به سه رمدا دادپه روه رانه یه، خودایه داوات لیده کهم و لیت ده پارپیمه وه به هه مووناوه جوانه کانت که ناوت پی له خوت ناوه، یان له قورئاندا ناردوتته خواره وه، یان فیبری که سیکت کردوه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خوت حه شارت داوه که قورئان بکه یته به هاری دلم، و نووری سنگم و په وینه وه ی دل ته نگیم و لابه ری غه م و خهفتم، هر که سیك نه و نزایه بکات نه وه خوی گه وره غه م و خهفته که ی لاده با و بوی ده گزپیت به خووشی کاتیک هاوه لان نه مه یان بیست فهرمویان: نه ی پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام خه لکی فیبری نه م نزایه بکه ین؟! پیغه مبه ریش عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: به لی، هر که سیك گوی بیستی بوو، پیویسته خه لکی تری لی فیبریکات.

(١) صحیح: رواه أحمد فی مسند (٣٧١٢)، ابن حبان فی صحیحه (٩٧٢)، الحاكم فی المستدرک (١٨٧٧)، بق زانیاری زیاتر بهوانه: السلسلة الصحیحة للشیخ الألبانی (٣٨٢/١).

ئەم ھەدىسە بە نرخە، خواناسى و يەكتاپەرستى و ملکہچى لە خۆ گرتووە، لەو خالە بە، کە نرخانەى ئەم ھەدىسە لە خۆى گرتووە، ئەو ھەى کە ئەو کەسەى بەم شىو ھە نزاکەى دەردەبەرپیت: "إِنِّى عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمِّكَ" واتە: خودایە من بەندەى تۆم، کوپى بەندەى تۆم، کوپى کەنیزەک و کۆیلەى تۆم.

ئا ئەم دەستەواژەى باوکانى و دایکانى تاکو (ادم) و (حواء) لە خۆ دەگریت، ئەمەش نیشانەى دەربەرپىنى زەلیللى خۆیەتى، لەبەر دەستى خۆای گەرە، بەو ھەى کە باوک و باپىرانى ھەمووى بەندەى ئەون، بەندەش ھىچ شوین و مۆلگەى ھەى نى، جگە لە مۆلگەى گەرەکەى نەبیت، ئەگەر بێتو گەرەکەى فەرماویشى بکات، ئەو ھەى پىسوا دەبیت و کەس دال دەى نادات و کەسیش بەزەى پىیا نایەتەو ھەى بى چارە دەبیت، جا بۆیە دان دەھیتى و دەلێت: بە ئەندازەى چاوتروکانیکیش من بى تۆ سەرگەردانم، کەس دال دەم نادات، جگە لە گەرەکەم نەبیت کە من بەندەى ئەوم.

بەلێ: ئەمە دانھێنانە بەو ھەى پەرورەدە کراو ھەى فەرمان پى کراو ھەى بەلکو بە پى فەرمانى خوا کار دەکات، ئەک بە ھەو ھەسى خۆى، لە پاستیدا ئەمە ھەى کۆیلە نى، بەلکو ھەى پادشا و ئازادەکانە، بەلام بەندۆکە پەفتاریان بە پى بەندایەتە، ئا ئەوانە بەندەن بۆ بەندایەتى خوا پالدارو ھەى لای خۆای گەرە، خۆای گەرە دەفەرموو: ﴿إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ (الحجر: ٤٢)، واتە: - خۆای گەرە بە شەیتان دەفەرمویت - بێگومان بەندە پاستەقینەکانى من تۆ ھىچ دەسەلاتت بەسەریاندا نى.

دەفەرموو: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ (الفرقان: ٦٣)، واتە: بەندەکانى خودای مېھرەبان ئەوانەن لەسەر زەویدا بەھیمنى و لەسەر خۆى دەروڤن.

جگە لەمانەش بەندەى (الربوبية) و دەسەلاتى خوان، پالدانیشیان بۆ لای خوا وەکو پالدانى ھەموو خانوو ھەى بۆ لای خواو ھەى، پالدانى ئەمانەش بۆ لای وەکو پالدانى (البيت الحرام) ھەى بۆ لای خوا، وەکو پالدانى حوشترەکە و بەھەشتە بۆ لای،

پالڊانى پيٽه مبه ره بو لاي كه ده فەرموئى: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ (البقرة: ۲۳)، واتە: ئەگەر ئىيۆه گومانتان ھەيە لەو قورئانەى دامانبە زاندۆتە سەر بە نڊەكە مان.

ھەروەھا دە فەرموئى: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ﴾ (الاسراء: ۱)، واتە: پاكي و بىگەردى بو ئەو خوايەى شەو پۆي بە بە نڊەكەى كرد.

لە ئايەتيكى تر دە فەرموئى: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ (الجن: ۱۹)، واتە: كاتيک بە نڊەى ئيمە ھەلساوه و داواى كرد.

ماناي (العبودية) بەندايەتى

كە مۇۋدەئىت: "إِنِّى عَبْدُكَ" دەيىت ئەم خالانى لى بىتە جى: ملكە چى و زەلىلى و گەپانەو و گوى پايەلى كىردنى گەورەكەى بىت كە خىو گەورەى، خۇپاراستن لەو شتەنى قەدەغەى كىردو، پەنا تەنھا بۇ خوا بىت، داواى يارمەتى تەنھا لەو بىكات، تەو كولى تەنھا لەسەر ئەو بىت، پەنا تەنھا بەو بىگىت، خۇشەويستى و ترس و ئومىدى بە كەسى تر نەبىت جگە لەو، ەروەها ماناي وايە كە من لە ەموو پىويەكەو بەندەى پاستەقىنەى تۆم، بە گچكەى وگەورەى و مردن و ژيان و گوى پايەلى و تاوانبارى و لە خۇشى و ناخۇشى بەپۇخ و دل و زمان و ئەندامەكان ەر بەندەى تۆم.

ئەم پستەى (أني عبدك) ئەو مانايەشى تىايە: مال و گىانى من گشتى مولكى تۆيە، چونكە كۆيلە ەر شتىكى ەبىت ئەو ەى خۇى نىە، بەلكو ەى گەورەكەىتى.

ئەو مانايەشى لە خۇگرتوۋە: خوايە ئەو ەموو بەخشش و نىعمەتەى كە من تىايدام ەمووى بەخشش و نىعمەتى تۆيە لەسەر منى بەندە.

ئەو مانايەشى لە خۇگرتوۋە: من بەبى فەرمانى تۆ ەئسوكەوت ناكەم لە گىان و مالم، ەروەك چۆن كۆيلە ەيچ كاريك ئەنجام نادات بەبى مۆلەتى گەورەكەى، - بەھەمان شىۋەش - من تواناي ەيچ نىە بۇ خۆم نە گىپانەو ەى زەرەر، نە ەيتانى سوود، نە بەردەوام بوونى ژيان نە مردن نە زىندووبوونەو !! جا ئەگەر ئەمانەى ەموو تىا ەتەجى ئائەو بەندەى پاستەقىنەى.

پاشان كە دەئىت: ((نَاصِيَتِي بِيَدِكَ)) واتە: تۆ خواۋەنى منى چۆنت بويت وا پەفتارم پى دەكەيت، من خودى خۆم ەيچ لە دەست نايەت، چۆن خۇى ەيچى لە دەست دىت، كە خۇى لە ژىر دەستى پەروەردگار و گەورەكەيدا بىت، نىو چەوانى

بەدەستى ئەو بىت، دالى لە ژيەر پەنجەكانى ئەودا بىت؟! مردن و ژيان و خوئشى و ناخوئشى و چاكى و خراپى ھەمووى لە دەستى خوداى گەورە دابىت، بەندە ھىچ لە مانەى لە دەست نىيە، كەوابوو لە كۆيلەش بىھيژترە كە لە ژيەر دەستى گەورە كەيدايە، چونكە ئەو نىوچەوانى بە دەستى پاشايەكى بەھيژە، چۆنى بویت وا رەفتارى پى دەكات.

جا ھەر كاتىك مەوۇ ئەو ھىنايە پىش چاوى خۆى كە نىوچەوانى ئەو و ھەموو خەلكى تىرىش تەنھا بەدەستى خوايە چۆنى بویت وا پەفتارىيان پى دەكات، ئەوا دالىا دەبىت و لە كەس ناترسىت، تكاش لە كەس ناكات، بۆ كەس شىش داناھىنىت، چونكە دەزانىت ھەمويان يەك بە پۆو بەرو يەك ھەلسوو پىنەريان ھەيە، ھەر كەسى ئەمە بىنىتە پىش چاوى خۆى ئەوا ملكەچى خوا دەبىت، بەھمان شىوہش ئەگەر خەلكى ئەمەيان لەبەر چاوبىت ئەوا ھەرگىز ملكەچى ناكەن بۆكەس، ئەو كات دەبىتە كەسىكى خواناس و ملكەچ و پشت دەبەستىت تەنھا لەسەر خوا.

ھەر بۆيە (ھود) بە گەلەكەى دەفەر موو: ﴿إِنِّي نَوَّكْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مَن دَابَّةٌ إِلَّا هُوَ أَخِذْ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: من پشتم بە خدا بەستوو و پشتيوانيم ھەر بەو، كە پەرورەدگارى من و پەرورەدگارى ئىوہشە، ھىچ گيانلەبەرىك نىيە كە جلەوى بەدەست خوداى گەورەو نەبىت، بىگومان پەرورەدگارم لەسەر بەرنامە و پىيازىكى راست و دروستە.
كە دەلىت: ((ماضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) ئەم پستەيە دوو ماناى لە خو گرتوہ.

يەكەم: بپنەوہى بريارى خودايە بەرانبەر بەندەى خۆى.

دووەم: لە خوگرتنى سوپاس كردن و دادپەرورەى خوا، ھەر خواش خواوہنى مولك و سوپاسە، ئا ئەمە ماناى ووتەكەى پىنەمبەر (ھود)ە كە دەيفەر موو: ﴿مَا مِّن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ أَخِذْ بِنَاصِيَتِهَا﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: ھىچ گيانلەبەرىك نىيە كە جلەوى بەدەست خوداى گەورەو نەبىت.

پاشان دەفەر موو: ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: لە گەل

ئەوێش پادشاو بە دەسەلات و هەلسوورپنەری بەندەکانیەتی، لەسەر پێگایەکی
پاستەو دادپەرورەرانەیه.

بەئێ: خۆای گەرە دادپەرورە بەرانبەرەیان لە فرمایشتەکانی و کارەکانی و
بپیارەکانی و قەدەری و فرمانەکان و قەدەغەکراوەکانی و پاداشت و سزایی،
هەوالەکانی هەر هەمووی پاستە، بپیارەکانی هەر هەمووی دادپەرورەرانەیه، ئەو
کارانەى فرمانی داو بە کردنی هەمووی سوود بەخشە، ئەو کارانەى قەدەغەى
کردووە هەمووی بێ سوودە، پاداشت دانەوێی کەسێک، کە شیاوی پاداشتە لە
فەزڵ و گەرەیی خۆیەتی، سزادانی کەسێکیش کە شیاوی سزایە لە حیکمەتی
خۆیەتی.

جا پێغەمبەر ﷺ لەم حەدیسەدا (الحکم) و (القضاء) ی لێک جیا کردۆتەو،
ووشەى رابردوو (ماضی) ی بۆ (القضاء) بە کارهێناو، داپەروریشی (العدل) ی بۆ
(القضاء) بە کارهێناو، چونکە بپیار و حوکمی خۆدای گەرە بریارى (الديني
الشرعي) لەخۆ دەگرێت، بریارى (الكوني القدری)یش لەخۆ دەگرێت، هەردوو
جۆرەکەش بەسەر بەندە سەپێنراو و بەندە لەژێری دایە، جا حەز بکات یان حەز
نەکات، ئەو بریارى بەسەر دراو، بەلکو بریارى (الكوني) بە سەریدایە هەرگیز
ناتوانییت لێی لادات، بەلام بریارى (الشرعي) بەسەریدا دەتوانییت لێی لادات.

کەواتە (القضاء) برینەوێ شتە، ئەمەش دواى بریار لە بارەى ئەو شتەو دێت،
کە دەفرموی: ((عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) واتە: ئەو بریارەى داوێ بەسەر بەندەکەت
دادپەرورەرانەیه بۆ بەندەکەت.

بەلام بریار دان بە ویستی خۆدای گەرەیه، حەز بکات جێ بەجێی دەکات،
حەزیش نەکات جێ بەجێی ناکات، ئەگەر بێت و بریارەکە پەيوەست بێت بە
ئایینەو، ئەو برپاوەتەو بەسەر بەندەدا، بەلام ئەگەر بێتو بریارەکە پەيوەست
بێت بە بوونەو، ئەو ئەگەر خۆدای گەرە بپێرێتەو ئەو جێ بەجێی دەکات،
ئەگەر نەشپێرێتەو لێی لادەبا، خۆدای گەرە چ بپیارێکی بویت دەیدات، بەلام
جگە لە خۆای گەرە هەر کەسێکی تر بریار بدات توانای ئەوێ نیە بریارەکەى

بەجى بگەيەنەت، خۇداي گەورە بىر يار دەدات و جى بەجىشى دەكات.

كە دەفەرموۋى: ((عَدَلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) ئەو ھەموو ئەو كارانە دەگىرتەو ھە كە خۇدا بىر يارى داو ھە سەر بەندە، لە ساغى و نەخۇشى، لە دەولە مەندى و فەقىرى، خۇشى و ناخۇشى، ژيان و مردن، سزادان و سزا نەدان ... ھتە.

خۇاى گەورە دەفەرموۋى: ﴿وَمَا أَصْبَبَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ (الشورى: ۳۰)، واتە: ھەر بەلاو نە ھامە تىھەكتان بە سەر داھاتىت، ئەو ھە نەجامى ئەو كارو كىرەدە وانەيە كە بە نارەزىوۋى خۇتان نە نەجامتان داو ھە.

دەفەرموۋى: ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ (الشورى: ۴۸)، واتە: ئەگەر بەلا و ناخۇشىيان تەووش بىت، ئەو ھە ھۆى كارو كىرەدە ھە نەگىسە كانىانە ھەيە، بە پاستى مۇۋەسپەيە !!

خۇداي گەورە ھەر بىر يارىكى دابىت بە سەر بەندە كانىدا، ئەو ھە زۆر دادپەرۋەرانە نە بوو، ئەگەر پىرسىيار كىرا و گوترا: كە سىك تەوانىك ئەكات - يان پىاويك دە كوزىتەو ھە (قضاء و قدر)ى خۇدايە ! باشە ئەگەر ئەو ھە بە (قضاء و قدر)ى خۇدايە ! بۆ دە بىت خۇا سزى بدات، كە واپىت ئەو ھە دادپەرۋەرى چى تىايە ؟ ! لە ھە لامىدا گوتراو ھە: ئەمە پىرسىيارىكى گىرگە، سىتەم (الظلم) لەلاى (أهل السنة) ھە دا دانانى شىكە لە شوپىنىك كە ئەم شوپىنە شىاوى ئەو شىتە نە بىت، ھە كو سزادانى بەندەيەكى كوپرايەل كە ھىچ گونامى نە بىت، ئەمەش دوورە لە خۇاى دادپەرۋەر، خۇاى گەورە لە زۆر شوپىنى قورئاندا خۇى بە دوور گىرتو ھە لەم كارانە، ئەگەر بىيەت كە سىكىش گومرا بىكات، ئەو ھە لە دادپەرۋەرى خۇيەتى، چۈنكە كە سىك گومرا دەكات كە شىا و بىت پىيى، چۈن سىتەم دەكات لە كاتىكدا يەك لە ناو ھە جوانە كانى دادپەرۋەرە ! خۇاى گەورە ھەموو كار و فەرمانە كانى دادپەرۋەرانەيە و بەجىيە، لە دادپەرۋەرى خۇداي گەورە ئەو ھە كە پىگى پاستى بۆ خەلگى پۇش كىرەتەو ھە، پىغەمبەرانى بۆ ناردوون، قورئانى بۆ ناردوون، خراپەي بۆ روون كىرەتەو ھە، پىگى گەيشتن بە ھىدايەتى بۇئاسان كىرەوون، بە ھۆى بىستەن و بىنىن و

ژییرییه وه، ئا ئه مانه هه ره مووی له دادپه روهری خودای گه وره وه یه، ئه و که سه سهر فراز ده کات، که حه ز له سهر فرازی ده کاو شیای سهر فرازیه، ئه مه ش له فه زل و به خششی خوای گه وره وه یه، ئه م که سه ش گومرا ده کات که خۆی حه زی له گومراییه و شیای سهر فرازی نیه، به خشش و فه زلی خۆشی پی نابه خشیت، ئه مه ش له دادپه روهری خۆیه تی.

گومرایی و سه رگه ردانی مروؤه دوو جوهره:

یه که م: خوای گه وره بۆیه ئه و به نده ی گومرا کردووه، وه کو سزادانیک چونکه پشستی له دینی خوا کردوه و پووی کردۆته دوژمنانی خوا و گوپرایه لی ئه وان ده کات، یاد و ستایشی خوای فه رامۆش کردووه و بیری چووه، که وابوو ئه م مروؤه شیاووه که خوا گومرا و سه رگه ردانی بکات.

دووهم: خوای گه وره نایه ویت هه ره له سه ره تاوه ئه و مروؤه سه ر که شه گومرا بکات، به لام که به دیکرد ئه م مروؤه پیز له به خششی هیدایه ت ناگری و شیای سهر فرازی نیه، خۆشی به به خته وه ری هیدایه ت نایه ت و سوپاس و ستایشی خوا ناکات له سه ری، بۆیه ش خوا هیدایه تی نادات و سه رگه ردانی ده کات، چونکه شیای نیه، هه ره وه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (الانعام: ۵۳)، واته: ئیمه هیندیکیان به هیندیکیان تا قی ده که یه وه تا کو بی باوه ران بلین: ئایا ئه وانه خوا پیزی لینان له ناوماندا؟! - ئه ی ئیمه شیای پیز نین - ئایا خوا نازانیت کی سوپاس گوزاره.

له ئایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ (الانفال: ۲۳)، واته: ئه گه ره خوا خیری تیا به دی بکردنایه، ئه وه وای لیده کردن که حه ق و راستی ببیستن.

که واته نه گهر خوای گهره که سیکی گومراکرد، نه وه له دادپه روه ری خویتی -
چونکه نه و مرقفه شیاوی هیدایه ت نیه و شیاوی گومراییه - هه روه کو چۆن وای
کردوه مار و دوو پشک و سه گی هار ژه هراوی و کوژینه رین، به هه مان شیوه ش که
نه مه ش هه ر له دادپه روه ری خویتی.
به دریژی باسی نه م بابه ته م کردوه له و کتیبه گه وریه ی که باسی ((القضاء و
القدر)) ده کات^(١).

(١) مه به ستی کتیبی (شفاء العلیل فی مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعلیل).

(التوسل) پارانه وه به ناو و سیفاته کانی خودا

که ده فهرمووی: ((أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ...)) تا کوتایی، نه مه (توسل) ه به هه موو ناوه جوانه کانی خوا، نه و ناوانه ی به نده پئی گه یشتووه و ده یزانیّت، نه و ناوانه ش که پئی نه گه یشتووه و نایزانیّت...

نم (التَّوَسَّلْ) ه به ناوه جوانه کانی خوا زور لای خوی گه وره خوشه ویسته، چونکه پارانه وه یه به کار و سیفاته کانی، که مانای ناوه جوانه کانی تیا به.

قورئان پووناکی و به هاری دلائن

پیغه مبه ر علیه السلام که ده فهرمووی: ((أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِيعَ قَلْبِي وَتُورَ صَدْرِي)) (ربیع) واته: نه و بارانه ی که زوی ده ژینیته وه. جا پیغه مبه ر علیه السلام قورئانی شوبه اندووه به م بارانه، چونکه نم قورئانه ژیانی دلی پیوه به نده.

پیغه مبه ر علیه السلام له م حه دیسه دا ناو که ژیانی پی چه نگ ده که ویّت، نوریش که پووناکی ژیانی پی چه نگ ده که ویّت پیکه وه ی کز کردوته وه، هر وه ک خوی گه وره ش پیکه وه ی کز کردوته وه که ده فهرمووی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ﴾ (الرعد: ۱۷)، واته: خوی گه وره له ئاسمانه وه بارانی باراندوه، به نه ندازه ی نه و دۆل و شیوه، جا به هوی نم بارانه وه پر دهن - ئینجا لافاو دروست ده بیّت - نه و لافاوه ش که ف و کولی به رزی هه لگرتوه، له سهر پووی نه و کانزایانه ش که ناگری تیبه رده دهن و ده یتویننه وه به ناگر بۆ دروست کردنی خشل یان بۆ پیویستی تر که ف و کول دروست ده بیّت، وه کو که فی سهر ناوه که.

هه روه ها فهرمووی: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ (البقره: ۱۷)، واته: نمونه ی نه وانه وه کو که سیک وایه، که ناگریک دابگریسنیّت، که چی کاتیک ناگره که هه لگیرسا و ده وره ی خوی روشن

کرده وه، خوا پووناکیه که یان لی بکوژینیتته وه.

له ثایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۳۵)، واته: خوای گه وره نور و پووناکی ناسمانه کان و زهویه، نمونه ی نوره که شی وه ک تاقیک وایه که چرایه کی تیدابیت، چرایه که ش له ناو شووشه یه ک دابیت، شووشه که ش وه ک هه ساریه کی پرشنگذار و ابیت، که داگیرساوه له پۆنی به فه پی زهیتون، نه پووی له پۆژه لاته نه پووی له پۆژئاوایه، پۆنه که شی خه ریکه خو ی داگیرسیت و پووناکی بداته وه، نه گه رچی ناگیرش نه یگاتی، نه م قورئانه نوری وه حیه له سه ر نوری فیتره ت، خوای گه وره ش رینمایی نه و که سانه ده کات که دهیه ویت و شایسته ن بۆ نوره که ی، خوای گه وره نمونه دینیتته وه بۆ خه لکی - تاکو تیبگن - خوای گه وره زانایا به هه موو شتیک.

پاشان ده فه رمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَرٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ (النور: ۴۳) واته: ثایا نابینیت که خوا شنه ی هه وره کان به ناسماندا ده بات به پۆیه؟! دوایی په یوه ستیان ده کات به یه که وه، ئینجا که له که یان ده کات له سه ر یه ک که ده بینیت له تو ی نه وه ورانه وه که وه کو کتو وان باران و ته زره ده بارینیت، جا خوا خیر و به ره که ت ده به خشیت به هه رکه سیک که بیه ویت، هه رکه سیش که خوا بیه ویت لی ی دور ده خاته وه، خه ریکه برووسکه که ی بینایی چاوان به ریت.

فه رمووده که ی پابردو نه م دو عایه ی له خو گرتووه که دلی زیندوو بکاته وه به به هاری قورئان و دلی پی پۆشن بکاته وه.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿اَوْ مَن كَانَ مِئًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُورًا يَّمْشِي بِهٖ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهٗ فِي الظُّلُمٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ﴾ (الانعام: ١٢٢)، واته: ئایا نه و که سه ی که مردوو بوو، چونکه بیّ باوه پ بووه ئینجا به هوی ئیمان هوه، زیندوومان کرده وه، نور و رووناکیماں بۆ ساز کرد له ژیانیدا که قورئانه له ناو خه لکیدا پیده روات هه لسوکه وتی بیّ دهکات، وهکو نه و که سه وایه که له ناو تاریکایه کاندا گیری خواردوه لیّی ده رناچیت؟!

چونکه سینگی مرۆف فراوانتره له دلی که دلّ له ناو سینگ دایه، بۆیه نه و پووناکیه ی ناو سینگی مرۆفه که دلّشی پوناک دهکاته وه، له بهر نه و پوناکیه ی له سنگی دایه دلّیش پوناک دهکاته وه، له هه مان کاتیشدا ده بینین زیندوو بوونی نه ندانه کانش پیه وهسته به ئیدانی دلّ وه، که وابوو دلّ ژیان به هه موو جهسته ی ده به خشی.

هه ر بۆیه ش ده بینین پیغه مبه ر ﷺ داوای ژیا نی دلّ دهکات، به هوی ئیمان و قورئانه وه که وهك باران وایه بۆ ژیان.

چونکه (الْحَزَن) و (الْهَم) و (الْغَم) دلّ ده مرین و پووناکی ناهیلن له ناو دلّدا، ده بینین پیغه مبه ر ﷺ داوای کردوو به قورئان تیماری بکات و نه م دهردانه لابه ریٲ، له بهر نه وه ی قورئان باشت رین ده رمانه بۆ نه م دهردانه، به لام تیمارکردن و لابر دنی (الْحَزَن) و (الْهَم) و (الْغَم) به قورئان نه بیٲ هه رگیز لاناچیت، چونکه نه گه ر بیٲ به هۆکاری تر بیه ویت نه و دهردانه ی لیّ دوور بکه ویت هوه، وهکو نه وه ی بیه ویت (الْحَزَن) و (الْهَم) و (الْغَم) که ی به پله و پایه و خیزان و مندالّ و مه تاعی دونیا نه یه یلٲ، نه وه بیگومان به کاتی نه و دهردانه ی لیّ لا دهچیت، به لام به نه مانی مه تاعه کانی دنیا غه م و نیگه رانیه که ی بۆ دیت هوه.

جیاوازی مانای (الْحَزَن) و (الْهَم) و (الْغَم):

ئەم سیانە پەییوەستە بەو کارە ناخۆشەکانی کە دل پێی ناخۆشە.. (الْحَزَن): بەو پووداوو شتە ناخۆشەکانە دەگوترێ کە پویاندابێت، ئەو پێی دەگوترێت: (الْحَزَن)، (الْهَم): بەو پوودا و شتە ناخۆشەکانە دەگوترێ کە خەیاڵات بن و هێشتا پویاننەدابێت، ئەو پێی دەگوترێت: (الْهَم)، (الْغَم): بەو پووداوو شتە ناخۆشەکانە دەگوترێ کە ئامادەبن و ئیستا رووبەن، ئەو پێی دەگوترێت: (الْغَم).

دل مەنزەگای خواناسی و خوشەویستیە

فراوانترین و بەشکۆترین و بەپێزترین و بەرزترین و پڕشنگدارترین و پاکترین دروست کراوی خودا، عەرشێ خۆی گەورە، هەر بۆیەش گونجاوێ بۆ بارەگای خۆی گەورە، بەهەمان شیوەش هەر شتێک لە عەرشەوێ نزیکە، ئەوێ زۆر پاک و بەپێز و پڕشنگدارترە لەو شتانەی کە لە عەرشەوێ دوورن.

بۆیە بەهەشتی (الفردوس) خۆشترین و بەرزترین و بەشکۆترین و پڕشنگدارترینی بەهەشتەکانە، چونکە لە عەرشەوێ نزیکە کە سەقفی (الفردوس) عەرشێ خۆی گەورە.

هەر شتێکی کیش دوربێت لە عەرشەوێ، ئەوێ زۆر تاریک و تەنگە، بۆیە (اسفل السافلین) لە دۆزەخ خراپترین و تەنگترین شوێنە.

بەلێ: خۆی گەورە دلی مەوێ کردوێ بە مۆلگە بۆ خوشەویستی و ناسین و کارکردن بۆ خۆی، ناسینی و خوشەویستی خوا نمونەی بەرزێ لە دلی مەوێ بپوێدار خۆی گەورە دەفەرمووی: ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (النحل: ٦٠)، واتە: ئەوانەکان کە بپوێیان بە قیامەت نیە، نمونەی کاری خراپەن، خۆی گەورەش نمونەی بەرزێ و خواوەنی هەموو

سیفاتیکی به رزو بلند و پیروزه، خوی گه وره (الْعَزِيزُ) و (الْحَكِيمُ) ه.

هروه ما ده فره مووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُاَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ
وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ٢٧)، واته: هر
خوی گه وره به دیهینراوه کانی به دی دهینیت، پاشان دیسان دروستیان ده کاته وه،
نه و کارهش بۆ خوا زۆر ئاسانه، نمونهی به رز و بلندی هر شایستهی خوی به له
ئاسمانه کان و زه ویدا، خوی گه وره (العزیز) و (الحکیم) ه.

هروه ما ده فره مووی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوری: ١١)، واته: هیچ
شتیک له خوی گه وره ناچیت.

ئه مه نمونهی دلی برپاداره که وهک عهرشیک بۆته مۆلگهی خواناسی و
خۆشه ویستی، لیره دا بۆمان پوون ده بیته وه دل له نه سلدا پاکترین شوینه، چونکه
ئه گهر دل له هه موو شتیک پاکتر و بیگه ردترو وشیاوتر نه بویه، نه وه هه رگیز
ناسینی و خۆشه ویستی خوی جی نه ده بووه.

به لام ئه گهر دلی مۆف په یوه ست بوو به دنیاوه نه وه نه و دل ته نگ ده بیته و
تاریک ده بی و هه رگیز کامه ران و سه رفراز نابیت.

دل دوو جوړه:

*— دلکیان عهرشی خوی گه وره په که دلکی زیندووه و پر به له نوور کامه رانی و
خۆشی و ئاسوودهیی و شتی چاکه.

*— دلکیشیان عهرشی شهیتانه که دلکی مردووه و ته نگ و تاریک و غه مگین و
خهفه تبار و بی تاقهته، که به رده وام غه مباره به رانه به نه و کارانهی له دهستی
چووه، به رده وام بیرده کاته وه له و کارانهی که دیت، به رده وام دلته نگه له و ژیا نهی
که تیایدا به، پیغه مبه ﷺ ده فره مووی: ((إِذَا دَخَلَ النُّورُ الْقَلْبَ، انْفَسَحَ وَانْشَرَحَ، قَالُوا:
فَمَا عَلَامَةُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْإِنَابَةُ إِلَى الدَّارِ الْخُلُودِ، وَالتَّجَافِي عَنِ الدَّارِ الْغُرُورِ،

وَالْإِسْتِعْدَادِ لِلْمَوْتِ قَبْلَ نُزُولِهِ))^(١).

واته: هرکاتیک نووری ئیمان چوه ناو دلیک، نه وکات نه و دلّه کامه ران و ناسووده ده بیّت، - هاوه لانیس - گووتیان نهی پیغمبه ری خودا نیشانه ی نه و نوورو ئیمانه چیه که ده چیتنه ناو دل؟ پیغمبه ر ﷺ فه رمووی: نیشانه که ی نه و ده یه مرؤف پوبکاته مالی هه تا هه تای و کارکردنه بوی که به هه شته، پشت هه لکردنه له دنیاو خهریک نه بوونه پییه وه، خو ناماده کردنه بو مردن پیش نه و ده ی بیگاتی. نه و نووره ی ده چیتنه دلّه وه، نووری خواناسی و ئیمانه، جا بویه دلّه که به م نووره کامه ران و ناسووده ده بیّت، به لام نه گه ر نووری خواناسی و ئیمان نه بیّت دلّ پۆشن نه کاته وه، نه و ده نه و دلّه هه ر تاریک و ته نگه.

(١) ضعیف: پروانه: (الوابل المصیب) ی (ابن القیم) (ل: ١٢٢).

وورد بەۋە لە قورئان

ھەناسەى شادى و ئارامى دەچىژى

موسلىمانى ئازىز: وورد بەۋە لە قورئانى پىرۆز و تىيى بىفكرە، ئەۋكات ھەست دەكەى و دەبىنى پادشاىەك ھەيە كە ھەموو شتىك لە ژيىر دەسەلاتى ئەۋدايە، ھەر ئەۋخاۋەنى ھەموو شتىكە، ھەموو كاريكى ستايش كراۋ لەۋەۋەيە، جەلەۋى ھەموو شتىك بەدەست ئەۋدايە، گەپانەۋەش ھەر بۆلاى ئەۋە، جىگىرە لەسەر كورسى دەسەلاتىدا، ھىچ شتىك لەژيىر دەسەلات و نىشتىمانى ئەۋدا شاراۋەنيە، بەلكو زانا و بە ئاگايە بە چىپەى ناۋ دلى مەۋقەكان بە ئاگا و دانايە بەھەموو كاريكى پەنھان و ئاشكرايان، بە تەنھا نىشتىمانەكەى دەبات بەرپۆە، ئەم پادشا بەدەسەلاتە كە خۋاى گەۋرەيە، دەبىسى و دەبىنى، دەبەخشى و دەگىتەۋە، مەۋق لەسەر چاكە پاداشت دەكات و لەسەر خراپەش سزادەدات، كەسەك كە شىاۋى پىز بىت بەپىزى دەكات لە لاى خەلك، كەسەكەش كە شىاۋى پىز نەبىت بى پىزى دەكات، بەدەيىنەرە و رۆزى دەريشە، دەمرىنى و دەژيىنىت، تەقدىر دەكا و قەزاش دەكات بەرپۆە بەريشە.

ھەموو كاريك لە خىزمەت ئەۋەۋە نازل دەبىت، ھەموو كاريكەش بەرز دەبىتەۋە بۆ خىزمەت جەنابى، ھەر گەردىلەيەك كە دەجولتت بە فەرمانى ئەۋە، ھەر گەلا دارىك كە ھەلدەۋەرەيت خۋاى گەۋرە زاناۋ بە ئاگايە لى.

موسلىمانى بەپىز: وورد بەۋە لە قورئانى پىرۆز بېۋانە كە چۆن خۋاى گەۋرە ستايش و سوپاس و پىزدارى خۋى دەكات، بېۋانە چۆن بەندەكانى ئامۆژگارى دەكات بۆ ئەۋكارانەى سەرفرازى و كامەرانى ئەۋانى تىايە، ھانىيان دەدات ئەنجامى بەدن، ئاگادارىشيان دەكاتەۋە لەۋكارانە كە سەرگەردانى ئەۋانى تىادايە، خۋى بە بەندەكانى دەناسىنىت بە ناۋ و سىفاتەكانى، بەخشش و نىعمەتەكانى خۋى بىرى بەندەكانى دىنىتەۋە تاكو خۆشيان بویت، فەرمانى واجباتيان پىدەكات، ئاگادارىيان

دەكاتەۋە لە سزاي خۆي، بۆيان پوون دەكاتەۋە ئەگەر گوپراپەلى بىكەن ئەۋە بەھەشتى بۆ ئامادەكردوون، بەلام ئەگەر بى فەرمانى بىكەن ئەۋە دۆزەخى بۆ ئامادەكردوون، چارەنووسى پياۋ چاكان و پياۋ خراپانىشى بۆ پوون كىردوونەتەۋە كە ھەرلەيەكەيان چارەنووسى خۆي ھەيە، ستايشى كارو كىردەۋە چاكەكانى دۆستەكانى كىردوۋە، سەرزەنشتى كارو كىردەۋە خراپەكانى دۆزمنەكانى كىردوۋە.

نمۇنە دىننيتەۋە بۆ بەندەكانى تاكو بە ئاسانى تىبگەن، بەلگە و نىشانەي جۇراۋ جۆرىشىيان بۆ دىننيتەۋە، بە جوانترىن شىۋەش ۋەلامى گومانى دۆزمنەكانى دەداتەۋە، پاستگۆ بە پاست دادەنيت، درۆزنىش بە درۆ دادەنيت، فەرمۇدەكانى ھەر ھەموۋى پاستە، ھەر پاستىش دەفەرمۇۋى، رېپىشانىدەرى پىگاي پاستە، بەندەكانى بانگ دەكات تاكو كارى چاكە ئەنجام بەدەن بەلگە پاداشتيان بە بەھەشت بداتەۋە، باسى خۆشى و بەخششەكانى بەھەشت دەكات، تاكو كارى بۆ بىكەن، بەندەكانى ئاگادار دەكاتەۋە لە دۆزەخ، باسى ئىش و ئازار و ناخۆشەكانى دۆزەخىش دەكات، تاكو خۆيانى لى بپارپىز بۆ بەندەكانى پوون دەكاتەۋە كە لە ھەموو كاريكدا ئاتاجى ئەۋەن، بەلگە بە ئەندازەي چاۋ تروكانىكىش بى ئەۋە سەرگەردان، ئەۋەش پوون دەكاتەۋە كە دەۋلەمەندە و پىۋىستى و ئاتاجى بە ھىچ دروست كراۋىكدا نىە، بەلگە ھەموو شتىك پىۋىستى و ئاتاجى بەۋە، ھەر كەسىك شتىكى چاكەي بىتە پى ئەگەر بە ئەندازەي گەردىلەيەكىش بىت ئەۋە لە فەزل و بەخششى خۋاي گەۋرەيە، ھەر كەسىكىش ناخۆشەيەكى بىتە پى ئەگەر بە ئەندازەي گەردىلەيەكىش بىت ئەۋە لە ھىكمەت و دادپەرۋەرى خۋاي گەۋرەيە.

بېۋانە خۋاي گەۋرە لە قورئانى پىرۆزدا زۆر بە لە تىفانەۋە سەرزەنشتى خۆشەۋىستەكانى خۆي دەكات، لەگەل ئەۋەشدا لە ھەلخلىسكان و ھەلەكانيان دەبووريت و عوزريان لى قبول دەكات، بەزەيى پىايانا دىتەۋە و سەريان دەخات و پىزگاريان دەكات لە تەنگ و ناخۆشەكاندا، بە ۋەفايە بەرانبەر بە پەيمانەكانى لە ئاست بەندەكانى، ھەر ئەۋەزاتە پادشاي پاستەقىنەيانە و سەرخەريانە بەسەر

دوژمنەكانياندا، ئەو زاتە چاكتىن پادشا و چاكتىن سەرخەرە بۇ بەندە.

ھەر كاتىك دىل لە قورئانى پىرۆز ورد بۆۋە بۆي پوون بۆۋە پادشاھىكى گەورە و بە پەحم و سەخى و جوان ھەيە ئەمەش سىفاتەكانىيەتى ئەوكات چۆن خۆشى ناۋىت! بەلكو پەلە دەكات بۇ نزيك بوونەۋە لەم زاتە، ھەموو سات و كاتەكان لە گوپرايەلى ئەودا دەبەخشى، خۆشەويستى و رەزامەندى خوايى زۆر لا بەنرخ دەبى و پيش خۆشەويستى و رەزامەندى ھەموو شتىكى ترى دىخىت، ئەگەر ھەقىقەتى ئەم زاتەي بۇ پوون بۆۋە ئەوكات چۆن شادمان و زمان پاراۋ ناۋىت بە يادى خوا، چۆن خۆشەويستى و ئىشتياقى ئەو زاتە ناۋىت، لە كاتىكدا زكرو يادى ئەو زاتە خۆراك و دەرمان و ھىزىيەتى بە شىۋەيەك ئەگەر بىتوۋ ساتىك بى ئەو زاتە بىت ئەۋا سەرگەردان دەبىت و سوود لە ئاسوودەيى ژيان وەرنەگىت؟!

دَلت به چی پر ده کھی؟!

ئەگەر بته ویت هەرشتیک له شوینیک دابنیت، ده بیئت دژە کھی لابه ری، ئەمە چۆن له خودی ماده دا هیه به هه مان شیوه ش له بیر و باوه ردا به دی ده کریت. هەرکاتیک دَل پر بوو له خۆشه ویستی و بیر و باوه ری پوچ، ئەوه هیچ شوینیک نامینیت بۆ بیر و باوه ری پاسته قینه و خۆشه ویستی خودا، هەر وه ک چۆن زمانی مرقفیک به رده وام قسه ی بئ کەلک و بئ سوود بکات، ئەوه پئی ناگریت قسه ی به سوود بکات تاکو وازنه هینیت له قسه ی بئ سوود.

ههروه ها ئەندامه کانی مرقف ئەگەر سه رقال بن به غه یری به ندایه تی خوا، ئەوه ناتوانیت سه رقال بیئت به به ندایه تی خوا تاکو واز نه هینیت له غه یری به ندایه تی خوا.

ههروه ها ئەگەر دلیک سه رقال بیئت به غه یری خۆشه ویستی و هۆگری و ئیشتیاقی خوا، ئەوکات ئەو دله ناتوانیت سه رقال بیئت به خۆشه ویستی و ئیشتیاق بۆ گه یشتن به خوا تاکو دلی چۆل نه کات له م کاره زه ره ر مه ندانه.

ههروه ها زمان و ئەندامه کانی مرقف ناتوانن خزمه ت و زکر و ملکه چی خوا بکه ن تاکو وازننن له خزمه تکردن و زکر و ملکه چی غه یری خوا.

هه رکاتیک مرقف دلی سه رقال بوو به دروست کراوه کانی خوا و به زانستی بئ سوود، ئەوه هیچ شوینیک نامینیت بۆ سه رقال بوون به به ندایه تی خواو ناسینی ناوو سیفات و شه رعی خوا.

نه ینی ئەمه ش ئەوه یه: که گوی گرتنی دَل وه کو گوی گرتنی گویچکه وایه، هه ر کاتی دَل گوی بگری بۆ غه یری فه رموده ی خوا، ئەوکات هیزی گوی گرتنی نامینیت و سوود له فه رموده ی خوا وه رناگریت، هه ر کاتیک دَل وێردی که سیکی تر بکات جگه له خوا، ئەوکات ناتوانیت وێردی خوی گه وره بکات.

لە ھەدىسى (صحیح) دا ھاتووہ پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((لَا تُيْمَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قِيحًا حَتَّى يُرِيَّهَ خَيْرَ لَهٗ مِنْ أَنْ يُيْمَلِيَّ شِعْرًا))^(١)، واتە: سىنەى يەككىك لە ئىۋە پر بىت لە كىم تاكو سىنەكانى پر دەبىت لە كىم زۆر چاكتەرە بۆى لەۋەى كە سىنەى پر بكات لە شىعر.

پىغەمبەر ﷺ پوونى دەكاتەۋە كە دل و ھزى مۆۋ پر دەبىت لە شىعر و گومان و ئەندىشە و چىرۆك و پىكەنن و زانستى بى سود و چەندانى تىرىش، جا كاتىك دل پر بوو لەم شتانە، ئەوكات ئايەتەكانى قورئان و زانستى بە سود دىت بۆ نىشتنەۋە لەسەر پووپەرى دلى، بەلام دەبىنىت ھىچ شوپىنىك نەماۋە بۆ نىشتنەۋەى بۆيە روودەكاتە لايەكى تر، ھەر وەك چۆن ئامۇزگارى مۆۋىك بىكەى كە دلى پر بىت لە پىچەۋانەى ئەم ئامۇزگارىانە بە جۆرىك بۋارى دەرچوونىشيان نەبىت، ئەوكات ئەو دلى ئەو ئامۇزگارىانە ۋەرناگرىت و ئامۇزگارىەكان جىگايان نابىتتەۋە لەو دلىدا.

تەفسىرى (الهاكم التكاثر)

خوای گەۋرە دەفەرموۋى: ﴿الْهَٰكُمُ التَّكَاثُرُ ۝۱ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝۲ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝۶ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝۷ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝۸﴾ (سورة التكاثر) واتە: گاڭتە و گەپ و سەرۋەت و سامانى دىنيا ئىۋەى بى ئاگا كىردۈۋە، تا ئەو كاتەى كە دەمرىن و دەبرىتە گۈرستان، ۋاز بەيىنن لەمەودا تىدەگەن و دەزانن! دىسانەۋە دەلىم: ۋاز بەيىنن! ۋانىە كە خۇتان ئەيزانن ئەگەر ئەنجامى خۇتان بزانىايە بەپاستى ئەۋە ۋا بى ئاگانەدەبوون، بىگومان دۆزەخ ئەيىنن، دووبارە بەچاۋى سەرتان دۆزەخ ئەيىنن، پاشان لەو پۆژەدا پىرسىارى مەموۋىناز و نىعمەتلىكتان لى دەكرىتەۋە.

ئا ئەم سوۋرەتە پەيمانى خوای لە خۇ گىرتۈۋە، سەرزەنشىتى خواشى لە خۇ گىرتۈۋە، ئامۇزگارى ناۋ ئەم سوۋرەتە بەسە بۇ كەسىك كە ھۆشمەند بىت، خوای گەۋرە كە دەفەرموۋى: (الهاكم) واتە: بەشىۋەيەكى ۋا مالى دىنيا سەرقالى كىردۈۋە كە ھىچ پاساۋى بۇ نىيە.

سەرقال بوون بەگاڭتە وگەپ ئەگەر بە دلەۋە بىت، ئەۋە لۆمەى لەسەرە، بەلام ئەگەر بە دلەۋە نەبىت، ئەۋكات لۆمەى لەسەرنىيە، چونكە جۇرىكە لەبىر چوون، ھەر ۋەك پىيغەمبەر ﷺ لەبارەى پۇشاكەكەيەۋە فەرموۋى: ((إنها ألهمتى أنفا عن صلاتي))^(۱)، واتە: بەراستى ئەمە لە نوپزەكەم سەرقالى كىردم.

دەگوۋىرى: (لها بشيء) واتە: سەرقال بوۋە بەۋىشتە.

ھەروەھا دەگوۋىرى: (لها عنه) واتە: پىشتى لى ھەلگىرد. جا ۋوشەى (اللهو) پەيۋەستە بە دلەۋە بۇ دل بەكار دىت واتە: بە دل سەرقال بىت بە شتىك، ۋوشەى

(۱) صحيح: رواه البخارى (۴۰۶/۱ و ۴۰۷)، ابو داود (۹۱۴)، النسائى (۷۳/۲)، احمد (۴۶۳۷/۶).

(اللعب)یش په یوه سته به نه دنامه کانی لاشه وه بۆ جهسته به کار دیت واته: به نه دنامه کانی سه رقāl بیت به شتیك، هر بویه ش له زور شوینان نه دوانه پیکه وه کۆ ده کرینه وه وهك ده گوتړی: (اللهو و اللعب)، خواي گه ورهش لیږه دا جوانی فهرمووه: ﴿اَلْهَکُمُ التَّکَاثُرُ﴾ (سورة التکاثر).

ده بینین (اَلْهَکُمُ)ی به کارهیناوه که زور ره وانتره له وهی بگووترايه: (شفلکم) چونکه (شغل) واته: سه رقāl بوون به شتیك به لام دل بی ناگا نیه له کاتی سه رقاليه که، (اللهو) بی ناگای و پشت لی هه لکردنیشه.

(اَلتَّکَاثُرُ) له سه ر سیغه ی (تفاعل)ه له (الکثرة) وه هاتوه واته: زور و بوری. هر شتیك له بهنده زور بیت جگه له گوټپرايه لی خوا و پیغه مبه ره که ی و نه و شتان هی سوو دمه نده بۆ قیامه تی، نه وه ده چیته ژیر پکیفی نه م زوری وه، زوری له هه موو شتیکا هه یه وهك: زوری مال و مندا ل و پله و پایه و نافرته و زانسته و زور وتن و زوری کتیب و نووسین و لیکنولینه وه.

(اَلتَّکَاثُرُ) زوری، نه وه یه که مرؤف داوا بکات زورتړی هه بیت له خه لکی تر، نه مه ش په سندنیه و لومه ی لی کراوه، مه گه ر بۆ شتیك بیت که پیی له خوا نزیک بیت ه وه، نه وکات داوا کردنی زور، ده بیت ه په له کردن بۆ خیر و چاکه، له (صحيح المسلم) دا هاتوه پیغه مبه ر ﷺ سوره تی ﴿اَلْهَکُمُ التَّکَاثُرُ﴾ی ده خویند، پاشان فهرمووی: ئاده میزاد هر ه لپه و هاواریه تی بۆ مال و ده لی: ماله که م واو ماله که م وا: ئایا پیم نالئی نه م ماله ی تو کامه ی هی تویه، جگه له وهی که ده یکه ی به خیر و له پیش خوته وه به پئی ده که ی بۆ قیامه ت، یان ده یخوی و له ناوی ده به ی له پیش مردنتا، یا له به ری ده که ی ت تا کو کون ده بی و ده دریت^(۱).

چەند نامۇزگارىيەكى زىيرىن

* ھەر كەسىك سودا لى چاۋى ۋەرنەگىرىت، سودا لى گويىشى ۋەرنەگىرىت،
ۋاتە: ئەگەر مۇۋەبە چاۋى ئەۋەتمەسە، گەۋدەگە جۈۋانەنە، كە خۇدا خۇلقاندۇرۇپتە
دەيىنىت سودا ۋەرنەگىرىت، ئەۋەت ھەر چەندى لى گەۋدە بىلەن گويىشى سودا
پىناگەيەنىت.

* پەردە ۋەنەيىنەك لى نىۋان خۇدا ۋەندەدا ھەيە، پەردە ۋەنەيىنەك لى
نىۋان بەندە ۋەنەيىنەك ھەيە، جا ھەر كاتىك بەندە ئەۋەتە ۋەنەيىنەك ھەلەلەندە
كە لى نىۋان خۇدا ۋەنەيىنەك ھەيە، ئەۋەت خۇدا گەۋدە ۋەنەيىنەك ھەيە لى نىۋان
خەللى ئاشكە دەكەت.

* مۇۋەبە ۋەرنەگارىيەك ھەيە پۇتلىك دىت ھەر بە خىزمەت دەكەت، خانۇيەك لى
ھەيە بۇ ئەۋەت تىيادا بەسەتە ۋە — كە بە ھەشتە — ، كەۋاتە پىۋىستە لى سەر
مۇۋەبە ۋەرنەگارىيەك لى خۇدا پازى بىكەت پىش ئەۋەت بىگەت، مالاكەشى
بىرەنەيىنەك ۋە پىش ئەۋەت بىگەت ۋە بى — ۋاتە: پىش ئەۋەت بىرەت — .

* بەفەرۋەدانى كەت زۇر خىراتىر ۋە ترسناكتە لى مەردەن، چۈنكە بەفەرۋەدانى كەت
مۇۋەبە ۋەرنەگارىيەك لى كەت چاكتە كەت بۇ گەشتە بە دۇا پۇت ۋە خىزمەت خۇدا
گەۋدە، بەلام مەردەن مۇۋەبە ۋەرنەگارىيەك لى دۇا ۋە ھەۋەلەنە.

* دۇا لى سەرۋەتە تا كۆتەيى ئەۋەندە ناھىيەت يەك كاتىمىر غەم ۋە خەفەت لى
بىخۇ، چە جاى ئەۋەت ھەر ھەمەت سەرف بىكە لى غەمى دۇا؟!

* ئەۋەت ئەرۋەت ۋە خۇشيانە ئەۋەت ئەۋەت دەۋەت بەيەنە ناخۇشى ۋە سىزە
بەدۇا دىت، خۇگەتە ۋە لى ئەرۋەت توشبۇنە ناخۇشى بە ھەيە ئەۋەت بەيەنە
خۇشى پاداشتى بەدۇا دىت.

*گەرەتەرىن قازانچ لە دنیادا ئەوەیە کە ھەموو کاتێکی خۆت خەریک بکەى بەو شتەى کە لە دواپۆژدا سوودت پێ دەگەيەنێ.

*ئەو کەسە بکەى ژیرە کە بەهەشت و ئەوێ لە ناویدا یە دەفروشتیت بە کاتریمیرێک پابواردنی دنیا؟ مەوێ خەواناس و چاکەکان دەمردن و دەردەچوون لە دنیا لە دوو شت ھەرگیز تێر نەدەبوو:

١ - گریان بۆ نەفسى خۆی.

٢ - سوپاس کردنى خۆای گەرە.

*ئەگەر لە کەسێک یان مەخلوقێک بترسى ئەوێ لێی ھەلدێی، بەلام خۆای گەرە ئەگەر لێی بترسى ئەوێ دلخۆش دەبێ پێی و لێی نزیک دەبیتەو.

*ئەگەر زانست بەبێ کار پیکردنی سوودی ھەبوايە، ئەوێ خۆای گەرە لۆمەى جوولەکە و گاوەرەکانى نەدەکرد، ئەگەر کردەوێش بەبێ (إخلاص) سوودی ھەبوايە، ئەوێ خۆای گەرە لۆمەى منافیقەکانى نەدەکرد، کەواتە: زانست دەبیت کردەوێ لەگەڵدابیت، کردەوێش دەبیت (إخلاص) ی لەگەڵدابیت.

*مەھیلە خەیاڵاتى خراپ بەدلت دابێ، ئەگەر ھێشتت، چونکە ئەم خەیاڵاتانە لە دلدا دەبیتە بیرکردنەوێ، ئەو بیرکردنەوێ لە دلدا لابەرە، ئەگەر لای نەبیت دەبیتە ئارەزووات، دلی خۆت پاک کەرەوێ لەو ئارەزوواتانە، ئەگەر وانەکەى دەبیتە (عزيمة) واتە: ھێز و کارکردن بۆ بەجێ ھێنانى، ئەگەر ئەویش لا نەبێ دەبیتە (فعل) کار و ئەنجام دەدریت، ئەگەر فریای نەکەوێ بۆ ئەوێ ئەو کارە قیزەوێ لە لابەرى بە پێچەوانەکەى، دەبیت بە (عادة) خو، ئەوکات لابردنی و دەربازبوون لێی زۆر ئاستەم دەبیت.

التقوى سى پلەى ھەيە:

یەکەم: خۆپاراستن لەو شتانەى کە جەرمان (المحرمات).

دووھەم: خۆپاراستن لەو شتانەى کە پەسەند نین (المکروھات).

سىيەم: خۇپاراستن لەو شتانەى كە حەللان بەلام پٽويست نين و زيادەپۇيىيە (الفضوليات).

جا بەشى يەكەم ژيان بە مړوځ دەبەخشيت، بەشى دووهم ھېز و لەش ساغى بە مړوځ دەبەخشيت، بەشى سىيەم خۇشى و كامەرانى و شادمانى بە مړوځ دەبەخشيت.

كەسى بەھەشتى بەردەوام ناخۇشى بۇ پېش ديت، كەسى دۆزەخيش بەردەوام خۇشى و ئارەزواتى بۇ پېش ديت.

ئادەم كەويستى بە سايەى ئەو دارەى كە خواردى لە بەھەشتا بمېنيتەو، كەچى پېچەوانە بوو، بەلگو دەرکردنى بەدوا داهات، (يوسف) يش كاتيك ويستى بە سايەى ئەو دوو كەسەى كە خەونەكەى بۇ راقە كردن لە بەنديخانه بېتە دەرى، كەچى چەند ساليك لە بەنديخانه دا مايەو، واتە: تۆ وادەزانى بەرژەوہندى تۆ لە شتيكدا ھەيە كەچى وانيە.

ھەركاتيك (قدر) يك بەسەر مړوځدا ھات مړوځەكەش پىنى ناخۇش بوو، ئەو ە شەش ھيكەتى بۇ پوون دەبېتەو:

يەكەم: يەكتاپەرستى خواى بۇ پۇشن و پوون دەبېتەو كە خواى گەورە و يستوويەتى ئاوابيت كە تەقدىرى كردهو و دروستى كردو، ھەر شتيك خوا بىەويٽ دەبېت، ھەر شتيكيش خوا نەيەويٽ نابيت.

دووہم: دادپەرورەى خواى بۇ پوون دەبېتەو كە بپيارىكى دادپەرورەرانەى بە سەرداو.

سىيەم: رەحمەتى خواى بۇ پوون دەبېتەو كە پەحمەتى خواى گەورە لەم قەدەرەدا بالى كېشاو بەسەر تووپرەيەكەدا.

چوارەم: ھيكەتى خواى بۇ روون دەبېتەو كە ھيكەتى خواى گەورە واى ويستو بە خۇپايى و بى ھوودە تەقدىرى نەكردو.

پىنچەم: كەمتەرخەمى خۆى بۆ دەردەكەويٲ بەرانبەر بە سوپاس و ستايشى
خو كە خواى گەورە شياوى ستايشە لە ھەموو شتەكدا.

شەشەم: بەندەيى خۆى بۆ دەردەكەويٲ دەزانىٲ كە ئەو بەندەى خواى
گەورەيە لە ھەموو روويەكەو، گەورەكەى فەرمانى بەسەردا دەدات، چونكە
بەندەى خۆيەتى، چۆنى بوٲ ھەلسوكەوتى پى دەكات لە فەرمانە قەدەرەكانىدا،
ھەر وەك چۆن كە ھەلسوكەوتى پى دەكات لە فەرمانە ئايىنيەكاندا.

سەرفراز نەبوون، تىك چوونى بۆچوون، پاستى لى وون بوون، دل ويران بوون،
نەمانى زىكر، كات بەفەرۆدان، نامۆى نيوان بەندە و پەرورەدگارى، گير نەبوونى
دوعا، دل پەقى، نەمانى بەرەكەت لە تەمەن و پزقدا، بى بەشبوون لە زانستى بە
سوود، سەرشۆرى، گالٲە پٲىكردى لە لاىەن دوژمنانيەو، دل تەنگى، توش بوون بە
برادەرى خراپ كە دلى بۆگەن دەكەن و كاتى بە فەرۆ دەدەن، غەمگىنى و خەفەت
بارى، بى كامەرانى و ژيان ناخۆشى... ھتد.

ئەمانە ھەر ھەمووى لە گوناھو بى ئاگاي لە ياد و زىكرى خوا پەيدا دەبيٲ،
ھەر وەك چۆن كشتوكال لە ئاو پەيدا دەبيٲ، سوتانىش لە ئاگر پەيدا دەبيٲ،
بەلام پٲچەوانەى ئەوانە لە بەندايەتى و ملكەچى بۆ خوا پەيدا دەبيٲ.

که متهرخه می به رانبهر خودا

سهرفرازی بۆ ئه و که سهی دان به که متهرخه می خۆی ده نیّت به رانبهر به
په روهردگاری له کاروکرده وه و عییبی نه فسی.

سهرفرازی بۆ ئه و که سهی دان ده نیّت که که متهرخه می کردووه به رانبهر به
مافه کانی خوا و له هه لسوکه وتی به رانبهر به خوا.

جا کاتیّک خوای گه وه سزای ده دات له سهر گونا هه کانی، ده زانیّت ئه و سزادانه
له دادپه روه ری خوایه، به لام که سزای نادات له سهر تاوانه کانی ده زانیّت، ئه م سزا
نه دانه ی له فه زلّ و به خششی خوایه، ئه گینا ئه و شیایوی سزایه.

کاتیّکیش کاریکی چاکه ئه نجام ده دات وا ده بینیت ئه مه له خوا وه یه و به خششی
خوایه، ئینجا ئه گه ر خوای گه وه ئه م کاره چاکه ی لیّ وه رگرت ئه وه به
به خششیکی تری خوای داده نیّت، به لام ئه گه ر کاره که ی رت کراوه ئه وکات، وا
داده نیّت ئه و کاره ی ئه و ئه نجامی داوه شیایوی وه رگرتن نیه، هه ر کاتیّکیش کاریکی
خرابی ئه نجامدا وا ده بینیت خوا ده ست به رداری بوه و زه لیلی کردووه.

ئه مه ش له دادپه روه ری خوای گه وره وه یه به رانبهر به ودا، له م کاره یدا
سته مکاری نه فسی خۆی ده رده بریت و ئاتاجی خۆی ده رده بریت به رانبهر به خوا،
جا ئه گه ر خوای گه وره لیّی خۆش بوو، ئه وه له چاکه و به خشش و که ره می
خۆیه تی.

نهیّنی ئه مه ش له وه دایه که ئه و په روه ردگاری به چاکه کار و به خشنده ده زانیّت،
خۆشی به خراپه کار و که متهرخه م داده نیّت، وا داده نیّت که هه ر کاریک دلّ خۆشی
ده کا و چاکبیت ئه وه له فه زلّ و چاکه ی خوای گه وره یه، هه ر کاریکیش دلّ ته نگي
بکاو خراپبیت، ئه وه تاوانی خۆیه تی و له دادپه روه ری خوای گه وره یه.

باسى غىرەت

غىرەتى سوپاسىكراۋ بەرانبەر خۇدا، ئەۋەيە مۇۋغىرەتى ەبىت بۇ خۇشەۋىستى خوا بە جۇرئىك كە كەسى لەگەلدا نەكات بە ھاۋبەش، يان غىرەتى ەبىت لەسەر ئەۋەى كەس نە تۈانئىت كارەكانى لى گەندەل بىكات، يان غىرەتى ەبىت لەسەر كىردەۋەكانى ەىچى بۇ غەيرى خوا نەبىت، يان غىرەتى ەبىت لەسەر ئەۋەى كارىكى وا نەكات خوا پىي ناخۇش بىت لە رىا و خۇبايى بوون، يان غىرەتى ەبى لەسەر ئەۋەى بەخىشەكانى خۋاى لە پىش چاۋبىت.

بەكورتى ئەۋەيە: غىرەتىكى واى ەبىت كەۋا بخۋازىت كار و كوفتار و كىردەۋەكانى، ەر ەموۋى بۇ خوا بىت، ەرۋەھا غىرەتىشى لەسەر ئەۋە ەبىت كە كاتەكانى تەنھا لە پەزەمەندى خۇدا سەرف بىكات، ئەمە غىرەتى بەندەيە بەرانبەر بەخوا لەسەر ئەۋكارانەى ئەنجامى دەدات بۇ پەزەمەندى خۇدا.

بەلام غىرەتى خۇدا ئەۋەيە پەسەندى ناكات پوو لە خۇشەۋىستى ئەۋەرگىرن بۇ خۇشەۋىستى غەيرى ئەۋ و ھاۋبەشى بىكەن لە خۇشەۋىستى، ەر بۇيەش خۋاى گەرە لەبەر بەرزى غىرەتى خراپەى حەرام كىردۈۋە، چۈنكە دروست كراۋەكانى ەر ەموۋيان بەندۇكە و كەنىزكەى ئەۋن.

چهند ناموژگاریه کی زیرین

هه رکه سێک پێزی خودای له دل دابیت و بێ فهرمانی نه کات، خوای گه وردهش به پێزی ده کات له ناو دلی خه لکی.

ئه گه رتووی خواناسی له زه ویی دلدا چێنرا، ئه وه خوشه ویستی خوا وه ک درهخت له دلدا ده پویت، جا کاتێک ئه م درهخته پته و بوو، ئه وه به ری ملکه چی و به ندایه تی ده دات، به رده وام ئه م درهخته ﴿تَوَقَّ أَكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ (ابراهیم: ۲۵)، واته: هه موو کات و ده مێک به روو بوومی خوی ده به خشیت به فهرمانی په روه ردگاری.

یه که مجار خوای گه وره داوا له مروه ده کات که لیڤه وه دهس پێیکات: ﴿اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ (۴۱) ﴿وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ (الاحزاب: ۴۱). واته: ئه ی ئه و که سانه ی ئیمان و باوه پتان هیناوه زۆر یادی خوا بکه ن له به یانیان و ئیواران ته سبیحات و ستایشی خوا بکه ن.

پاشان که ئه مه یان کرد ده که ونه پله ی ناوه پاست: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ (الاحزاب: ۴۳)، واته: خوای گه وره خوی سلاوات و ره حمه تی خویتان هه میشه و به رده وام به سه ردا ده بلرێنێ، هه روه ها مه لانیکه ته کانی داوای لیخوشبوونتان بۆ ده کهن، بۆ ئه وه ی له تاریکیه کان ده رتان بکات و بتانخاته ناو نوور و رووناکیه وه.

دوای ئه وه ی ئه م پله شیان به ی ده که ونه پله ی کۆتایی ئه ویش ئه وه یه خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿يَحْيَتُهُمْ يَوْمَ يَقَومُهُمْ سَلَامٌ﴾ (الاحزاب: ۴۴)، واته: ئه و پۆژه که به دیداری خوا شاد ده بن، به سه لام کردن پێشوازیان لی ده کری.

فیتړه تی مړوؤ وهك زهویه کی نه رم وایه چی تیا بچینی قبولی دهكات، نه گهر درهختی ئیمان و ته قوای تیا بچینی نه وکات به رده وام شیرنایه تی ده به خشی، به لام نه گهر درهختی نه فامی و نه زانی تیا بچینی نه وکات هه موو به ره که ی تال ده بیت.

بپروانه بو ئه م نمونه یه: په رستش و به ندایه تی و گه شه کردنی و زیاد کردنی، وهك نمونه ی ناوك وایه کاتیک ده پروینیت، ده بیت به درهخت، پاشان ئه م درهخته به روو بووم ده دات، ئینجا که ده یخویت ناوکه که ده پروینی وه، به م جوړه هر جاریک به روو بوومه که ده خوریت ناوکه که ده پروینریته وه، به هه مان شیوه گونا هیش ناوایه، نه گهر بیت و که سیکی ژیر بیرکاته وه له و نمونه یه تیده گات، نه وهش بزانه هر کاتیک چاکه یه که نه نجام ده ده ی له پاداشتی نه و چاکه یه چاکه یه کی تری به دودا دیت، هر کاتیکیش خراپه یه که نه نجام ده ده ی له سزای نه و خراپه یه خراپه یه کی تری به دودا دیت.

سهیر له وه دانیه که تو وهك به نده یه که خودا ده په رستی و ملکه چی بو ده که یت و له فرمانه کانی بی تاقه ت نابی چونکه تو ئاتاجی نه و زاته ی، به لام سهیر له وه دایه خودا که پادشای هه موو جیهانه تو ی وهك به نده ی خوی خوش ده وی و به هه موو جوړیک به خششت له گه لدا ده کات بی نه وی ئاتاجی تو ی به نده بیت. که واییت: نه وه نده سه ربه رزیه ت به سه که تو به نده ی نه و زاته ی، نه وه نده شانازی ه به سه که نه و زاته په روه ردگاری تو بیت.

خوت بپارپیژه له گونا ه چونکه گونا ه مړوؤ بی پیژ ده کات هر وهك (ابلیس) که له ناو مه لانیکه ته کان به پیژ بوو، به لام که خوی گوره پیی فهرموو: ﴿اَسْجُدُوا﴾ (البقره: ۳۴). ته نها نه و سوجه ی نه برد بویه بی پیژ و زه بوون بوو.

خوت بپارپیژه له گونا ه چونکه دوات ده خات، هر وهك خوی گوره به نده می فهرموو: ﴿اَسْكُنْ﴾ (البقره: ۳۵)، واته: جینشین به له به هشت. به لام به هو ی گونا ه وه ده رکران لیته وه.

ئای ئەمە چ ساتیک بوو که ههزار سال دلتەنگی جیهیشت که بهردهوام به فرمیسکی پهشیمانی دیری خەفەت باری دەنوسیّت و به هەناسە ی پهشیمانیەوه دەینیریت تاکو ئیمزای (فتاب علیە) ی بۆ هات.

(ابلیس) زۆر دلخۆش بوو به دەرچوونی ئادەم له بههشتدا، نهشی دەرزانی دابه زینی ئادەم بهرز بوونهوی بهدوا دیت، دهبینین چەند جار خوای گەورە له بارە ی ئادەمهوه فرمویەتی: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقره: ۳۰)، واتە: من جینشینیک لهسەر زهویدا دروست دهکەم.

به رانه‌ر به تۆش ئه‌ی (ابلیس) فرمویەتی: ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ﴾ (الاسراء: ۶۳)، واتە: بپۆ چی دهکە ی بکه، تۆ و ئه‌وه‌ی شوینی تۆش دهکەویت، دۆزه‌خی پێ پر دهکەمه‌وه.

ئەوه‌ی به‌سەر ئادەمدا هات سه‌لماندنی بوونیەتی، ده‌بینین پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فرموی: ((والذي نفسي بيده لو لم تذنبوا لذهب الله بكم ولجاء بقوم يذنبون ويستغفرون فيغفر لهم))^(۱)، واتە: سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ئەگەر هەر هیچ گونا‌ه نه‌کن، ئەوه‌ خوای گەورە لاتان ده‌بات گە‌لیکی تر دینیت که گونا‌ه بکه‌ن و داوای لی‌بووردن بکه‌ن خواش لی‌یان ده‌بووریت.

ئە ی ئادەم دلگیر مه‌به که پیم فرموی: (له به‌هشت دەرچۆ) چونکه من ئەو به‌هشته‌م بۆ تۆ و نه‌وه چاکه‌کانی تۆ دروست کردوه.

ئە ی ئادەم بی‌ تاقەت مه‌به له‌وه‌ی هه‌لەت کرد و پیت هه‌لخیسکا، چونکه دهردی خو به‌گه‌وره‌زانینت فری دا و جلکی ملکه‌چیت کرده به‌ر: خوای گەورە ده‌فرموی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ

لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۲۱۶﴾، واته: زۆر جار ئیوه شتیکتان پی خوش نیه که چی خیری بۆ ئیوه تیا به، زۆر جاریش ئیوه شتیکتان پی خوشه که چی خیری بۆ ئیوه تیا نیه، خوی گه وره ده زانیت خیر له چی دایه و له چی دانیه.

ئهی ئاده م تۆم له به ههشت ده رکرد وه نه بیئت بۆ که سێکی ترم دروست کردبی، به لکو بۆ ئه وه یه تا کو بیرازینه وه بۆت، به نده کانم تی بکوشن و کوش بکن بۆ ئه م شوینه: ﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (السجده: ۱۶)، واته: پاکیشان و هه سانه وه یان که مه، به لکو زۆر خه ریکی نوێژ و به ندایه تین، ده ترسن له په ره ردگاریان و لی ی ده پاپینه وه به ئومیدی ئه وه ی به هه شتیان پی که رم بکات.

سویند به خوا له کاتی گونا ه و بی فرمانی خوا مرۆفی سه ره به رز ه یج شتی که سوودی پێناگه یه نیت، هه ره ک (ابلیس) له نیوان مه لانی که ته کا ندا سه ره به رز بوو، به لام که خوی گه وره پێیانی فره موو: سو جده به رن بۆ ئاده م هه موویان سو جده یان برد جگه له (ابلیس) نه بیئت ئه و سو جده ی نه برد، بۆیه سه ره به رزیه که ی سوودی پی نه گه یاند.

له کاتی گونا ه و بی فرمانی خوا مرۆفی به پێژ ه یج شتی که سوودی پێناگه یه نیت، هه ره ک خوی گه وره ئاده می فیره هه موو شتی که کرد، چونکه بی فرمانی خوی کرد پێزی زانسته که ی سوودی پێنه گه یاند.

له کاتی گونا ه و بی فرمانی خوا، مشت و مپی مرۆف بی سووده، هه ره ک (ابلیس) کاتی که بی فرمانی خوی کرد مشت و مپی له گه ل خوی گه وره ده کرد و خوی گه وره ش پێی فره موو: ئهی ئی بلیس ئه وه چی نه یه یشت و نایه لیئت سو جده به ریت بۆ ئه و که سه ی که به دوو دهستی خۆم دروستم کردووه؟! له کاتی بی فرمانی خوا فه خر و شانازی مرۆف سوودی نیه هه ره ک خوی گه وره ده فره موو: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي...﴾ (الحجر: ۲۹). که ئه مه شانازی به بۆ ئاده م، به لام له کاتی بی فرمانیه که ی کرد ئه مه سوودی پی نه گه یاند.

(علی ی کوری (ابی طالب) - (سلمان ی کوری (الاسلام)

نه ی (محمد) ﷺ تو (ابو طالب) ت دهوټ، ئیمه ش (سلمان) مان دهوټ، (ابو طالب) نه گهر پرسیار له ناوی بکریت دهلټن: ناوی (عبد المناف) ه، گهر پرسیار له رهچه له کی بکریت نه وهی هۆزیکي ناوداره که شانازی پتوه ده کریت، گهر پرسیار له سهروه ت و سامانی بکریت کابرایه کی دهوله مهنده و به چندان حوشتی هه یه.

به لام نه گهر پرسیار له ناوی (سلمان) بکریت دهلټن: ناوی بهنده ی خواجه، نه گهر پرسیار له رهچه له کی بکریت دهلټن: کوری ئیسلامه، نه گهر پرسیار له سهروه ت و سامانی بکریت دهلټن: هه ژاریه، نه گهر پرسیار له دانیشتنکه و مۆلگه ی بکریت دهلټن: مزگه وته، نه گهر پرسیار له پیشه ی بکریت دهلټن: ئارامیه، نه گهر پرسیار له جل و بهرگی بکریت دهلټن: ته قوا و بی فیزیه، نه گهر پرسیار له پیخه فی بکریت دهلټن: ئیشگ گرتنه، نه گهر پرسیار له مه بهستی بکریت دهلټن: په زامه ندی خواجه، نه گهر پرسیار له رۆیشتنی بکریت دهلټن: به ره و به هه شته، نه گهر پرسیار له پئ پیشاندهری بکریت دهلټن: پیشه وای مرقایه تیه که پیغه مبه ره ﷺ.

چەند ئامۇزگار يەككى زىر

- ئاگادار يەككى گوناھ وەك بىر يايە، جارى واش ھەيە بىر يايە قول دەيىت مۇقەك دەكۇيىت.
- ئەگەر عەقلىت لە ژىر دەستى ھەوا و ئارەزوات دەرچو، ئەوكات وەك پادشاى دەولەتى لىدەت لەسەر ئەندامەكانى لاشەت.
- ئەگەر چوويە ژىر كىفئى ئارەزوات، ئەو بزانە تەمەنت دۇراندو.
- ئەگەر چاوت بە نەزەرىكى ھەرام كەوت، ئەو بزانە پىش ھاتى جەنگە ئاگادار بە لە ناوت دەبات، جا بۇيە چاوت بېۋشە لە ھەرامە.
- مۇق ئەگەر لە ناو دەرياي ئارەزوات پۇچىت ئەوتيا دەچىت، خرابەترىن شت بۇ مەلەوان چاودەنەو يە لە ناو ئاودا، لە ناو دەرياي ئارەزواتىشدا ھەر كاتىك چاوت كىدەو زىانت پى دەكات.
- چەند جار جووتيار كىلگەي لىكردۆتەو و ايزانيو پى گەيشتو كەچى پىنەگەيشتو.
- زووكە نەفسى خۆت بىرەو بە كارووبار و كىدەو چاك، چونكە ئىستا بازار كراو يە. كە دىنايە. پارەشت لە دەست دايە. كە تواناي بەندايەتە.
- مۇق دەبۇرژى و خەوى ئارەزوات دەيگىت، بەلام مۇق دەيىت خەوخوش نەيىت، چونكە ئىشكەرەكانى شار بانگ دەكەن: بەياني نىك بو.
- مەبەست لىرەدا ئەو يە كە مۇق بى ئاگا دەبى و تووشى ئارەزوات دەيىت وەك چۇن مۇق بۇ خەو دەبۇرژىت، بەلام رۇنەچىت و زو بەخەبەر بىت، چونكە خەوى گەرە چەند پىغەمبەرى بۇ ناردو تەك ئاگادارى بىكەنەو لەو پۇژە دىت كە قىامەتە وەك ئىشكەرەكانى شار كە بانگ دەكات: بەياني نىك بو.
- رووناكى عەقلىت دەدرەوشىتەو لە نىو تارىكايى ئارەزواتدا، جا مۇقى ژىر بە رووناكى عەقلىت كار و كىدەو چاكەكان دەدۇزىتەو.
- خۆت پىزگار كە لەم دىنا پىر لە ئارەزوات و ناخوشە، خۆت ئامادەكە و پووبكەرە مالىكى فراوان كە ھەموو شتىكى تىايە نە چاوبىنىو يەتى و نە گویش

بيستويهى، ئا له و بههشتهدا چى داوابكهى دهستت دهكهويّت، هر شتيكيش له لات خوشهويست بيت هؤگرته .

○ ئهى ئهو كهسهى نهفست فروشتوه به ههوا و ئارهزوات، بهراستى به نرخترين شتت فروشتوه به پارهيكى زور كهّم، وهك ئهوه وايه كه پيژى كهل و پهلهكه نه زانيت، بهلام پوژى قيامهت بوّت پوون دهبيتوه كه لهم كپين و فروشتنهدا زهره رهنده بويته .. جا بزانه (لا اله الا الله) كهل و پهلهكهيه، خوا كپيارهكهيه، نرخهكeshى بههشته، دهلالهكesh پيغه مبه عليه السلام ده توانيت به بهشيكي زور كه مى ئهّم دنيايه كه هر هه مووى پيژى باله ميشولهيهكى نيه بههشت و په زامهندي خودا بكپين.

○ ئهى مروّف ئاگاداربه و هيژ بده بهخوّت بيتاقهتى پووت تيئنهكات توّ ده زانى له سه ر پيگاي كى؟! توّ له سه ر پيگايهك ده پووى كه ئادهّم تياى ماندوو بوو، پيگايهك كه نوح له پيناوگه ياندنى ئهّم پييازه رهنجى زورى كيّشا، پيگايهك (ابراهيم) له پيناويدا فريداريه ناو ئاگر، پيگايهك (اسماعيل) له پيناويدا گيانى خوى له سه ر دهستى دانا تاكو باوكى وهك مه پ سه رى بپرّيّت، پيگايهك كه (يوسف) له پيناويدا فروشا به پارهيكى كهّم، چهند ساليش له بهنديخانه مايه وه، پيگايهك (زكريا) له پيناويدا به مشار كرايه دوو لهت، پيگايهك (يحيى) له پيناويدا سه ربرا، پيگايهك (ايوب) له پيناويدا به نهخوشى تاقي كرايه وه، پيگايهك (داود) له پيناويدا فرميّسكى زورى پهشت، پيگايهك (عيسى) له پيناويدا بى هؤگرى ريى كرد، پيگايهك (محمد) عليه السلام له پيناويدا ئازارى له سه ر چيژت، كه چى توّش دهتهويّت ئهو پيگايه به گالته بپري.

○ فيترهى مروّف وهك چرايهكى پرشنگدار وايه بوّ مروّف، ئهو فيترهته پاكه ريى چاكه به مروّف پيشاندهدات پيش ئه وهى شه رعى خواشى بوّ بيت.

○ (قس) كابرايهكى چاو ساغ بوو پيغه مبه ريشى نه ديپوو، بهلام (أبن أبي) كافر بوو كه چى نويزيشى له گه ل پيغه مبه ردا ده كرد له مرگه وندا.

○ نۆر كەس ەيە ئاويىكى نۆرى لە بەردەستدايە كەچى خەرىكە لە تىنا
بخنىكى، - مەبەستى ئەو ەيە نۆر كەس ەيە ئەم ئىسلامە پاكەي پىگە يىشتو،
بەلام ەرى ناگرىت - .

○ لە زانستى خودا نووسرابوو دەبىت (موسى) بىيت بە پىغەمبەر، (أسية) ش
ئيمان بەيىت، جا خوى گەورە ەك تەحەدايەك ئەو بىشكەي (موسى) تىابوو
پەوانى كرده كۆشكى (فرعون) بۆ لاي ئافرەتەك كە مندالى نابىت.. ئاي كە ئەم
چىرۆكە پەند و ئامۆزگارى تىايە، پروانە كە (فرعون) لە ترسى پەيدا بوونى (موسى)
چەندىن مندالى كوپى سەردەبرى بە ئومىدى ئەو ەي (موسى) يەكەك بىت لەوانە،
كەچى زمانى قەدەرى خوا دەيگوت: ئەي (فرعون) بۆ ئەو ەي بى دەسەلاتى تۆ
دەركەويت دەبىت (موسى) لە كۆشكەكەي تۆدا پەروەردە بكەين و گەورەي بكەين.

خۆشەويستى بۇ پېغەمبەرى خودا

(ذو البھادين)^(۱) مىنداللىكى ھەتتو بوو، مامى بەختىۋى دەكرد، خۇي يەكلايى كىردبۆۋە بۇ پېغەمبەر ﷺ بۆيە بىرى لە پۇيشتىن دەكرد تاكو كۆچ بىكات بۇ خىزمەتى پېغەمبەر ﷺ، بەلام توۋشى نەخۇشى بوو بۆيە پىتى نەكرا و دانىشت و چاۋەپوانى مامى دەكرد، كاتىك چاك بۆۋە، ئارامى نەما لە ناخىەۋە ھاۋارى كىرد:

الى كم حسبها تشكر المضيقا أثرها، ربما وجدت ضريقا

ۋاتە: تاكو كەي خۆت بەندە كىردوۋە، دەي ھىمەت بىكە بۇ رىڭاي دەريازىبون.
بەمامى گوت: مامە زۆر دەمىكە چاۋەپوان بووم كە مۇسلمان بىت، بەلام ھىچم لى بەدى نەكردى.

لە ۋەلامدا مامى پىتى گوت: كورەتتو نەكا مۇسلمان بوبى... سويىند بەخۋا ئەگەر مۇسلمان بوبىت، ھەموو ئەۋشتانەي كە پىم بە خىشيويت لىت دەسىنمەۋە، (ذو البھادين) كە ئەمەي بىست دەنگى خۆشەويستى بۇ پېغەمبەر ﷺ لى بەرز بۆۋە و گوتى:

واللهى بينينى (مھمد) ﷺ لەلام خۆشەويستىرە لە ھەموو دونيا و ئەۋى لە دنيادا ھەيە.

جا كاتىك خۇي ئامادەكرد بىچىتە خىزمەت پېغەمبەر ﷺ مامى ھەموو جىل و بەرگەكانى لى ساندەۋە، بۆيە دايكى پۇشاكىكى بۇ ھىنا وكردى بە دوو پارچە، يەكيانى ۋەكو بىجامە لە خوارى پىچا ئەۋەي تىشى ۋەكو قەمىس لە سەرەۋەي ئالاند.

(۱) ذو البھادين: ناۋى (عبداللە) كوپى (عبد نهم المزنى) بوۋە.

بەلى: ئەم لاو ە بى نازە بە خزمەت پىغەمبەر ﷺ گە ىشت كاتىكىش بانكى جىهاد پادرا بە تامە زۆيىيە ە پازى بوو كە يەككە بىت لە كاروانى جىهاد، چونكە كە سىكەز لە شتىك بكات رىگاي دورى تيا نابىنىت.

جا كە ئەم ە ە ە بى نازە شەھىد كرا لە كاتى لە گۆر نانى پىغەمبەر ﷺ دەيفەرموو: ((اللهم إني أُمسيت عنه راضيا فأرضي عنه))^(۱)، واتە: خودايە من لىي پازىمە، خودايە تۆش لىي پازىبە.

(أبن مسعود) كە گوئى لەم دوعايەى پىغەمبەر بوو ﷺ دەيگوت: (يا ليتني كنت صاحب القبر) واتە: خۆزگە من لە شوئىنى ئەم مردو ە بامايە.

چەند ئامۇزگارىيە كى زىرپىن

- ئەگەر مەرۇف ەيز بداتە خۆى، دەگاتە مەبەست و ئامانچ.
- ئەم كەسەى بە پاست گۇيانە رىدەكات بەرەو خواناسى كۆسپى پىگاي بۆ ئاسان دەبىت.
- لە پىگاي دىندار و بەرەو خوا چوون مەرۇف تووشى چەندىن ناخۆشى دىت، تاكو پاستگۆ و درۆزن لىك جيا بىتە ە، جا ئەگەر مەرۇف گوئى نەدايە ئەم ناخۆشيانە، ئەمە بۆى دەبىتە يارىدەدەرىك بۆ گە ىشتن بە ئامانچەكەى.

نمونه‌ى دنيا

دنيا وهك ئافره‌تٲكى بٲٲ پ‌ه‌وشٲ و له‌شفرۆش وايه‌، كه‌ ه‌هر گيز دانامركٲته‌وه لاي مي‌رده‌كه‌ى، به‌لكو ه‌هر پۆژه‌ى له‌گه‌ل پياويك پاده‌بوٲريٲ و تاكو له‌ خسته‌يان به‌ريٲ، به‌هيچيش پازى نابٲٲ جگه‌ بٲٲ پ‌ه‌وشٲ و له‌شفرۆش، به‌لام كه‌ شووده‌كات بو‌ئه‌وه‌يه‌تى خراپه‌كانى خوى پٲٲ داپۆشى.

ئه‌ى م‌روڤى ژير ناگاداربه‌، پۆيشٲن به‌ره‌و دنيا وهك پۆيشٲنه له‌ ناو ئاويكى ترسناكى پ‌ر له‌ درنده‌، مه‌له‌وانى كردن تيايدا، وهك ئه‌وه وايه مه‌له‌وانى بكه‌ى له‌ ئاويكى ترسناك و پ‌ر له‌ تمساح، ئه‌و شٲانه‌ى كه‌ م‌روڤ دٲل خۆش ده‌كات له‌ دنيايدا، ه‌مان شٲه م‌روڤ دٲل ته‌نگ ده‌كات، په‌يدا‌بوونى ئٲش و ئازار له‌ دنيايدا، به‌هوى خۆشيه‌كانه‌وه ئه‌و ئٲش و ئازاره په‌يدا‌بووه‌، دٲل ته‌نگى له‌ دنيا به‌ هوى دٲل خۆش بوونه له‌ دنيايدا.

ئاره‌زه‌كانى دنيا ه‌هموى پازاوه و چاو پ‌فينن، به‌لام ئه‌و كه‌سانه‌ى پ‌روايان به‌ (الغيب) ه‌يه‌، له‌ ئاستى ئه‌و ئاره‌زه‌واتانه‌دا چاو ده‌نوقيٲن، كه‌چى ئه‌و كه‌سه‌ى له‌ ئاستى ئاره‌زه‌كاندا چاو ناپۆشى دٲل ته‌نگ و زه‌ره‌ر مه‌نده‌، جا خواى گه‌وره له‌ باره‌ى ب‌رواداره‌كانه‌وه ده‌فه‌رموى: ﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (البقره: ٥)، واته‌: ئه‌وانه‌ى له‌سه‌ر ريگاي راستى په‌روه‌ردگاريان، ه‌هر ئه‌وانيش سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتوون.

به‌لام خواى گه‌وره له‌باره‌ى خراپه‌كانه‌وه ده‌فه‌رموى: ﴿كُلُوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْزَمُونَ﴾ (الم‌رسلات: ٤٦)، واته‌: بخۆن و كه‌ميك پ‌ابوٲرن، به‌پاستى ئٲوه تاوانبار و تاوانكارن.

بەلى: خواناسان كە دەزانن مانەو ھە دنيادا بۇ ماو ھەكى كەمە، بۇيە ئارەزووى خۇيان دەمرىنن بۇ ئەو ھى ھە دوا پۇژدا سەرفرازىن، جا ھە خەوى بى ئاگابى خەبەريان دەبىتەو، ئەو ھە زۆر بە تامە زىويانەو ھە پوو دەكەنە خواناسى، ئەو كات زىيانى تالايان بە خواناسى شىرىن دەبىت، رىگاي دوورىان پى نزيك دەبىت.

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
(الانبیاء: ۱۰۳)، واتە: ئەمە ئەو پۇژدە ھە كاتى خۇى بە لىنتان پىدرا بوو، ئىو ھە ئىتر رزگارتان بوو ھە تەنگانە و ناخۇشى.

سەيرە.. بە راستى سەيرە

سەيرتەرىن شت ئەوھىيە كە خوا بناسى كەچى خۆشت نەوٽ، گوى بىستى بانگەوازي بيت كەچى وەلامى نەدەيتەو، بزاني مامەلە كەردن لەگەلدا قازانجىكى زۆرت پىدەگەيەنٽ، كەچى تۆ بېۆيت مامەلە لەگەل بەكىكى تردا بگەي واز لەو بىنيت، سەير لەوھدايە كە سزاو تۆپەي خوا بزانيت، لەگەل ئەوھشدا خۆت توشى سزا و تۆپەي خوا بگەي، سەير لەوھدايە كە دەزانيت تاوان و گوناھ دىل تەنگ دەكات، كەچى واناكەي ملكەچى خوا بى تاكو دىل ئارام بيت، سەير لەوھدايە كە دەزانيت يادكردنى جگە لە خودا دىل تەنگ دەكات، كەچى پوو ناكەيە ياد و وتويز لەگەل خوادا، سەير لەوھدايە كە دەزانى دىل پەيوەست بوون جگە لە خوا ئيش و ئازارى دلى پيوە بەندە، كەچى پوو ناكەيە بارەگاي خوا مى بۆ كەچ بگەي. بەلكو لەوھش سەير تر ئەوھىيە كە تۆ دەزانى لە ھەموو شتىكدا ئاتاجى خواييت، كەچى تۆ پووى لى وەر دەگىرى و پووى تىناكەي، ئارەزووى ئەو شتەنە دەكەي كە دوورت دەخاتەو لە خوا.

ئە نجام دەرى ھەرام

مرؤف كە پوو دەكاته ھەرام لە دوو پىگاۋەيە:

يەكەم: (سوء ظنە بربە) واتە: گومانى خراپ دەبات بە پەرۋەردگارى، كەوا دەزانىت گەر گوى پايەلى خوا بكات و واز لە ھەرامە بىنىت، ئەوكات ئەو شتەى لە دەست دەچىت، خواش چاكتەر لەم ھەرامەى پى نابهخسى.

دووەم: ئەو گومانە خراپە نابات بە پەرۋەردگارى، چونكە دەزانىت ھەر كەسىك گوى پايەلى خوا بكات، لەبەر خاترى خوا واز لە شتىك بەينىت، ئەوكات خۋاى گەرە لەو شتەى چاكتەر پى دەبەخسى، بەلام پوو دەكاته ھەرامەكە چونكە لەسەر ھەرام ئارامى پى ناگىرىت و ئارەزوو بەسەرىدا زالە و ئارەزوو بەسەر عەقلىدا زالە، جا مرؤفى يەكەم كە پوو دەكاته ھەرام لەبەر نەزانىنەتى، بەلام مرؤفى دووەم كە روودەكاته ھەرام لەبەر كەم ژىرىەتى.

(يحيى)ى كوپى (معاذ) دەفەر مووى: ھەر كەسىك بە دلى ئامادەۋە داوا لە خوا بكات، ئەو خۋاى گەرە رەتى ناكاتەۋە.

ابن قىم دەلىت: منىش دەلىم: ئەگەر بە بېروا و ئومىدىكى پتەۋەۋە و بەدلىكى ئامادەۋە نزا بكات ئەوە گىراۋ دەبىت.

چەند نامۇزگارىيەكى زېرىن

ئەوانەھى كە چاۋ ساغ و ھۇشيارن، دەبىنن قامچى دىنيا بالى كىشاورە بەسەر خەلگە كەدا، نە قامەكانى خەلە تاندنەۋە بە خۇشەكانى، دەبىنن شەيتان بالى كىشاورە بەسەر دلەكاندا، دەبىنن نەفسى خراپەكار بۆتە پادشاى لاشەكان.

بۆيە ئەۋانېش پوو دەكەنە قەللى ملكەچى و پووكرىنە خودا، ھەر وەك چۆن كۆيلە كە ناچار دەكرىت پوو دەكاتە مۆلگەكى گەۋرەكەى.

ئارەزوۋەكانى دىنيا وەك گالتە و گەپ وايە، جا مۇقى گەمژە و نەزان تەنھا سەيرى پووكارى دىنيا دەكات، بەلام مۇقى ژىر و دانا دەزانىت دواى ئەم خۇشيانە چى پوودەدات، بۆيە خۇيان لى دەپارىزن.

چاۋ ساغان كاتىك كە دەستىيان بۇ ئارەزوات بىرد بۇيان دەركەۋت كە ئەمە تەلەيە، جا بۆيە بە ئاگايىيەۋە لىلى بالە فرى بوون، ئەۋكات لەمەبەست گەيشتن و رىگاي راستىيان گرتە بەر.

دوو پىۋى بە تەلەۋە دەبن، يەككىيان بەۋەى تر دەلئىت: كەى پىك دەگەينەۋە؟ ئەۋەى تىرىش دەلئىت: دواى دوو پۇژى تر لە دەباغ خانە پىك دەگەينەۋە —ۋاتە: سەر دەبىزن و كەۋلەكرىن.

سۆيىنە بە خوا ئەۋ پۇژانەى دى و دەپوا وەك خەۋ وايە، جا ھەۋلبدەن تىايدا سەركەۋن.

ئەۋ پۇژانەى دىنيا كە پۇيشتن وەك خەۋن بوون، ئەۋ پۇژانەى ماۋە ئاگات لىلى بىت، كاتىش لە نىۋان ئەم دوانە بە فىرۆ چوۋە.

ئەۋكەسە چۆن سەلامەت دەبىت، كە ژنىكى ھەيە بەزەيى پى نايەتەۋە، پۇلەيەكى ھەيە پاساۋى بۇ ناھىيىتەۋە، لە دراۋسىكەى دلىيا نەبىت، ھاپىكەى

ئامۇزگارى نەكات، شەرىكەكەي پاست گۆ نەبىت لەگەلدا، دووژمنەكەي سل
 ناكاتەو لە دووژمنایەتیدا، نەفسى خراپەي ھانى بدات، دونیای رازاوە بۆي
 پاخراوە، ئارەزووی سەرشیټى، تورپەي، پازاندنەو ھى شەيتان بۆي، بى ھىزى كە
 ھىزشى بۆ دىنىت... جا ئەگەر پووى كرده خوا ئەوكات خواي گەورە يارمەتى
 دەداو ئەو كارانەي ھەر ھەموو بۆ چارەسەر دەبىت، بەلام ئەگەر پووى لەخوا نەبو و
 خواي گەورەش فەرامۆشى دەكا و سەرگەردان دەبىت.

پشتگردىنى قورئان و سوونەت

ھەر كاتىك خەلگى پشتيان كرده قورئان و سوونەت، حوكميان بەم دووانە نەكرد، بېوايان وابوو كە پىيوستيان بەم دووانە نىيە، رووشيان كرده بۆچوونى فلان وفلان و قىياس و ئىستعان و ووتەى زانايان، ئەوكات تووشى سەرگەردانى دەبن، دىل تاريك دەبن، ھىزىر گەندەل و عەقل بۆگەن دەبن، تا واى لى دىت ئەو كارانە بەسەرياندا زال دەبىت و كۆپريان دەكات لە ئاست پاستى، تاكو وايان لى دىت گچكە و گەورە لەسەر ئەمە پادىن و بە خراپەى نازانن، ئەوكات دەولەتتىكىيان بۆ فەراھەم دەيت كە بىدعە شوپىنى سوونەت دەگريتهو، نەفس شوپىنى عەقل دەگريتهو، ھەواو ئارەزوو شوپىنى ژىرى دەگريتهو، گومپايى شوپىنى ھىدايەت دەگريتهو، نەزانى شوپىنى زانين دەگريتهو، پيا شوپىنى ئىخلاص دەگريتهو، ناحق شوپىنى حەق دەگريتهو، درق شوپىنى پاستگويى دەگريتهو، كەمتەرخەمى لە ئامۇزگارى شوپىنى ئامۇزگارى دەگريتهو، سەتم شوپىنى دادپەرۋەرى دەگريتهو، تاواى لى دىت ئەم شتەنە بال دەكىشتىت بەسەر خەلكىدا و دەبىتە ياساى دەولەت، كە خەلگى پاپرسى پى دەكەن، جا كە بىنىت ئەمانە زال بوو بەسەر دەولەتدا و ئالاي شەكايەو، ئەوكات سويند بەخوا مردن خۆشترە لە ژيان، ژيانى ناوچيا چاكتەرە لە ژيانى شار، ژيان لەگەل دپندە ئارامترە لەم ژيانە.

بەلى: بەھۆى سەتمى خراپەكارانەو فەساد لە زەوى و دەريادا بلالو دەبىتەو، ئاسمان تاريك دەبىت، زەوى گوزەرانى تىك دەچىت، خىرو بەرەكەت نامىنىت، دپندە لە بەين دەچىت، بە ھۆى سەتمى خراپەكارانەو ژيان تىك دەچىت، رووناكى پۇژ و تاريكى شەولەبەر ئەم كارە قىزەوھەنانە ھاوارى لى ھەلدەستى و دەست دەكات بە گريان، لەبەر زۆرى كارى خراپە و بەدكارى مەلائىكەتى پىك گەيشتوو و (كرام الكاتبون) سكاللا دەكەن لەلاى پەرۋەردىگاريان.

سويند بەخوا ئەم خراپە كاريە ۋەك ھەورىكى پەش وايە كە ئاگادارمان

ده کاته وه، وا لافاؤکی پر له سزا له پټوهیه، ئاگادارمان ده کاته وه به و تاریکاییه که سزای به دواوه یه.

جا که وابوو زووکهن خۆتان رزگار کهن له م لافاوه به ته و به یه کی پاستگۆیانه تا کات ماوه و ده رگای ته و به دانه خراوه، ئیوه وهك ئه وه وانه که له بهر ده رگایه ک پاوه ستاون نزیکه دابخریت، وه کو ئه وه وانه که مامه له ی (الرهن) تان کردوه که چی نزیکه کاته که ی نه مینیت، وه کو ئه وه وانه که دووبالتان هه بیت که چی نزیکه له کار بکه ون: ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ (الشعراء: ۲۲۷)، واته: سه ره نجام ئه وانه ی سته میان کردوه ده زانن که به چ تیک شکاوییه ک ژیره و ژوور ده بن و تیا ده چن.

چەند ئامۇزگارىيەكى زېرىن

ئەمرو ئەفسى خۇت بىكپەو - بەكارو كىردەو ەى چاكە - چۈنكە بازار كراو ەى، پارەش ەى ە ە چەنگ دەكەوئىت، كەل و پەلىش ەى ە ە ەزانە، چۈنكە پۇژىك دىت ئەم بازارپە دادەخرى و كەل و پەلىش نامىنىت خو ەى گەورە دەفەرمو ەى: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾ (الفرقان: ۲۷)، واتە: ئەو پۇژە سىتەكار گاز لە ەردو دەستى خۇ ەى دەدات لە پەشىمانىدا.

إذا انت لم ترحل بزاد من التقى وأبصرت يوم الحشر من قد تزودا
ندمت على أن لا تكون كمثلـه وأنك لم ترصد كما كان أرصدا

واتە: ئەگەر بەبى تويىشوى تەقوا گەشتى قىامەت دەست پى بىكەى، جا كە خەشر كران دەبىنى ەى تويىشوى پىيە، بۇيە تۇش ئەوكات پەشىمان دەبىو ە كە وەكو ئە و نەبو ەى.

كار كىردىك كە ئىخلاصى لەگەل نەبىت و لەسەر پىگەى پىغەمبەر ﷺ نەبىت، وەكو گەشتىارىك وایە كە تۆرەگەىكى پىبى تۆرەگەىكى پى كىردىت لە خۇل، ئەم گەشتىارە ەىچ سوود لەمە وەرنەگىت جگە لە ماندوو بوون.

ئەگەر دلت پىر بوو لە غەم و خەفەتى دىنا، وە لە خۇراك پىدانىشى كەمتەر خەمىت كىردبوو، كە ئىمان و زكر و یادى خوايە، ئەوكات تۆ وەكو ئەو گەشتىارە وایت كە و لاغەكەى بارىكى تۆرى لى بار دەكات، كەچى ئالىكى چاكى پىنەداو، جا ئەو و لاغە چۈنكە تىرنەكراو ەى كاتىك پەكى بىكەوئىت لە پەك دەكەوئىت.

ەىر كەسىك شىرىنى ئىمان بزانىت، ئازارى ئارامگرتنى لەسەر سووك دەبىت.
ەىر كەسىك شىرىنى عافىەت و ئىمان بزانىت، ئەوكات ئازارى ئارامگرتنى لەسەر سووك دەبىت.

گىرۋى دەلى داۋى نەرىت بوۋى، ئەگەر بىتۈۋ ھىمەت بەدەيتە خۇت گومانى تىا نىە سەردەكەۋىت.

جىاۋازى ئىماندارى پاستىگۇ لەخەلگى لەھىمەت بەرزىەكەى داىە، نەك لە پەنگ و پوۋىدا.

جىاۋازى نىۋان تۆ و ئىماندارى سەرفراز چىايەك لە ئارەزۋاتە، ئەۋانە پىش ئارەزۋات كەۋتۈنە، بەلام تۆ داۋى ئارەزۋات كەۋتۈيتە، كەۋاتە تۆش ۋابكە بەۋان دەگەيت.

دىئا ۋەكو گۆرەپانى پىشېرېكى ۋايە، كەخەلگى بەپىادە ۋبە سۋار پىشېرېكى دەست پى دەكەن، جا تۆزۈخۇل لە گۆرەپانەكە بەرزەبىتەۋە بەجۆرىك گۆرەپانەكە پىر دەبىت لە تۆز ۋخۇل، ئەۋكات براۋە تىايدا ۋون دەبىت، بەلام لە پاشان كە تۆز ۋخۇلەكە دامركايەۋە ئىنجا دەزانن كى براۋەيە.

ئارەزۋات ۋەك دەنكە گەنمىك ۋايە لە ژىر تەلە داىىت، جا بىر بىكەۋە چۆن گىاندارىك بە تەلەۋە بىت سەردەبىرېت، تۆش ئەگەر بە تەلەى ئارەزۋات بى دەفەۋىتى، ئەگەر ۋا بىرېكەيەۋە ئەۋكات ئارامگرتنت زۆر لا ئاسان دەبىت.

پەزىل مۇۋىكى فەقىرە، كەچى ۋەكو فەقىر لەسەر ھەژارىەكەى پاداشت ۋەرناگرېت.

جگە لە گەۋرەكەت داۋا لەكەس مەكە، چۈنكە كۆپلە لەكەسىكى تر داۋا بىكات جگە لە گەۋرەكەى بەسەرىدا دەشكىتەۋە.

مانەۋە بە تەنھا بۆ ئەۋەى زىكر ۋيادى خوا بىكات ھۆگرى بە مۇۋ دەبەخشىت.

ۋاز بىنە لەۋەى لىت جىادەبىتەۋە، ھۆگرە بەۋەى كەلىت جىا نايىتەۋە.

گۆشەگىرى مۇۋى نەزان گەندەلىە، بەلام گۆشەگىرى مۇۋى زانا خۇراكە بۆ ھىزى.

ئەگەر عەقل ۋيەقېن پىكەۋە گۆشەگىر بوون، فىكرىش ئامادەبوۋ ئەۋكات ۋوتوۋىژ دەستېدەكات.

ئەگەر دوۋىمەنكەت پىى گۈۋى گەمژە، ۋاى پى مەلىۋە ئەگىنا ئەۋىش ۋا دەلىتەۋە.

كە بەزەيىت بە نەفستدا دېتەۋە نىشانەى ئەۋەيە كە نەفست ناناسى، ئەگەر بە چاكى بىتناسىبايا، ئەۋە سەرزەنشەت دەكرد و يارمەتيت نەدەدا.

توۋپەيى خۆت بە زىنجىرەى ئارامى بېستەۋە، چۈنكە توۋپەيى ۋەكو سەگ وايە، ئەگەر بەرتدا دەپوات و پەلامارى خەلگ دەدات.

ئەگەر (قدرى) خوا وابوۋ مۇۋەئىك كامەران بېت، ئەۋكات (قدر) تۋوى كامەرانى لە دلى ئەم مۇۋەدا دەچىنېت، پاشان بە ئاۋى (ترغىب) و (ترهيب) ئاۋى دەدات، پاشان چاۋدېرى دەكاۋ ئىشك گرىكى زانستىشى بۇ دەگرېت، واتە: بەچاۋ ساغانە پېبكات، ئابەم شىۋە بەپىي دەكا.

ئەگەر لە گىژاۋى تارىكايدا ئەستېرەى ھىمەت درەۋشايەۋە، پاشان مانگى عەزىمەتېش بە دۋاى ئەۋ داھات و درەۋشايەۋە، ئەۋە دىل بە نوۋرى پەرۋەردىگارى پرشنىگدار دەبېت.

كاتىك شەۋ داھات خەۋ و بۆرژان بال دەكىشېت بەسەر خەلكىدا، بەلام ئەۋ سەربازانەى لە پېشەۋەن، كە ئامادەن بۇ ھېرش كردن، بەۋ شەۋە خەۋيان لە چاۋ تۋراۋە، جا لە خۇشيا بېت يا لە ترسا، كەچى سەربازە بېئاگاكان لە پرخەى خەۋدان، ئەگەر سەربازەكان بە جەرگ بەزانە تېيان كۆشا، سەردەكەۋن بەسەر سەربازە كەم تەرخەمەكان، كە بەيانش دادېت غەنیمەتەكانيان دابەشەدەكەن بەسەر خاۋەن بەشەكان.

لە دەرگای پەحمەتى پەرۋەردىگار بدە، ئەگەر دەرېشى كردى بى ئومېد و بى تاقەت مەبە لەبەر دەرگاگە پاۋەستە، سل مەكە لە نزا كردن و پاسا و ھېئانەۋە بۇ ھەلەكانت، ئەگەر چى چەند جارىكېش دووبارەى بكەيەۋە، ئەگەر دەرگای نزا كرايەۋە و نزاى خەلكى ۋەرگىرا ھى تۆ ۋەرنەگىرا، ھەر سل مەكە و بى تاقەت مەبە، بەلگۈ زىاتر بەردەۋامبە، ۋەكو مندالېك بە ملكەچى لە دەرگا بدە و دەستت پانكەۋە و بلى ﴿وَصَدَقَ عَلَيْنَا﴾ (يوسف: ۸۸). واتە: خىرمان پى بكە.

ئەگەر پۇشاكى تەقوات پۇشا، ئەو ە بە ئامانجىت دەگەى.
گوناهو تاوان رىگرە لە بەرەكەتى كاسبىدا.

ھەر كەسىك ئەگەر بىيەويىت قەدرى چەندە لای خۇدا، بابروانىت خۇدا فەرمانى بە
چى پىدەكات ئەويىش بەچى سەرقالە.

بىيە بە پۇلەى دواپۇژ، مەبە بە پۇلەى دنيا، چونكە مندىل شويىنى دايكى
دەكەويىت.

دنيا ەك كەلەشىكى بۆگەن وايە، كە شىيىش بە كەلەشى بۆگەن پازى نيە و
نايخوا ئەى چۆن تۆ پىي پازى دەبى.

دنيا خەيالە، بەلام دوا پۇژ نىشتىمانى راستەقىنەيە، پىيويىستىيەكانىش لە
نىشتىمانى راستەقىنە دەست دەكەويىت.

تىكەل بوون و دانىشتن لەگەل ھاورى و برادەر دوو جۆرە:

يەكەم: دادەنىشن و كۆدەبنەو ەسەر شتى تېرەھات و كات بە فېرۇدان، جا ئەم
جۆرەيان زىانى زىاترە لەسوودەكەى، چونكە ھەرھىچ نەبىت دلىان فەساد دەبىت و
كاتيان بەفېرۇ دەچىت.

دووەم: دادەنىشن و كۆدەبنەو ە بۆ يارمەتىدانى يەكتر لەسەر ئەو ھۆكارانەى
مروۇ بەرەو بەھەشت دەبات، ئامۇژگارى يەكترى دەكەن لەسەر پىگای پاستى
ئىسلام بن و لەسەرى بەردەوام بن و ئارامى لەسەر بگرن، ئەم جۆرەيان زۆر بە
سوودە، بەلام جارى وا ھەيە مروۇ لەم جۆرەيان تووشى ئەم سى بەلایە دەبىت:

ئەو ەيە كە قسە بۆ يەكترى دەپازىننەو، كە ئەمە بەلایە ئەگەر كارى لەگەلدا
نەبىت.

دانىشتنەكەيان دەبىتە قسەكردن لەسەر شتى تىرىش زياد لە پىيويىست.

واى لىدى ئەم دانىشتنە دەبىتە شتىكى عادەتى، مە بەستەكەى نامىنىت، كە
خۆ ئامادەكردنە بۆ دواپۇژ.

پوختەى قسان ئەۋەيە :

تىكەلبون و دانىشتن لەگەل خەلگىدا، يان ئەۋەتە خۆراکە و ئاۋدانە بۆ (النفس الامارة) ە واتە: زىانت پى دەگەيەن.

يان خۆراکە و ئاۋدانە بۆ (النفس المطمئنة) ە واتە: سودت پى دەگەيەن، جا بەرمەمەكەى بە گوڭرەى خۆراکە و ئاۋدانەكەيە، ئەگەر خۆراک و ئاۋدانەكەى چاك بوو ئەۋكات بەروو بوومەكەشى چاك و بەسود دەبىت، بەھەمان شىۋە روحى پاك چونكە ئامۇزگارى مەلائىكەن لە ھزرى خۇيدا دەچىنىت، ئەۋە پاكە.

ۋە پۇخى پىسىش چونكە ئامۇزگارى شەيتان لە ھزرى خۇيدا دەچىنىت، ئەۋە پىسە، خۋاى گەرەش بە ھىكمەتى خۇى واى داناۋە پاكەكان بۆ پاكەكان بن، پىسەكانىش بۆ پىسەكان بن.

ناگات له گه ورهیی خودا بیټ

هیچ شتیك له بوونه وهردا نیه به تهنه به یهك (سبب) کاریگر بیټ، به لگو یهك (سبب) کارناکات، مه گره به پالپشتی (سبب) یکی تر نه بیټ، پښگری کاریگر یه که شه نه مینیت، نه مه لهو (سبب) انه یه که به چاو به دی ده کریت، لهو (سبب) انه ی که نادیاره و مه عنویه، وهك کاریگری خور بۆ گیاندار و پوهك نه مه له سر چهند (سبب) ی تره وه وه ستاوه، له شوینی وهرگرتن، چهند (سبب) يك پالپشتی نه م (سبب) ه ده که ن.

هه روه ها منداڵ بوون په یوه سته به چهند (سبب) وه جگه له جووت بوونه که، به هه مان شیوه هه موو (سبب) و (مسبب) يك به م شیوه یه، جا نه و دروست کراوانه ی که تو لی ی ده ترسی و داوای لیده که ی به شتیکی که مه له (سبب) به تهنه کاریگری نیه جگه له خوای گهره و بالا ده ست نه بیټ.

که واته ناگونجیت داوا و ترسان له غیری خوا بکه یت، نه مه به لگه یه کی پوښنه که ترس و داوا کردن جگه له خوای گهره شتیکی پوچه له، نه گره گریمان نه و (سبب) ه به تهنه کاریگره، نه وه ده کات (سبب) که له غیری نه وه وه یه له و نیه، هیچ هیژیکی نیه کاری پی بکات، چونکه هه ر هیزو توانایه که هه بیټ نه وه تهنه به خواوه یه هه ر خودایه هه موو هیز و توانایه کی به ده سته، نا نه و هیزو توانایه ی که مروڤ لی ی ده ترسی و داوای ده کات له راستیدا به ده سته خودایه.

چون له که سیک ده ترسیت و داوای لیده کات که هیچ هیز و توانایه کی له ده ست نایه ت، به لگو ترسان له دروست کراوه کان و داوا لیکردنیان (سبب) یکه بۆ بی به ش بوون، و تووشی به لا هاتن به وه ی که داوای ده کا و لی ی ده ترسی، چونکه چهند له که سیک بترسی جگه له خوای گهره نه وه به پی ترسه که ت له و که سه، خودا نه و

كەسەت بەسەردا زالّ دەكەت، بە پيى داواكردنت لە غەيرى خواى گەورە ئەو بە
بەش دەبى.

ئا ئەوە حالى خەلكى بە گشتى جا ھەر شتەك خواى گەورە بىەوئە ببيت ئەو
ھەر دەببت، ھەر شتەكيش خواى گەورە بىەوئە نەببت ئەو ھەرگىز ناببت، ئەگەر
چى ھەر ھەموو خەلكيش بۆى كۆك بن.

یه کتابه رستی مروؤ پزگار دهکات

یه کتابه رستی پزگار که و پشتیوانه بؤ دوژمنانی خوا و بؤ دۆستانی خواش، ده بینین خوی گه و ره دوژمنانی خوی له ناخۆشی و نه هامة تیه کانی دنیا دا پزگار دهکات نه گه ر هانا بؤ یه کتابه رستی نه و به رن ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنکبوت: ۶۵).

واته: هه رکاتیك - بئی باوه پان - سواری که شتی ده بن، که مه ترسی نو قم بوون و تیا چوون پوو یان تی دهکات، به ملکه چی و به دلوه هانا و هاوار بؤ خوا ده بن، به لام کاتیك خوی گه و ره رزگاریان دهکات له م ناخۆشییه، که ده گه نه وشکانی، له ریبازی یه کتابه رستی ده ترازین و هاو به شی بؤ خوا بریار ده دن.

هه روه ها یه کتابه رستی پشتیوانیه بؤ دۆستانی خواش، له ناخۆشی و نه هامة تیه کانی دنیا و قیامهت پزگاریان دهکات. جا بۆیه پیغه مبه ر (یونس) له ناوسکی حوتدا هانای بؤ نه و یه کتابه رستیه برد، خوی گه ورهش له ناو نه و هه موو تاریکاییه دا پزگاری کرد..

ده بینین شوینکه وتوانی پیغه مبه ران کاتیك هانایان بؤ یه کتابه رستی بردوه پزگاریان بووه له سزای کافران له دنیا دا، وه پزگار بوونه له ناخۆشیه کانی دوا پۆژیش، به وهی که خوی گه و ره به خششی زۆری بؤ ئاماده کردوون.

به لام (فرعون) له وکاتهی خه ریک بوو له ناو بچی هانای بؤ یه کتابه رستی هیئا که چی هانا کهی هیچ سوودی پی نه گه یاند، چونکه ئیمان هیئان بؤ یارمه تیدان هیچ سوودی نیه، نه مه سوونه تی خوا به له سه ر به نده کانی.

جا بۆیه دوعای ته نگانه به یه کتابه رستی خودایه، وه ک دوعاکه ی (یونس) که له ناو سکی حوته که دا داوای پی له خوا کرد، دوعایه کی گیراوه.

گه و ره ترین و ناخۆشترین ته نگی له شیرکه وه هه لده قولیت، پزگار بوونیش له م ناخۆشیه به یه کتابه رستی ده بیئت، به پاستی هه ر یه کتابه رستیه جیگای ئومید و مۆلگه و قه لا و هانای خه لکیه .. و بالله التوفیق.

چىزۋەرگرتن

چىزۋەرگرتن ۋە زىلپىيون لە شتىك بە گۆيرەى خۆشەويستىيەكەتە بۆ ئەو شتە، جا بە گۆيرەى خۆشەويستىيەكەى ھىز ۋە بى ھىز دەبىت، ھەركاتىك خۆشەويستەكەى بۆ ئەو شتە پتە ۋە بە ھىز بوو، ئەو تەمەزى دەبىت ۋە ھەزەكەت زو پى بگات، مۇقىش كاتىك شتىكى خۆش دەبىت ئەگەر بىناسى ۋە زانستى پى ھەبىت، جا ھەركاتىك تەوا بىناسى ۋە زانستى پى ھەبىت زىاتر خۆشى دەبىت، ھەركەسىك ئىمانى بە خوا ۋە ناو ۋە سىفەتەكانى ۋە دىنى خوا ھەبىت ئىشتىياق ۋە خۆشەويستى بۆ خوا زىاتر دەبىت، ھەزەكەت زو بگات بە خەزمەتى ۋە بىرۋانىتە پى خوا ۋە گۆى لە ووتەكانى پابگىت.

جا ھەرمەموو خۆشى ۋە ئاسوودەى ۋە كامەرانىيەك جگە لەم خۆشەيە ۋەك دلوپە ئاۋىك وايە لە ناو دەريايەك، كەوابو كەسىك ھۆشى لە سەردا ھەبىت چۆن خۆشەيەكى كەم كە لە دوايدا ئازارى بە دوا دادىت دەگۆرپتەو بە خۆشەيەكى گەرەى بەردەوامى نەپراو؟!

بزانە: مۇق بە گۆيرەى ئەم دوو ھىزە ھەلسوكەوت دەكەت:

۱- العلم: زانست.

۲- الحب: خۆشەويستى.

چاكتىن ۋە بەسوود تىن زانستىش، زانستە بە خوا.. چاكتىن ۋە بەسوود تىن خۆشەويستىش، خۆشەويستى خوايە، خۆشتىن تام ۋە چىزىش لەم دووانەدايە كە باسما كىرد.. والله المستعان.

پیگای گه یشتن به رهمه نندی خودا

هه رکه سیټک بیه ویټ به سه رفرازی به خوا بگات و له دوا پوژیشدا کامه ران بیټ،
ده بیټ له دوو شتان خوی به ند بکات:

یه که م: خوی به ند بکات بۆ نه نجامدانی نه و شتانه ی که خوا فه رمانی پی
کردووه، واته: گوپراه لی خوا بکات.

دووهم: خوی به ند بکات له نه نجام نه دانی نه و شتانه ی که خودا قه ده غه ی
کردووه، واته: بی فه رمانی خوا نه کات.

وه که نه وه ی زمانی به ند بکات و بیگریته وه له و شتانه ی که سوودی پی
ناگه یه نیټ، زمانی به ند بکات و ته پی بکات به وپردوو زکری خودا و نه و شتانه ی که
ئیمانی زیاد ده کات.

نه ندنامه کانی به ند بکات له گونا و تاوان، نه ندنامه کانی به ند بکات له سه ر کردنی
واجبات و سووننه ته کان، به م شیوه یه تا کو ده گاته خوی گه وره با خوی به ند
بکات، نه وکات خوی گه وره ش پرگاری ده کات له م به ندیخانه ی دنیا و ده یخاته
خوشتین و فراوانترین شوین.

نه وه ش بزانه: هه رکاتیټک مروټ ئارامی نه گرت له سه ر به ند کردنی نه م دووانه و
پووی کرده پابواردن و ئاره زوان، نه وه دوا ی پابواردنه که ی که مرد و له دنیا
ده رچوو به ند کردنه ناخوشه که ی به دوا دادیټ — که دۆزه خه — به م شیوه یه هه ر
که سیټک که ده مریت و ده رده چیټ له دنیا یان نه وه تا پرگاری ده بیټ له به ندیخانه ی
دنیا و به ره و خوخی به هه شت ده پوات، یان له پابواردنی دنیا به ره و به ندیخانه ی
دۆزه خ ده پوات.. و بالله التوفیق.

تەقوا و پەوشت جوانى دوو شتى زور بەرزى

(ابن عون) بانگى پياويكى كرد و پىي گوت: تەقواى خوا بكة، چونكه مرؤفى بە تەقوا ھەرگىز ھەست بە وەحشەت و تەنھاي ناكات.

(زىد)ى كوپى (أسلم) دەفەرموو: ھەر كەس ئىك تەقواى خوا بكات خەلكى خوشيان دەوئ، ئەگەرچى دووژمنىشى بن.

(الثوري) بە (لأبن ابى ذئب)ى دەفەرموو: ئەگەر تەقواى خوات كرد و لە خوا ترساي، ئەو خەلكى چ نىيە، بەلام ئەگەر لە خەلكى ترساي ئەو ھىچ شتىك سوودت پى ناگەيە ئىت لاي خواى گەرە.

(سليمان)ى كورى (داود) دەفەرموئ: ئەو ھەمان پىدراو ھەي خەلكى پىي دراو و ئەو ھەش كە پىي نە دراو، زانىومانە ھەي خەلكى دەيزانىئ و نايزانئ، ھىچ شتىكمان نەبىنيو ھە تەقواى خوا چاكتر بئت لە پەنھاي و ئاشكراي، لە دادپەرەرى لە توو پرەي و پرەزامەندى، لە ھەژارى و دەولەمەندى.

لە كتابى (الزهد)ى ئىمام أحمد ھاتوو ھە خواى گەرە دەفەرموئ (ھەر مرؤف ئىك جگە لە من رووبكاتە دوست كراوئك و پىشتى پى ببەستى ھۆيەكانى ئاسمانەكان و زەوى لى دەگرەو، جا ئەگەر داواى شتىك لى بكات پىي نابەخشم، ئەگەر نزا بكات نزاكەي گىراو ناكەم، ئەگەر داواى لىبووردن لى بكات لىي نابوورم.. ھەر مرؤف ئىكش پوو بكاتە من و پىشتم پى ببەستى، ئەو پرزقى لە ئاسمانەكان و زەويدا زامن دەكەم، جا ئەگەر داواى شتىك لى بكات پىي دەبەخشم، ئەگەر نزا بكات نزاكەي گىراو دەكەم، ئەگەر داواى لىبووردن لى بكات لىي دەبوورم).

دەبىنين پىغەمبەر ﷺ تەقوا و پەوشت جوانى پىكەو ھەستوتەو، چونكه تەقواى خوا كردن نىوان بەندە خوش دەكات لەگەل پەرەردگارى، پەوشتى جوانىش نىوان مرؤف خوش دەكات لەگەل خەلكى..

كەوابوو: تەقواى خوا كردن بەندە خوشەويست دەكات لاي خوا، پەوشتى جوانىش مرؤف خوشەويست دەكات لاي خەلكى.

چەند ئامۇڭگارىيەكى زېرىن

لە نيوان بەندە و خوا و بەھەشت پېڭايەك ھەيە كە بە دوو ھەنگاۋ دەپرېت:
 ھەنگاۋيكيان دووركەۋتەنەۋەيە لە نەفسى خۆى، ھەنگاۋيكيان لە خەلكى،
 ھەنگاۋى نەفسى دايدەپرېت لە خۆى و خەلكى، ھەنگاۋى خەلكىش، كە مردنە.
 دەيگەيەنېت بە خوا، كەۋاتە: تەنھا پوۋ لەۋ شتەنە بىكە كە دەتگەيەنېت بە خوا.

بانگ بېزىك ھاۋارى كرد ھاۋەلان ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ (الانباء: ۱). ۋاتە:
 لىپېرسىنەۋەي خەلكى نىزىك بۆتەۋە.

دەلكانىيان لە ترسا راجلەكا، لە ترسان ئاۋ لە چاۋانىيان دەھات
 دىنيا بۆ ئىمامى (علي) پازاندراۋوۋە، ئىمامى (علي) ىش بە دىنيای دەۋوت: (أنت
 طالق ثلاثا لا رجعة لي فيك). ۋاتە: من تۆم تەلاقدا سى بە سى ھىچ گەرەنەۋەشت بۆ
 نىيە.

نوۋرى ھەق زۆر رووناكرە لە نوۋرى پۆژ.

پېڭاى بەرەۋ خوا چۈن چۆلە لەۋ كەسانەي كە گومانىيان ھەيە و شوپىنى ھەۋاۋ
 ئارەزوۋاتىيان كەۋتوۋن، بەلكو ئەۋانە لەسەر پېڭاى بەرەۋ خوا چۈۋن كە بېۋايەكى
 پتەۋيان بە ئىسلام ھەيە و ئارامگرن لەسەرىدا ھەر ۋەك خۋاى گەرە دەفەرەمۋى:
 ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾
 (السجدة: ۲۴). ۋاتە: كە ئارامگرنىيان كەردە پىشەيان ئىمەش كەردمانن بە پىشەۋا،
 لەۋ كاتەي دىنيايى و بېۋايەكى تەۋاۋيان ھەبۋ بە ئايەتەكانى ئىمە.

بروای پته و پرگارت دهکات

له کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا شه‌هادهی (لا اله الا الله) کاریگه‌ری گه‌وره‌ی هه‌یه بۆ سرپینه‌وه‌ی گوناھ و تاوان، چونکه له کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا ئه‌و مرۆفه به‌ دلّ‌وه ده‌لیت: (لا اله الا الله) ده‌زانیت ماناکه‌شی چیه، له کاتی‌ک ئه‌م شایه‌تیه ده‌دات که ئاره‌زوه‌کانی هه‌مووی مردوه و سه‌رکه‌شی نه‌ماوه کاتی‌ک خۆی به‌ گه‌وره ده‌زانی و سه‌رکه‌شی ده‌کرد، ئیستاکه ملکه‌چه و خۆی به‌ زه‌لیل و زه‌بون ده‌زانیت، چونکه هه‌یچ ئومیدی به‌ دنیا و ئاره‌زوای دنیا نه‌ماوه.

ئیستاکه وا له‌به‌ر ده‌ستی په‌روه‌ردگار و دروستکارو گه‌وره‌که‌ی زۆر به‌ ملکه‌چییه‌وه وه‌ستاوه به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی لای ببوریت و ره‌حمی پێبکات، به‌ بروایه‌کی پته‌وه‌وه دوور له هه‌موو شیرکی‌ک پووی کردۆته‌ خودا، ئه‌و شتانه‌ی هه‌موو به‌لاوه ناوه که له دنیا پتووه‌ی سه‌رقال بوو، ئیستاکه هه‌موو غه‌می ئه‌و شوینیه‌یه که به‌ره‌و پووی ده‌پوات که نازانیت شوینیه‌که‌ی چۆنه.

جا بۆیه مرۆڤ له‌و کاته‌دا پڕ به‌ دلّ‌وه پوو ده‌کاته‌ خوای گه‌وره به‌ دلّ و لاشه ته‌سلیمی خوا ده‌بی‌ت، به‌ دلّ و لاشه‌وه ده‌لیت: (لا اله الا الله) که دلّی ته‌نها خوای گه‌وره‌ی تیا‌یه، دلّی خۆی پاک کردۆته‌وه له هه‌موو شتیکی تر.

بێگومان له‌و کاته‌دا دلّی پاک کردۆته‌وه له دنیا، پووی کردۆته‌ په‌روه‌ردگاری، ناگری ئاره‌زوای دامرکاندۆته‌وه، ئومیدی به‌ قیامه‌ته و ته‌نها ئه‌وی له‌به‌ر چاره‌، دنیای پشت گۆی خستوو له کاتی‌کدا ئه‌و شایه‌تی دانه که به‌دلّ‌وه ده‌لیت دوا کاریه‌تی ئه‌م شه‌هادیه گونا‌ه‌کانی له‌سه‌ر ده‌سپێته‌وه، به‌ره‌و په‌روه‌ردگاری ده‌بات، چونکه به‌شایه‌تی دانێکی دلسۆزانه به‌ په‌روه‌ردگاری گه‌یشته‌وه، که به‌دلّ و لاشه ئه‌م شایه‌تیه‌ی داوه.

جا نه گهر بیتو له کاتی سه لامه تیدا به م شیوه نه م شه هاده ی له دلدا بایه،
 هرگیز هوگر و دلخوش نه ده بوو به خوشیه کانی دنیا، به لکو هه لده مات له خه لکی
 و پووی ده کرده خودا، هر به خوا دلخوش ده بوو.

به لام نه و له کاتی سه لامه تی به و شیوه یه برپوی پته و نه بووه، به لکو نه و له گه ل
 شه هاده ی (لا اله الا الله) دلی پر بوو له ناره زوات و خوشویستنی دنیا، نه فسی
 پرپووه له خه یالات و شتی تر، پووی و هرگیز پاره له خوی گه وره، نه گهر بیتو دلی
 پاک بکر دایه وه به م شیوه یه ی له سه ره مهرگ دایه، نه وکات گوزهرانیکی تری ده بوو
 جگه له و زیانه نازه لیه ی نیستای. والله مستعان.

کاره کانت بسیپیره خودا

ئهو که سه چی به دهسته که نئو چهوانی خوی به دهستی خواجه، دلی له ژیر دوو بهنجهی خواجه چۆنی بویت وا ئالوگۆپی پیده کات، زیان و مردنی به دهست خواجه، باشی و خرابی به دهست خواجه، جووله و وهستان و کارو گفتاری به ویست و فرمانی خواجه، هر جووله یه ک دهکات به فرمانی ئهوه، هر کاریک دهکات به ویستی ئهوه.

که ئه مانه همووی به ویستی خواجه سوپاسی دهویت، چونکه ئه گهر خوی گهره ئه و کارانه ی بسیپیریتته خودی مرۆفه که، مرۆفه که بی هیزه و ناتوانیت پای په پینیت، نه وکات تووشی هه له و سه رگهردانی ده بیت، ئه گهر ئه و کارانه بسیپیریتته که سیکی تریش جگه له خودی مرۆفه که، دهکات سپاردوویه تیه که سیکی بی هیزه که نه سوود و نه زهره ر و نه زیان و نه مردن و نه زندو و کردنه و هی له دهسته، ئه گهر خوی گهره ش فه رامۆشی بکردایه، ئه کاته دووژمن به سه ریدا زال ده بیت و ده یکات به دیلی خوی.

جا بۆیه ئه و به ئه ندازه ی چاو تروکانیکیش مرۆفه به بی خوی گهره حالی په ریشانه، به لکو له گه ل هه موو هه ناسه یه کدا پتویستی به خودایه به ئه ندازه ی گه ردیله یه کیش بی خوا سه رگهردانه، له کاتی کدا که به رده وام ئاتاجی خودایه یه که چی له گه ل ئه وه شدا پستی ت ده کات و پووی ل و ه رده گیزیت و به گونا و تاوان خودا له خوی تووپه ده کات، له کاتی کدا له هه موو پوویه که وه ئاتاجی ئه وه.

پشت به خوا بېهسته، خوا فەرامۆشت ناكات

ئەى مۆڧى بى ئاگا تۆ خۆت سەپقالكە بەو كارانەى كە خوا فەرمانى پى
 كرەوى بىكەى، خۆت سەپقال مەكە بە شتەك كە بۆت دابىن كراوہ و دانراوہ،
 چونكە خواى گەورە دوو شتى بۆت بېرپوہ تەوہ:

كە - پىق و پۆزى.

كە - ئەجەل و مردن.

ئەم دووانە مۆڧەكان بۆ يەكەكان هەول دەدن و لەوى تریشيان پادەكەن،
 كەوابو پىويست ناكات مۆڧ خۆى بۆ ئەم دووانە سەرقال بكات، چونكە هەركاتەك
 تەمەن مابىت، ئەوا پىق و پۆزى بەپۆوہ يە بۆى، هەركاتەكيش خواى گەورە بە
 حىكمەتى خۆى دەرگاىەكت لى دابخات، ئەوا بە پەحمەتى خۆى دەرگاىەكت لى
 دەكاتەوہ.

وورد بەوہ و بىر بكوہ لە حالى ئەو كۆرپەلەى ناو سكى دايك، كاتەك كە خوینە،
 خواى گەورە لە يەك پىگاوە خۆراكى بۆ دەننەيت كە پىگاى رىخۆلەكەى، جا كە لە
 سكى دايكى دەرچوو، ئەو پىگاىەى لى دادەخرىت، كەچى دوو پىگاى ترى لى
 دەكرىتەوہ كە لەوۆوہ خۆراكى زۆر لەوہى پىشتى خۆشتى و پاكترى بۆ دىت كە
 شىرىكى پاك و بى گەردە، جا كە تەمەنى شىرخواردنىشى تەواو دەبىت ئەو دوو
 پىگاىەى لى دادەخرىت، بەلام چوار پىگاى چاكتر لەوى پىشوتى لى دەكرىتەوہ،
 ئەویش دوو خۆراكە و دوو خواردنەوہى، دوو خۆراكە كە گوشتى گياندار و پوہەكە،
 دوو خواردنەوہ كەش ئاوو شىر و شتە بە تام و لەزەتەكانى ترە، جا كە مردىش ئەم
 چوار پىگاىەى لى دادەخرىت، بەلام ئەگەر لە چاكە كاران بىت خواى گەورە
 هەشت پىگاى بۆ دەكاتەوہ، كە هەر هەشت دەرگاى بەهەشتە ئەوكات بەكامياندا
 حەزىكات دەچىتە ژورەوہ. بەم شىوہە خواى گەورە لە دنيا هەر شتەك لە مۆڧى

بروادار بستیڤيتهوه، ئهوه له و چاکتر و باشتري پى ده به خشى، ئه مهش ته نها بۆ مروفي بپواداره. چونکه خواى گه وره شتيكى لى ده ستيڤيتهوه بى نرخ بىت و نرخى نه بىت له برى نه ودا شتيكى به سود و به نرخترى پى ده به خشى، به لام مروف چونکه چاکه ي خوى نازانيت، به خشش و حیکمهت و به زه يى خواش به چاکى ناناسيت، نازانيت سود له و شته ي لى سه ندراره ته وه چيه و نه و شته ي بوى ناماده کراوه له باتى نه و چيه ! به لگو نه و حه ز ده کات زو و شته کي به ده ست بگات نه گه ر بى نرخيش بىت، حه ز له شتيک ناکات درهنگ به ده ستي بگات نه گه ر به نرخيش بىت.

ئه گه ر مروف به دادپه روه رانه بپوانيته ئه و کارانه ي خواى گه وره بوى در ده که وىت که خواى گه وره له دنيا دا هه ر خوشى و له زه تيکى لى بسىڤيتهوه بۆ نه وه يه تا کو چاکترى پى به خشىت، هه ر شتيكى لى ده سىڤيتهوه، ئه وه له و چاکترى پى ده به خشى، کاتيک تووشى نه هامة تى ده کات تا کو لى ببورىت، کاتيک تا قى ده کاته وه بۆ نه وه ي پاکی بکاته وه، ده ميرىڤيت تا کو زيندوى بکاته وه و له م دنيا يه دا پزگارى بگات و بيگه يه نيته ئامانچ و به خششى خوى: ﴿وَهُوَ الْغَلَّٰلُ اَلَيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذْكَرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا﴾ (الفرقان: ۶۲). واته: خواى گه وره شه و و پوژى به شوين يه کدا ريکهيخستوه، په نده بۆ که سيک که ده يه وىت ياده وه رى وه ربگريت و ده يه وىت سوپاس گوزارى نه نجام بدات.

ده فه رموى: ﴿فَاَبَى الظَّالِمُونَ اِلَّا كُفُورًا﴾ (الاسراء: ۹۹). واته: سته مکاران هه ر بپياري ياخى بوون و سه رکه شى و کوفريان داوه و هيچى تر.

چەند ئامۇزگارىيەكى زىرپىن

ھەر كەسىڭ بە پاستى نەفسى خۇى ناسىيىت سەرقال دەيىت بە چاكردى ھەلە و
 عەيىبەكانى خۇى، عەيىبى خەلگى لە بىر دەكات، ھەر كەسىگىش بە پاستى
 پەرەردىگارى خۇى ناسىيىت، سەرقال دەيىت بە ۋەى كە چۆن پەرەردىگار لە خۇى
 پازى بكات و بىيىت بە خۇشەويستى خودا، ئەوكات ھەوا و ئارەزواتى لە بىر دەكات.
 چاكرتىن كىردەۋە ئەۋەيە بە ئىخلاصەۋە بىت و دوور بىت لە خەلگى و مەنەتەشى
 لە سەر نەكەى.

زۆرەي خەلگى لە سى رېگاۋە توۋشى دۆزەخ دەبن :

۱. لە رېگاي گومانەۋە، كەۋا لە مۇڤ دەكات گومانى پەياكات لە ئاينى خوا.
۲. لە رېگاي ئارەزواتەۋە، كەۋا لە مۇڤ دەكات ئارەزوات و پابواردن پىش
 پەزەمەندى و گوى پايەلى خۇباخت.
۳. لە رېگاي توورەيىۋە، كەۋا لە مۇڤ دەكات بەردەۋام توورە بىت و خەلگى
 پىيان لى بىتەۋە.

خراپە كۆدەيىتەۋە لە سى بىنچىنە :

۱. الكبر: خۇ بەگەۋەزەنن، كە ھەر خۇ بەگەۋەزەنن بوو ۋاى لە ئىبلىس كىرد
 توۋشى نەفرەتى خوا بىت.
۲. الحرص: سووربون لەشت، لە سەر ئەو سووربونە بوو ۋاى لە ئادەم كىرد لە
 بە ھەشت دەرگرا.
۳. الحسد: ئىرەيى يان ھەسوودى، ھەر ھەسوودى بوو ۋاى لە كۆپەكەى ئادەم
 كىرد براكەى خۇى بكوژىت.

جا ھەر كەسىڭ خۇي لەم سىيانە بېپاڭزىت ئەوا لە شەر و خراپە بە دوور دەبىت، چونكە كوفر لە خۇبەگەورە زانىيەو سەرھەلدەدات، گوناخ وتاوانىش لە سوربوونەو سەرھەلدەدات، خراپە و ستەمىش لە ھەسوودىيەو سەرھەلدەدات.

خوای گەورە بە ھىكمەتى خۇي ئەندامەكانى دەرەو و ژوورەوى لاشەى مۇۋى ھەريەكە و بۇ شتىك دروست كىدو، چاۋى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ بىنن، گويچكەى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ بىستىن، لووتى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ بۇن كىدن، زمانى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ قسەكىدن، دەستى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ كاركىدن، قاچەكانى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ پۇشتىن، دلى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ ناسىنى يەكتاپەرسىتى، پۇخى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ خۇشەويسىتى خوا، عەقلى كىدوۋە بە ئامىرىك بۇ بىركىدەو و وورىدبوونەو لە كارى دىن و دىنيا و ھەلبىزاردىنى كارى چاكە و بەسوودى بەلاو نانى كارى بى سوود.

خەسارەت مەندىرىن كەس ئەو يەكە سەرقالە بە ھەوا و نەفسى خۇي ئاگای لە خوا نىيە، لەویش زەرەرمەندىر ئەو يەكە سەرقالە بە خەلكى و ئاگای لە نەفسى خۇشى نەماو، لە ھەدىسى (أبي سعيد) ھاتوۋە دەفەرموۋى: ((إذا أصبح ابن آدم فإن الأعضاء كلها تكفر اللسان، يقول: اتق الله، فانما نحن بك، فإن استقمت استقمنا، وإن أعوججت أعوججتنا))^(۱)، واتە: كاتىك ئادەمىزاد بەيانى دەكاتەو، ھەموو ئەندامەكانى لاشەى ملكەچى زمان دەبن، ھەموو ئەندامەكانى لاشەى بە زمانى حال دەلئىن: ئەى زمان لە خوا بىرسە، چونكە ئىمەپەيوەستىن بەتۆۋە، ئەگەرتۇ پاست و پاستگوبىت ئەوكات ئىمەش پاست دەبىن و كارى چاكە ئەنجام دەدەبن، بەلام ئەگەرتۇ پاستگۇنەبى و چەوت و لەوېر بىت ئەوكات ئىمەش چەوت و لەوېردەبىن. گوتراو ھەمانى : (تكفر اللسان) واتە: ئەندامەكان ملكەچى زمان دەبن.

(۱) حسن: رواه الترمذى (۲۶۰۹)، ابن خزيمة فى صحيحه، البيهقى فى شعب الايمان.

ھەر وەك ووشەي (تکفر) لە ھەدىسىيىكى تىرىش ھاتووە: (إن الصحابة لما دخلوا على النجاشي لم يكفروا له) واتە: ھاوھ لانی پێغەمبەر ﷺ کاتیک چوونە کۆشکەکەى (نجاشي) ملیان کەچ نەکرد بۆ (نجاشي) و سوجدەیان بۆ نەبرد، ھەر لەبەر ئەم ملکەچ نەکردنەبوو (عمرو)ى کوپى (العاصي)، بە (نجاشي) گووت: (ایها الملك: انهم لا يكفرون لك) واتە: ئەى پادشا، نابینی ئەوانە ملکەچى ناکەن بۆت؟! جا کە ئەندامەکانى لاشە ملکەچى زمان دەبێت، چونکە زمان پۆستە و تەرجمانى دلە و ویستگەیه لە نێوان دل و ئەندامەکان.

کە ئەندامەکانى لاشەش بە زمان دەلێن: (إنما نحن بك) واتە: ئێمە بە سایەى تۆوە پزگار دەبین و بەسایەى تۆشەو تى دەچین، جا بۆیە دەلێن: (ئەگەر تۆ راست و راستگووبیت ئەوکات ئێمەش راست دەبین و کارى چاکە ئەنجام دەدەین، بەلام ئەگەر تۆ راستگۆنەبى و چەوت و لەوێر بیت، ئەوکات ئێمەش چەوت و لەوێردەبین).

کامه‌رانی دنیا و قیامت

پیغه‌مبەر ﷺ له‌م فەرمووده‌یه‌دا، به‌خته‌وه‌ری دنیا و قیامه‌تی پیکه‌وه‌ کۆ کردۆته‌وه‌، که ده‌فه‌رمووی: ((فاتقوا الله و أجملوا في الطلب))^(١)، واته‌: ته‌قوای خوا بکه‌، له دنیا‌ش هه‌ر شتی‌ک ده‌که‌ی به جوانی و پوختی ئه‌نجامی بده‌.

مه‌به‌ست له‌م هه‌دیه‌ ئه‌وه‌یه‌، به ته‌قوای خواکردن مرۆڤ له قیامه‌ت پزگاری ده‌بی‌ت و به‌خته‌وه‌ر ده‌بی‌ت، له دنیا‌ش مرۆڤ ئاوا بی‌ت که به پوختی کاره‌کانی ئه‌نجام‌بدات و نه زیاده‌پۆی نه‌ که‌م ته‌رخه‌می له عیباده‌تدا نه‌کات، ئه‌وکات له دنیا‌شدا به‌م کارانه‌ی به‌ خته‌وه‌ر ده‌بی‌ت.

جا به ته‌قوای خوا مرۆڤ به‌ خته‌وه‌ری له قیامه‌ت به‌ ده‌ست دینیی‌ت، به جوانی و پوختی ئه‌نجام دانی کاره‌کانیشی، ئارامی دل و لاشه‌ سوور نه‌بوون له‌سه‌ر دنیا و ماندوو بوون و که‌له‌په‌قی و هه‌ل‌دان و نه‌گه‌ته‌ی، خۆشه‌ویستی دنیا و هه‌ل‌دان بۆ دنیا به‌ ده‌ست دینیی‌ت.

که‌وابوو: هه‌ر که‌سی‌ک له‌ خوا بترسی‌ت و ته‌قوای خوا بکات سه‌رفراز ده‌بی‌ت و ده‌گات به‌ خۆش و نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت، هه‌ر که‌سی‌کیش کاره‌کانی به‌ جوانی و پوختی ئه‌نجام بدات له دنیا‌دا ده‌حه‌سی‌ته‌وه‌ له هه‌ل‌دان بۆ دنیا و پزگاری ده‌بی‌ت له غه‌م و خه‌فه‌تی دنیا، شاعیر ده‌لای‌ت:

قد نادت الدنيا على نفسها لو كان في ذا الخلق من يسمع

كم واثق بالعيش أهلكته وجامع فرقت ما يجمع

واته‌: دنیا هاوار ده‌کات و ده‌لای‌ت: ئای له‌وانه‌ی که ده‌بی‌ستن، چه‌ندین که‌س

(١) صحیح: رواه ابو نعیم فی (الحلیة: ٢٧/١٠ - ٢٦).

له وانهى كه به دنيا دلخوش بوون به فه تارهم بر دوون، چهندين كه س كه سه روه ت و سامانيان كو كر دوتته وه له سامانه كانيان دام براندوون.

ئازارى قهرزدارى و تاوان

پيغهمبر ﷺ زور له نزاكانيدا خوى ده پاراست له گوناھ و له قهرزدارى، چونكه مرؤفى گوناھبار له دوا پوژدا زهره رمه نده، مرؤفى قهرزداريش له دنيا دا زهره رمه نده.

ته فسیری نایه تی ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنکبوت: ۶۹)، واته: نه وانهی که له پیئاو ئیمه دا و بۆ په زامه ندی ئیمه ههول و کۆششیانداوه و خویان ماندوو کردوو، بیگومان نا نه وانه رپنمونی ده که یں بۆ پښتای پاستی خویمان، به پاستی خوای گه وره له گهل چاکه کارانه.

ده بینین خوای گه وره لیږده دا هیدایه تی به ستاوه ته وه به تیگوشان، هه رکه سیکیش هیدایه تیگی ته واو و پوخت درا بیټ، نه وه جیهادیکی زوری کردوه، واجبتین و له پښترین جهادیش جیهادی نه فس و ئاره زوات و جیهادی شه یتان و جیهادی دنیا یه.

جا هه رکه سیکی له پیئاوی خودا هه لسیټ جیهاد بکات له گهل نه م چواره دا، نه وکات خوای گه وره ش هیدایه تی ده دات بۆ سه ر پښتای په زامه ندی خوی نه و پښتای ده یگه یه نیت به هه شت، هه رکه سیکیش واز بینیت له جیهاد و پشت گوئی بخت، نه وه به نه دازه ی که مته ر خه میه که ی هیدایه تی له ده ست ده چیت.

(الجنید) له ته فسیر نه م نایه ته دا ده فهرمووی: واتاکه ی نه وه یه نه وانهی له پیئاوی ئیمه دا جیهاد له گهل هه واو ئاره زووه کانیاندا ده که ن به ته وبه و په شیمانی، هیدایه تی سه ر پښتای ئیخلاصیان ده ده ین، ناگو نجیت مروف جیهاد له گهل دووژمنی ده ره وه ی بکات تا کو جیهاد له گهل نه م دووژمنانه ی ژوره وه ی نه کات، جا هه رکاتیک سه رکه وت به سه ر دووژمنه کانی ناخی خویدا - که باسما ن کرد - نه وه به سه ر دووژمنانی ده ره وه شیدا زال ده بیټ، هه رکاتیکیش دووژمنانی ناخی به سه ریدا زل بن، دووژمنانی ده ره وه ش به سه ریدا زال ده بن.

ھەۋلەدان بۆ بە دەست ھېنانى زانست

ھەۋلەدان و تىكۆشان بۆ بە دەست ھېنانى زانست پلەيەكى زۆر بەرزە و گەۋرەيە، چاكتىرەن و بە سوودتىرەن زانستىش قورئان و سوۋننەتە و تىگەيشتىكى چاك و درۋستە لەم دوۋانە و زانست بە و شتانەي چەمكەكانى لەسەر نازل بوۋە.

خراپتىرەن زانستىش كە قوتابى خۆي پىۋە ماندوۋ بىكات، زانستى بابەتە نامۇكانە، ئەو بابەتانەي كە لەلايەن خواۋە نازل نەبوۋە، زانستىكى سەردەمىش نىيە كە سوود بەخش بىت، يان خۆي ماندوۋ دەكات بۆ فېربوۋنى بابەتە ئىختىلافيەكان — پوۋ ناكاتە فەرمۇدەي خوا — بەلگۈ پوۋ دەكاتە قەسەي فلان و فلان و شوۋىنى دەكەۋىت، بە ھىچ جۆرىكىش ھەۋلەنادات پاى پاست و درۋست ھەلبىزىت.

جا ئەمانە زۆر كەمەن كە سوود لەم زانستەيان بىيىن. پىرۆزتىرەن و باشتىرەن كارىش، ئەو كارانەيە كە خوا پىۋى خۆشە، چۈنكە ئەو كارانە مەۋقە خۆشەۋىست دەكات لەلاي خواۋ رىكىشە لەگەل دىن و دنيا.

خراپتىرەن كارىش ئەو كارانەيە كە دىندارى بە ناۋى شتىكەۋە دەكات، جا كە بەندايەتى خوا دەكات بۆ مەبەستى خۆي دەيكات نەك بۆ خوا.

جۆرى يەكەم: بەندايەتى خوا دەكات مەبەستى خۆي گەۋرەيە.

جۆرى دوۋەم: بەندايەتى خوا دەكات مەبەستى شتىكى تىرى ھەيە.

حالى زاناي بى عەمەل

زانايانى بەدىكار بەوتەكانيان خەلكى بانگ دەكەن بۇ بەهەشت، بەكارەكانىشيان خەلكى بانگ دەكەن بۇ دۆزەخ.

جا كە بە ووتەكانيان دەلئىن: خەلكىنە پووبكەنە بەهەشت، كار و كردهوهكانيان دەلئىن: خەلكىنە گوئيان لى مەگرن، چونكە ئەگەر بىتتو پاستگۆ بن خۆيان وهلامى خۆيان دەدەنەوه، ئەوانە خۆيان چاوساغ و رىپيشاندەرى كاروانەكان پيشاندەدەن، بەلام لە پاستيدا وهك چەتەيەك وان لەسەر پىي خەلكى و سەرگەردانيان دەكەن.

چه مکی له ژيانی پیغه مبهړ

پیغه مبهړ ﷺ که دهرچوو له ژیر بالی دوژمن، چوو ژیر بالی سرکه وتن، له گهل نه م سرکه وتنه ناوی له هه مو کوچ و قوژبنیکدا بهر بژووه جا خه لکی که پوویان تیکرد سی جور بوون:

یه که م: ئیمانداران که ئیمانان به خوا و پیغه مبهړ میتابوو.

دووه م: خوین ته سلیمی کردبوو.

سیه م: له ترسا هاتبوونه ژیر بالی.

خوای گه وره نارامگری له کیلگی دلان ده چیئیت: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا

الْعَزْرِ﴾ (الاحقاف: ۳۵)، واته: توش هه روه کو پیغه مبهړ لی براو و نه به زه کان، سووریه له سر کاره که ت و خوراکریه.

پیغه مبهړ ﷺ له کاتی فته تح کردنی (مکه) دا به شیوه یه ک چوووه ناو (مکه) که که س پیش نه و دواى نه ویش به م شیوه نه چوته (مکه)، هاوه لان له (المهاجر) و (الانصار) دهره یاندا بوو که به ملکه چیه وه ملی پښایان گرتبژووه بهر، هاوه لان هه ر که سه کارى خوی بۆ دیاری کرابوو، به کومل ده هاتنه ژووره وه، مه لانیکه ت به سه ریانه وه بوو، (جبریل) هامووشوی ده کرد له نیوان پیغه مبهړ ﷺ و خوای گه وره دا، حه رهمی بۆ پیغه مبهړ ﷺ حه لال کرد که بۆ که سی تر جگه له و حه لالی نه کردبوو.

که نه و پوژده خوشه به راورد ده کریت له گهل نه و پوژدهی ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ (الانفال: ۳۰)، واته: بیته وه بیرت نه وسا خودانه ناسه کان ویستیان فیلیکت لی بکه ن، یان به ندت که ن، یان بتکوژن، یان دهرتبه کن.

پیغه مبه ریش ﷺ به خوی و هاوه له که ی کړچی کرد بۆ (مدینه)، که چی پیغه مبه ریش ﷺ به سرکه وتووی هاته وه بۆ (مکه) بۆیه ملی که چ کرد بۆ ئه و خواجه ی که سر به رزی کرد به سر دوزمه کانیدا، ئیستا به سهری خستووه و کردوویه تی به سهردار.

ئه وه ش (بلال) ه دوا ی ئه و پۆژه تالانه ی که به هوی گوتنی (أحد... أحد) وه پاکیش ده کرا به سهر ئه و زهویه گهرمه دا، که چی ئیستا به سهر (کعبه) دا سهرکه وتوه و بانگ ده دات، خه لکیش له هه موو کوچیکه وه پوویان تیده کرد و پۆل پۆل ده هاتنه ناو ئیسلامه وه، به لام پیشتەر تاک تاک ده هاتن.

که پیغه مبه ریش ﷺ سهرکه وته سهر کورسی سهر به رزی و سهرکه وتن، لی ئی نه هاته خواره وه، پادشاکان هه موو ملیان بۆ که چ کرد، هه ندیکیان کلیلی شاریان ته سلیم کرد، هه ندیکیان داویان لیده کرد وازیان لی بیتی و ناشت بیته وه له گه لیاندا، هه ندیکیان پازی بوون که (الجزية) یان لی بسینی، هیندیکیشیان خویان ناماده ی جهنگ کردبوو.

به لی: پیغه مبه ریش ﷺ ئه و په یامه ی که ئه مانه ت بوو له سهر شانی پایگه یاند و سهرکه وتنی به ده ست هیئا، خوی گهره ش پیی پایگه یاند: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾
 ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا

مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيُضَرِّكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾ (الفتح: ١ - ٣). واته: ئه ی محمد بیگومان ئیمه سهرکه وتنیک دیا رو ئاشکرامان به تو به خشی تا خودا خوشبیته له تاوانه کانی پیشتەر و داهاتووت، تا کو نيعمه تی خوی به ته وای بریژیته به سهرتا، تا هیدایه تت بدات بۆ شوینکه وتنی پاسترین پیگا، هه روه ها تا خودا به سهر دوزمناندا سهرکه وتووت بکات به سهرکه وتنیکي بالا ده ستانه.

ئینجا (جبریل) هاته خزمه ت پیغه مبه ریش ﷺ سهرپشکی کرد له نیوان مردن و ژیان، پیغه مبه ریش ﷺ خزمه ت خوی هه لبارد، چونکه تامه زروی دیداری خوابوو،

ھەر بۆيە بەھەشتىيەكان بۆ پيشوۋانى رۆھى پىرۋىزى خۇيان پازاندىھە نەك بەو شىۋەيەى كە تەشرىفى ھىنايە (مدینة)، چونكە ئەگەر بىت و عەرشى خوا بۆ يەك لە شوۋىن كەوتوانى بکەۋىتە ھەزان، ئەى دەبىت بە گەيشتنى رۆھى پىرۋىزى گەۋرەى دروست كراۋان كە محمدە دەبىت چۆن بىت؟!

ئەى لەۋەى كە پۈلە پىغەمبەر ﷺ ناكات، ئەى لەۋەى كە لە دەرگەى پىغەمبەر ﷺ ناۋەستىت، لەمەۋدوا پۈژى ھەشر دەزانى چى بەسەرا دىت: ﴿يَوْمَ تَبْلُ السَّارِئُ﴾ (الطارق: ۹). واتە: ئا لەو پۈژەدا ھەموو نەپنىيەكان ئاشكرا دەكرىن.

حالى ئە خۇباي بوو ەكان

ئەى ئەو كەسەى كە مەغرور بویتە و دىلت بە دنیاو ەبەندە، ئاگاداربە و بزائە كە (ابلیس)ى نەفرەتى لى كرا و لەو پلەوپايە دەرکرا بە ھۆى ئەو ەبوو فەرمانى يەك سوجدەى پىكرا نەبیرد، ئادەمیش لە بە ەشت دەرکرا بە ھۆى خواردنى لوقمە يەكەو ەبوو، (قابیل)یش لە بە ەشت قەدەغەكرا بە ھۆى ئەو ەبوو كە دەستى سورکرد بە خوینى براكەى، بزائە كە فەرمان بە كوشتنى زینا كەر كراو ەبە ھۆى تامىكى كەمى حەراملەو ەيە، بە ھۆى يەك ووشە كە كەسىكى پى ئەكەدار بکرى مۇقەجەلدەى لى دەدرىت، يان بە ھۆى خواردنى دىلپەيەك مەيەو ە، بە ھۆى دزینى سى درەم دەستى دەپریت، كەواتە گونا ەكەم مەزائە نەكا بە ھۆى گونا ەكەو ە تووشى ئاگرىیت: ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ (الشمس: ۱۵). واتە: خواى گەرەش ناترسى لە پاشە پۇزى ئەم تۆلە لى سەندنانەيان.

تاوان بەكەم مەزائە، ئافرەتلىك بە ھۆى پشیلەيەكەو ە چوۋە دۆزەخ، جارى وا ەيە مۇقەقسەيەكى ەلە دەكات گوبى پىنادا و بەكەمى دەزانى، كەچى بە ھۆى ئەو قسەيەو ە بە ئەندازەى نىوان پۇژەللات و پۇژئاواو ە دەچىتە ناو ئاگرى دۆزەخەو ە، جارى واش ەيە مۇقەچەندىن سال دەزى لەسەر بەندايەتى خوا، كەچى لە كۆتايى تەمەنىدا شتىكى وا دەكات كە كۆتاي بەخراپە دىت و تووشى دۆزەخ دەبىت.

كەوابو تەمەن كۆتاييەكەى مەرجه، كەردەو ەش كۆتاييەكەى حىسابە، ەر كەسىك لە نوپۇدا پىش سەلام دانەو ە دەستنوۋىشى بشكى، ئەو نوپۇزەكەى ەموو ەلدەو ەشیتەو ە، ەر كەسىكىش پىش بانگ فتار بكاتەو ە، ئەو پۇژو ەكەى بەفىرۇ دەپوات، ەر كەسىكىش ئاخىر شەپ بىت كۆتاي كەردەو ەكانى بەخراپە بىت كە بە پەروەردگارى دەكات كۆتاييەكەى بۇ دەژمىردىت.

لە دنيادا ھەر كاريك ئە نجام بدەي پۆڭى قىامت بەرۆكت دەگرەنەو، بەلام كارە خراپەكانت تووشى ئازار و سزات دەكەن، بىر بکەو ھەند جار چاکەوخىر دەرگايان پى گرتوويت دەرگات لى داخستوون وتوتە: لەمەودوانە نجامى دەدەم يان پەنگە تەمەنم مابىت بۆ ئىستا بىكەم يان بەشکو ئەو شتەم بۆ بىت ئىنجا ئە نجامى دەدەم.

چۆن ئەو مرقە سەرفراز دەبىت كە ئىمانىكى نەخۆشى ھەيە، ئومىدىكى زۆرى بەدنيا ھەيە، دل نەخۆشە و چارەسەرىشى ناكات، ئارەزويەكى سەركەشى ھەيە، سەرگەردان و بى ئاگايە، كۆپرە بەرانبەر بە حالى خراپى خۆيدا، نوقم بوو لە ناو گىزاوى نەفاميدا، دل تەنگ دەبىت بە پەرورەدگارى، دلخۆش و كامەران دەبىت بەخەلكى، يادو باسى خەلكى كامەران و بەھىزى دەكات، ياد و باسى خواش دل تەنگ و بىزارى دەكات، لە پوالەتيدا بەشىكى كەمى بۆ خوا ديارى كرده، وەكو كردنى نوپى بى گيان، بەلام دل و ناخى ھەموو بەستۆتەو بەغەيرى خوا.

دروستگردنی قه ٺه ۽ ٺاڊه ۾

يه ڪه ۾ دروستڪراو ڪه خواي گه وڙه دروستي ڪردبيٽ قه ٺه ۾ بوو، تاڪو ٺه ٺاڊه ۾ ھه موو شٽيڪ بنووسيت پيش دروست ڪردنيان، ٺاڊه ميشي له ڪوتاي ھه موو دروست ڪراوه ڪاندا دروست ڪردووه، ٺه مهش ڇهندين پهنڊ و ھيڪمه تي تيڊايه:

يه ڪه ۾: سهره تا ده بيت خاني دروست بڪريت، ٺينجا ده بيت له ناوي جيئشين بيت.

دووه ۾: ليڙه ٺاڊه ۾ غايت و مه بهسته ڪه ٺاسمانه ڪان و زهوي و پوڙ و مانگ و وشڪاني و دهريايي له پيٽاوي ٺه ودا فه راهه ۾ هيٽاوه، هر بويهش ده بيت له ڪوتايي بيت.

سيهه ۾: وه ستاي پسپور و شاره زا ڪاره چاڪ و به نرخه ڪاني له ڪوتايڊا ٺه ٺاڊه ٺاڊا، هر وه ڇون ٺيشه پيشه ڪيه ڪان له سهره تاڊا ٺه ٺاڊه ٺاڊا.

ڇواوه ۾: دهرووني مروف وايه ڇاوه پواني ٺه و شتانه ده ڪات، ڪه ده ست پيڊه ڪريت تا بزانيت ڪوتاييه ڪه به ڪوي ده ڪات، هر بويهش ده بينين (موسي) ڪاتيڪ به ساحره ڪاني فه رموو: ﴿الْقَوَا مَا اَنْتُمْ مُلْقَوْنَ﴾ (يونس: ۸۰). واته: ٺاڊه ۾ ڇيتان مه يه فري بدن و بيخه نه پوو!

جا ڪه خه لڪي ٺه ڪارانهي ٺه وانيان بيني، ڇاوه پواني ڪاره ڪاني تريان ده ڪرد ڪه (موسي) ٺه ٺاڊي ده دات.

پيٽجهه ۾: خواي گه وڙه ڇاڪترين په رتووک و پيغه مبه راني دوا خسته بو ٺاڊي زه مان، واي ڪردوه ٺه وانهي ڪوتايي دين به سوود تربيت له وانهي يه ڪه ۾، ده بينين له سهره تاڊا ڇهنڊ جار (جبريل) به پيغه مبه ري فه رموو (اقرأ) پيغه مبه ريش ﷺ ده يه فه رموو: (وما انا بقاريء) واته: من خوينده واريم نيه، ڪه ڇي خواي گه وڙه له

کۆتایدا پیی فەرموو: ﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ (المائدة: ۳). واتە: لە ئیمڕۆوە
 ئاینی ئیسلام بۆ ئێوە تەواو کرد کە هەموو بواریکی ژیاڵی لە خۆ گرتوو.

شەشەم: خۆی گەورە لە ئادەمی کۆکردووە بەوێی کە لە جیهان هەیه، ئەو
 جیهانی گچکەیه، ئەوەشی پێوەیه کە لە جیهانی گەورەدایە.

هەوتەم: ئادەم پوختهی بوونهوهره، جا بۆیه وا گونجاوه کە دروست کردنی لە
 دواي هەموو دروست کراوهکان بێت.

هەشتەم: لە پێژ لێنانی خوا بۆ ئادەم، ئەوەیه کە هەموو پێویستی و ئاتاجیهکی
 ژیاڵی بۆ فەراهم هێناوه، کاتیکی ئادەم سەری بەرز کردووە بێنی ئەوانە لە لای
 ئامادەنه.

نۆیەم: خۆی گەورە دەیویست فەزڵ و شەپەفی ئادەم لە سەر هەموو دروست
 کراوهکانی تر دەربخات، جا بۆیه چەند شتیکی پیش ئەو دروست کرد، هەر بۆیهش
 مەلانیکی تەکان فەرموویان: خۆی گەورە هەر شتیکی حەز بکات دروستی دەکات،
 کەواتە هیچ دروست کراویکی لە ئێمە بە پێزتر نیه.

کاتیکی خۆی گەورە ئادەمی دروستکرد، فەرمانی بە مەلانیکی تەکان کرد
 سوچدە پێزی بۆ بەرن، بەم شیوە فەزڵ و پێزی ئادەم بە سەر مەلانیکی تەکان بە
 زانست و زانیاری دەرکەوت، کاتیکیش کە ئادەم تووشی ئەو گوناها بوو،
 مەلانیکی تەکان گومانیان وابوو کە بەهۆی ئەم گوناهاوە ئەو پێزە نامینێت، جا کە
 تەو بەی کرد و پووی کردە پەرورەدگاری، مەلانیکی تەکان بۆیان دەرکەوت کە لە
 دروستکراوهکانی خۆی گەورە نەینێ هەیه جگە لە خۆی کەسی تر لەم نەینیه
 نایزانێت.

دەیهەم: خۆی گەورە بە دروستکردنی قەلەم، ئەم جیهانە دەستپێکرد، بە
 دروستکردنی مەزەش کۆتایی پێهینا، چونکە قەلەم ئامرازیکە بۆ گەشتن بە
 زانست، بەلام مەزەش کە زاناکەیه، هەر بۆیهش خۆی گەورە فەزڵی ئادەمی دا
 بە سەر مەلانیکی تەکان بەهۆی زانستهوه بوو.

بېروانە: خىۋاي گەۋرە چۆن پىش دابەزاندنى ئادەم بۆ زەۋى عوزرى لى
 ۋەرگرتوۋە ۋەزىل ۋە پىزى بۆ مەلانىكە تەكان ئاشكرا كىردوۋە، پىش بە دىھىنانى
 ناۋى بىردوۋە كە فەرموۋىتە: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقرة: ۳۰). واتە:
 من جى نشىنىك لە زەۋىدا دروست دەكەم.

بېروانە كە چۆن ناۋى بىردوۋە بە خەلىفە پىش دروستكىردنى، عوزرى لى
 ۋەرگرتوۋە پىش دابەزىنى، بەۋەى كە دەرى بېرپوۋە بەۋەى (فى الارض) واتە: من
 جى نشىنىك لە زەۋىدا دروست دەكەم.

بەلى ئەگەر كەسىك كەسىكى خۇش بوۋىت عوزرى لى ۋەردەگىت پىش ئەنجام
 دانى تاۋانەكەى، جا كاتىك كە بە دىھىنا ۋە ۋىنەى كىشا (۴۰) سال لە بەر دەركاى
 بە ھەشت ھىشتىۋە، چونكە ھالى خۇشەۋىست واىە، كاتىكىش كە زەلىلى كىرد
 تاكو لە ۋۆزە لە خۇباىى نەبىت كە سوۋجەدى بۆ دەبىت.

(ابلىس) بە تەنىشت لاشەكەيدا دەۋىشت ۋە زۆرى پى سەير بوۋ دەىگوت:
 بىگومان دەبىت ئەمە بۆ مەبەستىك دروست كراىت!

ئىنجا لە دەمى دەچوۋە ژوۋرەۋە لە پىشتىۋە دەردەچوۋ دەىگوت: ئەگەر
 بەسەرتدا زالىم ئەۋە بە ھىلاكت دەبەم، بەلام ئەگەر تۆ بەسەرمدا زال بوۋى ئەۋە
 بى فەرمانىت دەكەم، نەشى دەزانى كە لەسەر دەستى ئەۋدا بە ھىلاك دەچىت.

ئىبلىس كە دەبىنى قوپرە بەكەمى دەزانى، جا كاتىك خىۋاي گەۋرە ۋىنەى
 قوپرەكەى كىشا ئىبلىس ھەسوۋى پى ھات، كە پۇخى بەبەرا كىرد لە ھەسوۋىدا
 ۋەخت بوۋ بىرەت، كاتىكىش بەپىزى كىردو سەربەزى كىرد لە ناۋ مەلانىكە تەكان ۋە
 دروستكراۋەكانى ەرزكرد، مەلانىكە تەكان ۋەتەن: خۇدايە ئەۋەنىيە ئىمە بە پاكىت
 پادەگىن ۋە تەسبىحاتت دەكەين، خىۋاي گەۋرەش فەرموۋى: ئەۋەى من دەيزانم
 ئىۋە نايزان، دەى ئەگەر دەيزان ناۋى ئەۋە شتانەم پى بلىن؟! جا چونكە ھىچيان
 پى نەبوۋ سەريان شۆركىرد ۋە دانىان ھىنا.

ھەر بۆيە لە ناۋ مەلانىكە تەكاندا بانگبىزى پىزى ئادەم بەرزبۆۋە ۋە فەرموۋى:
 كىرئۆشى پىز بەرن بۆ ئادەم، ئىنجا ھەموۋىان كىرئۆشى پىزىيان بۆ بىرد، تەنھا
 (ابلىس) نەبىت كە لە گۆشەيەك ۋە ستابوۋ كىرئۆشى نە بىرد، چونكە پىسە ۋە

پىسىيەكەشى پقەكارى و دەمارگىرىيەكەيدا پەنگى داۋەتەۋە، پىسىيەكەى پاك نابىتتەۋە چۈنكە تىكەل بۈۋە لەگەل خودى خۆى، جا كاتىك ئادەم تەۋاۋ دروستكرا گوترا: دەبىت بە كپتۇش بۆ بردنى برازىندىتتەۋە، قەدەر ۋابۈۋە كە گوناھى بەسەردا بىت تاكو شوپىنەۋارى بەندايەتى لە زەلىلى بەدى بكرىت.

ئەى ئادەم: ئەگەر گويمان نەدابا بەۋ لوقمەى كە خواردت، ئەۋكات ەسۈۋدەكان دەيانگوت: چۆن پىز لە كەسىك دەگرىت كە پام ناگرىت لەسەر لوقمەيەك.

ئەى ئادەم: ئەگەر دانەبەزىباى لە بەھەشت ئىستاكە بە پىزەۋە سەرنەدەكەۋتى بۆ بەھەشت، نامەى قبول بۈۋنى دوۋعاشت بۆ نەدەھات كە دەلىت: (هل من سائل)ۋاتە: ئايا كەس ەيە نزا بكات نزاكە قبول كەم؟! ئەگەر دانەبەزىباى ئەۋكات بۆنى دەمى پۆۋۋەۋان ئاۋا پىرۆز نەدەبۈۋ، ئىنجا پۈۋن بۆۋە كە خواردنى ئەم لوقمەيە لە خراپەى ئادەمەۋە نەبۈۋە.

ئەى ئادەم: خۆشى پىكەنىنت لە بەھەشت بۆ خۆت بۈۋ، گريان و پەشىمانىشت لە دنيا بۆ ئىمە بۈۋ.

بەردەۋام ئەۋ خواردنەى كە ئادەم خواردى دوۋبارە دەبىتتەۋە، بە جۆرىك كە ئەم دەردە نەۋەكانىشى گرتتەۋە، جا بۆيە خۋاى زانا و مېھرەبان لەسەر دەستى پزىشكانى بۈۋنەۋەر دەرمانى چارەسەرى بۆ ناردۈۋن: ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طە: ۱۲۳). ۋاتە: ئەگەر ەيدايەتى من بۆ ئىۋە ھات، ئەۋەى شوپىنى ەيدايەتى من بكەۋىت، نە گومرا دەبىت، نە ناسۆرى دىتە پىى.

جا پزىشكەكە فەرمانى پىدەكات كە خۆيان بپاپىزن لە قەدەغەكراۋەكان، فەرمان پىكراۋەكانىش ئەنجام بەدن، جا ئەگەر ۋاى كرد ئەۋە سەلامەت دەبىت. بەلام ھاۋار بۆ ئەۋكەسەى ەيزى خۆى ناپاپىزىت و ئارام لەسەر دەرمان و عىلاجەكان ناگرى، ئەۋە بەرەۋ تيا چۈۋن دەچىت، ئەگەر قەدەر يارمەتى بدا و

تۆش پشتیوانی پزیشك بکه‌ی له‌وه‌ی که پارپیزگاری خۆت بکه‌ی، ئه‌وه سه‌رفراز ده‌بی، به‌لام ئاره‌زووات چاوی کویر کردوون که واده‌زانن ته‌ن‌ها هه‌ر ئه‌و ئاره‌زووانه هه‌یه و هیچی تر.

ئای که چاوساگی چه‌ند باشه بو‌ مرۆف، ناتوانیت کات ژمیریک ئارام بگریت، که‌چی ته‌حه‌مولی به‌رده‌وام زه‌للی ده‌کات، که‌شت ده‌کا به‌ره‌و پووی دنیا که‌چی دنیا له‌وه‌لدی، دانیشتوه و که‌شت ناکات به‌ره‌و قیامه‌ت که‌چی ئه‌و به‌ره‌و پووی دیت.

ئه‌گه‌ر که‌سیکت بینی شتی به‌ نرخ و نایاب به‌ شتی بی‌ که‌لک و بی‌ نرخ ده‌گۆرپته‌وه، بزانه ئه‌و کا‌برایه‌ گیل و که‌مژه‌یه.

چەند ئامۇزگارىھەكى زىرپىن

ئادەم چۈنكە خواناسى راستەقىنە بوو، بۇيە خۇاى گەورە بەھۇى گوناھەكەى سەرگەردانى نەكرد.

خۇاى گەورە بە نەھەى ئادەم دەرھەرمۇى: ئەى نەھەى ئادەم ئەگەر بە گوناھىكى زۆرەھە بە ئەندازەى زەھى بەخزمەتم بگەى، ھىچ ھابەشىكت بۇ برپار نەدەم، ئەوكات منىش پىر بە زەھى لىبۇوردنت بۇ ئامادە دەكەم.

كاتىك خۇاى گەورە دەرزانىت كە بەندە گوناھىك دەكات، مەبەستىشى بى فرمانى ئەونىيە و پەخنى ئەگرتۈۋە لە ھىكمەتى ئەو، بەلكو ھەۋاۋ ئارەزوات بەسەرى زال دەبى و شەيتان بۇى دەرپازىننىتەۋە، ئومىدىشى بە لىبۇوردنى خۇاش ھەيە.

ئەگەر ئەنجامدانى گوناھ نەبايە ئەۋە ئادەم لەبەر لە خۇبايىبون لە بەين دەرچو.

خۇت سەرقال بگە بە خۇا لە دنيا، دۇاى مردنت تەنھا ئەۋت بەسە. سەير لەۋە دانىيە ھەژارىك چاكەكارىكى خۇشەدەۋىت، چۈنكە چاكەى لەگەل كىرۈۋە، بەلكو سەير لەۋەدایە چاكەكارەكە ھەژارەكەى خۇشەدەۋىت.

باسى قورئان

قورئان ووتەى خواى گەورەيە، جا خواى گەورە ئەم قورئانەى بۇ بەندەكانى پۇشن كړدۆتەو بە سيفاتەكانى خۇى، ئەگەر بەدلئكى ئامادە و دادپەرەرانە ووردېوويەو لە قورئان، ئەوكات دەبينين خواى گەورە بە ھەيبەت و گەورەيى و شكۆدارى خۇى پۇشنى دەكاتەو، ئەوكات ئەو مړؤفە ملكەچ دەكات و ئارەزواتى خۇى بۇ دەشكۈيٲٲ، خۇبەگەورەزانين لە ناخى خۇى ناھيٲلٲٲ، ھەر وەك (خوى) چۆن لە ئاودا دەتويٲتەو.

جارى واش ھەيە ئەم قورئانە بە سيفاتە جوان و بى كەم و كوپرپەكانى پۇشن دەكاتەو، ناو و سيفات و كارەكانىەتى كە بەلگەن لەسەر بى كەم و كوپرى زاتى خواى گەورە، ئا ئەوكات ئەو مړؤفە بە گوږرەى ناسينى سيفاتە جوان و بى كەم و كوپرپەكانى خودا دلئى پر دەبيٲ لە خۇشەويستى ئەو، ئەگەر كەسيكى تر بىەويٲ ئەم خۇشەويستىە بگۆرٲٲ بە خۇشەويستى خۇى دلئى رازى نايٲٲ.

ھەر كاتيكيش قورئانى پۇشن كړدەو بە سيفاتى (الرحمة) و (البر) و (اللطف) و (الاحسان)ى خۇى، ھيٲزى ئوميٲ لە بەندە سەر ھەلدەدات و ئوميٲدى بەخوا پتەو دەبيٲ، تەماعى بۇ پەيادەبيٲ و پوو دەكاتە پەرورەدگارى، جا ئەگەر مړؤف ئوميٲدى بۇ شتيك پەيدابوو كارى بۇ دەكات، ھەر وەك جوتيار ئەگەر چاوى لە بەروبووميكى زۆر بيٲ ئوميٲدى پى بيٲ زەويەكەى چاك دەكيٲلٲ و خۇى پى مانډو دەكات، بەلام ئەگەر بى ئوميٲ بى لە زەويەكەى لە كيٲلانى كەمتەرخەمى دەكات.

ھەر كاتيكيش قورئانى پۇشن كړدەو بە سيفاتى دادپەرورەى و تۆلە لٲسەندنەو و سزادانى بەندە بە توپرەيى خۇى، ئەو ەفسى سەر كەش ملكەچ دەبيٲ و سل دەكات و پشت ھەلدەكات لە ئارەزوات و گەمەو گالتە و ھەرام، جلەوى ەفسى خۇى دەگرئ و ترس و بيم دايدەگرٲٲ.

ھەر كاتىكىش قورئانى پۇشن كردهو ھە ھەرمان و قەدەغەكردن و پەيمان و ئامۇزگارى و ناردنى پىغەمبەران و كىتەب و شەرىع، ھىزى گۇيرايەلى و ئامۇزگارى و بىرخستەن ھە و بەپاست زانين و ملکہچى و خۇ پاراستن لە قەدەغەكراوھكان لە مرقۇدا سەرھەلەدات.

ھەركاتىكىش قورئانى پۇشن كردهو ھە باسكردنى سىقاتى بىستەن و بىنين و زانستى خۇى، ئەوكات ھىزى شەرىم لە بەندەدا سەرھەلەدات، كە شەرىم دەكات خۇاى گەورە لەسەر شتىك بىبىنىت كە ئەو شتە ھەرام بىت، شەرىم دەكات خۇاى گەورە شتىكى لى بىبىستى شتەكە ھەرام بىت، دەترسىت لەو شتانەى كە لەلدیدا پەنھانى داوھ نەكات خۇاى گەورە سزای بدات، تاوھكو واى لىدىت ھەموو جوولە و كارو كردهو ھە گوفتارەكانى بە پى شەرىع دەبىت.

ھەر كاتىك خۇاى گەورە قورئانى پۇشن كردهو ھە ھەلسورپنەرى كاروبارى خەلكى ھە و رۇزىان دەدات و زىانيان لى بە دوور دەخاتەو ھە دۇستانى خۇى سەر دىخىت و دەيانپارپىزىت و لەگەلئاندايە، مرقۇ كە ئەمەى بۇ پۇشن بۇو ھەكولى بە خوا دەبىت و روى تىدەكات و بە ھەموو كارو بارەكانى خوا پازى دەبىت.

(التوكل) واتە: بەندە بى دەسەلاتى خۇى دەردەبىت بەرانبەر بە خوا و پازى دەبىت بەو كارانەى كە خوا بۇى ھەلباردوھ.

ھەر كاتىكىش سىقاتى (العز) و (الكبرىاء) بۇ مرقۇ پۇشن بۇو، ئەوكات ئەو مرقۇە دلى ئارام دەگرى و ملکہچ دەبىت بۇ گەورەى خوا و خۇى بەكەم دەزانىت بەرانبەر بە (الكبرىاء)ى خوا و دل ھەموو ئەندامەكانى لاشەى ملکہچى خوا دەكەن، ئەوكاتىش شلەژان وترس و پەشۇكانى لە دلدا نامىنىت، بەلكودل و زمان ھەموو ئەندامەكانى تىرىشى ئارام و ئاسودەى دايدەگرىت.

كۆى ئەوانە بگوتىرى ئەو ھە:

مرقۇ بە سىقاتى (الالوھىة) ھە خوا دەناسىت يان بە سىقاتى (الربوبىة) ھە خوا دەناسىت، مرقۇ لە پىگەى ناسىنى سىقاتى (الالوھىة) خۇشەوىستى خۇاى لە دل دەچەسپىت، بە جۇرىك تامەزىوى ئەو دەبىت بە خزمەتى بگات، ھۆگر و دلخۇش

دهبیّت به بهندایه تی کردنی خوا، په له دهکات و پیشبرکیّ دهکات بۆ ئه وهی نزیک بیته وه له خوا، بهندایه تی زۆر دهکات تاکو خۆشه ویست بیّت له لای خودا، بهردهوام وێرد و یادی خوای له سهر زماندایه له خه لکی هه لدیّت پوو دهکاته خوا، هه موو مرازی دهبیّته په زامه ندی خوای گه وره .

له پێگای ناسینی سیفاتى (الربوبیة)ش مرؤف ته وه کولى له دلدا ده چه سپیّت و پوو له خوا دهکات و داواى یارمه تی له وه دهکات و هه ر ملکه چی ئه وه دهبیّت، بېگومان مرؤف دهبیّت (الربوبیة)ی خوا له (الالوهیة)ی خوا به دی بکات، (الالوهیة)ی خواش له (الربوبیة)ی خوا به دی بکات، واته: که (الربوبیة)ی بۆ پۆشن بۆ وه ملکه چی (الالوهیة)یه ش بیّت، سوپاس و ستایشی خوا له مولکی خوا به دی بکات، عیزه تی خوا له لیبوردنی خوا به دی بکات، حیکمه تی خوا له (قضاء و قدر)ی خوا به دی بکات، نیعمه تی خوا له تاقیکردنه وه کانی خوا که به سه ری دینیت به دی بکات، به خششی خوا له و شتانه به دی بکات که لیّی قه دهغه کردوه، چاکه و لوتف و رحمه تی خوا له هه لّسو پێنه ری کاره کانی خوا به دی بکات، به زه یی و چاکه ی خوا له لیخۆش بوونی خوا به دی بکات.

به پاستی ئه گه ر وردبینه وه ئه وه له فه رمان و قه دهغه کراوه کانی خوا به خشش و حیکمه تی خوا به دی ده کریت، له په زامه ندى و توو په یی خوا عیزه تی خوا به دی ده کریت، ئارامی خوا له په له نه کردن له زادانی بهنده کانی به دی ده کریت، به زه یی و به خششی خوا له وه رگرتنی نزای بهنده کانیدا به دی ده کریت، ده ولّه مه ندى خوا له وه به دی ده کریت که ئاتاجی که س نیه .

به لّی: ئه گه ر به دلّیکی ئاماده و دادپه روه رانه و وردبویه وه له قورئان، ئه وکات بۆت پۆشن دهبیّته وه که پادشایه ک هه یه هه لّسو پێنه ری هه موو جیهانه و له سه روی هه موو ئاسمانه کان دایه له سه ر (عرش)ی خۆی ده سه لاتداره و جیگیره، کاروباری بهنده کانی به رپۆه ده بات، فه رمان ده دا و قه دهغه دهکات، پێغه مبه ران په وانه دهکات، په یام په وانه دهکات، له وه که سه پازی دهبیّت که چاکه سازه، له وه که سه ش

تووپە دەبىت كە بەدكارە، بەپىي كارى بەندەكانى پاداشت و سزايان دەداتەو،
 دەبەخشى و دەگريٽەو، مړوځ به عيزهت دەكا يان زهليلى دەكات، بەندەكانى بەرز
 و نزم دەكا، لەسەروى ھەر ھوت ئاسمانەكانەو دەبيستى، زانايە بەھەموو كاريكى
 پەنھان و ئاشكرادا، چى بوٽ ئەنجامى دەدات، دوورە لە ھەموو كەم و كوربەك ھېچ
 شتېك جوولە ناكات تاكو گەردىلەيەكيش بىت مەگەر بە فەرمانى ئەو نەبىت، ھەر
 گەلایەك لە درەختىكەو لىبىتەو خوا بە ئاگايە لىي، ھېچ شتېك سوود نابەخشى و
 توانای سوودی نىە مەگەر بە فەرمانى ئەو نەبىت.

كۆچكردنى پيغەمبەر بۇ مەدينە

پيغەمبەر ﷺ كە بەيئەتى لە (أهل العقبة) وەرگرت فەرمانى بە ھاوھلەكانيدا كۆچ بكن بۇ (مدينە)ە، جا (قریش) كە بەمەيان زانى و زانيان كە پيغەمبەر و ھاوھلانى ئۆر بوونە و لەمەودوا دەپپارپۆزن و پشتگىرى لى دەكەن، بەم بۆنەيەوۈ كەوتنە بىركردنەوۈ بۇ چارەسەرى ئەم كارە كە وەك كۆسپىك بوو لە ناودلىاندا، ئەوۈبوو ھىندىكيان و ايان بە چاك دەزانى بەند بكرىت، ھىندىكى تر بە چاكيان دەزانى لە (مكة) دەر بكرىت، بەلام پاشان لەسەر ئەوۈ كۆك بوون كە بكورزىت.

بۆيە لەئاسمانەوۈ ئەم ھەوالە درا بە پيغەمبەر و فەرمانى پىكرا كە جىگاي خۆى جىيىلىت، ئەوۈبوو لەگەل (ابو بكر) كەوتنە پى بۇ(مدينە)، جا كاتىك دور كەوتنەوۈ لە (مكة) (ابو بكر) ترسى لى نىشت، چونكە دەترسا لە پىشەوۈ بۇ پيغەمبەر ﷺ بىن، بۆيە پىشى دەكەوت... دەترسا لە پشتەوۈ بىن بۆيە لە پشتى دەپۆى... بەم شىۋەيە دەچوۈ لاي راست و لاي چەپى تاكو گەيشتنە ئەشكەوتەكە.

كە گەيشتنە ئەشكەوتەكە (ابو بكر) پىش پيغەمبەر ﷺ چوۈ ژورەوۈ، تا چ شتىكى ترسناكى تىابىت ئەو توش بىت نەك پيغەمبەر، خواى گەرەش درختىكى لە وىدا بۇ پواندن كە پىشتر لەویدا نەبوو تاكو بىت بەسپەر بۇ ئەوان و ريگاش لە دوژمنەكانيان وون بكات، جال جالۆكەيكىش ھات لەسەر كونى ئەشكەوتەكەدا ھىلانەى خۆى دروستكرد، خواى گەرەش دوو كۆترى نارد لەسەر كونى ئەشكەوتەكە ھىلانەيان دامەزراند، تاكو چاوى ئەو دوژمنانە كویر بكات كە لەدواياندا دەگەپىن، ئەمە (معجزة)ى تىايە كە بەم سەربازە بى ھىزانە بەرگى لە دۇستانى خۆى دەكات، ئەو دوژمنانەى بە دوايان كەوتبون، ھاتنە سەر دەرگاى ئەشكەوتەكە بە جۆرىكى ئاوا نزيك بوونەوۈ كە پيغەمبەر و (ابو بكر) گوى بىستى دەنگيان بوون، بۆيە (ابو بكر) ترس لى نىشت و گووتى: ئەى پيغەمبەرى خوا

نه گهر بیتو سهیری ژیر پییان بکه ن ئیمه ده بینن، پیغمبریش ﷺ ده یفه رموو: ((نهی (ابو بکر) گومانت چیه به دوو کهس که خوا سییه میانه؟؟)).

جا پیغمبر ﷺ بینی (ابو بکر) زور په ریشانه، نه وهش له بهر خوی نه بوو، به لکو له بهر پیغمبره ری بوو، بویه پیغمبر ﷺ دلی ده دایه وه به م مژده یه: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة: ۴۰). واته: نهی - ابو بکر - دلگیر مه به خوا له گه لمانه.

کاتیک پیغمبر ﷺ پیی ده فهرمو: ئیمه پیکه وهین، بزمان دهرده که ویت که (ابو بکر) به راستی پیکه وه بووه به مانای که لیمه، به وهی ده بینن به پیغمبر ﷺ گوتراوه (رسول الله)، به (ابو بکر) یش گوتراوه (صاحب رسول الله)، که پیغمبر ﷺ وه فاتیشی کرد، به (ابو بکر) یان ده گوت: (خلیفه رسول الله) - هر پیکه وه بوو له گه لیدا - به لام کاتیک (ابو بکر) وه فاتی کرد به که سی تر نه گوترا (خلیفه رسول الله) به لکو ده گوترا: (امیر المؤمنین).

به م شیوه یه سی پوژان له نه شکو ته که دا مانه وه، پاشان له نه شکو ته که دهرچوون و پییان گرتنه بهر بؤ (مدینه) ه، (قضاء و قدس) خواش به زمانی حال ده یگوت: بیکومان به شیوه یه کی ناوا ده چیه (مدینه) که نه پیش تو نه دواي تو کهس به م شیوه یه نه چو ته (مدینه) ه، ئینجا که ده پویشتن بؤ (مدینه)، له ریگادا (سراقة) ه پییان گه یشته، پیغمبر ﷺ بینی و (سراقة) خه ریکه ده یانگاتی، نزای کرد که خوا پرزگاریان بکات، بویه هه ردوو پیی نه سپه که ی (سراقة) به زه ویدا چه قی، (سراقة) ه که زانی نه مه نه ینیه کی تیایه ناتوانیت ده ستیان به سه ردا بگریته، پیی گووتن: پاره و خوراکتان ناویت؟

پیغمبر ﷺ پاره ی (سراقة) ی بؤ چیه له کاتیکدا به کول پاره ی پیشکهش کرا په تی کرده وه، نهی خوراک ی بؤ چیه له کاتیکدا بؤ خوی ده یفه رموو: ((أبیت عند ربی يطعمنی ویسقیني))^(۱). واته: من په روه ردگارم خواردن و خواردنه وه م ده دات.

به ئی: دیاری ئەم پێگهوه بوونه تهنها به (ابو بکر) به خشرابوو به کهسی تر نه به خشرابوو، بپوانه: (ابو بکر) دووهم کهس بوو که موسلمان بوو، دووهم که سیش بوو دواي پێغه مبه ښه نه فسی خۆی به خشی به ئیسلام، له زهد و تقوادا، دووهم که سیش بووه له دۆستایه تی کردنی پێغه مبه ښه، دووهم که سیش بووه له هه لسو پاندنی کاری موسلمانان^(١)، دووهم که سیش بووه دواي پێغه مبه ښه بووه به مشوورگیر، له ته مه ن دووهم کهس بووه به ته مه نی پێغه مبه ر بچیت، له هۆی مردنی دووهم کهس بووه به و هۆیه وه به ریت که پێغه مبه ښه پێی مرد، چونکه ئه و هۆیه ی پێغه مبه ښه پێی وه فاتی کرد کاریگه ری ژه هره که بوو (ابو بکر) یش هۆی وه فاتی ژه هر بوو^(٢).

(ابو بکر) کاتی که موسلمان بوو چل هه زار دره مه ی هه بوو هه ره هه مووی له پیناوی خوا به خشی، له کاتی که موسلمانان زۆر ئاتاج بوون، بۆیه پێغه مبه ښه ده یه رموو: ((مانفعني مال، ما تفعني مال ابی بکر)) واته: مال و دارایی کهس وه کو مال و دارایی (ابو بکر) به فریام نه که وت.

به راستی فه زلی (ابو بکر) زیاتر بوو له فه زلی بپوادارنی ئه هلی فرعون، چونکه ئه هلی فرعون ئیمانی خۆیان ده رنه ده خست له ترسان، به لام (ابو بکر) ئیمانی پاگه یاند و ئاشکرایکرد، فه زلی (ابو بکر) زیاتر بوو له فه زلی بپوادارنی ئه هلی یاسر، چونکه ئه هلی یاسر سه عاتی که نه گان که چی (ابو بکر) چه ندين سال جه نگا، هه ر (ابو بکر) بوو کاتی که گوئ بیستی بانگه وازی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ (البقرة: ۲۴۵) بوو، وه لامی دایه وه و مالی به خشی، بۆیه شیاو بوو، به م هه مو مه دح و ستایشه ﴿وَسَيَجْنِبُهَا آلُكَ﴾ (۱۷) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿(اللیل: ۱۷ - ۱۸).

(١) پێغه مبه ښه به کهم کهس بووه که کاری موسلمانانی هه لسو پاندووه، دواي ئه و ابو بکر بووه، که ده کات دووهم کهس بووه له هه لسو پاندنی کاری موسلمانان.

(٢) ئیمامی (الطبری) له میژووه که ی خۆیدا ده فه رموی: ده لێن هۆی مردنی ابو بکر ئه وه بوو که جووله که ژه هریان بۆ کردو ته ناو خواردنه که ی... ئه وه بوو سالی که به و ژه هره وه نالاندی دواي ساله که وه فاتی کرد.

چەندىن ئايەت و ەدەيس باسى فەزلى (ابو بىكر) دەكات، (مهاجر) و (أنصار) ەموو پەيمانىيان دايە (ابو بىكر) لەسەر (خلافة).. جا ئەى ئەو كەسانەى پقتان لە (ابو بىكر) ە ەركاتىك ناوى دىت دلتان پپ دەبىت لە ئاگر، ەر كاتىك باسى فەزلى (ابو بىكر) دەكرىت ئەوان گەمژەتر دەبن و لە خەفەتان بچوكتردەبنەو، ئايا شىعەى بى براو كە جنىو بەو زاتە پاكە دەدەن ئەم ئايەتەيان نەبىستوو: ﴿ثَاثِي أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْفَكَارِ﴾ (التوبة: ۴۰)

ئەو پىاوە بەپىزە كاتىك پىغەمبەر ﷺ داواى ئى كرد موسلمان بىت بى مشتومر وەلامى دايەو و موسلمان بوو، پىگاي گرتە بەر بى سل كردن، ئارامى گرت لەسەر ئەو ناخوشىانەى بەسەرىدا دەهات، مالى خۆى بەخشى بەبى ترس.

كى ھاوپى پىغەمبەر بوو لە گەنجايەتى؟ كى بوو يەكەم كەس لە ھاوەلانى پىغەمبەر ﷺ كە ئىمانى ەتتا؟ كى بوو لە (مجلس) دا كە پىغەمبەر ﷺ پرسىياري دەكرد يەكەم كەس وەلامى دەدايەو؟ كى بوو يەكەم كەس نوپىزى لەگەل پىغەمبەر ﷺ كرد؟ كى بوو دواين نوپىزى لەگەل پىغەمبەر ﷺ بوو؟ كى بوو دواى مردنىش لە ناو گل لەگەلدا پاكشابوو؟ كەوابوو دراوسى پاستەقىنە بناسن.

(ابو بىكر) ئەو پىاوە بوو كە بەرەنگارى ەلگەپاوەكان بۆو لە پۆزى (الردة) دا، ەر كەسىك (ابو بىكر)ى خۆش بوىت، بە باسكردنى فەزلى (ابو بىكر) دلخۆش دەبىت، كەسىكىش پقى ئى بىتەو كە باسى بكرىت دل تەنگ دەبىت وەكو شىعەكان كە بەوان بىت لەو كۆپەى باسى (ابو بىكر)ى ئى دەكرىت ەللىن، بەلام بۆ كوى دەپۆن، كە باسى فەزلى (ابو بىكر)ى ئى نەكرىت؟ (ابو بىكر) بە مال و نەفس بەرگرى لە پىغەمبەر ﷺ دەكرد، (ابو بىكر) لە ژيانىدا ەردەم لەگەل پىغەمبەر ﷺ دابوو، كاتىك كە مردىش ەر لە تەنىشت كۆپى ئەودا نىژا و لەگەل ئەو دابوو، بە پاستى فەزل و گەورەى (ابو بىكر) گەلىك زۆرە.

بەلام سەىر لەو دايە ! ئەو كەسەى كە چاوى بە خۆر ەلئايەت دەيەوئ بەرى خۆر بە بىژىنگ بگرىت.

كاتىك چۈنە ناو ئەشكەوتەكە (ابو بكر) ﷺ ترسى لى نىشتىبوونەو ك
پىغەمبەر ﷺ شتىكى بەسەرا بىت، بۇيە پىغەمبەر ﷺ پىلى دەفەرموو: (چ
گومانىك دەبەيت بە دوو كەس كە خوا سى يەميانە).

كە (ابو بكر) زانى ئەمە وەحيە دلى ئارام بۆو، بانكى سەر كەوتنىش لە ھەموو
شارىكا بلو بۆو (ئانى ائنين انھما في الغار).

سويند بە خوا خۆشويستنى (ابو بكر) ﷺ شتىكى پاك و چاكە، پق لىبوونەو ەشى
شتىكى گەندەل و خراپە، چونكە (ابو بكر) ﷺ بەرپىزترين و چاكترين ھاو ەلى
پىغەمبەرى خوا بوو، بەلگەش لەسەر ئەمە زۆرە.

سويند بە خوا كە (ابو بكر) مان خۆش دەوۋت لەبەر ھەواو ئارەزووى خۆمان نىە،
ھاو ەلانى ترىش بەكەم نازانين، ئەو ەى ئىمامى (علي) دەربارەى فەزلى (ابو بكر)
دەلۋىت بەسمانە كە دەيفەرموو: (رَضِيكَ رسول الله لديننا، افلا نرضاك لدينانا) واتە:
پىغەمبەر ﷺ پازى بوو بە كارى دىنت بەسەرمانا، ئايا ئىمە چۆن پازى نابىن
بەكارى دنيات، مەبەستى پازىبوونە بە خەلىفاتىكەى.

چهند ناموژگاریه کی زیرین

⑤ خۆت بپارپژه له وه کهسه ی که دژایه تی نه وه که سانه ده کهن په یوه ستن به قورئان و سوونه ته وه، نه وه کو تۆش به ناگری نه وان بسوتی.

⑥ ناگاداری دوو دوژمن به که زۆریک له خه لکی پپی به هیاک چونه: یه کهم: نه وه کهسه ی خه لکی دوور ده خاته وه له پپیازی خوا به گومان و قسه ی سه رقۆزی بن ئالۆز.

دووه م: نه وه کهسه ش که فربوی خواردوه به دنیا و ناوبانگ ده سه لاته وه.

⑦ هه موو هیژیکی مرۆف تام و چیژی خۆی لی وهرده گیریت، هیژی جوت بوون تام و چیژ له جوت بوون وهرده گیریت، هیژی تورپی تام و چیژ له به کارهینانی نه و تورپیه وهرده گیریت، هیژی خواردن و خواردنه وه تام و چیژ له به کارهینانی نه م دوانه وهرده گیریت، هیژی زانست تام و چیژ له وهرگرتنی زانست وهرده گیریت، هیژی خۆشه وستی تام و چیژ له خۆشه وستی خوا وهرده گیریت، هیژی په شیمانی تام و چیژ له گه رانه وه بۆ لای خوا وهرده گیریت، هیژی هۆگری و ئیشتیاق تام و چیژ به هۆگری له گه ل خوا و ئیشتیاق بۆ خوا وهرده گیردریت، هه موو تام و چیژیک جگه له مه براوه یه.

⑧ ناگاداری (فراسه) ی مرۆفی به ته قوابه، چونکه نه و مرۆفه کارو کرده وه کانت له و دیوی په رده وه ده بینیت، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: ((اتقوا فراسة المؤمن، فانه ينظر بنور الله))^(۱)، واته: خۆت بپارپژه له (فراسه) ی بپوادار، چونکه نه و به نوری خوا ده پوانیت.

◎ سبحان الله، نەفسى مەرۇف (كېرى) (إبليس) تىيە، ھەسودى (قابىل) تىيە، سەرکەشى (عاد) تىيە، توغىيانى (ثمود) تىيە، جورئەتى (نمرود) تىيە، خۇ بەگەرەزانى (فرعون) تىيە، فېز و لەخۇبايى (قارون) تىيە، فرتوفىلى (اصحاب السبوت) تىيە، سەرکەشى (الوليد) كوپى (المغيرة) تىيە، نەقامى (ابى جەل) تىيە، نەفسى مەرۇف پەوشتى ئازەلى ھەيە، سووربوونى قەلە پەشى ھەيە، خراپەى سەگى ھەيە، ھەلەشەى تاوسى ھەيە، سوكى و كەمى خلىتەكى ھەيە، سېلەى مارمىلكەى ھەيە، پقى حوشترى ھەيە، خۇماتكردى پلنگى ھەيە، پەلامارى شىرى ھەيە، دەرپەرىنى مشكى ھەيە، گەندەلى مارى ھەيە، تېرەھاتى مەيمونى ھەيە، تەماعى مېرولەى ھەيە، فېروفىلى پېوى ھەيە، نەيىنى و پەنھانى پەپولەى ھەيە، خەوى كەمتيارى ھەيە.

كەچى ئەم پەوشتە قىزەۋەنەنە ھەر ھەمووى بە تەزكىە پاك دەبىتەۋە و نامىنىت، بەلام ھەر كەسك خۇى پاك نەكرەۋە لەم پەوشتانە، ئەۋە كەل و پەلەكەى شىاۋى كېرىن نىيە: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ﴾ (التوبة: ۱۱۱) واتە: خۇاى گەرە نەفسى ئىماندارانى كېرەۋە. كەۋاتە خۇاى گەرە ھېچ كەرەۋەيەك ناكىت، ئەگەر بە ئىمان پاك نەكرابىتەۋە و ۋازى لەۋ كەرەۋە قىزەۋەنەنە نەھىتابىت و پەوى نەكرىبىتە شارى تەۋبەكاران و خواناسان.

◎ كەل و پەلى فېرۇشراۋ تەسلىمى خاۋەنەكەى بىكە نەۋەك لە دەستت شىتىكى لى بىت، جا ئەۋكات خاۋەنەكەى ۋەرى نەگىت.

◎ قىمەتى كەل و پەل بە كېپار و ئەۋ پارەى پىتى دەرپىت و ئەۋەى بانگى بۇ دەكات دەرەكەۋىت، ئەگەر كېپارەكە گەرە و بەپىز بو، پارەكەشى بەقىمەت بو، بانگكەرەكەش شكۇدار بو، ئەۋە ديارە كەل و پەلەكە زۇر بە نرە.

◎ ئەى ئەۋ كەسەى خۇت بەلىزان دەزانىت، ئايا نەفسى خۇت ناسىۋە؟ دەزانى چەند بەپىزى، بزەنە ئەم بوۋنەۋەرە ھەر ھەمووى بۇ تۇقراھەم ھىندراۋە.

◎ ئەى ئەۋ كەسەى كە خۇاى گەرە بە چاكە و بە سۆز پىتى گەياندوۋى، بزەنە ھەموو شىتىك ۋەك دەرەخت ۋايە تۇش بەرەكەى، ئەۋ شتانە ھەمووى ۋەك ۋىنە وان

تۆش و اتاكانى بيت، ئەو شتانه ھەمووى وەك پۆخلەۋاتى گە ھەرات وايە تۆش گە ھە رەكەى بيت، ئەو شتانه ھەمووى وەك دۆ وايە تۆش ئەو پۆنەى بيت كە لىيى وە رگىراوہ .

◎ ئەى مرقۇلە كويى بوويت ھانام بۆ ببە من لىت نزيك وە لامت دەدە مەوہ، كە واتە بە خاترى كە سانىك ھانا بۆ من مەبە، چونكە من لە و كەسەى بە خاترى ئەو ھانام بۆ دىنى نزيك ترم .

◎ ئەگەر پىزى خۆت لاي ئىمە بزانىبايە ھەرگىز سوكت نەدە كرد بە گوناھ و تاوان ئەى - بىرت نايت - كە (ابليس) مان لە رەحمەتى خۆمان دەركرد لەبەر ئەوہى پىزى تۆى نەگرت و سوجدەى بۆ تۆ نەبرد، تۆش ئەو كات لە پشتى باوكت ئادەم بووى، زۆر سەيرە كەچى تۆ ئىستا لەگەل (ابليس) بووى بە دۆست و پشتت لە ئىمە كردوہ، واللہ سەيرە ! ئەگەر بىتو خۆشەويستى ئىمە لە دلدا بايا ئەوہ لەسەر جەستەت دەدرە وشايەوہ .

◎ ئەگەر خۆشەويستى كەت پاست بايە بۆ خوا، تىكەلى ئەو كەسانە نەدە بوويت كە باسى خۆشەويستە كەت بۆ ناكەن و بە بىرت ناھيئەنەوہ - كە خوايە - سەير لە و كەسانە دايە كە دەلئىن: خوامان خۆش دەوئىت، كەچى خويان لەبىر نىيە پىويستيان بە خەلگى ترە خويان بىرخەنەوہ، خوى بىر ناكە و ئتەوہ مەگەر كە سىك بۆى باس نەكات، چونكە نزمترىن پلەى خۆشەويستى ئەوہ يە كە خۆشەويستى كەت لە ياد بىت .

◎ ئەگەر كە سىك بىە و ئت بىروات بۆ بىنىنى خۆشەويستە كەى سەربازەكانى لەگەلدا دەپۆن، جا خۆشويستىن لە پىشەوہى ھەموو سەربازەكانەوہ دا دەپروات، ئومىدش بەدەورەيدا دەسورپىت، تامەزى بىنىنىشى لىيى دەخوپرىت، ترسش كۆى دەكاتەوہ لەسەر پىگادا، كاتىكىش گەيشتە دەرگاي شار دلدارەكە پىشى دەكە و ئت بۆ بىنىنى خۆشەويستە كەى .

◎ تۆ سەگە كەت فىرى پاو كردوہ، ئەو سەگە وا فىركراوہ كاتىك نىچىرىكت بۆ پاو دەكات، ئارەزووى خۆى لى دەگرىتەوہ و ھىچى لى ناخوات، چونكە

نيعمه ته كانى توى له پيش چاوه ده ترسى سزاي بدهى، كه چى تو ماموستاي ئاييىنى پيٲ ده لٲىت: پوو مه كه حه رام و واز له ئاره زوات بيٲنه، به لام تو به گوٲى ناكه ي.

① سه گى فيرنه كراو نه گه ر نيچيريٲك پاو بكات بو خوى ئه وه خواردنى نيچيره كه حه رامه، كه واته كارى مروٲى نه فام كه بو ئاره زوى نه فسى خوى ده يكات به هه مان شيوه يه.

② ئه ي مروٲ تو عه قلى مه لائيكه تت هه يه، ئاره زوى ئازهلٲ هه يه، هه واى شه يتانت هه يه، جا ده توانى به سه ر ئه م سيانه زال بيت: ئه گه ر به سه ر هه وا و ئاره زواتدا زال بوويت، ئه وه ده گه يته پله ي مه لائيكه ت، ئه گه ر هه واو ئاره زوو زال بوو به سه رتدا، ئه وه ده گه يته پله ي سه گ.

③ ئه گه ر سه گى فيركرا و نيچيريٲك پاو بكات بو خاوه نه كه ي ئه وه خواردنى نيچيره كه حه لاله، به لام ئه گه ر نيچيريٲك پاو بكات بو خوى ئه وه خواردنى نيچيره كه حه رامه.

باسى بېرواداروبى بېروا

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ (الفرقان: ۵۵)، واتە: بەپراستی مەروۇفی کافر بەردەوام دژ بەخوا دەوہستیت.

ئەمە جوانترین شیوازی دەربېنە کە قورئان دەریدەپیت و مانای لیک دەداتەوہ، بېگومان ئیماندار بەردەوام لەگەلّ خوای گەورەییە و دژ بە نەفس و ئارەزوات و شەیتان و دووژمنانی پەرورەدگاریدا دەوہستیت، ئەمە مانای ئەوہییە کە حزبی خوایە و سەرباز و دۆستی خوایە.

کە بە پالېشتی خوای گەورە دژایەتی دووژمنی دەرەوہ و ناخی خۆی دەکات و دەجەنگیت، ھەر وەك چۆن ئەوانەى دۆستی پادشان پالېشتی لە پادشاکیان دەکەن و لە دژی دووژمنەکانی دەجەنگن.

بەلام مەروۇفی کافر بە پالېشتی شەیتان و نەفسی خۆی دژایەتی پەرورەدگار دەکات، ھەر بۆیەش دەبینین ووتەى پېشینیانی چاکمان لەم بارەییەوہ زۆرە و پەنگی داوہتەوہ (ابن ابی حاتم) لە (عطاءى کورى (دینا) و (سعيدى کورى (جبر) دەگێریتەوہ دەفەر مووی: ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ واتە: بە دۆستانی شەیتان دژایەتی خوا دەکات و ھاوہشی بۆ بېیار دەدات.

(اللیث)یش لە بارەى تەفسیری ئەم ئایەتەدا لە (مجاهد) دەگێریتەوہ دەفەر مووی: واتە، شەیتان پالېشتی مەروۇ دەکات لەسەر بى فەرمانى خوا.

(زیدى کورى (اسلم)یش دەفەر مووی: (ظھیرا) بە واتای (موالیأ)نە واتە: شەیتان دووژمنانى خوا جۆش دەدات تاكو بى فەرمانى خوا بکەن و ھاوہشی بۆ بېیار بەن، پالېشتیان دەکات تاكو خوا لە خۆیان تووڤە بکەن.

مەروۇفی بېروادار بۆ ئەنجامدانى کارى چاک بە پالېشتى خوا ئەنجامى دەدات،

که چي مړوځي کافر و فاجر کاره کاني به پالېشتي شه‌يتان و ټاره‌زوواتي ځوټي نه‌نجامي ده‌دات، جا بويه سهره‌تاي ټايه‌ته‌که به‌م شيوه ده‌ستي پي‌ کردووه: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ (الفرقان: ٥٥)، واته: کافران له جياتي ځواي گه‌وره شتيک ده‌پرستن نه‌ سووديان پي‌ده‌گه‌يه‌نيت نه‌ زيان.

بي‌ بېواکان به‌ پي‌چه‌وانه‌ي دوستانې خوا که ځواي گه‌وره پالېشتيان ده‌کات له‌سهر دژايه‌تي کردني شه‌يتان و هه‌واو ټاره‌زووي ځويان، نه‌م مانا جوانه گه‌وه‌رايه‌تي قورټان ده‌رده‌خات بو که‌سيک تتي بگات ځواي گه‌وره ده‌فه‌رمووي: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ (الفرقان: ٧٣)، واته: نه‌وانه که به‌ ټايه‌ت و فه‌رمووده‌کاني خوا بي‌دار ده‌کړينه‌وه، هه‌ر وا به‌که‌پي و کوپري و به‌لايدا تيناپه‌رن، به‌لکو تي‌ده‌فکرن و لي‌ي وورد ده‌بنه‌وه ټينجا په‌پړه‌وي ده‌که‌ن.

(مقاتل) ده‌فه‌رمووي: کاتيک به‌ قورټان ټاموژگاري ده‌کړين هه‌روا به‌که‌پي و کوپري گوټي بو ناگرن که هيچ نه‌بيستن و هيچ نه‌بينن، به‌لکو به‌ دلوه ده‌بيستن و ده‌بيبنن.

(ابن عباس) له باره‌ي نه‌م ټايه‌ته‌دا ده‌فه‌رمووي: واته، هه‌روا به‌که‌پ و کوپرانه به‌رانبه‌ر ټاموژگاريه‌کاني قورټان ناوه‌ستن، به‌لکو به‌ترس و له‌رزه‌وه به‌رانبه‌ر ټاموژگاريه‌کاني قورټان ده‌وه‌ستن.

(الکلبی) ده‌فه‌رمووي: کاتيک گوټي بيستي ټاموژگاريه‌کاني قورټان ده‌بن ملي بو که‌چ ده‌که‌ن و چاو و گوټي بو ده‌که‌نه‌وه.

(الفراء) ده‌فه‌رمووي: کاتيک قورټانايان به‌سهر‌دا ده‌خويندري‌ته‌وه له‌سهر شيوه‌ي پيشو دانانیشن که ته‌واو گوټي بيستي نه‌بن، به‌لکو به‌ شيوه‌يه‌ک داده‌نيشن که گوټي‌يست بن.

(الزجاج) ده‌فه‌رمووي: واته: که قورټانايان به‌سهر‌دا ده‌خويندري‌ته‌وه به‌ملکه‌چي و گريانه‌وه کړنوش ده‌به‌ن بو فه‌رمانه‌کاني خوا.

(ابن قتيبة) ده‌فه‌رمووي: واته: که ټاموژگاريه‌کاني قورټان ده‌بيستن بي‌ ټاگانين لي‌ي وه‌کو کابرايه‌کي که‌پ و کوپر که نه‌ده‌بيستي و نه‌ده‌بيني.

گوناھ و تاوان

بنچينھى ھەموو گوناھىكى گەورە و گچكە پەيۋەستە بەم سيانە:

۱ - پەيۋەست بوونى دل بە غەيرى خاۋى گەورە.

۲ - بە گوئى كردنى ھىزى تووپەيى.

۳ - بە گوئى كردنى ھىزى ئارەزووات.

ئەم سيانەش (شېرك) و (ستەم) و (بى پەۋشتى) دەگريٽەۋە، چونكە دل پەيۋەست بوون بە غەيرى خاۋى گەورە ئەۋە شېركە، كە دەكات يەككى تىرى كىرۋە بە ھاۋەشى خوا، گوئى پايەلى كردنى ھىزى تووپەيش كۈشتى بە دۋادادىت ئەمەشيان ستەمە، گوئى پايەلى كردنى ھىزى ئارەزوۋش زىناي بە دۋادادىت كە ئەۋەش بى پەۋشتى، جا بۆيە خاۋى گەورە لەم ئايەتەدا ھەرسىكى پېكەۋە كۆكردۈتەۋە كە دەفەرموئى: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ (الفرقان: ۶۸)، واتە: ئەوانى ھېچ پەستراۋىكى تر جگە لە خاۋى گەورە ناپەستى، كە سىش ناكۆژن كە خوا كۈشتى ھەرام كىرەيت مەگەر بە ھەق و پەۋا، ھەروەھا زىناش ناكەن.

بەلى: ئەم سيانە پالېشتىن بۆ يەكترى، ۋەك ئەۋە شېرك پالېشتى بۆ ستەم و بى پەۋشتى، ھەر ۋەك چۆن ئىخلاص پالېشتى بۆ يەكتاپەستى و ستەم و بى پەۋشتىش لە مەۋقە دور دەخاتەۋە، خاۋى گەورە دەفەرموئى: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (يوسف: ۲۴)، واتە: بە ھەمان شىۋە بۆيە ۋامان كىر بۆ ئەۋە ھەرچى گوناھ و خراپەيە لى دور بخەينەۋە بە پاستى ئەۋە لە بەندە پاكەكانى ئىمەيە.

به هه مان شیوهش ستهم سه ده کیشتی بۆ بیّ په وشتی، چونکه گه وره ترین ستهم شه ریک په یا کردنه بۆ خوا، هه ر وهك چۆن گه وره ترین دادپه روه ری به کتاپه رستیه، دادپه روه ری دۆستی به کتاپه رستیه، سته میش دۆستی شه ریکه، هه ر بۆیه ش خوای گه وره نه م دوانه ی پیکه وه کو کردۆته وه، به لگه ی به که م که گه وره ترین دادپه روه ری به کتاپه رستیه نه م نایه ته یه: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ﴾ (ال عمران: ۱۸)، واته: خوا و مه لائیکه ت و زانایانی به ئینسافیش به دادپه روه رانه شایه تیان داوه که هیچ په رستراویک نیه جگه له "الله"

به لگه ی دووه م که گه وره ترین سته میش شه ریکه نه م نایه ته: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳)، واته: به پراستی هاویه ش برپاردان بۆ خوا سته میکی زۆر گه وره یه.

هه روه ها بیّ په وشتیش سه رده کیشتی بۆ شه ریک و سته م، به تاییه ت نه گه ر ئیراده ی به هیز بوو، خوای گه وره له م نایه ته دا زینا و شه ریکی پیکه وه کو کردۆته وه که ده فه رموی: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور: ۳)، واته: پیاوی زیناکه ر ته نها ئافره تی زینا که ر یاخود موشریک ماره ده کات، ئافره تی زیناکه ریش ته نها پیاوی زیناکه ر یاخود موشریک ماره ی ده کات، نه وه له سه ر ئیمانداران هه رامکراوه.

که واته: نه م سیانه (شه ریک) و (سته م) و (بیّ په وشتی) هیندیکیان پالېشتن بۆ هیندیکیان، جا هه ر کاتیک خواناسی له دلدا بیّ هیز بوو و شه ریک بالا ده ست بوو، نه وکات فاحیشه رووی تیده کات خوی تی ده ئالینئ، هه ر وه کو خوای گه وره ده فه رموی: ﴿فَمَا أَوْيَتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنْعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ

يَغْفِرُونَ ﴿ (الشورى: ٣٦-٣٧)، واتە: هەر شتیکتان پێبه خسراوه ئهوه زینهتی ژیانی ئهم دنیا بهیه، بهلام ئهوه بهشی که له لای خوا به چاکتر و بهردهوامتره بۆ ئهوانه ی باوه پیا ن هیناوه و پشت به پهروه دگاریان ده بهستن، ئهوانه ی خویان له گونا می گه وه و تاوانی خراپ و ناشیرین ده پارێزن، کاتیکیش که توو په ده بن چاوپۆشی ده که ن.

لێره دا خوا ی گه وه پوونی کردۆته وه که ئهوه بهشی که له لای خۆیدا هیه، چاکتر و با شتره له وه ی له دنیا دا هیه بۆ ئهوانه ی ئیما نیان هیناوه و پشتیان به خوا به ستووه، ئا ئه مه یه کتا په رسته ی، پاشان که خوا ی گه وه ده فه رمو ی: ﴿وَالَّذِينَ يَجْنَبُونَ كَبِيرَ الْإِنَّمِ وَالْفَوَحَشِ﴾ ئا ئه مه شیان خۆ پاراستنه له هی زی ئا ره زو.

پاشان خوا ی گه وه ده فه رمو ی: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ئا ئه مه شیان خۆ پاراستن و به گوی نه کردنی هی زی توو په ییه خوا ی گه وه خا ناسی و داوین پاکی و دا په ره ریشی پێکه وه کۆ کردۆته وه که خیر و چاکه هه مو ی له م سییه دا کۆبۆته وه.

ٲشت هه ٲکردن له قورئان

واز هٲئان له قورئان و ٲشت تٲکردنى چه ند جٲرى هه ٲه:

ٲه كه م: ٲشتى تٲده كا و گوٲى بٲ ناگرٲ و ئٲمانى ٲى ناهٲنٲت.

دووه م: ٲشتى تٲده كا و كارى ٲى ناكا و گوٲ ناداته حه رام و حه لالى، ئه گهر چى خوٲندبٲشه وه ئٲمانى ٲى هٲنا بٲت.

سٲٲه م: ٲشتى تٲده كات و حوكمى ٲى ناكات له هه موو ٲوويه كه وه، برٲواى واٲه كه ئه مه شتٲكه ته نها ووته ٲه و باوه ٲى كراو نٲه.

چواره م: ٲشتى تٲده كات و لٲى ووردنا بٲته وه بزانت خوا چى ٲى مه به سته.

ٲٲنجه م: بٲ نه خوٲشى دٲ و ده روون سوودى لٲى نابٲنٲت و ٲشتى تٲده كات، به ٲكو ٲوو ده كاته غه ٲرى قورئان و سوود له قورئان وه رنا گرٲت. ئه مانه هه هه مووى له م ئاٲه ته دا ده رده كه وٲت: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ اِنَّ قَوْمِى اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ (الفرقان: ٣٠). واته: ٲٲغه مبه رﷺ سكا لا ده كات و ده فه رمووى: ٲه روه ردگارا به راستى قه ومه كه م وازٲان له م قورئانه هٲنا و ٲشت گوٲٲان خست.

ئه وانه هه ر هه مووى ٲشت كردنه له قورئان، ئه گهر چى هٲندٲكٲان له هٲندٲكٲان كه متر.

مرۇقى دنيا ويىست و مرۇقى دنيا نه ويىست

مرۇق كاتىك پۇژ و شەو دەكاتەو ھەگەر مەبەستى تەنھا خوا بىت و دل و ئەندامەكانى پەيوەست بىت بەخوا، ئەوكات خاى گەرە ھەموو پىويىستىەكانى بۇ فەراھەم دىنىت، دل پەر دەكات لە خۆشەويىستى خۆى، زمانى پاللاو دەكات بە يادى خۆى، ئەندامەكانى ملکہ چ دەكات بۇ بەندايەتى خۆى.

بەلام ئەگەر پۇژ و شەوى کردو مەبەستى تەنھا دنيا بوو، ئەو خاى گەرە ھەموو کارەكانى دەيسپىرىتتە نەفسى خودى مرۇقەكە خۆى، ئەوكات دل تەنگ و غەمگىن و پەژارە دەبىت، دل خەرىك دەكات بە خۆشەويىستى غەيرى خوا، زمانى تەنھا ستايشى غەيرى خوا دەكات، ئەندامەكانى لە خزمەت غەيرى خوا سەرف دەكات، وەكو ئازەل كە چۆن كارىك دەكات كە سوودى بۇ غەيرى خۆى ھەيە، بۇ نموونە وەكو (كوورە) پەراسووہەكانى تىك دەشكىنى بۇ گەرم کردنى ئاگرەكە كەچى ھىچ سوودىكى لەم كارەيدا بۇ خۆى نىە، ھەر كەسىكىش واز بىنىت و پشت بكا تە بەندايەتى خوا و خۆشەويىستى خوا، ئەو تەوشى پەرسىتنى دروست كراوى خوا دەبىت، خزمەت و خۆشەويىستى بۇ غەيرى خوا دەردەبرىت، خاى گەرە دەفەرموى: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِصَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (الزخرف: ۳۶). واتە: ھەر كەسىك لە ئاستى شوپىنكەوتنى قورئانى پىرۇز دل كويىرىت و پشت بكا تە فەرمايشتەكانى خودا، ئەو شەيتانىك دەكەينە ھاودەمى، تا لەكەلىدا بىتتە برادەر و ھاورى.

(سفيان)ى كورى (عيىنە) ھە بە دۆستەكانى خۆى فەرموو: ھەر پەندىكى باوى ەرەبى بىننەو ئەو مەن ئايەتىك دىنمەوكە پال پشتى بكا تە.

پياويىك پىيى ووت: ئايە ھىچ ئايە تىك ھەيە لە قورئاندا پالپىشتى ئەم پەندە بىكات:
(اعط اخاك تمرۋ فان لم يقبل فأعطيه جمرة؟) واتە: خورمايەك بىدە بە دۆستەكەت
ئەگەر وەرى نەگرت پىشكۆيەكى ئاگرى پى بىدە.

(سفىان)ى كورى (عىينە)ش فەرمووى: ئەم ئايەتە پالپىشتى ئەم پەندە دەكەت:
﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا﴾ (الزخرف: ۳۶).

باسى زانست و زانيارى

(العلم) زانست: واتە گواستنه وەى ويىنەى شتىكى زاندىرا و لە دەرەو ەى بىۆ چەسپاندىنى لە ناخى خۆيدا.

(العمل) كاركردن: واتە، گواستنه وەى ويىنەى شتە زانراو ەى ەى لە ناخى ەى بىۆ چەسپاندىنى لە دەرەو ەى لەسەر ئەندامەكانيدا.

جا ەى كاتىك ئەو زانستەى لە ناخى خۆيدا دەچەسپىنىت يەكى گرتەو ەى لەگەل ئەو ەى لە دلىدايە ئەوكات ئەو ەى زانستىكى تەواو ەى و بە سوودە.

بەلام زۆرىك لە خەلكى ئەو زانستەى وەرى دەگرن بە ەى شىو ەى ەى نى ەى لەگەل ناخياندا، كەچى وا دەزانن ئەو شتەى وەرى گرتو ەى زانستە، بەلام لە راستيدا وانيە، بەلى زۆرىنەى زانستى خەلكى بەم شىو ەى.

ئەو زانستەى لە دلدايە، وە يەكيش دەگريتەو ەى لەگەل دەرەو ەى دوو جۆرە:

﴿ جۆرىكيان بە چەنگ كەوتنى مړوځ كامەران دەكات، ئەم جۆرەشيان ناسين و زانست بوونە بە خوا و ناو و سيفات و كارەكانى خوا و كتيبەكانى و فەرمان و قەدەغەكراو ەى ەى. ﴾

﴿ جۆرەكەى تريان ئەگەر مړوځ نەيزاننيت زەرەرى پى ناگات، ئەو ەى شيان ئەو زانستەى ەى كە نە بەنە زانينى زيان ت پىدەگات، نە بە زانينيشى سوود ت پى دەگات، دەبينن پيغەمبەر ﷺ ەى موو كاتىك پەناى دەگرت بە خوا لە زانستىك كە سوودى پى ناگەيەنيت، ئەمە زۆرىك لەو زانستانە دەگريتەو ەى ئەگەر نەيزانى زيان ت پى ناگات، وەكو زانستى گەردوونناسى و زانستى زەويناىسى و نمونەى ئەمانەش. ﴾

پلە و پاى ەى و بەنرخى زانست بەپى زانراو ەى و ئاتاج بوون پى دەرەكەو، ەى ەى پلە و پاى ەى كيش نى ەى بگات بە پلە و پاى ەى زانست بوون بەخوا.

ئەو زانستەي كارەساتى لە دۈادايە، ئەو زانستەيە كە خوا پېتى خۇش نىيە، ئەمەشيان دۈو جۆرە.

﴿جارى وا ھەيە زانستەكەي فەسادە، جا فەسادى زانستەكەي ئەو ھەيە كە وا دەزانىت ئەنجامدانى ئەو كارە خۇشەويستە لاي خوا كەچى واش نىيە، يان وا دەزانىت ئەنجامدانى ئەو كارە لە خواي نزيك دەكاتەو كەچى واش نىيە.

﴿جارى واش ھەيە مەبەست و ئىرادەكەي فەسادە، فەسادى مەبەست و ئىرادەكەشى ئەو ھەيە كارىك دەكات مەبەستى خوا و ئاخىرەت نىيە، بەلكو لەم كارەي مەبەستى دنيا و پەزنامەندى خەلكىيە.

بەلى: ئەمە دۈو كارەساتە كە لە كار و زانستدا ھەيە، مەرفىش لىي پزگار نابىت مەگەر خۇي فېرى ئەو شتەنە نەكات كە پېغەمبەر ﷺ ئەنجامى داوہ و فەرمانى پىداوہ ئەمە لە بوۋارى زانستدا، لە بوۋارى كارو كەردەوہشدا، دەبىت مەبەستى خواو دۈپۇژ بىت. ئەگەر واى نەكرد ئەوكات كارو كەردەوہكەي و زانستەكەي فەساد دەبىت.

ئەو ھەش بزەنن (الإيمان) و (اليقين) زانستى دروست بە مەرفىش دەبەخشن و مەبەستى دروست بە مەرفىش دەبەخشن، ئا لىرەدا بۆمان پۈۈن دەبىتەوہ كە زۆرىنەي خەلكى ئىمانىكى دروستيان نىيە، چۈنكە زانستىكى دروست و مەبەستىكى دروستيان نىيە. مەرفىش ناگات بە ئىمانى پاست و دروست مەگەر لە پىگاي پېغەمبەرەوہ نەبىت و واز نەھىنىت لە ھەوا و ئارەزۋاتى خۇي، ئەوكات دەكات زانستەكەي لە دەلاقەي سەروشى وەرگرتوۋە، مەبەستىشى خوا و دۈا پۇژ دەبىت. ئا ئەمە زانستىكى دروستە و كارىكى دروستە لە نىۋان خەلكىدا ھەبىت، ئەوہ كارى ئەو كەسانەيە كە خوا ھىدايەتى داۋن ئەوانەي كە بەپاستى شوپىنكەوتەي پېغەمبەر ﷺ.

جۆرهكانى ئيمان

ئيمان دوو جۆرى ھەيە:

۱. ئيمانى پۈللەتتە، واتە: ئيمانەكەى لەسەر زمانى و لەسەر ئەندامەكانى بىرەوشىتتەو ھە كارى پى بىكات.

۲. ئيمانى ناو دىل، واتە: بە دىل ھە ئيمانىكى پتەوى ھەبىت بە خوا و مىلى بۆ كەچ كات و خۆشى بویت.

ئەگىنا كارۈكردەو ھە پۈللەت سودى پىناگەيەنەت، ئەگەر دىلى ئيمانى تيا نەبىت، ئەگەرچى ئيمان ھىنانى بە پۈللەتتەكەى خويىن و مال و مىنالى دەپارپىزىت — بەلام ئەو كارانەى بە پۈللەت دەيكات پۇزى قىامت سودى پى ناگەيەنەت —

بەھەمان شىۋەش ئيمانى دىل سودى پىناگەيەنەت، ئەگەر ھىچ كارۈكردەو ھەكەى لەگەلدا نەبىت، مەگەر عوزرى ھەبىت كەبى دەسلەت بىت يان زۆر لىكراو بىت يان لەترسى لەناوچوون كارۈكردەو ھەكەت.

كەواتە — ھەركەسىك بانگەپشى ئيمان بىكات — لەگەل ئەو ھىچ كارۈكردەو ھەكەى مۇسلمانانەش نەكەت، ھىچ بەرەست و عوزىكىشى نەبىت ئەو پۈللەتتە بەلگەيە لەسەر ئەو ھەكە دىلى بە فساد چوۋە و ئيمانى تيانە، كەمى كەردەو ھەكەى بەلگەيە لەسەر كەمى ئيمانى، زۆرى كەردەو ھەكەى بەلگەيە لەسەر زۆرى ئيمانى.

جا ئيمان كاكەلە و دىلى ئىسلامە، يەقىنىش كاكەلە و دىلى ئيمانە، ھە زانست و كەردەو ھەكەى ئيمان و يەقىنى پى زىاد نەبىت ئەو ھەبىدارە، ھە ئيمانىكىش كەردەو ھەكەى لەگەلدا نەبىت ھەبىدارە.

تەۋەككول و جۆرەكانى

تەۋەككول لەسەر خۇدا كىردن دوو جۆرى ھەيە:

يەكەمىيان: مەرۇف كە تەۋەككول لەسەر خۇدا دەكەت بۆ پىكرىدە ھەي ئاتاجىيەكانىيەتى لە دىنيا، يان بۆ لى لابرېدى نەھامەتىيەكانىيەتى لە دىنيا. دووھمىيان: تەۋەككول لەسەر خۇدا دەكەت بە مەبەستى بە دەست ھىنانى ئەو شتەنەيە كە خوا پىتى خۆشە ۋەكو: لە ئيمان و يەقىن و جىھاد و بانگەۋازى بۆ خوا. گەرەتەرىن جۆرى تەۋەككول كىردن لەسەر خوا تەۋەككولى ھىدايەت و يەكتاپەرستى و شوئىنكەۋتنى پىغەمبەر و جىھادە، كە ئەم جۆرەيان تەۋەككولى پىغەمبەرەن و شوئىنكەۋتەننىيەنە.

تەۋەككول جارى ۋا ھەيە دەبىتتە ناچارى، ئەۋىش كاتىك مەرۇف ھىچى چەنگ ناكەۋىت تەنھا تەۋەككول نەبىت لەسەر خوا، ھەر ۋەك ئەۋەي دەبىنن مەرۇفك ھىچ لە دەسەلاتى نايەت لە ۋەكارەي بۆ پىش ھاتوۋە، دەبىنن ھىچ مۆلگەيەك نىيە جگە خوا نەبىت، بۆيە ئەۋكەت بە ناچارى تەۋەككول لەسەر خوا دەكەت.

جارى ۋاش ھەيە تەۋەككول بە ھەلېزاردىنى خوى مەرۇفكە خۆيەتى، ئەمەشيان لە كاتىكدا دەبىت كە دەبىنن ھۆكارىك ھەيە بۆ پاپەپاندنى كارەكەي، جا ئەۋكەت ئەگەر ھاتوۋ ھۆكارەكەي ھەيە شەرىى بوو خوا رىگەي دابوۋ ئەنجام بدىت، ئەۋە ۋازلىتەننى لۆمەكراۋە ۋاش نىيە، بەلام ئەگەر ھاتوۋ تەنھا پىشتى بە ھۆكارەكە بەست و پىشتى لە تەۋەككول كىرد ئەمەش لۆمەكراۋە ۋاش نىيە، بەلكو ۋا چاكە ۋا جەبە ھۆكارەكە ئەنجام بدات و تەۋەككولىشى لەسەر خوا بىت.

بەلام ئەگەر ھاتوۋ ئەنجام دانى ھۆكارەكە ھەرام بوو، ئەۋە ۋاز لە ھۆكارەكە دەھىنن ۋ پىشت بە تەۋەككولەكە دەبەستى، چونكە تەۋەككول گەرەتەرىن ھۆكارە بۆ گەشتن بە ئامانچ و لابرېدى نەھامەتىيەكان، بەلكو بە ھىزەتەرىن ھۆكارەيشە، ئەگەر

ھۆكارەكە (مباح) بوو، ئۇ ۋە تىي دەپۋانى بزانى ئايا ئۇ ۋە تەۋەكۈلەي لەسەر خوا ھەتە بى ھىزى دەكات يان نا؟ جا ئەگەر بى ھىزى دەكرد، ئۇ ۋە ۋازھىنانى چاكتەرە، بەلام ئەگەر بى ھىزى نەدەكرد دەست پىۋەگرتنى چاكتەرە، چونكە ھىكمەتى خۋاى گەۋرە ۋا دەخۋاىت، ناكىت ۋا نەكرىت، بە تايىت لە بەندايەتتىدا، ئۇ ۋەكات دەكات بەندايەتى دلت بە (توكل) كردوۋە، بەندايەتى ئەندامەكانىش بە ھۆكار ئەنجام داۋە.

ئۇ ۋە تەۋەكۈل پتەۋ دەكات دەستگرتنە بە ۋە ھۆكارانەي فەرمانيان پىكراۋە، ھەركەسىك بەم شىۋە نەكات ئۇ ۋە تەۋەكۈلەكەي دروست نابىت، ھەر ۋەكو چۆن دەست گرتن بە ھۆكارەۋە بۆ ئامانچ ئۇ ۋە (رجاء) بۆ مۇۋفەراھەم دىنىت، ھەر كەسىك ۋانەكات ئۇ ۋە (رجاء) ەكەي تەمەننايە، ھەركەسىك دەست بە ھۆكارەۋە نەكرىت، دەكات تەۋەكۈلى بى دەسەلاتى، بى دەسەلاتىكەشى تەۋەكۈلە.

نەھنى ۋ راستەقىنەي تەۋەكۈل پىشت پى بەستنى دلت تەنھا بە خوا، دەست گرتن بە ھۆكارىش زىانى پى ناگەيەنيت ئەگەر دلى پىۋە نەبەستىتەۋە ۋ پىشت ۋ پەناي تەنھا ئەۋبىت، ھەر ۋەكو ئۇ سوۋدى پىناگەيەنيت كە بلىت: (توكلت على الله) واتە: (توكل) م لەسەر خوا كردوۋە. لەگەل ئەۋەشدا پىشت ۋ پەنا ۋ بپۋاى بەكەسىكى تربىت، چونكە (توكل) بە زمان شتىكە ۋ (توكل) بە دلىش شتىكى ترە، ھەر ۋەكو تەۋبەكردن بە زمان لەگەل سوۋبوۋىشى لەسەر گوناھ شتىكە، ۋە تەۋبەكردن بە دل ۋ بەزمان نەگوۋتنى شتىكى ترە.

بەندە كە دەلىت: (توكلت على الله) واتە: (توكل) م لەسەر خوايە، لەگەل ئەۋەشدا بە دل ۋە پىشتىۋانى بە غەبرى خوا بىت، ۋەكو ئۇ ۋە ۋايە كە بلىت: (تبت الى الله) واتە: تەۋبەم كردوۋە بۆ خوا، بەلام لەگەل ئەۋەشدا سوۋرپىت لەسەر گوناھ ۋ تاۋان.

سكالاي خواناس و سكالاي نه فام

مرؤفى نه فام و نه زان نه وهيه كه گلهيى له خوا دهكات لاي خه لكى، نه وه نه وپه پى نه فاميه به رانبر به خوى گه وړه، چونكه نه گهر په روه ردگارى خوى بناسيبايه نه وكات هرگيز گلهيى لى نه ده كرد، نه گهر خه لكيشى بناسيبايه نه وه هرگيز گلهيى لا نه ده كردن.

هيئدى له زانايانى (السلف) پياويكيان بينى گلهيى له لاي پياويك ده كرد له دهست هه ژارى و ئاتاجى دنيا، جا پييان گووت: كابرا سويند به خوا نه و گلهييه تى تو هيچ سوودى نيه، تو چوڼ گلهيى له كه سيك ده كه ي كه په حمت پيډه كات له لاي كه سيك كه په حمت پى ناكات.

مرؤفى خواناس گلهيى خوى ته نها لاي خوى گه وړه دهكات، به لى نه گهر مرؤف زور خواناس بيت گلهيى لاي خوى گه وړه دهكات له نه فسى خوى نه ك له لاي خه لكى، به لكو نه و گلهيى له كار ه قيزه ونه كانى خه لكى و خويه تى، چونكه نه و سه يرى نه و نايه ته دهكات كه ده فهرموى: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ (الشورى: ٣٠)، واته: هر به لاو نه هاهمه تيه كتان به سهر هاتبيت، نه وه دهره نجامى نه و كارو كرده وانه يه كه به ئاره زوى خوټان نه نجامتان داوه.

هه روه ها ده فهرموى: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ٧٩). واته: هرچى ناخوشيه كت بو پيش ديت نه وه دهستى خوتى تيدايه.

له نايه تيكي تر ده فهرموى: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْصِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِّثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ (ال عمران: ١٦٥). واته: نايه كاتيك به لاو ناخوشيه كتان تووش هات ده لئين: نه مه چى بوو؟ بو وات به سهر هات؟ له كويوه

ئەمە مان بۆ ھات؟ ئەي بۆ لە يادتان چوو لە جەنگي بەدردا بەپاستي ئۆھ دوو
ئەوئندەتان بەوان کرد ئينجا پييان بلي: ئەم بەلایە لەلایەن خۆتانەو توشتان
ھات.

جا گلەيي کردن پلەي ھەيە:

يەكەم: خراپترينيان ئەوھيە گلەيي لە خوا بکەي لە لای خەلکي.

دووەم: بەرزترين و باشترييان ئەوھيە گلەيي لە نەفسی خۆت بکەي لە لای
خوا.

سێيەم: مام ناوئندیەكەشي ئەوھيە گلەيي لە خراپەي خەلکي بکەي لە لای خوا.

ژیان له گوێرایه ئی خوا و پیغه مبهردایه

خوای گهڕه دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهُهُ تُحْشَرُونَ﴾ (الانفال: ٢٤)، واته: ئه ی نهوانه ی باوه پتان هیناوه، به ده م بانگه وازی خوا و پیغه مبهره وه بچن کاتی که بانگتان ده کهن بۆ نه وشته ی ده تانزینیته وه، چاک بزانی به پاستی خوای گهڕه ده بیته له مبه ر له نیوان مرۆف و دلی، بیگومان هه ر بۆ لای نه ویش کۆده کرینه وه.
 ئه م ئایه ته پیروژه چه ند شتی له خۆگرتوه:

یه که م: ژیا نی ئاسووده ی و کامه رانی به وه لامدانه وه ی خوا و پیغه مبه ر ﷺ چنگ ده که ویت، هه ر که سی که وه لامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه ر ﷺ نه داته وه و گوێرایه لیا ن نه کات مر دووه و ژیا نی چنگ نه که وتوه، ئه گه ر چی ژیا نی ئاژه لیشی هه بیته، که ئه م ژیا نه ئاژه لیه نزمترین ئاژه ل له گه ل ئه ودا تیایدا به شداره.

جا ژیا نی پاسته قینه و کامه ران نه وه یه که به دڵ و لاشه وه لامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه ر ﷺ بداته وه، ئا ئه مانه ژیا نیان له به ردایه ئه گه ر چی به لاشه مر دووش بن، جگه له وانه مر دوون ئه گه رچی به لاشه ش زیندووبن.

که واته ئه و که سه ژیا نیکی کامل و ئاسووده ی هه یه که به ته واوی وه لامی بانگه وازی پیغه مبه ر ﷺ ده داته وه، چونکه هه ر شتی که خوا و پیغه مبه ر خه لکی بۆ بانگ بکه ن ئه وه ژیا نی پتوه به نده، هه ر که سی که به شیکی لی بفه وتی ده کات به شیکی ژیا نی لی فه وتاوه، به ئه ندازه ی وه لامدانه وه ی بانگه وازی پیغه مبه ر مرۆف ژیا نی کامه ران ده بیته.

(مجاهد) ده‌فهرموئ: (لما یحییکم) واته: خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگتان ده‌کن بۆ ئه‌و شتانه‌ی حه‌ق و ژیا‌نی ئیوه‌ی تیا‌یه.

(قتاده) ده‌فهرموئ: (لما یحییکم) واته: وه‌رن به‌ره‌و پیلی ئه‌م قورئانه چونکه ژیا‌ن و به‌خته‌وه‌ری تیا‌یه، پزگاری‌بو‌نی دنیا و قیامه‌تی تیا‌یه.

(السدي) ده‌فهرموئ: واته: ئا ئه‌م ئیسلامه ژیا‌نتان پی ئه‌به‌خشیت دوا‌ی ئه‌وه‌ی که کافر بو‌ون وه‌ک مردوو وا بو‌ون.

(ابن اسحاق) ده‌فهرموئ: (لما یحییکم) واته: وه‌لامی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بده‌نه‌وه که بانگتان ده‌کن بۆ جه‌نگ له‌ کاتی‌کدا خوا‌ی گه‌وره سه‌ربه‌ری کردن به‌م جه‌نگه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئیوه زه‌لیل بو‌ون، وه به هیزی کردن که بی هی‌زی‌بو‌ون، به‌م جه‌نگه ئیوه‌ی پاراست له‌ دووژمن.

ووته‌ی ئه‌م زانا‌یا‌نه له‌ راستیدا هه‌مو‌وی یه‌ک ده‌گریته‌وه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه گو‌ی‌پ‌ایه‌لی و جی به‌جی کردنی ئه‌و په‌یامه‌یه به‌ دل و لاشه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌ناویه‌تی.

(الواحدی) ده‌فهرموئ: ژۆرینه‌ی زانا‌یا‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که مانای (لما یحییکم) جیهاده، ئه‌مه‌شیا‌ن ووته‌که‌ی (ابن اسحاق) ه، که ژۆریک له‌ زانا‌یا‌ن ئه‌م پایه‌یا‌ن هه‌لبژاردوو، (الفراء) ده‌فهرموئ: هه‌ر کاتی‌ک خوا‌ی گه‌وره بانگی کردن بۆ ژیا‌ن ئه‌وه فه‌رمانتان پیده‌کات به‌ جیهاد که به‌هنگن له‌ دژی دووژمنا‌نتان، ده‌یه‌و‌یت به‌م جیهاده به‌هی‌زتان بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر وازیا‌ن له‌ جیهاد هی‌تا ئه‌وه بی هی‌ز ده‌بن و دووژمن به‌سه‌ریاندا زال ده‌بی‌ت و تیکیان ده‌شکی‌تیت.

(ابن قیم) ده‌فهرموئ: منیش ده‌لیم: جیهاد پله‌یه‌کی ژۆر به‌رزه ژیا‌ن به‌ مرو‌ف ده‌به‌خشیت له‌ دنیا و به‌رزه‌خ و دوا‌پو‌ژدا.

ده‌بینین له‌ دنیا ژیا‌ن به‌ مرو‌ف ده‌به‌خشی، چونکه بالا ده‌ستی و سه‌رکه‌وتنیا‌ن به‌ جیهاده، له‌ به‌رزه‌خیش ژیا‌ن به‌ مرو‌ف ده‌به‌خشی هه‌ر وه‌ک خوا‌ی گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه ده‌فهرموئ: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۱۶۹﴾ (ال عمران: ۱۶۹). واته: وانه زانن ئهوانه‌ی له پیناوی خوا شه‌هیدبون و کوژدان، مردوون، نه‌خیر وانیه، به‌لکو ئهوانه زیندوون، لای په‌روه‌دگاریان له پنزق و پوزی تاییهت به‌هره‌وه‌رن.

له دوا پوژیش ژیان به مرؤف ده‌به‌خشی، ئه‌وه‌یه که به‌شی جه‌نگاوه‌رو شه‌هیده‌کان له خو‌شی و به‌خشی خوا له به‌هشت له هه‌موو که‌سیک زیاتره. جا بویه (ابن قتیبه) ده‌یفه‌رموو: مانای (لما یحییکم) واته: که‌یشتن به‌کاروانی شه‌هیدانه.

هیندی له زانایانی ته‌فسیریش فه‌رموویانه: (لما یحییکم) واته: به‌هشت، چونکه به‌هشت ژیانیکی کامه‌رانی و ئاسووده‌ی به‌رده‌وامه.

جا ئه‌م ئایه‌ته ئه‌و ته‌فسیرانه هه‌مووی ده‌گرێته‌وه، چونکه ئیمان و ئیسلام و قورئان و جیهاد، به‌خته‌وه‌ری و ژیانی دلی پێوه‌به‌نده.

به‌هه‌مان شیوه‌ش ژیانی کامل و نه‌پراوه و ئاسووده‌ته‌ن‌ها له به‌هشت‌دایه، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ خه‌لکی بانگ ده‌کات بۆ ئیمان و به‌هشت، که‌واته پێغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌لکی بانگ ده‌کات بۆ ژیانی ئاسووده له دنیا و دواپوژدا، مرؤفیش پێویستی به‌هه‌ردوو جۆره ژیانه که هه‌یه:

ژیانی جه‌سته‌یی که به‌م ژیانه شتی به‌سوود و بی‌سوود جیا‌ده‌کاته‌وه، ئه‌و شتانه هه‌ل‌ده‌بژێری که سوودی پی ده‌گه‌یه‌نیت.

ئه‌گه‌ر ژیانی جه‌سته‌ی ته‌واو نه‌بیت، ئه‌وه به‌گوێره‌ی ناته‌واویه‌که‌ی تووشی ئیش و ئازار و بی‌هیزی ده‌بیت، بویه‌ژیا‌نی مرؤفی نه‌خۆش و خه‌فه‌ت بارو‌غه‌مگین و ترسنۆک و هه‌ژار و هه‌کو ژیا‌نی مرؤفی دروست نیه.

ژیا‌نی دل‌یش که به‌م ژیا‌نه پاست و ناراست و چاک و خراپ و هیدایه‌ت و سه‌رگه‌ردانی لێک جیا‌ده‌کاته‌وه، به‌لام به‌م ژیا‌نه حق هه‌ل‌ده‌بژێریت به‌سه‌ر ناحه‌ق.

هه‌ر به‌م ژیا‌نه پو‌حیه مرؤف ده‌توانیت زانست و کاروکرده‌وه‌ی به‌سوود و بی‌سوود لێک جیا‌بکاته‌وه، هه‌ر ئه‌م ژیا‌نه‌ش وا له مرؤف ده‌کات هیزی ئیمان و خو‌شه‌یستی بۆ حق پێ‌ده‌به‌خشی، پێ‌لێ‌بوونه‌وه‌ی بۆ ناحه‌قی پێ‌ده‌به‌خشی.

مروّف نه گهر ژيانی رۆحی نه بوو نه وانا توانیت شتی به سوود و بئی سوود له یه ک جیا بکاته وه، نه گهر چی هیزی جیا کردنه وه شی هه بیته هه رانا توانیت شتی به سوود به سه ر شتی بئی سوود هه لبریتیت.

هه ره وه ک چۆن مروّف جهستهی ژيانی له بهردانیه تاوه کو مه لانیکه ته به فرهمانی خوای گه وه ژيانی به بهردا نه کات، که نه و مه لانیکه ته نیردراوی خوایه تا کو رۆحی به بهردا بکات، جا به م رۆحه جهستهی مروّفه که زیندو ده بیته، نه گینا پیشتەر له گه ل مردوواندا ده ژمیردرا، به هه مان شیوه ش دل مردوو و ژيانی له بهردا نیه تا کو پیغه مبه ر عزیز نه و رۆحه ی له بهردا نه کات که له لایه تی، خوای گه وه ده فره مووی: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (النحل: ۲)، واته: خوای گه وه به مه لانیکه ته ژيانه وه که قورئان ده نیریت بۆ هه رکه سیك بیه ویت له بهنده کانی.

خوای گه وه ده فره مووی: ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (غافر: ۱۵)، واته: خوای گه وه ژیان به فرهمانی خوای ده نیریت بۆ هه ر کام له بهنده کانی که بیه ویت.

له ئایه تیکی تر ده فره مووی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ (الشوری: ۵۲). واته: به هه مان شیوه ش ئیمه قورئانمان بۆ په وانه کردیت له لایه ن خۆمانه وه، که ژیان به خشه به دل و ده روون، له کاتی که که تو نه تده زانی قورئان چیه و ئیمان چیه، به لام ئیمه نه م قورئانه مان کرده رووناکی و نوریک که رینموونی هه رکه سیکی پی ده که یه ن که بمانه ویت له بهنده کانمان.

خوای گه وه لیږده دا پوونی ده کاته وه وه چی که قورئانه رۆح و نوور و ژيانه وه ی دلی پیوه بهنده، وه ژيانی جهسته ش له لایه ن مه لانیکه ته فرهمان پیکراو ده به خشریت، که واته هه رکه سیك پۆحی جهسته ی به بهردا کرابیته له لایه ن مه لانیکه ته وه، پۆحی دلشی رۆحی به بهردا کرابیته له لایه ن پیغه مبه ره وه که قورئانه، ده کات له هه ردوو ژیان سه رفرازه و هه ردوو ژيانه که ی چنگ که وتوو.

ھەر كەسىڭىش مەلانىكەت جەستەي پۇخى بە بەردا كرد، بە لام پۇخى قورئانى
 ۋەرنە گرتبىو، دەكات يەك جۆرە ژيانى ھەيە و ژيانىكى لە دەست داۋە كە ژيانى
 پاستە قىنەيە خۋاي گەۋرە دەفەرموۋى: ﴿أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
 يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ (الانعام: ۱۲۲).
 واتە: ئايا ئەۋكەسەي كە مردوۋە بە ھۆي بى باۋەپيەۋە، ئىنجا بە ھۆي ئىمانەۋە
 زىندوۋمان كىردەۋە و نور و پووناكىمان بۇ ساز كرد لە ژيانىدا كە قورئانە لە ناو
 خەلگىشدا پىي دەروات و ھەلسوكەۋت دەكات، ۋەكو ئەۋكەسە ۋايە كە لە ناو
 تارىكىە كاندا گىرى خۋاردوۋە و لىي دەرنەچىت؟!

خۋاي گەۋرە لە م ئايەتەدا نور و ژيانى پىكەۋە كۆكردۆتەۋە بۇ ئەۋكەسەي
 ئىمانى ھىناۋە، بۇ ئەۋكەسەش كە پىشتى كردوۋە لە دىنى خوا مردن و تارىكىايى
 پىكەۋە كۆكردۆتەۋە.

(ابن عباس) و ھەموو زانايانى تەفسىر لە بارەي ئەم ئايەتەدا ﴿أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا
 فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ فەرموۋىانە، واتە: مۇۋى كافر گومراپوۋە، ئىمە ھىدايە تماندا.

كە دەفەرموۋى: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ چەند شتى لە خۇ
 گرتوۋە:

يەكەم: ئەۋكەسە كە ئىماندارە نور و پۇناكىەكى پىيە پىي دەپوات، كەچى
 ئەۋانەي سەرلىشىۋاون لە ناو تارىكىدان، جا نمونەي ئەۋمۇفە ئىماندارە و ئەۋ
 سەرلىشىۋاۋانە ۋەك نمونەي كۆمەلە خەلگىك ۋايە كە لە شويىنكى تارىكىدا شەۋيان
 بەسەر داھاتوۋە و پىگايان لى وون بوۋە بۆيە پاۋەستاون.

دوۋەم: ئەۋكەسە بە نور و پووناكىەۋە بە ناۋياندا دەپوات ئەۋانىش بۇ
 پىۋىستى خۇيان نوۋى لى ۋەردەگرن.

سىيەم: ئەۋكەسەي خاۋەن نوۋە پۇژى قىامەت بەسەر پردى (صراط)دا
 دەپوات نوۋى خۇي بە دەستەۋيە لە كاتىكىدا موشرىك و منافىقەكان نوۋريان لى
 كوزاۋەتەۋە.

له سه‌ره‌تای باسه‌که‌مان که باس‌مان کرد خ‌وی گه‌وره ده‌فه‌رم‌وئی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴). نه‌و پای‌هی مه‌شه‌وره له بار‌هی نه‌م نایه‌ته‌وه نه‌وه‌یه خ‌وی گه‌وره ده‌بیته له‌م‌پر له نیوان بر‌وا و کوفر، له نیوان کافر و نیمان‌دار، له نیوان نه‌وان‌هی گو‌یر‌پای‌لی خوا ده‌که‌ن و له نیوان نه‌وان‌هی بی‌فرمانی خوا ده‌که‌ن، نه‌مه ووته‌ی (ابن عباس) و جمهوری زانایانی ته‌فسیره .
ته‌فسیریکی تریش هه‌یه بۆ نه‌م نایه‌ته نه‌ویش نه‌وه‌یه که خ‌وی گه‌وره نزیکه له دلی به‌نده‌کانی هیچ شتیکی لی‌ شار‌اوه نیه .

(الواحدی) له (قتاده) ده‌گی‌رتیته‌وه ده‌فه‌رم‌وئی: نه‌مه گون‌جاوه بۆ ته‌فسیری نه‌م نایه‌ته، چونکه وه‌لام‌دانه‌وه له دل‌دا هه‌ل‌ده‌قولیت، که‌واته وه‌لام‌دانه‌وه نه‌گه‌ر به دل‌ نه‌بیته جه‌سته هیچ سوودی نیه، چونکه خ‌وی گه‌وره به ناگایه به‌وه‌ی له ناو دلی مر‌وف‌دا چی هه‌یه ده‌زانیت وه‌لام‌ی داوه‌ته‌وه یان نا .

جا ووته‌ی یه‌که‌م وا ده‌رده‌خات نه‌گه‌ر که‌م‌ته‌ر خه‌میتان کرد له وه‌لام‌دانه‌وه‌ی خواو پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ، نه‌وکات خ‌وی گه‌وره ده‌بیته له‌م‌پر له نیوان مر‌وف‌ و دل‌یدا، بۆیه مر‌وف‌ه‌که ناتوانیت به‌ده‌م بانگه‌وازی خواو پی‌غه‌م‌به‌ره‌وه بجیت نه‌مه‌ش وه‌کو سزایه‌ک وایه بۆ مر‌وف‌ه‌که، چونکه حه‌قیان بۆ پۆشن بۆوه به‌لام وه‌لامیان نه‌داوه .

خ‌وی گه‌وره ده‌فه‌رم‌وئی: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الانعام: ۱۱۰)، واته: نئمه دل‌ و چاوه‌کانیان هه‌ل‌ده‌گی‌رتینه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن یه‌که‌م‌جار له سه‌ره‌تاوه باور‌پیان نه‌هینابوو .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رم‌وئی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ (الصف: ۵)، واته: کاتیک نه‌وان گو‌ییان بۆ پاستی نه‌گرت و له حه‌ق لایان‌دا، خ‌وی گه‌وره‌ش دل‌ه‌کانیان له خسته‌برد و مۆری پیدانا .

له نایه تیکی تر ده فره مووی: ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ﴾
(الأعراف: ۱۰۱)، واته: چۆن له پێشدا بپوایان به خوا نه بوو، هه ر واش بی باوه ر
مانه وه .

له نایه ته که دا مروؤ ئاگادار ده کاته وه که به دل وه لامی خواو پیغه مبه ر ﷺ
بدنه نه وه، نه گه ر چی به جه سته وه لامیان دانه وه، به لام با دلشی له گه لدابیت.
نهینیه کی تریش له نایه ته که دا هیه ئه ویش ئه وه یه که خوای گه وره شه رعی
ناردوو فره مانیشی به مروؤ کردوو کاری پی بکات، به هه مان شیوه ش قه ده ر و
ئیمان هینان به قه ده ری پیکه وه کو کردۆته وه خوای گه وره ده فره مووی: ﴿لَمَنْ
شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ (۲۸) ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (التکویر: ۲۸)
- (۲۹). واته: ئه م قورئانه یادخه ره وه یه، به لام بو ئه وانه تان که ده یانه ویت پێبازی
پاست و دروست بگرنه بهر، ویستی ئیوه ش نایه ته دی مه گه ر کاتیك خوای
به ره ردگاری جیهانیان بیه ویت.

ده فره مووی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ (۵۵) ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾
(المذثر: ۵۵-۵۶)، واته: ئه م قورئانه ئامۆزگاریه، ئه وه ی بیه ویت با یادی بکات و
شوینی بکه ویت، ئه و خه لکه ش یاده وه ری وه رناگریت و بیر له م پاستیانه ناکاته وه
مه گه ر ویستی خوای له سه ر نه بیت.

تۈنارزانى خىر لھ چى دايھ

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶)، واتە: جەنگ لە سەرتان بېرىداراوە کە شتێکی گرانە لاتان، بەلام لەوانە یە شتێکتان لا ناخۆش بێت کە چى خێرى تيا بێت بۆتان، ھەر ھەما لەوانە شە شتێکتان پى خۆش بێت کە چى شەرى تيا بێت بۆتان، بىگومان خوای گەورە دەزانىت خىر لە چى دايھ، ئىوھ نايزانن.

لە ئايەتێكى تر دەفەر مووی: ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۱۹). واتە: ئەگەر خۆشتان نەويست و لىيان بىزار بوون، ئەوھ دوور نىھ و دەشیت ھەزتان لە شتێک نەبیت و خوا بىکات بە مايەى خىر و بىرى زۆر و بى سنوور بۆتان.

ئايەتى يەكەم باسى جىھاد دەکات کە ھىزى توپەرى لە خۆگرتووە، ئايەتى دووھمىش باسى ژن خواستن دەکات کە ھىزى ئارەزووى لە خۆگرتووە، مەژۆ بەم ھىزە توو پەيىھى کە ھەيەتى لە لای گرانە بەرھەنگارى دووژمن ببیتەوھ لە نەفسى خۆى دەترسى، بەلام ئەوھى کە لە سەر نەفسى گرانە خىرى دنيا و قىامەتى ئەوى تيايە، ھەزىش دەکات بەرھەنگارى دووژمن نەبیتەوھ ئەمەش شەرى دنيا و قىامەتى ئەوى تيايە، بەھەمان شىوھەش ھەز ناكات ئافرەتێک بخوازىت لەبەر ھىندى پەوشت کە پىي خۆش نىھ، بەلام ئەو پەوشتانە خىرى بۆ ئەو تيايە کە چى ئەو بەم خىرو بىرە نازانىت، ھەز دەکات ئافرەتێک بخوازىت لەبەر ھىندى پەوشت کە پىي خۆشە ئەو پەوشتانەى ھەيە، بەلام ئەو پەوشتانە شەرى بۆ ئەو تيايە کە چى ئەو بەم شەپە نازانىت.

مرؤف هه ره كه خواي گه و ره وه سفى كردوه سته مكار و نه فامه، مرؤف به هه له داده چي ت نه گه ر وا ليكبداته وه كه شتيكي پي خوش بيت نه وشته بو نه وه به سووده، شتيكيشي پي ناخوش بيت و ايزانيت نه وشته بو نه وي سووده، به لكو نه وشته بو مرؤف به سووده كه خوا فه رمانى پي كردوه، نه وشته ش بي سووده كه خوا قه ده غه ي كردوه.

چاكرتين شت بۆ مړوځ كه سووډى تېدايېت گوږپرايه لى په روه ردگارپه تى به دل و
لاشه، وه خرابترين شتېش بۆ مړوځ بى سووډيېت بى فرمانى په روه ردگارپه تى،
نه گهر مړوځ به دليكى سافه وه گوږپرايه لى خوا بكات، نه وه هر شتيكى به سر بيټ
كه پيى ناخوش بيټ خيى بۆ نه و تيايه، به لام نه گهر گوږپرايه لى و به نډايه تى خوا
نه كات، نه و هر شتيكى پيى ناخوش بيټ شهرى بۆ نه و تيايه، هر كه سيك به
چاكي په روه ردگارپه بناسيټ ناو و سيفاته كاني بناسيټ، دلنيا ده بيټ كه نه و
ناخوشپانه ي كه به سهرېدا ديت خيرو قازانجى پيوهيه به لام نه و پيى نازانيت، به لكو
خير زياتر له وه دايه كه مړوځ پيى ناخوشه نه ك له وه ي پيى خوشه، چونكه هه موو
خيرو چاكيه ك له و شتانه دايه كه له لاي گرانه، هر وه ك چون هه موو زهره ر و
هيلاكي مړوځ له و شتانه دايه كه له لاي خوشه ويسته.

بۆ نموونە: بېروانە باخەوانىڭكى لىزان بەكارى باخەوانى، بېروانە كە چۆن
 ھەرشتىك بچىنىڭ ئۇ ۋە ئاۋى دەدات و خەرىكى دەبىت تاۋەكو درەختە كە پى
 دەگا، ئىنجا پۈۋى تىدەكات و دەچىت لقى گە لاكان دەقرتىنىت، چۈنكە ئۇ
 دەزانىت ئەگەر ھەروا لىي بگەرپىت، ئۇ ۋە بەرەكەي چاك نابىت، ئۇ ۋە لەۋ كارەيدا
 مەبەستى بە پىت و بەرەكەيەتى، جا كاتىك درەختە كە پى دەگات و لقەكانى
 دەلكىن بەيەكەۋە و تىكەل دەبن و بەرىش دەدات، باخەوانە كە دەچىت كە ئۇ
 لقانەي درەختە كە بى ھىز دەكات دەقرتىنىت، جا كە بە مەقەسى ئاسن لقەكانى
 ئەم درەختە دەبىرپىت و توۋشى ئازارى دەكات، مەبەستى چاكسازىيە بۆ درەختە كە
 نەك ئازاردانى، بۆ ئۇ ۋە ۋا دەكات تاكو بەرەكەي باش بىت و پىشكەشى پاشا
 بىرپىت، پاشان ھەروا بەخۇرايى ۋازى لى ناھىنىت، بەلكو ھىندى جار تىنى دەكات

ھەندى جارىش ئاوي دەدات، بەردەوام ئاوي نادا ئەگەر چى ئاودانى بەردەوام زوو دەپرسكىتى، پاشان ئەولق و گەلایانەي كە درەختەكەي پازاندۆتەو ە زۆرىكى لى دەقەرتىنىت، چونكە ئەوجوانىيە ناھىلىت بەچاكى پى بگات ھەروەكو درەختى تىرى و وینەي ئەو وایە، جا كە ئەو گەلا و لقە جوانەكەي بە مەقەسى ئاسن دەقەرتىنىت، مەبەستى چاكسازىيە بۆ درەختەكە، ئەگەر بىتتو ئەو درەختە وەكو گياندار ھۆشى ھەبايە، وا گومانى دەبركە ئەم باخەوانە دەيەوئ تىكى بدا و زەرەرى پىيگەيەنىت، كەچى لە پاستدا ئەم كارەي باخەوانەكە سوود بەخشە بۆ درەختەكە. بە ھەمان شىوہش باوكىكى دلسۆز بۆ پۆلەكەي خۆي، چاك دەزانىت چى چاكە بۆ پۆلەكەي، ئەگەر پۆلەكەي تووشى نەخۆشەك بىت بزانىت خوینی پىسى لىدەركرىت چاك دەبىتەو، دەچىت لای پزىشك نەشتەرگەرى دەكات بەوہي كە پىستەكەي دەبىت و تووشى ئازارى دەكات تاكو چاك بىتەو، ئەگەر بزانىت بە لىكردنەوہي ئەندامىكى چاك دەبىتەو، ئەندامىكى لىدەكاتەو، لە پاستىدا ئەم كارانەش دەكات بەزەيى بە پۆلەكەي دىتەو تاكو چاك بىتەو نەك پقى لى بىتەو، ئەگەر بزانىت سوود لەوہدايە ھەندى شت لە پۆلەكەي بسىنىتەو ئەوہ لىي دەسنىتەو، چونكە دەزانىت ئەگەر وانەبىت بەھۆي ئەم شتەو بە ھىلاك دەچىت، بەھەمان شىوہش ناھىلىت زۆرىك لە ئارەزوات ئەنجامبەدات، باوكەكە لەم كارەشيدا پقى لە پۆلەكەي نابىتەو، بەلكو بەزەيى پىدا دىتەو و خۆشى دەوئ بۆيە قەدەغەي دەكات لە شتى خراب.

جا خواي گەرە بە پەحمەرىن و ھەكىم ترىن و زانا ترىن كەسە، خواي گەرە بۆ بەندەكانى بە پەحمەرە لە خۆيان بۆ خۆيان، لە باوك و دايكيان بە پەحمەرە، مەرۆف كاتىك شتىكى بەسەرادىت پىي ناخۆشە ئەو خىرى بۆ ئەو تيايە، چونكە خواي گەرە ئاوپى بە خىرى لى داوہتەو، بەلام ئەگەر بىتتو مەرۆف خۆي كارى خۆي ھەلبرادايە ئەوہ نەيدەتوانى راپىپەپنىت، بەلام خواي گەرە بە انست و ھىكمەت و پەحمەتى خۆي كارەكانى مەرۆف دەبات بەپۆە، جا پىيان خۆش بىت يان نا، ئىنجا

مرؤفی ئيماندارى پاسته‌قينه که ناو و سيفاتى خواى ناسيبٽ، به هه‌موو حوکمىكى خوا پازيه هه‌ر چيه‌ک بيٽ، هه‌چ گله‌يى له حوکمى خوا نيه بلى: غه‌درى لى کردووم. به‌لام مرؤفى نه‌زان که خواى گه‌وره‌ى به ته‌واوى نه‌ناسيوه، گله‌يى له حوکمى خواو حیکمه‌تى خوا ده‌کات، ملکه‌چ ناکات بۆ حوکمى خوا، به‌لکو دزايه‌تى حوکمى خوا ده‌کات به عه‌قله گه‌نده‌له‌که‌ى خۆى، ئا ئه‌و مرؤفانه نه په‌روه‌ردگاريان ناسيوه نه به‌مه‌رامه‌کانيشيان گه‌يشتوونه.

هه‌ر کاتيک مرؤف سه‌رکه‌وتوو بوو له ناسينى خوا به چاکى په‌روه‌ردگارى خۆى ناسيبى، ئه‌وه له دنيا‌دا کامه‌ران و دل ئارام ده‌بيٽ پيش ئه‌وه‌ى بگات به ئاخيره‌ت، چونکه ئه‌و به‌رده‌وام له په‌روه‌ردگارى پازيه، پازى بوونيش له په‌روه‌ردگار دنيا بۆ مرؤفى خواناس ده‌کات به به‌هه‌شت، چونکه هه‌ر شتىكى به‌سه‌ر بيٽ ده‌زانيت له‌لاى خواوه‌يه و پيى پازيه، دلى ئارامه به حوکمى خواى گه‌وره، ئا ئه‌مه ئه‌وه‌يه که پازيه خوا په‌روه‌ردگارى بيٽ، ئيسلام دينى بيٽ، محمد ﷺ پيغه‌مبه‌رى بيٽ، هه‌ر که‌سى‌کيش ئه‌مانه‌ى لى نيته جى ده‌کات تامى ئيمانى نه‌چه‌شتوو.

پازى بوونى مرؤف به حوکمى خوا به گويره‌ى ناسينى دادپه‌روه‌رى و حیکمه‌ت و په‌حمه‌تى په‌روه‌ردگاريه‌تى، هه‌رکاتيک چاکتر ئه‌مانه بناسيت زياتر له خوا پازى ده‌بيٽ.

چونکه ئه‌و برپيارانه‌ى خوا به‌سه‌ر به‌نده‌کانيدا ده‌يدات له ده‌ورى ئه‌م چواره ده‌خوليته‌وه:

✽ العدل: دادپه‌روه‌رانه‌يه بۆ مرؤف.

✽ المصلحة: قازانج و به‌رژه‌وه‌ندى مرؤفى تيايه.

✽ الحکمة: به حیکمه‌ت و لي‌زانى خۆى فه‌رمان ده‌دات.

✽ الرحمة: به سۆز و به‌زه‌بیه له‌گه‌ل به‌نده‌کانى.

فه‌رمانه‌کانى خواى گه‌وره له‌م چواره ده‌رناچيت، هه‌ر وه‌ک پيغه‌مبه‌ر ﷺ له نزايه مه‌شه‌وره‌که‌يدا ده‌يفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بَيْدِكَ، مَا ضَرَفِي حُكْمُكَ، عَدْلِي فِي قَضَاؤِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ

أَنْزَلْتُهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبْعَ قَلْبِي، وَثَوْرَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي وَغَمِّي، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ، وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نَتَعَلَّمُ مِنْكَ؟ قَالَ: بَلَى، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهُنَّ أَنْ يَتَعَلَّمَهُنَّ))^(۱).

واته: خواجه من به ندهی توّم، کوپی به ندهی توّم، کوپی که نيزهک و کزیلهی توّم، نیوچه وانم به دهست توّیه، حووکم و بپارت به سه رمدا پابردوه، برپاره کانیشته به سه رمدا دادپه روه رانه یه، خودایه داوات لیده که م و لیّت ده پارپیمه وه به هه موو ناوه جوانه کانت که ناوت پیّ له خۆت ناوه، یان له قورئاندا ناردوئته خواره وه، یان فیّری که سیّکت کردوه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خۆت حه شارته داوه که قورئان بکه یته به هاری دلم، و نووری سنگم و په وینه وهی دلّ ته نگیم و لابه ری غه م و خه فته م، هه ر که سیّک نه و نزایه بکات نه وه خوای گه وره غه م و خه فته که ی لاده با و بوّی ده گورپیت به خوّشی - کاتیک هاوه لان نه مه یان بیست - فه رموویان: نه ی پیغه مبه ری خواته ﷺ خه لکی فیّری نه م نزایه بکه یین؟! پیغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: به لی، هه ر که سیّک گوّ بیستی بوو، پئویسته خه لکی تری لی فیّریکات

مه به ست له وهی که ده فه رمووی: (عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ)، نه مه هه موو نه و برپاران ه ده گریته وه که خوا ده یدا به سه ر به نده که یدا له سزا و ئازار و هوّی نه مانه ش، خوای گه وره دادپه روه ره له برپاره کانی، نه م برپاره ی خوا خیر ی بوّ ئیماندار تیا به، هه ر وه ک پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَقْضِي اللَّهُ لِلْمُؤْمِنِ قِضَاءَ إِلَّا كَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ))^(۲)، واته: سویند به وهی که گیانی منی

(۱) صحیح: رواه أحمد في مسند (۳۷۱۲)، ابن حبان في صحيحه (۹۷۲)، الحاكم في المستدرک (۱۸۷۷)، بق زانباری زیاتر بیوانه: السلسلة الصحيحة للشيخ الألباني (۳۸۳/۱).
(۲) صحیح: رواه مسلم (۲۹۹۹).

بەدەستە، خۋاى گەۋرە ھەر بېرپارىڭ بەسەر مەرۋفى ئىماندار بدات، ئەۋە خىرى بۆ
 ئەۋ تىايە، ئەمەش بۆ كەسى تر نىە جگە لە ئىماندار.
 ابن قىم دەفەر موى: پىرسىارم لە مامۆستاي بەرپىزمان^(۱) كرد: ئايا ئەمە بېرپارى
 گوناھىش دەگرىتەۋە؟ لە ۋەلامدا فەر موى: بەللى بە مەر جى خۆى، لە قسە كەيدا
 فەر موى (بە مەر جى خۆى) كە تايىبە تەندىە كانى گوناھ دەگرىتەۋە لە تەۋبە و
 ملكە چى و پەشىمانى و خشوع و زەلىلى و گريان و شتانى لەم جۆرە.

(۱) مەبەستى شىخ (ابن تىمىيە) يە.

پښتانه به دهست هیڼانی زوهد

مرؤف تامه زړو و ئیشتیاقی دوا پوژ نابیت تاکو واز له حه پامه کانی دنیا نه هیڼیت،
ناشتوانیت واز له حه پامه کانی دنیا بیڼیت مه گهر له م دوو پښتانه وه نه بیت:

یه که م: مرؤف بپوانیت و بیر بکاته وه له ناوچون و نه مانی خوشیه کانی نه م
دنیا وه بیقیمه تی و ئیش و نازاری و نه گیشتن به ئامانجی، که چی نه گهر مولک و
سامانیکی زوریشی هه بیت له م دنیا وه نه وه دواي نه م داخ و حه سره تی به دوا دیت،
ده بینین مرؤف هه موو هه ول و کوششی خوی ده دات بو نه وهی خوشیه کانی دنیا به
دهست بیڼیت، پیش به دهست هیڼانی دل گرانه و خه فه تی بو ده خوات، کاتیکیش
به دهستی ده هیڼیت هه ر دل گرانه و خه فه تی بو ده خوات، که له دهستی
ده رده چیت هه ر دل گرانه و خه فه تی لی ده خوات، نه م یه کیکه له و پښتانه ی
نه گهر مرؤف لی و وورده بته وه ده توانیت دوا پوژ بو خوی به دهست به یت.

دووه م: مرؤف بپوانیت و بیر بکاته وه له دوا پوژ، که پوژیکه هه ر دیت برانه وهی
بو نیه، بیر بکاته وه له خیر و به رکه تی دوا پوژ، ئینجا به راوردی بکات له گه ل نه م
دنیا ی نه و تیا ی دایه، هه ر وه ک خوی گه وړه ده فهرمووی: ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾
(الاعلی: ۱۷)، واته: ئاخیره ت چاکتره له دنیا و به رده وامه، وه کو دنیا نیه، به لام
نه م دنیا یه وه ک خه یالات وایه و ده بریته وه.

جا نه گهر به م دوو پښتانه دا بپوانیت دوا پوژ و بیر لی بکاته وه نه وه پوو ده کاته
کاری چاکه و چاکه هه لده بژیریت و وازیش له خراپه ده هیڼیت، ته بیعاتی هه موو
که سیکیش هه ر وایه که واز له شتیک ناهیت له به ر دهست دایت بو شتیک نادیار
که ئاماده نیه، مه گهر بزانتیت نه و شتهی ئاماده نیه به نرختره له و شتهی
ئاماده یه، نه وکات پوو له به نرخه کان ده کات.

به لام نه گهر هاتو شته بـى نرخه كهـى له سهر شته به نرخه كه هـلېژارد، نه وه يان نه و شته به نرخ داده نيټ يان حـز له شتى به نرخ ناكات، نه و دووانه ش هـردووكى به لگه يه له سهر بـى هـيزى نيمان و كهـم عه قلى و گه و جى نه و مړوفه، چونكه نه و كه سهـى ناره زوى له دنيا يه و پووى كردو ته دنيا، نه و كه سهـى يان بـړواى وايه نه م دنيا يه له دوا پوژ چاكتـره و هـر ده مـيـنـيـت، يان بـړواى وايه دوا پوژ له م دنيا يه چاكتـره و نه بـړاوه يه، جا نه گهر بـړواى و ابوو دنيا له دوا پوژ به نرخـتره نه وه نيمانى نيه، نه گهر بـړواشـى و ابـيـت دوا پوژ له دنيا به نرخـتره له گـل نه وه شـدا پووى له دنيا كـردوه، ده كات گه مـژه يه و مه سلـه حـتى خـوى نازا نيـت.

كه و ابوو مړوفـ له م دوو جوړه ده رنا چيـت:

چونكه هـلېژادنى دنيا به سهر دوا پوژدا، يان نه و كه سهـى نيمانى ته و او نيه، يان عه قلى ته و او نيه، بـړيه هاوه لاني ﷺ پيـغه مـبهـر دنيا يان پـشت گوى خـستـبو و نه يان ده هـيـشت مهـيلى دلـيان بـو دنيا بـړوات، به لكو وه كو به نديخانه سهـيرى دنيا يان ده كـرد نه ك وه كو به هـه شـت.

به پاستى نه و ان زاهيد بوون له دنيا دا، نه گهر مه به سـتيان دنيا بايه و دنيا يان بويسـتايه نه وه هـمـوو خـوشـيه كـانى دنيا يان بـو نه و ان فـهـراهم دهـهات، دهـبينـين پيـغه مـبهـر ﷺ كـليلى دهـرگـاى خـهـزـيـنه كـانى پيـشـكهـش كـرا، به لام نه و پـهـتى كـرده وه، هاوه لانـيشـى به هـمـان شـيوه دنيا يان نه گـوپـيه وه به دوا پوژ، چونكه نه و ان دهـيانـزاني كه نه م دنيا يه شويني حـهـسانـه وه نيه، به لكو شويني پيا پوـيـشـتنه، شوينيـك نيه مړوفـ به رده و ام تيـاي بمـيـنـيـته وه و دلـخـوش بـيـت پـى.

پيـغه مـبهـر ﷺ دهـفـهـرمووى: ((مالي وكدنيا، انما انا كراكيـ قام في ظل شـجـره ثم راح و تركها))^(١)، واته: من چيم له دنيا داوه، من له و دنيا هـر وه كـ رـپـيـوارـيـك و ام كه كه ميـك له ژيـر دارـيـكـدا دهـحـسـيـته وه و چاوى گهرم دهـكـات، پاشان دهـپوا و نه و داره به جـى دهـهـيـلـيـت.

هه روهما له فره مودهیه کی تر ده فره رموی ((مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا كَمَا يَدْخُلُ أَحَدُكُمْ أَصْبَعُهُ فِي الْيَمِّ فَالْيَنْظُرُ بِمَ تَرْجِعُ!))^(۱)، واته: دنیا له چاو دواپوژدا، وهکو نه وه وایه که یه که له ئیوه په نجهی بخاته ناو ده ریایه که بپوانیت که په نجهی چه ند ناو له گه ل خوی ده هینیت، دنیا ش له چاو دواپوژ به م شیوهیه.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَيَّنَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِירוْنَ عَلَيْهَا أَنهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾﴾ (یونس: ۲۴ - ۲۵). واته: بیگومان نمونهی ژبانی نه م دنیایه، هر له و بارانه ده چیت که له ناسمانه وه دامانباراندوه، جا به هویه وه پوهه کی زهوی گشه ده کات و به یه کدا ده چن - به رو بوومی خوی پیشکش ده کات - له و خوراکانه ی که هم خه لکی و هم ناژه لیش لئی ده خوات، هر کاتیک وای لی دیت زهوی، به جوانی نه خش و نیگاری خوی ده رده خات و خوی ده پازینیتته وه، خه لکه که ی و گومان ده بن به راستی هه میشه ده سه لاتداری ته واون به سهریدا - نا له و کاته دا که خه لکی پوو له گونا ه و تاوان ده که ن - نه وه فره مانئ ئیمه یان بۆ ده رده چیت له شه ودا یان له پوژدا، نه وسه وه کشتوکال دپوینه کراوی لی ده که ین، هر وه کو دوینی نه بو بیت، به و شیوهیه نایه ته کانی خومان پوون ده که ینه وه بۆ که سانیک که بیر بکه نه وه و تییفکرن، خوای گه وره ش بانگه واز ده کات بۆ به هشتی پر له شادی و ناشتی و ناسایش، هر که سی که خوای گه وره بیه ویت پینمونی ده کات بۆ ریگهی راست. له م نایه ته دا خوای گه وره باسی که می دنیا و وازهینان له دنیا ده کات، باسی به هشت ده کات و خه لکی بۆ بانگ ده کات.

دهفه رموی: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقَدِّرًا ﴿٤٥﴾ أَمْالُ الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾ (الكهف: ۴۵ - ۴۶)، واته: نهی پیغمبر نمونه یان بۆ بهینه وه که ژیا نی دنیا وه نه و ثاوی بارانه وایه که له ناسمانه وه ده بیارینین و پوهه کی زهوی به هویه وه به یه کدا ده لکین، له دوا ی ماوه یه کی که م - هه موو نه و پوهه و گژوگیاه - ده بیته پووش و په لاشیکی وورد و خاش، په شه با به م لاو به و لادا بلاوی ده کاته وه، خوا ی گه ورده ش ده سه لاتی به سر هه موو شتی کدا هه یه، مال و سامان و وه چه، زینه ت و جوا نی بۆ ژیا نی دنیا، به لام دلنیا بن کرده وه چاکه کان که به ره میان ده مینیتته وه پاداشتیان چاکتره لای په روه ردگارت و نومید و هیوا ی چاکتریشی لی ده کریت بۆ خاوه نه کانیا ن.

خوا ی گه ورده له نایه تیکی تر دهفه رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّما الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاهُهُ ثُمَّ يَسْحَقُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ

وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ (الحديد: ۲۰)، واته: چاک بزانی ژیا نی دنیا بریتیه له یاری و گه مه و پازاندنه وه و خۆ هه لکیشان له نیوان یه کتریدا، هه روه ها زۆر کردنی سامانی مال و منداله، جا نه وانه هه ر هه مووی وه کو بارانیکی به پیت وایه که ببیتته هوی به ره میکی زۆر، که گه شتیاره کان سه رسام بکات، له وه ودوا وشک بیّت و زهرد هه لگه ریّت، پاشان ووردو خاش بیّت و بکه ویّت، بیگومان له قیامه تیشدا سزای زۆر سه خت بۆ دنیا په رستان ئاماده یه، له و لاشه وه لی خۆشبوون و په زامه ندی له لایه ن خواوه ئیماندارانی چاکه خوازی لی به هره وه ده کریت، ژیا نی دنیا ش دوور له خواناسی و دینداری جگه له وه ی که بریتیه له پابواردنیکی که م شتیکی تر نیه، زۆر که سیش پیی غرور و ده ستخه رۆ ده بیّت.

هروه ها دهفه رموی: ﴿ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِخَيْرِ
مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ (ال عمران: ۱۴ -
۱۵). واته: ثاره زوی نافرت بوونی نه وهی ندرینه و خاوه نیه تی ثالتون و زیر و
زیوی نوره و زه به ند و نه سپی چاک و په سه ن، هروه ها مالان و زه وی و زاری
کشتوکالی بؤ خه لکی پازینراوه ته وه، نه وانه هه ر هه مووی نازونیعه تی ژیا نی دنیا ن،
خوای گه ورده ش بؤ چاکه کاران شوینی گه پانه وهی پازاوه و خویشی لای خو ی
ناماده کردوه - که به ه شته - نه ی محمد (ﷺ) به و خه لکه بلی: ثایا هه والی
چاکتر له و ناز و نیعه تنه تان پیپا بگه یه نه؟! - نه ویش نه مه یه - بؤ نه وانه ی
پاریزگار و خواناسن، لای په روه ردگاریان باخه کانی به ه شت ناماده یه بویان که
چه نده ها پووبار به ژیر دره خته کانیدا به به رده م کوشکه کانیدا ده پوات، مروف له گه ل
ژیانی نه بپاوه له گه ل هاوسه رانی پاکژدا و به دهم هه ست کردنی به رده وام
به په زامه ندی په روه ردگاریان ده گوزه رینن، بیگومان خوای گه ورده بینایه به
به نده کانی.

خوای گه ورده له ثایه تیکی تر دهفه رموی: ﴿ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴾ (الرعد: ۲۶)، واته: خه لکی دلخوشن به ژیا نی دنیا، له کاتی کدا که
ژیانی دنیا له به رانه ر ژیا نی دوا پوژ ته نها راپوار دنیکی که م نه بییت هیچی تر نیه.

خوای گه ورده ش هه په شه ی نوره توندی کردوه له و که سانه که به ژیا نی دنیا
پازین و پشتیان کردوه له ثایاتی خوا و به نیازی گه یشتن به خوانین خوای گه ورده
دهفه رموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا فِيهَا

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ (یونس: ۷- ۸). واته: به پاستی نه وانهی به ته مای ناماده بوونی به باره گای نیمة نین و پازی بوون به ژیا نی نه م دنیا به و دلیان پییه وه به نده، نه وانه بی ناگان له نایه ت و دروستکراوه کانی نیمة، نا نه وانه شوین و جیگه یان ناگره به هوی نه و کارو کرده وانهی که ده یکن.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلُمُ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (التوبة: ۳۸)، واته: نهی نه و که سانهی نیمانتان هیناوه نه وه بچی کاتیک پیتان ده گوتری پاپه رن له پیناو خودا، نیوه له شتان گران ده بیت و ده لکین به زهویه وه، نایا پازین به ژیا نی دنیا و به گرنگتری ده زانن له ژیا نی نه براوهی دوا پوژ له به هه شتی به ریندا، بیگومان ژیا نی دنیا به راورد له گه ل ژیا نی پر له شادی دوا پوژ نور که م ته مه ن و که م خو شیه.

مروژ به نه ندازهی پازی بوونی به دنیا و دل به ند بوونی به دنیا له شی گران ده بیت له به ندایه تی و کارکردن بۆ دوا پوژ نه م نایه ته ش به سه بۆ نه و که سهی باوه ش به دنیا نه کات: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ﴾ (الشعراء: ۲۰۵ - ۲۰۷). واته: باشه نه گه ر چه ندان سال پاپویرن، پاشان نه گه ر نه و هه ر په شه و سزایه ی که له وان کراوه هاته دی و پیش هات، ده توانن چی بکن، نه وسا نیتر نه و پاپواردنه ی دنیا یان هیچ فریا یان ناکه ویت و بی سوود ده بیت بویان.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ (یونس: ۴۵). واته: پوژیک دیت خوا هر هه موویان کو ده کاته وه، واهه ست ده که ن ته نها سه عاتیک له پوژیان پیچوه هه موویان یه کتر ده ناسنه وه.

هه روه ها ده فهرمووی: ﴿كَانَ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَمَهْلُ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾ (الأحقاق: ۳۵). واته: نه و پوژدهی که به لئینان دراوه تی هه ر کاتیگ پیشهات واده زانن ته نها ساته وه قتیگتان له پوژیکدا پیچوه، نه مه به لئین و په یام و پاگه یاندنیکی ته واوه، جا نه و کات مه گه ر ته نها تاوانباران وه کو گونا هکاران نین که تیاده چن؟!

له ئایه تیکی ترده فهرمووی: ﴿سَأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ (۴۲) ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾ (۴۳) ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا﴾ (۴۴) ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا﴾ (۴۵) ﴿كَانَ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ (۴۶) ﴿(النازعات: ۴۲-۴۶)﴾، واته: پرسیا رت لی ده که ن - نه ی محمد(ﷺ) - ده رباره ی قیامت که که ی و چ کاتیگ به رپا ده بییت؟ جا تو له کو ی ده زانیت که ی به رپا ده بییت!! تو له کو ی و نه و باسه له کو ی؟ بیگومان کوتایی دنیا و بهر پابوونی قیامت، هه ر په روه ردگار ده یزانیت، بیگومان نه رکی تو ته نها بیدار کردنه وه ی نه و که سانه یه که له و ساته ده ترسن، نه و پوژدهی که قیامت به رپا ده بییت، بی باوه رپان وا ده زانن که ته نها سه ر له ئیواره یه ک یان سه ر له به یانیه ک دریژی ژیا نی دنیا یان چیژتوو.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾ (الروم: ۵۵)، واته: نه و پوژدهی که قیامت به رپا ده بییت تاوانباران سویند ده خون - که ژیا نی دنیا یان - ته نها کات ژمی ریک بووه.

وه ده فهرمووی: ﴿قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنُكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۲ - ۱۱۴). واته: خوای گه وره لئیان ده پرسیت: نه وه چه ند ساله له دنیا دا ژیا نتان برده سه ر؟ ده لئین: پوژیک یان که متر له پوژیک، له و که سانه بپرسن که بیرو هو شیا ن لای خو یانه و حسابی ژماره کان ده که ن، خوای گه وره پییا ن

ده فـرموى له ٲاسـتـيدا مانـه وهـتان له دنـيـادا هـر زـور كهـم بـوه، نهـگـر بهـ ٲاسـتى دهـتانـزانى؟

هـر وهـهـدا دهـ فـرموى: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝١٠٢﴾
 يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝١٠٣ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
 إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝١٠٤﴾ (طه: ١٠٢ - ١٠٤)، واته: ٲوژٲكـ ٲـيٲ فـوو دهـ كـريٲ بهـ (صـور) دا
 نهـو ٲوژدهـ تاوانـباران چـاويـان كوٲـر و شـين هـهـلگـهـراوهـ، بهـچـهـ چـٲ بهـ يـهـك دهـلٲـين:
 تهـنها دهـشهـو نهـبيٲ لهـ دنـيـادا هـيچى ترـتان ٲـيچـوهـ، ئيـمهـ چـاك دهـزانـين سهـرهـنـجام
 چى دهـلٲـين: تهـنها ٲوژٲكـ نهـبيٲ هـيچى ترـتان ٲـيـنهـچـوهـ.

بۇ توۋشى نەھامەتى دەبىت

بىنچىنە ھەموو خىرىك ئەۋەيە كە بزانى ھەر شتىك خوا حەز بىكات دەبىت، ھەر شتىكىش خوا حەز نەكات نابىت، ئەۋكات دۇنيا دەبى كە ئەۋ شتە چاكانە ھى بەسەرت دادىت لە بەخششى خۋاى گەۋرەيە، بۆيە سوپاسى لەسەر دەكە ھى ۋەلى بەندايەتى بۇ كەچ دەكە ھى تاكو لىت نەبىتتەۋە، دۇنياش دەبى كە ئەۋ بەلەيانە ھى بەسەرت دادىت، سزاي خۋاى گەۋرەيە بۇ تۇ، بۆيە دەپاىتتەۋە لى ھى كە لىت توۋرە نەبىت ۋە رامۇشت نەكات.

زانايان كۆكن لەسەر ئەۋە ھى كە ھەر خىرىك توۋشى مۇۋ دەبىت ئەۋە پىشتىۋانى خۋاى گەۋرەيە بۇ ئەۋ مۇۋە، ھەر بەلەيەكىش توۋشى مۇۋ دەبىت، ئەۋە ۋە رامۇش كەردنى خۋاى گەۋرە بۇ ئەۋ مۇۋە.

ۋە دەلەن: سەرفرازى خۋاى گەۋرە بۇ مۇۋ، ئەۋەيە كە نەت سىپىرتتە نەفسى خۇت، زەلەل كەردنى مۇۋىش ئەۋەيە ۋە رامۇشت دەكات ۋە دەت سىپىرتتە نەفسى خۇت.

كە ھەموو خىر ۋە چاكەيەك بە دەست خۋايە ۋە بە دەستى كەس نىە، كەۋاتە كىلى دەركاى ئەۋ خىر ۋە چاكانە نزا ۋە ملەكەچى ۋە پوۋكەرنە خۋاۋ خۇشەۋىستى ۋە ترسى خۋايە، ھەر كاتىك بەندە ئەۋ كىلە ھى بە دەست ھىنا دەتۋانىت دەركاگە بىكاتەۋە، ھەر كاتىكىش ئەۋ كىلە ھى بە دەست نەھىنا ئەۋە دەركاى خىر ۋە بەخشش بە ئەۋ ناكىرتتەۋە بە غەيرى ئەۋ دەكرىتتەۋە.

پىشەۋاى ئىمانداران (عمر بن الخطاب) دەفەرمۇ: من غەمى ۋە لامدانەۋە ھى ئەۋ نزاينەم نىە كە دەيكەم، بەلكو غەمى نزاكەم ھەيە، چونكە ئەگەر بە پوختى نزام كەرد ئەۋە بىنگومان گىراۋىش دەبىت.

بە ئەندازە ھى نىەت ۋە تىكۇشان ۋە ترس ۋە خۇشەۋىستى مۇۋ خىرو بەرەكەت ۋە يارمەتى خوا دادەبەزىت، بەھەمان شىۋەش بە ئەندازە ھى پىشت تىكەردنى مۇۋ لە

دٲنٲى آوا تووشى ئازار و به لا ده بٲٲ.

آونكه آواى گوره زور زانا و دانا و به آىكمه ته، كى شىاوى سه رفرازى بٲٲ سه رفرازى ده كات، كى شىاوى سه رگه ردانى بٲٲ سه رگه ردانى ده كات، آونكه زانا و به آىكمه ته.

هر كه سٲك كه تووشى سه رگه ردانى بووه، هوى كه كهى نه وه يه كه نزا و ملكه چى و سوپاسى آواى نه كردووه، هر كه سٲكى ش كه سه رفراز بووه هوى كه كهى نه وه يه كه به كاره كانى آوى هه لساوه، نزا و ملكه چى و شوكرانه بٲٲى آواى كردووه. سه رى نه مانه ش هر هه مووى ئارامگرتنه، آونكه ئارامگرتن له ئيماندا وه كو سه ر وايه بؤ لاشه، كه هر كاتىك سه ر نه ما زيانى ش نامٲٲٲ.

خەرمانى ھى دىل

- ♥ گەرەتتىن سىزا كە بەسەر مۇقدا بىت دىل پەقى و دور بونىھى ھى ھى.
- ♥ ئاگر دروست كراو ھى بۇ تاواندەنە ھى دىل پەقى.
- ♥ دورترىن دىل ھى خاى گەرە دىل پەقى.
- ♥ ئەگەر دىل پەقى بوو چا كوئىر دەبىت بەرانبەر ھى.
- ♥ چوار شت ھى ھى دىل مۇق پەقى دەكات ئەگەر زىاد ھى پىويست ئەنجامدرا:

۱. زۇر خواردن.

۲. زۇر خەوتىن.

۳. زۇر قسە كرىن.

۴. زۇر تىكەل بوونى خەلگى.

ھەرەكەت چۇن جەستە ئەگەر نەخۇش كەوت تام و سود ھى خواردن و خواردەنە ھى ھى رىناگرىت، بەھمان شىوھش دىل ئەگەر بە ھى ھى ھى زوات نەخۇش كەوت سود ھى ئامۇزگارى ھى رىناگرىت.

♥ ھەر كەسىك دەپە ھى دىل ساف بىت، با كوئىرپە ھى ھى پىش كوئىرپە ھى ھى زواتى بخت.

♥ دىل بە ئەندازە ھى پەپەست بوونى بە ھى زواتە ھى دور دەكە ھى ھى ھى خاى گەرە.

♥ دىلەكان دەفرە ھى خاى گەرە ھى ھى زەویدا، خۇشە ھى ستىرىنىان ئەپە ھى ھى ساف و بىگەرە و پاكە.

♥ خەلگى دىلەكان سەرقال كرىو ھى دىئاو، ئەگەر بىتو دىلەكان سەرقال كەن بە ھى ھى ھى چا پۇشن دەبن بە ئايات و نىشانەكانى ھى، ھى كامەران و ئاسودە دەبن.

♥ ئەگەر دىل ۋە دەروون بە ۋىردى خوا خۇراك بىرئىت، بە بىر كىرگەن ۋە لە دروست كراۋەكانى خوا ئاۋ بىرئىت، پاكىش بىرئىت ۋە لە خراپە، ئەۋكات ئەۋ دىلە بەختەۋەر دەبىت ۋە شتى سەير دەبىنئىت، حىكمەتى بۇ دىت.

♥ مەرج نىيە ھەر كەسىك خۇي پازاندېۋە بە زانست ۋە حىكمەت ۋە بلىمەتى ئەۋە ئەۋ كارانە پىر بە پىستى بىت ۋە زانا ۋە بە حىكمەت ۋە لىزان بىت، بە لكو ئەۋ كەسانە زانا ۋە بلىمەت ۋە لىزانن كە دلىان زىندوۋ دەكەنەۋە بە كوشتنى ھەۋاۋ ئارەزۋاتيان.

بەلام كەسىك دلى بكوژى ۋە ھەۋاۋ ئارەزۋاتى زىندوۋ بىكاتەۋە، ئەۋە زانست ۋە بلىمەتەكەى بە تالە ۋە تەنھا زمانى درىژە ۋە ھىچى تر.

♥ دىل بە بى ئاگايى ۋە نەترسان لە خوا كاۋل دەبىت، بە ياد ۋە ترسى خواش ئاۋەدان دەبىتەۋە.

♥ ئەگەر دىل پىشتى كىرە سىفرەى دنيا ئەۋە داۋەتى خوانى ئاخىرەت دەكرىت، بەلام ئەگەر پازى بوۋ بە سىفرەى دنيا ۋە پوۋى تىكرىد، ئەۋە خوانى ئاخىرەتى لە چىگ دەچىت.

♥ تامەزىۋى گەشتن بە خوا ۋەك شەمالىكە ھەلدەكات بەسەر دىلدا ۋە ئاگرى دنياى تيا دەكوژىنئىتەۋە.

♥ ھەر كەسىك دلى پەيوەست بىت بە خوا ئەۋە ئاسۋودە ۋە كامەران دەبىت، ھەر كەسىكىش دلى پەيوەست بىت بە خەلكى ئەۋە دىل تەنگ ۋە نىگەران دەبىت.

♥ خۇشەۋىستى خوا ناچىتە دلىك كە خۇشەۋىستى دنياى تيا بىت، مەگەر حوشتر بەكونى دەرزىدا بىرات.

♥ ئەگەر خۋاى گەۋرە بەندەيەكى خۇش بويت، ئەۋە خۇشەۋىستى خۇي دەخاتە دلى، ھەلىي دەبىژىت بە بەندەى خۇي، تاكو ۋاى لىدئىت، ھەموۋ غەمى

دەبىتتە پەزىلەتلىك خۇش، زامانى بە زىكرى خۇش تەپ دەكات، ئەندامەكانى دەكاتە خىزمەتى.

♥ دىل نەخۇش دەكەيىت ھەر وەك چۆن لاشە نەخۇش دەكەيىت، شىفا و دەرمەنەكەشى تەوبە و پەشىمانىيە، دىل ژەنگ و ئىل دەبىت ھەر وەك چۆن ئاويىنە ئىل دەبىت، پاك بوونەوۈكەشى بەزىكرى خۇش، دىل پۈت دەبىت ھەر وەك چۆن لاشە پۈت دەبىت، پۇشاكەكەشى تەقۇايە، تىنى و بىرى دەبىت ھەر وەك چۆن جەستەي مۇۋەبىرى و تىنى دەبىت، خۇردن و خۇردنەوۈكەشى ناسىن و خۇشويىستىن و تەوۈكول و گەپانەوۈيە بۇ لاي خۇش گەورە.

♥ نەكەي بى ئاگا بىت لەو خۇشەي ئەجەلى بۇ ژىانت دانائە، بۇ پۇز و ھەناسەكانت ماۋەي دانائە، ھەموو شىك جگە لەو لىت جىا دەبىتەو، تەنھا خۇشە ھەرگىز لىت جىانابىيەو و بەردەوام پىۋىستى پىيەتى.

♥ ھەر كەسك كارەكانى دىيى سىپاردەي خۇشەي، يان مىندالەكانى يان ترسى ھەژارى يان پىزگار بوون لە دوۋىمنى سىپاردەي خۇشەي گەورە و پىشتىوانى پى بوون پىزى بوونەوۈكە خۇشەي دىيى كارەكانى خىستە بەردەستى خۇشەي و بىرىستى و بىرىارەكانى ئەو پىزىش بوون، ئەو كات نىگەران و غەمگىن و خەفەتبار نابىت، بەلام ھەر كەسك بە بىرىارى خۇشەي پىزى نەبىت لە نەفسى خۇشەي پىزى بىت، توۋشى بەد بەختى و شەۋانى گۈزەران و ماندوۋ بوون دەبىت و ژىانى نىگەران دەبىت، دىل تەنگ دەبىت، كارى چاكى بۇ نايەت، نىازەكانى بۇ نايەتە دى، ئىسراحت لە خۇشەي ناكات.

خۇشەي گەورە پىگى گەيشتن بە پەزىلەتلىك خۇشەي ئاسان كىردوۋە بۇ بەندەكانى بە پەردەي بەرپۈەبىر داپۇشىو، جا ھەر كەسك بە بىرىارى خۇشەي پىزى و پىزى بىت لەو شىتانەي بۇ دىيى كارەكانى بىسپىرەتە خۇشەي، ئەو پەردەيە لادەچىت و مۇۋەكە دىل ئارام و ئاسوۋە دەبىت.

♥ هه كه سٲك سه رقآل بٲت به نه فسى خوى ئاگآى له خه لكى نامٲنٲت، هه ره كه سٲكش سه رقآل بٲت به په روه ردگارى ئاگآى له نه فسى خوى نامٲنٲت.

♥ په زامه ندى ئه وه يه دلى پازى بٲت به برپاره كانى خواى گه وره.

♥ خه لكى له دنيا تووشى ئٲش و ئازار ده بن به ئه ندازهى په يوه ست بوونيان به دنياوه.

♥ دل شهش شت هه يه وه كو نيشتمانى خوى تيايدا ده خولٲته وه، ئه م شهشهش سيانيان نزم و بٲ پٲزه، سيانيشيان به رز و به پٲزه.

سيانه نزم و بٲ پٲزه كه ئه مانه ن:

١. دنيايه كه خوى بٲ پازاندٲته وه.

٢. نه فسٲه تى پٲى ده لٲت ئه وه بكه ئه وه مه كه.

٣. ئه و دوژمنه يه تى كه شه يتانه وه سوه سهى بٲ دروست ده كات.

ئه م سيانه به رده وام له دلى مرؤفى خراب دادٲن و ده چن.

سيانه به رز و به پٲزه كه ش ئه مانه ن:

١. زانستٲكه شتى خراب و پاستى بٲ پٲشن ده كاته وه.

٢. عه قله كه پٲگآى پيشانده دات.

٣. خودايه كه كه ده بپه رستٲ.

ئه م سيانه ش به رده وام له دلى مرؤفى چاكدا دٲن و ده چن.

♥ شوٲنكه وتنى هه واو ئاره زوات و ئومٲدى درٲژ به دنياوه تٲكدهرى هه موو كارٲكه، چونكه مرؤف كه شوٲنى هه واو ئاره زوات كه وت چاوى كوٲر ده بٲت له ئاست حه قدا، ئومٲد بوونى به دنيا دوا پٲژى له بٲره ده باته وه، ده بٲته پٲگر له كار كردن بٲ دوا پٲژى.

♥ ھەر كاتىك خاۋى گەرە بىيەۋىت چا كە يەك لە گەل بەندە كەيدا بىكات، واى
لەندە كات دان بە ھەلە كانىدا بىئىت، خەرىك نە بىت بە ھەلە خەلگى، بەخشندە بىت
بە وشتانە ۋە لەلەيتى، تەماعى لە مال و سامانى خەلگى نە بىت، ئارام بىگىت لە سەر
ئىش و ئازارى دىنيا، بەلام ئەگەر خاۋى گەرە بىيەۋىت سزاي بدات ئەمانە ۋە بۆ
پىچەوانە دەكات.

♥ سەرفرازى مەۋقە لە سى شت دايە:

۱. ناسىنى سىفاتە بەرز و بلندەكانى خوا، چونكە بە ناسىن و خۆشەۋىستى خوا
ئىرادە ۋە زىاد دەبىت.

۲. وورد بوونەۋە لە بەخششەكانى خوا، چونكە بە وورد بوونەۋە لە بەخششەكانى
خاۋى گەرە زىاتر ملەكە چ و شوكرانە بىزى دەبىت.

۳. بىر كەۋتەنەۋە گوناھەكانى، چونكە بە بىر كەۋتەنەۋە گوناھ و تاۋانەكانى زىاتر
پەشىمان دەبىتەۋە ۋە تەۋبە دەكات.

جا سەرقال بوون جگە بەم سىانە مەۋقە توۋشى ۋە سۈەسە و نىگەرانى دەكات.

ھەركەسىك پەۋبەكە دىنيا و دلى پىيەۋە پەيۋەست بىت، ئەۋە دىنيا بى پىز
سەيرى دەكات و دەيكات بە خەزمەتكارى خۆى، ھەركەسىكىش پىشت لە دىنيا بىكات،
ئەۋە دىنيا بەگەرەۋە دەزانىت و دەبىت بە خەزمەتكارى.

گەشتىار بە شەۋخوۋى و تىكۆشان و ماندوۋىيون گەشتەكە ۋە تەۋاۋ
دەكرىت، بەلام ئەگەر گەشتىار خاۋى لىكرد و لە پىگادا شەۋان خەۋت، ئەۋە چۆن
دەگاتە مەبەستى؟

نمونه‌ی زانای به‌دعه‌مهل

هەر زانایه‌ک دنیا ویست بیټ، نه‌وه قسه‌ی ناحق به ناوی خوا بلاو ده‌کاته‌وه و فتوا به پټی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌دات.

چونکه زۆریک له خه‌لکی فه‌رمانه‌کانی خوایان پټی خو‌ش نیه، به تایبه‌ت ده‌سه‌لاتداران و سه‌رکرده‌کان، نه‌وانه‌ی شوینی هه‌واو ئاره‌زواتی خو‌یان که‌وتونه، چونکه نه‌وان ناگه‌ن به مه‌به‌سته‌کانیان مه‌گه‌ر له پ‌یگایه‌کی گه‌نده‌ل که پ‌یچه‌وانه‌ی حق بیټ، جا هه‌ر کاتی‌ک زانا و دادوه‌ر هه‌زیان له پ‌له وپایه و ده‌سه‌لات بوو و پوویان کرده هه‌واو ئاره‌زوات، نه‌وه ناگه‌ن به مه‌به‌ستیان مه‌گه‌ر به پ‌یگایه‌ک نه‌بیټ پ‌یچه‌وانه‌ی حق بیټ، به تایبه‌ت نه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌کی گومانای ده‌ست که‌وی، نه‌وکات ئاره‌زوات وای لی‌ده‌کات نه‌و گومانه‌ی بکات به به‌لگه‌ی کاره‌که‌ی بۆیه هه‌وا و ئاره‌زوات وای لی‌ده‌کات راستی لی‌ وون بیټ، نه‌گه‌ر چی له پ‌استیدا حق پوون و ناشکرایه هه‌یچ گومانی تیا نیه، به‌لام چای به‌رانبه‌ر به حق کویره بووه بۆیه پ‌شتی تی‌کردووه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له دلی خویدا ده‌لیت: ده‌ی ده‌ی ته‌ویه‌ک ده‌که‌م خوا لی‌م خو‌ش ده‌بیټ!! خ‌وای گه‌وره ده‌رباره‌ی نه‌وانه و وینه‌ی نه‌وانه‌ش ده‌فه‌رمووی: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْنِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الاعراف: ١٦٩). واته: جی نشینانیکی به‌دفعه‌پ هاتنه جی‌گایان، کتیبه‌که‌ی خوایان به‌میراتی وه‌رگرت، نه‌وانه په‌لاماری که‌ل و په‌لی هه‌رامی نه‌م دنیا‌یه‌یان داوه و ده‌شیان گوت: خوا لی‌مان ده‌بو‌ریټ، نه‌گه‌ر دیسانیش له شتی‌ک ده‌ستیان گیربایه وه‌ریان ده‌گرت، باشه ئایا نه‌وانه له‌و کتیبه‌دا په‌یمان‌یان لی‌ وه‌رنه‌گیراوه که به‌ناوی

خواوه شتیک نه لین جگه له حق؟ خو هه رچی له و کتیبه دا هیه نه وانه خویندیا تۆته وه و ده یزانن!!

خوا ی گه وړه لیږده دا نه وه پوون ده کاته وه که نه وانه پوویان کړدۆته هه رامی دنیا، له کاتیځدا که ده یان زانیش لییان هه رام کراوه، ده شیان گووت: خوا لیمان خو ش ده بیٲ.

به لکو نه وانه سوور بوون له سه هه رام، هه رکاتیځیش چه نگیان بکه و تابه به تامه زړیبه وه ده یان لۆشی، جا کاتیځ نه م کاره یان نه نجامده دا ده شیان گووت: نه م هه کوکی خوایه و دینی خوایه خوا هه رمانی پی کړدوین.

که چی ده شیان زانی حوکم و دینی خوا پیچه وانه ی نه م کارانه ی نه وانه، یان جاری وا هه بوو ده یان گووت: نه م کارانه هه لاله به بی نه وه ی هیچی لی بزنانن به ناوی خواوه قسه یان ده کړد، به لام نه وانه ی له خوا ترسن ده زانن دوا پوژ چاکتر و نه براوه تره له دنیا، هه ر بویه ش هه واو ئاره زوات و سه روهت و سامانی دنیا وای لیینه ده کړدن دوا پوژ له بیربکه ن.

جا بو نه وه ی مرو ف سه هه رفزان بیٲ پیویسته ده ست به قورئان و سوونه ته وه بگریٲ و پشت به نویژ و ئارامگرتنه وه بگریٲ، بپوانیٲته که می دنیا و زوو له ناو چوونی، وه بپوانیٲته به رده وامی دوا پوژ و پی ش هاتنی.

ئانه م هه ردیکه که تووشی زانایان ده بیٲ، نه گه ر پوو بکه نه دنیا و شوینی سه روهت و سامان و هه واو ئاره زوو یان بکه ون، نه م ئایه ته ش باسی نه وان ده کات تاکو ده گاته ئیره: ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفْهَلْ كُنَّا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (١٧٢) وَكَذَٰلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٦﴾ وَآتَلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايِينَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٧﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحِمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَٰلِكَ ﴿(الاعراف: ١٧٥ - ١٧٦). واته: - نه ی محمد -

ھەوالى ئو كەسەيان بەسەردا بخوینەوھە كە فەرمانى خۇمان پېبەخشى بوو، كەچى
ئەو خۇى لى دامالى و خۇى لى دوورە پەريز گرت، ئەوسا ئىتر شەيتان شوپنى
كەوت و دايە پېش و چووه پېزى سەر لېشيووان، خۇ ئەگەر بمانويستايە ئەوھ بەو
ئايەت و فەرمانانە بەرزمان دەكردەوھ، بەلام ئەو خۇى چەسپان بەزەويەوھ
شوپنى ھەواو ئارەزووى خۇى كەوت، جا نمونەى ئەو جۆرە كەسانە وەكو نمونەى
سەگ وايە ئەگەر دەرى بكەيت و پيايدا ھەلېشخيت ھەناسە بركييەتى، زمان
دەردە كيشت ياخود ئەگەر وازى لېبھنيت ئەوھ ھەر ھەناسە بركييەتى.

ئەمە نمونەى زاناي خراپە كە كار بە زانستەكەى ناكات، بپوانە ئەم ئايەتە
لە چەند پووهوھ سەرزەنشتى زاناي خراپ دەكات:

يەكەم: دواى ئەوھى زانستى بە ئىسلام بوو ئىنجا پىشتى تىكرەد و گومراپوو،
كوفرى بەسەر ئىماندا ھەلېژارد نەك بەنەفامىەوھ، بەلكو بەعەمدى.

دووهەم: بەشىوھىكى وا پىشتى لە ئىمان كردوھە كە جاريكى تر نەگەريئەوھ
سەرى، ھەر وەك چۆن مار لەكيفكەى دەردە چىت ئەويش بەھەمان شيوھ، ئەگەر
ئومىدى تيامابايە ئەوھ بەم شيوھ لە ئىسلام دەرجوو.

سىيەم: شەيتان گەيشت پىتى كە وەك نىچىرىك پراوى كرد.
چوارەم: دواى ئەوھى حەقى دۆزيەوھ ئىنجا گومراپوو، واتە: گومراپوو لەزانست و
نيەت، كە دەكاتە بەفەساد چوونى نيەت و كرەدەوھەكان، بەفەساد چوونى زانست و
بيرو باوھرى.

پېنجەم: خواى گەورە نەيدەويست بەزانست بەرزى بكاتەوھ كە ببىت بە ھۆى
تياچوونى، چونكە ئەگەر راي نەپەپىنيت دەبىت بەسزا بۆى، ئەگەر بىتوو زانا
نەبايە چاكتر بوو بۆى و سزاي كەم تر دەبوو.

شەشەم: خواى گەورە گەمزەيى ئەو پووندەكاتەوھ، كە بى نرخی لەسەربەنرخ و
بەرزى ھەلېژارد.

ھەتتەم: جا كە بى نىرخەكەى ھەلېژاردوۋە وانەبىت بە تەنھا فېكرىك يان قىسەيەك بىت، بەلگە ئو پوۋى كىرەتە دىنيا و كىرەتەيە تىە بارەگەى خۆى، چۈنكە بىنچىنەى ماناى (إخلاق) واتە: مانەۋەى بەردەوام لە شوپىنىك، ھەر ۋەك ئەۋە وايە گوترايىت: پوۋى كىرە زەۋى، لەۋ بارەيەۋە دەگوتىرى: فلان كەس لەم شوپىنەدا دەمىنىتەۋە ئەگەر لەۋى مايەۋە.

ھەتتەم: ۋازى لە ھىدايەتى خوا ھىناۋە پوۋى كىرەتە ھەۋا ۋارەزۋى خۆى، ھەۋا ۋارەزۋى كىرەتە پىشەۋاى خۆى و شوپىنى كەۋتوۋە.

تۆيەم: خۋاى گەرە بە سەگى چۈندۋە كە بى نىرخىن ئازەلە، نەفس نىزىمىن ئازەلە، چاۋ چىنۇك تىرىن ئازەلە بۆيە ناۋىراۋە بە سەگ.

دەيەم: تامەزىۋ و بى ئارام بوۋى لەسەر دىنيا، خۋاى گەرە چۈندۋەيەتى بە ھەناسەبىكى ۋ ھانكە ھانكى سەگ لەكەتى دەر كىرىنى ۋ ۋازىلەيتەنى، بەھەمان شىۋەش ئەۋ كەسەش ئەگەر ۋازى لىبەيتەندىرەت ھانكە ھانكىەتى بۇ دىنيا، ئەگەر ئامۇزگارىشى بىكىرى ۋ رىي لى بىگىرەت ھەر ھانكە ھانكىەتى بۇ دىنيا، بەردەوام تامەزىۋ ۋ ھانكە ھانكىەتى بۇ دىنيا ۋەكە سەگ.

(ابن قتیبە) ھە دەفەر مەۋى: ھەموو گىيان لەبەرەك ھانكە ھانكىەى پى دەكەۋىت لە كەتى مەندۋوبوۋن و تىنۋەيتەدا جگە لە سەگ نەبىت كە بەردەوام ھانكە ھانكىەتى لەكەتى مەندۋوبوۋنىەتى ۋ لەكەتى ئىسراھەتەدا، لەكەتى تىنۋەيتەتى ۋ لەكەتى تىر ئاۋىشەدا، بۆيە خۋاى گەرەش نەۋنەى ئەم كەفرەى بەۋ سەگە ھىناۋەتەۋە كە دەفەر مەۋى: ئەگەر ئامۇزگارى بىكى ھەر گومپرايە، ئەگەر ئامۇزگارى نەكەى ھەر گومپرايە ۋەكە سەگ، ئەگەر دەرەى بىكى ۋ پاۋى بىيىت ھانكە ھانكىەتى، خۇ ئەگەر لە شوپىنى خۋشى لىي گەرەى ھەر ھانكە ھانكىەتى.

نەموونەیی دیندارییکی نەزان

دینداری نەزان دەردەکەیی نەقامی و بێ ئاگاییە لە دین، جا بۆیە (سفیان)ی کوری (عیینە) و چەندین زانای تریش فەرموویانە: خۆتان بپارێزن لە زانایەکی لە خوا نەترس و فاجر، وە لە دیندارییکی نەزان و بێ ئاگا لە دین، چونکە ئەو دووانە دەردن بۆ خەلکی، هەرچی دیندارە نەزانەکیە مەزھەبیکی نەزانە و سوودی زانستی نیە و دەبێتە لەمپەر بۆ زانست، هەرچی زانا خوا نەناسە کەشە خەلکی سەرگەردان دەکات خوای گەورە نەموونە دینیتەو و دەفەرمووی: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾﴾ (الحشر: ١٦ - ١٧). واتە: وەکو شەیتان، کاتێک هانی ئادەمیزاد دەدات لە پێی خەیاڵ و وەسوەسەو، پێی دەلێت: کافرە، جاکاتێک مەزھەبیکی کافر لە کوفر دەکات و کافر دەبێت، پێی دەلێت: من بەریم لە تو من لە پەرەردگاری جیهانیان دەترسم، بەلام سەرەنجامی هەردووکیان ئەوەیە کە هەتا هەتایە، لە ئاگریدا دەمێننەو، ئەوەش پاداشتی ستمکارانە.

خوای گەورە وای دانائە هەر بەندەیک پازی بێت بە دنیا و دڵی پێیەو بەند بێت و بێ ئاگا بێت لە ئایەتەکانی خوا و وردنەبێتەو لێ و کاری پێنەکات، ئەوە بە هۆی ئەمانەو تووشی سەرگەردانی دەبێت، هەرگیز پازی بوون بە دنیا و بێ ئاگای لە ئایەتەکانی پەرەردگارە پێکەو کۆنابنەو لە دڵیک، مەگەر دڵیک نەبێت کە ئێمانی بە دوا پۆژ نەبێت و ئومێدی گەشتن بە خوای نەبێت، ئەگەر وانەبایە و ئێمانی بە دوا پۆژ هەبایە ئەوە هەرگیز بە دنیا پازی نەدەبوو، پشتیشی لە ئایەتەکانی خوا نەدەکرد.

ئەگەر بېۋانىيە گۈزەرائى خەلگى دەبىنى ئۆزىنەى خەلگى ئەۋانەن كە سەرقال ئە دنياۋە، كەچى ئەۋانەى سەرقالى ئاخىرەتن ئۆز كەمن، ئەۋانەى سەرقالى ئاخىرەتن لە ناو خەلگى نامۆ ديارن، ئەۋان خالىكىان ھەيە خەلگىش خالىكى تر، ئەۋان زانست و بۆچونىكىان ھەيە خەلگى بۆچوون و زانستىكى تر، ئەۋان كارىك دەكەن و خەلگىش كارىكى تر، ئەۋان لەسەر پىيازىكن خەلگى لەسەر رىيازىكى تر، ئەۋان لە دۆلىكن خەلگى لە دۆلىكى تردان، خۋاى گەۋرە دەفەرمۈۋى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ۚ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ أَلْئَارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (يونس: ۷-۸)، واتە: بەپراستى ئەۋانەى بەتەماى ئامادەبوۋنى بەر بارەگاي ئىمە نىن و پازى بوۋن بە ژيانى ئەم دنيايە و دلىان پىيەۋە بەندە، ئەۋانە بى ئاگان لە ئايەت و دروست كراۋەكانى ئىمە، ئا ئەۋانە شوپىن و جىگەيان ئاگرە بەھۋى ئەو كارۈ كۈرەۋانەى كە دەيكن.

پاشان باسى چارەنوۋسى كەسانىك دەكات كە پىچەۋانەى ئەو گۈۋەى كە دەفەرمۈۋى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ (يونس: ۹)، واتە: بىگومان ئەۋانەى كە باۋەپيان ھىناۋە و كارۈكۈرەۋەچاكەكانيان ئەنجامداۋە پەرۋەردگاريان ھىدايەت و پىنمۈۋىيان دەكات، لەو جىھانىشدا لەناو بەھەشتە جۇراۋ جۇرە پەر لە نازو نىعمەتەكاندا چەندەھا رېۋبار بە بەردەمياندا دەپوات.

ئا ئەۋانە ئىمان بوۋىيان بە ئامادەبوۋنى بەر بارەگاي خۋا ناھىللىت پازى بن بە دنيا و دلى پىۋە پەيۋەست بكن، ئەۋانە بۆيە بەردەوام يادى ئايەتەكانى خۋا دەكەن، بەلى: ئەۋە بەروبوۋمى ئىمانە بەدۋا پۆز، ئەۋەى پىشۋوش باسمان كۈر بەروبوۋمى بى ئاگايى و ئىمان نەبوۋنە بە خۋاۋ دۋا پۆز.

نیمان و زانست چاکترین شتن

که وره ترین و پیروزترین شت که دل و دهر وون هه ولی بۆ بدات به دهستی بهینیت، وه بهنده پئی بهرز بیتوه له دنیا و قیامت زانست و نیمانه، هر بویه ش خوی گهره له زور شویندا زانست و نیمانی پیکه وه لکاندوه وه ده فهرمووی:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ

الْبَعْثِ ﴾ (الروم: ۵۶). واته: نهوانه ی زانیست و نیمانیان پی به خشرابوو ده لئین: بیگومان نیوه به پاده ی نهوه ی خوا بریاری له سهر بووه ماونه ته وه، تا پۆزی زیندوو بوونه وه.

خوی گهره له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿ يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ﴾ (المجادلة: ۱۱)، واته: خوی گهره نهوانه ی نیمانیان هیناوه له نیوه و نهوانه شتان که زانست و زانیاریان پیدراوه چهنده ها پله و پایه بهرزبان ده کاته وه. نا نهمانه چاکترین که سن که شیاون پله ی بهرزبان پیدریت.

به لام زۆرینه ی خه لکی به هه له دا چوونه له راسته قینه ی نه و زانست و نیمانه ی که ئاسووده یی و سه به رزی مروفی پیوه یه بهنده، به لکو هر گرۆه و وا ده زانیت نه و زانست و نیمانه ی نهوان له سه رینه راسته و مروف پییان ده گات به کامه رانی، که چی له راستیدا وانیه، به لکو زۆریان نه نیمانه که ی باسی ده که ن مروف کامه ران ده کات، نه زانسته که شیان مروف سهر بهرز ده کات، به لکو بگره به م کاره یان ریکاش له خویان ده گرن بۆ گه یشتن به و زانست و نیمانه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی و گه له که شی بۆ سه ری بانگ کردوه، نه و زانست و نیمانه ی خوی و هاوه لانی و نهوانه ی دوی نهوانیش له سه ری بوونه.

هه موو گرۆه ی کیش بره ی وایه که نه و زانست و بۆچونانه ی لای نهوانه راسته و پئی دلخۆشن هر وه که خوی گهره ده فهرمووی: ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ

حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿المؤمنون: ۵۳﴾. واته: زۆربهی خه‌لکی بیر و بۆچونی خویان به‌ش به‌ش و پارچه پارچه کرد، هه‌موو گرۆه‌یک و حزبیکیش به‌ پێباز و حزبه‌که‌ی خۆی ده‌نازیت و به‌ باشی ده‌زانیت.

زۆربه‌ی له‌وه‌ی که‌ ئه‌وان ناوی ده‌به‌ن به‌ زانست قسه‌ی گه‌وره‌ و بۆچوون و درۆیه، که‌چی له‌ راستیدا زانست قسه‌ی گه‌وره‌ نیه، هه‌ر وه‌ك (حمادی کوری (زید) ده‌فه‌رموو: به‌ (ایوب)م گوت: ئایا له‌م سه‌رده‌مه‌ زانست زۆرت‌ره‌ یان پێشتر زانست زۆتر بوو؟ له‌وه‌لامدا فه‌رموو: له‌م سه‌رده‌مه‌ قسه‌ زۆر بووه، به‌لام پێشتر زانست زۆتر بوو! بپوانه‌ چۆن ئه‌م زانا لی‌ها‌تووه‌ زانست و قسه‌ی لی‌ك جیا کردۆته‌وه‌.

به‌لێ: وایه‌ کتیب زۆر بووه، قسه‌ زۆر بووه، مشتوم‌ر و بۆچوون زۆر بووه، که‌چی زانست زۆربه‌ی ئه‌مانه‌ی هه‌ر له‌گه‌لدا نیه، به‌لکو زانست ئه‌وه‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر له‌لایه‌ن خواوه‌ هێناویه‌تی بۆ گه‌له‌که‌ی.

کاتی‌ك سه‌رده‌می ئه‌م زانسته‌ پاکه‌ دوور که‌وته‌وه، خه‌لکی هه‌ر بیرو پاریه‌کیان به‌هیزدا ده‌هات وه‌ریان ده‌گرت و ده‌یان کرد به‌ زانست و کتیب‌یکیان له‌سه‌ر داده‌نا و خویان پێوه‌ خه‌ریک ده‌کرد و کاتیان پێ به‌ فیرۆ ده‌دا، په‌پاوه‌کانیان به‌م شتانه‌ پ‌رده‌کرده‌وه، ده‌ل‌کانیشیان به‌م شتانه‌ پ‌ه‌ش ده‌کرد، ئه‌مه‌ شه‌یتان له‌ بن گوئیانی چ‌رپاندوه و له‌ نیوانیان بل‌اوه‌ی پێ کردووه‌ تا‌کو سه‌رگه‌ردانیان بکات، جا دل‌یان داده‌مال‌دریت له‌ زانست و ئیمان، وه‌کو مار که‌ چۆن خۆی داده‌مال‌یت له‌ پێسته‌که‌ی، وه‌کو پۆشاک چۆن له‌به‌ر ده‌کریت‌ه‌وه‌.

(ابن القیم) ده‌فه‌رموو: هێندێ له‌ هاو‌پێ‌کانم پێیان پاگه‌یاندم که‌ هێندێ له‌ شوینکه‌وتووی قوتابی ئه‌وانه‌ی که‌ به‌م شیوه‌ سه‌رگه‌ردان بوونه، سه‌رقالێ له‌به‌ر کردنی کتیبی مامۆستا‌کانی بووه و له‌به‌رکردنی قورئانی پشت گوێ خستووه، جا که‌ پێیان گوتووه: کاکه‌ گیان سه‌ره‌تا قورئان له‌به‌ر بکه‌یت با‌شتر نیه‌ له‌م کتیبانه‌؟! له‌ وه‌لامدا گوتیه‌تی: بۆ زانست و زانیاری له‌ قورئاندا هه‌یه‌! هێندێ له‌

پىشەوايانى ئەوانە پىيان گوتىم: ئىمە گوى بۇ ەدىس دەگرىن مەبەستمان زانست و زانىارى ئى وەرگرتنى نىيە، بەلگى بۇ بەرەكەت گوى بۇ دەگرىن، چۈنكە ئىمە تويىشوى زانايانى خۇمان بەسە جا بۇيە ئىمە كۆلەگەمان ئەوۋىيە كە ئەوان تىيى گەيشتون و بىرپارىيان لەسەر داوۋە.

جاريكيان شىخەكەمان باسى ئەوانەى بۇ كردم و پىي گوتىم: ئەوانە گەپاۋون لە ناو بىرورپاكان كامەى بىيەيزە و مەرەمەكانيان جى بەجى دەكات ئەوانيان ەلېزاردوۋە، بەلگەش لەسەر ئەوۋى كە ئەو پىگايەى دەستيان پىۋەگرتوۋە پوچەلە، ئەوۋىيە كە دەبىنى بۇچۈنەكانيان پىرپىيە لە ئىختلاف وە ەيندى پايان دىيەكتىيە، خواى گەۋرە دەفەرموى: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۸۲)، واتە: ئەگەر ئەم قورئانە لەلايەن كەسىكى ترەۋە بوايە جگە لە خوا بىگومان جىاۋازى و دىيەتەكى زۇريان تىدا دەدۇزىيە.

ئانەۋە بەلگەيە لەسەر ئەوۋى ەەر شىتەك لەلايەن خواۋە بىت ئىختلافى تيا نابىت، بەلام ئەوۋى ئىختلافى تيايە و دىيەتەى يەكتى تيايە، پىك نىيە لەگەل ئەوۋى لاي خوايە، چۈن دەكرىت بۇچۈن و خەيالەت بىكرىت بەدىن و خەلكى دىندارى پىۋە بىكات، ەوكمىش بدا بەۋى كە پاستە و خوا و پىغەمبەر پىي پازىيە، پاك و بىگەردى بۇ تۇ خوايە بەپاستى ئەۋە بوختانىكى گەۋرەيە.

بەپاستى زانستى ەاۋەلانى پىغەمبەر ﷺ كە يەكتىيان پى ئامۇزگارى دەكرد، ئەۋ زاستە نەبوۋ كە ئەۋ سەرگەردان و دىرۇزانە پىيەۋە سەرقالن ەەر ەك (الهاكم) لە ژيان نامەى (أبي عبد الله البخاري) دا دەگىرپىتەۋە و دەفەرموى: ەاۋەلانى پىغەمبەر ﷺ كاتىك كۆدەبوۋنەۋە بە قورئانى پەرۋەردىگارىيان و سۈۋنەتى پىغەمبەرەكەيان ئامۇزگارى يەكتىيان دەكرد.

ئەو ئیمانه‌ی خوا و پیغه‌مبەر دەیانەوێت

دەبینین زۆرینه‌ی خەلکی یان ھەر ھەموو خەلکی بانگھێشتی ئەو دەکەن کە ئیماندارن، بەلام لە راستیدا زۆریەکی خەلکی ئیمانیکی تەسکیان ھەیە، بەلام ئیمانی فراوان ئەو ئیمانه‌یە کە پیغه‌مبەر ﷺ ھیناویەتی بۆ گەلەکە، ناسینی خوا و دان پێنانی و خوشووستنی و ناسینی ئەو شتانەکی کە خوا پێی ناخۆشە و لێی توورە، ئا ئەمە ئەو ئیمانه‌ی راستەقینە کە پیغه‌مبەر ﷺ لەسەری بوو و بە گەلەکە پراگەیاندوو، ئا ئەو ئیمانه‌ی ئیمانی گرۆمی راستگۆیانە.

لەلای زۆریەکی خەلکی وادەزانن ئیمان دان ھێنانە بە بوونی دروست کارێک، ھەر ئەویش تەنھایە و ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ لە نێوانیاندا بە دروستی کردوو، بەلام ئیمانی کامل ئەوەندە نیە بە تەنھا چونکە بت پەرستەکانی (قریش)یش ئەم ئیمانه‌یان ھەبوو، کەواتە بەمە ناگوتری ئیمان.

لەلای ھێندێ خەلکی تریشدا وادەزانن ئیمان تەنھا ووتنی شەھادەتی - اشھد ان لا الہ الا اللہ و اشھد ان محمد رسول اللہ - جا کاری لەگەڵدا بیّت یان نا بە دل بیّت یان پیچەوانەکی دل بیّت.

لەلای ھێندێ خەلکی تریشدا وادەزانن ئیمان تەنھا ئەوێ مەروە بە دل ئیمانی ھەبیّت کە خوا دروست کرایی ئاسمانەکان و زەویە و (محمد)یش ﷺ بەندە و نێردراوی خوا، ئەگەر بە زمانیش نەیلێت و کاریشی پێ نەکات قەیناکا، بەلکو ئەگەر جێنۆشی بە خوا و پیغه‌مبەر ﷺ بدات و ھەموو گوناھێکی گەورەش بکات، تەنھا ئیمانی بە خوا و پیغه‌مبەر ھەبیّت ئەو ئیماندارە.

لەلای ھێندێ خەلکی تریش وادەزانن ئیمان تەنھا دان ھێنانە بە سیفاتە بەرزەکانی پەرورەدگار و ھەکو سیفاتی بەرزە عەرشی و سیفاتی قسەکردن بە ووشە و سیفاتی (سمع) و (بصر) و (مشیتە) و (قدرة) و (إدابة) و (حب) و (بغض) و چەندین

سىفاتی تریش که خوا بۆ خۆی باسی کردووه یان پیغه مبه ره که ی باسی کردووه، به لکو ئیمان له لای نه وانه دان نه هیئانه به مانه و گوپرایه لی کردنی بۆچوونی مامۆستایه گه مژه و نه زان و درۆزنه کانیانه که ووته کانیان هیئدیکی دژ به یه که و یه کتر هه لده وه شیئیتته وه، نه وانه وه کو نه وه نه که ئیمام (عمری کوپی) (الخطاب) و ئیمام (احمد) فرموویانه: ئیختیلافیان له قورئاندا هه یه و پیچه وانه ی قورئان ده که ن و کۆکن له سه ر وازه یئان له قورئان.

هیئدی خه لگی تریش واده زانن ئیمان ته نها په رستنی خواجه به پیی ئاره زوو و هه واه وه سی خۆیان، بی نه وه ی په یوه ست بن به و فره مانانه ی پیغه مبه ره ﷺ له لای خواوه هیئاویه تی.

هیئدی خه لگی تریش واده زانن ئیمان ته نها نه نجامدانی نه و کارانه یه که باوک و باپیرانی و پیشینه ی نه وان نه نجامیان داوه جا چۆن و کێ بیٽ نه وه باس نیه، به لکو ئیمانیان له سه ر دوو شت دامه زراوه:

یه که م: نه وه پیشینه یه و باو باپیرانمان وایان گوتووه ئیمه ش نه نجامی ده ده یین. دووه م: هه ر نه وه ی نه وانیش گوتیانه پاسته و هیچی تر.

هیئدی خه لگی تریش واده زانن ئیمان ته نه پاره وشت جوانیی و هه لسوکه وتی چاکو پووی خۆش و گومانی چاکه بردن به خه لگی و دوور که وتنه وه له بیئاگای خه لکییه.

هیئدی خه لگی تریش واده زانن ئیمان ته نها خۆدامالینه له دنیا و ده رکردنی دنیا یه له دل و زهد کردنی دنیا یه، جا نه وانه هه ر کاتیك که سیکیان بینی به م شیوه یه بوو نه وه به ئیمانداریکی مه زنی ده زانن نه گه ر چی زانست و کرده وه شی نه بیٽ.

ئانه مانه هه ر هه موویان ئیمانی پاسته قینه یان نه ناسیوه و شوینی نه که وتوون و چه نگیان نه که وتووه، نه وانه ی پابرا ن چه ند جوړیکن: هیئدیکیان ئیمان که یان دژی ئیمانی پاسته قینه یه، هیئدیکیان ئیمان که یان هه ر به ئیمان ناژمی دریٽ، هیئدیکیان

ئيمانەكەيان مەرجى ئيمانە بە تەنھا بەوہ نەگەشتوونە بە ئيمان، ھىندىكىشىيان مەرجيان داناوہ بۆگەشتن بە ئيمان كەچى مەرجەكان ھەلۋەشىنەرەوہ و دژى ئيمانە، ھىندىكىشىيان مەرجيان داناوہ بۆگەشتن بە ئيمان كە ھەرپەيوہندى بە ئيمانەوہ نىہ.

لە راستىدا ئيمان دوورە لەمانە بەلکو ئيمانى راستەقىنە تىكەلە لە ناسىنى ئەر شتانەى كە پىغەمبەر ﷺ لە لايەن خواوہ ھىناوئەتى، جا بە دىل ئيمانى پىى ھەبىت و بەزمانىش دانى پىدا بەئىت و بەخۆشەويستى دلىشىوہ ملکہ چى بىت، بە دىل و لاشە كارى پىبكات، بەپىتى توانا جىبەجىى بكات و بانگەوازى بۆ بكات.

بەلى: ئيمانى راستەقىنەى مەرۇفى ئيماندار ئەوہ يە كە خەلگى لە پامى خوا خۆش بووئت، پىق لىبوونەوہى لە پامى خوا بىت، لە پامى خوا بىبەخشى و لە پامى خوا نەبەخشى، وە بەتەنھا خواى گەرە بپەرسى و مىلى بۆ كە چ بكات، مەرۇف نەگەر بىەوئت بگات بەو ئيمانە راستەقىنە يە دەبىت بە دىل و لاشە تەنھا شوئىنى پىغەمبەرى خوا بکەوئت ﷺ دەبىت چاوى دلى بنوقىتت لە ئاوردانەوہ بۆ كە سانى تر جگە لە خوا و پىغەمبەرى خوا.

چهنٲ ناموزگارٲه كى زٲرٲن

بٲٲگومان هر كه سٲك بٲه وٲت ٲه ست له شتٲ هه لكرٲ كه خوى ٲٲوه كرتوه
 ئوه زور بوى ئاسته مه و ناتوانٲت، چونكه له بهر خاترى خوا وازى لى ناهٲنٲت،
 به لام ئوه كه سه ى به ٲلٲكى ساف و له بهر خاترى خوا وازى لٲٲه هٲنٲت، ئوه زور
 به ئاسانى ٲه ستى لى هه لٲه كرتٲ، ته نها ٲه كه مچار مانٲوو ٲه بٲت ئه مه ش تا قى
 كرنه وه ى خوا ى كه وره ٲه تاكو ٲه رٲه كه وٲت ئاٲا ٲاست ٲه كات ٲان ٲرؤ ٲه كات، جا
 نه كره ٲه كه مچار كه مٲك ئارامى كرت له سر ئه م ئازاره ئوه كامه ران ٲه بٲت.

(ابن سٲرٲن) ٲه فه رموى: كوىم له (شرٲ) بوو سوٲنٲى ٲه خوارٲ ٲه ٲووت: هر
 به نٲه ٲه ك واز له شتٲك بهٲنٲت له بهر خاترى خوا ى كه وره، ئوه بٲٲگومان خوا ى
 كه وره شوٲنه كه ى بؤ ٲر ٲه كاته وه.

كه گووتووٲانه: (من ترك لله شٲئا عوضه الله خٲرا منه) واته: هر كه سٲك واز له
 شتٲك بهٲنٲت له بهر خاترى خوا ى كه وره، ئوه خوا ى كه وره له و شته چاكرٲى ٲٲى
 ٲه به خشى.

به ٲاستى ئوه ٲاسته (عوض) واته: ٲٲٲٲانى شتٲكى تر، چهنٲ جوړى هه ٲه،
 به نرخرٲن و چاكرٲنٲان كه خوا له برى ئه و شته ى وازى لٲهٲناوه ٲٲى بٲه خشى،
 خو شه وٲستى و هوكر بوونه به خواوه، ٲل ئارام بوونه به خوا، هٲزو ئاسوٲه ٲى و
 ٲه زامه نٲى ٲه روه رٲكاره.

* بٲٲگومان كه وجرٲن كه س ئه وه ٲه كه نزٲكه له كه شته كه ٲٲا بگاته شوٲنى
 مه به ست له وكاته ٲا ٲٲكاكه ى لى وون بٲت.

* ئه و عه قلانه ى سه ركه وتوونه واده بٲنن ئه و ٲه ٲامه كه ٲٲغه مبه ر ﷺ هٲناوٲه ٲى
 ٲاست و ٲروسته و ٲٲكه له كه ل عه قل و حكمه ت، به لام ئه و عه قلانه ى سه ركه رٲان

ۋا دەبىنن ئەۋ پەيامەنى پېغەمبەر ﷺ ھىناۋىيەتى رېك نىيە لەگەل ەقل و ھىكمەت.

* نىزىكتىن ھۆكار بۆگە يىشتىن بەر ھەزامەندى خۇدا سى رېگايە:

۱. پەيۋەست بوۋنە بە سوۋنە تەكانى پېغەمبەر و كار پېكرىدنىيەتى بە دل و لاشە.

۲. بەردەۋام خۇى بە زىلىل و ئاتاج بزانىت بەرانبەر بە خوا.

۳. ھەموو كاروكرىدەۋەكانى تەنھا بۆ خىۋايىت و مەبەستى تەنھا خوا بىت.

جا ھەر كەسىك بىيەۋىت بگات بەر ھەزامەندى خوا تەنھا بەم سى رېگايە، ھەر كەسىكىش نەگات بەر ھەزامەنى خوا ئەۋا دابراۋە لەم سى رېگايە يان لە يەككىيان.

* ئەۋ بىنچىنەنى كامەرانى مۇۋفى پىۋە بەندە سى بىنچىنەنى، ھەر يەك لەۋ سىيانەش دژى خۇى ھەيە، جا ھەر كەسىك يەكك لەۋ بىنچىنەنى لە دەست بچىت ئەۋە توۋشى دژەكەى دەبىت.

۱. يەكتاپەرستى، دژەكەشى شەرىك دانانە بۆ خوا.

۲. سوۋنەت، دژەكەشى بىدعەيە.

۳. گۆى راپەلى خوا. دژەكەشى بى فەرمانى خوايە.

ئەم سىيانەش ھەموو يەك دژيان ھەيە: ئەۋىش دل پەيۋەست نە بوۋنە بە خوا و بە ھەشتى خوا، ۋە نە ترسانە لە خوا و نە ترسانە لە دۆزەخ.

پییازی ئیمانداران و پییازی تاوانباران

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ (الانعام: ۵۵)، واته: به هه مان شیوهش به درییژی ئایه ته کانیا ن بۆ شی ده کهینه وه تاکو پییازی تاوانبارانیا ن بۆ پوون بیته وه.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَٰهُ مَا تَوَلَّى﴾ (النساء: ۱۱۵). واته: هه ر که سیک دوزمنایه تی پیغه مبه ر ﷺ بکات و لئی جیا بیته وه له دوا ی نه وه ی پیگه ی پاست و دروستی بۆ پوون بۆ وه، ئینجا پییازی بگریته به ر که جیا بیته له پیگه و پییازی ئیمانداران نه وه پووی وهرده چه رخی نی ن بۆ نه و پیگه و به رنامه ی هه لی بژاردوه و پووی تی کردوه.

خوای گه وره له قورئاندا به درییژی پییازی ئیماندارانی پوون کردۆته وه، به هه مان شیوه به درییژیش پییازی تاوانبارانی پوون کردۆته وه چاره نووسی هه ردوو لاشیانی پوون کردۆته وه، کارو کرده ی هه ردوو لاشیانی پوون کردۆته وه، دۆستانی ئیمانداران و دۆستانی تاوانبارانی پوون کردۆته وه، هۆکاری سه رفرازی ئیمانداران و سه رگه ردانی تاوانبارانی شی پوون کردۆته وه، به م شیوه خوای گه وره له قورئاندا نه و دوو پییازه ی به جوانی پۆشن کردۆته وه، تاکو بۆ خه لکی پۆشن بیته وه وه کو پووناکی و تاریکی، نه وانه ی زانا ن به خوا و قورئان و دینی خوا، به درییژی پییازی ئیمانداران و تاوانباران ده ناسن، هه ردوو پییازه که یان بۆ پۆشن بۆته وه، هه ر وه که نه و که سه بۆی پوون بۆته وه که پیگه یه که ده گریته به ر بۆ نه و شوینه ی که مه به ستیه تی.

جا ئەوانە چاكتىن و زاناتىن كەسنى بۇ خەللى كە ئامۇڭگارىيان دەكەن و پىڭگاي پاست بە خەللى نىشان دەدەن، ھەر بەمەش بوو ھاوۋەلانى پىڭمەبەر ﷺ چاكتىن كەس بوون، لە ھەموو ئەوانەى لە دوايان دىن تاكو پۇڭى قىامەت، چونكە ئەوان لە ناو گومپايى و كوفرو شىرك و سەرلىشىۋايدا ژىابوون، بەدرىڭى ئەمەيان ناسى بوو، جا پاشان پىڭمەبەر ﷺ ھاتوو دەرى ھىنان لە ناو سەرگەردانى و تارىكايى بۇ سەر پىڭگاي پاست و ھىدايەت، دەرى ھىنان لە تارىكايى بۇ رووناكى، لە شىرك بۇ يەكخوئاسى، لە نەفامى بۇ زانين و زانىارى، لە سەرگەردانى بۇ سەرفرازى، لە ستەمكارى بۇ دادپەرۋەرى، لە سەرلىشىۋاى و كوڭرى بۇ ھىدايەت و چاوساغى، چونكە ئەوان دەيانزانى كاتى خۇى چەندە سەرلىشىۋاو و گومپا بوونە، كەچى ئىستا لە چ خۇشى و كامەرانىك دانە.

كەوابوو: بە شتى خراپ پىچەوانەكەى پى دەناسرىت كە چاكەيە، چونكە شت بە پىچەوانەكەى پۇشن دەبىتەو و دەناسرىت. گەر وابوو زىاتر تامەزىو و خۇشەويستى ئەو شتەيان دەكەۋىتە دل كە بۇى ھاتوون، وە زىاتر لەو ھى پىشتەر ھەلدىن و پقيان لىدەبىتەو، ئەوانە بە خوئاسى و ئيمان و ئىسلاميان زۆر لەلا خۇشەويستە، زۆر پقىشان لە پىچەوانەكەيەتى چونكە ئەوان زانان بەم پىيازە.

بەلام ئەوانەى دواى ھاوۋەلان سەريان ھەلدا، ھىندىكىيان لە ناو ئىسلامدا گەرەبوون بۇيە خراپەيان بە چاكى نەدەناسى، ھىندى شتى پىيازى ئيماندارانيان لى تىكەل بوو لەگەل پىيازى تاوانباران، چونكە مۇۋكەتلىك شتى لى تىكەل دەبىت ئەگەر بە چاكى ھەردوو پىيازەكە نەناسىت يان يەكيان نەناسىت، ھەر وەك (عمرى) كوپى (الخطاب) دەفەرموۋى: كەسىك لە ناو ئىسلامدا گەرەبوۋىت و سەرگەردانى و نەفامىش نەناسىت بىگومان پاستى ئىسلامەتەكەى بەرە بەرە لى كالدەبىتەو.

بەلى: ئەمە نىشانەى پەلە بەرزى زانستى (عمر) ﷺ چونكە ئەگەر گومپايى و نەفامى نەناسىت كە ئەو شتەنە دەگرىتەو پىچەوانەى پەيامى پىڭمەبەر ئەو كات چۆن دەتوانىت خۇى لى بپارېزىت، جا ھەرشتىك پىچەوانەى ئەو پەيامە بىت كە پىڭمەبەر ﷺ ھىناۋىەتى ئەو پى دەگوتىت نەفامى.

ھەر كەسىك پىيازى تاوانباران نە ناسىت و بۆى پۆشن نە بوويىتەو، دورنىيە ھىندى شتى پىيازى تاوانباران بە ھى ئيمانداران بزانتىت، ھەر وەك دە بىنين زۆر شتى تاوانباران و كافران و دووژمنانى پىغەمبەران لە بوارى بىروباو ەپدا و زانست و كاروكر دەو ەدا تىكەلى ئومەتى ئىسلام بوو، كە ھىندى كەسى نە قام و نە زان تىكە لىان كىر دە لە گەل پىيازى ئيمانداران كە و ايان زانىو ە ئوانە پەيوستە بە پىيازى ئيماندارانەو، ھىندى شتيان ەلال كىر دەو كە خواو پىغەمبەر ﷺ ە راميان كىر دەو، ھەر وەك زۆرىيە بىدە چىيە كان تووشى ئەمە بوونە كە بىدە يەك دادىنن ئىنجا بانگە وازىشى بۆ دەكەن كە سىكىش پىچەوانەى بكات كافرى دەكەن.

خەلگى لەو باو ەردا چوار جۆرن:

گرۆھى يەكەم: ئەوانەن كە پىيازى ئيمانداران و پىيازى تاوانبارانىان بە درىژى بۆ پۆشن بۆتەو بە زانست و كىر دەو، ئەوانە زاناتىن كەسن.

گرۆھى دوو ەم: ئەوانەن كە چاويان كۆپرە لە بەرانبەر ەردو پىيازەكە وەكو وىنەى ئاژەل وان، ئەوانەش بە پىيازى تاوانباران دەژمىدردىن.

گرۆھى سىيەم: گيانى خۆى سەرف دەكات بۆ ناسىنى پىيازى ئيمانداران بە كورتىش پىچەوانەكەى دە ناسىت، دە زاننىت ھەر شتىك پىچەوانەى پىيازى ئيمانداران بىت ئەو ە پوچەلە ئەگەرچى بە درىژىش نە يزانتىت، بەلگە ھەر كاتىك گوىى لە شتىك بىت كە پىچەوانەى پىيازى ئيمانداران بىت يەكسەر گوىى لادەبا و گوىى بۆ ناگرىت، خۆى سەرقال ناكات بزانتىت ماناى چىيە و تىي بگات، يان لىي بكوئىتەو بزانتىت بۆ خراپە تاكو گوىى بۆ بگرىت.

بە پىچەوانەى گرۆھى يەكەم، چونكە ئەوان ئارەزووات دە ناسن، وە نە فسشىيان بۆى دە چىت بە لام بەر بەرەكانىي نە فسى خويان دەكەن و لە پىئاوى خوا وازى لىدىنن.

كاتى خۇي لىم بارەيەو نامەيەكيان بۆ ئىمامى (عمرى كوپى الخطاب نووسى و پرسىاريان لىكرد، كاميان چاكتره: پياويك كه ئارهزوات به خەيالئا نايەت، يان پياويك ئارهزوات به خەيالئيدا دىت كه چى به ربه ره كانئى له گەلدا دەكات و له پىناوى خوا وازى لى دەهيئت؟ له وه لامدا ئىمامى (عمر) نووسى: ئەوئى كه نەفسى حەز له ئارهزوات و گوناھ دەكات بەلام ئەو له پىناوى خوا وازى لى دەهيئت له و جۆره يە كه خواي گەوره دەر بارەيان دەفرەمووى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍَ﴾ (الحجرات: ۳). واتە: ئەوانە ئەو كه سەنەنە كه خوا دله كانيانى تاقى كردۆتەو به تەقوا، ئەوانە لى خوشببون و پاداشتى گەورەيان بۆ ئامادەيە.

ئەو كه سەش به هەمان شىوئە فەزلى هەيە كه بىدعە و شىرك و ناحەق و پىچەكانى بناسىت، ئىنجا له پاى خوا رقى لىبىتەو و خەلكى لى ئاگادار بكاتەو و خۇي لى بەدوور بگريت و نەهيئت ئىمانەكەى شەلوق بكات و گومان له دليدا بىنيئت، بەلكو به ناسىنى ناحەق چاكتره حەق بناسىت و خوشى بويت، وه چاكتره رقى له ناحەق بىت و لىي دوور كەويتەو، ئەمە چاكتره لەوئى كه ئەم شتانە به خەيالئيدا نايە و به دليدا نايەت، چونكه ئەو مەزۇفە هەر كاتيك ئەو خراپانە به دليدا دىت، ئەو خوشەويستى بۆ حەق زياتر دەبييت و چاكتر پايەى حەق دەناسىت و پىي دلخوش دەبييت و ئىمانى پى به هيژ دەبييت، هەر وهك چۆن ئەو كه سەى كه گوناھ و ئارهزوات به خەيالئا دىت زياتر سوور دەبييت لەسەر پىچەوانەكەى و حەزى لىدەكات.

هەركاتيك خواي گەوره بەندەيەكى برپادارى تاقى بكاتەو به گوناھ و ئارهزوات، ئەو بۆ ئەوئە تاكو خوشەويستى چاكتر و به سوودتر و بەردەوامترى بۆ فەراهم بىنيئت، تاكو بەندە به ربه ره كانئى له گەل نەفسى خويدا بكات بۆ گەيشتن بەم خوشەويستى بەرزە. هەركاتيكيش نەفسى بۆ گوناھ و ئارهزوات چوو، ئەوئە تامەرزوى خوشەويستى بەرز و بەردەوامەكەى ترى لىي لادەبات، به پىچەوانەى نەفسيك كه هيچ شتى واى تيا نيە.

ئايا كەسىڭ كە بەنا و كەندەلەن و دېڭ و بەردا پى دەگىڭتە بەر بۇ گەيشتن بە
خۆشەويستەكەى بەپىزتر نىە لەو كەسەى كە تووشى ھىچ ئازار نابىت لەسەر پىشتى
سوارىكى چاك دەگاتە خۆشەويستەكەى؟!

كەسىڭ كە بە بەر بەرەكانى لەگەل نەفسى خۇيدا خۆشەويستى خوا
ھەلدەبىزىڭ، ھەك ئەو كەسە وايە كە بەبى بەر بەرەكانى خۆشەويستى خوا
ھەلدەبىزىڭ.

گروھى چوارەم: ئەوانەن كە بە درىڭى پىيازى خراپەكاران و بىدەچيان و
كاfran دەناسن، بەلام بەكورتى پىيازى ئىمانداران دەناسن، ئەمانەش ھالى زۆربەى
ئەو كەسانەيە كە برەو بە مەقالات وكتىب و فيكرەى گەلانى بىگانە دەدەن، بە
چاكى شارەزايان لى ھەيە كە بەم جۆرە شارەزايان لەو پەيامە نىە كە
پىغەمبەر ﷺ ھىناويەتى، ئەگەر بېروانىتە كىتەبەكانيان ئەو بە پوون و ئاشكرابى
دەبىنىت.

بەھەمان شىۋەش ئەو كەسەى كە بە درىڭى شارەزايە بە خراپە و ستەم و
فەساد، ئەگەر تەوبەى كردو گەپايەو و پووى كردە پىگاي پاست، شارەزاي بەو
شتانە بە فراوانى نامىنىت بەو شىۋەى كە تەمەنى تيا بەفپۇدا.

مەبەست لەمانەدا ئەو ھەيە خواى گەرە حەز دەكات پىيازى دووژمنانى بناسرىت
تاكو خەلگى خوى لى بپارپىزىت و پقى لىبىتەو، ھەر ۋەكو چۆن حەز دەكات
پىيازى دۆستانى بناسرىت تاكو خەلگى بىگىڭتە بەر و خۇشيان بويت.

كەوابوو: شارەزابوون لەو شتانە سوود و نەپنى زۆرى لە خۇگرتوۋە تەنھا خوا
دەيزانىت، لە ناسىنى پەرۋەردگارىەتى خواو ھىكمەت و كەمالى ناو و سىفاتەكانى و
پەيوەست بوونى بە شوپنى خوى و شوپنەوارى، چونكە ئەمە گەرەتەرىن بەلگەيە
لەسەر پەرۋەردگارىەتى و پادشاىەتى و خوايەتى و خۆشەويستى و تووپەيى و
پاداشت و سزاي خوا، والله اعلم.

دەشت ھەيە ھېچ سوۋدى نىيە بۇ مەۋۇ

۱. زانستىك كە كارى پى نە كرىت.
۲. كاروكر دەۋەيەك ئىخلاصى تيا نە بىت.
۳. سەرۋەتو سامانىك لىي نە بەخشىرىت كە خاۋەنەكەي نە لە دىنيا لىي بەھرەۋەر دەبىت، نە ھېچىشى پىش دەخات بۇ قىيامەتى.
۴. دلىك چۆلبىت لە خۆشەۋىستى خوا و تامەزىۋى گەشتن بە خوا نە بىت و ھۆگر نە بىت بە خوا.
۵. لاشەيەك كە بەندايەتى خوا نە كات.
۶. خۆشەۋىستى خوا كە واى لى نە كات گۆپرايەلى بكات و پەرەزەمەندى بە دەست بېيىت.
۷. ئەگەر كاتىك مەۋۇ سوۋدو چاكەي دەست كەۋت لە خەزمەتى دىنى خوا بەكارى نە ھىيىت.
۸. فىكر و بىرىك كە لە شتىك دەگەرپىت سوۋدى پىناگەيەنىت.
۹. كاركرن بۇ شتىك كە ئەۋكارە نىكت نە كاتەۋە لە خوا، چاكسازى دىناشت نايىت.
۱۰. ترست لە كەسىك بىت و ئومىدت بە كەسىك بىت كە بۇ خۆي نىۋچەۋانى بە دەست خاۋە، دىلى بەردەستى خاۋە، كە زەرەر و قازانچ و مردن و ژيان و زىندوۋوبوۋنەۋەي خۆي بە دەست نىيە.
- ئەمانە ھەر ھەمۋى شتى بى ھوۋدە و بى سوۋدن.
- گەرەتەين زەرەرىش كە مەۋۇ بىكات دوۋان كە بىچىنەي ھەمۋو زەرەرىكن:
۱. إضاعة القلب: دل بە فىرۋدان.
۲. إضاعة الوقت: كات بە فىرۋدان.

دەلىل بە قىرپۇدان ئەوھىيە دىنيا بەسەر دوا پۇرۇدا ھەلبۇتتە، كات بە قىرپۇدانىش دەلىل
پەيۋەست بوون و ئومىدبوونە بە دىنيا.

چونكى ھەموو خراپەيەك لەو دووانە كۆبۇتەوھ شويىنكىەوتنى دىنيا و ئارەزووات،
ئومىدى نەبراوھ بە دىنيا، چاكەش ھەمووى لە دووشت كۆبۇتەوھ:

۱. شويىنكىەوتنى ھىدايەت و خواناسى.

۲. خۇ ئامادەكردن بۇ قىيامەت.

سەير بۇ ئەو كەسەي كە ئاتاجى شىتەك دەبىت ھانا بۇ خوا دەبات، كەچى داۋاي
ژيان و شىفا ناكات بۇ دەلىل كە بە دەردى نەقامى و گومان و ئارەزووات مردوۋە،
بەلام ئەگەر مەۋۇ دەلىل مرد ھەست بە گوناھ ناكات.

مىرۇقى ئىر

خوۋى گەۋرە فەرمانى ھەيە فەرمان دەدات بەسەر بەندەكانى، بېرىشى ھەيە بېرىار دەدات بەسەر بەندەكانى، نىعمەت و بەخشى ھەيە نىعمەت دەپزىنىت لەسەر بەندەكانى، بەندە لەم سىانە دەرنىچىت.

(القضاء) واتە: بېرىار دوو جۆرە:

۱. (مصائب).

۲. (معائب).

جا خۆشەۋىستىن كەس لەلای خوۋى گەۋرە ئەۋەيە كە بە جوانى لە ھەموو ئەو بوۋارانەدا بەندايەتى خوا ئەنجام بدات، جا ئەۋە نىكتىن كەسە لە خوۋى گەۋرە. دوورتىن كەسىش لە خوۋى گەۋرە ئەۋەيە كە بەندايەتى خوا ناكات لەو بوۋارانەدا.

بەندايەتلىكردنى خوا لە فەرمانەكانى، ئەۋەيە بە ئىخلاصەۋە گوپرايەلى خوا بىكات، شوئىنى پىغەمبەر ﷺ بىكەۋىت.

بەندايەتى خوا لە قەدەغەكراۋەكانى خۇ پاراستنە لە ترس و گەۋرەى و خۆشەۋىستى خوۋى گەۋرە.

بەندايەتى كردنى خوا لە (قضاء المصائب)، ئەۋەيە بەندە ئارامى لەسەر بىگىت، ئىنجا پىشى پازى بىت كە ئەم پلەيە بەرزترە لە ئارامگرتنەكە، ئىنجا سوپاسى خواش بىكات لەسەرى كە ئەمە پلەي بەرزترە لە پازى بوونەكە.

بەندە كاتىك دەتوانىت بەم شىۋە بىت، ئەگەر خۆشەۋىستى خوۋى لە دىلدا جىگىر بوۋىت و بزانىت خوا ھەرچى بۆى پىش بىنىت لە سوۋدى ئەۋ دايە، بزانىت كە خوۋى گەۋرە بەم كارەساتە چاكە و سۆزى بۆ ئەۋ دەۋىت ئەگەرچى بەندەش كارەساتەكە پىناخۆش بىت.

به ندایه تی کردنی خوا له (قضاء المصائب) نه وه یه به نده ده ست پیشخه ر بیت و په له بکات بۆ ته و به کردن و پرزگاری بیت، ملکه چ بکا و عوزر بینټه وه، بزانتیت که س ناتوانیت پرزگاری بکات و بیپارپزیت جگه له خوا، نه گه ر به رده وام بیت له تاوانه که ی دوور ده که وټه وه له ده رگای خوا، جا بویه هه موو پالده داته لای خوی گه وه .

په ناده گریت به خوا له تووږه یی خوا، په نا بگریت به لیووردنی خوا له سزای خوا، هه ر هاناو په نا بۆ خوا به ریت، ده زانیت نه گه ر خوی گه وه فه رامووشی بکات و بیسپیریته خوی سه رگه ردان ده بیت، هیه پرگایه کی نیه بۆ واز هیئان و ته و به کردن مه گه ر به پشتیوانی خوا نه بیت.

نه وه به ده ستی خوی به ده ستی به نده نیه، چونکه به نده زۆر بی ده سه لات و بی تواناتره له وه ی که په زامه ندی خوا به ده ست به یتیت به بی ئیزن و ویستی خوا، به نده مولکی خوی، ملکه چ و زه لیل و فه قیر و داماو له به ر ده ستی خوا، ناتاجی ده رگای خوی و ملکه چ و هه ژار و پیویست و دامای خوی، جه سته ی سه رقاله پیی، دلی ملکه چه له ژیر ده ستی، به یه قینی ده زانیت هیه خیر و چاکه و چاکسازی له ده ست نایه ت، هه موو خیر و چاکه یه که له خوا وه یه و له ده ست نه وه، نه و خاوه نی به خششه کانیه تی پییداوه به بی هیه به رانه ر.

به پاستی خوی گه وه جیگای مه دح و سوپاس و ستایشه، به لام به نده جیگای لۆمه و که م و کوپی و عیبه، هه موو سوپاسیک بۆ خوی، هه موو خیر و چاکه یه به ده ست نه وه، هه موو فه زلیک له وه وه یه، هه موو ستایشیک شیاو به خوی، هه موو منه تیک بۆ خوی.

چاکسازی و چاکه له خودا وه یه، خراپه له به نده وه یه، خودا به به خششه کانی خۆشه ویستی به خشش ده کات بۆ به نده که ی، به نده ش به گونا هه کانی خودا تووږه ده کات، خودا نامۆزگاری و چاکسازی ده به خشش به به نده کانی، که چی به نده خیانه ت ده کات له مامه له که ی، له به ندایه تی کردنی خوا له به خششه کانی، نه وه یه

يەكەمجار دان بىئىت كە ئەمە لەلايەن خواوھىيە، پاشان پەنا بگريٽ بە خوا كە ئەم بەخششەنە بە ھى كەسى تر نە زانىت جگە لە خوا، ئەگەر چ ھۆيەكيش ھەبىت بەلام لە خواوھىيە.

وا دابىئىت كە ھەموو نىعمەتەك تەنھا لەلايەن خواوھىيە، پاشان ستايشى لەسەر بىكات و لە بەندايەتى خوا سەرفى بىكات.

بەندايەتى كردنى خوا لە بەخششى و نىعمەتەكانى، ئەوھىيە كە نىعمەتى كەمىش بە زۆر بزانىت، ۋە سوپاس كردنەكانى خۆشى لەسەر ئەم نىعمەتە بە كەم بزانىت، ئەوھىيە بزانىت كە ئەم نىعمەتە لەلايەن گەرەكەيە ۋە پىي بەخشاۋە بەرانبەر ئەو پەنجە كەمەي ئەو نىيە، ۋە بەھۆى ھۆكارەۋە نىيە، ۋەبە ناچارىش پىي نىيە بەخشاۋە، لە پاستىشدا ئەم نىعمەتە ھى خوايە نەك ھى بەندە، ئەم بەخششە ملکہ چى و نەرم و نيانى و خۆشەويستى بە بەندە دەبەخشى.

ھەر كاتىكىش نىعمەتەكە بەسەرىدا دووبارە بىتەۋە، ئەوھىيە زياتر ملکہ چى و خۆشەويستى و گوپرايەلى خوا دەبىت، ھەر كاتىك نىعمەتەكەي لىبەسەندىتەۋە، ئەوھىيە پىي پازى دەبىت، ھەر كاتىك گوناھىكى تووشەت ئەوھىيە پەشيمان دەبىتەۋە و عوزر دىننەۋە، ئا ئەمە مەروفي ژىر و دانايە، بەلام مەروفي بىي ھىز و نەزان ئەوھىيە كە بەم شىۋە نەبىت.

بە پىشتىۋانى خوا كارەكانت ئە نجامدە

ھەر كەسىڭ كارەكانى بىسپىرئىتە خوا لە پى بەخشىن و نەمان و لەش ساغى و نەخۇشى، بزائىت خۋاى گەرە دەسەلاتى بەسەر ھەموو شىتىڭدا ھەيە، ھەر ئەو زاتەش بەپىۋەبەرە و دەزانىت چى بۆ بەندەكانى باشە، بەپىۋەبردنى خوا چاكتەرە بۆ بەندە لە بەپىۋەبردنى خۋى بۆ خۋى، چونكە خوا چاكتەرە دەزانىت چى بۆ بەندە سودمەندە لە بەندە خۋى بۆ خۋى، خوا بە تواناترە لە بەندە بۆ سود پى گەياندن و زيان پى گەياندن، خوا زۆر بە پەحمترە بۆ مەۋقە لە نەفسى خۋى بۆ خۋى.

دەزانىت كە بەبى بىپار و (قضاء و القدر)ى خۋاى گەرە ناتوانىت شەقاۋىكىش بەاۋىت، بۆيە نەفس و ھەموو كارۈكرەدەۋەكانى دەسپىرئىتە دەستى خۋاى گەرە ۋەكو كۆيلەيەكى بى ھىز كە چۆن خۋى دەسپىرئىتە دەستى گەرەكەى، ئەۋكات گەرەكەشى چۆن ھەز بكات بەندەكەى ھەلدەسۈرپىنئىت كەچى بەندە ناتوانىت ئەۋى بە ھىچ شىۋەيەك ھەلسۈرپىنئىت.

بەئى: مەۋقە ئەۋكات ئىسراحتە دەكات و دڭ تەنگى و غەم و خەفەت و پەژارەى نامىنئىت، چونكە كارەكانى سپاردۆتە كەسىڭ كە لە بەپىۋەبردنى كارەكانى ھىچ باكى پى نى، بۆيە بە تەنھا سپاردۈيەتە ئەۋ چونكە دەزانىت زۆر بە بەزەيى و چاك و بە پەحم و چاكسازە بۆ بەندەكانى.

چونكە ئەۋ بەندەيە ھەموو كارەكانى تەنھا سپاردۈە بە خوا، بۆيە خۋاى گەرەش ئاتاجىيەكانى لە دنيا و قىيامەتەش بۆ جىبەجى دەكات، ئاى كە ژيانىكى دەبىت، كە دڭى بەخشى پى دراۋە، ئاى كە بەختەۋەر و كامەرانە.

بەلام ئەگەر پازى نەبوو پەرۋەردگار سەرپەرشتى بكات و كارۈ بارەكانى بۆ فەرھەم بىنئىت، خۋى بوۋە سەر پىشك و بەپىۋەبەرى خۋى، ئەۋكات توۋشى غەم و

خەفەت و نىگەرانى و بەدبەختى و ترس و ماندوو بوون و پەژارەيى دەبىت، جا نە دلى پاك و كامەران دەبىت، نە كارەكانى چاك دەبىت، نە بە ئاۋاتىش دەگات، نە ئىسراحتىش دەگات، نە تامىش وەردەگرىت، بەلكو خوشى و ئاسودەيى و چاو پوونى ھەمووى لى دور دەكەۋىتەۋە، چونكە ئەو وەكو دىندە تىدەكۋىش تەنھا بۇ بە دەست ھىنانى دىنا، سەرکەۋتوۋ نابىت لە ئاۋاتەكەي، سەرکەۋتوۋش نابىت لە دوا پۇژ چونكە ھىچى بۇ ئامادە نەكردوۋە.

خوای گەرە فەرمانى بە بەندە كردوۋە فەرمانەكانى جىبەجى بكات، جا ئەگەر پەنجى كىشا و بە پاست گۆيانە و ئىخلاصەۋە فەرمانەكانى بە جى ھىنا، ئەۋە خوای گەرە بەۋشتانەي زامنى پىداۋە لە پزق و ئاتاجى و سەرخستىن و جىبەجىكردنى پىۋىستىيەكانى بۇ فەرھام دىنىت، چونكە خوای گەرە پزقى بۇ كەسىك زامن كردوۋە كە بەندايەتى بكات، سەرکەۋتنى بۇ كەسىك زامن كردوۋە كە تەۋەكۈلى لەسەر خوا بىت، لىبوردنى زامن كردوۋە بۇ كەسىك كە داۋاي لىبوردنى لى بكات، دابىن كردنى پىۋىستىيەكانى زامن كردوۋە بۇ كەسىك كە بە پاستگۆيانە داۋا دەكات و متمانە و ئومىدى بە بەخشش و كەرەمى خوا بەھىزە.

مروقى ژىر و دانا ئەۋەيە كە ھەلدەستىت بە جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خوا بىر لە زەمانەتى خوا ناكاتەۋە بۇ كارەكانى چونكە دەزانىت خوای گەرە پاست گۆيە و ۋەفا بە زەمانەتەكەي خۇى دەكات بۇ كەسىك كە پەيمانەكەي لەگەلدا بەرىتە سەر.

لە نىشانەي كامەرانى مروقىش ئەۋەيە كە سەرقالى جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خوا بىت، نەك بچىت لە زەمانەتى خوا بىكۆلىتەۋە، لە نىشانەي بى بەش بوونى مروقى لە كامەرانى ئەۋەيە كە ۋاز بىنىت لە جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خواۋ خۆشەۋىستى و ترسى خوا، پوو بكاتە زەمانەتى خوا و لى بىكۆلىتەۋە.

رۈۈلە دىنىي خوا بگە

(بشرى كوپى (الحارث) دەفەرموۋى: ئەوانەي پياۋى دوا پۆۋن سى كەسن:

۱. عابىد.

۲. زاھىد.

۳. راستگۇ.

جا مرقۇى (عابىد) ئەۋكەسەيە كە بەندايەتى خوا دەكات بەلام مباحەكانىش ئەنجام دەدات، (زاھىد) ىش ئەۋكەسەيە بەندايەتى خوا دەكات بە جورىك كە واز لە مباحەكانىش دەھىنىت، (راستگۇ)ش ئەۋكەسەيە بەندايەتى خوا دەكات لەسەر پەزەمەندى و ملكەچى خوا، ئەگەر بزائىت شتىك لە دنيا مباحە و پىۋىست ناكات ئەنجام بدرىت ئەۋ دەستى لى ھەلدەگرىت، ئەگەر بزائىت شتىك لە دنيا مباحە و پىۋىستە ئەنجام بدرىت ئەنجامى دەدات.

ئاگاداربە ئەگەر خواۋ پىغەمبەر لەلايەك بوون نەكەى تۆ بچيە لايەكى تر، چونكە ئەۋكارە مرقۇۋ پادەكىشىت بۆ سەرپىچى و دژايەتى، چونكە ئەم دوۋانە بنچىنەى ھەموو خراپەيەكن، لەبەر ئەۋەى سەرپىچى ئەۋەيە كە مرقۇۋ لەلايەكدا بىت ئەۋەى پىچەۋانەشى دەكات لەلايەكى تر دابىت، دژايەتىش ئەۋەيە كە مرقۇۋەكە لەلايەكدابىت دوۋژمنەكەشى لەلايەكى تر، جا ئەۋە بە ساكارمەزانە، چونكە سەرەتا و كەمەكەى سەر دەكىشىت بۆ زۆربوون و فراۋان بوون، كەۋاتە پۈۈبە ئەۋ لايە و لەۋلايە بە كە خوا و پىغەمبەرەكەى لىيە، ئەگەرچىش خەلكىش ھەر ھەموۋى لەۋلاى تر بن، چونكە ئەمە بۆ چارەنوۋسى مرقۇۋ زۆر باشترە، ھىچ شتىك نىيە لە دنياۋا لەمە سوۋدەمەندتر بىت بۆ مرقۇۋ.

زۆربەى خەلكى لەۋپىزەنە كە خوا و پىغەمبەرى لى نىيە، بە تايبەت ئەگەر چاۋيان لە دنيا بىت، نىيەكە كەس بەدى نەكەى لە پىزى خواۋ پىغەمبەرى خوا،

به لكو نه وانهى پييازي خواو پيغه مبهريان هه لېزاردووه خه لكى به كه م عه قلياڼ ده زانن و وا داده نين كه نه يان زانيوه چا كه ي خوياڼ هه لېزيرن، به لكو تومته باريان ده كه ن به وهى كه شيت بوونه، نه مهش پيشه ي دوژمناني پيغه مبه رانه كه به ميراث بويان ماوه ته وه كه هه ر كه سيك له پيڙي نه وان نه بيت تومته ي شيتي ده ده نه پالي.

به لام كه سيك ژير بيت ده زانيت پيويستي به زانياريه كي پته وهيه به و په يامه ي پيغه مبه ر ﷺ هيناويه تي تاكو هيچ گومان يكي له دلدا نه مينيت، وه ده زانيت پيويستي به ناراميه كي پته وهيه بۆ به رهنكار بوونه وهى نه و دوژمنانه ي دژايه تي ده كه ن، جا نه مه شي چه نگ ناكه وييت مه گه ر به خو شه ويستيه كي به هي ز نه بيت بۆ خوا و پوژي دوايي نه بيت، كه خو شه ويستيه كه ي به جوړيك بيت دوا پوژ به سهر دنيا دا هه لېزيريت، وه خوا و پيغه مبه ري له هه موو شتيك زياتر خو ش بويت، جا له سهره تا دا هيچ شتيك له مه گرانتر نيه له سهر دلي مرو فدا، چونكه نه فس و هه واو ئاره زووات و شه يتان و براده راني و خزم و كه ساني له پيڙي به دكارانن بانگي ده كه ن بيته سهر رييازي نه وان، جا نه گه ر به گوياڼ نه كات دژايه تي ده كه ن، به لام نه گه ر نارام بگريت و به رده وام بيت نه وه خوا يارمه تي ده دات و كاره كاني بۆ ئاسان ده كات، وه ناخوشيه كاني بۆ ده گيريت به خو شي، له بهر نه وهى خواي په روه ردگار سوپاسي كراوه، هه ر ده بيت نه و خو شيه ي پي ببه خشي كه روي كردو ته خواو پيغه مبه ر ﷺ، ده بيت نه م پيڙه ي پيشان بدات تاكو دلخو ش و كامه ران بيت.

كه وابوو گوي مه ده سه رپيچي كردني خه لكي به رانبه ر به خوا، پوو بكه ره خوا و پيغه مبه ر ﷺ نه گه ر به ته نهاش بووي، چونكه خواي گه روه پشتيوانته و ده تپارپيڙيت وه چاوديريت ده كات، به لام بپروا و ناراميه كه ت تاقى ده كاته وه.

نه وهش بزانه كه دواي يارمه تي خوا گه روه ترين پشتيواني بۆ په يوه ست بوونت به «پييازي خوا، خو دامالينه له چاويرسيه تي و ترس، هه ر كاتي ك خو ت دامالي له م دووانه، نه وه په يوه ست بوونت به رييازي خوا و پيغه مبه ر ﷺ ئاسان ده بيت و

بەردەوام دەيىت لەسەر رىيازىاندا، بەلام ھەر كاتىك چاۋ بىرسى و ترس لە دلتدا بوو
ئەو چاۋەرىي ھىچ مەكە.

ئەگەر گووتت بە چ شتىك بتوانم خۆم دامالم لە چاۋبىرسىيەتى و ترسنۆكى؟

مىنىش دەلئىم: بە يەكخوئاسى و تەوھكول و بىروا بوون بە خوا، بىشزانىت تەنھا
خوا چاكەت بۆ پىش دىنىت، تەنھا خوا خراپە لە مەروۇ لا دەبات، ھەموو شتىك و
برىارىك ھى خوايە و ھى كەسى تر نىيە.

رېگايەكى ئاسان بۆگە يىشتن بە ۋەزەمەندى خودا

ۋەرە رووبكە خوا و ماللى ئاشتى بەبى شەكەتى و ماندووبوون و كۆلە مەرگى،
بەلگۈ بە نىكتىن و ئاسانتىن رېگادا.

ئەۋەش بزانە كە تۆ لە نىۋان دوو كاتان دايىت، ئەۋىش تەمەنتە، چۈنكە تەمەنت
بە و كاتانە دەگۈرتى كە ئامادەيە و ئەۋكاتانەش كە پابدوۋە.

ئەۋكاتانەي كە پابدوۋە بە تەۋبە و پەشىمانى و داۋاي لىبوردن و چاكساز
دەبىت، ئەۋەش نە ماندووبوونى تىايە نە شەكەتى تىايە نە كارىشى تىايە كە ھىلاك
بىت، بەلگۈ ئەۋكارانە ھەموۋى كارى دلە بە تەنھا.

خۆ پاراستن لەۋ گوناھانەش كە وادىت ھىچ ماندووبوونى تىانيە چۈنكە
خۆپاراستىت بۆ داھاتو كارىك نىكە بە ئەندامەكانت ئەنجامى بدەي توۋشى
ماندوۋىيەت بىكات، بەلگۈ ئەۋمەشيان بەنىەت دەكرىت كە جەستە و دلت پىي
ئاسودە دەبىت.

كەۋاتە ئەۋكاتانەي پابدوۋە بە تەۋبە چاكساز دەبىت، ۋە ئەۋكاتانەي
داھاتوۋش بە نىەتى خۆ پاراستن و بىپاردان چاكساز دەبىت، جا لەۋ دوانەدا
ئەندامەكانى لاشە ھىچ شەكەتى و ماندوۋىيەتەك نابىنىت، بەلام تەمەنت توۋشى
شەكەتى دەبىت، تەمەنىش ئەۋكاتانەيە كە لە نىۋان ئەۋ دوو كاتانەدايە، ئەگەر ئەۋ
كاتانەي ئامادەيە بە فېرۇتدا دەكات بەختەۋەرى و سەرفرازى خۆت بەفېرۇدا، بەلام
ئەگەر پاراستىت لە كاتىكىشدا كارەكانى پابدوۋە و داھاتوۋش چاكساز كرديت
بەۋ شىۋەي باسمانكرد ئەۋكات پزگار دەبى و دلنىايى و كامەرانى و نىعمەت
دەبەيەۋە.

پاراستنى ئەۋكاتانەي كە ئامادەيە زۆر سەختەرە لە چاكسازى كردينى كاتەكانى
پابدوۋە و داھاتوۋ،

چونکہ پاراستنی ئو کاتانہ بہوہ دہبیت کہ نہفست پہیوہست بکہی بہو
شتانہی کہ سوودمہند و بہکہلگہ و کامہرانیت بۆ بہچہنگ دینیت.

جا لہوہدا خہلگی جیاوازیان ہہیہ، سویند بہخوا ئو پۆژانہی کہ تویشووی
تیادا کۆدہکہیوہ بۆ دوا پۆژت یان بہرہو بہہشت دہبات یان بہرہو دۆزہخت
دہبات، ئہگہر ئو کاتانہت کردہ پښگاہک بۆ گہیشتن بہ خوا بہ ئہنجامدانی کاری
چاکہ دہکات گہیشتووی بہ سہرغازی و بہختہوہریہکی گہورہ لہو ماوہ کہمہدا کہ
ہیچ بارستہی نیہ لہ چاو دواپۆژدا، بہلام ئہگہر پروتکردہ ئارہزوات و پابوواردن و
گالتہ و گہمہ و ئہوانہت ہہلبژارد، ئہوکات بہماوہیہکی زۆر کہم ئہمانہت لی
دہبپیتہوہ، ئینجا ئیش و ئازار و ناخۆشی زۆری بہ دوا دادیت کہ زۆر گرانتہر و
بہردہوام ترہ لہ ناپہحتی و ئارامگرتن لہسہرقہدہغہکراوہکانی خوا و ئارامگرتن
لہسہر بہندایہتی خوا.

نیشانہی دروستی ئیرادہی مروفیش ئہوہیہ کہ ہہموو غہمی پہزامہندی
پہرہردگاری بیت و خۆی ئامادہی بارہگای خوا کردبیت، خہفتہ باربیت لہو
کاتانہی کہ لہ دہستی دہچیت و لہ پہزامہندی خوا بہ کاری نہہینابیت، کووی
ہہموو ئہمانہش ئہوہیہ کہ کاتیک بہیانی و ئیوارہ دہکاتہوہ تہنہا غہم و مہبہستی
خوا بیت.

چونکہ مروف تہنہا بہ خواوہ دہولہمہندہ، کہوابو ئہگہر خہلگی خۆیان
دہولہمہند دہکرد بہ مالی دنیا، تۆش خۆت دہولہمہند بکہ بہخوا، ئہگہر خہلگی
دلخۆش دہبوون بہ دنیا، تۆش دلخۆش بہ بہ خوا، ئہگہر خہلگی ھۆگر دہبوون بہ
خۆشہویستہکانیان، تۆش ھۆگریست با لہگہل خوابیت، ئہگہر خہلگی خۆیان
خۆشہویست دہکرد لہ لای پادشا و سہرکردہکانیان و لییان نزیک دہبوونہوہ تاکو
ناو دہرکەن و بہرز ببنہوہ، تۆش خۆت خۆشہویست بکہ لای خوای گہورہ چونکہ
سہرہرزی و سہرغازی تہنہا لہ لاین خواوہیہ.

ووتەي پەند ئامىز

يەككى لە زامىدەكان فەرموويەتى: نەمزانيوۋە كەسىك گويىيىست بوويىت بەھەشت
و دۆزەخ ھەيەكەچى كاتەكانى بەيادى خوايان بە نويزيان بە قورئان خوئىندىن يان
بە چاكە سەرف نەكات.

جا پياويك پىي ووت: من زۆر دەگىم.

ئەويش فەرمووي: ئەگەر پىيكەنى بەلام دان بەھەلەكانت بىنى زۆر چاكتەرە
لەوھى بگرييىت كەچى بە كارەكانت بنازى، چونكە كەسىك بە كاروكردەوھى خۆي
بنازىت كىردەوھەكانى لەسەر سەرى بەرزىر نايىتەوھ.

جا پياوھەكە پىي ووت: كەوابو ئامۆزگاريم بكە.

ئەويش فەرمووي: دىنيا واز لىيىنە بۆ خاوەنى خۆي كە ئەوانەن پوويان تىكردوھ
ھەرەك چۆن ئەوان دوا پۆزىيان واز لىيىناوھ بۆ خاوەنى خۆي، لە دىنيادا ھەكو
ھەنگ بە، چونكە ھەنگ ئەگەر شت بخوات شتى پاك دەخوات، ئەگەر خۆراك بىدا
خۆراكى پاك دەدات، ئەگەر بكەويىتە سەر شتىكىش نايىشكىنى و تىكى نادات.

زوهى و جورەكانى

(الزهد) واتە: وازەيتان، چەند جورىكى ەيە:

* وازەيتان لە ەە پام، ئەمەيان واجبە.

* وازەيتان لە شتى گومان لىكراو، ئەوەشيان بە پىي گومانەكە پەفتارى لەگەڤدا دەكرىت، ئەگەر گومانەكە زۆر بوو، ئەو واز لىهيتانى بە واجب دادەنرىت، بەلام ئەگەر گومانەكە كەم بوو ئەو واز لىهيتانى بە سوونەت دادەنرىت.

* وازەيتان لە شتى زىادە مەسرهفى.

* وازەيتان لەو شتانەي پەيوەندى بەو وەو نىە وەكو قسەكردن لە شتىك كە پەيوەندى بەو وەو نىە، يان سەيركردن و پرسىاركردنى شتىك كە پەيوەندى بەو وەو نىە و سەردان و چەندان شتى تريش.

* وازەيتان لە ەەلكى.

* وازەيتان لە نەفسى بەدكار بەشىو ەيەك كە لەبەر خاترى خوا نەفسى لەلاي ەيچ بايەخى نىە.

ئەو ەى لە ەمووشيان گەورەترە كە كۆكەرەو ەى ەموو ئەو زو ەدانەيە، وازەيتانە لە ەموو شتىك جگە لە خواي گەرە، وازەيتانە لە ەموو ئەو شتانەي دوورت دەكاتەو ە لە خوا. گەرەترىن (زهد) يش شارەنەو ە و ەرنەخستنى (زهد) ە، گرانترىن (زهد) يش وازەيتانە لە ەزەكانى.

جياوازي لە نىوان (الزهد) و (الورع) دا:

جياوازيەكەي ئەو ەيە (الزهد) وازەيتانە لەو شتانەي كە سوودى پىي نابەخشى لە دوا پۆژدا.

(الورع) يش وازەيتانە لەو شتانەي كە مەترسى ئەو ەى لىدەكرى زيانى پىي بىەخشى لە دوا پۆژدا، بەلام دللك كە پەيوەست بىت بە ئارەزواتەو ە ئەو دلە نە دەتوانىت زاهيد بىت نە دەتوانىت وەرعىش بكات.

ووتەي پەند ئامىز

(يحيي)ى كوپى (معاذ) دەفەرموئى : سەرم لە سى كەس سوورپماوہ :

۱. پياويك كارىك دەكات تاكو مرؤئىكى وەكو خوى بيبىنى كەچى كار ئەنجام نادات بۇ خوا.

۲. پياويك قرچۆكى دەكات لە مالەكەى كە پەرودەگارى بە قەرزى داوہتى، كەچى ئەو بە قەرزى نادات.

۳. پياويك حەز بە دۆستايەتى و خوشەويستى خەلكى دەكات، لە كاتىكدا خوا بانگى دەكات بۇ دۆستايەتى و خوشەويستى خوى.

وازهينان له فهريمانه كانى خوا

تاوانى زور گه وريتره له نه نجامدانى گوناھ

(سهل)ى كوپى (عبدلله) ده فهرمووى: وازهينان له فهريمانه كانى خوا تاوانى زور گه وريتره له نه نجامدانى گوناھ، چونكه ده بينين خواى گه وري ناده مى قه ده غه كرد له و دره خته نه خوات، به لام ناده مى هه له ى كرد و خواردى پاشانيش ته و به ى كرد و خواى گه وريتره ته و به كه ى لى وهرگرت، به لام ده بينين ئيبيليس فهريمانى پيكره كرنوش بۆ ناده مى به ريت كه چى كرنوشى بۆ نه برد و فهريمانى خواى جى به جى نه كردو و شكاندى بۆيه ته و به ى ليوه رنه گيرا.

ابن قيم ده فهرمووى: منيش ده ليم: نه مى بابته زور گرنگه و بايه ى زوريشى ههيه، نه ويش نه وهيه وازهينان له فهريمانه كانى خوا تاوانى زور گه وريتره له لاي خوا له نه نجامدانى گوناھ، نه مهش له چهند پوويه كه وه پوون ده بيتته وه: يه كه مى: وه كه نه وه ى كه (سهل) باسى كرد له باسى ناده مى و دووژمنى خوا ئيبيليس.

دووه مى: نه نجامدانى شته قه ده غه كراوه كان سه رچاوه كه ى پاله په ستو و هيرشى هه واو ئاره زوواته بۆيه مروف نه و تاوانانه نه نجام ده دات، به لام وازهينان له فهريمانه كانى خوا نه نجامنه دانى سه رچاوه كه ى فيزو خو به گه وري زانينه هه ر بۆيهش پيغه مبه ر عليه السلام ده فهرمووى: ((لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من الكبر))^(١). واته: نه و كه سه ناچيته به هه شت نه گه ر به نه ندازه ى گه رديله يه كه (كبرى) له دل دا بيت.

به لام نه و كه سه ده چيته به هه شت نه گه ر بمري له سه ر يه كخو اناسى نه گه ر چى زينا شى كرديت و دزيشى كرديت.

(١) صحيح: رواه مسلم (٩١)، و ابو داود (٤٠٩١)، و الترمذى (١٩٩٩)، و احمد فى المسند (٣٨٥، ٤٢٧/١).

سییه م: نهجامدانی نهو کارانهی خوا فرهمانی پیگردوه زور خوشه ویستره لای خوا له نهکردنی نهو شتانهی قهدهغهی کردوه، نهمش چهنهین بهلگهی لهسهره نهوه تا پیغهمبه علیه السلام ده فرهمووی: ((أحب الاعمال الى الله الصلاة على وقتها))^(۱)، واته: خوشه ویستترین کار له لای خوی گه وره کردنی نوپژه کانه له کاتی خوی.

پیغهمبه علیه السلام جاریکیان فرهمووی: نایا پیتان رابگه یه نم چاکترین کرده وه تان چیه؟ که پاکترین و خاوین ترین کرده وه یه لای خوی گه وره، که پله تان پیی به رزده کاته وه، به جوریک نهو کاره چاکترین بۆتان له به خشینی زیو و زیو، چاکتر بیت له وهی به دوژمنه کانتان بگن و له ملیان بدن و سهریان به ریئن و نهوانیش له ملتان بدن و سهرتان به ریئن؟ هاوه لان فرهموویان: به لئی نهی پیغهمبه ری خوا علیه السلام بلی، پیغهمبه علیه السلام فرهمووی: ((ذَكَرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ))^(۲). نهو کاره زیکرو یادی خوا کردنه.

بهوانن ده بینین خوی گه وره خوشه ویستی خوی به ستوته وه به وکه سانهی فرهمانه کانی نهجامده دن ههروه ک خوی گه وره ده فرهمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ﴾ (الصف: ۴)، واته: به پاستی خوی گه وره نهوکه سانهی خوش دهویت که دهجهنگن له پیناو پیبازی خوا به یه ک پیزی.

خوی گه وره له نایه تیکی تر ده فرهمووی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (ال عمران: ۱۳۴)، واته: خوی گه وره چاکه کاران و چاکسازانی خوش دهویت.

ههروه ها ده فرهمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الحجرات: ۳)، واته: دادپهروه ر بن خوی گه وره دادپهروه رانی خوش دهویت.

(۱) صحیح: رواه البخاری (۷/۲)، ومسلم (۸۵)، والترمذی (۱۸۹۹)، والنسائی (۱۹۴/۱).

(۲) رواه احمد فة المسند (۲۳۹/۵)، والترمذی (۳۳۷۴)، وابن ماجه (۳۷۹۰)، وحاکم فی المستدرک (۴۹۶/۱)

وصححه الحاکم ووافقه الذهبی.

دەفەر مووی: ﴿وَاللّٰهُ يَحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ﴾ (ال عمران: ۱۴۹)، واتە: خوای گەوره ئارامگرانی خۆش دەوێت.

بەلام دەبینین لە بارەى ئە نجام نەدانی قەدەغە کراوەکان زۆرى بە نەبوونی خۆشەوێستیهو بەستۆتەو وەکو خوای گەوره دەفەر مووی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ (البقرة: ۲۰۵). واتە: خوای گەوره فەسادى خۆش ناوێت.

هەروەها دەفەر مووی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (الحديد: ۲۳)، واتە: خوای گەوره ئەو کەسانەى خۆش ناوێت کە خۆ بەگەوره زانن و فیزاوين.

هەروەها لە ئایەتێکی تردەفەر مووی: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ﴾ (البقرة: ۱۹۰)، واتە: دەستدریژی مەکەن چونکە خوای گەوره ئەو کەسانەى خۆش ناوێت کە دەست دريژی دەکەن.

خوای گەوره دەفەر مووی: ﴿إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶)، واتە: خوای گەوره ئەو کەسانەى خۆش ناوێت کە خۆبەگەوره زان و فیزاوين.

کە ئەمە زانرا ئەو کات ئەو کارانەى کە خوا خۆشى دەوێت (مقصود بالذات) واتە: خودی کارە کە خۆی مەبەستە.

هەر بۆیەش خوای گەوره ئەو شتانەى ناپەسەندن لای تەقدیری دەکات بۆ گەشتن بەو کارانەى پێی خۆشە، هەروە کونا و کوفر و فسق تەقدیر دەکات بۆ گەشتن بەو شتانەى پێی خۆشە لە جیهاد و بە دەست هێنانی پلەى شەهیدی. تاکو بەندە تەو بەبکات، ملکه چ بێت بۆی، دەرکەوتنى دادپەرورەى ولایبوردهى و سزا و توانای خوای بۆ پۆشن بێتەو.

تاکو بەندە خۆشەوێستی و پق لایبۆنەوێ لەبەر خوا بێت، چەندینی تریش بەهۆی ئەو کارە ناپەسەندانە مرقۆ پێی دەکات.

چوارەم: ئە نجامدانى ئەو کارانەى خوا فەرمانى پێکردووه خۆی لە خۆیدا مەبەستە، بەلام واز هێنان لە قەدەغە کراوەکان مەبەست تیايدا بۆ چاکسازی

ئەنجامدانى فەرمانەكانى خوايە، جا ئەوشە بۆيە قەدەغەكراوۋە چونكە زەرەر بە فەرمان پىكراروۋەكان دەدات و بى ھىز و كەمى دەكات، ھەرۋەك خۇاى گەۋرە ئەمەى پوون كىرۋەتەۋە لە بارەى قەدەغەكردنى شەراب و قومار چونكە ھەردووكيان پىگىرن لە يادى خوا و نوپۇز ئەنجامدان كە دوو كارى فەرمان پىكراروۋە لەلەين خواۋە.

پىنچەم: ئەنجامدانى كارە فەرمان پىكراروۋەكان بۇ پاراستنى ھىزى ئيمان و مانەۋەى ئيمانە، بەلام وازەينان لە كارە قەدەغەكراوۋەكان بۇ پاسەۋانى ئەو شتانەيە كە ھىزى ئيمان دەشتوپىنى و لارى دەكات.

جا كەۋابو پاراستنى ھىزەكە لە پىش پاسەۋانى لى كىرەنەتى، چونكە ھىز ھەركاتىك زىاد بكات شتە خراپەكان رادەمالىت، ھەركاتىكىش بى ھىزبىت ئەۋە شتە خراپەكان بەسەرىدا زال دەبىت، بەلام پاسەۋانى بۇ پاراستنى و زىاد بوون و مانەۋەى ھىزە، جا بۆيە ھەركاتىك ھىزى ئيمان پتەۋبوو، ئەۋە ھەموو گەندەلىكە رادەمالىت و ناھىلىت زىاد بكات، ئەمەش بە پىي بەھىزى و بى ھىزى ئيمانەكەيە، بەلام ئەگەر ئيمان بى ھىز بوو ئەۋە گەندەلى بەسەرىدا زال دەبىت.

بەجۋانى لەم بەشەيان وورد بەۋە و بىخوینەۋە بۇت پوون دەبىتەۋە.

شەشەم: ئەنجامدانى ئەو كارانەى خودا فەرمانى پىكرىدوۋە ژيان و خۇراك و جۋانى و ئاسۋودەيى و چاۋگەشى و خۇشى و نىعمەتى دىل و دەرۋونە، بەلام وازەينان لە قەدەغەكراوۋەكان بە بى ئەنجامدانى فەرمان پىكراروۋەكان ھىچ لەمانەى باسما كىر دەست ناكەۋىت، بۇ نمونە ئەگەر واز لە ھەموو قەدەغەكراوۋەكان بەھىزبىت كەچى ئيمانى نەبىت و فەرمان پىكراروۋەكانىش ئەنجام نەدات، ئەۋەكات وازەينان لە قەدەغەكراوۋەكان ھىچ سوۋدى پىناگەيەنەت بەلكو بەردەۋامىش لە دۆزەخدا دەمىنەتەۋە.

پىنچەم: ھەركەسىك ئەو كارانە ئەنجامبىدا كە خودا فەرمانى پىكرىدوۋە لەگەل ئەۋەشدا ئەو كارانەش ئەنجامبىدا كە قەدەغەش كراۋە، ئەو كابرايە يان رىزگارى دەبىت لە دۆزەخ ئەگەر چاكەكانى زىاتر بوو لە خراپەكانى، يان رىزگارى دەبىت

ئەوئىش دىۋى ئەۋەدى مافى خەلگى لى دەسىندىرئەۋە و لەسەر خراپەكانىشى سزا دەدرىت ئىنجا پزگارى دەبىت، جا بۆيە رزگارى دەبىت چونكە فەرمانى خىۋى ئەنجامداۋە .

بەلام كەسىك ۋاز لەو كارانە بىنئىت كە فەرمانى پىكراۋە، لەو كارانەش كە قەدەغەكراۋە، ئا ئەۋە بە هىلاك چوۋە و پزگارى نەبوۋە، چونكە مەۋقە بە هېچ شىئى پزگارى نابىت لە دۆزەخ تەنھا بە ئەنجامدانى ئەو كارانە نەبىت كە فەرمانى پىكراۋە ئەۋئىش (التوحىد) ە يەكتاپەرستى.

ئەگەر گوترا: ئەۋە بۆيە بە هىلاك چوۋە چونكە شىركى ئەنجامداۋە، لە ۋەلامدا گووتراۋە: بۆ بە هىلاك چوۋنى ئەۋە بەسە كە يەكتاپەرستى نەبوۋە كە فەرمانى پىكراۋە، ئەگەر چى پىچەۋانەكەشى ئەنجام نەدەبىت كە شىركە، بەلكو ھەر كاتىك دلى خالى بوو لە يەكتاپەرستى و خىۋى بە تەنھا نەدەپەرست ئەۋە بە هىلاك چوۋە ئەگەر چى كەسى تىرىشى نەپەرستبىت لەگەل خوادا، بەلام ئەگەر كەسىكى تىرىشى پەرست لەگەل خوادا، ئەۋە سزا دەدرىت لەسەر ئەۋەدى يەكتاپەرست نەبوۋە لە كاتىكدا فەرمانى بەمە پىكراۋو، سزاش دەدرىت لەسەر ئەنجامدانى شىركەكەشى كە لەسەرى قەدەغەكراۋو.

ھەشتەم: ئەگەر كەسىك بلىت: من خوا نە بەپاست دەزانم نە بەدرۋشى دەزانم، نەخۋشم دەۋىت نە پقىشم لى دەبىتەۋە، نە دەى پەرستم و نە كەسى تىرىش دەپەرستم لە شۆيىنى خودا، ئا ئەۋ مەۋقە بە تەنھا بەدان نەھىنان و پىشت تىكرەدى فەرمانەكانى خودا كافر بوۋە، بە پىچەۋانەى ئەۋكەسەى كە دەلىت: من پىغەمبەر ﷺ بەپاست دەزانم، خۋشىشم دەۋىت، ئىمانىشم پىيەتى، ئەۋ كارانەش ئەنجامدەدەم كە فەرمانى پىكردووم، بەلام ئارەزوۋاتم زال بوۋنە بەسەرمدا و وام لىدەكەن ئەۋ كارە قەدەغەكراۋانە ئەنجام بدەم، ئەگىنا من دەزانم كە ئەۋ كارانە ھەرامە و خوا و پىغەمبەرى خوا ھەرامىيان كىردوۋە، بەلام من ئارام لەسەرى پى ناگىرىت، ئا ئەۋ مەۋقەيان بە كافر دانانرىت، ھوكمىشى ۋەكو ھوكمى ئەۋى يەكەم

نىيە، چۈنكى ئۇمە لە پۈيۈيەكەۋە گۈپراپەلە، بەللام كەسىك كە بە تەۋاۋى ۋازى لە
فەرمانەكانى خوا ھېناۋە ئۇ لە ھېچ پۈيۈيەكەۋە گۈپراپەلە نىيە.

تۆيەم: (عمري كورى العاصي) لە كاتى سەر مەرگىدا دەيفەر موو: خودايە من ئۇ
كەسەم كە فەرمانت پىكردم كە چى من بى فەرمانىم كەردى، بەللام شاھىتە دەدەم
ھېچ پەرستراۋىك نىيە بە ھەق جگە لە تۆ.

مەبەست لە ناردنى پىغەمبەرەن گۈپراپەلە كەردىنەنە، گۈپراپەلەش بە ئۇ نىجامدانى
ئۇ كارانە دەكرىت كە فەرمانىيان پىكردوۋە، خۇپاراستنىش لە قەدەغە كراۋەكان
تەۋاكەرى ئۇ نىجامدانى كارە فەرمان پىكراۋەكانە، ئۇ گەر ھاتوۋ كەسىك خۇى
پاراست لە كارە قەدەغە كراۋەكان، بەللام ھېچ كارىكى فەرمان پىكراۋىشى ئۇ نىجام
نەدا ئۇ ۋەكەت ئۇ كەسە ناكات گۈپراپەلە خۋايە بەلكو دەكەت ياخىيە، بە پىچەۋانەى
ئۇ كەسەى كە كارە فەرمان پىكراۋەكان ئۇ نىجامدەدات، بەللام تۈۋشى ئۇ نىجامدانى
كارە قەدەغە كراۋەكانىش دەبىت، جا ئۇ ۋە ئۇ گەر چى بە ياخى و گوناھبارىش
دادە نرىت بەللام گۈپراپەلە فەرمانەكانىشى كەردوۋە، بە پىچەۋانەى ئۇ كەسەى كە
فەرمان پىكراۋەكان ئۇ نىجام نادات چۈنكى ئۇ بە خۇپاراستنى لە قەدەغە كراۋەكان
بە گۈپراپەلە ناژمىردىت.

دەيەم: گۈپراپەلە فەرمانەكانى خوا بەندايەتى و نزيك بوونەۋەيە لە خوا،
گۈپراپەلە خوا ئۇ پەرستشەيە كە مەۋۇ لە پىناۋى ئۇ دروست كراۋە خۋاى گەۋرە
دە فەر موو: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات: ۵۶). واتە: من
جىنۇكە و ئىنسانم دروست كەردوۋە تەنھا بۇ ئۇ ۋەى بىم پەرستىن.
خۋاى گەۋرە ئۇ ۋە پۈۈن دەكەتەۋە كە جىنۇكە و ئىنسانى دروست كەردوۋە تەنھا
بۇ بەندايەتى.

بەھەمان شىۋەش كە پىغەمبەرەنى پەۋانە كەردوۋە بۇ مەۋۇ و كىتەبى بۇ
دەبە زاندوۋن بۇ ئۇ ۋەى بىپەرستىن.

كەوابوو بەندايەتى خۆى لە خۆيدا مەبەستە كە مړۆڤ و جنۆكە لە پىٲناوى ئەودا دروست كراوه، بۆ ئەو دروست نەكراوه تەنھا خۆى بپاڤيڤيٲىت لە گوناھ، چونكە گوناھ خۆى لە خۆيدا وجودى نىھ مړۆڤ خۆى گوناھ فەراھەم دىٲنيت، گوناھ شتېكە وجودى نەبوو ھەر بۆيەش كە مالىيەتېشى پىٲوھ بەند نىھ چونكە نەبوو، بە پىچەوانەى گويٲاڤايەلى فەرمانەكانى خودا چونكە ئەو شتېكە ھەبوو و خۆى لە خۆيدا مەبەست بوو و فەرمانىشى پىكراوھ.

يانزەھەم : ئەوھى خواى گەورە داواى كردووھ لەمەپ قەدەغەكراوھكان ئەنجام نەدانىيەتى كە دەكات خۆى لە خۆيدا ھىچ وجودى نىھ، بەلام ئەوھى خواى گەورە داواى كردووھ لەمەپ فەرمان پىكراوھكان ئەنجامدانىيەتى كە دەكات شتېك وجودى ھەيە بۆيە خودا فەرمانى پىكردووھ، كەوابوو قەدەغەكراوھكان شتېك نىھ وجودى ھەبىٲ ھەر بۆيە كە مالى تىا نىھ مەگەر پەيوەست بكرى بە شتېكى ھەبوو كە فەرمان پىكراوھكانە، كەواتە شتى ھەبوو خوازاو بوو و فەرمان پىكراوھ.

دوانزەھەم: زانايان ئىختلافيان ھەيە لەسەر كارە قەدەغەكراوھكان بە چەند پاڤەك: وا خوازاوھ لە قەدەغەكراوھكان دەستى لى ھەلگىريٲىت و خۆى لى بگىريٲتەوھ، ئەمەش ديارە شتېكە كە ھەيە دەلٲن: چونكە داوا لە شتېك دەكرىٲ كە ئەنجام بدريٲ كە تەقدىر كرابىٲىت، وھ شتېكىش كە نەبىٲ (مقدور) نىھ، ئەمە ووتەى جەمھورە.

(ابو ھاشم) و چەندىنى تريش دەفەرموون: خوازاو لە قەدەغەكراوھكان نەبوونى كارە، جا ھەر بۆيە مړۆڤ بە نەكردنى دەكات بە مەبەست، نەك بە دەست لى ھەلگرتنى بگات بە مەبەست، ئەگەر بىٲوو دەست لى ھەلگرتن خوازاو بىٲىت، دەكات ئەگەر نەيكات گوناھبار دەبىٲىت، ھەر بۆيەش خەلكى ئەو كەسە مەدح دەكەن كە كردنى خراپەى بەخەيالدا نايەت، ئەمە پاڤەكى (القاضي ابى بكر) ھەر بۆيە ئەنجام نەدانى (مقدور) ھە بۆ مړۆڤ.

ده فهرمووی: مه به ست له قه ده غه کراو مانه وه یه تی هر له سر نه بوونی بنه ره تی
خوی ئانه وه (مقدور) ه.

گروهیکی تر فهرموویانه: وا خوازاوه له قه ده غه کراوه کان نه نجامدانی
پیچه وانه که ی که نه وه مه به ست به بۆ قه ده غه لیکراوه که، وه که نه وه ی قه ده غه کراوه
له فاحیشه به مه به ستی نه نجامدانی داوین پاکی که فهرمان پیکراوه، قه ده غه کراوه
له سته به مه به ستی نه نجامدانی دادپه روهری که فهرمانی پیکراوه، قه ده غه کراوه
له درۆ به مه به ستی نه نجامدانی راستگویی که فهرمانی پیکراوه، هه موو
قه ده غه کراوه کان به هه مان شیوه یه، له لای نه وانه دا مه به ست له قه ده غه کراوه کان
نه نجامدانی پیچه وانه که ی داوا کراوه، که واته کاره که گه پاوه سر نه وه ی که
مه به ست له داواکراو نه نجامدانی نه و کارانه یه که فهرمانی پیکراوه.

سینزه هه م: خوی گه وره پاداشتی نه نجامدانی کاری خیری یه که به ده داناوه،
به لام پاداشتی وازهینانی له کاری خراپه ی یه که به یه که داناوه.
نه وه به لگه یه له سر نه وه ی نه نجامدانی نه و کارانه ی خوا فهرمانی پیکردوه
زۆر له لای خۆشه ویستتره له وازهینانی نه و کارانه ی قه ده غه ی کردوه.
نه گهر وا نه بایه نه وه خراپه یه که به ده ده بوو، چاکه ش یه که به یه که ده بوو.

چوارده هه م: مه به ست له قه ده غه کراوه کان نه نجام نه دانیه تی، جا نیه تی
نه نجامدانی هه بیته یان نا، وه به خه یالیدا هاتبیته یان نا، ته نها مه به ست نه وه یه
نه نجامی نه دات، به لام مه به ست له فهرمان پیکراوه کان نه نجامدانیه تی به نیه ت و
کرده وه، نه یینی نه مه ش له وه دایه: که نه نجامدانی نه و کاره ی خودا فهرمانی
پیکردوه زۆر له لای خۆشه ویستتره له وازهینان له و کاره ی قه ده غه ی کردوه،
که و ابوو کاریک که فهرمانی پیکردوه زۆر له لای خۆشه ویستتره له کاریک که
قه ده غه ی کردوه.

پانزه هه م: بیگومان نه و کارانه که خوا پیتی خۆشه و مروفی له سر هانده دا و
پاداشتیان له سر ده دات و مه دح و ستایشی له سر کردوه نه وه له ره حمه تی
خواوه یه، نه و کارانه ش که خوا پیتی ناخۆشه و سزای بۆ داناوه و زهم و ئیش و

ئازارى بەدوا دادىت ئەو ھەلە توورپەيى خواوھىيە . ۋە رەھمەتى خواش پىش توورپەيى خوا ھەوتوھ ، چونكە خوا بەردەوام بەرھەممە ، رەھمەت ھەلە سىفائى زاتى خوايە ۋەك زانست و توانا و ژيان و بىستن و بىنين و چاكەي خوا ، ناگونجى بە پىچەوانەي ئەوھە بىت ، نابىت توورپەيش بەم شىۋەبىت ، چونكە توورپەيى ھەلە سىفائى زاتى نىيە كە بەردەوام توورە بىت و لىي جيا نەبىتەوھ ، بەلكو نىردراوھەكەي واى فەرمووھ كە شارەزاترين كەسە ھەلە پۇژى قىامەت كە دەفەرمووى : ((ان ربى قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله مثله ولن يغضب بعده مثله))^(۱) . واتە : بەپاستى پەروەردگارم ھەلە پۇژدە ئاوا توورپە بووھ كە ھەرگىز نە پىشتەر و نە پاشتريش بەم شىۋەيە تووھرە نەبووھ .

ره‌حمه‌تی خوا‌ه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، به‌لام توورپه‌یه‌که‌ی هه‌موو شتیکی
 نه‌گرتۆته‌وه، خوای‌گه‌وره له‌سه‌ر خۆی نووسیوه به ره‌حم بی‌ت نه‌ینووسیوه تووره
 بی‌ت، ره‌حمه‌ت و زانستی خوا‌ه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه به‌لام توورپه‌یی و سزای خوا
 هه‌موو شتیکی نه‌گرتۆته‌وه. ره‌حمه‌ت و شوینه‌وار و تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی به‌سه‌ر
 توورپه‌ی و شوینه‌واره‌کانی ده‌که‌وێت.

ھەر شتېك پەيوەست بېت بە رەحمەتى خوا زۆر خۆشەويستىرە لەلای خوا لەو
شتانەى پەيوەستە بە توورەى خوا ھەربۆيە خوا رەحمەتى زۆر پى خۆشترە لە سزا
دان، لىبوردنى زۆر پىخۆشترە لە تۆلە سەندەنەو، ئەنجامدانى ئەو کارانەى زۆر
لەلا خۆشەويستىرە لەواز ھىنانى ئەوکارانەى پى ناخۆشە، بە تايبەت لە کاتى واز
ھىنان لە قەدەغەکراوەکاندا، ئەو کارانەش بھوتى کە پەيوستە بەو کارانەى خوا
خۆشى دەوێت، چونکە ئەويش بە ھەمان شىوہ پى ناخۆشە.

شانزدهم: شوینه‌واری نه‌و شتانه‌ی خوا پیی ناخوشه که قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانه به‌و شتانه زوو لاده‌چیّت که خوا پیی خوشه، بیگومان خوای‌گه‌وره به لی‌بووردنی خو‌ی

لىيى لادەبات، بەتەوبە و گەپانەو و كارى چاكە و تاقى كىردنەو و شەفاعەت و ئەو كارە چاكانەي خراپە لادەبەن لادەچىت، ئەگەرچى گوناھەكانى بەندە بگاۋە تاقى ئاسمانىش ئەگەر داۋاي لىيىووردن لە خوا بىكات خوا لىيى دەبوورىت، ئەگەر بەندە بە ئەندازەي زەوى گوناھى ھەبىت، ئىنجا بە خوا بگاۋە شەرىكى بۆ خوا بىريار نەدايىت ئەو بە ئەندازەي زەوى لىيىووردنى بۆ ئامادە دەكات.

خوای گەرە لە گوناھ دەبوورىت ئەگەرچى گەرەش بىت، شۆينەوارى گوناھ بە كەمترىن ھەولدانى بەندە دەسپىتەو، بە تەوبەي پاستگۆيانە و پەشىمان بوونەو لەسەر ئەو ھەي ئەنجامى داو ھەللى دەبوورىت، ئەمەش تەنھا لەبەر ئەو كارانەيە كە پىيى خۆشە كە تەوبە كىردنى بەندەيە و گۆپراپەلى و يەكتاپەرستىيە، ئەو ھەش بەلگەيە لەسەر ئەو ھەي ھەبوونى ئەو كارانەي زۆر پىخۆشە.

ھەفدەھەم: خوای گەرە ئەو كارانەي تەقدىر كىردو ھە كە پىيى ناخۆشە و لىيى توورپەيە بۆ گەيشتنە بەو شتانەي كە پىيى خۆشە و فەرمانى پىكرىدو ھە. دەبىنن خوای گەرە بە تەوبەي بەندەكەي زۆر خۆشحالىترە لەو كەسەي كە شتىكى لى وون بوو پاشان دەيدۆزىتەو، وە لەو كەسەي كە مندالىيان نايىت پاشان مندالىيان دەبىت، وە لەو كەسەي كە پىيى لى وون بوو پاشان دەيدۆزىتەو. پىيەمبەریش ﷺ نمونەيەك بە خۆشحالى خوا دىننىتەو كاتىك كە بەندەكەي تەوبە دەكات كە وىنەي نىيە ئەو خۆش حالىيەي خواش مەوۇ بەو كارانە دىگاتى كە فەرمانىيان پىكراو ھە تەوبەيە.

خو گوناھ تەقدىر دەكات بۆ گەيشتن بەو شتەي كە پىيى خۆشە، جا مەبەست بەو خۆش حالىيەي خوا بە تەوبە كىردنى بەندەكەيەتى كە ھىچ خۆش حالىيەكەش وىنەي ئەم خۆش حالىيە نىيە، ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەو ھەي ئەنجامدانى فەرمان پىكراو ھەكان زۆر خۆشەويستەرە لاي خوا لە وازەينان لەقەدەغەكراو ھەكان كە تەوبەو شۆينەوارى تەوبەشى پىيى دەفەوتى.

ئەگەر گووترا: خوا خۆش حالە بە تەوبەي بەندەكەي تەوبەش وازەينانە لە قەدەغەكراو ھەكان، كەواتە دەكات خوا خۆش حالە بە وازەينانى قەدەغەكراو ھەكان،

ده فہرموی: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (الانعام: ۱۲۲). واتہ: نایا تہو کہ سہی کہ مردوہ بو بہ ہوی بی باوہ پیہ وہ، ئینجا بہ ہوی ئیمانہ وہ زیندوومان کردہ وہ و نور و پھوناکیماں بۆ ساز کرد لہ ژیاںیدا کہ قورئانہ لہ ناو خہ لکیدا ہہ لسو کہ وتی

پیددکات، وهکوئه وکسه وایه که له ناو تاریکاییدا گیری خواردوو و لیی
دهرناچیت.

له باره ی کافره کانه وهش ده فره مووی: ﴿أَمَوْتُ غَيْرُ أَحْيَاءٍ﴾ (النحل: ۲۱).
واته: نه وانه مردوون زیندوو نین.

خوا ی گه وره ده فره مووی: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتِ﴾ (النمل: ۸۰).
واته: تو ناتوانی مردوو بیستی.

به لام قه ده غه کراوه کان نه گه ر مرؤف نه نجامی بدات، نه وه تووشی نه خووشی
دهروونی دهکات، به لام ژیان به نه خووشیه وهش بیته هه ر باشتره له مردن.
جا نه گه ر گوترا: هیندی له قه ده غه کراوه کان هه یه نه گه ر مرؤف نه نجامی بدات به
هیلاکی ده بات نه ویش شیرک بریاردانه بو خوا، له وه لامدا گوترا: مرؤف به نه نجام
نه دانی یه کتاپه رستی به هیلاک ده چیت نه م یه کتاپه رستیهش فره مان یه پیکراوه و
ژیانی مرؤفی پیوه یه، که واته هه ر کاتی که پشتی له یه کتاپه رستی کرد به هیلاک
ده چیت، نه مهش بویه به هیلاک چوه چونکه دهستی له فره مان پیکراو
هه لگرتوو وه نه نجامی نه داوه.

بیسته م: نه نجام نه دانی فره مان پیکراوه کان مرؤف تووشی سه رگه ردانی و هیلاکی
به رده وام دهکات، به لام قه ده غه کراوه کان به م شیوه نیه.

بیست ویه که م: نه نجامدانی نه و کارانه ی خودا فره مان یه پیکردوو وه وا له مرؤف
دهکات قه ده غه کراوه کان واز لی بهینیت نه گه ر مرؤف به ئیخلاص و شه رعیا نه
فره مان پیکراوه کان نه نجام بدات خوا ی گه وره ده فره مووی: ﴿إِنَّكَ أَفْكَوَةٌ
تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ (العنکبوت: ۴۵). واته: بیگومان نه نجام دانی نویژ
مرؤف دوور دهکاته وه له گونا ه وشتی خراپ.

به لام وازهینان له قه ده غه کراوه کان وا له مرؤف ناکات کاری چاکه نه نجام بدات.

بيست و دووه: ئه‌و کارانه‌ي که خوا پيئي خوشه و فه‌رمانی پيکر دووه په‌يوه‌سته به‌ سيفاتی خواوه، ئه‌و کارانه‌ش که خوا پيئي ناخوشه و قه‌ده‌غه‌ي کردووه په‌يوه‌سته به‌ کارتيکراوه‌کان، ئه‌مه‌ باسيکي گرنکه پيويستی به‌ پوون کردنه‌وه هه‌يه‌ بۆيه‌ ده‌ليين: قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان خراپه‌يه‌ سه‌ریش ده‌کيشيت بۆ خراپه‌، فه‌رمان پيکر اووه‌کان چاکه‌يه‌ سه‌ریش ده‌کيشيت بۆ چاکه‌، هه‌موو خير و چاکه‌يه‌کيش به‌ده‌ستی خواي گه‌وره‌يه‌، به‌لام شه‌ر و خراپه‌ پالنادريٽه‌ لای خوا، چونکه‌ شه‌ر و خراپه‌ له‌ سيفات و کارو ناوه‌کانی خودا نيه‌، به‌لکو له‌ کارتيکراوه‌کاندايه‌ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا شه‌ره‌ به‌ نيسبه‌ت به‌نده‌وه‌، به‌لام له‌ پووي پالدايه‌ لای خواوه‌ ئه‌وه‌ شه‌ر نيه‌، جا ئه‌نجامدانی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان به‌نيسبه‌ت به‌نده‌وه‌ شه‌ري بۆ ساز ده‌کا، ئه‌نجام نه‌دانی فه‌رمان پيکر اووه‌کان و له‌ چه‌نگ چوونيان، خير و چاکه‌ي له‌ چه‌نگ ده‌چيت که به‌ نه‌مانی شه‌ري بۆ فه‌راهم ديٽ.

باسی زیگری خوا و شوکرانه بژیړی

دین بیناکراوه له سهر دوو بنچینه:

۱. الذکر: زیگری خوا.

۲. الشکر: شوکرانه بژیړی.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ وَاَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ (البقرة: ۱۵۲)، واته: نه گهر یادی من بکه منیش یادی نیوه ده که م، وه شوکرانه بژیړی من بکه من کوفرانم مه که ن.

پیغه مبر ﷺ به (معاذی فهرموو: ((وَالله اِنِّي لَأُحِبُّكَ فَلَا تَنْسَى اَنْ تَقُولَ دُبْرُ كُلِّ صَلَاةٍ، اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ))^(۱). واته: سویند به خوا - نهی معاذ - من توم خوڅ ده ویت، نه که ی له بیر که ی دواى هه موو نویژه کانت بلای: خواجه یارمه تیم بده له سهر یاد کردنت و سوپاس کردنت و چاک په رستنت. جا مه به ست به زیگری خوا ته نها زیکر نیه به زمان، به لگو مه به ست به زیکر زیگری دل و زمانیشه.

زیکر و یادی خوا نه مانه هه مووی ده گریته وه یادکردنی ناو و سیفات هکانی خوا و نه جامدانی فرمان پیکراوه کان و وازهینان له قه ده غه کراوه کان و قورئان خویندنیش ده گریته وه.

جا نه م یادکردنه به م شیوه سهرده کیشیت بؤ ناسینی خوا و ئیمان پیهینانی و ناسینی سیفات ه به رز وبلنده کانی و سوپاس و ستایش کردنی به هه موو جوړیک، نه مانه ش ته نها به یه کتاپه رستی خوا پته و ده بیت.

(۱) صحیح: رواه النسائی (۵۳/۳)، و ابو داود (۱۵۲۲)، و احمد فی المسند (۲۴۵/۵ و ۲۴۷).

زیکر کردنی پاسته‌قینه‌ی خوا ده‌بیّت به‌م شیوه‌بیّت، ده‌بیّت باسی نیعمه‌ت و چاکه و به‌خششه‌کانی خوا بۆ خه‌لکی پۆشن بکاته‌وه.

به‌لام شوکرانه‌ بژیری هه‌لسانه به‌ گوپراپه‌لی کردنی خوا و نه‌جامدانی نه‌و کارانه‌ی له‌ خوات نزیک ده‌کات به‌ دل و لاشه‌.

که‌واته: نه‌و دووانه (الذکر) و (الشکر) کۆکه‌ره‌وه‌ی دینن، چونکه به‌ زیکرکردنی خدا مروّفه‌ ده‌کات به‌ خواناسی، شوکرانه‌ بژیریشی گوپراپه‌لی و به‌ندایه‌تی خوی له‌ خۆ گرتوه‌.

هه‌ر له‌ پیناوی نه‌م دووانه‌ش جنۆکه و ئینسان و ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کراوه، هه‌ر له‌ پیناوی نه‌م دووانه‌شه‌ پاداشت و سزا دانراوه، خوا کتێبه‌کانی په‌وانه‌کردوه، پتیه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) په‌وانه‌کراون، هه‌ر نه‌مه‌ش حه‌ق و پاسته که‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌ پیناویدا دروست کریت، نه‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یه‌ هه‌مووی پوچه و گومانی دووژمنانی خواجه.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (ص: ۲۷). واته: ئێمه‌ ئاسمان و زه‌وی و دروست کراوه‌کانی نێوانیان بێ هووده و هه‌په‌مه‌کی دروست نه‌کردوه، به‌لکو نه‌وه‌ گومانی نه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ کافر و بێ بپوان.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِيبًا ۚ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (الدخان: ۳۸). واته: ئێمه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌ نێوانیشیان دایه به‌ گالته و بێ هووده دروست نه‌کردوه، به‌لکو له‌سه‌ر حه‌ق و پاستی دروستمان کردوون.

له‌ نایه‌تیکی تر ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ﴾ (الحجر: ۸۵). واته: ئێمه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی له‌ نێوانیشیاندا هه‌یه به‌ حه‌ق و پاستی دروستمان کردوه، بێگومان پۆژی قیامه‌تیش به‌پێوه‌یه و دیت.

خوای گه وره له سووړه تی (یونس) دواى نه وه ی باسی به لکه و نیشانه کانی خوۍ ده کات ئینجا ده فهرموۍ: ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (یونس: ۵). واته: خوای گه وره نه وانه ی بۍ هووده دروست نه کردووه، به لکو هه مووی له سر بنچینه ی حق و راستی به دیهیناوه.

هه روه ها ده فهرموۍ: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ۳۶)، واته: ئایا ئینسان وا ده زانیت پشت گوۍ ده خړۍ و لۍ پرسینه وه ی له گه لدا ناکریت؟ خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵)، واته: ئایا وا گومان ده بن که ئیوه مان بۍ هووده دروست کردووه، ئیوه ناگه پښه وه بۍ لای ئیمه؟

هه روه ها ده فهرموۍ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶)، واته: من جنوکه و ئینسانم ته نها بۍ به ندایه تی دروست کرووه.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق: ۱۲)، واته: خوای گه وره حوت چین ئاسمانی دروست کردووه، زه ویشی به وینه ی نه وان دروست کردووه، فره مانى خوا له نیوانیاندا داده به زیت و جیبه جۍ ده بیت، بۍ نه وه ی بزنان که به راستی خوا ده سه لاتی به سر هه موو شتیګدا هه یه، بیګومان خوای گه وره به زانست و زانیاری خوۍ گه ماروۍ هه موو شتیګی داوه.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ: ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَفَّكَهَ أَبَيْتَ الْحَرَامِ فِيمَا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَ ذَلِكُمْ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۹۷)، واته: خوای گه وره که عبه که (البیت الحرام) ه کردوویه تی به هوۍ هه ستانه وه و بوژاندنه وه ی خه لکی —

له ههردوو دنياڊا — ههروهه مانگه هه رانه كانيش و ڊياري و قوربانیه ڊياري
 كراوه كانيش، نه وهش بۆ نه وهیه كه بزائن و دلنيا بن كه خوا ئاگاداره به هه رچى له
 ئاسمانه كانڊايه و هه رچى له زهويدا ههیه، به پاستى خوا به هه موو شتيك به ئاگا و
 زانايه.

كه واته له وهى پابردوو بۆمان دهركهوت كه دروستكردنى بوونه وهه بۆ نه وهیه
 زيكرى خوا بكه ن و شوكرانه بژيړى خوا بكه ن، ده بٲٲ يادى خوا بكريٲ له بير
 نه كريٲ، سوپاسى بكريٲ و كوفرانه ی نه كريٲ، بيگومان خواى گه وره يادى نه
 كه سه دهكات كه يادى دهكات، سوپاسى نه و كه سه دهكات كه سوپاسى دهكات،
 جا يادكردنى خوا هۆيه كه بۆ يادكردنى مړۆ، سوپاس كردنى خوا هۆيه كه بۆ زياتر
 پى به خشيڼى.

زيكرى خوا په يوهسته به دل و زمان، سوپاس كردنى خواش په يوهسته
 به دل و خو شه ويستى و په شيمانى، ستايش و هه مديش په يوهسته به زمان،
 گوپرايه لى و ملكه چى په يوهسته به نه نڊامه كانى لاشه.

رېڭاي سەرفرازىي و گومرايى

كاروكرده وه جا به دىل بېت يان به لاشه ئەگەر باشه بېت ھۆيەكە بۆ ھىدايەت، ئەگەر خراپەش بېت ھۆيەكە بۆ گومرايى، مەۋقە چەند كاروكرده وه يەك بە دىل يان لاشه ئەنجام دەدات سەر دەكىشىت بۆ ھىدايەت، يان بۆ گومرايى.

كەواتە: كاروكرده وهى چاكە بەروبومەكەى ئەو يە سەردەكىشىت بۆ ھىدايەت، ھەركاتىك مەۋقە كاروكرده وهى چاكەى زىاتر بېت خوا زىاتر ھىدايەتى دەدات. كاروكرده وهى خراپەش بەروبومەكەى ئەو يە سەردەكىشىت بۆ گومرايى، چونكە خەۋى گەۋرە كارى چاكەى خۆش دەۋىت و بۆيە لە پاداشتى ئەم كارە چاكانە پاداشتى مەۋقە بە ھىدايەت و سەرفرازى دەداتە وه، پەقىشى لە كارى خراپە يە جا بۆيە لە پاداشتى ئەم كارە خراپانە سزاي مەۋقە بە گومرايى و سەرگەردانى دەداتە وه، چونكە خەۋى گەۋرە بۆ خەۋى چاكە كارە، چاكە كارىشى خۆش دەۋىت، دىلى چاكە كارانىش لە خەۋى نەزىك دەكاتە وه بە ئەندازەى چاكە كانيان، پەقىشى لە خراپە و خراپە كارانە دىلى خراپە كارانىش لە خەۋى دور دەكاتە وه بە ئەندازەى خراپە كانيان.

بەلگە لە سەر بنچىنەى يەكەم: كە كاروكرده وهى چاكە يە و سەردەكىشىت بۆ ھىدايەت خەۋى گەۋرە دەفەر مەۋى: ﴿الْم ۱﴾ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۲﴾ (البقرة: ۱-۲)، واتە: ئەم كىتەبە — كە قورئانە — ھىچ گومانى تيا نىيە ھىدايەت و پەنمەۋى كارە بۆ چاكە كاران و تەقۋاكاران. ئەمە دوۋىشتى لە خەۋى گەۋرە:

يەكەم: خەۋى گەۋرە بەم قورئانە ئەو كەسانە ھىدايەت دەدات كە پەش ئەۋەى كىتەبى خوا نازل بېت ئەۋان كارى چاكە و باشيان ئەنجامداۋە، چونكە ھەمەۋى چىنەكانى خەلگى ئەۋە دەزانن كە خوا پەقى لە ستەم و داۋىن پەسى و فەساد

بلاوڪرڻه وهيه له سهر زهويدا و نه وهى ۽ نه و ڪاره دهڪات خوشى ناوٽ، به لکو پٽى خوشه دادپهروهري و چاڪه و پاستگويى و چاڪسازى له سهر زهويدا بلاويته وه، نه وهى ۽ نه و ڪارهش نه نجام بدات خوشى دهوٽ.

ڪاتيڪ قورئانى نازل ڪرد، هيدايه تي نه و چاڪه ڪارانهى دا بڻ ئيمان له پاداشتي نه و چاڪانهى نه نجاميان ده دا و گوٽپايله لى خوابان ده ڪرد.

نه و ڪه سانهش ڪه خرابه ڪار و داوڀن پيس و سته م ڪاربوون گومپاي ده ڪردن و هيدايه تي نه ده دان.

دوهه ميشيان: بهنده ڪه ئيماني به قورئان هئنا و به پاستى زانى و گوٽپايله لى ڪرد، نه وه به گوٽره لى نه م قورئانه هيدايهت وهرده گريٽ، ئا نه و ئيمان هئانه لى هويه ڪه بڻ سه رڪيڻشان بڻ هيدايه تي تر، چونڪه هيدايهت ڪوتايى نايهت نه گهرچى بهنده بشگاته چه له پوپهش، له بهر نه وهى له سهر هيدايه تي خوى هيدايه تي تری به دوا دا ديت له دواى نه و يش هيدايه تي تر به دوا دا ديت تا ڪوتايى نايهت.

ڪه واته: هر ڪاتيڪ بهنده زياتر ته قواى پهروهردگارى بڪات زياتر به رز ده بيته وه بڻ هيدايه تي تر، به و جوړه به رده وام هيدايه تي زياتر ده بيت مادام بهنده ته قواى زياتر بيت.

هر ڪاتيڪيش ته قواى ڪه متر بيت هيدايه تيشى ڪه متر ده بيت به پٽى نه مانى ته قواڪه لى، هر ڪاتى زياتر ته قواى خوا بڪات نه وه هيدايه تي زياتر ده بيت هر ڪاتى هيدايه تي زياتر بيت ته قواى زياتر ده بيت خواى گه وره ده فهرمووى: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْقُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (المائدة: ١٥-١٦)، واته:

بيگومان نيوه له لايه ن خوداوه به ناردنى نه و پيغه مبه ره رووناكيه ڪى گه وره و ناشڪراتان بڻ هاتووه، به هوى نه م قورئانه وه خودا هيدايه تي نه و ڪه سانه ده دات ڪه

خوایان ده یانه ویت شوین په زامه ندی خدای په روه ردگار بکه ون، هیدایه تیان ددهات به ره و ریگایه کی ناشتی و دلنایی، هه روه ها خدا ئیمان ده خاته دلایان و به فره مانى خوۍ له تاریکایی ریگاو پېبازه تاریک و چه وته کان دهریان ده هیئت وده یان خاته ناو پووناکی باوه پ و ئایینی پاسته وه، پښکای پاستی ژیانیان بو پوون ده کاته وه پښمایان ده کات بو سر نه و پاسته شه قامه و هیدایه تیان پی دبه خشیت تابیگره بهر و لیتی لانه دن.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (الشوری: ۱۳)، واته: خوای گه وره که سانی شایسته هه لده بزئیریت بو گه یاندنی ئاینه کی و پښمووی خه لکانیک ده کات که بگه پښه وه بو لای بهرنامه کی.

هه روه ها ده فره رموی: ﴿سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ (الاعلی: ۱۰)، واته: بیگومان نه وهی له خوا برتسیت سود له ناموزگاریه کانت وهرده گریت.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فره رموی: ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ (غافر: ۱۳)، واته: کهس بیر ناکاته وه و په ند وهرناگری مه گه ر که سیکی پوو له خودایی

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِذْنِهِمْ﴾ (یونس: ۹)، واته: به پاستی نه وانهی ئیمانیان هیناوه و کار و کرده وهی چاکیان نه نجامداه، به و ئیمانهی که هه یانه په روه ردگاریان پښکایان نیشان ددهات.

یه که مجار خوا پښمووی کردوون بو ئیمان، جا کاتیک که ئیمانیان هیناوه دیسان هیدایه تیان ددهات بو ئیمان، وینهی نه مه نه و ئایه ته یه که ده فره رموی: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ (مریم: ۷۶)، واته: نه وانهی پښانی هیدایه تیان گرتوته بهر خوا زیاتر هیدایه تیان ددهات.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الانفال: ۲۹)، واته: نهی نهو که سانهی ئیمانتان هیناوه، نه گهر ته قوای خوا بکن، نه وه خوا به رچاو پویشنایه کی ته واوتان بۆ فره راهم دینیت - که حق و ناحه قی پی بناسن.

له تاییهت مه ندیه کانی (الفرقان) نه وه یه که نووریک به مروّف ده به خشیت حه ق و ناحه قی پی جیا بکاته وه، عیزهت و سه رکه وتن به مروّف ده به خشیت که حه قی پی سه رده که ویت و نا حه قی پی ده تویته وه، به هه مان شیوهش قورئان به و دووانه پافه کراوه.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾ (سبا: ۹)، واته: به پاستی له مانه دا نیشانهی پوون و ناشکرا هیه، بۆ هه ر به نده یه که گه پابیته وه لای خوا.

هه روه ها ده فره رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (لقمان: ۳۱)، واته: به پاستی له وانه دا به لگه و نیشانهی زۆر هیه، بۆ که سیک که زۆر ئارامگرو شوکرانه بژیڕیبت.

خوای گه وره نه وه پوون ده کاته وه که که سانیك سوود له م به لگه و نیشانه به رچاوانه وهرده گرن که ئارامگرو شوکرانه بژیڕ بن، هه روه کو چۆن پوونیشی کردوته وه که که سانیك سوود له نایه ته کانی قورئان وهرده گرن که ته قوادار و له خوا ترس بن و په زامه ندی خویان مه به ست بیّت، که سیک یاده وه ری نه م قورئانه وهرده گریت که ترسی خوای له دلدا بیّت هه ر وه ک خوای گه وره ده فره رموی:

﴿طه ۱﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشَفَى ﴿طه ۲﴾ إِلَّا نَذْكُرَ لِمَن يَخْشَى ﴿طه ۳﴾ — (طه: ۱-۳)، واته: نهی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه نهو قورئانه مان دانه به زاندوته سه ر تو تا تووشی په ژاره بیّت، به لکو نهو قورئانه یاده ره وه یه، بۆ که سیک که له خوا ده ترسیت.

خوای گەورە لە بارە ی قیامەتەو دەفەرمووی: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّحْشَهَا﴾
(النارعات: ٤٥)، واتە: بێگومان ئەرکی تۆ تەنھا بیدار کردنەو ی ئەو کەسانە یە کە لە
قیامەت دەترسێن.

بەلام کەسێک کە ئیمانی بەو پۆژە نەبێ و خۆی بۆ ئامادە نەکردبێ و لای
نەترسێ، ئەو نەسوود لە بەلگە و نیشانەکانی خوا وەردەگرێت نە سوود لە
ئایەتەکانی قوورئانیش وەردەگرێت، هەر لەبەر ئەمەشە خوای گەورە کاتێک لە
سورەتی (هود) باسی سزادانی ئەو کەلانی دەکات کە پیغەمبەرانیان بە
درۆخستۆتەو لە تۆلە ی ئەویش خوای گەورە هەر لە دنیا دا لەناوی بردن، پاش
ئەم بەسەرھاتە دەفەرمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾
(هو: ١٠٣)، واتە: بەپاستی لەو بەسەرھاتانە دا نیشانە و پەند و ئامۆژگاری هەیە بۆ
کەسێک کە لە سزای دوا پۆژ بترسێت.

لێرە دا خوای گەورە ئەو پوون دەکاتەو کە ئەو کەلانی بەم شیوە سزا داو
تا کو ببێت بە پەند بۆ ئەوانە ی لە سزای دوا پۆژ دەترسێن، بەلام ئەم بەسەرھاتانە
نابێت بە پەند بۆ کەسێک کە ئیمانی بە دوا پۆژ نەبێ و لە سزای خوا نەترسێت،
بەلکو کاتێک شتی وا ببیستێ دەلێت: ئەمە زەمانە شتی چاک و خراپی تیا پوو
دەدات، خۆشی و ناخۆشی تیا پوودەدات، ئاسوودەیی و نارەحەتی تیا دەبینرێت.
دەلێت: لەوانە یە ھۆیکە ی گەردوونی بێت ئەم کارەساتە پووی دابێت، چەندین
قسە ی پڕوو پوچی لەم شیوہ یە دەکەن.

جا ئەویش بزانی ئارامگرتن و شوکرانە بژێری ھۆیکە ی بۆ سوود وەرگرتن لە
نیشانە و ئایەتەکانی خوا، چونکە ئیمان بینا کراو لەسەر ئارامگرتن و شوکرانە
بژێری، دەکات نیوہ ی ئیمان پیکھاتوو لە ئارامگرتن و نیوہ کە ی تریشی شوکرانە
بژێری، جا ھێزی ئیمانی بەندە بە ئەندازە ی ئارامگرتن و شوکرانە بژێری کە یە تی.
کەواتە: کەسێک سوود لە ئایەت و نیشانەکانی خوا وەردەگرێت کە ئیمانی بە
خوا ھەبێت، ئیمانیشی کامل نابێت مەگەر بە ئارامگرتن و شوکرانە بژێری نەبێت،

چونکه سه‌ری شوکرانه بژی‌ری یه کتاپه‌رستیه، سه‌ری ئارامگرتنیش وه‌لام نه‌دانه‌وه‌ی بانگ خوازی پیا‌زی هه‌وا و ئاره‌زوواته.

به‌لام نه‌گه‌ر موشریک بوو و شوینی هه‌وا و ئاره‌زوواتی خۆی که‌وت ناکات ئارامگرو شوکرانه بژی‌ره، ئایات و نیشانه‌کانی خواش سوودی پی‌ ناگه‌یه‌نن و کاریشی تیناکه‌ن بۆ ئیمان.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر بنچینه‌ی دووه‌م: ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خراپه‌کاری و خۆ به‌گه‌وره‌زانی و درۆ سه‌ر ده‌کیشتیت بۆ گومپایی هه‌ر وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ (٦١) الَّذِينَ

يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ

فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿البقرة: ٢٦-٢٧﴾، واته: زۆریکی پی‌ گومپا ده‌کات و زۆریکی تریشی پی‌ هیدایه‌ت ده‌دات، به‌لام دیاره جگه له تاوانباران که‌سی تر گومپا ناکات، ئه‌وانه‌ی په‌یمانی خوا هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه دوا‌ی پته‌وبوونی، ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ش ده‌پسینن که خوا فه‌رمانی گه‌یاندنی داوه، له زه‌ویشدا تاوان و خراپه ده‌چینن، ئا ئه‌وانه خۆیان زه‌ره‌رمه‌ند و خه‌ساره‌ت مه‌ندن.

خوای گه‌وره له ئایه‌تیکی ترده‌فه‌رمووی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ

الَّتَابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا

يَشَاءُ﴾ (ابراهیم: ٢٧)، واته: خوای گه‌وره له دنیا و قیامه‌دا، به‌ قسه‌ی پته‌و

ئیمانداران راگیر ده‌کات، سته‌م کارانیش گومپا ده‌کات، خودا چۆنی بویت وا ده‌کات.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ بِمَا

كَسَبُوا﴾ (النساء: ٨٨)، واته: ئه‌وه چیتانه ده‌رباره‌ی منافقه‌کان بوون به‌ دوو

ده‌سته‌وه؟! له کاتی‌کدا خوا وه‌ری گێپاونه‌ته‌وه بۆ سه‌ر بی‌ باوه‌پی به‌ هۆی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که کردویانه.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ (البقرة: ۸۸)، واته: - جووله که کان - ده یان گوت: دلّه کانمان داخراوه - له ئاست گوفتاری تودا - نه خیر وانیه، نه وانه خوا نه فرینی لیکردوون به هوی کوفرو خوا نه ناسیانه وه، که وا بوو به که م شت بپوا ده که ن.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الانعام: ۱۱۰)، واته: دل و دیده ی نه وان له کار ده خهین، هه روه ک چۆن یه که مجار ئیمانیان به قورئان نه هینا.

خوای گه وره لیړه دا نه وه پوون ده کاته وه که سزای داوون، چونکه کاتیک حقییات بۆ هات که قورئانه پشتیان تیکرد و ئیمانیان پئی نه هینا، جا بویه دل و دیده ی له کارخستن و دووری کردن له ئیمان هه روه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴)، واته: نه ی نه وانه ی که ئیمانئان هینا وه وه لّامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه رﷺ بده نه وه کاتیک بانگئان ده که ن بۆ پربازیک که ژیا نه وه ی ئیوه ی تیا به، چاک بزائن به پاستی خوا ده توانیت ده سه لاتی بکه ویته نیوان ئاده میزاد و - ناواته کانی - دلّیه وه.

لیړه دا خوای گه وره فه رمان به مروق ده کات که وه لّامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه رﷺ بده نه وه کاتیک بانگیان ده که ن بۆ شتیک که ژیا نه وه ی نه وانی تیا به - که ئیسلامه - پاشان ناگاداریان ده کاته وه که نه که ن نه م بانگه وازه پشت گوئ بخه ن و لئی لاده ن و وه لّامی نه ده نه وه، چونکه نه وه ده بیت به هوی نه وه ی ببیت به له مبه له نیوان ئاده میزاد و دلّیدا.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (الصف: ۵)، واته: کاتیک نه وان گوئیان بۆ پاستی نه گرت و له حق لایاندا، خوای گه وره ش دلّه کانیا نی له خشته برد و موری پیوه نا، چونکه خوای گه وره پینمووی گه لیک ناکات که تاوانبار و له سنوور ده رچووبن.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ١٤)،
واته: نه خیر، وانیه به لکو دلیان ژهنگی هیئاوه، له سه رئه نجامی ئه و کارو
کرده وانهی که ده یانکرد.

خوای گه وره لیژده دا ئه وه پوون ده کاته وه که ئه و کارو کرده وانه یان بۆته په رده و
دلی داپۆشیون، به جۆریک وای لیکردوون ئیمان به ئایه ته کانی خوا نه هیئن بۆیه به
قورئانیان ده گووت: ﴿أَسْطِیرَ الْأَوَّلَینَ﴾ (المطففين: ١٣)، واته: ئه مه ئه فسانه ی
پیشینه نه و باوی نه ماوه.

خوای گه وره ده رباره ی مونا فیه کان ده فه رمووی: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِیَهُمْ﴾ (التوبة: ٦٧)،
واته: ئه وانه خویان فه رامۆش کردووه و له بیر خویان بردۆته وه، جا له
سزای ئه وه ی خویان له بیر کردووه خوای گه وره ش فه رامۆشی کردن له هیدایه ت و
ره حمه تی خۆی.

خوای گه وره لیژده دا ئه وه پوون ده کاته وه که وای لیکردن خویان له بیر بکه ن
به وه ی که داوای زانیاری به سوود و کرده وه ی چاک نه که ن که ئه م دووانه هیدایه تن
بۆ مروق، جا بۆیه داواکاری و خوشه ویستی و ناسینی ئه مه یان له بیر چووه له سزای
ئه وه یه که خویان فه رامۆش کردووه خوای گه وره ده رباره یان ده فه رمووی:

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى
وَعَازَتْهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (محمد: ١٦-١٧). واته: خودا مۆری به سه ردلیانه وه ناوه و شوین
هه واو ئاره زوواتی خویان که وتن، ئه وانه ش که هاتونه ته سه ر پاسته پی، زیاتر
شاره زایان ده کات و ترسی خویان ده خاته دلّه وه.

لیژده شدا خوای گه وره شوینکه وتنی هه واو گو مپایی پیکه وه کۆکردۆته وه،
به لام بۆ ئه وکه سانه ی که ئیماندارن ته قوا و هیدایه تی پیکه وه کۆکردۆته وه.

کۆکردنه‌وه‌ی هیدایه‌ت و په‌حمه‌ت پیکه‌وه، کۆکردنه‌وه‌ی گومرایی و به‌دکاریش پیکه‌وه

خوای گه‌وره له قورئاندا هیدایه‌ت و په‌حمه‌تی پیکه‌وه کۆکردۆته‌وه، به‌هه‌مان
شیوه‌ش گومرایی و به‌دکاریشی پیکه‌وه کۆکردۆته‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:
﴿أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۷)،
واته: ئا ئه‌وانه چه‌نده‌ها ستایش و په‌حمه‌ت به‌سه‌ریاندا ده‌باری‌ت له‌لایه‌ن
په‌روه‌ردگاریانه‌وه و ئه‌وانه ئه‌و که‌سانه‌ن که رییازی هیدایه‌تیان وه‌رگرتوه.

ده‌رباره‌ی ئیماندارانه‌وه ده‌فه‌رمووی: ﴿رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (ال عمران: ۸)، واته: ئیمانداران ده‌لێن: په‌روه‌ردگار
دوای ئه‌وه‌ی که هیدایه‌تت داین و رێنمونیت کردین، دل‌ه‌کانمان لامه‌ده له‌ پێگه‌ی
پاست و له‌ په‌حمه‌ت و به‌خششی تایبه‌تی خۆت، به‌هره‌وه‌رمان بکه، چونکه
به‌پاستی تو به‌خشنده و به‌خشیینه‌ری.

یاوه‌رانی ئه‌شکه‌وته‌که ده‌یانگوت: ﴿رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا﴾ (الكهف: ۱۰)، واته: په‌روه‌ردگارا له‌لایه‌ن خۆته‌وه ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی
تایبه‌تمان پێ ببه‌خشه و له‌ سۆزی خۆت به‌هره‌وه‌رمان بکه و پێگه‌ی پزگاری و
سه‌رفرازیمان بۆ بسازیینه له‌م کاره‌ماندا.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُنْفَرَىٰ وَلَٰكِن نَّصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّلْقَوْمِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (يوسف: ۱۱۱)، واته: بێگومان له‌ به‌سه‌رهاتی پێغه‌مبه‌راندا
په‌ند و ئامۆزگاری هه‌یه بۆ که‌سانێک که ژیر و هۆشمه‌ند بن، وه‌ نه‌بی‌ت ئه‌م قورئانه
قسه و باسێک بێت هه‌له‌به‌ستراوی‌یت، به‌لکو (راسته) باوه‌رده‌کا به‌وه‌ی له‌به‌رده‌ستی

دایه و شیکه ره وهی هه موو شتیکه، وه پئی پیشاندهر و ره حمه ته بۆ که سانیك که نیمانیان هیناوه.

له نایه تیکی ترده فه رمویی: ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (النحل: ۶۴)، واته: ئه م قورئانه مان بۆ دابه زاندویی تاکو بیکه ی به شیکه ره وهی کیشه ی خه لکی و هیدایه ت و ره حمه ته بۆ که سانیك که نیمانیان هینابیت.

هه ره ها ده فه رمویی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ۸۹)، واته: ئه و قورئانه مان بۆ په وانه کردویی که پوون که ره وهی هه موو شتیکه و هیدایه ت و په حمه ته و مژده ده ریشه بۆ موسلمانان.

خوا ی گه وره ده فه رمویی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ۵۷)، واته: ئه ی خه لکینه، به پاستی ئیوه ئاموزگاریه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن په ره ردگارتانه وه بۆ هاتوه - که قورئانه - شیفایه بۆ دله کانتان، هیدایه ت و ره حمه تیشه بۆ نیمانداران.

پاشان خوا ی گه وره دیسان دووباره ی ده کاته وه و ده فه رمویی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ (یونس: ۵۸)، واته: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: به فه زل و په حمه تی خوا که یف خو ش بن.

زانایانی سه له ف چه ند ته فسیریکیان بۆ (الفضل و الرحمة) کردوه، به لام ته فسیری پاست له باره ی (الفضل و الرحمة) ئه وه یه که ده کاته (الهدی و النعمة) واته: هیدایه ت و به خششی خوایه.

که واته: (الفضل) ی خوا ده کات به رانبه ر هیدایه تی خوا، (الرحمة) ی خواش ده کات به رانبه ر به خششی خوایه، هه ر بۆیه ش هیدایه ت و به خششی خوا پیکه وه

هاتوه، ههروهك خواي گهوره له سووره تي (الفاتحة) دا دهفه رموي: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ (الفاتحة: ۶)، واته: خودايه هيدايه تي سهه ريگاي پاستمان بده، ريگاي نهو كه سانهي به خششت له گه لدا كردون.

ههروه ها خواي گهوره به خششه كاني خوي بيړي پيغه مبه ره كه ي ديني ته وه و دهفه رموي: ﴿يَحْدِكَ يَتِيمًا فَشَاوَى ۝ ۶ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝ ۷ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ (الضحى: ۶ - ۸)، واته: ثايا تو هه تي و نه بووي په روه ردگارت په نايداي، نه ي سهه رگه ردان نه بووي هيدايه تي داي له هه ژاري دهوله مهندي كړي. ليږدها خواي گهوره هيدايه ت داني و به خشش له گه ل كړني پيگه وه لكاندوه، بهوه ي كه په نايداه و دهوله مهندي كړدوه.

وته كه ي (نوح) يش هه له م باره يه وه يه كه به گه له كه ي دهفه رموي: ﴿قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْنَتٍ مِّن رَّبِّي وَأَنْتُمْ رَحِمَةٌ مِّن عِنْدِي﴾ (هود: ۲۸)، واته: - نوح - فه رموي: نه ي گه له كه م نه گه ر بيژم په روه ردگارم ره حمه تي به من داهاتي و نيشانه ي نهوم له لايه و نيوه ناگاتان لي نيه، چوڼ ده بينن؟

(شعيب) يش به گه له كه ي دهفه رموي: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْنَتٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ (هود: ۸۸)، واته: گه له كه م نه گه ر بيژم به لگه يه كي به هيژم له په روه ردگارمه له لايه و هه نه ويشه بژيوي باشي پيداوم، چوڼ ده بينن؟

خواي گهوره له باره ي (خضر) يشه وه دهفه رموي: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف: ۶۵)، واته: له وي به نده يه ك له به نده كاني نيمه ناشنا بوو كه له په حمه تي تاييه تي خو مان به هره وه رمان كړدبوو و زانست و زانياري تاييه تي خو مانمان پي به خشي بوو.

خواي گهوره به پيغه مبه ره كه ي فه رموي: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝ ١ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝ ٢ وَيَضْرِبَكَ اللَّهُ

نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٢﴾ (الفتح: ۱ — ۳)، واته: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به پاستی ئیمه سه رکه وتنیکی ناشکرمان پیبه خشیت، تاکو خوا له هه موو گونا می رابووردو و ناینده شت خوش بیّت و به خشینه کانی له سهرت ته واو بکات و بتخاته سه ر پیگه ی پاست و دروست، تاکو سه رکه وتنیکی به هیزت پیّ ببه خشیت.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳)، واته: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ خوی گه وره قورئان و حیکمه تی بۆ دابه زاندوویت و فیری ئه وشتانه ی کردوویت که جاران نه تده زانی، به رده وامیش فه زلی خوا له سهرت تو زۆره .

ده فه رمووی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ (النور: ۲۱)، واته: ئه گه ر فه زلّ و په حمه تی خوا نه بایه له سه رتان، ئه وه هه رگیز که ستان پزگاری نه ده بوو و پاک نه ده بۆوه .

جا (الفضل) ی خوا له م ئایه ته دا هیدایه تی خویه، وه (رحمة) ی خواش ده کاته به خشش و چاکه ی خوا بۆیان خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُدًى فَمِنْ أَتَعْ هُدًى فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳)، واته: ئه گه ر هیدایه تی من بۆ ئیوه هات، هه ر که سیّک شوینی هیدایه تی من بکه ویت نه گو مپا ده بیّت و نه ناره حه تیش ده بیّت.

گه ر خوی گه وره هیدایه ت له که سیّک بگریته وه تووشی گو مپای ده بیّت، په حمه تیش له که سیّک بگریته وه تووشی نه گبه تی ده بیّت.

خوی گه وره ئا ئه مه ی له سه ره تای سووره تی (طه) دا باسکردوو که ده فه رمووی: ﴿طه ١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ (طه: ۱ — ۲)، واته: ئیمه ئه و قورئانه مان بۆ نازل نه کردووی تاکو تووشی نه گبه تی بیت.

لیره دا خوی گه وره نازل کردنی قورئان و نه فسی شه قاوه تی پیکه وه لکاندوو، هه ر وه که له کۆتایی ئه وه پوون ده کاته وه که هه ر که سیّک شوینی ئه م قورئانه

بکه ویت تووشی نه گبه تی نابیت که ده فـرمووی: ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳).

جا هیدایهت و فه زل و نیعمهت و ره حمهت پیکه و لکاوون لیك جیا نابنه وه، هـه و هـکو چۆن گومپای و شه قاوهت پیکه وه لکاوون لیك جیا نابنه وه خوای گه وره ده فـرمووی: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ﴾ (القمر: ۴۷)، واته: بیگومان تاوانباران له گومپای و (سعر) دانه.

(السعر) کۆی (سعیر) نه و سزایه یه که مروؤ به هۆی شه قاوه ته وه تووشی ده بیت.

خوای گه وره ده فـرمووی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (الاعراف: ۱۷۹)، واته: بیگومان ئیمه زۆریک له جنۆکه و مروؤمان بو دۆزخ داناوه، نه وانه دلیان هه یه که چی حه قی پیی تیناگن، چاوشیان هه یه که چی حه قی پی نابینن، گوئیان هه یه به لام حه قی پی نابیستن، نا نه وانه وه کو ئازهل وانه، به لکو له ئازهلش خراپترن، نه وانه بی ئاگان له حه ق.

خوای گه وره ده رباره ی نه وانه ده فـرمووی: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملك: ۱۰)، واته: نه وانه له دۆزه خدا ده لئین: نه گه ر ئیمه گویمان بگرتایه و بیر و هۆشمان به رانبه ر به حه ق به کار به ئینابایه نه ده بووینه هاویتی دۆزه خ.

هه روه ها خوای گه وره هیدایهت و دلخۆشی و ژیان و کامه رانی پیکه وه کۆکردۆته وه، گومپای و دل تهنگی و ژیان ناخۆشیشی پیکه وه کۆکردۆته وه که ده فـرمووی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ (الانعام: ۱۲۵)، واته: هه ر که سیك خوا حه ز بکات

ھىدايەتى بىدات سىنەى ئامادە دەكات بۆ ئىسلام، ھەر كەسنىڭ خوا بىيەۋىت گومپراي بىكات لە بەرنە شىاۋى خۆى دلى توند دەكات.

ھەروەھا خۋاى گەۋرە ھىدايەت و گەپانەۋە و پەشمانى پىكەۋە كۆكردۆتەۋە، گومپرايى و دىل پەقىشە پىكەۋە كۆكردۆتەۋە كە خۋاى گەۋرە دەفەر موۋى: ﴿اللّٰهُ يَجْتَبِىْ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِىْ اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (الشورى: ١٣)، واتە: خۋاى گەۋرە كە سانى شايسە ھەلدە بىژىرىت بۆ گە ياندنى ئاينە كەى، ھىدايەتى كە سانى كىش دەدات كە بگەرىنەۋە بۆ لاي بەرنامە كەى.

خۋاى گەۋرە دەفەر موۋى: ﴿قَوْلٌ لِّلْفَتَنِىَّةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ اَوْ لَتِكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ﴾ (الزمر: ٢٢)، واتە: ھاۋار بۆ ئەۋكە سانەى كە دلىان پەقە لە ئاستى قورئان و يادى خوا، ئا ئەۋانە لە گومپرايى ئاشكرادان.

ھىدايەت و پەحمەت، ئەۋەى پەيوەستە بە ۋانەش لە فەزل و نىعمەت، ھەر ھەموۋى پەيوەستە بە سىفەتى (العطاء) بەخششى خواۋە، گومپرايى و سزا و ئەۋەى پەيوەستە بە ۋانەۋەش، پەيوەستە بە سىفەتى (المنع) گرتنەۋەى خۋاى گەۋرە.

خۋاى گەۋرە خۆى بەندەكانى ھەلدە سوورپىنىت لە نىۋان سىفەتى (العطاء) و (المنع) دا ئەمانەش ھەر ھەموۋى خۋاى گەۋرە بە ھىكمەتى بى سنوورى خۆى بەپىۋەى دەبات.

زىيانەكانى درۇ

ئەي مەۋفى ژىر خۆت بىپاۋىزە لە درۇ، چۈنكى درۇ شتەكانت لى تىك دەدات، كارەكانت لى ئالۇز دەكات، پاستەقىنەي كارەكانى تۆش لە خەلكى تىك دەچىت، چۈنكى درۇن شتى نەبوو بە ھەبوو پىشان دەدات، شتى ھەبوو بە نەبوو پىشان دەدات، ھەق بە ناحەق پىشان دەدات، ناحەقىش بە ھەق پىشان دەدات، خىروچاڪە بە شەپوخراپە پىشان دەدات، شەپوخراپەش بە خىروچاڪە پىشان دەدات، جا بۆيە لە سزاي ئەو ھەدا زانست و كارەكانى لى دەشىۋىن، پاشان بەم شىۋەش ئەم شتەنە پىشانى ئەو خەلكە دەدات كە پىي خەلە تاو، جا مەۋفى درۇن لە بوونى ھەق و پاستى لادەدات و پەو دەكاتە ناحەق و گەندەلى.

كەواتە: ھەر كاتىك بۆچۈن و زانستەكەي بە فەساد چۈك سەرچاۋەي ھەموو نىياز و كارەكانىيەتى، ئەو فەساد و گەندەلى سەردەكىشىت بۆ ھەموو كارۈ كەردەۋەكانى، ئەوكات نەسۋود لە زمانى ۋەردەگىرىت نە لە كارەكانى.

ھەر بۆيەش دەگۈترى درۇ سەرچاۋەي ھەموو كارۈكەردەۋەكەي خراپە، ھەر ۋەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: ((إِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ))^(۱)، واتە: درۇ سەردەكىشىت بۆ خراپەكارى، خراپەكارىش سەردەكىشىت بۆ ئاگرى دۆزەخ.

دروستبوونى درۇ سەرەتا لە دەروونەۋە سەرھەلدەدات و ھەلدەقولىت بۆ زمان، ئىنجا بە زمان درۆيەكە دەسەلمىنىت، پاشان لە زمانەۋە سەردەكىشىت بۆ ئەندامەكانى لاشەي، ئەوكات كارۈكەردەۋەكانى بە فەساد دەبات ھەر ۋەك چۆن

(۱) صحيح: رواه البخارى (۴۲۲/۱۰)، ومسلم (۲۶۰۷)، و ابو داود (۴۹۸۹)، والترمذى (۱۹۷۲)، و احمد فى المسند (۴۳۲ و ۳۸۴/۱)،

زمانی به فساد برد، تا وای لیدیت درۆ هه موو ژیان و کاروکرده وه و گوفتاری ده گریته وه، نه و مرۆفه وای لیدیت فساد و گندهالی بالی به سه ردا ده کیشت و به ره و فه وتانی ده بات، نه گهر خوای گه وره فریای نه که ویت نه و مرۆفه ش به ده رمانی پاستگویی چاره سه ری خوئی نه کات.

نه وه ش بزانه پاستگویی سه رچاوه ی زۆریه ی زۆری نه خوشیه کانی دلّه، وه که له پیا و له خۆبایی بوون و خۆبه گه وره زانی و شاره دنه وه ی حق و بی توانایی و لاوازی و ترس و بی نرخ و چه ندین شتی تریش که له درویدا هه لده قولین. به لی: هه موو کرده وه یه کی چاکی مرۆف له پاستگویییه وه هه لده قولیت، هه موو کرده وه یه کی خراپی مرۆفیش له درۆه هه لده قولیت.

خوای گه وره سزای درۆن به وه ده دات که ویت له چاکه کانی، پاداشتی پاستگوش به وه ده داته وه که سه رکه وتووی ده کات بۆ کاری چاکه له دنیا و قیامت.

هیچ شتیک نیه وه کو پاستگویی سوود به خش بیت بۆ دنیا و دواپۆژی مرۆف، هیچ شتیکیش نیه وه کو درۆ زه ره رهنه د بیت بۆ دنیا و دواپۆژی مرۆف خوای گه وره ده فـه رمووی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (التوبة: ۱۱۹)، واته: نهی نه و که سانه ی ئیمانتان هیناوه له خوابترسن و ته قوای خوا بکه ن و له گه ل پاستگویان دابن.

هه روه ها ده فـه رمووی: ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ (المائدة: ۱۱۹)، واته: نه مه پۆژی که که پاستگویان راستیه که یان سوودیان پی ده گه یه نیت.

خوای گه وره له نایه تیکی تر ده فـه رمووی: ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ (محمد: ۲۱)، واته: کاتی کار گه یشته قایمی نه گه ر له گه ل خوا دا راستگو بوانایا، نه وه چاکتر بوو بۆیان.

هه روه ها ده فـه رمووی: ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (التوبة: ۹۰)، واته:

پاكانەكاران لە بىبابانى نىشتمانى عەرەب هاتنە خزمەت پىغەمبەر ﷺ بۆ ئەوھى
مولەتيان بدریّت كە نەچن بۆ جىھاد، ھەروەھا بەوانەش كە درۆيان لە گەلّ خوا و
پىغەمبەردا دەكرد دانىشتن و بەشداری غەزاكەيان نەكرد، ئەوانەى كە بى باوەپوون
لە ناو ئەوانەى لە ئايندەدا سزايەكى پر ئىش و ئازاريان تووش دەبىت.

چەند نەینی کە ئەم ئایەتە لە خۆی گرتوو: (وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا...)

لەم ئایەتەدا ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶)، واتە: لەوانەیە ئێوە شتیكتان پێ ناخۆش بێت کەچی خێری تیا بێت بۆتان، یان شتیكتان پێ خۆش بێت کەچی شەپری تیا بێت بۆتان، بێگومان هەر خوا خۆی دەزانێت خێر لەچی دایە ئێوە نازان.

لەم ئایەتە پێرۆزەدا چەند سوود و نەینی و حیکمەتی تیا یە بۆ بەندە، جا ئەگەر بەندە زانی ناخۆشی خۆشی بەدوای خۆی دادینێت، خۆشیش ناخۆشی بەدوای خۆی دادیت، ئەو کات بێ ئومێد نە دەبوو کە کامەرانی بۆ بێت لە تەنیششت نەهامەتیەو لەبەر نەزانیی چارەنووسی کارەکانی، چونکە ئەوەی خوا دەیزانیت بەندە نایزانیت ئەو چەند شتێک بۆ بەندە فەرەهام دیت:

◆ گوێڕاپاڵی کردنی فەرمانەکانی خوا چاکترین شتە کە سوودی پێ بگەیەنێت، ئەگەرچی لەسەرەتادا ئەنجامدانی لەسەری گران بێت نەفسیش پێی ناخۆش بێت، چونکە دوای هەموو فەرمان پێکراوەکان خێر و کامەرانی و لەزەت و شادمانیە.

بەهەمان شیوەش ئەنجامدانی قەدەغەکراوەکان لە هەموو شتێک زیاتر زیانی بۆی هەیە، ئەگەرچی نەفسیش بۆی بجێت و پێی خۆش بێت، چونکە دوای هەموو قەدەغەکراوەکان ئێش و ئازار و خەفەت و شەپ و نەهامەتی بەدواوەیە.

مرووفی عاقلێش ئەوەیە کە ئارام بگریت لەسەر ئێش و ئازاریکی کەم کە لەزەت و خێر و خۆشیەکی زۆری بەدواوە دیت، خۆی دەپارێزێت لە تام و چێژیکی کەم کە ناخۆشی و ئێش و ئازاریکی زۆری بەدواوە دیت.

بەلام مړوځى نەفام و نەزان سەيرى چارەنووسى كارەكانى ناكات، تەنھا مړوځى
عاقل و ژير بەردەوام سەيرى چارەنووسى كارەكانى دەكات، بە جۆرېك كە لەدواى
ئەم كارانەيەو چارەنووسى چاكە و خراپە بەدى دەكات.

چونكە مړوځى ژير قەدەغەكراوكان وەك خواردينكى خۆش و بەلەزەت دەبينىت
كە ژەهرى كوشندەى تىكەل كرابىت، بۆيە ھەر كاتىك دەيەويٽ دەستى بۆ دريژ
بكات كە ژەھرەكە دەبينىت دەستى دەكشينيټەو، فەرمان پىكراوكانىش وەك
دەرمانىكى تام ناخۆش دەبينىت كە پىي چاك دەبيټەو، بۆيە ھەر كاتىك لەبەر تام
ناخۆشى دەيەويٽ نەيخوات ئەو سوودى چاك بوونەو كەى بىر دەكەويټەو بۆيە
تالايەكەى بىر دەجىت.

بەلام ئەمە پىويستى بەو ھەيە كە بزانيٽ چارەنووسى كارەكان چيە، پىويستى
بە ئارامى ھەيە كە نەفسى خۆى جيگىر بكات لەسەر تەنگ و چەلەمەكانى گەيشتن
بە ئامانجى، چونكە ئەگەر يەقین و ئارامى لەدەستدا ئەو كارەكەى لى ئاستەم
دەبيٽ، بەلام ئەگەر يەقین و ئارامى بەھيژ بوو ئەو تەنگ و چەلەمەكانى لەسەر
ئاسان دەبيٽ و لە پىناوى خيڤر و لەزەتتىكى بەردەوام ئارامى لەسەر دەگرىت.

◆ لە نەينىيەكانى ئەو ئايەتە ئەو ھەيە كەوا دەخوازىت مړوځ كارەكانى بسپىريټە
ئەو خوايەى كە چارەنووسى ھەموو شتىك دەزانىت، پازى بيٽ بەو كارانەى كە
خودا بۆى ھەلدەبژيڤىت و بپيارى بەسەردادەدات.

◆ لە نەينىيەكانى ئەو ئايەتە ئەو ھەيە ئەو مړوځە داوا لە خوا ناكات شتىكى بدات
كە زانستى پىي نەبيٽ، چونكە لەوانەيە ئەو شتەى ئەو داواى دەكات زيان و
زەرەرى پىو ھەيە بۆى بەلام ئەو پىي نازانىت، جا بۆيە ھىچ شتىك لەسەر خوا داوا
ناكات و ھەلنابژيڤىت، بەلكو داواى ئەو لە خوا دەكات چاكەى بۆ بيټىتە پى، بەو
پازى دەبيٽ كە خوا بۆى ھەلدەبژيڤىت، دەزانىت خوا بۆى ديارى كردوو ئەو
چاكترين شتە بۆ ئەو.

◆ لە نەينىيەكانى ئەو ئايەتە ئەوئەيە ئەگەر بەندە كارەكانى سىپاردە پەرورەردىگارى و پازى بوو بەوئەي كە خوا بۆي ھەلبۇزاردووه، ئەوكات خودا لەو شتەي بۆي ھەلبۇزاردووه ھىز و عەزىمەت و ئارامى پى دەبەخشى، نەھامەتى لى لادەبات، ئەو نەھامەتەي كە تووشى ئەو كەسانە دىت كە خۇيان كار بۆ خۇيان ھەلدەبۇرن.

◆ لە نەينىيەكانى ئەو ئايەتە ئەوئەيە ئىسراحت دەكات لەو خەيالئاتانەي كە لە بوارى ھەلبۇزاردنى كارەكانىيەو مەندووى كردووه، دلى چۆل دەبىت لەو بىر كردنەو ھىنان و بردنەوئەي كە تووشى تەنگ و چەللەمەي كردووه، لەگەل ئەوئەشدا ناتوانىت لەو دەرىچىت كە خوا بۆي دىارى كردووه، جا ئەگەر ھاتوو مەزۇ كاتىك قەدەرى خوا دەيگاتى بە بەش و قەدەرى خوا پازى بىت ئەو شتىكى چاك و سوپاسكراوى كردووه بۆيە شىاوى بەزەي پىا ھاتنەوئەي خوايە، بەلام ئەگەر ھاتوو قەدەرى خوا بەسەرى داھات ئەوئەش بە بەش و قەدەرى خوا پازى نەبوو، لەگەل ئەوئەشدا قەدەرى خوا ھەر بەسەرىدا ھاتوو، ئەو شتىكى خراپ و لۆمە لىكراوى كردووه بۆيە شىاوى بەزەي پىا ھاتنەوئەي خوا نىە، جا ھەركاتىك مەزۇ بەپاستى كارەكانى بىسپىرتە خوا و بە فەرمانى خوا پازى بىت خودا لە تەقدىر كراوھكاندا يارمەتى دەدا و بەزەي پىدا دىتەو ھە لوتفىشى پى دەكات، بەندە لە نىوان بەزەي و لوتفى خودا دەبىت، بە زەيى خودا دەپپاپىزىت لەوئەي ئاگادارى كردۆتەو، لوتفى خوداش ئەوئەي لەسەرى تەقدىر كردووه بۆي ئاسان دەكات.

نەفسى خۇت بىناسى خواش دەناسى

مرۇف سودا لى نىعمەتى خوا و لى ئىمان و زانىست وەرناگرىت ئەگەر نەفسى خۇى بە چاكى نەناسىت، بە جورىك كە لى شوپنى خۇى بەكارى بهيىت و لى سنور تىنەپەرىنىت، كارەكان بە لى خۇى نەزانىت، بېوايەكى پتەوى ەبىت كە لى خوايە و لى خواويە و بە خواويە، كە خودايە مەنى لى سەر بەندەكەى كردوۋە بەبى ەيچ بەرانبەرىك.

جا مرۇف ئەو نىعمەتە ملەكەچى دەكات كەوا دەبىنىت ەەرگىز نەفسى خۇى ەيچى لى دەست نايەت، ئەو خىر و چاكەى تووشى ەاتوۋە مولكى خوايە و بە خواويە و لى خواويە، ئەوكات ئەم بەخششە وا ملەكەچى دەكات كە تەبىر ناكرىت، ەەر كاتىك بەخششەكەى بەسەردا تازەبىتەۋە ئەۋە ملەكەچ و خشوع و خۇشەويستى و ترس و پەجاي بۇ خوا زىاتر دەبىت.

ئەمەش بەروبومى ئەو دوو زانىستە بە نرخەيە:

يەكەم: زانىست و زانىارى بە پەرۋەردگارى ەبىت، بزانىت وشارەزابىت لى كاملى و چاكە و دەۋلەمەندى و بەخشندەى و باشى و پەحمەتى خوا، يەقىنى وابىت ەموو خىر و چاكەيەك تەنھا لى دەست خدا دايە، خدا مولك و سامانى خۇيەتى بە ەەر كەسىك ەز بكات دەيىبەخشى، ەەر كەسىكىش ەز نەكات نايىبەخشى، لى سەر ئەۋەشدا سوپاسى دەۋىت، بەراستى ئەۋە شىاۋى سوپاس و ستايشى پاستەقىنەيە.

دوۋەم: زانىست و زانىارى مرۇف بە نەفسى خۇى، مرۇف بزانىت نەفسى كەمتەرخەمە و ستەمكارە و نەفامە، بزانىت ەيچ خىرىك لى نەفسىدا نىە و پىۋەى نىە و لىۋەى نىە، بزانىت كە نەفسى ەيچى لى دەست نايەت، بەلكو ەرچى خىر و بىرىك ەيە ەموۋى لى خواويە ەيچ بالادەستى نەفسى تيا نىە.

جا ھەركاتىڭ ئەم دوو زانستە پەنگى دايەو ھەسەر دلى مۆفدا نەك تەنھا ھەسەر
زمانى ئەوكات دەزانىت كە سوپاس و ستايش ھەر ھەمووى شايسىتەى خواى
گەورەيە، بېيار و خىر و چاكە ھەمووى لە دەست خوا دايە، ھەر خواش شياو ھە
سوپاس و ستايش و مەدح بىكرىت، نەفسىشى شياوى ئەو ھەيە سەركۆنە و زەم و
تۆمە تبار بىكرىت.

كەواتە: ھەر كەسىڭ ئەم دوو زانستەى نەبىت كار و گوشتار و گوزەرانى لا تىڭ
دەچىت و ئالۆزدەبىت كە واى لىدىت پىڭاى راستەقىنەى گەيشتن بە خواى لى وون
دەبىت، چونكە مۆف بەزانين و كارپىكردنى ئەم دوو زانستە بە خوا دەگات، ھەر بە
نەبوونى ئەم دووانەش پىڭاى لى وون دەبىت.

ئا ئەو ھەماناى ئەو ووتەيە كە دەللىن: (من عرف نفسه عرف ربه) واتە: ھەر
كەسىڭ نەفس و دەروونى خۆى بناسىت، ئەو ھەپەر ھەردىگارىش دەناسىت.

چونكە كەسىڭ نەفسى خۆى بناسىت و بزانىت نەفام و ستەمكار و كەم و كوپى
ھەيە و ئاتاجە و ھەژارە و ملکہچ و داماو ھەيچى لە دەست نايەت، ئەوكات
پەر ھەردىگارى بە پىچەوانەى ئەوانە دەناسىت و سەنگى مەھەكى نەفسى خۆى
دەگرىت، سوپاس و ستايشى پەر ھەردىگارى دەكات ھەموو خۆشەويستى و ترس و
ئومىد و گەپانەو ھەتەو كولى تەنھا بۆ خوا دەبىت، كە خواى لە ھەموو شتىڭ
خۆشتر دەوئەت و ترسى خواى لە ھەموو شتىڭ زياتر دەبىت و ئومىدى تەنھا بە خوا
دەبىت، ئا ئەو بەندايەتى راستەقىنەيە.

دەگىرپنەو ھە ھىندى لە (حكماء) كان ھەسەر دەرگای خانو ھەياندا نووسىو ھە:
(إنه لن ينتفع بحكمنا إلا من عرف نفسه و وقف بها عند قدرها، فمن كان كذلك
فليدخل و إلا فليرجع حتى يكون بهذه الصفة).

واتە: كەس سوود لە ھىكمەتى ئىمە ھەرنەگىرىت، مەگەر ئەو كەسە نەبىت كە
نەفس و دەروونى خۆى ناسىو ھە سەنگى مەھەكىشى گرتو ھە، جا ھەر كەسىڭ بەم
شىئەيە بوو كە باسما ن كەرد بابىتە ژورەو ھە، ئەگەر نا با بگەپىتەو ھە تاكو خۆى بەم
شىئە لىدەكات ئىنجا بىتەو ھە.

زىيانەكانى گوناح و ئارەزووات

ئارامگرتن لەسەر ئارەزووات زۆر ئاسانترە لە ئارامگرتن لەسەر ئەو ئازارانەي ئارەزووات تووشى مەژى دەكات.

چونكە ئارەزووات يان ئەوەتا مەژى تووشى ئىيش و ئازار دەكات.. يان بە ئەنجامدانى ئەو ئارەزوواتەو خۆشەيەكى ترى لە دەست دەچىت كە زۆر چاكتەرە لە ئارەزووەكەي.. يان كاتى بە فەرۆ دەچىت كە پەشيمانى بە دواى دىت.. يان گوناھەكە ناوى دەزىيى و ئابووى دەبات.. يان مال و سامانى لە پىناودا سەرف دەكات كە مانەوەي زۆر چاكتەر بۆي لە نەمانى.. يان پىز و شكۆي خۆي لە دەست دەدا كە مابايى زۆر چاكتەر بوو بۆي.. يان نىعمەتى لە چەنگ دەچىت كە مانەوەي نىعمەتەكە زۆر چاكتەر و بە لەزەتەر بوو لە گوناھەكە ئەگەر مابا.. يان سەرگەردان و وىل دەبىت كە پىشتەر پىگاي واى تووش نەهاتوو.. يان تووشى غەم و خەفەت و نىگەرانى و ترس دەبىت كە گوناھەكە زۆر زۆر كەمە لە چاويدا.. يان زانىارى و زانستى لە بىر دەچىتەو كە مانەوەي زۆر چاكتەر بوو لە ئەنجامدانى گوناھ.. يان دووژمنى پى خۆش دەبى و دۆستانى پى دل گران دەبىت.. يان ئەنجامدانى گوناح پىگەرە لەو بەخشىش و نىعمەتەي وا دىت.. يان تىكەل دەبىت لەگەل پەشتىدا كە لاجوونى ئاستەمە.. چونكە كار و كردەو دەبىت بە سىفات و ئەخلاق.

لە ھەموو شتېك ناوھراست بگرە

ھەموو ئاكار و پەشتىك سنوورى خۇى ھەيە ھەر كاتىك لەو سنوورە تىپەپى دەبىت بە خراپەكارى، ھەر كاتىكىش نەگەيشتە سنوورى خۇى ئەو ھەم و كوپى تىايە .

الغضب: تووپەپى، سنوورى خۇى ھەيە كە جوامىرى و ئازايەتتە كە خۇى لە خۇيدا پەشتىكى چاكە، بەلام ھەر كاتىك توپەپى لە شوپنى خۇى بەكارنەھىنرا و لەم سنوورە تىپەپى، خاۋەنەكەى دەبىت بە ستەمكار، ئەگەر لە سنوورى خۇشى كەمتر بىت دەبىت بە ترسنۇكى .

الحرص: سووربوون لەسەرشت، سنوورى خۇى ھەيە كە سوود ۋەرگرتنە لە دنيا بە پىپى پىويست، بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە كەمتر بوو دەبىت بە فېرۇدان، ئەگەر لە سنوورەكەى خۇشى تىپەپى دەبىتە پووكردنە دنيا كە كارىكى چاك نىە .

الحسد: ئىرەپى، سنوورى خۇى ھەيە كە پىشېپىكى كىرەنە بۇ كامىل بوون، بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە تىپەپى دەبىتە ستەم و خراپەكارى كە مۇقۇلەگەل پىشېپىكىكەى ئومىدى ئەو ۋە دەكات ئەو نىعمەتە لە خاۋەنەكەى بسىنىت بۇ خۇى ئەگەر بە ئازاردانىشى بىت، ھەر كاتىكىش لە سنوورەكە خۇشى كەمتر بوو دەبىتە بى ھىمەتى و لاۋازى نەفس، پىغەمبەر ﷺ دەفەر موۋى: ((لا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ مَلَائِكَةٍ فِي الْحَقِّ ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا النَّاسَ))^(۱) . واتە: ھەسوودى دروست نىە تەنھا لە دوو شتدا نەبىت: ھەسوودى بە پىاۋىك بېرىت كە خوا مال و سامانى پى بەخشيۋە ئويش لە كارى

(۱) صحيح: رواه البخارى (۱/۱۵۳)، ومسلم (۸۱۶)، واحمد فى المسند (۱/۳۸۵ و ۴۳۲)، وابن ماجه

خېر و چاكدە سەرفى دەكات، پىاۋىكىش خوا حىكمەت و زانستى پى بەخشيۋە
ئەۋىش كارى پىدەكا و خەلكىشى لى فېر دەكات.

ئا ئەمە خەسۋىدى پىشېرپىكى پى دەگوۋىتىر كە مۇۋەھەل دەدات پىش
بەكەۋىت لە كارى چاكە، نەۋەك خەسۋىدى بىبات كە ئەۋ نىعمەتە لەۋ كابرەيە
بەندىرئەۋە بدىرئە بەۋ.

الشهوة: خەز و ئارەزۋات، سنۋورى خۇى ھەيە كە بە ئەنجامدانى ئارامى و
پەخەتى بە دل و عەقل دەبەخشى و يارمەتى دەدات لەسەر بەندايەتى و بەھرەكان،
بەلام ھەر كاتىك لەم سنۋورە تىپەپى دەبىت بە چلىسى و ھەرگىز تىر نابىت و
خاۋەنەكەى دەباتە پلەى ئازەل، ھەر كاتىكىش لە سنۋورەكەى خۇشى كەمتر بوو
دەبىت بەبى ھىزى و لاۋازى و كەمتەرخەمى.

الراحة: خەسانە و پەخەتى، سنۋورى خۇى ھەيە، كە خەسانەۋەى دل و
دەروون و ھىزە بۆ بە دەستھىنانى ھىزى بەندايەتى خوا و كارى چاك بە جۆرىك كە
بى ھىز و ماندوۋ نەبىت لە كاتى ئەنجامدانى، بەلام ھەر كاتىك لەم سنۋورە تىپەپى
دەبىت بە تەمەلى و كات بە فېرۋدان كە مۇۋەزۋبەى بەھرەكانى لە دەست
دەچىت، ھەر كاتىكىش لە سنۋورى خۇى كەمتر بوو ئەۋە زىان بە ھىزى بەرھەم
ھىنن دەگەيەنئە.

الجود: بەخشندەيى، سنۋورى خۇى ھەيە كە خۇى لە خۇيدا شتىكى زۆر باشە،
بەلام ھەر كاتىك لەم سنۋورە تىپەپى دەبىت بە دەست بالۋى و بەفېرۋدان، ھەر
كاتىكىش لە سنۋورى خۇى كەمتر بوو دەبىت بە پەزىلى و پىسكەيى.

الشجاعة: جوامىرى و ئازايەتى، سنۋورى خۇى ھەيە كە خۇى لە خۇيدا
سېفەتىكى باشە، بەلام ھەر كاتىك لەم سنۋورە تىپەپى ئازايەتىكەى ھەرەس
دىنئەت، ھەر كاتىكىش لە سنۋورى خۇى كەمتر بوو دەبىت بە ترسنۋكى.

جا سنۋورى جوامىرى و ئازايەتى ئەۋەيە بېۋا بۆ ئەۋ شوپىنانەى كە شىاۋە بۆى
بېۋا، نەپۋات بۆ ئەۋ شوپىنانەش كە شىاۋى پۇيشتن نىە، ھەرەك (معاوية) بە

(عمروى كوپى) (العاص) ى ده گوت: سه رم له تو سووړماوه نازانم نازايت يان ترسنوكيت؟! چوڼكه هيټدئ جار ده تبينم پيش ده كه وى ده لټم: نازاترين كه سى، جارى واش هه يه ده كشيټه وه ده لټم: ترسنوكترين كه سى..

جا (عمروى كوپى) (العاص) له وه لامدا ووتى:

شجاع اذا امكنتنى فرصة فان لم تكن لى فرصة فجبان.

واته: نه گهر هه لم بؤ پټك كه ويټ نه وه نازام، به لام نه گهر هه لم بؤ پټك نه كه ويټ نه وه ترسنوكم.

الغيرة: غيرت بوون له سهر شت، سنوورى خوى هه يه نه گهر له م سنووره تيټه پټ ده بټت به بوختان و گومانى خراب بردن به كه سيكى بئ تاوان، نه گهر له سنوورى خوى كه مته رخه مى بكرټت ده بټت به گوينه دانه په وشت وبئ نابرووى و ده يوسى كردن.

التواضع: خوټه گه وړه نه زانين، سنوورى خوى هه يه كه سيفه تيكي باشه، به لام له سنوورى خوى تيټه پى ده بټت به زه ليلى و سهر شورى، هر كاتيكيش له سنوورى خوى كه متر بوو ده بټت به خو به گه وړه زانى و خو هه لكيشان.

العز: عيزهت، سنوورى خوى هه يه، هر كاتيكي له سنوورى خوى تيټه پى ده بټت به خوټه گه وړه زانى كه په وشتيكي خراب و لومه ليكراوه، نه گهر له سنوورى خوى كه متر بټت ده بټته زه ليلى و سهر شورى.

جا وا چا كه مرؤف له مانه دا ده ست بكرټت به پټگاي ناوه پاست نه له نه اندازه به دهر دهر چټت نه كه مته رخه ميشى تيا بكات، چوڼكه پټگاي ناوه پاست سوود به خشه بؤ به هره وه ربوون له دنيا و له دواړؤ، به لكو ته نها به م پټگايه سوود به جهسته ده گات، به لام هر كاتيكي له م پټگايه لابدا جا زياته په وى تيا دا بكات يان كه مته رخه مى تيا بكات، نه وه هيژ و له ش ساغى له ده ست ده دات به نه اندازه ي هه له كانى.

به هه مان شيوه ش كار ه سروشتيه كانيش وه كو: خو و شه ونخونى و خواردن و خواردنه وه و جيماع و جووله و وهرزش و تيكه ل نه بوونى خه لكى و تيكه ل بوونى

خەلكى و چەندىن شتى تىرى لەم شىۋوش.. ئەگەر لەسەر پىڭاىيەكى ناوہ پاست بوو نە لە ئەندازە بەدەر بوو نە كە مەتەر خەمىشى تيا كرابوو ئەوہ سوود بەخشە و باشە، بەلام ئەگەر لايدا بۆ لايەكيان ئەوہ مەزۇقە كە تووشى زيان دەبىت.

بۆيە پىرۆزترین و بەسوودترین زانست، شارەزابوون و زانىارىيە بە سنوورەكان، بە تايبەت سنوورە شەرىعەكان ئەوانەى فەرمانى پىكراروہ و ئەوانەى كە قەدەغەكراون.

كەواتە: زانائىرىن كەس ئەو كەسەيە كە زانىارى بەم سنوورانە ھەبىت، چونكە نەشتىك زىاد ئەنجام دەدات لە سنوور دەرجىت، شتىكىش ئەنجام نادات لەسنوورى شەرىعى نەھاتىبىت خواى كەورە دەفەر مووى: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَفَسَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ۹۷)، واتە: عەرەبە دەشتەكەكان زۆر دىل پەقتىن لە بارەى كوفر و دووپوييەوہ، شايسەتەرن ئەو سنوورانە نەزانن كە خوا ناردوويەتيە خواروہ بۆ سەر پىغەمبەرەكەى.

به دلی پر له ته قوا ده گه ی به په زامه نندی خودا

مروځ به هیمهت و به دلی پر له ته قوا ده توانیت پښا به ره و په زامه نندی خودا بېریت نه به لاشه ی، له راستیدا ته قوا په یوه سته به دلوه نهك به نه دنامه کانی لاشه وه هر وهك خوی گه وره ده فرمووی: ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ شَعْرُ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (الحج: ۳۲). واته: نه وې پږ دده نیت بډ درو شمه کانی خودا، به پاستی نه وه نیشانه ی ته قوا و له خواترسانی دل کانیانه.

هر وه ما ده فرمووی: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقُلُوبُ مِنْكُمْ﴾ (الحج: ۳۷)، واته: دلنیا بن گوشت و خوینه کي به خوا ناگات، به لکو ته قوا و پارېزگاری نپوه به خوا ده گات.

پیغه مبریش ﷺ ده فرمووی: ((التقوى ها هنا، وأشار الى صدره))^(۱)، واته: ته قوا و خواناسی لیړه دایه، ناماژه ی بډ سنگی کرد.

که واته: مروځی ژیر پښای به ره و خوا چوون به عزمهت و ووره ی به رز و نیه تیکی ساف و کارو کرده و هیه کی که م ده بېریت، زور چاکتریش پښا ده بېریت له و که سې که نه مانه ی نیه له گه ل نه وه شدا زور ماندوو ده بېریت و گه شته کي لی ناسته م ده بېریت، چونکه عزمهت و چه زکردن له شتیک ته نگ و چه له مه ی گه یشتن به نامانج له سر مروځ سووک ده کا و گه شته کي بډ ناسان ده گات، چونکه که و تنه پږ به ره و په زامه نندی خودا به هیمهت و چه ز و ترسینکی راستگو یانه ده بېریت، هر بویه ش نه و که سې هیمه تی به رزه به نارامه وه زور زیاتر پیښده که ویت له و که سې

(۱) صحیح: رواه مسلم (۲۵۶۴)، والترمذی (۱۹۲۸)، و احمد فی المسند (۲/۲۷۷ و ۳۶۰).

که کاریکی زور دهکات که چی نهوهی نیه، نهگەر له هیمه تیشدا یهکسان بوو بهکار پیشی دهکهوئ.

چاکترین پیگرتنه بهریش به ره و پهزامه ندی خودا نه و پیگایه یه که پیغه مبه عليه السلام گرتبوویه بهر، پیگایه کی گرتبوو بئ که م و کوپی، له گه ل نهوهی خوای گه وره له هه موو هه لیه کی پیش و پاشیشی خوش ببوو ئینجا نه وهنده نوژی ده کرد تا کو پایه کانی ده ئاوسا، نه وهنده پوژووی ده گرت تا خه لکی وایان ده زانی پوژو ناشکینیت، له پیناوی خودا ده جهنگی، تیکه لی هاوه لانی ده بوو خوای لی به دور نه ده گرتن، یه ک له و سووننه ت و ویردانه ی جی نه ده هیشت که مروؤ ناتوانیت به هه مووی هه لسی.

خوای گه وره فه رمانی به به نده کانی کردوو به پوواله تیان هه لسن به دروشمه کانی ئیسلام، پاسته قینه ی ئیمانیش له دل و ده رووناندا بسه پینن، له (المسند) دا هاتوو پیغه مبه عليه السلام ده فه رمووی: ((الإسلام علانية و الأيمان في القلب))^(۱)، واته: دروشمه کانی ئیسلام به پوواله ته، به لام ئیمان له ناو دلدایه.

هه ر ئیسلامه تیه کی به پوواله ت نه گەر خاوه نه که ی به ره و ئیمانیکێ ده روونی پاسته قینه نه بات نه وه هیچ سوودی نیه هه تا نه و کاته ی ئیمانی دلی له گه لدا نه بیت، هه ر ئیمانیکیش نه گەر خاوه نه که ی هه لنه ستیت به نه نجامدانی دروشمه کانی ئیسلام به پوواله ت نه وه هیچ سوودی نیه نه گەرچی ئیمانیه که شی هه بیت.

که وابوو: نه گەر هاتوو دایک هه لقرچا به خوشه ویستی و ترسی خوا، به لام به پوواله ت هه لنه ستا به نه نجامدانی دروشمه کانی شه رعی خودا، نه وه پزگاری نابیت

(۱) رواه احمد فی ((المسند)) (۳/۱۳۵ - ۱۳۶)، قال الهیثمی فی ((مجمع الزوائد)) (۱/۵۲) رواه احمد وابو یعلی بتمامه، والبخار باختصار، ورجاله رجال الصحيح ما خلا علی بن مسعدة، وقد وثقه ابن حبان وابو داود الطیالسی وابو حاتم وابن معین، وضعفه آخرون.

لە دۆزەخ، بە ھەمان شىۋەش ئەگەر بە پۈللەت ھەلسا بە ئەنجامدانى دروشمەكانى ئىسلام بەلام ئىمانى پاستەقىنەى لە دڭدا نەبوو ئەو بەمە پزگارى نابىت لە دۆزەخ. جا ئەگەر ئەو زانرا، كەواتە ئەوانەى پى دەگرە بەر بەرەو پەزەمەندى خودا و بە چەنگ ھىنانى دوا پۆژ ئەو دوو بەشن:

يەكەم: ئەوانەن كە ئەو كاتانەى لىيان زىاد دەبىت دواى ئەنجامدانى فەپزەكان بە پەرسىشى لاشەى پى دەكەنەو و خۆيانى پى ماندوو دەكەن، سوور نابن لەسەر بە چەنگ ھىنانى تویشووى پووحى و ئىمانى بۆ دڭەكانيان، وەنەبىت بنچىنەى ئىمانى پاستەقىنەيان لە دڭدا نەبىت، بەلكو ئىمانى پاستەقىنەيان لە دڭدا ھەيە، بەلام ئەوانە زىاتر ھىمەتى خۆيان سەرف دەكەن لە ئەنجامدانى بەندايەتە جەستەيەكان

دووەم: ئەوانەن كە ئەو كاتانەى لىيان زىاد دەبىت دواى ئەنجامدانى فەپز و سووننەتەكان بايەخ دەدەن بە دڭ و دەروون و خۆيەكلایى كردنەو بۆ خوا و پاراستنى خەتەرەكانى ناو دڭيان و ئىرادەيان، ئەوانە زىاتر بايەخ دەدەن بە پاستكردنەو و پتەو كردنى ئەو كاراكانەى پەيوەستە بە دڭ و دەروونەو و ەكو: خۆشەويستى و ترس و پەجا و تەوەكول و گەپانەو بۆ لای خوا، بۆيە ئەوانە بەشىكى كەم لەم جۆرە كارانەى پەيوەستە بە دڭەو زۆر لەلايان خۆشەويستە لە زۆرىك لەو بەندايەتيانەى پەيوەستە بە لاشەو، ئەگەر يەككىيان ھۆگرى يان خۆشەويستى يان تامەزىوى يان ملەكچى چەنگ كەويت ئەو ھەرگىز بە ھىچى ناگۆریتەو.

بىنچىنەى كارى چاك و خراپ

سەرچاۋەى ھەموو كارىكى خراپە لەمانەو سەر ھەلەدەدات: خۆبەگەورەزانى و سەرشۆرى و سوكى.

سەرچاۋەى ھەموو كارىكى چاكەش لەمانەو سەر ھەلەدەدات: لە خوا ترسان و ورەبەرزىيەو.

كەواتە: شانازى و ھەق شاردنەو و لە خۆبايى بوون و ھەسوودى و خراپەكارى و خۆبەگەورەزانى و سەتم و دىل پەقى و سەتمەكارى و پەشت ھەلگەردن لە پاستى و ھەرنەگرتنى ئامۇزگارى و خۆسەپاندن بەسەرخەلگىداو خۆشەويستى مال و منداڵ و سولتە ھەزكەردن لە ستايشى خەلگى و چەندىن شتى تىرىش، ئا ئەمانە ھەر ھەمووى لە خۆبەگەورەزانى سەرھەلەدەدات.

درو و بى قىمەتى و خىانەت و پىيا و فىل و تەلەكە و تەماع و ترس و لەرز و پەزىلى و لاۋازى و تەمەلى و ملەكەچ كەردن بۆ خەلگى و گۆپىنى شتى چاكە بە خراپە و چەندىن شتى تىرىش، ئا ئەمانەش ھەر ھەمووى لەسەرشۆرى و بى سوكى مەرفەو سەرھەلەدەدات.

خوپەوشتە جوانەكانىش ھەكو: ئارامگەرتن و ئازايەتى و دادپەرۋەرى و پىياۋەتى و داۋىن پاكى و خۆپاراستن و بەخشندەيى و لەسەرخۆيى و لىببوردەيى و عىزەتى نەفس و تەۋازۇع و قەناعت و پاستگۆيى و ئىخلاص و بەنمەكى و پاداشت دانەۋەى چاكە و دوربىوون لە بى ئاگايى و ۋازەينان لەو شتانەى كە پەيوەندى بەۋنە و دوربىوونى دىل لەو پەوشتە خراپانەو چەندىنى تىرىش، ھەر ھەمووى لە خوا ترسى و وورە بەرزىيەو سەرھەلەدەدات.

خوای گەورە ئەۋەى پوون كەردۆتەو كە زەۋى ملەكەچ دەبىت بۆ ئەو بارانەى دەبارىتە سەرى پاشان بەرووبومى جوانى لى دەپوئەت و دەبىتە باخ و باخاتىكى

قەشەنگ و ناياب، بە ھەمان شىۋەش ئەو دروستكراوانە لە زەوى دروستكراون،
ئەگەر بەشى خۆى وەرگرت لە سەرفرازى وەكو ئەو باخە دەشەكٽتەو.

بەلام ئاگر پەوشتى وايە لەناوبەر و خۆبەگەورەزانە كەچى پاشان سەرشۆر
دەبٽ ونامٽت، بە ھەمان شىۋەش ئەو دروستكراوھى كە وەك ئاگرە بەردەوام
لەكاتى گەشانەوھى خۆى بە گەورە دەزانٽت، بەلام كاتٽك كپ بۆوھ سەرى
شۆردەكاتەو، جا پەوشتە خراپەكان شوٽكەوتەى ئاگر و لەو دروست بوونە،
پەوشتە جوانەكانىش شوٽكەوتەى زەوين و لەو دروست كراون.

ھەر كەسٽك ھىمەتى بەرز بٽ و لە خواترس بٽ بە پەوشتى جوان خۆى
دەپازٽٽتەو، ھەر كەسٽك ھىمەتى نەبٽ و لە سنوور دەرچووبٽ بە پەوشتى
ناشیرين خۆى دەپازٽٽتەو.

ھىمەت و نىيەتى بەرز

بە دەست ھىننى بەھەشت و پەزىمەندى خۇدا، پەيۋەستە بە ھىمەتتىكى بەرز و نىيەتتىكى پاستىگۈيەنى مۇڧ، ھەر كەسكى ئەم دوۋانەنى لە دەستچىت ئەۋە ناگات بە مەبەست.

كەۋاتە: ئەگەر ھىمەتى مۇڧ بەرز بوۋ، ئەۋە پەيۋەست دەبىت بە ئامانجى بەرز.

بەلام ئەگەر ھىمەتى مۇڧ بەرز نەبوۋ و نەم بوۋ، ئەۋەكات پەيۋەست دەبىت بە ئامانجى نەم پەيۋەست نابىت بە ئامانجى بەرز.

ھالى مۇڧ پەيۋەستە بە ھىمەت و نىيەتى، ئەۋ دوۋانە پىگى پەزىمەندى خۇداى بۇ فەراھەم دىنن، ئەۋەش تەۋاۋ و پۇخت نابىت مەگەر ۋاز لە سى شت نەھىنن:

يەكەم: ۋازھىنان لەۋ داب و نەرىتەنى كە خەلكى دايان پەشتوۋە.

دوۋەم: دوۋر كەۋتەۋە ۋازھىنان لەۋ شتەنى سەرقالى دەكات و دوۋرى دەكاتەۋە لە پەزىمەندى خۇدا.

سىيەم: ۋازھىنان لەۋ شتەنى كە دەبىتە بەرەست لە نىۋان دلى و پەزىمەندى خۇدا.

جىۋازى لە نىۋان ئەۋەى دوۋەم و سىيەم ئەۋەيە، دوۋەم سەرقال بوۋنە بەۋ شتەنى لە دەرەۋەى دەرۋونى مۇڧ، بەلام سىيەم ئەۋە شتە مباحانە كە پەيۋەست دەبىت بە دلى مۇڧەۋە.

چەمكىن لى ۋوتەكانى (عبداللەھى كورى (مسعود)

ھېلى بىلەنكى لى خىزمەتى (ابن مسعود)دا قەلەمى: ئاي چەند ھەز دەكەم پۇرى قىيامت لەۋكەسانە بىم كە نامەى كارەكانىيان بە دەستى پاست ۋەردەگىن، ھەز دەكەم لە (المقرىبن)بىم، (ابن مسعود)ىش قەلەمى: دەنا ئا ئەۋەتە بىلەنكى ھەز دەكات ئەگەر مرد ھەر زىندوۋ نەبىتتەۋە، مەبەستى خۇى بو.

ھېلى پۇرىكىيان (ابن مسعود) لە مال ھاتە دەرەۋە ۋ دەپۇشت بىنى ۋا كۆمەلىك خەلگى بە دوايدا دەپۇن، ئەۋىش پىيانى ۋوت: ئايا ھىچ پىۋىستىيەكتان بە من ھەيە؟! ۋوتىيان: نەخىر، تەنھا ھەز دەكەين لەگەلتدا بىرۇن، جا پىيانى ۋوت: بگەپىنەۋە، چۈنكە ئەۋكارەى ئىۋە دەيكەن زەلىلىيە بۇ ئىۋە ۋ فىتنەشە بۇ من.

ھېلى دەيفەرموۋ: ئەگەر نەفسى منتان بەۋشىۋە بىناسىبايە كە من خۇم دەيناسم، ئەۋە خۇلتان بەسەرمدا دەكرد.

ھېلى دەيفەرموۋ: ئىۋە لە پارەۋەى شەۋ ۋ پۇژدا دەپۇن كە تەمەن تىايدا كەم دەبىت، كارەكانىشى لەسەر دەنوسرىت، مردنىشى لە پىر دەگاتى، جا ھەر كەسىك خىر ۋ چاكەى چاندبىت ھەز دەكات زوۋ بىدورىتتەۋە، ئەۋەى خراپەشى چاندبىت دەستى دەگەزى ۋ ھەز ناكات بىدورىتتەۋە، ئەۋەش بزانن ھەموۋ جوۋتارىك ئەۋ شتە دەدورىتتەۋە كە چاندوۋىيەتى، مۇۋىش ناكات بە شتىك تواناى بەسەرىدا نەبىت ئەگەرچى ھەزىشى لىبىت.

ھېلى ھەر كەسىك چاكەيەك بكات خواش چاكەى لەگەلتدا دەكات، ھەر كەسىكىش خۇى ۋ خەلگى بىپارپىزىت لە شەپ خواش دەبىپارپىزىت لە شەپ.

ھېلى تەقۋاداران گەرە ۋ بە شىكۇن، زانايانىش سەرۇك ۋ پىشەۋان، دانىشتن لەگەل ئەم دوۋانەش سوۋد بەخشە.

بىگومان چاكتىن ووتە ووتەى خوايە - كە قورئانە - چاكتىن ھىدايەت شىش ھىدايەتەكى محمد ﷺ ھىناويەتى، خراپتىن شتىش ئەو شتانەن كە داھىنراون لە دىن، ھەر داھىنراويكىش لە دىن بىكرىت بىدعەيە.

مەبەستەكانتان درىژەتان لەسەر نەكىشىت، ھىواكانتان بەفەتارەتان نەبات، بىگومان ھەر شتىك لە پىگادابىت ئەو ھەتەن دەگاتى و نىزىكە، بەلام ئاگادار بە ئەو ھى كەدوورە ناگاتى، بزائە و ئاگاداربە خراپە ئەو كەسەيە كە لە سكى دايكىدا خراپە، كامەران و چاكەش ئەو ھىە كە ئامۇزگارى ۋەردەگرىت لە غەيرى خوى، بزائە گۆشتى موسلمان كوفرە، جنىو پىدانىشى مۇڤ تووشى فىسق دەكات، دروست نىە بۇ موسلمان لە سى پۇژ زىاترقسە لەگەل براى موسلمانى خوى نەكات بەجۇرىك كە لە شوپنىك پىيى بگات پوى خوى لى ۋەرگىرىت، بەلكو دەبىت ئەگەر پىيى گەيشت سەلامى لى بگات، ھەر كاتىك موسلمانىك دەعوەتى برايەكى موسلمانى خوى بگات دەبى ۋەلامى بداتەو، ئەگەر نەخۇشيش كەوت دەبىت سەردانى بگات، بزائە خراپتىن شت گىرپانەو ھى شتى درۆيە، بزائە كە درۆ گالتەو گەپى نىە نابىت پىاو پەيمان بە مندالەكەى بدات شتى بۇ بىنىت كەچى درۆى لەگەل بكاو بۇى نەھىنىت، چونكە درۆ مۇڤ بەرەو خراپە دەبات، خراپەش مۇڤ بەرەو ئاگر دەبات، پاستگوش مۇڤ بەرەو چاكە دەبات، چاكەش مۇڤ بەرەو بەھەشت دەبات، بە مۇڤى پاستگۇ دەگوترى پاستگويە و چاكە، بەدرۆزنىش دەگوترى درۆزئە و خراپە، محمد ﷺ پىيى فەرمووين: پىاوى وا ھەيە بەردەوام پاستگويە تاواى لى دى لاي خوا بە پاستگۇ دەنوسرىت، پىاوى واش ھەيە درۆ دەكات تاواى لى دىت لاي خوا بە درۆزن دەنوسرىت.

بەراستى پاستگوتىن قسە قورئانى خوايە، پتەوتىن لووتكە ووشەى تەقوايە، چاكتىن كۆمەلىش كۆمەلى (ابراھىم)ە، چاكتىن سىووننەتىش سىووننەتى (محمد) ﷺ چاكتىن (ھدى)ش ھدى پىغەمبەرانە، بەنرختىن قسەش زىكرى خوايە، چاكتىن چىرۆكىش ھەر قورئانە، چاكتىن شتىش چەسپاۋەكانە، خراپتىن شتىش داھىنراۋەكانە، ئەو ھى كەمەو پوختە زۆر چاترە لەو ھى زۆرە و بى سەنگە، نەفسىك

كە مړوځ پزگار دېكات زږد چاكثره له وه زوړى و بوريه ك كه به ژمار نايه ت، خراپترين پاساو هينانه وه له كاتى سهرمه رگه، خراپترين په شيمانى په شيمانى پوژى قيامه ته، خراپترين گومرايى نه وه يه كه مړوځ هيدايه تى وه رگرتبىټ ئينجا گومرا بېته وه، چاكثرين دهوله مهندي دهوله مهندي نه فس و دل و دهر وونه، چاكثرين تيشوو ته قوايه، چاكثرين شت بۇ دل يه قينه، گومان له كوفره وه سهرمه لده دات، خراپترين كوپرى كوپر بونى دل، مهى هوى خراپه و گونا مه، ئافره ت ته له كهى شه يتانه، گه نجا يه تى به شيكه له شيتايه تى، شين و پۇ پۇ كارو پيشه ي نه فاميه ته.

هيندى كه س هه يه كه دپنه نوژى هه ينى به له شگرانى ديت، كه زيكرى خوا ناكاو پشتى تى دېكات، گه وره ترين تاوان زمانيكه كه درۆن بىټ، هر كه سيك ليبورده بىټ خوا لىي ده بورىټ، هر كه سيك له پيناوى خوا تووپه يى خوى بخواته وه خوا پاداشتى ده داته وه، هر كه سيك ليخوشبر بىټ خواش لىي خوش ده بىټ، هر كه سيك له سهر به لادا ئارام بگريټ نه وه خودا بوى ته عويز ده كاته وه.

خراپترين كاسبىش ريبايه، خراپترين خواردنېش خواردنى مالى هه تيوه، نه وه نده تان به سه كه دلتان پيى قانع بىټ، كرده وهش به كوتاييه كه يه تى، چاكثرين مردنېش نه وه يه كه مړوځ شه هيد بىټ، هر كه سيك خوى به گه وره بزانيټ نه وه خوا نزمى ده كاته وه و سهر شوړى دېكات، هر كه سيك بى فرمانى خواى گه وره بكات نه وه گوپرايه لى شه يتان دېكات.

پټويسته له سهر تيگه يشتوو له قورئان و هه لگري قورئان به نوژى شه وانى بناسريټ كاتى خه لكى خه وتوون، به پوژوو بناسريټ كاتيك خه لكى بى ئاگاو شادومانن، به گريانى بناسريټ كاتيك خه لكى پوچوونه له قسه دا، به له خوا ترسى بناسريټ كاتيك خه لكى بى فرمانى خواده كن، پټويسته له سهر هه لگري قورئان گرېنو ك و غه مبار و هه كيم و ئارامگر و له سهر خو بىټ، نابىټ هه لگري قورئان وشك و بىئاگا و به هات و هاوار بىټ.

ھەر كەسىڭ خۆى بە بەرز و گەورە بزانىت خواى گەورە دەيشكىننېتەو،
ھەر كەسىڭىش تەوازوعى ھەبى و خۆى بەگەورە نەزانىت خواى گەورە بەرزى
دەكاتەو، بېگومان مەلائىكەت خەتەرەيەكى ھەيە، شەيتانىش خەتەرەيەكى ھەيە،
جا خەتەرەى مەلائىكەت ھاندانى مرقۇ ھەبى و خېر و چاكە و بەپاست زانىنى ھەق،
كەواتە: ھەر كەسىڭ ئەم خەتەرەى لە دلى خۇيدا ھەست پىڭرد با سوپاسى خواى
لەسەر بكات، بەلام خەتەرەى شەيتان مرقۇ ھاندەدات بۇ شەپ و خراپە و بەدرؤ
زانىنى ھەق، كەواتە: ھەر كاتىڭ ھەستتان بەم خەتەرەيە كرد پەناڭگرن بە خوا.

ھىندى كەس قەسەى گەورە گەورە دەكەن، جا ھەر كەسىڭ قەسەكانى لەگەل
كردەو ھەكانى يەك بوون ئەو ھەرفرازە، بەلام ھەر كەسىڭ قەسەكانى پىچەوانەى
كردەو ھەكانى بوو بەپاستى ئەو خۆى ھەلدەخەلەتېننېت.

وا مەكەن كە بە پۇژ ھەر خەرىكى پىويستىەكانى دنيا بن، بە شەويش لىى
بخەون وەكو كەلەشېكى مردوو، بەپاستى من پەم لەو كەسەيە كە بى كارە نە سوود
لە كارى دنيا وەردەگرېت نە كارىش بۇ دوا پۇژى دەكات، ھەر كەسىڭ نوژەكەى
نزىكى نەكاتەو لە چاكە و دوورى نەكاتەو لە خراپە، ئەو ھىچ سوودى نە لای
خوا بەلكو دوورى دەكاتەو.

لە نىشانەكانى دلىيى ئەو ھەيە كە خەلكى پازى نەكەى بە تووپەيى خوا،
كەسېش سوپاس و ستايش مەكە لەسەر پزقى خوا، كەسېش سەرزەنشە مەكە
لەسەر ئەو شتەى خوا پىى نە بەخشىووى، چونكە پزقى خوا نە بەسوورى مرقۇ
لەسەرى چەنگ دەكەوېت، نە بە پىناخوش بوونى مرقۇ پىى دەگەپىتەو، خواى
گەورە بە دادپەرەرى و حىلمى خۆى واى كردوو ھارامى و دلخوشى لە دلىيى و
پازى بوون دابىت، واشى كردوو غەم و خەفەت و دل تەنگى لە گومان و تووپەى و
پازى نەبوون دابىت.

که تا نه وکاته‌ی تو له نویژ دابی دهکات هر له ده‌رگای پادشایه‌ک ده‌ده‌ی که خوايه، هر که سی‌کیش له ده‌رگای پادشا بدات بی‌گومان هر ده‌رگای لی ده‌کړټه‌وه.

که من وا داده‌نیم پیاو نه و زانست و زانیاریه‌ی که فیری بووه به گونا‌ه و تاوان نه‌نجامدان له بیري ده‌چټه‌وه.

که بېن به سه‌رچاوه‌ی زانست و زانیاری، بېن به مه‌شخه‌لی پړگای هیدایه‌ت، بېن به مولته‌زیمی مال، بېن به چرای شه‌وان، بېن به پړگا و تویشو بو دل، بېن به فروشپار، گه‌ر و ابوون ده‌ناسرین له لای خه‌لکی ئاسمان، شاراوه‌ن له لای خه‌لکی زه‌ویش.

که بی‌گومان دل ناره‌زوی هه‌یه و پشت تی‌کردنیشی هه‌یه، جا هه‌رکاتیک دل ناره‌زوو ده‌کا و پوو له و شته ده‌کات که ناره‌زوی ده‌کات تو نه و کاته بکه به فرسه‌ت و بزانه و پړگای لی بگره، به لام کاتیک پشتی هه‌لکړدووه و وازیه‌یناوه تو‌ش لی‌ی گه‌ری.

که زانست نه‌وه نیه که کابرا قسه زان و بلیمه‌ت بیت، به لکو زانست نه‌وه‌یه که له خوا بترسټ.

که ئیوه ده‌بینن که کافر له‌شی له هه‌موو که‌س ساغتره، به لام دلی ژور نه‌خو‌شه، ده‌بینن ئیمان‌داریش دلی له هه‌موو که‌س ساغتره و به لام له‌شی نه‌خو‌شه، سویند به خوا نه‌گه‌ر بیتوو دل‌تان نه‌خو‌ش بیت به لام له‌شتان ساغ بیت، نه‌وه له لای خوا ژور بی‌نرخ‌تن له خلینکه.

که به‌نده ناگات به ئیمانی پاسته‌قینه تا‌کو خو‌ی نه‌پازینټه‌وه به لوتکه‌که‌ی، ناشگات به لوتکه‌که‌ی تا‌کو هه‌ژاری خو‌شتر نه‌وټ له ده‌وله‌مندی، ته‌وا‌زووی خو‌شتر بوټ له شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی، تا‌کو خه‌لکی مه‌دحی بکه‌ن یان زه‌می بکه‌ن لای وه‌کو یه‌ک بیت.

که به‌پاستی گونا‌ه و تاوان دل ده‌کوژی و ده‌ست به‌سه‌ریدا ده‌گریټ.

که هه‌موو نه‌زه‌رېک پالټکی شه‌یتانی پیوه‌یه.

ھەرگەل ھەموو خۆشەك ناخۆشەش ھەيە، ھەر مائىك پىر بىت لە خۆشى
ئەو پىر لە عىبىرەت و دەبىت پەندى لى وەر بىگىرەت.

ئىو ھەكو مېوان وان مالا كەشتان خوازواه (استعارە) يە، كەوابو مېوان
دەبىت شوئە كەى جىبەيلىت، خوازوايش دەبىت بدىتتەو بە خاوەنەكەى.

لە ئاخىر زەماندا كەسانىك پەيدا دەبن چاكتىن كەدەو ھەكەنىان لۆمە كەردى
خەلكى لە نىوان خۆيان ناوئىشى دەبەن بە (الانتان) واتە: بۆگەن.

ھەق گران و تالە، ناھەقىش سووك و شىرىنە.

زۆر جارى وا ئارەزووات مەزۇت تووشى غەمگىنى و خەفەتبارى دەكات.

ھىچ شەيتەك لەسەر پەوى ئەم زەويەدا نىە كە ھەك زەمان پىويستى بە
بەندەكەردىكى زۆر ھەبىت.

ھەر كاتىك زىنا و پىبا لە شوئەنىك سەرى ھەلدا و بالەوى كەرد با
چاوەپوانى تىچوون بن.

ھەر كەسەك لە ئىو ئەگەر دەتوانىت گەنجىنەكەى لە ئاسمان دابىت با
داىنىت، چونكە نە كەرمۇل دەبىت نە دەستى كەسىشى دەگاتى، دلى مەزۇش بەو
شوئەنەو ھەكە گەنجىنەكەى لىيە.

نەكەن لە دىندا تەقلىدى كەسەك بەكەن، بە جۆرىك ئەگەر ئىمانى ھىنا
ئىو ھەش ئىمان بەئىنن، ئەگەر كافرىش بوو ئىو ھەش كافىر بن، بەلام ئەگەر وىستان
ئىقتدا بە كەسەك بەكەن تەقلىدى مەدو بەكەن چونكە مەزۇش زىندو ئاشووبەى ھەر
ھەيە.

نەكەن لەگەل ھەللاى خەلكى بن، ووتىان قورىان ھەللاى خەلكى چىە؟!
فەرموى: ھەللا ئەو ھەكە بلىت: مەن لەگەل خەلكىدا پىدەكەم، ئەگەر خەلكى
لەسەر چاكە بوون و چاكەيان ئەنجامدا ئەو مەنىش وا دەكەم، ئەگەر خەلكى لەسەر
خراپە بوون و خراپەيان ئەنجامدا ئەو مەنىش وا دەكەم، جا ئىو ھەكە مەن بەلكو

ئىۋە دەرونتان جىڭگىرگەن لەسەر ئيمان، ئەگەر خەلگىش لەسەر كوفر بوون ئىۋە
 ھەر لەسەر ئيمان بن و كوفر ھەلمە بۇيرىن.

كە كابر ايهك ھاتە خزمەت (عبداللہ) ى كوپى (مسعود) پىي گوت: قورىان فىرى
 چەند ووشە يەكم بکە كە كۆكەرەو ۋە بەسوود بىت، (ابن مسعود) یش فەرموۋى: خوا
 بپەرستە ۋ ھاوبەشى بۇ بپيار مەدە، تىكەلى قورئان بە، ئەگەر كەسىك ئامۇزگارى
 بە ھەق كەردى لى ۋ ۋەرگەرە ئەگەرچى پقىشت لىبىت ۋ نەشى ناسى، ھەر
 كەسىكىش ئامۇزگارى ناھەقى بۇ كەردى لى ۋ ۋەرەگەرە ۋ پەتى كەو ۋ ئەگەرچى
 دۇستىشت بىت ۋ خۇشىشت بویت.

بزانە دلت لەو سى شۆينانە يە ! لە كاتى بىستنى قورئان، لە كاتى زىكرو يادى
 خوا، لە كاتى خەلۋەت لەگەل خوادا، ئەگەر دلت لەو سى شۆينە نەبو ۋە دلت
 مردوۋە بۆيە داوا لە خوا بکە تا دلىكى زىندووت پى بپەخشى.

باسى ئىخلاص

ئىخلاص لە دلىكدا جىگىر نابىت ئەگەر ئەو دلە ھەزىكەت خەلگى مەدح و ستايشى بکەن، ئەگەر كۆشبیته وەك كۆبونە وەى ئاو و ئاگر دەبىت پىكە وە — كە ئەمەش ھەر مەحالە — .

ئەگەر دەتەوێت ئىخلاص لە دلتدا دروست بىت، ئەو پووبكە ھەز و ئارەزووات بە چەقوى بى ئومىدى سەرى بېرە .

ھەر وەھا: واز لە مەدح و ستايشى خەلگى بىنە وەكو ئەو كەسەى عاشقى دىنايە و وازى لە دوا پوژ ھىناو، جا ئەگەر ھەز و مەدح و ستايشى خەلگىت لە دلى خۆت دەرھىناو و وەكو كۆتر سەرت بېرى پىگای ئىخلاصت بۆ ئاسان دەبىت.

ئەگەر پرسىارى ئەو تەكرد: بە چى پىگام بۆ ئاسان دەبىت بۆ ئەو وەى ھەز و مەدح و ستايشى خەلگى لە دلتدا پىشەكەش كەم؟ منىش لە وەلامدا دەلیم: پىشەكەش كەردنى ھەز و ئارەزووات بە و جۆرە بۆت ئاسان دەبىت كە بپوایەكى پتەوت ھەبىت ھەر شتىك ھەزى لیدەكەى ئەو بە دەستى خوای گەورە بە كەس توانای بەسەرىدا نىە بۆت فەراھەم بىنیت، بەندەش ھىچ پۆلىكى تیا نابىنیت لە بە دەست ھىنانى.

بەو ھەش بۆت ئاسان دەبىت مەدح و ستايشى خەلگى لە دلتدا پىشەكەش كەى كە بپوایەكى پتەوت ھەبىت كە مەدح و ستايشى خەلگى ھىچ سوودت پى ناگەيەنیت، بپوات وابىت كە زەمى خەلگى ھىچ زەرەرىكت پى ناگەيەنیت، بەلكو زەرەر و قازانچ ھەر ھەموو تەنھا لە دەست خوايە .

كە وابوو: واز بىنە لە وەى كە خەلگى مەدحت بکەن چونكە مەدح كەردنى خەلگى بۆ تۆ ھىچ سوودت پى ناگەيەنیت، واز بىنە لە وەى كە خەلگى زەمت بکەن، چونكە

زه مکردنی خه لکی هیچ زیانت پی ناگه یه نیت، به لکو حه ز بکه که خوا مه دحت بکات، چونکه مه دخی نه و سوودت پی ده گه یه نیت، حه ز بکه نه و زه مت نه کات چونکه زه می نه و زیانت پی ده گه یه نیت، ناشتوانی بگه یت به م ئامانجه ت ته نها به (الصبر) ئارامگرتن و (الیقین) دلنیا یی نه بیت، که واته: هر کاتیک دلنیا و ئارامگر نه بووی ده کات تو وه کو نه و که سه وای که ده یه ویت به ده ریادا گه شت بکات که چی که شتی پی نیه خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ (الروم: ۶۰)، واته: ئارام بگره، بیتگومان وه عد و به لینی خوا حق و راسته و هر دیتهدی، نه وانه ی که ئیمانیا ن نیه بی ئارامت نه که ن و ساردت نه که نه وه.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ۲۴)، واته: له وانیشدا چه ند که سانیکمان کرده پیهر، که هر به فه رمانی خو مان پینمووی خه لکی بکه ن، چونکه توانای ئارامگرتنیا ن تیدا بوو، به ته وایش باوه رپان به نیشانه کانی ئیمه هینا بوو.

تام و چيژ وەرگرتن

لەزەت وەرگرتنى ھەر كەسك بە ئەندازەى قەدر و ھىمەت و پېزى نەفسىيەتى، جا بە پېزىترىن نەفس و بەرزترىن ھىمەت و بە شكۆترىن قەدر بۆ ئەوكەسەيە كە تام و لەزەت لە ناسىنى خۆشەويستى و ئىشتياقى گەيشتنى بە خوا وەردەگرىت، ئەو كارانە دەكات كە خوا پىي خۆشە و لىي پازىيە، ئا ئەو تام و لەزەت لە پووكردنە خوا و خۆ پىي خەريك كردنى وەردەگرىت.

كە چى ھىندى كەس ھەيە تام و چيژ لە شتى وا وەردەگرن گەر خوا بزانىت، بەلكو تام و چيژ لە پىستىرەين كار و گفتار و شت وەردەگرىت، ئەگەر ئەو شتەى پىشكەش بكەى كە مەرفىيە كەم تام و چيژى لى وەردەگرت پەتى دەكاتەو و پىشتى تىدەكات، بگرە ئازاريسى پىدەخوات، ھەرەك چۆن مەرفىيە كەم ئەو تام و چيژەى ئەو كابرايەى پىشكەش بكرىت پەتى دەكاتەو و پىشتى تىدەكات.

خۆشترىن و بەرزترىن چيژ ئەو ھەيە كە مەرفىيە چيژ بۆ دل و پۆحى و جەستەى وەرگرىت، بەو جۆرەى كە چيژ لە شتە مباحەكان وەردەگرىت بە شىۋەيەك نە بۆ دوا پۆژى زيانى ھەبىت، نە پىگەى چيژ وەرگرتن لە ناسىنى و خۆشەويستى و ھۆگرى خواش لى بكرىت، ئا ئەم جۆرە چيژە خواى گەرە باسى كردووە و دەفەرمووى:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (الأعراف: ٣٢)، واتە: ئەى محمد پىيان بلى، ئەو كىيە پۆشاك و زەينەت و جوانىيە خوايىيەكانى لە بەندەكانى حەرام كردووە كە خوا بۆ بەندەكانى دروستى كردووە؟ ھەرەھا كىيە رىق و رۆزىيە چاك و پاكەكانى حەرام كردووە؟ ئەى محمد بەو خەلكە بلى: ئەوانە بۆ بپوادارانە لە ژيانى دنيا، بى بپواكانىش لە پەناى ئەواندا بەژدارى دەكەن، بەلام لە رۆژى دوايى تايبەتە بە بپواداران.

خراپىتىن ۋە نىزمىتىن چىڭرىش، ئەۋەيە مۇۋەپپەقىيەتچىلەر ۋە شەرتىدە ھەيئەتتە بىرەست لى ئىۋان ئەۋ تام ۋە چىڭرىش لى قىيامەت بۇ مۇۋەپپەقىيەتلىك خىۋى گەۋرە بەۋانە دەۋەرمۇۋىت: ﴿أَذْهَبَتْ طَبِئَتُكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا﴾ (الأحقاف: ۲۰)، واتە: ھەرچى تام ۋە چىڭرىش ۋە خۇشەيەك ھەبۇلە زىيانى دىناتاندا ئەنجامتان داۋ بە ئارەزۋى خۇتان راتان بۋارد.

بەلى: گۇۋى يەكەم تام ۋە چىڭرىش لى خۇشەيەكان ۋە رىگىتۋە بەۋ جۇرەي كە خىۋى گەۋرە ھەرمانى پىكىردۋىن، ئەۋانە دەكەت خۇشى ۋە چىڭرىش دىن ۋە دۋاپۇزىيان پىكەۋە بە دەست ھىناۋە، بەلام گۇۋى دۋەم تام ۋە چىڭرىش ۋە رىگىتۋە بەۋ جۇرەي ھەۋا ئارەزۋاتىيان ھەرمانى پىداۋىن، ئەۋان ھەمۇ چىڭرىش ئەنجام دەۋەن جا خىۋا ھەرمانى پىداۋىت بىكەن يان نا، ئەۋانە دۋى ئەۋەي ئەۋ خۇشەيە كاتىيانەي لى دىن ۋە نىجامى دەۋەن دۋى ئەنجام دىنى تام ۋە چىڭرىشەكەي نامىنىت، لى ھەمان كاتىشدا خۇشى ۋە چىڭرىش قىيامەتلىشىيان لى چەنگ دەچىت، بۇيە بەم كارەيان نە خۇشى ۋە چىڭرىش دىن ۋە نىيام، نە خۇشى ۋە چىڭرىش قىيامەتلىشىيان دەبىنن.

ھەركەسىك دەيەۋىت بەردەۋام خۇشى ۋە چىڭرىش ۋە رىگىت ۋە زىيانى خۇش ۋە كامەران بىت، با خۇشەيەكانى دىن ۋە بىكەت بە ھۆيەك بۇ گەشەتن بە خۇشەيەكانى قىيامەت، بەۋەي ئەۋ خۇشەيەكانە بىكەت بە پالپىشتىك بۇ يەكلاكرىنەۋەي دىلى بۇ بەندايەتى خىۋا، بەلكو خۇشى ۋە رىگىت بۇ ئەۋەي پىي بەھىز ۋە تۋاناي ھەبىت بۇ ئەنجامدانى ئەۋ كارانەي خىۋا ھەرمانى پىكىردۋە نەك خۇشى تەنھا بۇ ھەۋا ئارەزۋى ۋە رىگىت.

ئەگەر لى ۋە كەسانە بۋو كە خۇشى ۋە لەزەتى پاكى دىن ۋە بۇ پاخرا بۋو ۋە پەخسا بۋو، با ھەندىكى لى بىگىتەۋە بە ئۈمىدى ئەۋەي لى قىيامەت زىاتر لى خۇشى دىۋىت، با لىرەدا لى بىگىتەۋە بۇ ئەۋەي لى قىيامەت زىاترى پىي بىبەخىرىت. بىگومان خۇشەيە پاكەكانى دىن ۋە باشلىرىن پىشتىۋانىيە بۇ ئەۋانەي پەزەمەندى خىۋا قىيامەتلىيان مەبەستە، خراپىتىن پىگىرىشە بۇ ئەۋ كەسانەي دىن ۋە نىيام مەبەستە.

مەركەسنىڭ سودا ۋە دۇنيا ۋە گرۇپپىغا بەرگەن زىيان بەرگەن پۇرسەت ۋە گەپنىڭ،
ئۇ ۋە دۇنيا ۋە قىيامەت سەركەشتى ۋە سەرفراز دەپمۇ، بەلەم بەرگەن ۋە بىت
سەركەردان ۋە خەسارەت مەندى دۇنيا ۋە قىيامەت دەپمۇ.

سوۋدى ۋازەينان لە گوناھ

چەندىن سوۋدى و قازانچ ھەيە لە ۋازەينان لە گوناھ و تاوان، ئەگەر مەرۆڤ
دوورکە و یتەوھ لە گوناھ و تاوان ئەم خەسلەتە چاگانەى دەست دەکەوٽ لەوانە:

- ✓ مەرۆڤ پىي شىگۆدار دەبىت..
- ✓ شەپھەى پارىزراۋ دەبىت..
- ✓ مال و مندالى پى پارىزراۋ دەبىت..
- ✓ ئەو مالەى كە خوا بۆى كىردوۋە بە چاكسازى دنيا و قىامت پارىزراۋ دەبىت..

✓ لای خەلكى خۆشەويست دەبىت و قسەى لە لايان دەپوا..

✓ ژيانى كامەران دەبىت، ئەندامەكانى لاشەى ئىسراحت دەكات، دلى بە ھىز دەبىت، نەفسى ئاسوودە دەبىت، دلى بەختيار دەبىت، سىنە فراۋان دەبىت..

✓ ناترسى لە و شتانەى فاسق و خراپەكاران لى دەترسن..

✓ خەفەت و غەم و نىگەرانى زۆر كەم دەبىت..

✓ نوورى ناو دلى پارىزراۋ دەبىت، چونكە گوناھ و تاوان نوورى دل

دەيكورژىنەتەو..

✓ دەرگای خىرى لى دەكرىتەو ئەو دەرگايانەى كە لە خراپەكاران

دادەخرىت..

✓ پىزقى بۆ فراۋان و ئاسان دەكرىت بە جۆرىك كە خۆشى نازانىت چۆن، ئەو شتانەى بۆ ئاسان دەبىت كە لەسەر خراپەكاران گرانە، پىگای بەندايەتى كىردنى بۆ ئاسان دەبىت، پىگای بە دەست ھىنانى زانستى بۆ ئاسان دەبىت..

✓ خەلكى بە باشە ستايشى دەكەن، دووعاى خىرى بۆ دەكەن، پوخسارى

جوان دەبىت لە لای خەلكى، سام و شكۆى لە ناو دلى خەلكى پەيدا دەبىت، سەرى

دەخەن كاتىك ستمى لى بكرىت، بەرگرى لى دەكەن كاتى غەيبەتى بكرى..

- ✓ هر به وازهټنان له گوناو و تاوان ههست به ته‌نهایی ناکات له نیوان خوی و خوا..
- ✓ مه‌لائیکه‌تی خوا لی‌ی نزیك ده‌بنه‌وه، شه‌یتانی ئینسان و جنوکه لی‌ی دور ده‌بیټه‌وه..
- ✓ خه‌لگی پیش‌برکټی ده‌که‌ن بۆ خزمه‌ت‌کردنی و دابین‌کردنی پی‌ویستی‌ه‌کانی..
- ✓ ترسی مردنیشی نابیت، به‌لکو به هاتنی مردن دل‌خوشیش ده‌بیټ، چونکه مردن به په‌روه‌ردگاری ده‌گه‌یه‌نیټ..
- ✓ دنیای له پیش چاو‌گچکه و بټی نرخ ده‌بیټ، دوا پوژی له‌لای به‌رز و به نرخ ده‌بیټ، سوور ده‌بیټ بۆ به‌ده‌ست هیټانی په‌زامه‌ندی خوا..
- ✓ تام و چیژ له به‌ندایه‌تی خوا وهرده‌گریت، هه‌ست به تام و چیژی ئیمان ده‌کات..
- ✓ مه‌لائیکه‌تی (حملة العرش) و ئه‌وانه‌ی له ده‌وریشی دان نزای بۆ ده‌که‌ن، ئه‌و دوو مه‌لائیکه‌ته‌ی شت ده‌نووسن پی‌ی دل‌خوش ئه‌بن و هه‌موو ساتیک نزای بۆ ده‌که‌ن..
- ✓ عه‌قل و هیز و ئیمان و زانیاری به هیز و پته‌و ده‌بیټ..
- ✓ خۆشه‌ویستی خوی بۆ فه‌راهه‌م دیت و خواش خۆشی ده‌ویټ، خوا خۆش‌حال ده‌بیټ به ته‌وبه‌کردنه‌که‌ی، بۆیه خۆشی و ئاسوده‌یی‌ه‌که ده‌خاته دلی که به‌رانبه‌ر ناکریت له‌گه‌ل ئه‌و که‌مه خۆشی‌ه‌ی گوناو.
- ئا ئه‌مه هیندی سوود و قازانجی وازهټنان بوو له گوناو و تاوان له دنیا‌دا، به‌لام سووده‌کانی وازهټنان له گوناو دوا‌ی مردن، ئه‌وه‌یه که مه‌لائیکه‌ته‌کانی خوا مژده‌ی په‌روه‌ردگاری پی‌ی ده‌دن به به‌ه‌شت، نه ترس نه غه‌م‌گینیش ده‌بیټ، له به‌ندیخانه‌ی ته‌نگی دنیا‌شدا ده‌گوازیټه‌وه بۆ باخیک له باخه‌کانی به‌ه‌شت که تاکو قیامه‌ت دادیت به‌خششی له‌گه‌ل‌دا ده‌کریت، جا کاتیک قیامه‌ت داهات خه‌لگی هه‌موو له ناو‌گه‌رما و عاره‌قه‌دان، به‌لام ئه‌و له ژیر سی‌به‌ری عه‌پشی خوا داده‌بیټ.

کاتیکیش خزمه تی خوا جیده یلن له گهل مه لانیکه ته کان و له گهل خواناسان و سه رکه وتوان ده گوازیته وه: ﴿ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم﴾ واته: ئا ئه وه فه زل و به خششی خواجه ده یدات به هه رکه سیك که بیه ویت، خوی گه وره خاوه نی فه زل و به خششی گه وره و زوره .

به کاره کانت مه نازه

(ابن مسعود) له (الطبقات) ه که ی خۆیدا باسی (عمری کورپی (عبد العزیز) ده کا و ده فهرمووی: هه ر کاتیك (عمری کورپی (عبد العزیز) له سه ر (منبر) ووتاری بدابایه ئه گه رهستی به له خۆبایی بوونی بکردایه به په له ووتاره که ی ده پچراند، هه ر کاتیکیش نامه یه کی بنووسیبا به ئه گه رهستی به له خۆبایی تیا به دی کردبایه مه لا مه لای ده کرد و ده یفه رموو: (اللهم إني أعوذ بك من شر نفسي) واته: خواجه په نات پی ده گرم له شه پ و خراپه ی نه فسم.

به ئی: بزانه مروؤ هه ر کاتیك ده ست به قسه یه ک یان کاریك بکات پیویسته له سه ری مه بهستی له و کاره یدا په زامه ندی خوا بیئت، بزانیئت ئه وه منه تی خواجه له سه ریدا، به یارمه تی ئه و نه نجامیداوه، بزانیئت خوا بۆی فه راهه م هیناوه، نه ک نه فسی خۆی و شاره زایی و فیکر و هیز و توانای خۆی، به لکو بزانیئت ئه و که سه ی که زمان و دل و چاو و گوئی بۆ به دیهیناوه، هه ر ئه ویشه منه ت و به خششی له گه لدا کردوه و ئه و قسه و کاره ی بۆ فه راهه م هیناوه، جا ئه گه ر هاتوو ئه مانه ی له پیش چاو بوو، ئه وه له خۆبایی نابیئت، چونکه بنچینه ی له خۆبایی بوون ئه وه به ئه نجامدانی کاره که ی به هیز و بازووی خۆی بزانیئت و منه ت و به خششی خوی له پیش چاو نه بیئت.

به لام ئه گه ر هاتوو ئه و خالانه ی له به ر چاو نه گرت و به هیز و بازووی خۆی زانی، تووشی له خۆبایی ده بیئت ئه و کاتیش کار و گوفتاره که ی به فه ساد ده چیئت.

ده بی ئه وه ش بزانی که هیچ شتیك له له خۆباییبوون خراپتر نیه بۆ خراپکردنی کارووکرده وه ی مروؤ، ئه گه ر خوی گه وره چاکه ی بۆ بهنده یه کی بویت له هه موو

كارو گوفتارىكى واي لىدەكەت مەنەت و بەخشى خوى لەبەر چاۋ بىت، ئەۋكەت لە خۇبىيى نابىت، پاشان ئەۋبەندەيە بى دەسەلاتى خوى دەردەبىرئ و داۋاي لىبوردن لە پەرۋەردگارى دەكەت، شەرمىش دەكەت داۋاي پاداشت لەسەر كارەكانى بكات.

بەلام ئەگەر وانەبوو ئەۋە مەۋقەكە لە خۇبىيى دەبىت و واگومان دەبات كە كارەكانى رىك و پىك و تەۋاۋە و بەھىز و بازۋوى خوى ئەنجامى داۋە، گەر واپوو ئەۋە ئەم كارەي لاي خوا سەنگى نىە و خۇشەويست نىە و لىي وەرناگىرئ. كەۋاتە: مەۋقى خواناس ھەر كارىك ئەنجام بدات، خۋايەتى و مەنەت و فەزلى و يارمەتى خوى لەبەر چاۋە، شەرم دەكا و داۋاي لىبوردن دەكەت لەۋەي ئەگەر كارەكانى بە تەۋاۋى ئەنجام نەدابىت.

بەلام مەۋقى نەفام و خوانەناس ھەر كارىك ئەنجام بدات بۆ ھەۋاۋ ئارەزۋوى خۇيەتى، ھەر كارىكىش بكات بە ھىز و بازۋوى خوى دەزانىت، لە خوى پارىزە و مەنەت لەسەر خواش دەكەت، ئائەۋە رەنگىكە و ئەۋى تىرىش رەنگىكى ترە.

ئەو شتانهی ریگرن بۆ گەشتن بە رەزامەندی خودا

بۆ گەشتن بە رەزامەندی خوا پێویسته مڕۆڤ واز لە (عادات) داب و نەریت بهێنێت، داب و نەریت چەند بیر و بۆچون و شتیکیە که خەلکی خوویان پێوه گرتووه، وەکو شەرع حیسابی بۆ دەکەن، بەلکو لە شەرعیش لەلایان بە نرختر و بە پێزتره، چونکه ئەوان زۆر پقیان لەو کەسانەیه که پێچهوانەیی داب و نەریتی ئەوان دەکەن و بە گوێیان ناکەن بە جۆریک که بەم جۆره پقیان لەو کەسانە نیه که پێچهوانەیی شەری خوا دەکەن و پێی پازینن.

بەلکو زۆر جار تەکفیری ئەو کەسە دەکەن که پێچهوانەیی داب و نەریتی ئەوان دەکات بە گومرا و سەرلێشیواو و بیدعەکاری دادەنێن، یان قەسەیی لەگەڵ ناکەن و سزای دەدەن، چونکه پێچهوانەیی داب و نەریتی ئەوانی کردووه، سوونەتی لە پێناودا دەمرێنن، وەکو بتیش بە ناوی پێغەمبەرەوه هەلی دەواسن دۆستایەتی و دژایەتی لە پێناودا دەکەن.

چاکە لەلای ئەوان ئەو شتانهیه که پێک بیئت لەگەڵ داب و نەریتی ئەوان، خراپەش ئەوەیه که پێچهوانەیی داب و نەریتی ئەوان بیئت.

جا ئەو داب و نەریتە باڵی بەسەر زۆربەیی چینهکانی پەوی زەوی کێشاوه لە هەموو چینهکان لە پادشاکان و کاربەدەستان و زاناکان و سۆفیهکان و هەژارەکان و خەلکی عامیش، که لەسەر ئەو داب و نەریتە منداڵەکانیان پەروەردە دەکەن، گەرەکانیان لەسەری پاهاتوون، کردوویانە بە سوونەت بەلکو لە سوونەتیش لە لایان بە پێزتر و بە نرختره.

کەوابوو: هەر کەسێک لەگەڵ ئەو داب و نەریتانە پێیکا و خۆی پێوه پەیوەست بکات ئەو دەبەستریتهوه و پێگای بەرهو خۆای لی دەبچرێت.

به‌لّی: ئەو نه خۆشیه زۆریک له خه‌لکی به گشتی گرتۆته‌وه، هه‌ر له‌به‌ر خاتری داب و نه‌ریت پشت له قورئان و سوونه‌ت ده‌کری‌ت، هه‌ر که‌سی‌کی‌ش خۆی پێ هه‌ل‌کیشی و شوینی بکه‌وی‌ت و پشت له قورئان و سوونه‌ت هه‌ل‌کا، بێگومان سه‌رگه‌ردان ده‌بێت لای خۆی گه‌وره و هیچی‌شی لێ وه‌رناگیرێت.

به‌پاستی ئەوه گه‌وره‌ترین به‌ربه‌سته بۆ مرۆف که پێگای لێ بگرت بۆ گه‌یشتن به په‌زامه‌ندی خوا و پی‌غه‌مبه‌ری خوا.

به‌لام (العوائق) کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کان، ئەو سه‌رپێچیا‌نه‌ن که ده‌بنه‌ کۆسپ بۆ دلی مرۆف و پێگای گه‌یشتن به په‌زامه‌ندی خۆی لێ ده‌پچڕێن، ئەمه‌ش سی‌ شتن:

۱. الشرك: هاوبه‌ش دانان بۆ خوا.

۲. البدعة: ئەو شتانه‌یه که داهێنراوه له دین.

۳. المعصية: گونا‌ه و تاوان.

به‌یه‌کتا‌په‌رستی کۆسپی هاوبه‌ش دانان بۆ خوا لاده‌چیت، به‌ ئەنجامدانی سوونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ کۆسپی بیدعه‌ش لاده‌چیت، به‌ ته‌وبه و په‌شیمانیش کۆسپی گونا‌ه و تاوان لاده‌چیت.

ئەو کۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ش بۆ مرۆف ده‌رناکه‌وی‌ت تا‌کو هه‌ل‌نه‌ستیت هه‌ل‌نه‌دات بۆ په‌زامه‌ندی خۆی و سه‌رفرازی دوا پۆژ، که هه‌ولیدا ئەوکات به‌ گوێره‌ی هه‌ول‌دانه‌که‌ی ئەو کۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ی بۆ پوون ده‌بێته‌وه و هه‌ستی پێده‌کات که پێگه‌ له‌به‌ر ئەو کارانه‌ی بۆ خوا ده‌یکات، به‌لام ئەگه‌ر دانیشتی‌بێ و هیچ هه‌ولێک نه‌دات بۆ په‌زامه‌ندی خۆی ئەوه هیچ له‌و کۆسپانه‌ی بۆ پوون نابێته‌وه.

به‌لام (العلائق) جگه‌ له خوا و پی‌غه‌مبه‌ر، ئەو شتانه‌ ده‌گری‌ته‌وه که دل پێوه‌ی په‌یوه‌ست ده‌بێت و ه‌ک: ئاره‌زوواتی دنیا و ناوداری و هاو‌پێیه‌تی و تیکه‌ل بوون و په‌یوه‌ست بوون پێیا‌نه‌وه.

هیچ پێگایه‌کی‌ش نیه‌ مرۆف له‌و سیانه‌ی باسما‌ن کرد پزگار بکات — واته‌: (عادات) و (العوائق) و (العلائق) — ته‌نها یه‌ک پێگا هه‌یه‌ ئەویش دل په‌یوه‌ست بوونه به

ئامانچى گەرە - كە پەزىمەندى خۇايە - ئەگەرنا پىزگارىبون لىي مەھالە، چۈنكە نەفس شىتېك جى ناهىلەت كە خۇشى دەۋىي و پىۋەى ھۆگر بوۋە، مەگەر بۆ شىتېك لەو خۇشەۋىستىر و چاكتىر و گرنگىر بىت لەلەي.

كەۋاتە: ھەر كاتېك ڊلى زىاتىر پەيۋەست بىت بەۋ شىتەى حەزى لىيەتى ئەۋە پەيۋەست بوۋى ڭلى بە شىتەى ترەۋە بى ھىز دەبىت، چۈنكە ڭل پەيۋەست بوۋى بە شىتېكەۋە نىشانەيە بۆ ئەۋەى كە زۆر حەزى لىيەتى.

دەبىنىن لەو كاتەۋەى خۇاي گەرە پىغەمبەرى ﷺ بەرز و شىكۆدار كىردەۋە، خەلكى ھەموو ئاتاجى بوۋى لە دىنيا و قىيامەت.

جا ئاتاجىيان بە پىغەمبەرى ﷺ لە دىيادا زۆر پىۋىستىرە لە ئاتاجىيان بە خۇاردىن و خۇاردىنەۋە ۋ ھەناسە كە زىانى جەستەيانى پىۋە بەندە.

بەلام ئاتاجىيان بە پىغەمبەرى ﷺ لە قىيامەت، ئەۋەيە كە دىن داۋا لە پىغەمبەران دەكەن كە داۋايان بۆ لە خۇا بىكەن لەۋ تەنگەبەريە پىزگارىيان بىكات، پىغەمبەران ھىچيان بۆ ناكەن تەنھا (مۇھىم) ﷺ داۋايان بۆ لە خۇا دەكەت، ھەر ئەۋىشە كە دەرگاي بە ھەشتىيان بۆ دەكەتەۋە.

نیشانەى كامەرانى و سەرگەردانى مروۇ

نیشانەى كامەرانى و سەرفرازى مروۇ، ئەۋەيە ھەركاتىك زانست و زانىارى زۆر بوو تەۋازوع و بەزەى زياتر بىت، ئەگەر كار و كىردەۋەى زۆرتىر بوو دەبىت ترسى لە خوا زياتر بىت، ئەگەر بە تەمەنتر بوو دەبىت چاۋ تىرتىر بىت، ئەگەر مال و سامانى زياتر بوو دەبىت زياتر سەخى و بەخشەر بى، ئەگەر قەدر و شكۆى زياتر بوو دەبىت لە خۇبايى نەبى و لە خەلگى نىك بىتەۋە و ئاتاجىەكانيان بۇ دابىن بكات.

نیشانەى خراپى و سەرگەردانى مروۇش، ئەۋەيە ھەركاتىك زانست و زانىارى زىاد بىت زياتر لە خۇبايى دەبىت، ئەگەر كار و كىردەۋەى زياتر بىت زياتر شانازى دەكا و خەلگ بە كەم دەزانى و لە خۇبايى دەبىت، ئەگەر قەدر و شكۆى زياتر بوو زياتر فىزاۋى و لە خۇبايى دەبىت.

ئەۋانەى باسما كىرد تاقى كىردەۋەى خۋاى گەۋرەيە بۇ بەندەكانى، جا ھىندى كەس دەرناچن لەو تاقى كىردەۋەيە و پىتى گومرا دەبن، ھىندىكىش پىتى سەرفراز دەبن.

بەھەمان شىۋەش پىزلىننى مروۇش ھەر تاقى كىردەۋەى خۋايە، ۋەكو مولك و دەسەلات و مال و سامان خۋاى گەۋرە لەسەر زمانى پىتەمبەر (سلىمان) دا دەفەرموۋى: كاتىك (سلىمان) بىنى كۆشكى (بلىقىس) لەلايەتى فەرموۋى: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (النمل: ۴۰)، واتە: ئەمە لە فەزلى و بەخشى پەرۋەردگارمەۋەيە بۇ ئەۋەى تاقىم بكاتەۋە كە ئايا سوپاسگوزار دەبىم بەرانبەر ئەۋ فەزلى لەگەلى كىردوم يان سىپلە و بەندەك دەبىم.

كەۋابو: نىعمەت و بەخشىش بۇ مروۇ ھەر تاقى كىردەۋەى خۋايە، تاكو سوپاسگوزار و سىپلە و بەندەك لىك جيا بكاتەۋە، ھەر ۋەكو ناخۇشش تاقى

كردنە ۋەى ۋاىيە، چۈنكە ۋاى گە ۋرە ۋەلگى تاقى دەكاتە ۋە بە ۋۆشى و
 نىعمەت، ھەر ۋەكو چۆن تاقيان دەكاتە ۋە بە ناۋۆشى و نەھات ۋاى گە ۋرە
 دەفەرموۋى: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾
 وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾﴾ (الفجر: ۱۵-۱۷)، واتە: مروف
 كاتىك پەرۋەردگارى تاقى دەكاتە ۋە بە ۋەى پىزى لى دەنىت و ناز و نىعمەتى
 بەسەردا دەرپىزىت ئە ۋە دەلىت: پەرۋەردگارم پىزى لىناوم، بەلام كاتىك تاقى
 دەكاتە ۋە و پىزى و پىزى كەمى پىدەبەخشىت و لىى دەرگىتە ۋە دەلىت: وا ديارە
 پەرۋەردگارم پقى لىمە و پىسۋاى كردوم.

نەخىر ۋانىە.. بە ۋ شىۋەيەى ئە ۋان بىرى لىدەكەنە ۋە كە ھەر كەسىك ۋاى
 گە ۋرە ناز و نىعمەتى بەسەردا پىزاند ئە ۋە پىزى لىناۋە و ۋا ۋۆشى دەۋىت، يان
 ھەر كەسىك پىزى و پىزى لىگرتبىتە ۋە تاقى كردبىتە ۋە ئە ۋە پقى لىى بى و
 پىسۋاى كردبىت.

بناغهی کاره کانت پته و بکه

ئه گهر ههر که سیك دهیه ویت ساختومانه که ی بهرز و بلند و نایاب بیت، ئه وه پیتیسته بناغه که ی پته و به هیز بکات، چونکه بهرزی بینا و ساختمان په یوه سته به پته وی بناغه و بنچینه که ی.

جا کار و کرده وه ی مرویش وه کو ئه و بینا و ساختمانه وایه که ئیمان بناغه که یه تی، که وابوو: ئه گهر هاتوو ئه و ساختمانه بناغه که ی - که ئیمانه - پته و بوو، ئه وه بینا و ساختمانی بهرز و بلند له سهریدا خوی ده گریت، ههر کاتیکیش هیندیک له ساختمانه که ی پووخوا ده توانیت فریای که ویت و چاکی بکات.

به لام ئه گهر بناغه که ی پته و نه بوو، ئه وه بینا و ساختمانی له سهر جیگیر نابی و بلند نابیته وه، ئه گهر هیندیکیش له بناغه که تیک چوو پووخوا ئه وه بینا و ساختمانه که ههر مه مووی ده پووخت یان نزیکه وای لیبیت.

به لای: مروی خواناس کوشش ده کات بۆ پته و کردن و راستکردنه وه ی بناغه ی کاره کانی - که به هیزکردی ئیمانه - به لام مروی نه زان ته نها هه ولده دات بینا و ساختمانه که ی بهرز و بلند بیت و هیچی تر، گیش ناداته پته وی بناغه که ی خوای گهره ده فه رمووی: ﴿ أَفَمَنْ أَتَسَسَ بُنْكَنَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَتَسَسَ بُنْكَنَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَتْنَارُ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ﴾ (التوبة: ۱۰۹)، واته: ئایا ئه و که سه چاکتره که بینا که ی له سهر بنچنه ی ته قوا و له خوا ترسان دروست کرد بیت و په زامه ندی خوای مه به ست بیت؟! یا خود ئه و که سه ی که بینا که ی له سهر لیواری که نده لانیکی بیهیز و پووخوا دامه زران دبیت، ئینجا له گه ل خویدا بپووخت ناو ناگری دۆزه خ.

بناغه بۆ کاره کانی مروی وه هیزی بهرگری وایه بۆ لاشه ی مروی، ئه گهر هیزی لاشه ی پته و بیت، ئه وه لاشه ی به هیز ده بیت و زۆریک له به لای لی دور ده کاته وه،

به لّام نه گهر هيڙي لاشه‌ي پته و نه بڼت، نه وه لاشه‌ي بڼي هيڙ ده بڼت و زوو توووشی به لا ده بڼت.

که واته: توش بناغه‌ي کاره کانت به ئيمان پته و بکه، چونکه نه گهر کاره کانت له سهر ئيمانیکي پته و بينا کړدبوو، نه وه نه گهر هاتوو هيڼدي له سهر وه‌ي بيناکه ش پوخوا ده تواني به ئاساني فرياي بکه‌وي - واته: نه گهر توووشی خراپه‌ي کيش بوو نه وه چونکه ئيمانیکي پته و ته‌وت هه‌يه ده تواني فرياي بکه‌وي - به لّام نه گهر بناغه‌ي کاره کانت پته و نه بوو - که خراپه‌ي که پووت تيده کات - هيچت بؤ ناکړيت.

بناغه‌ي کاره کانيش دوو جوړه:

يه که م: بناغه‌ي کاره کانت پته و بکه‌ي به ناسيني خوا و سنوړه کاني و ناو و سيفاته کاني.

دووه م: بناغه‌ي کاره کانت پته و بکه‌ي به خو‌يه کلايي کړدنه وه بؤ ملکه چي و گوپړايه لي کړدني خوا و پيغه مبه‌ره که‌ي عليه السلام.

نه مه چاکترين و پته و ترين بناغه‌ي که مړؤ ساختماني کاره کاني خو‌ي له سهر بينا بکات، نه گهر و ابو نه وکات هر چنده ز بکات ده توانيت بيناکه‌ي به رز و بلند بکات.

به لي: هيमत بده خوټو و بناغه‌ي کاره کانت پته و بکه به ئيمان، به هيڙيش بپاريزه، به رده و امبه له سهر حيمايه کړدني، ناگاداريش به شتي خراپه‌ي له گهل تيکه له نه بڼت، نه گهر وات کړد نه وکات ده گه‌ي به مه به ستي خوټ.

جا نه گهر ساختمانه که ته‌واو بوو، نه وه به په وشت جواني و چاکه کړدن به رانبر خه لکي بپرازينه وه، پاشان به په رښني ناگاداري ده‌وري بده با دووژمن ده ستي نه يگاتبي و داي نه برت، پاشان ده رگاگان داپوشه، پاشان ده رگا گه‌وره که‌ي ساختمانه که - که زمانه - قوفل بده به قسه نه کړدن له و شتانه‌ي که مه ترسي هه‌يه بؤ دواپوژت، پاشان کليلکي له زيکري خوا بؤ دروست بکه که به و بکړي ته وه و دابخريت، که هر کاتيک ويستت بيکه‌يه وه نه وه به و بيکه‌يه وه و داي بخيت، نه گهر

بەو شىۋەت كىرد ئەۋكەت دەكەت تۆ قەلەيەكى قەلغانىت پىكەيتاۋە كە ھەرگىز
دوۋىمىن ناتوانىت زەفەرت پى بەرىت، دوۋىمىن بە دەۋرى قەلەيەكەدا دەسۋىت
دەبىنىت ھىچ پىگايەك نىيە بچىتە ژورەۋە بۆيە بى ئومىد دەبىت.

پاشان ھەموو كاتىك زۆر ئاگادارى قەلەكەت بە، چۈنكە دوۋىمىن ئەگەر نەتوانىت
بە دەرگاش بىتە ژورەۋە، ئەۋە بە پىمەپەي گوناھ دىۋارى قەلەكەت لى كۈن
دەكەت، جا ئەگەر تۆش فەرامۆش كىرد ئەۋە زۆر بە ئاسانى دەگاتە ناۋ قەلەكەت
ئەۋكەتلىش دەر كىردىنى زۆر ئاستەمە، كە ھاتە ناۋەۋەش كار بۆ سى شت دەكەت:

۱. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي بالادەست بىت بەسەر قەلەكەدا.

۲. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي لەگەل تۆدا جىنشىن بىت تىايدا.

۳. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي سەر قالت بىكەت لەۋ شتەنەي سۈدى بۆ تۆ ھەيە.

ئاگادار بە ئەگەر ئەۋ دوۋىمىن ھاتە ناۋ قەلەكەت، ئەۋە سى زەرەرى بۆ تۆ ھەيە:

۱. قەلەكەت لى گەندەل دەكەت.

۲. دەست بەسەر بەرۋو بوم و كەل و پەلەكەي دادەگىت.

۳. دەبىتە چاۋ ساغى ئەۋ دزانەي كە ۋەكو خۆيەتى، جا بەردەۋام بەسەرتدا

دەدەن تاكو بى ھىز و شەكەت و ماندووت دەكەن، بەم شىۋە تۆش دەستى لى
ھەلدەگى و قەلەكەي بۆ جى دەھىلىت.

بەلى: ئەۋە ھالى زۆرىيەي خەلكىيە لەگەل ئەم دوۋىمىنەيان، ھەر بۆيەش دەبىنى

لەبەر خاترى نەفسىيان خوا لە خۆيان توۋپە دەكەن، بەلكو لەبەر خاترى مۇۋىكى

ۋەكو خۆيان كە نە زەرەر و نە قازانجى لە دەست دىت خوا لە خۆيان توۋپە

دەكەن، دىنەكەيان دەفرۆشەن بە مالى دىنيا، نەفسى خۆيان بە فېرۆ دەدەن بۆ

شتىك كە بۆيان نامىنىت، لەسەر دىنيا سۈۋىن لە كاتىكدا دىنيا پىشتى لەۋان كىردۈۋە،

دوا پۆزىيان فەرامۆش كىردۈۋە لە كاتىكدا دوا پۆز بەرۋو پوۋيان دىت، شۈيى ھەۋا و

ئارەزۋى خۆيان كەۋتۈۋەنە و پىشتىيان لە پەرۋەردگارىيان كىردۈۋە، خەرىكەن بە

دىناۋە و باسى دەكەن بەلام مەردىيان لە بىر چۈۋە و باسى ئاكەن، خەرىكى ھەۋا و

ئارەزۋى خۆيان پەيمانى خويان لە بىر نىيە، بە دىنيا دلخۆشەن و لەسەر نەمانى دل

تەنگن، كەچى بە فەوتانى بە مەشت دڻ تەنگ نابن، دڻخۆش نابن بە ئيمان وەكو
 دڻخۆشن بە دینار و درەم، حق بە نا حق پيس دەكەن، ھیدایەت بە گومرايى
 پيس دەكەن، چاكە بە خراپە پيس دەكەن، ئيمان لەگەڤ گومان تىكەڤ دەكەن،
 ھەڤال لەگەڤ ھەرام تىكەڤ دەكەن، پشتیان لەو ھیدایەتە كەردووە كە خوا بۆى
 ناردوونە.

لە ھەمووشى سەیرتر ئەو ھەیه كە ئەو دووژمنە كاتىك دەست بە سەر قەڤلاكە
 دەگریت، خاوەن قەڤلاكە بە كار دینىت بۆ وێران كردنى قەڤلاكە بە دەستى خۆى.

سەرچاۋەكانى كوفر

سەرچاۋەكانى كوفر چوار شتە:

١. الكبر: خۆ بەگەۋرەزانى.

٢. الحسد: ھەسوۋدى.

٣. الغضب: توۋپەيى.

٤. الشهوة: پاپباردن و ئارەزوۋات.

خۆبەگەۋرەزانى پىگا بە مەرۋە نادات ملەكەچ و گوپرايەل بىت بۆ خوا..
ھەسوۋدىش پىگا بە مەرۋە نادات گوى بۆ ئامۇزگارى شلکا و ئامۇزگارى ۋەرگىت..
توۋرەيش پىگا بە مەرۋە نادات دادپەرۋەر بىت.. شەھۋەت و ئارەزوۋاتىش پىگا بە
مرۋە نادات ھەلسى بە بەندايەتى خوا.

ئەگەر ھاتوو مەرۋە ھىزى دايە بەر خۆى و خۆبەگەۋرەزانى لە ناخى خۇيدا
پووخاند رىگاي ملەكەچى و گوپرايەلى بۆ ئاسان دەبىت، ئەگەر ھەسوۋدىشى لە
ناخى خۇيدا پووخاند رىگاي ۋەرگىتنى ئامۇزگارى بۆ ئاسان دەبىت، ئەگەر
توۋرەيىشى لە ناخى خۇيدا پووخاند دادپەرۋەرى بۆ ئاسان دەبىت، ئەگەر
شەھۋەت و ئارەزوۋاتىشى لە ناخى خۇيدا پووخاند رىگاي ئارامگرتن و داۋىن پاكى
بەندايەتى بۆ ئاسان دەبىت.

بەلام ئەگەر كەسىك بەمانەۋە گىرى خواردبىت، ئەۋە لابردنى چيا لە شوپىنى
خۆى زۆر ئاسانترە لەلاى لەۋ چۈرە، بە تايبەت ئەگەر ئەمانە بوۋىت بە خوۋ و
مەلەكە و سىفات، ئەۋكات زۆر ئاستەمە كارى لەگەلدا بگىت، بۆيە ھەركاتىك
بىيەۋىت كارىك ئەنجامدات ئەۋە ئەم چۈرە لىي فەساد دەكات، سەرچاۋەى ھەموو
خرابەيەكىشى لەم چۈرەۋەيەۋە سەرھەلەدات.

ئەگەر بىتتو ئەم چوارە بەسەر دالدا زال بوو، ئەو ە ناحق بە ەق دەبىنيت، ەقىش بە ناحق دەبىنيت، چاكە بە خراپە دەبىنيت، خراپەش بە چاكە دەبىنيت، دىئاي لى نزيك دەبىتتەو ە دواپۇڭشى لى دور دەكەوتتەو.

ئەگەر وورد بىنەو ە سەرچاوەى كوفرى گەلانى پيشوو، ئەو دەبىنن ەو چوارە ەلقولاو، ەر لەسەر ئەمەشە سزادراوون، جا كەم و نۆرى سزاكە بە ئەندازەى كەم و نۆرى ئەم چوارەيە.

كەواتە: ەر كەسيك ئەم چوار دەرگايە لەسەر خۆى دابخات، ئەو ەموو دەرگاكانى خراپەى لەسەردا دادەخرىت، چونكە ئەم چوارە پىگا بە مروف نادەن كە ملكەچ و ئىخلاص و تەوبە كار بىت و ەق و ئامۇڭگارى مۇسلمانان ەريگريت و تەوازۇى بۇ خوا و بەندەكانى خوا ەبىت.

سەرچاوەى ەلقولانى ئەم چوارەش لە ناخى مروفدا ئەو ەيە كە ئەو مروفە بە چاكى پەرەردگارى نەناسىو ە نەفسى خۆى نەناسىو، چونكە ئەگەر پەرەردگارى بناسىبايە بەو ەى كە خاوەنى ەموو سىفاتىكى بەرزو بلىندو بى كەم و كورتىە، نەفسى خۆشى بناسىبايە بەو ەى كە پەرە لە كەم و كورتى، دلئابە ئەو ەرگىز خۆى بە گەرە نەدەزانى و تووپە نەدەبوو و ەسوودىشى بەكەس نەدەبرد و بەوشتەى كە خوا پىداو، لەبەر ئەو ەى لە راستىدا ەسوودى جۆرىكە لە دوژمنايەتى كردنى خوا كە پى ناخۆشە خوا ئەو نىعمەتەى بە بەندەى خۆى بەخشيو ە كاتىكدا كە خوا خۆى پى خۆشە، پى خۆش نى ئەو نىعمەتە لەسەر ئەو بەندەيەى لاچىت لەكاتىكدا خوا پى خۆشە لەسەرى لاچىت.

ئەمەش دزايەتى (القضاء و القدر) و ەز و پىناخۆشى خوايە، بۆيە (ابليس) دوژمنى راستەقىنەى خوايە، چونكە گوناھەكەى ەلقولاوى خۆبەگەرەزانى و ەسوودى بوو.

ەلكىشانى ئەم دوو رەوشتەش (كبر) و (حسد) بە ناسىنى خواو يەكتاپەرسى دەبىت، بە پازى بوونى بە برىارى خوا و گەرەنەو ەى بۇ لای خوا دەبىت.

ھەلگىشەننى تووپەش بە ناسىنى نەفسى خۇي دەپت، بەۋەي كە نەفسى شىاۋى ئەۋە نىيە لەبەر خاترى ئەۋ تووپە پىت و تۆلە بىسپىت، چونكە ئەۋە ھەلپزاردنى نەفسە بەسەر ئەۋ پەرۋەردگارەي دروستى كىرۋە، بە سوودتەين و گىرگىتەين شىتەي كە ئەم بەلەيەي پى ئە خۇي دۈۈر بىكەتەۋە، پەيئەننى نەفسىيەتەي لەسەر ئەۋەي كە لەبەر خاترى خوا تووپە پىت و پەزەمەندىشى ھەر لەبەر خاترى خوا پىت، كەۋابو ھەركاتىك لەبەر خوا تووپە بوو و پازى بوو، ئەۋە تووپەيى بۆ نەفسى خۇي و پەزەمەندى بۆ نەفسى خۇي نامىنەت.

دەرمانى ئارەزوۋاتەي زانست و زانىيەي دروستە، چونكە زانست و زانىيەي دروست و لە مەۋدە دەكەت كە چاۋ ساغ پىت بەرەنە بە پاستى شەكەن. (الغضب) تووپەيى، ۋەكو ئازەلى دىرەندە ۋايە، ھەر كاتىك خاۋەنەكەي لە ناۋ چوۋ دەست دەكەت بە خوارەندى.

(الشهوة) ئارەزوۋات، ۋەكو ئاگر ۋايە، ئەگەر خاۋەنەكەي ھەلى گىرساند گىرە دەكا و دەيسوتىنى.

(الكبر) خۆبەگەرەزەنى، ۋەكو ئى گىرەنەۋەي مولى مەلىكە، ئەگەر بە ھىلاكت نەبات ئەۋە دەرت دەكەت.

(الحسد) ئىرەيى، ۋەكو دىزايەتەي كىرەنى كەسىكە كە لە تۆ بە ھىزەتە.

باسىكى زور گرنك و به سوود

ئەوانەى خوا ناناسن و ناو و سيفاتە بەرزەكانى خوا ناناسن، خەلكى لە خوا تووپە دەكەن، خەلكى سارد دەكەنەو لەسەر خۆشەويستى خوا و بەندايەتى كردنى.

ئەوانە بۆ ئەوەى خەلكى لە خوا دووربخەنەو چەند پىگايەك دەگرە بەر لەوانە:

يەككە لەو پىگايانەى خەلكى پى لە خوا دوور دەخەنەو ئەو لە دلى خەلكى ئيمان لاواز دەچىنن كە ئەگەر هەر چەندىي بەندايەتى خوا بكەى بى سوودە، دەلەين: چونكە بەندە دلتيا نيه لە مەكرى خوا، لەبەر ئەوەى جارى وا خوا مروفى بە تەقوا لە (محراب)ى مزگەوت بەدەر دەنيت بۆ مەيخانە، لە يەكتاپەرستى و تەسبيحاتى خوا سەرگەردانى دەكات بۆ شيرك و گەمە و گالته و ھەلپەركى، خوا دلى مروفى ئيماندار ھەلدەگەپىننەو بۆ كوفر، بەلگەش بەم ئايەتە دىننەو: ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (الاعراف: ٩٩)، واتە: ئايا دلتيا بوون لە مەكرى خوا؟! بىگومان كەس دلتيا نابيت لە مەكرى خوا جگە لەو كەسانە نەبىت كە خەسارەت مەندن.

ئەو ئايەتەش بەلگە دىننەو: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ٢٤)، واتە: بىگومان ئەوە بزانن كە خواى گەورە بەرەست دەكاتە نىوان مروف و دليەو.

(ابليس)يش دەكەن بە بەلگە لەسەر ئەو بۆچونانەيان دەلەين: (ابليس) تاووسى مەلائىكەت بوو كەچى خواى گەورە ئەو ھا سەرگەردانى كرد، كەچى قەدەر و حىكمەتى خوا ئەو پاكەى گۆپى و كردى بە خراپترين شت.

هیندی له زاناکانیان دهلین: (انک ینبغی أن تخاف الله كما تخاف الأسد، الذي يثبُ عليك بغير جُرْمٍ منك ولا ذنب أتيتَه إليه) واته: پیویسته بهو شیوه له خوا بترسی که چوَن له شیر دهترسی، چونکه شیر بی شهوهی هیچ تاوانت کردبی پرت ده داتی.

به لگش به م حه دیسهی پیغه مبر ﷺ دیننه وه: ((إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا))^(۱)، واته: هیندی کهس له ئیوه کاری بههشتی نه نجام ده دات، هه تا له بههشت نزیک نه بیته وه به نه دازهی قولیک، جا کتیبه کهی پیشی ده که وی — که نووسراوه دۆزه خیه — بویه دهست دهکات به کاری دۆزه خی و ده چیتته دۆزه خ.

دهلین: هیندی له (السلف) یش فهرموویانه: (أكبرُ الكبائرُ الأمنُ من مكرِ الله والقنوط من رحمة الله) واته: گه وره ترینی گونا هه کان دلتیا بوونه له مه کری خوا و ئومید بوونه به په حمه تی خوا.

جا بنچینه پوچه کانیان به م شیوه پیز ده کهن، که ئینکاری کردنی حیکمهت و ته علیل و نه سبابی خوایه، نه وانه بهروایان وایه که خوا ی گه وره نه به حیکمهت و نه به (سبب) کار دهکات، به لکو هه روا چی بویت دهیکات، که ده توانیت بهنده ی ملکه چی خوی تووندترین سزا بدات، دوژمنان و گونا ه کارانیش چاکترین پاداشت بکات، به لکو چاکه کار و تاوانبار به نیسبهت خوا وه کو یه که.

(۱) صحیح: رواه البخاری (۲۲۰/۶)، ومسلم (۲۶۴۳)، و ابو داود (۴۷۰۸)، والترمذی (۲۱۳۸)، وابن ماجه (۷۶).

وہ لاملدانہ وہی گومانہ پوچہ کہ یان :

ئەوہ چۆن دەبیئت کە ئیمە گوێرایەلی خوا بکەین، واز لە خوێشی و ئارەزوواتی دنیا بهێنین، بەندایەتیش ئەنجام بدەین، لەگەڵ ئەوەشدا دلتیا نەبین لە خوا بۆلین: لە ئیمانەوہ وەرمان دەگێرێت بۆ کوفر، لە یەکتاپەرستییەوہ وەرمان دەگێرێت بۆ شیرک، لە بەندایەتی وەرمان دەگێرێت بۆ گوناھ و تاوان، لە چاکەوہ وەرمان دەگێرێت بۆ خراپە، سزایمان دەدات، ئەگەر وابێت دەکات ئیمە خەسارەت مەندی دنیا و قیامەت دەبین.

خوای گەرە ئەوہی بۆ پھون کردۆتینەوہ کە خەلکی بەگوێرە ی کارەکانیان حیسابیان لەگەڵدا دەکرێت، پاداشت و سزا بەپێی کردەوہ کانیاں دەبیئت، چاکەکار ناترسی ستمی لێ بکری و مافی بخوری، ناترسی لەوہی کردەوہ چاکەکانی بێ نرخ تەماشای بکریت، لە گوناھیشی چاوپۆشی نەکریت، چونکە خوای گەرە ھەرگیز چاکە ی چاکەکاران بە فیڕۆ نادات، بەلکو ئەگەر بێتوچاکە ی بەندە بە ئەندازە ی گەردیلە یەکیشت بێت ئەوہ لەلای خوای گەرە بە فیڕۆ ناچێت و ستم لە کەس ناکریت خوای گەرە دەفەرمووی: ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَعِفَهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۶۰)، واتە: ئەگەر مەزۆ چاکە یەکی ھەبیئت ئەوہ خوای گەرە بۆی چەند بەرانبەر دەکات و لەلایەن خۆیەوہ پاداشتی گەرە و بێ سنووری پێ دەبەخشێت.

بەلێ: ئەگەر چاکە ی مەزۆ بە ئەندازە ی گەردیلە یەکیشت بێت، ئەوہ خوای گەرە پاداشتی دەداتەوہ و بە فیڕۆی نادات، بەلام سزای تاوان ھەر تاوانیکە و زیاد ناکات لەگەڵ ئەوەشدا بە تەوہ و پەشیمانی و ئیستیفار و چاکە ناخۆشیش نامیێت، کەچی چاکە یە ک بە دەیە واتە: بەرانبەر یە ک چاکە خوای گەرە دە پاداشتی

دەداتەو، بەلگولەوئەش زىياترى دەكات بۆ ھەوت سەد قات، بەلگولەوئەش زىياترى دەكات بۆى.

خوای گەورە مەوئى خراپەكار چاك دەكات، تەوبە لە تاوانباران و گوناھباران وەردەگریت، ئەوانەى بە ھىلاک چوونە و گومرا و سەرگەردان بوونە پزگاریان دەكات و ھىدايەتيان دەدات، نەقام و نەزانان ھۆشیار و دانا دەكات، چاوساغى بە سەرلەشيووان دەبەخشى، بى ئاگايان بە ياد دىنئەتەو، بەلام مەوئە کاتىک خوا سزای دەدات کە لە سنوور دەرچىت و سەرکەشى بکات، ئەو سزايەى خواش دواى ئەو دەت کە چەندىن جار بانگى کردوون بۆ ئيمان ھىنان بەخوا و پەرورەگارىەتى و فەرمانەکانى، کەچى ئەوان ھەر سەرکەش بوونە، تاكو ئەو کاتەى کە ھىچ ئومىدى وەلامدانەو و دان ھىنان بە يەکتاپەرستى و پەرورەدگارىەتى خوايە تيان نامىنئەت، ئا ئەوکات خوای گەورە بەھوى کوفر و سەرکەشى و دان نەھىنانيانەو سزايان دەدات، بە جۆرىک کە ئەوکات مەوئە خۆى دان بە ھەلەى خۆى دەنئەت و دان بەو دەنئەت کە خوا ستمى لى ناکات، ھەر وەکو خوای گەورە دەربارەى دۆزەخىەکان دەفەر مەوئە: ﴿فَاعْرِضْهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَحَقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملک: ۱۱)، واتە: بە ناچارى و خەجالەتەو دان بە گوناھ و تاوانى خۆياندا دەنئەت، دوورى لە مېھرەبانى خودا بۆ ھاوپىيانى دۆزەخ.

خوای گەورە دەربارەى ئەوانەى لە دنيا بە ھىلاکى بردوون دەفەر مەوئە: کاتىک ھەستيان کرد کە سزای خوا بەرەو پەويان ھاتووە و خەرىکە يەخەيان بگریت دەيان گەووت: ﴿قَالُوا يَنْوَلِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (۱۶) ﴿فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوُهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ﴾ (الأنبياء: ۱۴-۱۵)، واتە: ھاوار بۆ ئىمە بەپاستى ئىمە ستمەکار بووين، بەردەوام ھەر ئەو قەسەيان بوو، ھەتا ھەمويانمان لە ناو برد و لە جىگاگانى خۆياندا وەك دەغلىكى دروئەكراو ھەناسەمان لىبىرین و كوژاندمانەو.

خاوەن باخەكەش کاتىک باخەكەى خۆيانى بينى خوا خراپى کردووە گوتيان:

﴿قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (القلم: ۲۹)، واتہ: گوتیان، پاکی و بیگہردی بؤ
پہرورہدگارمانہ، بہرپاستی نئمہ ستمکار بووین۔

خوای گہورہ دہفہرمووی: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام: ۴۵) واتہ: ئەو گہلہی پیشہیان ستم بوو بنبر کران، سوپاس و
ستایش بؤ خوای (رب العالمین)۔

ئەو بنبرکردن و لەوناو بردنہ سوپاسی پەرورہدگاری لەسەر دہکریئت، لەبەر
حیکمەت و دادپەرورہی کارہکەیی، کە سزای کەسیک دہدات شیاو بیئت بەو سزایہ.
بەلئی: خوای گہورہ سزای کەسیک دہدات، ئەو کەسە خودا سزای داوہ ئەگەر
تۆش بیناسی دہلئیت: بہرپاستی ئەو سزایہ شیاوی ئەو کەسە، ئەو تەنہا شیاوی
سزایہ.

بۆیەش خوای گہورہ ئەوہ پوون دہکاتەوہ کە دوا ی ئەوہی حوکم لە نێوان
بەندەکانیدا دہکات، ہەر کەسیک چاکہکار و بەہەشتی بوو بەرہو بەہەشت بەرپی
دہکری، ہەر کەسیکیش خراپہکار و دۆزەخی بیئت ئەوہ بەرہو دۆزەخ بەرپی دہکری
ئینجا دہفہرمووی: ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الزمر: ۷۵)،
واتہ: حوکم و برپاری خوای گہورہ بہ دادپەرورہانہ لە نێوانیاندا جیبہجی کرا،
ئینجا دہگووتری (الحمد لله رب العالمین)۔

لێرہدا (فاعل)ی ئەو ووتہی (الحمد لله رب العالمین) (حذف) کراوہو دیار نیہ، بؤ
ئەوہی ہەست بہ گوتنی گشتی بکریئت، واتہ: ہەموو بوونہوہر پیکەوہ دہلئی:
(الحمد لله رب العالمین) کاتیک دہبیستن خوای گہورہ حوکم و برپارہکەیی زۆر حەق و
دادپەرورانہ و بەخشندہ بووہ.

ہەر بۆیەش لە بارہی دۆزەخیہکانہوہ دہگووتری: ﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ
جَهَنَّمَ﴾ (الزمر: ۷۲)، واتہ: پێیان دہگووتری: بہ دەرگاکانی دۆزەخدا بچنہ ژوورہوہ.

وهكو نه وه وایه كه بوونه وهر هه مووی وایان پٲیلت: نه دنامه كانیان و رۆحیان و زهوی و ئاسمانیش وایان پٲی ده لٲت.

خوای گه وره نه وه پوون ده كاته وه نه گهر دووژمنانی له سه ر خراپه كاری له ناویبات، نه وه دۆسته كانی له بهر چاكه كانیان پزگار ده كات، نه وه ك به هه وهس هه موویان پٲكه وه له ناویبات.

هر وهك (نوح) داوای له خوا كرد كه كوڤه كهی پزگار بكات، به لام خوای گه وره پٲی پاگه یاند كه غه رقی ده كات له بهر نه و كوفر و كاره خراپانهی نه نجامی دهدا، نهی فهرموو: به هه وهس غه رقی ده كه م به بٲی ههچ گونا و هۆیهك.

بٲگومان خوای گه وره زه مانه تی داوه كه نه وانهی له پٲناوی نه ودا ده جه نكن زیاتر هیدایه تیان بدات و سه رفرازیان بكات، نه یفه رمووه: سه رگه ردانیان ده كه م و كاره كانیان به هه دهر ده به م، هه روه ها زه مانه تیشی داوه كه نه و كه سانه زیاتر سه رفراز و هیدایه تبدا كه ته قوادارن و دواي په زامه نندی خوا كه وتوونه، نه وهش پوون ده كاته وه كه كه سیك سه رگه ردان و گومرا ناكات، ته نها نه و كه سانه نه بیٲ كه فاسق و په یمانی خوایان هه لوه شان دۆته وه، نه و كه سه گومرا ده كات سه رگه ردانی و گومرا بی به سه ر سه رفرازی و هیدایه ت هه لده بژٲرٲت، نه وكات به هۆی نه و كاره یه وه خوا مۆر ده نیٲ به سه ر چاو و دلٲدا، نه وهشی پوون كردۆته وه كه دلی كه سیك وهرده گٲرٲٲ كاتٲك هیدایه تی خوای بۆ دٲی پٲی پازی نه بٲی و ئیمانی پٲی نه هیٲی و پشٲی تی بكات و په تی كاته وه، نه وكات له سزای نه و كارهی دل و بینینی وهرده گٲرٲٲ، خو نه گهر خوای گه وره نه و كه سه ی گومرا و سه رگه ردانی كردوه خٲری تیا به دی بكردایه، نه وه وای لٲده كرد كه حه ق و پاستی تی بگا و هیدایه تیشی دهدا، به لام دیاره شیاری به خشش و پٲزلیگرتنی خوا نه.

خوای گه وره به لگه و نیشانهی بۆ هیٲناونه ته وه، پٲگای هیدایه تی بۆ ئاسان كردوون، كه سیش گومرا ناكات ته نها فاسق و سه مكاران نه بیٲ، دلی كه سیش مۆر لٲنادا ته نها نه و كه سانه نه بیٲ كه له سنوور ده رچوونه، كه سیش تووشی نه هامه تی ناكات مه گهر منافقه كان نه بیٲ، نه و ژه نكهشی كه دلی كافرانی پٲی داپۆشتووه هه ر

به هوی بهوا و کاره قیزه ونه کانی خویانه وهیه هر وهك خوی گه وره ده فره رمووی:
 ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴)، واته: نه خیر وانیه به لکو
 دلیان ژهنکی هیناوه و چلکی گوناھ دایپۆشیوه به هوی نه و کار و کرده وانه ی که
 ده یانکرد.

خوی گه وره ده رباره ی جووله که کانش ده فره رمووی: ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ
 طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ﴾ (النساء: ۱۵۵)، واته: که ده لّین: دلی نّیمه داخواوه و بهرگی
 پیوهیه - مه به ستیان نه وهیه ئاماده نین گوئی بۆ هیچ پاستیهك بگرن - نه خیر به و
 جوړه نیه که نه وانه ده یلّین: به لکو خوا مۆری ناوه به سهر دل و ده روونیا ندا به هوی
 بی باوه پ بوونیا نه وه.

خوی گه وره نه وهی پوون کردۆته وه که هیچ که سیك گومرا ناکات تا کو پښگای
 مه مو شتیکی به ته وای بۆ پوون نه کاته وه، به لکو مړۆفه که بۆ خۆی خراپه
 هه لده بژیږیت و گومپایی و سهرگه ردانی به سهر هیدایهت و سهر فرازیدا هه لده بژیږیت.

وه لامدانه وهی به لگه پوچه کانیان:

✓ ده رباره ی (مه کری) خوا که خۆی پی وه سف کردووه، مه کری خوا سزایه بۆ
 نه و که سانه ی مه کر له دژی دۆستان و پیغه مبه رانی خوا ده گپین، جا - نه و
 گرو هه ی پیشتر باسما ن کرد - مه کره پیس و خراپه که ی مړۆفه به راورد ده که ن
 له گه ل مه کری چاک و دادپه روه رانه ی خودا، چونکه مه کری نه وان پیسترتین و
 خراپرتین شته، به لام مه کری خوا چاکرتین شته چونکه دادپه روه رانه یه.

✓ به هه مان شیوهش (خداع) فیلی خوا، سزایه بۆ نه و که سانه ی فیل و ته له که
 له دژی دۆستانی خوا و پیغه مبه رانی خوا ده گپین، جا (خداع) و (مکری) خوا
 چاکرتین شته.

✓ ده رباره ی نه و چه دیسهش که باسی نه و که سه ده کات: ((إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ

بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا))^(۱)، واتە: ھىندى كەس لە ئىۋە كارى بەھەشتى ئەنجام دەدات، ھەتا لە بەھەشت نزيك ئەيىتەۋە بە ئەندازەى قۇلئىك، جا كىتەبەكەى پىشى دەكەۋى - كە نووسراۋە دۆزەخىە - بۆيە دەست دەكات بە كارى دۆزەخى ۋەدەچىتە دۆزەخ. لىرە ماناى ئەۋەيە كە ئەۋ كارەى ئەۋ كەسە دەيكات لەلای خەلكى كارىكى بەھەشتىە، ئەگىنا ئەگەر بەپاستى كارىكى چاك و پاك بايە و بەھەشتى بايە، ئەۋە خوا ئەۋ كارەى لى ۋەردەگرت و ئەۋ بەۋ كارە خوا لىتى خۆش دەبوو و لىتى پازى دەبوو، ھەرگىز كارەكەى لى پوچەل ئەدەكرەۋە.

بەلام ئەگەر تىيىنى بەكىن كىشەكە لە كۆتاي حەدىسەكەدايە ئەۋىش ئەمەيە: (لم يبق بينه وبينها إلا ذراع) جا لەم بارەيەۋە گوتراۋە: مرقۇ حىسابى كۆتايى بۆ دەكرىت، بەلام ئەۋ كابرايە ئارامى نەگرتوۋە تا كۆتايى، بەلكو لە كارەكانىدا كارەساتىكى ناديارى ھەيە كە سەرگەردانى دەكات، واى لىدەكات توۋشى دۆزەخ بىت و كارى دۆزەخى ئەنجامبەدات، ئەگىنا ئەگەر بىتوۋ ھىچ گەندەلىكە لە كارەكانىدا نەبىت خوا ئىمانى لى ناگۆپىت، خۋاى گەۋرەش چاكتر بەندەكانى خۆى دەناسىت لەۋەى ئەۋان كە يەكتر دەناسن.

✓ دەربارەى ئەۋەش كە (ابليس) چاك بوۋە خوا واى لىكردوۋە بىگومان خۋاى گەۋرە بە مەلائيكة تەكانى فەرموۋ: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۳۰)، واتە: ئەۋەى من دەيزانم ئىۋە نايزانم.

خۋاى پەرۋەردگار دەيزانى چى لە دلى (ابليس) دا ھەيە لە كوفرو خۆبەگەۋرەزانى و حەسوۋدى، كە چى مەلائيكة تەمەيان نەدەزانى، جا كاتىك خۋاى گەۋرە فەرمانى پىكردن كە كرتۋش بۆ ئادەم بەرن، مەلائيكة تەكان ھەمويان

(۱) صحيح: رواه البخارى (۲۲۰/۶)، ومسلم (۲۶۴۳)، و ابو داود (۴۷۰۸)، والترمذى (۲۱۳۸)، وابن ماجه

گوڤرایه لایان کرد، نه وهی له دلایاندا هه بوو له به ندایه تی و خوشه ویستی و ترس و ملکه چی نه وکاتی ده رکه وت، نه وهی له دلی (ابلیس) یش دابوو نه وکاتی ناشکرا بوو له خۆبه گه وره زانی و خیانه ت و حه سوودی، بۆیه کرنۆشی بۆ ئاده م نه برد و سه رکه شی کرد له فه رمانه که ی خوای گه وره، بۆیه چوو ه پیزی کافرا نه وه.

✓ ده رباره ی نه وه ش که نه وانیه دۆستی خوان له مه کری خوا ده ترسن، نه وه شتیکی ئاساییه و دروسته و هیچی تیانیه، چونکه نه وان که ده ترسن له به ر گونا ه و هه له کانیا ن ده ترسن، ده ترسن له وهی نه وه کو خوای گه وره به هۆی نه و گونا هانه وه تووشی سه رگه ردانیا ن بکات، نه وان له گونا هه کانیا ن ده ترسن و داوای ئومیدی خوا ده که ن.

✓ ده رباره ی نه و ئایه ته ش که ده فه رمووی: ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ (الأعراف: ۹۹)، نه وه ده رباره ی کافر و خراپه کارانه.

مانای ئایه ته که ئاویه: که س نیه گونا ه و بێ فه رمانی خوا بکات له گه ل نه وه شدا دلنیا بی ت له مه کری خوا مه گه ر نه و که سانه نه بی ت که خه ساره ت مه ندن، به لام نه وهی له خوا ده ترسن خوانا سائن نه وه کو خوای گه وره سزای کاره کانیا ن دوا بخات جا نه وانیش له خۆبایی بن و له گه ل گونا ه پابین ئینجا سزای خویان بۆ بی ت.

خا لکی تریش: نه وه یه بێ ئاگانه و یادی خویان له بیر کردوه، خوای گه وره ش فه رامۆشیا ن ده کات، نه گه ر پشت له یاد و به ندایه تی نه و بکه ن، جا نه وکات تووشی نه هاتی و به لا ده بن، مه کری خواش بۆ نه وان فه رامۆش کردنیا نه.

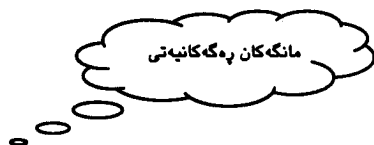
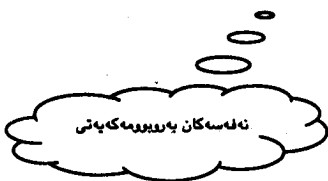
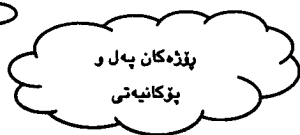
خا لکی تریش: خوای گه وره به هه موو گونا ه و تاوانیکیان ده زانی ت که چی نه وان به خۆیا ن نازانن، جا به جوړیک مه کری خویان بۆ دیت که هه ستیشی پی نا که ن.

خا لکی تریش: خوای گه وره به و شتانه تا قیا ن ده کاته وه که ئارامی له سه ر نا گرن، بۆیه پی ی به فه تاره ت ده چن، نه مه مه کری خوایه.

درهختى ژيان

سال وهك درهختيک وايه، مانگه كان په گه كانيه تى، پۆژه كان پهل و پۆكانيه تى، كاته كان گه لاكانيه تى، هه ناسه و نه فسه كان به روپومه كه يه تى. جا هه ركه سيك هه ناسه و نه فسه كانى له به ندايه تى خوادا سهرف بكات، بيگومان نه وه به روپوومى درهخته كه ي چاك و به كه لك ده بيت، هه ركه سيكيش نه فسه كانى له گونا و تاواندا سهرف بكات، نه وه بيگومان به روپوومى درهخته كه ي بى كه لك ده بيت وه كو گوزالك.

%

دره ختى ئىخلاص و يەكتاپەرستى

ئىخلاص و يەكتاپەرستى دره ختىگە لە دلى مرقدا، پەگەكانى كاروكرده وەيه،
بەرووبومەكەشى ژيانىكى كامەران و ئاسوودەيه لە دنيا و نىعمەت و خوشيشە لە
دوا پۆژدا.

جا كە چۆن بەرووبومى بەهەشت بەردەوام هەيه و نەبراوہيه، بە هەمان شتوہش
بەرووبومى يەكتاپەرستى و ئىخلاص لە دنيا دا بپانەوہى نيه.

دره ختى شيرك و درؤ و پيا

شيرك و درؤ و پيا دره ختىگە لە دلى مرقدا، بەرووبومەكەى لە دنيا دا ترس و
غەم و خەفەت و دل تەنگى و دل پەشيە، بەرووبومەكەشى لە دوا پۆژدا زەقووم و
سبزاىەكى بەردەوامە، خواى گەورە لە سووپەتى (ابراھيم) دا باسى ئەو دوو
دره ختەى كردوہ.

پەلەكانى كامەرانى مەۋە

كاتىك مەۋە دەبىتتە كەسكى كامىل، ئەو پەيمانەي پى دەدرىتەۋە كە پەرۋەردگار
پىشتەر لىي ۋەرگرتبۇ - ئەو پەيمانەي كە ھىشتا لە پىشتى باۋكى بوۋە خوا پىي
فەرمۇۋە ئايا پارى من پەرۋەردگار تىم، ئەۋىش وتىەتى بەلى خودايە پارىم پەيمانەت
پىدە دەم - .

جا ئەگەر ھاتوۋ بە عەزىمەتەۋە ۋەرىگرت - كە دىنى خوايە - بۇ جىبەجى
كردن، ئەۋە ژيانى كامەران دەبىتتە بە شىۋەي ئەۋانەي ھەلساۋن بە بردنە سەرى
پەيمانەكەيان، ئەگەر ھاتوۋ لە كاتى ۋەرگرتنى پەيمانەكەي دلى كەۋتە لەرز و بە
گەۋرەي زانى و گوتى: من ئامادەم بۇ ۋەرگرتنى پەيمانەي پەرۋەردگارم، كى لە من
شىاوترە بۇ ۋەرگرتن و تىگەيشتن و جىبەجىكردنى؟ لە ھەمان كاتىش سوور بوو
لە سەر پەيمانەكەي و بىر كەردنەۋە لىي و ناسىنى و ئامۇزگارى گەۋرەكەي، پاشان
دەستى كرد بە گۆپرايەلى و ئەنجامدانى ئەۋەي تىدىايە، ئەۋكات بە چارى دلى
ئەۋەي لە پەيمانەكە دايە بۇي پۇشن دەبىتتەۋە، ھىمەتىكى تىرى بۇ دروست دەبىتتە،
عەزىمەتىكى تىرى بۇ دروست دەبىتتە جگە لەۋ عەزىمەتەي كاتى مندالى پىش ئەۋەي
بگاتە ئەۋ پەيمانە، ئارام گرتنى لە سەر شەرەفى ھىمەت بۇ پەيادەبىتتە و پەردەي
تارىكايى دەدرىنەت بۇ پوۋناكى و يەقىن، بە پىي ئارامى و تىكۇشانى بەۋ فەزەلە
دەگات كە خۋاي گەۋرە پىي بەخشيۋە .

سەرەتاي كامەرانى مەۋە لەۋە دەست پىدەكات كە گۆچكىكى بە ئاگا و ژىرى
ھەبىتتە، دلىكى ۋاي ھەبىت ھەر كاتى گۆي شتىكى بىست ئەۋ دلى دەركى بكات،
ئەگەر بەم شىۋە بوو ھەر شتىكى بىست بىرى لى كەردەۋە، ئەۋە پاستەقىنەي بۇ
پوۋن دەبىتتەۋە، كاتىك دەبىنەتتە زۆرىەي خەلكى لاياندەۋە لە پىگاي پاست ئەۋ
پەيۋەست دەبىتتە پىيەۋەي، لەگەل ئەۋ خەلگەدا پىگاي گومپايى ناگىتتە بەر كە
دىنى خۋايان شكاندوۋە و ۋەريان نەگرتوۋە، يان ۋەريان گرتوۋە بەلام بە بىزارىەۋە

نهك به عه زيمهت و په رۆشيه وه، وايان نه كړدوه بيري لټيكه نه وه و تټي بگه ن و كاري پټيكه ن و ناموزگار په كاني جټبه جي بگه ن، به لكو كاتي ديندار په كاش ده كنه خوي مندالي و ديني عاده تي لكاوه پټوه يان، نه و عاده ته ي كه باوك و دايكي خويان پټوه گرتبوو، بويه نه و يش هر به و شيوه دينداري دهكات له سر عاده تي پيشيناني خوي، عاده تيش رټي پينادا كه تي بگات له دين و كاري پي بگات.

ئەگەر دینداریش بکات ئەو دەروانیته داب و نەریتی خزم و کەس و هاوپی و دراوسی و خەلکی شارەکە، ئەگەر لە سنووری داب و نەریتی ئەواندا دەرچوو، ئەو هێچ بیری ئی ناکاتەو و خۆی پێو خەریک ناکات، بە لکو دەگەرێتەو سەر داب و نەریتی ئەوان بە دینی عەدەتی رازی دەبێت.

جا که شه‌یتان ده‌بینی ئه‌مه هیمهت و عه‌زیمهت و په‌وشتی ئه‌و مرۆفه‌یه، ئه‌وه تووشی ده‌مارگیری و تیره‌گیری ده‌کات بۆ پیشینان و باب و باپیرانی، شه‌یتان وای بۆ ده‌پازینیته‌وه که ته‌نها ئه‌و داب و نه‌ریت و تیره‌گریه‌ی ئه‌و پاسته و ئه‌وانی ترکه پیچه‌وانه‌ی ئه‌وییه هه‌مووی پوچه‌له و نا پاسته، شه‌یتان به‌ جوړیک سه‌رگه‌ردانی ده‌کات که هیدایهت و سه‌رفرازی له‌سه‌ر وینه‌ی گومپایی پیشان ده‌دات، گومپایشی له‌سه‌ر وینه‌ی هیدایهت و سه‌رفرازی پیشان ده‌دات، ئه‌مه‌ش به‌ هۆی ئه‌م نه‌فامی و نه‌زانی تیره‌گریه‌وه‌یه تووشی هاتووه، به‌ جوړیک سه‌رگه‌ردان ده‌بیئت که پازیه له‌گه‌ڵ قه‌وم و عه‌شیره‌تی خۆی بیئت، چی بۆ عه‌شیره‌ته‌که‌ی هه‌یه بۆ ئه‌ویش بیئت، چیانیش له‌سه‌ره‌ با له‌سه‌ر ئه‌ویش بیئت، به‌م شیۆه‌ پێگای هیدایه‌تی لی وون ده‌بیئت، خوای گه‌وره‌ش فه‌رامۆشی ده‌کات، چونکه ئه‌و هه‌ر هیدایه‌تیکی بۆ بیئت پیچه‌وانه‌ی گه‌ل و عه‌شیره‌ته‌که‌ی بیئت په‌تی ده‌کاته‌وه.

به لّام نه گهر هيمهت و عهزيمه تي به هيّز و به رز و بلّند بوو، نه وه نه و ديني خوا
 ودرده گريّت و بيري ليّ ده کاته وه و کاري پيّ ده کات، ده زانپّت خاوه ني نه و دينه
 وه کو که س نيه، بويّه هه ولّده دات بيناسي و ناشنای سيفات و ناو و کار و
 برپاره کاني بيت، نه وکات له پيگای نه و دينه وه بوي پوښن ده بيتّه وه که به پراستی
 خواي گه وره بالاده سته، ده ولّه مهنده و پيويستی به که س نيه و هه موو شتيک

پٲوۋىستيان بھوھ، دھبىنى ۋ دھبىستى، فھرمان دھدات ۋ قھدھغھش دھكات، پٲىغھمبھران دھنىرٲىٲ بٲ ھھموو گھلىك بھ ووتھى خٲى، ٲھ ووتھى خٲى ھز بكا بھ كٲى بوٲى دھبىبىستىنى، دادپھروھرھ، پاداشت دھدات ۋ سزا دھدات، ئارامگرھ ۋ لٲبوروڊھيھ ۋ سوپاسكراوھ ۋ بھخشنڊھيھ ۋ چاكھكارھ، خاوھنى ھھموو سىفاتىٲىكى بھرز ۋ بلىنڊھ، دوورھ لھ ھھموو عىب ۋ كھم ۋ كورتى يھك، وٲىنھشى نىھ.

ٲھگر ٲھو مروفھ بھو شٲوھبوو ٲھوھ ھىكمھتى خواى لھ بھپٲوھبرڊنى نىشتىمانھكى بھدى دھكات، كھ چٲن بھ ٲندازھگىرى ۋ پٲك ۋ پٲكى ھلى دھسوورپٲنىٲ، ٲھمانھى بٲ دھرڊھكھوٲى لھ (العقل) ۋ (الشرع) ۋ (الفطرة)وھ، بھو شٲوھ تى دھكات لھ بارھى خواوھ كھ خودا خٲى لھ قورٲانھكھيدا ۋھسفى خٲى كرڊووھ ۋ پاستھقىنھى ناوھكانى خٲى پٲشن كرڊٲوھوھ، ھر بھم سىفاتانھشھ بھنڊھ خودا دھناسىٲ، تا ٲھوھى عھقلىش دان دھھىٲنىٲ، وھ فىترھش دان دھھىٲنىٲ.

مروف ٲھگر بھ ڊل سىفاتھ بھرز ۋ بلىنڊھكانى خاوھنى دىنھكھى خٲى بٲ پٲشن بووھ، ٲھوھ سىفاتھكانى ڊلى پٲشن دھكاتوھ، ئاواى لٲڊى ۋھكو ٲھوھ دھبٲى كھ ببىبىٲنىٲ، كھ دھبىنى ٲھو سىفاتانھ پھيوھستن بھ دروست كراوھكان ۋ فھرمانھكانى خودا، ٲھوانىش پھيوھستن بھوھوھ، شوٲىنھوارىان ھيھ لھ جىھانى (الحسى) ۋ جىھانى (الروحى)، دھبىٲنىٲ ٲھو سىفاتانھ پٲل دھبىنن لھ بوونھوھرڊا، بھ چاوى ڊلى دادپھروھرى ۋ فھزل ۋ پھحمھتى خواى گھورھى بٲ پٲشن دھبٲىٲوھ، ٲھوكات ئىمانى بھوانھ پٲشن دھبٲىٲوھ كھ خواى گھورھ بھ توانا ۋ دھسلاتھ، دادپھروھر ۋ بھ ھىكمھتھ، بھرزھ لھسھر ھھموو دروست كراوھكانى، بھ زانستى خٲى دھورھى ھھموو شتىكى داوھ ۋ لھگھل ھھموو شتىكھ، گھورھ ۋ بھ شكٲوھ، خاوھنى (كبىراء)يھوتٲلھ سھنھ، لھگھل ٲھوھشڊا بھ پھحم ۋ چاكھ ۋ بھخشنڊھيھ ۋ لٲبوروڊھيھ ۋ بھ ھىلمھ.

باسى ھالى رۇھ و لاشەى مرۇڤ

لاشەى مرۇڤ لە زەوى دروستكراوه، پۇچىشى لە مەلەكوتى ئاسمان دروستكراوه، ئەم دووانەش بەراووردكراوه.

جا ئەگەر ھاتوو مرۇڤ لاشەى برسى بكات و خەو زېى بكات و بەردەوام خەرىكى دەبىت، ئەو ە پۇچى لە تىف و ئارامگر دەبىت و تامەزرۇى ئەو جىھانە بەرزەى خۇى دەبىت كە لى دروستكراوه.

بەلام ئەگەر ھاتوو مرۇڤ لاشەى خۇى تىر ئارەزووات بكات و تىر خەوى بكات و بەردەوام خەرىكى بىت، ئەو لاشەى لە وشوینە دەمىنئەو ە كە لى دروستكراوه، بۆیە لاشەش پۇچ بۆ لای خۇى پادەكئىشئ و پۇچ بەند دەكات، جا ئەوكات ئەگەر پۇچ ھۆگر نە بووبىت بەو بەندىخانەى ەو، ئەو لە ئىش و ئازارى داپرانى لەو جىھانەى لى دروستكراوه ھانا و ھاوارى لى ەلدەستى ەك ئەو كەسەى كە سزا دەدرىت ھانا و ھاوارى لى ەلدەستىت.

پوختەى قسان ئەو ەى: ھەر كاتىك لاشەى سووك بوو، پۇچىشى لە تىف دەبىت و پوودەكاتە جىھانى بەرز و بلندى خۇى، بەلام ئەگەر لاشەى قورس بوو و پووى كرده ئارەزووات، پۇچىشى گران دەبى و دادەبەزى لە جىھانى بەرزى خۇى بۆ جىھانى نزمى زەوى، بۆ نموونە: تۆ پىاوى وا دەبىنى كە بە لاشە لە لای تۆیە كەچى بە پۇچ لە لای خوا و مەلەكوتى ئاسمانە، دەبىنى بە لاشە لە سەر جىگای خۇیدا خەوتوو، كەچى بە پۇچ لە لای (سدرۃ المنتهى) ە و لە دەورى ەرش دەسوړىت.

كەسىكى ترىش دەبىنى بەردەوام خەرىكى تىركردنى لاشەى ەتى، بە لاشە لای تۆیە كەچى پۇچى لە نزمى دایە و خەيالى لە دەورى شتى خراپ دەسوړىتەو.

ئەو ەش بزاند ھەر كاتىك پۇچ لە لاشەى مرۇڤ جىادەبىتەو، يان پەيوەندى دەكات بە شوینە باشەكەى خۇى، يان پەيوەندى دەكات بە شوینە خراپەكەى

خوی، جا شوینه باشه که ی چاوگه شی و نیعمهت و ئاسووده ی و خۆشی و شادی و ژیا نی کامه رانی پیوه به نده، به لام شوینه خرابه که ی غم و خهفت و دل تهنگی و غه مگینی و ژیا ن ناخۆشی و (مَعِيشَةُ ضَنْكَ) ی پیوه به نده خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ (طه: ۱۲۴)، واته: هر که سیك پشت بکات له زیكری من - که قورئانه - نه و ژیا نیکی تهنگی بو هیه.

زیکری خوا لیږدها، ووته ی خواجه که نازلئ کردو ته سهر پیغه مبه ره که ی، پشت تیگردنیشی واته: بیر لی نه کردنه وه و کارپی نه کردنیه تی، (المعیشه الضنک) یش (ابن مسعود) و (أبو هريرة) و (ابو سعيد الخدري) و (ابن عباس) ده فهرموویانه: (انها عذاب القبر) واته: ژیا نیکی تهنگی سزای ناو گوږه.

بنچینه ی ووشه ی (ضَنك) له زمانی عه ره بیدا: به مانای (الضيق) تهنگی، و (الشدة) تووندی، دیت، هر شتیکیش تهنگ بیټ نه وه (ضَنك) ه، هر وهك ده گووترئ: (منزل ضنك) واته: خانویه کی تهنگه .. (عیش الضَنك) واته: ژیا نیکی تهنگه .. که و ابو: (المعیشه الضَنك) بۆیه سهر هه لده دات له تیگردنی نه فس و لاشه به هه و و ئاره زووات.

به لی: هر کاتیک نه فس تیږ بگریټ به هه و و ئاره زووات، نه وه دل تهنگ ده کات تا کو وای لیډئ ده بیټه (معیشه ضَنك)، هر کاتیکیش نه فسی بگریټه وه له هه و و ئاره زووات، نه وه دل فراوان ده بیټ تا کو وای لیډئ که دل فراوان و ئاسووده ده بیټ.

جا خوگرته وه له دنیا و ته قواکاری فراوانیه بو به رزه خ و دوا پوژ، پابواردنیش له دنیا دا به هه و و ئاره زووی خوی تهنگیه بو به رزه خ و دوا پوژ، تۆش بزانه کام له م دوو ژیا نه چاکتر و خۆشتر و به رده و امتره نه ویان هه لبریره.

که و ابو: نه ی مروؤ به سایه ی لاشه ته وه پۆخت به خته وهر بکه، نه که ی پۆخت نه زیهت بده ی بو به خته وهری لاشهت، چونکه نیعمه تی پۆج گه وره تر و

به‌رده‌وامتره، نيعمه‌تي لاشه‌ش كورتر و كه‌متره.

كابر‌اي خواناس به‌خه‌لگي نالٽيت واز له دنيا بيټن، چونكه تواناي وازهيناني دنيايان نيه، به‌لگو پټيان ده‌لٽيت واز له گوناھ بيټن و له دنياش بگوزهرينن، چونكه وازهينان له دنيا (فضيلة) چاكه، به‌لام وازهينان له گوناھ (فريضة) واجبه، چوَن به كه‌سيك ده‌لٽي: چاگه نه‌نجام بدات له كاتيكدان واجباتي نه‌نجام نه‌داوه.

جا نه‌گه‌ر هاتوو وازهيناني گوناھيان له لاگران بوو، تيبيكوْشه بوْ نه‌وه‌ي خويان له لا خوْشه‌ويست بكه‌ي به‌باسكردني دروست كراوه‌كاني و نيعمه‌ت و چاكه‌كاني و سيفاته به‌رز و بلنده‌كاني، چونكه دَل له‌سه‌ر خوْشه‌ويستي خوا به‌ديه‌تيراوه، ئينجا نه‌گه‌ر دَلي په‌يوه‌ست بوو به‌خوْشه‌ويستي خوا، نه‌وه وازهينان و دووركه‌وتنه‌وه‌ي له گوناھ لا ئاسان ده‌بيٽ.

(يحيى)ى كوپى (معاذ) ده‌فه‌رمووى: (طلب العاقل للدنيا خير من ترك الجاهل لها) واته: داواي مروفي عاقل بوْ دنيا، زور چاكتره له وازهيناني مروفي نه‌فام له دنيا.

سه‌ير له‌و كه‌سه دانیه كه ملكه‌چى خوا ده‌كات له كاتيكدان له‌شى ساغ بيٽ و كاتي هه‌بيٽ و له فه‌راحي دابيٽ، به‌لگو سه‌ير له‌و كه‌سه دايه كه نه‌خوْش و بئى هيزو سه‌رقاله، كه‌چى هه‌ر ملكه‌چى خوا نه‌كات و سلّ ناكات و دَلي به‌خواوه به‌نده.

ناسینی خوی گه وره دوو جوړه

یه که م: ناسینی خوا له وهی که داند هینیت به وجودی خودا، نه م جوړه یان هه موو خه لکی تیایدا به ژدارن چاک و خراب و گوپړاپه ل و گونا مېار.

دووه م: ناسینی که حه یا به مروؤ ده به خشی، خوا له لای مروؤ خوشه ویست ده کات، دلې په یوه ست ده کات به خوا، تامه زړوی گه یشتن به خوی ده کات، لی لی ده ترسی، ده که پیت ه لای، به خوا هوگر ده بیت، له ده ست خه لکی هه لدی بؤ لای خوا، نه مه ش نه و ناسینه تاییه تیه یه که له سر زمانی خه لکی باوه، جیاوازی پله ی خه لکیش له م ناسینه دا که س ناتوانیت سر ژمیری بکات جگه له خوا نه بیت، خوی گه وره ناسینی خوی بؤ دلایان پوښن کردو ته وه، هر که سه به پله ی خوی.

بویه ده بینین زانترین که س که پیغه مبه رﷺ به خوا ده فهرمووی: ((لَا أُحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ))^(۱)، واته: ناتوانم ستایشی تو بکه م به و جوړه ی که تو خوت ستایشی خوت کردووه.

پیغه مبه رﷺ ده فهرمووی: پوژی قیامت فیری ستایش و سوپاسی کی وام ده که ن به جوړیک که نیستا نایز انم.

بؤ گه یشتن به م خواناسیه دوو ده رگای فراوان هه یه:

ده رگای یه که م: بیر کردنه وه و وورد بوونه وه یه له نایه ته کانی قورئان، تیگه یشتن به و شیوه دروسته ی که خوا و پیغه مبه رﷺ هیناویانه.

ده رگای دووه م: وورد بوونه وه و بیر کردنه وه یه له دروستکراوه کانی خوا، تیرامانه له شوی نه واری حیکمت و ده سه لات و لوتف و چاکه و دادپه روه ری خوا له سر

(۱) صحیح: رواه مسلم (۴۸۶)، والنسائی (۲۲۲/۲)، و ابو داود (۸۷۹)، و الترمذی (۳۴۹۱)، و احمد فی (المسند) ((۲۰۱ و ۵۸/۶)، و ابن ماجه (۳۸۴۲).

دروستكراوه كانى.

كۆي ئەوانە: تېگە يىشتنە لە ماناي ناوہ جوانە كانى خواي گەورە و شكۆدارى و بى كەم و كوچى و بە تاك زانينى و پەيوەست بوون بە دروستكراوه كانى و فەرمانە كانىيەتى.

گەر وابوو شارەزا دەبيت لە فەرمانە كانى و قەدەغە كراوہ كانى خوا، شارەزا دەبيت لە (القضاء و القدر) خوا، شارەزا دەبيت لە ناو و سيفاتە كانى خوا، شارەزا دەبيت لە بپيارى (الدينى الشرع) و بپيارى (الكونى القدرى) خوا.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الحديد: ۲۱)، واتە: ئەوہ فەزلى خوايە دەيبەخشى بە ھەر كەسك كە خۆى ھەز بەكات، بە پاستى خواي گەورە خاوەنى فەزلى گەورەيە.

پاره چوار جوړی هه یه

١. پاره یه ك به حه لالی و به گوږپایه لی خوا په یدا کراوه، له پیناوی خواش به حه لالی سهرف ده کریت، نه وه چاکترین پاره یه بۆ مرؤځ.
 ٢. پاره یه ك به حه رام و بی فه رماني خوا په یدا کراوه، له گونا هیش سهرف ده کریت، نه وه خراپترین پاره یه بۆ مرؤځ.
 ٣. پاره یه ك به نه زیه ت دانى موسلمانان په یدا کراوه، له نه زیه ت دانى موسلمانانیشدا سهرف ده کریت، نه وه ش خراپترین پاره یه بۆ مرؤځ.
 ٤. پاره یه ك به مباح په یدا کراوه، له خوښیه کی مباحیشدا سهرف ده کریت، نه وه نه هیچی بۆ هیه و نه هیچی له سهره.
- ئا نه مه بنچینه ی جوړه کانی پاره یه، له م چوار جوړه چه ند لقیکی تریشی لی ده بیته وه:

- ✓ پاره یه ك به حه لالی و دروستی په یدا کراوه، که چی له حه رام و نادروستی سهرف ده کریت.
 - ✓ پاره یه ك به حه رامی په یدا کراوه، که چی له حه لال سهرف ده کریت، نه وه سهرف کردنی له حق که فاره ته که یه تی.
 - ✓ پاره یه ك په یدا کراوه، به لام گومانی تیایه که ئایا حه لاله یان حه رامه، که فاره ته که شی نه وه یه له به ندایه تی خوا سهرف بکریت.
- جا چۆن سهرف کردنی پاره پاداشت و سزا و مه دح و زهمی له سهره، به هه مان شیوه ش په یدا کردنی شی پاداشت و سزا و مه دح و زهمی له سهره، هه روه ها پرسپاری لی ده کریت له کوږی په یا کردووه و له چی سهرف کردووه.

دڭ نەوايى كىردنى ئىمانداران

يارمەتى دان و دڭ نەوايى كىردنى ئىمانداران چەند جۆرىكى ەى ەلەوانە، بە سەرەت و سامان دڭ نەوايى ئىمانداران دەكىت، بە خانەوادە دڭ نەوايى دەكىت، بە لاشە و خزمەت كىردن دڭ نەوايى دەكىت، بە ئامۇڭگارى دڭ نەوايى دەكىت، بە دووعا و داواي لىبوردن كىردن لە خوا دڭ نەوايى دەكىت، بە دڭ دانەو ە بەژدارى خەم كىردن دڭ نەوايى دەكىت.

جا يارمەتى دان و دڭ نەوايى كىرن بە پىي ئىمان لە مەروڭ ەلدەقوللىت، ەى كاتىك مەروڭ ئىمانى بى ەىز بو ەوئەيش بى ەىز دەبىت، بە لام ئەگەر ئىمان بە ەىز بو ەوئەيش بە ەىز دەبىت.

پىغەمبەر ﷺ چاكتىن كەس بو ە كە بە ەموو جۆرىك يارمەت و دڭ نەوايى ەاوەلانى كىردو ە، يارمەتى دانى خەلكىش بە پىي شوئىكەوتنى پىغەمبەر ﷺ دەبىت.

پۇڭىك ەندى لە ەاوپىكانى (بشر الحافى) لە كەشىكى زۆر سەرما و ساردا ەاتنە خزمەتى، كاتىك چوونە ژوورەو ەبىنن وا جەلەكانى لەبەر كىردۆتەو ە لە سەرما ەلدەلەرزى، ووتىان: ئەو ە چى ەى (ابا نصر)؟

فەرمو ى: سەرما و سۆلى ەژارەكانم بىرگەوتەو ە، ەىچىشم نەبوو يارمەتىان بدەم و دڭ نەوايىان پى بگەم، جا بۆيە ەزم كىرد بە خۆ سەرما كىردن يارمەتىان بدەم و بەژدارى سەرماكەيان بگەم.

ويىستگەي ئيمان

شارەزا نەبوون بە بەرەبەستەكانى پىڭگاي گەيشتن بە پەزنامەندى خوا مرۆڭ تووشى ماندووبونىكى زۆر دەكات و سوودىكى كەمىشى پى دەگەيەنيت، چونكە ئەو مرۆڭە ناسارەزايە دەبىنى خۆى بە سوونەتەكان خەرىك دەكات كەچى فەرزەكان دەفەوتىنيت، يان كارىك بە لاشە ئەنجام دەدات كەچى دلى لەگەلى دانيە، يان كارىك بە دل و لاشەو ئەنجام دەدات بەلام لەسەر پارەوى شەرع نىە، يان دەيەويت كارىك بكات كەچى تىبىنى مەبەستەكەى ناكات، يان كارىك دەكات خۆى ناپارپىزىت لە خراپەكانى لە كاتى ئەنجامدانى، يان بى ئاگايە لە ھىندى كار كە دەبىت خۆى پۆلى تيا بىنيت، يان ھىندى كار عوزى تيا بەدى ناكى كەچى ئەو عوزى تيا دىنيتەو، يان ھىندى كار مەيە بە چاكى ئەنجامى نەداو، كەچى وادەزانىت بە چاكى ئەنجامى داو، ئا ئەمانە ھەر مەموى بەروبوومەكەى كەم دەكات لەگەل ئەو شەدا زۆر ماندووش دەبىت لە ئەنجامدانى.

ئەگەر مرۆڭ ويىستى پىڭا بگىتەبەر بەرەو پەزنامەندى خوائ گەرە، ئەو چەندىن بەرەبەست دىتە پىڭاي، سەرەتا بە ئارەزووات و پلەوپايە و خۆشى و ئافرەت و جل و بەرگ تاقى دەكرىتەو، ئەگەر بەوانە پازى بوو و پوى تىكرەن، ئەو لە گەشتەكەى دادەپچرىت، بەلام ئەگەر پىيان پازى نەبوو پىشتى تىكرەن و پاستىگ بوو لە داواكرەندى پەزنامەندى خودا، ئەو تاقى دەكرىتەو بە شوپىنكەوتەى زۆر، كە دەستى ماچ دەكەن و خەلگىكى زۆر دادەنیشن لە مەجلىسى، داواى دوعا و بەرەكەتى لى دەكەن و چەندىن شتى تىرى لەم جۆرە، ئەگەر پازى بوو بەوانە و پىيان بە فىتنە چوو، ئەو دادەبىرپىت لە گەشتەكەى بەرەو پەزنامەندى خوا، چونكە ئەو ئەوئەى دەويست، بەلام ئەگەر بەوانە ھەلئەخەلئە و پىشتى تىكرەن و بەردەوام بوو لە گەشتەكەى، ئەوكات بە كەپامات تاقى دەكرىتەو، ئەگەر بەوانە ھەلئەلئە

ئەو ھەلە خوا دەپچىڭ، چۈنكى ئەو ئەو ھى دەويست، بەلام ئەگەر بەوانە
 ھەلە خەلەتا، ئەو تاقى دەكرىتەو بە نەكردنى گوناھ و دووركەوتنەو ھەلە دنيا و
 عىزەت، ئەگەر بەوانە ھەلە خەلەتا ئەو ھەلە گەشتەكەى دەپچىڭ، بەلام ئەگەر
 بەوانەش ھەلە خەلەتا و بەردەوام بوو ھەلە گەشتەكەى، بە جۆرىك كە خوا چى
 پىخۇش بىت ئەنجامى بدا، جا پىي ماندوو بىت يان ماندوو نەبىت، خۇش بىت يان
 ناخۇش بىت، بە ئارەزووى خۇي ھىچ ھەلە ئابزىڭ مەگەر ئەو نەبىت، كە
 سەيدەكەى بۆى ھەلە بىزىڭ، چى فەرمان پىڭكات بە پىي تۈانا ئەنجامى دەدا،
 پەزنامەندى خۈي پىش ھەموو شىڭ خستۈو ھەلە نەفس و ئارەزووات.
 ئا ئەو ئەو بەندەيە كە گەشتەكەى تەواو دەكات و بە پەزنامەندى خوا دەكات،
 ھىچ شىڭكەش ھەلە گەشتەكەى ناپىچىڭ.

نيعمه ته ڪانى خودا

نيعمه ت و به خششه ڪانى خودا سى جوړه:

۱. نيعمه تيڪ ڪه به نده چهنگى كه وتووه و پيى ده زانيت.
۲. نيعمه تيڪ ڪه به نده چهنگى نه كه وتووه، به لام ئوميدى بۆ ده ڪات.
۳. نيعمه تيڪ ڪه به نده چهنگى كه وتووه، به لام هه ستي پيى ناكات.

نه ګر خواى ګه وره بيه ويٲ نيعمه تى خوى بېژينيٲ به سر به نده ڪه ي، نه وه نه و نيعمه ته ي چهنگى كه وتووه پيى ده ناسينيٲ، واشى ليده ڪات شوكرانه بژيري بڪات هه تا سر ګر دهان نه بيٲ، وه سر فرزانى ده ڪات بۆ ڪارانيڪ نه و نيعمه ته ي پيى چهنگ كه ويٲ ڪه چاوه په يى ده ڪات، نه و پيڳايانه ي بۆ پۇشن ده ڪات وه ڪه ده بن به به ريه ست بۆ نه و نيعمه ته چاوه پوان ڪراوه، سر فرزانى ده ڪات بۆ خو لي پاراستنى، نه و نيعمه ته شى پيى ده ناسينيٲ ڪه چهنگى كه وتووه، به لام هه ستي پيى ناكات.

ده ګيرنه وه ده لئين: ڪابرايه ڪى ده شته ڪى چووه خزمه ت پيشه واى ئيمانداران (هارون الرشيد)، (هارون الرشيد) پيى فه رمو: خودا نه و نيعمه ته ت له سر بسه پينيٲ ڪه خوا پيى داويت به به رده وامى شوكرانه بژيري، نه و نيعمه ته شت بۆ فه راهم به يينيٲ ڪه به ګوماني چاكت به خوا و به ندايه تى به رده وامت ئوميدى بۆ ده ڪه ي، به و نيعمه ته ت بناسينيٲ ڪه چهنگت كه وتووه به لام هه ستي پيى ناكه يت تاكو شوكرانه بژيري بكه يت، ڪابرايه ڪه نه مه ي زور پيى سه ير بوو، ګوتى: چه ند جوان بوو دابه ش ڪردنه ڪه ي.

ئەو خەتەرەى بە دىلت دادىت؟

سەرچاۋەى ھەموو زانىست و كارىك لە خەتەرە^(١) و بىر كىرەنە ۋە ھەل دە قولىت، خەتەرە و بىر كىرەنە ۋەش دە بىت بە بۆچون، بۆچونىش سەردە كىشى بۆ ويست و ئىرادە، ويست و ئىرادەش دە بىت بە كارو كىرە ۋە، دووبارە بوونە ۋەى كارە كەش دە بىت بە عادەت، جا چاك كىرەنى ئەوانە پەيۋەستە بە چاك كىرەنى خەتەرە و بىرە ۋە، بە فەساد چوون و تىك چوونى پەيۋەستە بە خەتەرە و بىرە ۋە.

چاك كىرەنى خەتەرە و بىرىش بە ۋە دە كىت پەچاۋى ئەو شتەنە بىكات كە بەرز دە بىتە ۋە بۆ خەزەتى خوا، بزانىت خوا پىي پازىيە و پىي خۆشە يان نا، چونكە ھەر چ چاكە و ھىدايەت و سەرفرازى و پاراستنىك ھە بىت ئەو تەنھا لە خواى گەورە ۋەيە، مەۋفىش بە ھەر ۋەر دە بىت لە خىرو بىرى خودا، بە پىي پەيۋەست بوون و جىگىر بوونى خەتەرە و بىرىيە ۋە بە نىعمەت و يەكتاپە رىستى و خواناسى و بەندايەتى و ھەست كىرەن بە چاۋدىرى و مەقەبەى و ئاگادار بوونى خوا بە ھەموو چىرپە و كارەكانى، ئا ئەۋكات شەرم دەكات خواى گەورە بە ۋە خەتەرە و بىر كىرەنە ۋەى بزانىت، بۆيە پارىزگارى دەكات و نەفسى خۆى سەركوت دەكات، ئەگەر بەم شىۋەى كىرە ئەو ۋە خواى گەورە پىزى لى دەنى و ھەلى دە بىزىرەت و دەپار پىزىت، بە پىي ئەوانەش دوورى دەكاتە ۋە لە خەتەرە و بىر و كارى خراپ و بىس و گەندەل.

بزەنە مەۋف چاك تىرەن دىرەستكراۋى خواى گەورە ۋە، ئەگەر لە خوا نىك بىتە ۋە و پەيۋەست بىت بە فەرمانەكانى و قەدەغە كراۋەكانى و كارەكانى لە پەزەمەندى خوا

(١) خەتەرە: بەو شتەنە دەگىرتى كە بە دىل دادىت.

بیت و خوا پیش هه مو هه و ئاره زوواتی بیخت، به لام مروف خراپترین دروستکراوه، نه گهر دور بیت له خوا و دلی نه جوولیت بۆ نه وهی له خوا نزیک بیته وه و په یوه ست نه بیت به به ندایه تی و په زامه ندی خدا.

که وابوو: هه کاتیک مروف نزیکی خوی هه لباردو خوی گهره ی پیش هه و ئاره زوواتی خوی خست، نه وه دَل و عه قل و ئیمانی بالاده ست ده بیت به سه ر نه فس و ئاره زووات وشه یتانی، سه رفرازی وه یدایه تی بالاده ست ده بیت به سه ر سه رگه ردانی و هه و و هه وه سی، به لام نه گهر دوری له خوی هه لبارد، نه وه نه فس و هه و و ئاره زووات وشه یتانی بالاده ست ده بیت به سه ر عه قل و دَل و سه رفرازی.

چاک بزانه: خه تهره و وه سه وه سه سه ر ده کیشیت بۆ بیرکرنه وه، بیرکرنه وه ش سه رده کیشیت بۆ یادکرنه وه، یادکرنه وه ش سه رده کیشیت بۆ ئیراده، ئیراده ش سه ر ده کیشیت بۆ کاری نه ندانه کانی لاشه، نه وکات نه و کاره ش بالاده ست ده بیت و ده بیت به عاده ت، جا له سه ره تاوه چاککردنی خه تهره ئاسانه، به لام که پیراگه یش و ته و او بوو چاککردنی زور ناستمه.

نه وه ش بزانه به هه ی شیه یه ک مروف نه وه ی پی نه دراوه که نه و خه ترانه ی به دلی دادیت له بنچینه وه پشه کیشی و بنبری بکات و هه یچی ل نه هیلیت، چونکه نه و خه تهره و وه سه وه سانه وه کو هه ناسه ی مروف که وایه به رده وام هیرشی بۆ ده هینن، به لام لیڤه دا نه گهر مروف ئیمان و عه قلی به هیزبوو، نه و خه تهره چاکانه ی به دلی دادیت هه لیدبژیریت و پی پازی ده بی و هۆگری ده بیت، نه و خه تهره خراپانه شی به دلی دادیت، پی ناخۆشه و پشتی تیده کات و لی دور ده که ویته وه، هه ر وه کو هاوه لان به پیغه مبه ریان ﷺ فه رموو: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ هه ریه که له ئیمه جاری واهیه هه ست به شتی و ده کات له نه فسی خوی نه گهر به ئاگر بسوتینریت تاکو ده بیت به خه لوز، نه وه زور پی خۆشتره نه که نه و خه تهره یه به دلی داهاتوو ده رپیریت، پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ((ئایا هه ست به وه ده که ن؟))

هاوه لان ووتیان: به لئی، پیغه مبه ریش ﷺ فہرمووی: ((ثا ئه مه نیشانه ی ئیمانہ))^(۱).
لیرہ دا کہ پیغه مبه ریش ﷺ فہرمووی: ((ثا ئه مه نیشانه ی ئیمانہ)) ئہ وه دوو پرافہ ی
بۆ کراوه:

یہ کہ م: وەرہ نە گرتن و پەر تکر دنە وه ی وپی ناخۆش بوونی ئه م خە تەرہ یه، ئه وه
خۆی له خۆیدا نیشانه ی ئیمانہ .

دووہ م: کہ شە ی تان ئه و خە تەرانه به دلی ئه و مرقه دادە هیئت، ئه وه ش
نیشانه ی ئیمانہ، چونکہ - دیارہ ئه و مرقه ئیمان ی له دلدا یه - بۆ یه شە ی تان ئه و
خە تەرانه دە خاتە ناو دلی تا کو ئیمانە که ی له که دار بکات یان لایببات.

به لئی: خوای گە وەرە ش نە فسی مرقی دروست کردووہ وه ک باراش وایه، چۆن
باراش نابێ به چۆلی ئیش بکات به لکو هەر دە بیئت شتیکی تی بکریئت تا کو بیهار پیئت،
باراشیش ئه گەر گە نمی تی بکریئت دە بیهار پیئت، ئه گەر خۆل یان چه وی تی بکریئت هەر
دە بیهار پیئت، به هە مان شیۆه ش ئه و خە تەرە و خە یاللاتانە ی که له دلی مرقدا
دە سوپیته وه. وه کو ئه و گە نمە وایه که دە کریته ناو ئاشه که، چونکہ ئه و ئاشه
هەر گیز به چۆلی کارناکات، به لکو هەر دە بیئت شتیکی تی بکریئت تا بیهار پیئت.

هیندی که س ئاشه که یان گە نمی تی دە کریئت و گە نم دە هار پیئت، بۆ یه ئاردیکی بۆ
دە ر دە چیت که بۆ خۆی و خە لکیش سوودی لی دە بینن، به لام زۆر به ی خە لکی
ئاشه کان یان یان قوم یان چه و یان کا دە هار پیئت، جا که کاتی ئه وه دادیت که بیکات
به هە ویر و بیکات به نان ئه وه راسته قینه ی ئارده که ی بۆ پۆشن دە بیته وه.

ئە گەر ئه و خە تەرە خراپانە ی به دلت دادیت دوورت کردووہ له خۆت، ئه وه ئه و
شتانە ی به دوایدا دین بۆ خۆی نامینیت، به لام ئه گەر پووت تی کرد و وه رتگرت
خە تەرە که دە بیئت به فیکر، فیکریش له خزمە تی ئیراده دا دە بیئت، ئیراده و

(۱) صحیح: رواه مسلم (۱۳۲)، و ابو داود (۵۱۱)، و احمد فی ((المسند)) (۴۴۱/۲).

فيكرىش له خزمەتى ئەندامەكاندا دەبن، بەلام ئەگەر ئەو ھەنگەر پوودەكەنە دل تاكو به ھەوا و ئارەزووات له خشتەى بەرن، ئەو ھەنگەر پوون و ئاشكرايە كە چاكردنى فيكر ئاسانتەرە لە چاكردنى ئىرادە، چاكردنى ئىرادەش ئاسانتەرە لە چاكردنى كاروكردەو، فرياكەوتنى كاروكردەو ئاسانتەرە لە بنپرکردنى داب و نەريت.

چاكترين چارەسەريش بۆ ئەو دەرە، ئەو ھەنگەر خۆت بە شتيك سەرقال بکەى كە پەيوەندى بە تۆو ھەبيت، نەك خۆت بە شتيك سەرقال بکەى پەيوەندى بە تۆو ھەبيت، چونكە بپرکردنەو لە شتيك كە پەيوەندى بە تۆو نە ھەنگەر ھەموو خراپەيەكت لى دەكاتەو.

ھەر كەسيك بپر لە شتيك بكاتەو پەيوەندى بەو ھەنگەر، ئەو كات ئەو شتەى پەيوەندى بەو ھەنگەر ھەيە لە دەستى دەچيىت، سەرقال دەبيىت بە شتيك كە سوودى بۆ ئەو نە، بەرانبەر بە شتيك كە سوودى بۆ ئەو ھەيە.

كەوابوو: خەتەرە و بپرکردنەو و ئىرادە و ھيمەت شياوترين شتن كە مۆڤ خۆى سەرقال بكات بە چاكردنيان، چونكە ئەوانە ئەگەر خراپ بوون لە خوا دوورت دەخەنەو، ئەگەر باشيش بن لە خوا نزىكت دەخەنەو، ئەو خوايەى كە كامەرانى و ئاسوودەيى تۆ لە نزىك بوونەو و پەزامەندى ئەو دايە، سەرگەردانى و خراپى تۆش لە دووربوونەو و توورپەيى ئەو دايە.

ئاگادارىيە: نەكەى ھەيلى شەيتان خانووى خۆى لە بپرکردنەو و ئىرادەت دروست بكات، چونكە ئەگەر پيگات پيدا ئەو كارە بكات ئەو ھەنگەر ئەندەلى دەكات، ئەو سا فرياكەوتنى زۆر ئاستەمە، ئەگەر ئەو ھەنگەر بۆ پيگ بکەوئە ئەو بە ھەوەسى خۆى ھەموو جۆرە و ھەسووسە و شتى خراپ دەخاتە بپرکردنەو و خەيالت، بەرەستىكت بۆ دروست دەكات بۆ گەيشتن بەو بپرکردنەوانەى سوود بەخشن بۆت، ليژەشدا تاوانى خۆتە كە يارمەتيت داو ھەنگەر ئاستەمەست بيىت بەسەر نەفستدا بەو ھەنگەر دەرگەى دلت بۆ كردۆتەو، ئەگەر وابكەى نمونەى تۆو ئەو ھەنگەر ئەو كەبەيى ئاشەوان وايە كە خەريكى ھاپىنى گەنمى باش و پاكە، كەچى كەسيك لەلاو ديت -

فەردىك - خۆل و قىشپىل و خەلۈز و پۆخلەۋاتى بە شانى خۆيدا داۋە داۋا لە ئاشەۋان دەكات بىكاته ناۋ باراشەكە و بىھارپىت، جا لىرەدا ئەگەر ئاشەۋانەكە ئەۋ كابرەيە دەركرد و نە يەيشت ئەۋ پۆخلەۋاتە بکاته ناۋ ئاشەكە يەۋە، ئەۋە ئاشەكە بەردەۋام دەبىت لەسەر ھارپىنى گەنمى بە سود و پاك، بەلام ئەگەر ئاشەۋانەكە پىڭگاي بەۋ كابرەيدا ئەۋ پۆخلەۋاتە بکاته ناۋ ئاشەكەي، ئەۋە بە ھۆي ئەۋ پۆخلەۋاتەۋە ئەۋ گەنمى لە ناويشەيەتى ھەر ھەموو پىس دەبىت و خەسار دەبىت.

چارەى ئەم دەردە:

لە پىۋى زانستەۋە، ئەۋەيە كە بىر كىرەنەۋە و خەيالى خۆت سەرقال بکەي بەۋ زانىارانەي دەتگەيەننە يەكتاپەرستى و خۆشەيىستى خوا، خۆ سەرقال كىرەن بەۋ زانىارانەي پاستى مردن و ھەۋالەكانى تىرت تا بەھەشت و دۆزەخ بۆ پۆشن دەكەنەۋە، خۆ سەرقال كىرەن بۆ بە دەست ھىنانى زانىارى لەسەر ئەۋ كارە خراپانەي مۇۋت توۋشى تۈپەيى خوا دەكەن و پىڭگاي خۆ لى پاراستنى.

لە پىۋى ئىرادەشەۋە، پىۋىستە خۆت بەۋ شتەنە سەرقال بکەي كە سودت پىدەگەيەننە، ۋاز لەۋ شتەنەش بىنى كە زىانت پى دەگەيەننە، دەبىنن لەلەي خواناسەكان ئومىد كىرەن بۆ خىانەت و سەرقال كىرەن دىل و ھۆش پىيەۋە زۆر زىانى زىاترە بۆ دىل لە خۇدى خىانەتەكە خۆي، دەللىن: چۈنكە ئومىد كىرەن خىانەت دىلى پى سەرقال دەبى ۋە ھەموو غەم و مەبەستى دەبىتە ئەۋ خىانەتە، بۆ نمونە تۆ لە دىيادا پادشاھەك دەبىنى ئەگەر ھىندى لە دار و دەستەكانى دىل و ھۆشيان سەرقال بىۋە ۋەي كە چۆن خىانەتى لى بکەن، لەگەل ئەۋەشدا ئەۋ شەيان لە دىلى خۆيان ھەشاردەۋ خىزانە پادشاھان دەكرد و پىۋىستەكانيان بۆ جىيەجى دەكرد، جا ئەگەر ھاتوۋ پادشا بەۋ مەبەست و خىانەتەكەي ئەۋانى زانى ئەۋە زۆر لىيان توۋپە دەبىت، بۆيە چى خراپە پىيان دەكات، چۈنكە ئەۋانە لەلەي پادشا زۆر خراپترن و قىزەۋەنترن لەۋ كەسەي تاۋانىكى ئەۋامداۋە بەبى ئەۋەي لە پادشاى بشارىتەۋە، لەبەر ئەۋەي كەسەي يەكەم لە بى دەسەلاتى خىانەتەكەي

ئەنجام نەداۋە، ئەگىنا دلى پىرە لە پادىشا، كەسى دوۋەمىش خىيانەتەكەى
ئەنجامداۋە، كەچى دلى پىي ناخۆشە، ۋەنەبىت سوور بىت لەسەر خىيانەت و لە
دلى خۆشى ھەشارى دا بىت، جا ئەۋەيان ھال و عاقىبەتى زۆر چاكتەرە لە كەسى
يەكەم.

پوختەى قسان ئەۋەيە: دىل ھەرگىز چۆل نابىت لە خەتەرە و بىر كىرەنەۋە، ئىنجا
ئەۋ بىر كىرەنەۋەيە يان ھانى دەدات بۆ چاكسازى ھالى دوا پۆزى، يان ئەۋ
بىر كىرەنەۋەيە ھانى دەدات بۆ چاكسازى ژيانى دىيائى، يان ئەۋ بىر كىرەنەۋەيە
توۋشى چەندىن ۋەسۋەسە و نىياز و شتى بى ھودەى دەكەت.

پىشتىر باسما نكرد كە نەفسى مرۆفە ۋەكو ئاش وايە ھەرچى تىيھاۋىي دەيھارپىت،
ئەگەر كەنمى تىيھاۋىي دەيھارپىت، ئەگەر شوۋشە و بەرد و قىشپىلى تىيھاۋىت
دەيھارپىت، جا خۋاى گەرە خاۋەن و بەپۆۋەبەرى ئەۋ ئاشەيە - كە نەفسى مرۆفە
- مەلائىكە تىكى بۆ ئامادە كىرۋە شتى بە سوۋدى تىبكات، نەفسىش دەيھارپىت،
شەيتاننىكىش شتى بى سوۋدى تىدەكەت نەفسىش دەيھارپىت، جا ئەۋانەى
مەلائىكەت دەيخاتە دلى مرۆفەۋە، ھاندانىيەتى بۆ خىر و بە پاستدانانى پۆزى دوايى،
ئەۋەى شەيتانىش دەيخاتە دلى مرۆفە، ھاندانىيەتى بۆ خراپە و بە پاست دانەنانى
پۆزى دوايى.

فهرموو: بهرداغیك له ناوی ئیمان

(شقیق)ی کوپی (ابراہیم) دہ فرمووی: دہرگای تہوفیقی خوا لہ سہر مروؤ لہ
شہ ش شت داخراوہ:

۱. سه رقال بوونیان به به خششه کانی خوا و سوپاس نه کردنی.
۲. چه زکردن له زانست و زانیاری و کار پینه کردنی.
۳. په له کردنی بۆ گونا ه و دواختنی ته به.
۴. فریو خواردن به هاوړتیه تی پیاوچاکان و چاو لینه کردنیان.
۵. پشت تیکردنی دنیا له وان، که چی نه وان پووی تیده که ن.
۶. رووتیکردنی دوا بوژ بویان، که چی نه وان پشتی تیده که ن.

– ابن قیم دہ فہرمووی – منیش دہ لیم: ئہ وانہ بۆ وایان بہ سہر ہاتوہ چونکہ،
 حہ زکردن لہ چاکہ و ترسان لہ خراپہ یان لہ دلدا نیہ، یہ قینیکی بی میزیان ہ یہ،
 چاو ساغیان نیہ، بنچینہ ی ئہ وانہ بی نرخ ی نہ فسہ و گوپینی شتی چاکہ یہ بہ
 خراپہ، ئہ گہر وانہ بایہ و نہ فسی نرخ ی ہہ بایہ، ئہ وہ شتی چاکہ ی نہ دہ گوری بہ
 خراپہ.

که و ابوو: بنچینه‌ی هه موو خێز و چاکه‌یه ک - دوای سه‌رفرازی خوا - له به‌رزى و پاکی و به‌نرخى نه‌فسه‌وه سه‌ره‌لده‌دات، بنچینه‌ی هه موو خراپه‌یه‌کیش له که‌نده‌لى و پیسی و بئى نرخی نه‌فسه‌وه سه‌ره‌لده‌دات خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝٩ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝١٠﴾ (الشمس: ۹-۱۰)، واته:

به‌پاستی ئه‌و که‌سه سه‌رفرازه که نه‌فسی پاک و پوخت کردووه به‌به‌ندایه‌تی خوا، ئه‌و که‌سه‌ش زه‌ره‌رمه‌ند بوو که نه‌فسی خۆی گه‌نده‌ل و پیس و پۆخل کردووه به‌بئى فه‌رمانی خوا.

بەللى: نەفسى پاك و بەرپىز تەنھا شتى بەرز و چاك و سوپاسكراوى دەۋىت، بەلام نەفسى پىس و بى نرخ پوۋدەكاتە شتى قىزەون وگەندەل و پىس ۋەك مىش و مەگەز كە چۆن تەنھا پوۋدەكەنە سەر شتى پىس، نەفسى پاك و بەرپىز بە سىتەم و فاحىشە و دىزى و خىانەت پازى نابىت، چونكە زۆر لەۋە بەرزتر و بە نرخترە كە پىنى پازى بىت، بەلام نەفسى بى نرخ و پىس وگەندەل بە پىچەۋانەى ئەۋىە.

پوختەى قسان: ھەر نەفسىك مەيلى بۆ ئەو كارانە دەچىت كە لەگەل خۇيدا دەسازى، ئەۋە ماناى ئەو ئايەتەيە كە خۋاى گەرە دەفەر موۋى: ﴿كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكْرَةٍ﴾ (الاسراء: ۸۴)، واتە: ھەر كەسە و كارىك ئەنجام دەدات كە لەگەل خۇيدا بسازى.

ھەموو مەۋقەك لەسەر ئەو پىياز و مەزھەب و داب و نەرىتەيە كە خۋى پىۋەگرتوۋە، مەۋقە خراب كارىك ئەنجام دەدات كە لەگەل خۋى بگۈنجى، لە برى سوپاس كردنى خوا لەسەر بەخششەكانى بى فەرمانى دەكات، مەۋقە ئىماندارىش كارىك ئەنجام دەدات كە لەگەل خۇيدا بگۈنجى، بۆيە شوكرانە بژىرى خوا دەكات لەسەر نىعمەتەكانى و خۇشى دەۋى و شەرمى لى دەكات و ھەست بە چاۋدىرى دەكات و بە شكۆ و گەرەى دادەنىت.

ئەگەر كەسىك نەفسى خۋى نەناسىت، چۆن دوست كارەكەى دەناسىت؟ — بە ووردى بېۋانە ئەو نمونە جوانە - خۋاى گەرە لە سىنگتدا خانۋىەكى دوستكردوۋە كە دالە، لە ناۋ ئەو خانۋەش كورسىەكى بۆ سازاندوۋە، ئەو كورسىەش خواناسى و خۇشەۋىستى و يەكتاپەرستى خوا لەسەرى جىگىر دەبىت و دادەنىشىت، كورسىەكەش بە پەۋيەك داپۇشراۋە كە پەزنامەندى خۋايە، لە تەنىشتى لاي پاست و چەپىش فەرمانەكانى خوا پىزكراۋە، ئەو خانۋەش بە باخچەيەك دەۋردراۋە، جا خۋاى گەرە بارانى ۋوتەكانى خۋى بەسەردا دەبارىنىت، ئەۋكات چەندىن جۆر گول و گولزار و درەختى بە بەرى لى دەپوۋىت لە بەندايەتى و (الله اكبر) كردن و تەسبيحات و سوپاسگوزارى و بە پاك پاگرتنى خوا، لە ناۋەپاستى

باخچەكەش درەختىكى خواناسى بۆ دەپوئىنى، ئەو درەختە: ﴿تَوَجَّ أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ (ابراھىم: ٢٥)، واتە: ئەو درەختەى ھەموو كاتىك بەرپوئومى خۆى دەبەخشىت بەويستى پەرۋەردگارى، لە خۆشەويستى و گەپانەو ە لە خواترسان و دڻ ئارامى و ئاسوودەيى.

ئەو درەختەش بە بىرکردنەو ە لە قورئان و تىگەيشتنى و كارپىكردى ئاودەدرىت، لەو مالا ەدا چرايەك ھەلئاسراو ە كە بە پووناكى خواناسى و ئيمان و يەكتاپەرستى دەدرەوشىتەو ە، دىوارىكىشى بۆ باخچەكە كردو ە، تاكو بىپارپىزىت لە ھەموو بەلايەكى خراب، مەلانىكەتىشى ەك چاودىر بۆ ئامادەكردو ە كە دەپپارپىزىن لە كاتى خەوى يان بەخەبەرى.

كاتىك خاوەنى ئەو خانو ە دەزانىت دانىشتوانى زۆر چاك لە ناو مالا ەكى دان، بۆيە بەردەوام ھەموو غەمى ئەو ە دەبىت خانو ەكى پوختە بكات، تاكو دانىشتوانى ناو مالا ەكى پازى بن، ھەر كاتىكىش ھەست بە نالەباريەك بكات لە خانو ەكى ئەو ە زۆر بە پەلە ھەلئەدات چاكى بكات، بەراستى دانىشتوانى ناو ئەو خانو ە دانىشت گەلى باشن، بە راستى ئەو خانو ەش خانوويەكى باشە.

چەند جىاوازى ھەيە لە نىوان ئەو خانو ە و خانوويەك كە كاۋل بوو ە و بۆتە شوئىنى مېش و مەگەز و پىسى و پۆخلەوات، ھەر كەسىك بىيەوئ دەس بە ئاو بگەيەنىت دەچىتە ئەوئ، چونكە دەبينئ كاۋل ە كەسى تىا نىيە و دىوارى نىيە و شوئىنى پىسايىيە و تاريكە و بۆنى بۆگەنى لىدى و ھەمووى تىك چو ە و پرىيەتى لە پىسى و پۆخلى و كەس پىي ھۆگر نابىت، كەسش ناچىتە ئەوئ تەنھا مېش و مەگەز و ئەو ە پىي راھاتو ە، جا شەيتان لە ناو ئەو خانو ە لەسەر كورسىيەكى دانىشتو ە، كورسىيەكەش بە پەرۆيەك داپۆشراو ە كە نەقامىيە، لەلاى پاست و چەپىدا ئارەزووات پىزكراو ە، لە ناو خانو ەكە باخچەيەك ھەيە پرىيەتى لە زەلىلى و سەرگەردانى و پوكردنە دنيا و دڻ پىئو ەبەند بوون و وازەينان لە دوا پۆز، ئەو باخچەيە بارانى نەقامى و ئارەزووات و شىرك و بىدعە بە سەرىدا دەبارىت، كە

ھەموو جۆرە دېڭ و دار و گوزاللىكى تيا دەپوئىت، بەرووبومەكەي گوناھ و سەپپىچى و ملکہ چ نہ کردن و قەشمەریات و گالتە و گەپ و وتنى شیعری دلدارى، لە ناوہ راستى باخچەكەش درەختى خوا نہ ناسى و پشت کردنە خوا رواوہ، ھەموو کاتىك بەرووبومى خۆیدەدا لە فیسق و گوناھ و گالتە و یارى و قەشمەرى و پۆیشتن لە گەل مەصلەحت و شوینکەوتنى ئارەزووات و غەم و خەفەت و دل تەنگى و ئیش و ئازار و دلە پاوکى، ئاوى ئەو درەختەش شوینکەوتنى ھەوا و ئارەزووات و مەغرورى و ئومىدببون بە دنیاىە.

بەلى: خواى گەورە دروستکاری ھەر دوو خانووەكەيە كە دلە، جا ھەر كەسىك دللى وەك ئەو خانووە پاكەي یەكەمجار باسماں كەرد پابگرىت ئەو لە دنیا و قیامەت سەرفراز دەبىت، ھەر كەسىكىش دللى وەك ئەو خانووە پىسەي دووہم پابگرىت، ئەو لە دنیا و قیامەت شەرمەزار و سەرگەردان دەبىت.

ويىستىگەي ئيمان

پرسىيار لە (سهل التستري)ى كرا ووتيان: پياوى وا ھەيە پۆڭى يەك جەم دەخوات؟ ھەرمووى: ئەمە خواردنى (الصديقين) راستگويانە، پىيان ووت: ئەي ئەگەر دوو جەم بخوات؟ ھەرمووى: ئەمەش خواردنى ئيماندارانە، پىيان ووت: ئەي ئەگەر سى جەم بخوات؟ ھەرمووى: بە مالە ۋەيان بلىن با ئاخوپكى بۆ بسازىنن.

(الأسود)ى كوپى (سالم) دەھەرمووى: دوو پىكات نوپىكەم زۆر لەلام خۆشەيىستىرە لە بەھەشت ۋە ئەۋەي لە ناويشىدا ھەيە.

پىيان ووت: قوربان ئەمە ھەلەيە، ئەۋىش لە ۋەلامدا دەيھەرمووى: با بۆتان پون بىكەمەۋە، بەھەشت بۆ پازى بوونى نەفسى خۆمە، بەلام دوو پىكات نوپىكە بۆ پازى بوونى پەرۋەردىگارمە، كەۋابو، پەزىمەندى پەرۋەردىگارم لا خۆشەيىستىرە لە پەزىمەندى نەفسى خۆم.

— مەۋفى خاناس لە زەۋىدا ۋەكو گوللى پىچانەي بەھەشت وايە، كە مەۋفى مۇسلمان بۆنى دەكات تامەزىۋى بەھەشت دەبىت.

دلى مەۋفىك كە خاۋى خۆشبوۋىت لە نىۋان شىكۆ ۋە جوانى خوا ۋەستاۋە، ھەر كاتىك وردىبىتەۋە لە گەرەبىي خوا شىكۆدارى خوا لە دلىدا دەدرەۋشىتەۋە، ھەر كاتىكىش وردىبىتەۋە لە جوانى خوا تامەزىۋى دەبىت.

به لایه کی نادیار که تو نازانی؟

یه کیک له به لا نادیاره کان نه وه یه که مروف له نیعمه تی خوا دایه و خوا نیعمه تی به سهردا پړاندووه، که چی نه و مروفه به نه زانی خوی ده یه ویت له ژیر نه م نیعمه ته درچیت واده زانیت له وه ی چاکتر چنگ ده که ویت، به لام په روه ردگاری به نه فامی و نه زانی نه و ناکات و به په حمه تی خوی له ژیر نیعمه تی خویدا ده بیلایته وه، تا کو نه و کاته ی به ته وای بیزاری و ناپه زایی خوی دهرده بریت، نه وکات خوی گه وره نیعمه ته که ی لی ده گریته وه و نه و شته ی پی ددات که داوی کرپوو، به لام کاتیک مروفه که ده گات به وه ی خوی داوی کردووه، ده بینیت جیاوازیه کی زور هیه له نیوان نه وه ی پیشوو و نه وه ی نه و داوی کردووه، نینجا دل ته نگ ده بیت و په شیمان ده بیت وه داوا ده کات دیسان بگه ریته وه سهر نه وه ی پیشتر.

که وایو: هیچ شتی وکو نه وه خراب نیه که مروف بیزار بیت و بی تاقه ت بیت له نیعمه تی خوا، چونکه نه و مروفه نه و نیعمه ته ی به سهریدا پړاوه به نیعمه تی خوی نازانیت، سوپاسی خواشی له سهر ناکات و دلخوش نابیت پی، به لگو لئی بیزاره و گله یی لی هیه و به گرفتگی ده زانیت، زوربه ی خه لگی دژی هیندی نیعمه تی خوانه که پی به خشیوون، چونکه هه ست ناکه ن نه وه نیعمه تی خوا به — به لگو واده زانن نه وه به لایه — بویه به نه فامی و نه زانی خویان تی ده کوشن بو نه وه ی له خویانی لاهرن.

چند که س که نیعمه تی خوی به سهردا پړاوه، که چی نه و به نه زانی خوی هه ولیداو له خوی لابیات خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الأنفال: ۵۳)، واته: خدا هه رنیعمه تیک ی به هه ر که ل و نه ته وه یه که به خشیویت لیان ناسینیته وه و لیان ناگوریت، تا خویان

بە خراپەى خۆيانەو ە ئو نىعمەتە لەسەر خۆيان لانەبەن و ياخود نە يگۆرن.

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾
(الرعد: ١١)، واتە: بێگومان خوای گەورە لە هێچ گەلێک ناگۆڕێت، تا ئەوان لە
نەفسى خۆيان نەگۆرن.

هێچ دووژمنێک سەرسەختتر نەبۆ دژایەتى کردنى نىعمەتى خوا لە نەفسى
مرۆف، نەفسى مرۆف لە گەل دووژمنە کەیدا پشتیوانە، کە دووژمنە کەى ئاگر لە
نىعمەتە کە بەردەدا نەفسیش بۆى خۆش دەکات، یە کە مجار پێگای بە دووژمن داو ە
ئاگرى تێبەربدا پاشان یارمەتى دەدات، جا کاتێک ئاگرە کە خۆش بوو هاواری
ئاگرکوژینەو ە دەکات و گلەیی لە (قدر) دەکات.

به چ سیفه تیك خودا دهناسی

هیندی له خه لکی خوا به به خشنده و فزل و چاکه دهناسن، هیندیکیش خوا به لیخوشبوون و نارامی و لیبوردهیی دهناسن، هیندیکیش خوا به سزا و تۆله سهندنه وه دهناسن، هیندیکیش خوا به زانست و حیکمت دهناسن، هیندیکیش خوا به عزیزهت و (کبریاء) دهناسن، هیندیکیش خوا به په حمت و چاکه دهناسن، هیندیکیش خوا به دهسه لات و مولک دهناسن، هیندیکیش خوا به وه لامدانه وهی نزاو به هانا هاتن و دابین کردنی پیویستیه کانی دهناسن.

له هه مووان فراوانتر ئه وه یه که خوا له قورئانه وه بناسی، چونکه له پښگای قورئانه وه په روه ردگارێک دهناسیت که خاوه نی هه موو سیفاتیکه به رز و بلند و که ماله، دووره له هه موو پیچونیک، دووره له هه موو که م و کورتیه ک، خاوه نی هه موو ناو و سیفاتیکه چاک و کامله، چی بویت ئه نجامی ده دات، له سه رووی هه موو شتیکه و له گه ل هه موو شتیکه، به دهسه لات به سه ره موو شتیکدا، هه ل سوپینه ری هه موو شتیکه، فرمان ده دات و قه ده غه ده کات بی که م و کوپیه، به شکۆتره له هه موو شتیک، له هه موو شتیک جوانتره، له هه موو که سیك به په حمتره، له هه موو که سیك به دهسه لاتره، له هه موو که سیك که کیم تره.

که وابوو: قورئان نازل بووه تا کو به نده کان خوی پی بناسن و به پښگای قورئانه وه بگن به ناسینی خوا.

فراوانترين جوڙي خواناسي

فراوانتريني جوڙه ڪاني خواناسي، ناسيني خوايه به سيفه تي (الجمال) جواني، هر ڪه سو و خوا به سيفه تي ڪ ده ناسيت، به لام چاڪترينيان نه وه به خوا به شڪوڌاري و بي ڪم و ڪوپي بناسيت، جا جواني خوي گه وڙه ويٺه ني، گريمان نه گه هر هه موو خه لڪي له سر ويٺه ني جوانترين ڪه س بن، جا جواني ده ره وه و ژوره وه يان به راوورد بڪه له گه ل جواني په روه ردگار، نه وه جوانيه ڪه يان زور ڪه متره له پووناڪي چرايه ڪي بي هيڙ به رانبر پووناڪي خوري پرشنگذار، هر نه وه به سه بڻ جواني خوي گه وڙه ڪه هر هه موو شته جوانه ڪاني دنيا و قيامه ت دروستڪراوي نه وه، نه ي ده بيت جواني نه وه چوڻ بيت ڪه نه وانه ي دروست ڪردوه؟! نه وه به سه بڻ جواني خوي گه وڙه ڪه خاوه ني هه موو عيزه تيڪه، خاوه ني هه موو ده سه لاتيڪه، خاوه ني هه موو به خشنده يه ڪه، خاوه ني هه موو زانستيڪه، خاوه ني هه موو فزليڪه.

يه ڪيڪ له ناوه جوانه ڪاني خوي گه وڙه (الجميل) ه له هه ديسي (صحيح) دا هاتوه پيغه مبه رﷺ ده فرموي: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))^(۱). واته: خوي گه وڙه جوانه و جوان و پاڪيشي خوش ده ويت.

جواني خوي گه وڙه چوار پله ي هه يه:

۱. جمال الذات: جواني ذاتي خوا.
۲. جمال الصفات: جواني سيفاته ڪاتي خوا.
۳. جمال الأفعال: جواني ڪاره ڪاني خوا.
۴. جمال الأسماء: جواني ناوه ڪاني خوا.

(۱) صحيح: رواه مسلم (۱۹)، ابو داود (۳۰۹۱)، والترمذي (۱۹۹۹)، و احمد في ((المسند)) (۴۲۷/۳۸۵ و ۴۲۷).

ناوھەكانى خۇاى گەورە ھەر ھەمووى جوانن، سىفاتەكانى ھەر ھەمووى كامىل و بىئ كەم و كوپىن، كارەكانى ھەر ھەمووى بە ھىكمەت و چاكە و دادپەرۋەرانە و بە پرەھمەتە، بەلام جوانى زاتى خۇاى گەورە، جگە لە خۇى كەسى تر نە يگە يىشتوتى و نايىزانىت، كەسىش لە دروستكاراۋەكانى ھىچى لى نازانن، جگە لە و پىئاسانە نە يىت كە خوا بە و كەسانەى ئاشنا كىردوۋە كە پىزى لى ناون، ئەگىنا جوانى زاتى خۇاى گەورە پارپىزراۋە لە خەلكى و نادىارە و پۇشراۋە.

(ابن عباس) دەرھەرموۋى: زاتى خۇاى گەورە پۇشراۋە بە سىفاتى خوا، سىفاتەكانى خواش پۇشراۋە بە كارەكانى، كەوابو گومانن چىە بەرانبەر جوانىەك كە پۇشراۋە بە ۋەسفى كامىل و بىئ كەم و كوپى، پۇشراۋە بە سىفاتى گەورەى و شىكۋدارى.

لە و ماناىە ۋە مەۋلە لە ھىندى ماناى جوانى زاتى خوا دەگات، چونكە مەۋلە بە پىگى ناسىنى كارەكانى خوا سىفاتەكانى خوا دەناسىت، لە پىگى ناسىنى سىفاتەكانى خواش زاتى خوا دەناسىت، جا ھەر كاتىك جوانى كارەكانى خۇاى بەدى كىرد، جوانى سىفاتەكانى خۇاى بۇ پوون دەبىتەۋە، لە جوانى سىفاتەكانىشەۋە جوانى زاتى خۇاى بۇ پوون دەبىتەۋە، لىرەدا پوون دەبىتەۋە كە خۇاى گەورە خاۋەنى ھەموو سوپاس و ستايشىكە كەس لە دروستكاراۋەكانى ناتوانن بە پىئ شىاۋ ستايشى بىكەن بە و شىۋەى خۇى ستايشى خۇى كىردوۋە، بەراستى خۇاى گەورە پىۋىستە پىرستى لەبەر زاتى، خۇشبوىستى لەبەر زاتى، سوپاس بىكرى لەبەر زاتى، بىگومان خۇاى گەورە خۇدى خۇى خۇشەۋىت، ستايشى خۇى دەكا، سوپاسى خۇى دەكا.

خۇشەۋىستى خۇى بۇ خۇى، سوپاسى خۇى بۇ خۇى، ستايشى خۇى بۇ خۇى، تەۋھىدى خۇى بۇ خۇى، ئەۋە راستەقىنەى سوپاس و ستايش و خۇشەۋىستى و تەۋھىدە، خۇاى گەورە ستايشى خۇى دەكات ھەر ۋەكو بەندەكانى ستايشى دەكەن، خۇاى گەورە ھەرۋەك چۇن زاتى خۇى خۇش دەۋىت سىفات و

كاره كانىشى خۆشده ويىت. ھەموو كارەكانى خىواي گەورە چاك و سوپاسكراون، كارەكانى ھىچ ئاپەسندىەكيان تيا نىە، ھىچ شىتىك نىە لەبەر خۇدى خۆى خۆش بوىستىرى، سوپاس بكرى لەبەر خۇدى خۆى جگە لە خودا نەبىت.

ھەر شىتىكىش خۆشبوىستىرى جگە لە خوا، ئەگەر خۆشەويستىەكەى لەبەر خوا بوو و لە بۆ خوا بوو، ئەو خۆشەويستىەكى دروستە و چاكە، بەلام ئەگەر وانەبوو ئەو خۆشەويستىەكى پوچەلە، ئەمەش تەنھا شىاوى خوايە.

ئا ئەمە (الالوھىة)ى راستەقىنەيە، چونكە پەرستراوى راستەقىنە، ئەو يەكە لەبەر زاتى خۆشبوىستىرى و سوپاسى بكرى، ئەگەر بىتو چاكە و نىعمەت و ئارامى و لىبوردن و لىخۆشبوون و پەحمەتىشى لەگەل بىت دەبىت چۆن بىت؟

كەوابوو: لەسەر مەرفۇ پىويستە بزانىت ھىچ پەرستراوىكى بە ھەق نىە جگە لە "اللھ" خۆشى بوىت و سوپاسى بكات لەبەر بى كەم و كوچى، پىويستە ئەو ھەش بزانىت ھىچ چاكەكارىكى راستەقىنە نىە كە ھەموو نىعمەتىكى دەروونى و جەستەيت پى بدات جگە لە "اللھ" جا بۆيە پىويستە لەسەر ئەو چاكە و نىعمەتانەش خۆشى بوىت، لەسەر ئەوانە سوپاس بكرىت، لە ھەموو پەويەكەو خۆش بوىستىرى، ھەر وەك چۆن خىواي گەورە ھىچ وئەيەك نىە لەو بچىت، بە ھەمان شىو ھەش نابىت خۆشەويستى خوا بە خۆشەويستى كەس بچىت واتە: نابىت كەسى وەك خوا خۆش بوىت، چونكە ھەر خۆشەويستىەك ملكەچى لەگەلدا بىت ئەو بەندايەتەيە، ئەو بەندايەتەيە كە ھەموو مەرفۇكەكان بۆ ئەو بەندايەتەيە دروستكراون، بەندايەتى برىتەيە لە خۆشەويستى و زەلىلى، خۆشويستى بەم جۆرە تەنھا بۆ خوا دەبىت، نابىت مەرفۇ ھىچ كەسىكى تىرى بەم جۆرە خۆشبوىت، ئەگەر واى كرد دەكەت ھاويەشى بۆ خوا بىپاردادە، ھەر كەسىكىش ھاويەش بۆ خوا بىپاردادە ئەو خوا ھەرگىز لىي خۆش نابىت و كارەكانىشى پوچەل دەكەتەو ئەگەر تەو بە نەكەت.

شوكراڭە بژىرى دەبىت دوو خالى تىادا كۆبىتە ۋە:

✓ باسكردنى چاكەكانى و سىفاتە كاملەكانى.

✓ لەسەر ئەو نىعەمەتەى خوا پىداۋە خواى خۆش بوىت.

كەواتە: ئەگەر كەسىك باسى چاكەى كەسىكى تر بكات، بەلام خۆشى نەوئىت ناكات سوپاسگوزارە، ھەر كەسىكىش كەسىكى تىرى خۆش بوىت، بەلام باسى چاكەكانى نەكات ئەوئىش ناكات سوپاسگوزارە، تاكو ئەو دوو خالەى باسماڭ كىرد تىا كۆنەبىتە ۋە پىئى ناگوتىئ سوپاسگوزار.

سوپاسكردنى مەرۇف بۆ خوا بە ئىزن و وىستى خوايە، چونكە ھەر خودايە سوپاسگوزار دەكات بە سوپاسكار، مەرۇف دەكات بە موسلمان، مەرۇف دەكات بە نوؤزكەر، مەرۇف دەكات بە تەۋبەكار، ھەر لەۋبەۋبە سەرەتاي نىعمەت و كۆتاي، ھەر لەۋبەۋبە سەرەتاي سوپاس و كۆتايشى، ھەر خودايە تەۋبە بۆ بەندەكەى فەراھەم دىنىت، زۆرىشى پىئ خۆشە، ئەمەش لە فەزلى و بەخشندەى خۆيەتى، بەندايەتى بۆ بەندەكەى فەراھەم دىنىت و يارمەتى لەسەر دەدات، پاشان پاداشتىشى لەسەر دەداتەۋە، ئەمەش لە فەزلى و بەخشندەى خۆيەتى، خواى گەرە لە ھەموو پۈۋبەكەۋە دەۋلەمەندە و پىۋىستى بە كەس نىيە، جگە لە خوا ھەموو كەس ھەژارن و پىۋىستىيان بە خوايە لە ھەموو پۈۋبەكەۋە، بەندە ھەژارە و پىۋىستى بە خوايە لە ھەموو بواریكدا، جا ئەۋەى بە خواۋە نىيە ئەۋە ھەر نىيە، ئەۋەى بۆ خوا نىيە سوۋدى نىيە.

روونکردنه وهی حه دیسه کان:

پێغه مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))^(۱).

مه‌به‌ست له‌م حه‌دیه‌سه‌ جوانی جل و به‌رگه‌ وه‌ک له‌ به‌شی پێشه‌وه‌ی ئه‌م حه‌دیه‌سه‌ ئاماژه‌ی پێک‌ردووه‌^(۲)، جوانی هه‌موو شتی‌کیش ده‌گرێته‌وه‌ هه‌ر وه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ حه‌دیه‌سیکی تردا ده‌فه‌رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ))^(۳)، واته‌: خ‌وای گه‌وره‌ پاکه‌ و خ‌ه‌زیش له‌ پاک‌ی ئه‌کات.

له‌ حه‌دیه‌سیکی تری (صحیح) دا ده‌فه‌رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا))^(۴)، واته‌: خ‌وای گه‌وره‌ پاکه‌ و ئه‌و شته‌ش وه‌رده‌گرێ که پاک‌ بێت. له‌ (الس‌نن) دا هاتووه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ))^(۵)، واته‌: خ‌وای گه‌وره‌ خ‌ه‌ز ده‌کات شوێنه‌واری نیه‌مه‌ت و به‌خششی خ‌وای له‌سه‌ر به‌نده‌که‌یدا ببینێت.

(أَبَى الْأَحْوَصِ الْجَشْمِي) ده‌فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ منی بینی جلیکی شپ‌رم له‌به‌ر دابوو پێی فه‌رمووم: ئایا سه‌روه‌ت و سامانت هه‌یه‌؟ منیش گوتم: به‌لێ هه‌مه‌، ئه‌ویش فه‌رمووی: چ جۆره‌ مالێکت هه‌یه‌؟ منیش گووتم: له‌ هه‌موو جۆره‌ مه‌ر و مالا‌ت و ح‌وشتریکم هه‌یه‌، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (ده‌ی که‌ وابوو وایکه‌ با خ‌وای گه‌وره‌ نیه‌مه‌ت و به‌خششه‌کانی له‌سه‌رتدا ببینێت)^(۶).

-
- (۱) صحیح: ر‌واه مسلم (۱۹)، ابو داود (۳۰۹۱)، و‌الترمذی (۱۹۹۹)، و‌احمد فی ((المسند)) (۳۸۵/۱ و ۴۲۷).
 (۲) د‌ریژه‌ی حه‌دیه‌سه‌ که‌ به‌م شیوه‌یه‌: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ)). قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَتَعَلُّهُ حَسَنَةً. قَالَ «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ».
 (۳) ر‌واه الترمذی (۲۸۰۰)، و‌فی سنده‌ خالد بن الیاس او ایاس، و‌هو متروک الحدیث کما قال الحافظ فی ((التقریب)) و‌له‌ ش‌واهد عند الطبرانی فی ((ال‌اوسط)) من حدیث سعد بن ابی وقاص، ذکره السیوطی فی ((الجامع الصغیر)) قال المناوی فی الفیض قال الهیثمی و‌رجاله رجال الصحیح.
 (۴) صحیح: ر‌واه مسلم (۱۰۱۵)، و‌الترمذی (۲۹۹۲)، و‌الدارمی (۲۷۲۰).
 (۵) اسناده حسن: ر‌واه الترمذی (۲۸۲۰).
 (۶) اسناده صحیح: ر‌واه النسائی (۱۹۶/۸)، و‌احمد فی ((المسند)) (۴۷۳/۳).

خوای گەورە پىيى خۆشە شوپىنەۋارى بەخششى خۆى لەسەر بەندەكانىدا
 ببىنىت، پىيى خۆشە جوانى لەسەر بەندەكانىدا ببىنىت، پىيى خۆشە جوانى دىل و
 دەروونىش بە دەرىپىنى شوكرانە بژىرى لەسەر بەندەكانى بەدى بىكات، دەبىنىن
 خوای گەورە چونكە جوانى پىيى خۆشە بۆيە پۆشاكى بۆ مۇڧ فەراھەم ھىناۋە تاكو
 پوالەتى خۆيانى پىيى جوان بىكەن و بپازىننەۋە، تەقوا و خواناسىشى بۆ فەراھەم
 ھىناۋن تاكو دىل و دەروونى خۆيانى پىيى بپازىننەۋە و جوان بىكەن دەفەرموۋى:
 ﴿يَبْنَىْ ءَادَمَ قَدْ اَزَلْنَا عَلَيْكَ لِیَاسًا یُّوْرِیْ سَوَّءَیْكُمْ وَرِیْشًا وَلِیَاسُ الْقَوَىْ ذَٰلِكَ خَیْرٌ﴾
 (الأعراف: ۲۶)، واتە: ئەى نەۋەى ئادەم، بىگومان ئىمە پۆشاكى لە بارمان بۆ ئىۋە
 فەراھەم ھىناۋە، تاكو عەۋرەتتانی پىيى داپۆشن، ھەرۋەھا پۆشاكى خواناسىشمان
 بۆ فەراھەم ھىناۋن تاكو - دىل و دەروونتان - پىيى بپازىننەۋە، بىگومان پۆشاكى
 خواناسى چاكتر و بە فەرتەرە.

لەبارەى بەھەشتىەكانەۋە دەفەرموۋى: ﴿وَلَقَهُمْ نَضْرَةٌ وَسُرُورًا ۝۱۱﴾ وَجَزَلَهُمْ بِمَا
 صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِیرًا ﴿(الأنسان: ۱۱-۱۲)، واتە: خوای گەورە پوۋگەشى و شادمانى
 پىيەخشىن، لە پاداشتى خۆگرى و ئارامگرىان بەھەشت و ئاورىشمى پىيەخشىن.
 لىرەدا خوای گەورە پوۋخسارىانى شادمان کردوۋە، دىل و دەروونىشيانى
 كامەران کردوۋە، لاشەشيانى بە ھەریر پازاندۆتەۋە، خوای گەورە چۆن جوانى
 خۆشەۋىت لە قسە و کاروکردهۋە و پۆشاك و شىۋەدا، بە ھەمان شىۋەش رقى لە
 پىسى و گەندەلى دەبىتەۋە لە قسە و کاروکردهۋە و پۆشاك و شىۋەدا.

لەم بابەتەدا دوو چىن لە خەلگى بەھەلە داچوونە:

بەشى يەكەم: ئەوانەن كە دەلێن: ھەر شتىك خوا دروستى كردبىت ئەۋە جوانە،
 خوای گەورەش ھەموو دروستكراۋەكانى خۆى خۆش دەۋىت، كەۋابوو: ئىمەش
 ھەموو ئەۋ شتانەمان خۆش دەۋىت كە خوا دروستى كردوۋە و پىمان لەھىچ شتىك و
 كەسىك نابىتەۋە، بەلگەش بەم ئايەتانە دىننەۋە: ﴿الَّذِىْ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾

(السجده: ٧)، واته: خوای گه وره هه موو شتیکی به چاکی و پیکوپیکی به دی هیناوه.

ئه و ئایه ته ش: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ (النمل: ٨٨)، واته: ئه وان ه ده ستردی ئه و خواجهیه که هه موو شتیکی به و پهری پیکوپیکی دروستکردوه.

ئه و ئایه ته ش: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾ (الملك: ٣)، واته: له نیو به دیهینراوه کانی خوای میهره بان هیچ ناریکیه که به دی ناکریت.

خواناسی راسته قینه له لای ئه وان ئه و که سهیه که هه موو شتیکی به چاک و جوان بزانی، هیچ شتیکی به خراب و گندهل نه زانی، ئا ئه وان ه غیره له پیناوی خوا له دلایندا نه ماوه، پق لیبونه وه له پیناوی خوا و دزایه تی کردن له پیناوی خوا و قه دهغه کردنی خراپه له پیناوی خوا و کوشتار له پیناوی خوا و جی به جی کردنی سنووره کانی خوا له دلایندا نه ماوه.

به شی دووه م: ئه وان ه که ده لێن: خوای گه وره زه می جوانی شیوه و قیافه و بالاو پیکی مروفی کردوه ئه وه تا له باره ی مونا فقه کانه وه ده فه رمووی: ﴿وَإِذَا رَأَتْهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾ (المنافقون: ٤)، واته: کاتیکی جهسته یان ده بیینی سه رنجت پاده کی شیت.

هه روه هاده فـه رمووی: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءً يَّا﴾ (مریم: ٧٤)، واته: چه ندین قه می ناله بارمان پیش ئه وان له ناو بردوه که مال و سامانیان له وان زیاتر بووه سیما و قیافه شیان له وان پیکو پیکتر بووه.

له (صحیح المسلم) یشدا هاتوه پیغه مبه رﷺ ده فه رمووی: ((ان الله لا ينظر الى صوركم و أموالکم و انما ينظر الى قلوبکم و أعمالکم))^(١)، واته: خوای گه وره سهیری وینه تان و مالتان ناکات، به لکو سهیری دل و کاروکرده وه کانتان ده کات.

ئەم دوو بەشە كاميان بۇچوونە كانيان راستە :

لەم پوۋەۋەگوتراۋە جوانى قىافەت و پۆشاك و شىۋە سى جۇرى ھەيە :
 ۱. بەشىكىيان چاك و سوپاسكراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە جوانىيەكەى بۇ خىۋايىت،
 يارمەتى بدات لەسەر بەندايەتى و گوپرايەلى و ۋەلامدانەۋەى خوا، ھەر ۋەك
 پىغەمبەر ﷺ لە كاتى ھاتنى (ۋەد) بۇ خىزمەت جەنابى خۇى دەپازاندەۋە، ئەۋەش
 ۋىنەى پۇشىنى كەل و پەلى جەنگە و بۇ جىھاد و پۇشىنى ھەرىر و خۇەلگىشانە
 لە جەنگ، ئەمەيان سوپاسكراۋە و دروستە ئەگەر لەبەر بەرز كردنەۋەى ۋوشەى
 "اللھ" بىت و بۇ سەرخستنى دىن و دژايەتى كردنى دوۋژمن بىت.

۲. بەشىكىيان خىراپ و زەم لى كراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە جوانىيەكەى بەكاربىتت بۇ
 مەبەستى دنيا و ناۋدارى و خۇەلگىشان و گەيشتن بە ئارەزۋات، جا دەيىنن
 زۆرەى خەلگى لە جوانى تەنھا ئەمەيان مەبەستە.

۳. بەشىكىيان نە سوپاسكراۋە و نە زەم لى كراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە لەم دوۋانەى
 باسمان كرد لە ھىچيان نىە.

مەبەست ئەۋەيە: ئەۋ ھەدىسە دوو بنچىنەى گىرنگى لە خۇ گىرتوۋە:

يەكەميان: ناسىنى خۋايە.

دوۋەميان: پەۋشت جوانى يە.

خۋاى گەۋرە پىى خۇشە بەندەكەى زمانى پىرايىتتەۋە بە پاستگۋىى، دلى
 پىرايىتتەۋە بە ئىخلاص و خۇشەۋىستى و گەپانەۋە و تەۋەكۈل، ئەندامەكانى
 پىرايىتتەۋە بە بەندايەتى، لاشەى پىرايىتتەۋە بەۋ پۇشاكەانەى كە خوا پىى
 بەخشىۋە، خۇى پاك بكانەۋە لەپىسى و بىدەست نۆيژى و گەندەلى ۋەمۋى پىس و
 سوۋنەت و نىنۇك كردن.

پۇختەى قسان ئەۋەيە: خوا بناسىت بە سىفاتە جوانەكانى، خۇشى بەخوا
 بناسىنى بە كارۋوگفتار و پەۋشتى جوان، خوا بە جوانى بناسىت كە سىفەتى

خوایه، به جوانیش بیپه‌رستی که دین و شه‌رعی خوایه، به‌لی: نه‌م‌ه‌دیس‌ه‌ نه‌و
دوو بنچینه‌ی له‌ خۆ‌گرتووه:

✓ خواناسینی به‌ جوانی.

✓ جوانکردنی خوو‌په‌وشتی.

بەختە وەرى لە راستگۆيى داىە

ھىچ شىتەك وەك راستگۆيى عەزىمەت سۈۋى بۆ مەۋە نىيە خۋاى گەۋرە دەفەرمۇي: ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ (مەھمەد: ۲۱)، واتە: كە غەزا بېرىار درا، ئەگەر لەگەل خودا راست بىكەن خۆيان بۆ شەپ ئامادە بىكەن، ئەۋە دەبىتتە ماىەى خىرو قازانچ بۆيان و زۆر باشتەرە بۆيان. بەلى: كامەرانى مەۋە لە و دوۋانە داىە:

❧ راستگۆيى لە عەزىمەت.

❧ راستگۆيى لە كارەكانى.

راستگۆيى عەزىمەت: كۆكردنەۋەى عەزم و نەمانى دوو دلىيە لەۋ شتەى دەيەۋىت بىكات، چۈنكە عەزىمەت بە ھىچ شىۋەيەك نابىت دوو دلى لەقى بىكات، ئەگەر ھاتوو عەزىمەتى راستگۆيانە بوو ئەۋكات راستگۆيى لە كارەكانى دەمىنىت. راستگۆيى لە كارىش: تىكۆشانە بە دل و لاشە.

كەۋاتە: راستگۆيى لە عەزىمەت، دەپپارپىزىت لە بىيەزى ئىرادە و ھىمەت، راستگۆيش لە كاردا دەپپارپىزىت لە تەمەلى و سىست و خاۋى، جا ھەر كەسىك لە كارەكانىدا راستگۆبىت لەگەل خودا، ئەۋە خۋاى گەۋرەش سەرفرازى دەكات، ئەۋ راستگۆبىيەش لە ئىخلاص و تەۋەكۈلەۋە ھەلدە قوللىت، بۆيەش راستگۆترىن كەس ئەۋەيە كە ئىخلاص و تەۋەكۈلىكى پتەۋ و دروستى ھەيە.

ويستگەى ئيمان

پەروەردىگار خاۋەن ئىرادەيە، فەرمانىش بە بەندەيەكى خاۋەن ئىرادە دەكات، ئەگەر ھاتتو خوا يارمەتى بەندەى خۇيدا و بەندەش تواناى دايە بەرخۇى، ئەۋكات جى بەجى كىردنى فەرمانەكانى خۋاى گەۋرەى بۇ ئاسان دەبىت، بەلام ئەگەر خۋاى گەۋرە ئەۋ بەندەى فەرمانۇش كىرد و كارەكەى دايە دەستى خودى بەندەكە خۇى، ئەۋە بەندە پۈۋلەو كارانە دەكات كە ھەۋاۋ ئارەزۋى پىي خۇشە.

ھەر بۇيەش دەبىنن خۋاى گەۋرە لە قورئاندا زەمى ئىنسانى كىردۈۋە، تاكو شتىكى ترى لەگەل ئىنسانىيەتىكەى خۇى زىاد نەكات، ئەۋىش دەبىت مۇسلمان بىت، ئىماندار بىت، ئارامگر بىت، چاكە كارىبىت، سوپاسگوزار بىت، خۇپارپىز بىت، چاك بىت... ھتد.

ئەۋ كارانەى باسماكىرد مۇۋف لە سنوورى ئىنسانى و ئىرادە چاكى دەردەكات بۇ پلەيەكى بەرزتر، ئەۋىش دەبىت يارمەتى خۋاى لەگەلدا بىت، ھەر ۋەك چۆن بىنن تەنھا بە چاۋ ئەنجام نادىت، دەبىت نوورى بىننى لەگەلدا بىت.

دهته ویت له لای خه لکی بهر پز بیت!!

به پزبان گه وره ترین سته م ونه فامی نه وه یه که داوا له خه لکی بکه ی پزیت بگرن و به گه وره ت بزنان، که چی خوت دلت چوله له به گه وره زانینی خرا و پزیزگرتنی خوا ی گه وره ده فهرمووی: ﴿مَّا لَکُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، واته: نه وه ئیوه چیتانه ناترسن له گه وره یی و شکوداری خوا؟!

(الحسن) له باره ی ته فسیری ئه م ئایه ته وه ده فهرمووی: بۆچی مافی خوا به چاکی له سهر خوتان نازانن و شوکرانه بژیری نا که ن؟

(مجاهد) ده فهرمووی: بۆ په ره ردگار تان به شکو نازانن؟

(ابن زید) ده فهرمووی: بۆ به پوختی گوپراهی لی و به ندایه تی خوانا که ن؟

(ابن عباس) ده فهرمووی: بۆ به چاکی شکوداری خوا نا که ن.

ئه م ووتانه هه مووی ده گه پزته وه سهر یه ک مانا ئه ویش نه وه یه نه گهر پزیزان له خوا بنابایه و شکوداری خویان به چاکی بناسیبایه، ئه وکات به تاکیان ده زانی و ملیان بۆ که چ ده کرد و شوکرانه بژیریان ده کرد.

گوپراهی لی خوا و خو پاراستن له گونا ه و شهرم کردن له خوا، به ئه ندازه ی ئه و پزیه ده بیت که مروؤ دایده نیت بۆ خوا له دلی خو ی، ههر بۆیه ش هیتندی له (السلف) گوتیان: پزیزگرتن له خوا نه وه یه هیهچ شتیک له دروستکراوه کانی نه هیتیه پزیز خوا، نه له قسه وه ک بلیی: (والله و حیاتک) واته: سویند به خوا و گیانی تۆ، یان بلیی: (مالي الا الله و انت) واته: من ته نها خوا و تۆم هه یه، یان بلیی : (وما شاء الله و ما شئت) واته: ئه گهر خوا حه ز بکات و تۆش حه ز بکه ی، هه ره ها نابیت دروستکراوه کانی خوا بپزیه پزیز خوا له خو شه ویستی و به گه وره زانی و شکوداری و به ندایه تی، به جو ره ک که گوپراهی لی مروؤ فیک بیت ههر وه ک چۆن

گوڭپرايەلى خوا دەكات، بەلكو زياتریش گوڭپرايەلى مرؤف دەكات، ەەر وەك دەبينین حالی زۆربەى ستمكار و خراپەكاران ئاوايە، ەەر وەها نايىت مافەكانى فەرامۆش بكات بلىتى: دەى دەى خوا لىبوردەيە، ئەگەر خواو پىغەمبەر لە لايەك بوون، خەلكيش لە لايەكى تربوون، جەنابت پوو بکە ئەو لايە و لەو لايەبە كە خوا و پىغەمبەر ﷺ لىيەتى، نەكەى لە دڭ و دەروونەو لە خزمەتى دروستكراوەكاندا بى كە چى بى دڭ و دەروون بەلكو بە لاشە و زمان لە خزمەت خوا دابى، نەكەى داواى نەفس و ئارەزوى خۆت پىش پەزنامەندى خوا بخەيت.

ئا ئەمانە ەەر ەمووى نىشانەى نەبوونى پىزى خوايە لە دلى مرؤفدا، ئەگەر مرؤف ئاوا بوو، خواى گەرە بە ەيچ شىئوہيەك لە دلى خەلكى بەپىز و ەيىبەتى ناكات، بەلكو پىز و ەيىبەتى لە دلى خەلكى ەلەكەيشىت، ئەگەر خەلكى پىزىشى بگرن لەبەر ئەوہيە كابرايەكى خراپە و لىي دەترسىن بۆيە پىزى دەگرن، نەك لە خۆشەويستيان پىزى بگرن.

لە نىشانەى پىزى خوا لە دلى مرؤف، ئەوہيە كە شەرم بكات خوا بە نەينىەكانى و ەلەكانى بزانيىت، ەەر لە نىشانەى پىزى خوا لە دلى مرؤف، ئەوہيە لە كاتى تەنھايىشا شەرم لە خوا بكات زياتر لەوہى شەرم لە خەلكى دەكات.

كەوابوو: ئەگەر كەسيك پىز لە خوا و ووتەى خوا نەگريىت، پىز لە و زانست و ەيكمەتە نەگريىت كە خوا پىي داو، چۆن داوا لە خەلكى دەكات پىز و قەدرى بگرن؟!

قورپان و زانست و ووتەى پىغەمبەر ﷺ مرؤف دەگەيەنن بە ەق، جا لە ەموو لايەكەو ەئامۆزگارى و ئاگادارى و سەرزەنشت دەورەى داوى، كەچى ئا ئەمانە ەەر ەمووى ەيچ سوودىكى پى نەگەياندوى! لەگەل ئەوەشدا داوا لە خەلكى دەكەى پىز و قەدرت بگرن؟! تۆ وەكو زامدارىك واى كە ئامۆزگارى و سەرزەنشت دەردى تىمار ناكات، كەچى دەيەويىت بەسەير كردن دەردى تىماريىت.

که سیک گویستی سزای که سیک تر بوییت، وه کو نه و که سه نیه که بینیبیتی، نهی نه گهر له خودی خوی به دی بکات؟ ﴿سَرُّهُمْ ءَايَتَنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ (فصلت: ۵۳)، واته: ئیمه به لگه و نیشانهی سه رسوپهینه ریان نیشان ده دین له ئاسوکانی بوونه وهردا و له خودی خویشیان.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (یونس: ۹۶-۹۷)، واته: بیگومان نه وانهی بریاری په روه ردگاری تویان له سه هاتوو که ئیمان ناهینن، نه وه تازه ئیمان ناهینن، چونکه ده رگای ئیمان هینانیاں له خویان داخستوه، نه وانه نه گهر چه ندها موعیزه شیان نیشان بدریت، هه ر ئیمان ناهینن، تا دوو چاری سزای به ئیش و نازار نه بن و به چاوی خویان نه ییینن.

له ئایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَهُهُمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتُ وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الانعام: ۱۱۱)، واته: نه گهر ئیمه مه لایکه تیان بو بنیرینه خواره وه و به چاوی خویان بیان بینن و مردوویان بو زیندوو بکه ینه وه و قسه یان له گه لدا بکه ن و هه موو جوړه شاهید و به لگه یه کیان بو کوبکه ینه وه، به دیدهی خویان بیان بینن، هه موو نه وانه بینه به لگه له سه ر پاستیتی هاتنه خواره وهی قورئانی پیروژ له لایه ن خوداوه هیشتا هه ر باوه پ ناهینن و ده سته رداري کافرایه تی خویان نابن، چونکه له دوژمنایه تی و عینادی زور سه ر سه ختن، مه گهر ته نها خودا خوی بیه ویت بیانخاته سه ر پیکای ئیمان.

مروقی ژیر و سه رکه وتوو نه وه یه که په ند وه رگریت، به هه ر پووداویک کارو په وشتی خوی جوان بکات، هه ر کاتیکیش تووشی تاقي کردنه وه بیت به لاشه، ئیمانی زیاد بیت، نه گهر هیزی لاشه ی که م بیت، هیزی ئیمان و یه قین و خوشه ویستی خوا و دوا پوژی زیاد بیت، به لام نه گهر مروقه وانه بوو نه وه مردن زور

چاکتره بۆی، چونکه به ئیش و ئازاریکی دیاریکراو کوتایی به ته‌مه‌نی دیت، به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکی درێژی هه‌بیٲ و پرپیٲ له خراپه ئه‌و خراپه‌ش پاشان تووشی ئیش و ئازاری بکات، به‌لکو کاتی‌ک ته‌مه‌ن درێژی سوودی هه‌یه، نه‌گه‌ر مڕۆف ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی وه‌ک تویشوو‌یه‌ک بیٲ بۆی به‌وه‌ی بیر له خوا بکاته‌وه و ته‌وبه‌ بکات و کاری چاکه بکات هه‌ر وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ﴾ (فاطر: ٣٧)، واته: ئایا نه‌وه‌نده ته‌مه‌نمان پی نه‌به‌خشین؟ که هه‌ر که‌سی‌ک بیه‌ویٲ بیر له خوا و به‌خششه‌کانی بکاته‌وه تیایدا بتوانیٲ بیر بکاته‌وه.

هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی که هه‌یه‌تی نه‌یکات به فرسه‌تی‌ک بۆ چاککردنی کاره‌کانی و نه‌جامدانی به‌ندایه‌تی و دل جوژدان بۆ به ده‌ست هیئانی به‌هه‌شتی نه‌براهه، نه‌گه‌ر مڕۆف وا نه‌کات نه‌وه ته‌مه‌ن و ژیان هیچ سوودیکی نیه بۆی، چونکه مڕۆف له‌سه‌ر پێگای گه‌شت دایه یان بۆ به‌هه‌شت یان بۆ دۆزه‌خ، جا نه‌گه‌ر ته‌مه‌نی درێژ بوو، کاره‌کانیشی چاک بوو، نه‌وه درێژی گه‌شته‌که‌ی زیاتر خۆش و به‌له‌زه‌ت ده‌بیٲ، چونکه هه‌ر کاتی‌ک گه‌شته‌که‌ی درێژ بی زیاتر تامه‌رزۆ و شه‌یدا ده‌بیٲ بۆ ئامانجه‌که‌ی، به‌لام نه‌گه‌ر ته‌مه‌نی درێژ بوو، کاره‌کانیشی خراپ بوو، نه‌وه درێژی گه‌شته‌که‌ی زیاتر ئیش و ئازاری ده‌دات و دایده‌به‌زینیته‌وه خواره‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ﴿خَيْرُكُمْ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسُنَ عَمَلُهُ، وَشَرُّكُمْ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَقَبِحَ عَمَلُهُ﴾^(١).

(١) حسن: رواه الترمذی (٢٣٣١)، و احمد فی ((المسند)) (٤٠/٥ و ٤٧ و ٤٨)، و الدارمی (٢٧٤٥).

واتە: چاكتىن كەس لە ئۆيە، ئەو كەسە يە كە تەمەنى درىژ بىت و كارەكانىشى چاك بىت، خراپتىن كەس شىش لە ئۆيە، ئەو كەسە يە كە تەمەنى درىژ بىت و كارەكانىشى خراپ بىت.

مروڧى عاقل ئەو كەسە يە فرسەت لە زيانانە وەردەگرىت كە بەسەرى دىت، ەەر كاتىك زيان بە لاشەى گەيشت، فرسەتى لى وەردەگرى و دەيكاتە چاكسازى دىل و دەروونى، ەەر كاتىك لە دنيا شتىكى لە چەنگ چوو، دەيكات بە فرسەت بۆ تويشوو دوا پۆزى، ەەر كاتىك تووشى غەم و خەفەت و دىل تەنگى بوو، دەيكات بە شادمانى دوا پۆزى.

سەفەرلىك بۇ دوا ھەۋارگە

مرۇڧ لە و کاتەۋەى دروستکراۋە بەردەۋام گەشتیارە و لە پىگادایە، نابىت
 كەلوپەلەكەى دابگرن و لىى دامەزىن، مەگەریان لە بەهەشت نەبىت یان لە دۆزەخ.
 مرۇڧى ژىر دەزانىت كە ئىنسان لە گەشت تووشى ئىش و ئازار و ترسناكى
 دەبىت و ناکرى ئىنسان لە گەشتدا لە دواى خووشى و ئىسراحت بگەپىت، بەلکو
 خووشى و ئىسراحت دواى ئەۋەى گەشتەكە تەۋابو و گەشتنە مەزلگا چەنگ
 دەكەۋىت.

بىگومان مرۇڧى گەشتیار دەبىت بەردەۋام بىت لە گەشتەكەى نابىت ھىچ كاتىك
 پاۋەستى، گەشتیار دەبىت بەردەۋام لە ئامادە باشى دابىت بە خوۋى و كەلوپەلى
 گەشتیەۋە، ھەر كاتىكىش دابەزى بۇ ئەۋەى بخەۋىت یان پشۋویەكى كەم بدات،
 دەبىت لە سەر ئامادە باشى گەشتەكەى بىت و گەشتەكەى لەبىر نەكات.

شەيتان لە (۳) دەرگاۋە دەچىتە دلى مرقۇفەۋە

شەيتان تەنھا سى پىگاي مەيە لىيەۋە بىت و مرقۇفە لە تىننىت:

دەرگاي يەكەم: زىادە مەسرەفى، كە مرقۇفە زىاد لە پىۋىست شت بكات، چونكە ئەۋە پىگايەكى سەرەكى شەيتانە كە پىيدا بىتە ناۋ دلى مرقۇفەۋە، بۇ خۇ پاراستن لەۋەش دەبىت مرقۇفە زىاد لە پىۋىست شت ئەنجان نەدات، بەۋەى زىاد لە پىۋىست خواردن نەخوات، يان زىاد لە پىۋىست نەخەۋى يان زىاد لە پىۋىست ئىسراحت نەكات، ئەگەر مرقۇفە ئەم دەرگايەى داخست، ئەۋە دلىيا دەبىت لە نەهاتنى شەيتان بۇ دلى.

دەرگاي دوۋەم: بى ئاگايى، چونكە مرقۇفە زىكرو يادى خوا بكات، ۋەك ئەۋە ۋايە لە ناۋقەلەى زىكرو ياد دابىت، بەلام ھەر كاتىك بى ئاگابو ئەۋە دەرگاي قەلەكە دەكرىتەۋە و دوۋمەن دىنە ژوۋرەۋە، ئەۋكاتىش دەرکردىيان زۇر ئاستەمە. دەرگاي سىيەم: تەكلىف كردن لەۋ شتانەى كە پەيوەندى بەۋيەۋە نىە.

رېڭاي سەرکەوتن

هەر كەس يڭ داواي پەزەمەندى خوا و دوا پۆز بىكات، يان داواي هەر شىيىكى تر بىكات لە زانست و پيشە و پلە و پايە، بەو ەى بىيٲ بە مەشخەل لەم كارەيدا، بىويستە ئازابى و پيشكەوى و بالادەست يٲ بە سەر خەيال ەكانيدا، نابيٲ خوى بخاتە بەر دەستى خەيال و ئەندىشە، دەبيٲ واز لە هەموو شىيىكى تر بىيٲ جگە لەو ە نەبيٲ كە داواي دەكات، تامەزوى گەيشتن بە ئامانجەكەى بيٲ، شارەزا بيٲ چۆن بە ئامانجەكەى دەگات و چۆنىش لى دادەبريٲ، دەبيٲ هيمەتى بەرزبيٲ، خۇپاگريبيٲ، لۆمە و سەرزەنشتى خەلكى با ساردى نەكاتەو، بە ډل و لاشە بەردەوام بىر بىكاتەو، نە بە مەدحى خەلكى نە لۆمەى خەلكى ساردى نەكاتەو لە كارەكەى، پروبىكاتە ئەو ەيانەى كە يارمەتى دەدات بۆ گەيشتن بە ئامانجەكەى، هىچ شىيىك ساردى نەكاتەو ە ەلى نەخەلە تيٲيٲ، دروشمى ئارامى بيٲ، ئيسراحتى ماندوو بوون بيٲ، تامەزوى پەوشتى جوان بيٲ، كاتەكانى بپاڤيٲ، تيٲكەلى خەلكى نەبيٲ مەگەر بە ئاگاداريەو ە نەبيٲ، ەكو تەيريٲ كە چۆن ديٲ دانەكەى لە ناو خەلكيدا دەبات.

کی دهکھی به هاوړیت؟

چاکترین کهس که هاوړیٲی تی له که لډا بکهی نهو کهسه یه که سوود و به هرهت پی دهکھی نهٲٲ، نا نهو هاوړیٲی چاکترین یارمه تی دهره بو سوود پیگه یاندنت و کامل بوونت، جا له راستیدا سوود وه رگرتنی تو له و وه کو سوود وه رگرتنی نهوه له تو یان زیاتریش.

خراپترین هاوړیش نهو کهسه یه که زیانت پی دهکھی نهٲٲ و تووشی بی فرمانی خوات دهکات، نا نهوه خراپترین یاریده دهره بو زیان پی که یاندنت و که م و کوړیت.

چېڭىزى ھەرام

تام و چېڭىزى ئەنجامدانى ھەرام ھېچ نىيە و تەنھا ناخۆشى و پەرىشانى، دواى نەمانى تام و چېڭىزى ھەرامەكەش ئىيش و ئازارى بە دواى دىت، كەوابو ئەگەر ئەو ھەلى ئەنجام دانى ھەرام بىت، تۆش ھەر كاتىك ويستت ھەرامىك ئەنجام بدەى ئەو ئەنجامى مەدەو بىر لەنەمانى تام و چېڭىزەكەى بگەو، بىر لەمانەو ھى ئىيش و ئازارەكەى بگەو، پاشان كردن و نەكردنى بەراوورد بگە، ئىنجا بىروانە جىياوازيان چىيە.

لە ھەمان كاتىش ماندوو بوون بە ئەنجامدانى بەندايەتى خۆشى و شادىيە، ئەنجامدانى بەندايەتى دل ئارامى و ھەسانەو ھە كامەرانى پىئو بەندە، جا ھەر كاتىك ئەنجامدانى بەندايەتى لەسەر نەفست گران بوو، بىر لە نەمانى ماندوو بوونەكەى بگەو، بىر لە مانەو ھى چاكى و خۆشى و كامەرانىيەكەى بگەو، پاشان كردن و نەكردنى بەراوورد بگە، ئىنجا كامەيان چاكە ئەوى ھەلبىزىرە، ئەگەر دلگرانىش مەبە بە وازەينانت لە ھەرام چونكە سزاي بە دوا دادىت.

عاقىل ئەو كەسەيە كاتىك دوو سوودى بۆ داندريٽ پوو دەكاتە زۆرەكە و كەمەكە بەلاو ھەنيت، ئەگەر دوو زىانىشى تووشبىت كەمەكەيان ھەلدەبىزىرە و زۆرەكەى بەلاو ھەنيت.

كەوابىت: ھەر كەسىك زانا و ھۆشمەند بىت، ئەو ھى شتى چاكە بەسەر خراپەدا ھەلدەبىزىرە، بەلام كەسىك زانا و ھۆشمەند نەبىت، خراپە بەسەر چاكە ھەلدەبىزىرە، ھەر كەسىكىش بىر لە دنيا و دوا پۆز بگاتەو، بۆى دەرەكەوئ و دەزانىت كە ھىچيانى بى ماندوو بوون چەنگ ناكەوئ، بۆيە خۆپاگرە بۆ چاكترينيان و بەردەوامترينيان.

ويىستگە

پىۋىستە لە سەر مەۋە كاتەكانى ەموو لە گوپراپەلى خوا سەرف بكات، بۆ
ئەۋەى لە خودا نزيك بىتتەۋە، مەۋە ئەگەر كاتەكانى سەرقال كەرد بە گوپراپەلى خوا،
ئەۋە لە خوا نزيك دەبىتتەۋە، بەلام ئەگەر كاتەكانى لە ەۋا ۋ ەۋەس ۋ ئىسراحت
سەرف كەرد، ئەۋە لە خوا دور دەكەۋىتتەۋە، چونكە مەۋە بەردەۋام يان نزيك
دەبىتتەۋە لە خوا، يان دور دەكەۋىتتەۋە لە خوا ەرگىز لە دور پىگايە لاناڊا خۋاى
كەۋرە دەفەرمۋى: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ (المدر: ۳۷)، واتە: ەر كەس
دەيەۋىت با بەرەۋ پىش بچىت، يان خۋى دۋا بخت.

دلّت مولگه‌ی خودایه یان شه‌یتان

خوای گه‌وره بۆ مروفه‌کان فه‌رمان پی‌کراو و قه‌ده‌غه‌کراوی داناو، به‌خشش و گرتنه‌وه‌ی داناو، خه‌لکیش له‌و باره‌یه‌وه بوونه به‌ دوو به‌ش:

به‌شی یه‌که‌م: فه‌رمانه‌کانی جیبه‌جی ناکه‌ن، قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی جیبه‌جی ده‌که‌ن، شوکرانه‌ی به‌خششه‌کانیشی ناکه‌ن و بی‌ ناگان لی، که شتیکیشیان لی ده‌گریته‌وه سپله‌یی به‌رانبه‌ر ده‌که‌ن، نا نه‌وانه دووژمنانی خوان، دووژمنایه‌تی هر که‌سه‌شیان به‌پی‌ی خراپه‌که‌یه‌تی.

به‌شی دووه‌م: نه‌وانه‌ن که ده‌لین: خودایه ئی‌مه به‌ندۆکه‌ی تۆین، نه‌گه‌ر فه‌رمانت پی‌کردین په‌له ده‌که‌ین بۆ نه‌نجامدانی، نه‌گه‌ر قه‌ده‌غه‌ت کردین له شتیکی ده‌ستی لی هه‌لده‌گرین و وازی لی ده‌هینین، نه‌گه‌ر شتیکیک پی به‌خشین سوپاس و شوکرانه بژی‌یت ده‌که‌ین، نه‌گه‌ر شتیکیشت لی گرتینه‌وه ملکه‌چیت بۆ ده‌که‌ین و زیکرت ده‌که‌ین، له نیوان نه‌وانه و به‌هه‌شتا هیچ شتیکی نه‌یه، ته‌نها په‌رده‌یه‌ک هه‌یه که ژیا‌نی دنیا‌یه، هر کاتی‌ک مردن نه‌و په‌رده‌یه‌ی دراند، نه‌وکات به‌ به‌هه‌شت شاد ده‌بن و چاویان گه‌ش ده‌بی و ده‌که‌ونه ناو خو‌شی و کامه‌رانی نه‌ب‌راوه، به‌هه‌مان شی‌وه‌ش نه‌وانه‌ی به‌شی یه‌که‌میش هیچ شتیکی له نیوان نه‌وان و دۆزه‌خدا نه‌یه، ته‌نها په‌رده‌یه‌ک هه‌یه که ژیا‌نی دنیا‌یه، هر کاتی‌ک مردن نه‌و په‌رده‌یه‌ی دراند، نه‌وه ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه نه‌وکاتیش په‌نجه‌ی په‌شی‌مانی ده‌گه‌زن و تووشی ئیش و ئازار ده‌بن، جا نه‌گه‌ر هاتوو سوپای خودا و شه‌یتان له دلّتدا تی‌ک چ‌پ‌ژان، توش ده‌تویست بزانی له کامیانی، ب‌پ‌وانه بزانه مه‌یلت بۆ کامیان ده‌چی و له دژی کامیان شه‌ر ده‌که‌ی، چونکه هه‌رگیز ناکرئ تۆ پاوه‌ستی و له‌گه‌ل که‌سیاندا نه‌بی، به‌لکو هر ده‌بی‌ت له‌گه‌ل یه‌کیکیان بیت.

خواناسان سەرپىچى ەوا و ئارەزووات دەكەن، بە ژىرانە پىدەكەن، بە دل بىر
 لەو دەكەنەو كە بۆى دروستكراون، ئەندامەكانيان بە كاردىنن لەو شتەنى
 فەرمانيان پىكراو، كاتەكانيان لە خزمەتى دوا پۇژدا سەرف دەكەن، پەلە دەكەن
 بۇ كۆكردنەو ەى كارى چاكە، بەلاشە لە دنيانە كەچى دليان لە گەشتدايە بۇ دوا
 پۇژ، تويشوو بۇ دوا پۇژ ئامادە دەكەن پيش ئەو ەى بىگەن، بە پىى پىويست
 پەزامەندى خوا بە دەست دىنن، تويشوو بۇ دوا پۇژ ئامادە دەكەن بە پىى ئەو ەى
 تيايدا دەمىننەو، جا خواى گەرە بە بەخشى بە ەشت دل نەوايان دەكات،
 دلەكانيان وەردەگرىت و كۆى دەكاتەو لەسەر خۆشەويستى خۆى و گەشتن بە
 بارەگاي، بەخشى ەوگرى خۆى پىيان دەبەخشى، دليان پاك دەكاتەو لە
 خۆشويستنى دنيا و غەم و خەفەت و دلەنگى، بەوانە دلخۆش و ەوگر دەبن كە
 نەقامەكان پىى دلەنگ دەبن، بەلاشە لە دنيان، بەلام بە پووح لە مەلەكوتى
 ئاسمانەكانن.

ٴاسى ٴه ٴٴاپه رستى

ٴه ٴٴاپه رستى ٴاٴترىن و ٴىٴه رٴترىن و سافترىن شته، ٴؤيه شتٴى ٴؤر ٴچوك تٴى ٴه ٴا و ٴىسى ٴه ٴا و ٴارىٴه رى تٴٴه ٴاٴ، ٴه ٴٴاپه رستى وه ٴو ٴلٴى سٴى وايه، ٴه ٴه شتٴى ٴؤر ٴچوك ٴىس ٴه ٴىٴ، وه ٴو ٴاوتٴه ٴه ٴا ساف وايه، ٴه ٴه شتٴى ٴؤر ٴچوك لٴل ٴه ٴىٴ، ٴه ٴٴاپه رستى ٴه ساتٴ ٴان ٴسه ٴه ٴان ٴاره زووى ٴا ٴيار ٴه شٴوتٴ، ٴا ٴه ٴه ٴا ٴرا زو و فرى ٴه ٴوت و له ٴل ٴؤى هه لى ٴىشا ٴه وه ٴاشه، ٴه ٴه ٴا ٴا ٴا ٴه ست ٴه ٴىٴ و ٴه ٴىٴ ٴه ٴو ٴه و ٴاٴ هه لٴىشانى ٴاسته مه.

ٴه و شتانه ٴه ٴه ٴٴاپه رستى وه ٴه لٴٴ تٴى ٴه ٴه ٴن، هٴٴٴى ٴان زو و ٴٴوه ٴه لٴٴ و زووش ٴا ٴن، هٴٴٴى ٴىشان زو و ٴٴوه ٴه لٴٴ و ٴره ٴ ٴا ٴن، هٴٴٴى ٴىشان ٴره ٴ ٴٴوه ٴه لٴٴ و زووش ٴا ٴن، هٴٴٴى ٴىشان ٴره ٴ ٴٴوه ٴه لٴٴ و ٴره ٴىش ٴا ٴن.

ٴه ٴام هٴٴٴ ٴه ٴه ٴه ٴٴاپه رستى ٴه هٴز و ٴٴوى هه ٴه، ٴه ٴه و شتانه نايشٴوتٴٴٴ، هه وه ٴاوتٴى ٴؤر وايه ٴه شتٴى ٴىسى تٴه وٴ ٴىس نايٴٴ، ٴه ٴام ٴه ٴٴاپه رستى ٴه سٴى ٴى هٴز ٴه شٴوتٴٴٴ، ٴه ٴؤرٴ ٴه ٴه و ٴارىٴه رى له ٴه ٴٴاپه رستى ٴى هٴزى ٴه ٴاٴ، له ٴه ٴٴاپه رستى ٴه هٴزى ٴاٴ.

هه وه ها: شوٴٴٴى ٴؤر ٴا ٴه ٴه ر شتٴى ٴىسى تٴٴا ٴه رٴه وٴٴ ٴه وه ٴاوه نه ٴه ٴه ٴىٴٴٴ، وه ٴه ٴه نيه ٴه شوٴٴٴى وه ٴه ٴا ٴه ٴىٴ ٴىسىش ٴىٴ ٴاوه نه ٴه ٴه ٴىٴٴٴ، ٴونه ٴه وه ٴه ٴه ٴم زو و فرى ٴه ٴىسىه ٴه ٴه ٴه وٴٴ و لى ٴه ٴاٴ، ٴه ٴام ٴه وه ٴان هه ه سٴىش ٴه ٴىسىه ٴه ٴاٴ.

تۆ خوات ھەيە بۇ دىل تەنگى؟!

وازھىتان لە ھەوا و ئارەزوواتى خۆى لە پىناو خودا، ئەگەرچى مەۋە پزگار دەكات لە سزاي خوا و شادى دەكات بە پەھمەتى خوا.

زەخىرەى خوا، گەۋھەراتى چاكە، تام و چىڭى ھۆگرى، تامەزۇ بوونى مەۋە بە خوا، كامەرانى و شادمانى، ئا ئەمانە لە دلىك جىگاي ناپىتەۋە كە ئەو دلى غەيرى خوداي تيا بىت، ئەگەر بىتو ئەو كەسە خواناس و زاهىد و زاناش بىت، چونكە خواى گەرە قەبۇل ناكات زەخىرەى ئەو لە دلى كەسىك دابىت كە جگە لە خواى تيايە و ھىمەتى بە سترەۋەتەۋە بە غەيرى خوا، بەلكو خواى گەرە زەخىرەى خۆى لە ناو دلىكدا دەنىت، كە ھەژارى بە خواۋە بە دەۋلەمەندى بزانىت، دەۋلەمەندى بە بى خوا بە ھەژارى بزانىت، سەر بەرزى بە بى خوا بە سەر شوپى بزانىت، زەلىلى بە خواۋە بە سەر بەرزى بزانىت، خۆشى بە بى خوا بە سزا بزانىت، ناخۆشيش بە خواۋە بە خۆشى بزانىت.

پوختەى قسان ئەۋەيە: ئەو كەسە ژيانى تەنھا بە خواۋە دەۋىت، ئەگەر ژيانى خواى تيا نەبو ئەۋە بە مردن و ئازار و خەفەت و غەم و پەژارەى دەزانىت، ئەگەر مەۋە ئاۋا بو ئەۋە دوو بەھەشتى ھەيە:

— بەھەشتىك لە دنيادا و بۆى پىشى خراۋە، كە دلى شادمانە و ۋەك ئەۋەى لە بەھەشت دابىت.

بەھەشتىكىش لە دوا پۆژدا بۆى دانراۋە.

باسى (الإنابة)

(الإنابة) واتە: پەيۋەست بوۋى دىل بە خواۋە، ۋەك چۆن (اعتكاف) پەيۋەست بوۋى لاشەيە بە مزگوت و لىۋى جىئانابىتتە ۋە.

(الإنابة) پاستەقىنە، ئەۋەيە بەردەۋام پەيۋەست بوۋى دىل بە خۆشەۋىستى خوا، بە زىكر و يادى خوا، بەردەۋام پەيۋەست بوۋى ئەندامەكانە لەسەر بەندايەتى خوا بە ئىخلاص و بە ۋىشۋەي كە پىغەمبەر ﷺ كىرۋىيەتى، ھەر كەسىك دىلى پەيۋەست نەبىت بە خوا، ئەۋە دىلى پەيۋەست دەبىت بە شتى تىرى جۆراۋجۆر، ھەر ۋەك پىغەمبەر ابراهيم بە گەلەكەي خۆي فەرمو: ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ (الانباء: ۵۲)، واتە: ئەۋە بتانە چىيە؟! كە ئىۋە دالتان پىۋەي بەندە ۋ دەپپەرسىتىن.

لىرەدا دەبىن دىل پەيۋەست بوۋى ھەر دوۋ لايەنمان بۆ دەردەكەۋىت، بەۋەي گەلەكەي دىيان پەيۋەستە بەۋە بتانە ۋ بەندايەتى دەكەن، بەلام ئەۋ دىلى پەيۋەستە بە خوا ۋ بەندايەتى پەروەردگار دەكات.

كەۋابو: دىل پەيۋەست بوۋى بە ھەر شتىك ۋ سەرقال بوۋى پىۋەي، ئەۋە ۋازەيتانە لە خوا ۋ پەرسىتى ئەۋ شتەيە كە دىلى پىۋە بەندە، ئەمەش ۋىنەي بت پەرسىتىن، ئەگەر لە دىلدا ھەر شتىك ھەبوۋ جگە لە خوا ۋ ئەۋ شتە بە جۆرىك دەستى بەسەر دىلدا كىشا ۋ دىل پىۋەي بەند بوۋ ۋ مىلى بۆ كەچكرد، ئەۋە ۋەكو پەرسىتىن بىتەكە ۋايە، ھەر بۆيەش پىغەمبەر ﷺ ناۋى بىردوۋە بە بەندەي ئەۋ شتەي كە بەم جۆرە دىلى پىۋە بەندە، دوۋعاي بە ھىلاك چوۋىن ۋ بەپواكەۋىتى لى كىرۋە دەفەرمو: ((تعس عبد الدينار، تعس عبد الدرهم، تعس وانتكس وإذا شيك فلا انتقش))^(۱)، واتە: بەندەي دىنار ۋ درەم بە ھىلاك چىت ۋ بەپوا بگەۋىت، بە جۆرىك ۋەكو دىركىك كە لىۋى بنالى ۋ لىۋى دەرنەچىت.

(۱) صحيح: رواه البخارى (۱۶۰/۱۶۱)، وابن ماجه (۴۱۳۵).

ويىستگە

خەلكى لەم دىنيە دا گەشتىارن و لە گەشتدان، ھەموو گەشتيارىكىش لە پىڭاى
 گەشتەكەى دەگە پىت بۆ شوپىنىك تاكو كەمىك لىتى دابەزى و پىشۋىيەك بدا و
 شادمان بىت، ئەو كەسەش كە خوا و دوا پۇژى مەبەستە لە گەشتەكەيدا دەگە پىت
 بە دواى پىشۋىيەكى حەلال بۆ ئەو ھى خۆى پى بە ھىزى بىكات بۆ گەشتەكەى خۋاى
 گەورە دەفەرموۋى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾
 فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾﴾ (الفجر: ۲۷ — ۳۰)، واتە: ئەى دلى پىر لە
 نارامى، بگە پىزەو ھە بۆ لاي پەروەردگارت كە تۆ لە و پازىت و ئەو ىش لە تۆ پازىيە،
 دەبچۆرە پىزى بەندە چاك و بە پىزەكانمەو ھە، بچۆرە بە ھەشتەو ھە.

لە ووتەكانى شېخ (على)

◆ لە خەودا پېيان گووت: ئەي بەندەكەم بۆيە تاقىم كىردىەو بە ھەژارى، تا
وہك زىرىكى پاكى لى بېت كە دواى داپشتن نەگورېت.

◆ بىپارم بۆ تۆ داوہ بە ھەژارى بۆ نەفسى خۆشم بە دەولەمەندى، جا ئەگەر
ھاتوو منت بە دەولەمەند زانى ئەوہ من دەولەمەندت دەكەم، بەلام ئەگەر غەيرى
منت بە دەولەمەند زانى، سەرگەردانت دەكەم و لە دەرگای خۆم دەرت دەكەم.

◆ نەكەى پوو بکەيە غەيرى ئىمە، چونكە سەرگەردانت دەكات و دەرمانىكى
كوشندەيە بۆت، بەلام ئەگەر پووتكرده كارىك ئىمە بۆمان ديارى كىردبوى يان
پووتكرده ناسىنىكى شىاو ئامىز يان پووتكرده كارىكى فەرمان پىكرائىان
پووتكرده چەند دروستكراوىك كە تۆمان پىيى سپاردبوو، ئەوہ پازىم بىم بە
پەرورەدگار و بە بەندەى خۆتم قبول كەم.

ھەناسە ھەلكىشانى قوول

ئەو ھەناسە قوولەى مەوۇ لە كاتى بىستنى قورئان يان لە شوئى ترەھەلى
دەكىشىت چەند ھۆيەكى ھەيە لەوانە:

يەكەم: لە كاتى بىستنى قورئان دلى بە جورىك پۆشن دەبىتەوہ كە ئارام و
شادمان دەبىت، بۆيە ئەو ھەناسە قوولە ھەلدەكىشىت، ئەمەيان ھەناسە
ھەلكىشانى تامەرزويىيە بۆ پەيمانەكانى قورئان.

دووەم: گوناھەكانى خۆى بىر دەكەوتتەوہ، بۆيە لە ترسان و خەفەتان ئەو
ھەناسە قوولە ھەلدەكىشىت بۆ نەفسى خۆى، ئەمەشان ھەناسە ھەلكىشانى
ترسە.

سىيەم: شىتىكى بۇ دىتە پىئ كە ناتوانى لى خۇى لىبەرىت، بۇيە ھەناسەيەكى
قوول ھەلدەكىشىت لى خەفەتان، ئەمەش ھەناسەى خەفەتە.

چوارەم: خۇشەويستى بى پايانى خۇى لى دلىدا دەرەوشىتەو، دىشېبىنى
پىگى گەيشتن بە خوا ئىستا داخراوە تاكو دىمرىت ئىنجا پى دىگات، بۇيە ئەو
ھەناسە قوول ھەلدەكىشىت، لى داخان.

پىنجەم: خۇشەويستى خۇى لى بىر نەماو، سەرقالى شتى تىر بوو، جا لى پىردا
كە گوى لى قورئان دىبىت، خۇشەويستى خۇى بىردەكەوتەو، دىشېبىنى
دەرگى پەشىمانى كراوۋتەو و پىگى بۇ پۇشن كراوۋتەو، بۇيە ھەناسەيەكى
قوول ھەلدەكىشىت لى خۇشى و ئاسودەيدا.

ئەو ھەناسە ھەلگىشانە: ھىزىكە بە دلى مۇفدا دىت، ئەو ھىزە كارىگەرى خۇى
لى دلىدا دىبىنىت و كارى خۇى لى دىل دىكات، بەلام لى پوالەتدا دىار نىە.

ئەو كەسەى ئەو ھەناسەيەش ھەلدەكىشىت ئەو سى جۆرە ھەناسەيە:

۱. ھەناسەيەكى پاستگۇيانەيە و لى دلىەو ھەلدەقولىت.

۲. ھەناسەيەكى دىسكردە و ھىچ نىە.

۳. ھەناسەيەكى ساختە و مونافىقانىە بۇ فرىودانى خەلكى.

بـير له چي دهكه يه وه؟!

بنچينهـي مهـموو كاريكي چاك يان خراپه له سهره نجامي بيركړنه وه سهره لده دات، چونكه بيركړنه وه سهرچاوهـي نـيراده و نه نجامداني زوهد و وازمـينان له گونا ه و خـوشه ويستي و توپـه يه .

به سوود ترين بيركړنه وه، بيركړنه وه يه له چوار شت:

١. بيركړنه وه له و شتانهـي به رژه وهندي بـو دوا پـوژي تيا يه .
٢. بيركړنه وه له و پـښگايانهـي دوا پـوژي پـي به دهـست دـي .
٣. بيركړنه وه له و شتانهـي به رژه وهندي بـو دوا پـوژي تيا نيه .
٤. بيركړنه وه له و پـښگايانهـي دوا پـوژي پـي له دهـست دهـچـيـت .

نه و چوار بيركړنه وه يه چاكتـرين و گـرنـگـتـرين بيركړنه وهـن بـو مـروؤ، له دواي نه مانه ش چوار بيركړنه وهـي تـريش دـيـت نه و انـيش:

١. بيركړنه وه له و شتانهـي دنيا كه به رژه وهندي بـو قـيامهـتي مـروؤ تيا يه .
٢. بيركړنه وه له و پـښگايانهـي نه و به رژه وهندي پـي به دهـست دـي .
٣. بيركړنه وه يه له و شتانهـي دنيا كه به رژه وهندي بـو قـيامهـتي مـروؤ تيا نيه .
٤. بيركړنه وه له و پـښگايانهـي نه و به رژه وهندي پـي له دهـست دهـچـيـت .

سهره كـيـتـرين بيركړنه وهـش بيـكـړنه وهـي له دروستـكـرا و نـيـعـمهـتـهـكـاني خوا، بيركړنه وه له فـهـرمان و قـهـدهـغـهـكـراوهـكـاني خوا، بيركړنه وه له پـښگايـي زانـياري په ياكـردن به ناو و سـيـفـاتـهـكـاني له پـښگايـي قـورئان و سـوونـهـتي پـيـغـهـمـبهـره وه ﷺ، نهـم بيركړنه وه خـوشه ويستي و ناسـيـني خوا به مـروؤ دهـبهـخـشـي، نهـگـر بيركړنه وه له شهـرپـه ف و بهـرده وامي دوا پـوژ، بيركړنه وه له بـي نـرخـي و نهـمـاني دنيا، نهـم بيركړنه وه تـامـه زړـوي دوا پـوژ له دلي مـروؤ دروست دهـكـات، نهـگـر بيركړنه وه له

ئەو ماو ە كورت و تەنگەى دنيا، ئەو ە زياتر خۇى ەيلاك دەكات و تى دەكۇشىت و ناھىلىت كاتى بە فىرۇبچىت.

بەرانبەر ئەم بىركردنەو ە باشانەش، چەند بىركردنەو ەى پۇچەل و بى ەودە ەيە، كە لە ناو دللى زۇربەى خەلگىدا دىت و دەچىت لەوانە:

۱. بىركردنەو ە لەو شتانەى كە داوا لە كەس نەكراو ە بىرى لى بكنەو ە، وەكو بىركردنەو ە لە چۇنىەتى زاتى خوا كە ەركىز ەقلى مرۇف پىتى ناكات.

۲. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بەو زانستانەى كە بىركردنەو ە لىتى ەيچ پىزىك بە نەفسى مرۇف نادات، وەكو بىركردنەو ە لە وردەكارى (منطق) و زانستى بىركارى و سىروشتى و زۇرىك لەو زانستە فەلسەفەكان، ئەگەر مرۇف بىشى گاتى پىتى كامىل نابىت و نەفسى پىتى پاك نابىتەو ە.

۳. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە ئارەزووات و پابواردن و پىگای بە دەست ەىنانى، ئەمانە ئەگەرچى نەفسى مرۇف تامىكى لى وەردەگرىت، بەلام زىانەكەى لە دنيا زۇر زياترە لە دوا پۇژ ئەگەر مرۇف بىزانىت.

۴. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە شتانىك كە وجودى نىە، وەك بىركردنەو ە لەو ەى كە ببىت بە پادشا چى بكات! يان ئەگەر كۇپەيەكى زىرى بدۇزىتەو ە چى لى بكات! يان ئەگەر شتىك بدۇزىتەو ە ئەوكات چى لى بكات؟ چۇن پەفتارى تىا بكات، چەندىن بىرى بى ەودەى لەم جۇرە.

۵. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە گوزەرانى خەلگى كە چى دەكەن و چى ناكەن و دوورن لە خوا و پىغەمبەر و پۇژى دواىى.

۶. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە فىل و تەلەكانە بۇگەيشتن بە مەرام و ئارەزوواتى جا مباح بىت يان ەپام بىت.

۷. بىركردنەو ە و خۇ سەرقال كىردن بە ەونەرى شىعرى مەدح و دلدارى و چەندىن جۇر لەم بابەتە، چۇنكە ئەمە مرۇف لە شتىك سەرقال دەكات كە كامەرانى و

ژيانى بەردەوامى پټۈە بەندە .

٨. بىرکردنەوہ و خو سەرقال کردن بەو شتہ خەيالاتيانەى کە هېچ ئەسلى نىہ و ھەرگىز کەسبىش پټۈيىستى پى نايى، ئەوہش لە ھەموو زانستىکدا ھەيە، ھەتا لە زانستى (الفقہ) و (الاصول) و (الطب)يشدا ھەيە .

ئەم بىرکردنەوانەى باسما نکرد زيانى زۆر زياترە لە سوودەکەى، ھەر ئەوہندە زيانە بەسە کە مرؤف سەرقال دەکات و ناھيئەت بىر لە شتى چاک بکاتەوہ .

ووتهی په‌ند نامیز

* داواکردن هانده‌ری مرۆفه بۆ ئیمان، کۆبوونه‌وهی ئیمان و داواکردن پێکه‌وه‌ش، به‌رووبومه‌که‌ی کاری چاکه‌یه.

* گومانی چاک‌بردن به‌ خوا هانده‌ری مرۆفه بۆ ملکه‌چی و زه‌لیل به‌ خوا، کۆبوونه‌وهی ئه‌و دوو‌ه‌ش پێکه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی وه‌لامدانه‌وهی دوعای به‌نده‌کانه له لایه‌ن خواوه.

* له‌ خوا ترسان هانده‌ری مرۆفه بۆ خۆشه‌یستی خوای، کۆبوونه‌وهی له‌ خواترسان و خۆشه‌یستی پێکه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی گوێزپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خواجه و خۆ پاراستنه له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی.

* خۆپاگرتن هانده‌ری مرۆفه بۆ یه‌قین، نه‌گه‌ر خۆپاگرتن و یه‌قین پێکه‌وه کۆبوونه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ مرۆفه له‌ دیندا ده‌کات به‌ پێشه‌وا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجده: ۲۴)، واته‌: له‌ وانیشدا چه‌ند که‌سی‌که‌مان کرده‌ پێشه‌وا که‌ هه‌ر به‌ فه‌رمانی ئێمه‌ پێنموونی مرۆفه‌ بکه‌ن، چونکه‌ توانای خۆپاگرتنیان تییدا بوو یه‌قینیشیان به‌ ئایه‌ته‌که‌مان هه‌بوو.

* شوێنکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر به‌ پوختی ﷺ هانده‌ره بۆ ئیخلاص، جا نه‌گه‌ر هه‌ردووکیان پێکه‌وه کۆبوونه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ کاروکرده‌وه‌کانی له‌ لای خوا قبول ده‌بێت.

* کارکردن هانده‌ره بۆ زانست، جا نه‌گه‌ر کارکردن و زانست پێکه‌وه کۆبووه، ئه‌وه به‌خته‌وه‌ری و سه‌رفرازی تیا دایه، به‌لام نه‌گه‌ر یه‌کیان ئه‌وی تری له‌ گه‌لدا نه‌بوو، ئه‌وه هه‌یج سوودی نیه.

* ئارامگرتن ھاندەرە بۇ زانست، جا ئەگەر ئارامگرتن و زانست پېكەو ە كۆبۆو،
مرۆڭ سەر بەرزى دنيا و قىامەتى دەست دەكەوئ، سوود لە ھەموو زانستىك
و ەردە گرئ، بەلام ئەگەر يەكيان ئەوى ترى لەگەلدا نەبوو ئەو سوودى نامىئى.

* ەزىمەت ھاندەرە بۇ چاوساغى، ئەگەر مرۆڭ ەزىمەت و چاوساغى تيا
كۆبۆو، ئەو ەو ەنەكەى چاكەى دنيا و دوا پۆزى بەدەست دەھىئىت، جا
دواكەوتنى مرۆڭ لە كامىل بوون، يان ئەو ەتا چاوساغ نى، يان ئەو ەتا ەزىمەتى نى.

* نىەت چاكى ھاندەرى مرۆڭ بۇ چاكى زەين و بىرى، جا ئەگەر ئەم دووانەى
لە دەستچو ئەو ەموو خىرئكى لە دەست دەچىت، بەلام ئەگەر پېكەو ەش
كۆبۆو، ئەو ەروبوومى ەموو خىر و چاكەيەكە.

* بۆچوونى چاك ھاندەرە بۇ جوامىرى، جا ئەگەر ئەم دووانە پېكەو ە
كۆبۆونەو، ئەو ەسەر كەوتن و سەرفرازى بە مرۆڭ دەبەخشن، ئەگەر ەردووكىشى
لە دەستچو ئەو ەتووشى سەرشۆپى و دۆپان دەبىت، بەلام ئەگەر مرۆڭ بۆچوونى
ەبوو بەبى جوامىرى، ئەو ەترسنۆكى و بى توانايى، ئەگەر جوامىرىشى ەبوو
بۆچوونى نەبوو، ئەو پووخان و ەرەس ھىنانىەتى.

* ئارامگرتن ھاندەرە بۇ چاوساغى، جا ئەگەر ەردووكيان پېكەو ە كۆبۆونەو،
ئەو ەخىرئكى زۆرى تيايە.

* ئامۆزگارى ھاندەرە بۇ بەھىز بوونى ەقل، جا ەر كاتىك ئامۆزگارىەكە
بەھىز بىت، ئەو زياتر ەقل بەھىز دەبى و دەدرەوشىتەو.

* يادکردنەو ە بىرکردنەو ەر يەكيان ھاندەرى يەكترىن، جا ئەگەر پېكەو ە
كۆبۆونەو، بەروبوومەكەى پشت ەلگەردنە لە دنيا و پووكردنە دوا پۆزە.

* تەقوا ھاندەرە بۇ تەوەكول، ئەگەر تەقوا و تەوەكول پېكەو ە كۆبۆونەو ئەو ە
دىل جىگىر دەبىت.

* ھاندەرى ئادمادەكى دىل پەيوەست نە بوونە بە دنيا، ئەگەر ەردووكيان

پيڭكەۋە كۆبۈنەۋە، ئەۋە ھەموو خىر و چاڭكەيەكى پيۋەيە، بەلام ئەگەر لىك
جىابونەۋە ئەۋە شەپ و خراپەي پيۋەيە.

* نىەتى ساغ و پاك ھاندەرە بۆ ھىمەتى بەرز، ئەگەر ئەم دوۋانە پيڭكەۋە
كۆبۈنەۋە، ئەۋە بەندە دەگات بە ئامانجى خۆي.

وهستان له بهر دهستی خوا

مړؤ له دوو ويټسگه له بهر دهستی خوا ده وهستی:

يه کيان: له نوږدا له خزمه‌تي خوا ده وهستی.

دوه ميان: له و پوړه‌ي به خزمه‌تي ده‌گات له بهر دهستی ده وهستی.

جا هر که سيک به پوختی و دروستی مافی ويټسگه‌ي يه که مي‌دا — که نوږت‌کردنه — نه وه ويټسگه‌ي دوه می بؤ ئاسان ده بیټ، به لام نه‌گه‌ر به پوختی و دروستی مافی ويټسگه‌ي يه که می نه‌دا، ويټسگه‌ي دوه می له سه‌ر گران و ئاسته‌م ده بیټ خوی گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿وَمِنْ أَلَنِّ لَ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ (٢٦) **إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا** ﴿٢٧﴾ (الانسان: ٢٦ — ٢٧)،
واته: له شه‌وگاريشدا سوچه‌ي بؤ ببه و ته‌سبحاتی له هينديکی شه‌ودا زور بکه،
نه‌و گومرايانه خه‌زيان له دنياي بئ به‌قايه‌و پوړيکی سه‌خت و سه‌نگيش پشتگوئ
ده‌خن.

ويىستىگە

تام و چىژ و لەزەت وەرگرتىن پىيويستى ەموو مروف و گياندارىكە، بۆيە چىژ وەرگرتىن سەرزەنشەت و لۆمەى لى نەكراو، بەلكو كاتىك سەرزەنشەت و لۆمەى لىكراو، ئەگەر بە ئەنجامدانى ئەو چىژەو چىژىكى چاكتىر و گەرەتەرى لە دەست بچىت، يان ئەنجامدانى ئەو چىژە ئازار و سزاي بە دواو ەيىت.

ئا لىرەدا جياوانى نىوان مروفىكى عاقل و زىرەك، لەگەل مروفىكى گەمژە و نەزان دەرەكەويىت، چونكە مروفى ژىر بەراوورد لە نىوان ئەو دوو چىژە و ئازارە دەكات، بۆى دەرەكەوت كە يەكيان ەيچ نىە بەرانبەر ئەوى تريان، ئەوكات وازەينانى چىژىكى كەم بۆ بە دەست ەينانى چىژىكى زۆر و بە نرختر لەلاى ئاسان دەيىت، ئارامگرتن لەسەر ئازارىكى كەم بۆ لاىردنى ئازارىكى زۆر لاى ئاسان دەيىت، ئەگەر مروف و ابىر بكاو ە ئەو بۆى دەرەكەويىت كە چىژ و خوشى دوا پۆژ زۆر گرنگتر و بەردەوامترە لە چاو چىژ و خوشى دنيا، بە ەمان شىو ەش ئىش و ئازارى دوا پۆژ زۆر گرانتەر و بە ئىشتەرە لە ئىش و ئازارى دنيا، ئەم بەراوورد كەندەش پەيوەستە بە ئيمان و يەقىنەو، كە ەەر كاتى مروف دلى پر بوو لە يەقىن و دلىيى، ئەو چىژ و خوشى بەرز و گرنگ بەسەر چىژ و خوشى كەم و بىئ نرخ ەلدەبژىرىت، ئىش و ئازارى كەمتر ەلدەبژىرىت لە برى ئىش و ئازارى زۆر و قورس.

ته فیسری چه ند نایه تیك

ئه م نایه ته: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾
(الانبیاء: ۸۳)، واته: یادی (ایوب) بکه کاتیک هانا و هاواری بۆ پهروهردگاری برد،
ووتی: پهروهردگارا به راستی من نازار و ناخویشیم تووش بووه، تووش له هه موو کهس
به ره حمتری.

ئه م نزایه پاسته قینه ی یه کتاپه رستی له خوگرتووه، ده ربیرینی فه قیری و هه ژاری
خوی به رانبه ر پهروهردگاری له خوگرتووه، په یوه ست بوون به خو شه ویستی له
خوگرتووه، دان هینان به سیفه تی ره حمه تی خوی به وه ی له هه موو کهس به
ره حمتره له خوگرتووه، (التوسل) ی به سیفاتی خوی له خوگرتووه، ده ربیرینی
ئاتاجی و پتویستی له خوگرتووه، جا هه ر که سیك که تاقی ده کریته وه به م
شیوه یه ش حالی بیت، ئه وه خوی گه وره به لاکه ی له سه ر لاده بات.

له م نایه ته شدا (یوسف) پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو: ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف: ۱۰۱)، واته: پهروهردگارا تو
پشت و په نای منی له دنیا و قیامه ت، داواکارم که به موسلمان ی بم مرینیت،
بمگه یه نیت به کاروانی چاکه کاران.

ئه م نزایه ئه مانه ی له خوگرتووه، دان هینان به یه کتاپه رستی خوا، ته سلیم بوون
بۆ پهروهردگار، ده ربیرینی بی ده سه لاتی و هه ژاری خوی به رانبه ر به خوا، خو
پاراستن له په نا بردنه غه یری خوا، مردن له سه ر ئیسلام که گرنگترین ئامانجی
به نده یه که ئه مه به دهستی خواجه به دهستی که سی تر نیه، دان هینان به دوا پوژ،
داواکردنی دوستانه تی خو ش به ختان.

خوای گەورە لەم ئایەتەدا دەفەر مووی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱)، واتە: گەنجینەى هەموو شتێك لای ئێمە یە.

ئەو گەنجینە یە ئەو یە کە هەر شتێك داوا بکړیت ئەو گەنجینە کە ی لای خوای گەورە یە و کلیلی ئەو گەنجینە یە ش بە دەست خوای گەورە یە، داوا کردنی جگە لە خودا داواکردنە لە کەسێك کە هیچی لە لانیە و هیچی لە دەست نایەت.

کە دەفەر مووی: ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (النجم: ۴۲)، واتە: کۆتایی هەموو شتێك بۆ لای پەوەر دگارتە.

ئەم ئایەتەش گەنجینە یە کى گەورە ی لە خۆگرتووە، ئەویش ئەو یە کە هەر شتێك مەبەست لێى خوا نەبێت و بۆ خوا نەبێت ئەو بى سوود و بپاوە یە، چونکە ئەمە کۆتاییە کە ی بۆ خوا نەبووە، جا خۆشەویستی هەر شتێك لە بەر خوا نەبێت ئەو خۆشەویستى کە سزاو نەهامەتیه، هەر کارێك مەبەستى خوا نەبێت ئەو پوچ و بى هوودە یە، هەر دلتێك پەيوەست نەبێت بە خواوە ئەو سەرگەردانە و دوورە لە کامەرانی و سەرفرازی.

کە واتە: هەر شتێك لە خواوە بێت بۆ مۆفە ئەو لەو ئایەتەدا خۆی دەگړیتەو: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱).

هەر شتێكیش لە مۆفەو بێت بۆ خوا ئەو لەو ئایەتەدا خۆی دەگړیتەو: ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (النجم: ۴۲).

چونکە هیچ شتێك نیە جگە لە خوا داوا بکړیت، هیچ شتێكیش نیە کۆتاییە کە ی بۆ لای غەیری خوا بێت.

لە ژێر ئەم بابەتەدا نەینیه کى گرنگ هە یە لە نەینیه کانی یە کتاپەرسى، ئەویش ئەو یە هەرگیز دل جیگەر و ئارام و راحت نابێت مەگەر بە خواوە نەبێت، هەر شتێك جگە لە خوا کە خۆشەویستە لە بەر خاترى خۆی نیە، بە لکو لە بەر شتێكى ترە، تەنها خۆشەویستى خوا لە بەر زاتى تە، ناشگونجى کۆتایی بۆ لای دوو کەس

بىت ھەر ۈك چۆن ناگونجىت سەرھەتاي دروستكردنى دروستكراۋەكان لە دوو كەسە ۈە بىت، جا ھەر كەسىك خۆشەويستى و ھەز و ئىرادە و ملكەچى بۆ غەيرى خوا بىت ئەۋە كارەكانى پوچەل و دوا بزاۋە، ھەر كەسىكىش خۆشەويستى و ھەز و ترس و ئىرادە و داۋاكارى تەنھا بۆ خوا بىت ئەۋە بەردەوام سەرگەوتو و كامەران و شادمان دەبىت.

مرۆڧ ھەموو كات دەسوپىت لە نىۋان ئەۋ فەرمانانەى خوا فەرمانى پىكردوۋە، ئەۋ بىپارانەش كە خدا بەسەرى دا نازل كړدوۋە، مرۆڧ پىۋيستى بە يارمەتى خوا ھەيە بۆ جىبەجى كړدنى فەرمانەكانى، پىۋيستىشى بە لوتفى خوا ھەيە لەكاتى دابەزاندى بىپارىك بە سەريدا، جا بە ئەندازەى ھەلسانى بە فەرمانى خوا لوتفى خواى دەست دەكەۋىت لەكاتى دابەزاندى بىپارى بەسەريدا، ئەگەر بە دىل و پوالەتەۋە ھەلسا بە فەرمانەكانى خوا، ئەۋە لوتفى خوا دىل و پوالەتى دەگريٽەۋە، بەلام ئەگەر تەنھا بە فەرمانەكانى خوا ھەلسا بە دىل نەبوو، ئەۋە لوتفى خوا پوالەتى دەگريٽەۋە كەمىك لە دلى دەگريٽەۋە.

ئەگەر گوتت لوتفى خوا بۆ دىل چىيە؟ بەلام لوتفى خوا بۆ دىل ئەۋەيە كە لەكاتى توش ھاتنى بەشتىك لە لايەن خواۋە دلى جىگىر و ئارامە، دلەپاۋكى و دوودلى نىە، لە ژىر دەستى پەورەدگار و بە مات و مەلولى دەۋەستىت بە دىل بۆى دەپوانىت، دلى پى ئارامە لەبەر لوتفى خدا ئەۋ ئىش و ئازارە لە بىر دەكات كە تىايداىە، ئاگاي لەۋ ناخۆشە نامىنىت لەبەر ئەۋەى چاك خوا دەناسىت، دەزانىت خوا چاكتر مەسلەھەتى ئەۋى دەۋىت، ئەۋ تەنھا بەندەيەكە لە ژىر دەستى گەورەكەى كە بىپارى بەسەر دەدات، جا پازى بىت يان ناپازى بىت، ئەگەر پازى بوو ئەۋە پەزەمەندى بە دەست دىنىت، ئەگەر ناپازىش بوو ئەۋە ھەر ئەۋ بەدەست دىنىت، ئا ئەۋە لوتفى خوايە بۆ دىل كە بەروبوۋمەكەى پەيوەستە بەكارى دىل ئەگەر زىادى كړد زىاد دەبىت ئەگەر كەمى كړد كەم دەبىت.

دلت پەيوەستە بە چى؟!!

مروڧ ئەگەر ئىرادە و خۆشەويستى نەبەستىتەو ە بە خوا، ئەو ە دەپچرى ە خوا، مەبەست بە بەستەو ە ئەو ە دلى پەيوەست بىت تەنھا بە خۆشەويستى خوا ەي شتىك ە و خۆشەويستى ە دايەپرىنىت، دلى پەيوەست بىت بە ناو و سيفات و كارەكانى خواو، ەي شتىك ئەم نوو ەي لى نەكوژىنىتەو، دلى پەيوەست بىت بە زىكرى خواو، ەي شتىك پووى و ەرنەگىرپىت ە زىكرى خوا و بى ئاگاي نەكات ە زىكرى خوا.

مروڧ ئەگەر بەم شىو ەو ئەو چوست و چالاك دەبىت ە زىكر و كارەكانى و گوپرايەلى خوا و خۇپاراستنى ە خراپە، بە جورىك چالاك دەبىت كە كارەكانى بە كامەرانى ە ئەنجامدەدات چونكە فەرمانى پى كراو، خوى دەپارپىزىت ە قەدەغەكراو ەكان چونكە قەدەغەكراو ە پقى لىيەتى، ئائەو ە ماناي پەيوەست بوونىەتى بە فەرمان و قەدەغەكراو ەكانى خوا.

پەيوەست بوون بە تەو ەكولىش ئەو ە خۆشەويستى خوى ە دلدا بىت و پىي دل ئارام و دلنيا بىت و بە خوا پازى بىت و ەزار و بى دەسەلاتى خوى تەنھا بەرانبەر بە خوا دەرىپىت.

پەيوەست بىت بە ترس و ئومىدو رەجا و دلخوشى و كامەرانى و شادمانى بە خوا، بە جورىك ترسى ە كەس نەبىت تەنھا ە خوا، رەجا ە كەس نەكات تەنھا ە خوا، بە تەواوى دلخوش نەبىت بە كەسى تر، بە تەواوى بە كەسى تر شادمان نەبىت، ئەگەر چى بە ەيندى شت دلخوش و شادمان بوو، بەلام دلخوشى تەواو، ئاسوودەيى كامل، شادمانى و چاوگەشى و دل ئارامى تەنھا بە خوايە، جگە ە مانە ئەگەر يارمەتى بوو بۇ ئەمە دلخوشى و شادمانى، بەلام ئەگەر رىگر بوو ەمە ئەو ە دلئەنگى و خەفەت بارى و پەزارەيى، ەرچى دلخوشى و ئاسوودەيى ە ەيە

ھەمووى بە خواوھىيە، يان بەوھوھىيە كە بەوى دەگەيەنٽ و يارمەتى دەرە لەسەر
پەزامەندى خوا.

خوای گەرە ئەوھشى پوون کردۆتەوھ كە ئەو كەسانەى خۆش ناويٽ، كە بە
دنيا و جوانى دنيا دلخۆشن، فەرمانيشى بە بەندەكانى كردووه كە دلخۆش بن بە
فەزل و رەحمەتى خوا كە ئىسلام و ئيمان و قورئانە، جا لٽرەدا مەبەست ئەوھىيە:
ھەر كەسك ئەو كارانەى بۆ خوا بكات، دەكات پەيوەستە بە خوا، ئەگەر نا دەكات
پچراوھ لە پەرورەدگارى، و پەيوەستە بە نەفسى خۆيەوھ.

شوکرانه بژییری خودا

ئهی مَرۆڤ بزانه هه موو به خشش و نیعمه تیک ته نها له خواوهیه، نیعمه تی به ندایه تی نیعمه تی تام و چیژه خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تُرَ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ﴾ (النحل: ۵۳)، واته: هه رچی ناز و نیعمه تیکیان ههیه هه ره مووی له خواوهیه، پاشان کاتیکی ناخووشی و به لایه کتان بۆ پیش دیت ئه وه هانا و هاوار و په نا هه ر بۆ لای ئه وه ده بن.

خوی گه وره ده فره مووی: ﴿فَاذْكُرُواْ اِلٰهَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ﴾ (الاعراف: ۶۹)، واته: یادی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکه ن بۆ ئه وهی سه رفراز بن. هه روه ها ده فره مووی: ﴿وَأَشْكُرُواْ نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ﴾ (النحل: ۱۱۴)، واته: شوکرانه ی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکه ن ئه گه ر ئیوه ته نها ئه وه ده په رستن.

جا هه ر وه ک چۆن ئه م ناز و نیعمه تانه له فه زل و به خششی خوداوهیه، به هه مان شیوه ش مَرۆڤ زیکر و شوکرانه بژییری خوی ده ست ناکه ویت مه گه ر به یارمه تی خوا نه بییت.

گونا هیش سه رگه ردانی خودایه بۆ مَرۆڤ که وازی لی ده هیئیت و ده یسپیریته نه فسی خۆی، جا ئه گه ر خوی گه وره له مه دا فریای به نده که ی نه که ویت، ئه وه هیه پێگایه کی تر نیه به فریای بکه ویت، که واته: مَرۆڤ ناچاره و ئاتاجه که ملکه چ بییت و هانا و هاوار ته نها بۆ خوا به رییت، تا کو ئه م سه رگه ردانیه ی لی لابه رییت و تووشی نه بییت، ئه گه ر بریار درابوو و تووشی هات، ئه وه پێویسته ملکه چ بییت و هانا و هاوار بۆ خوا به رییت که تووشی سزاکه ی نه کات که پێوه ی به نده، مَرۆڤ به رده وام پێویستی به م سی بنچینه یه ههیه هه رگیز سه رفرازیش نابییت مه گه ر به و سیانه

نه بیټ، نه ویش نه مانه ن:

۱. شوکرانه بژیږی خوا.

۲. داوا کردنی سه لاهه تی له خوا.

۳. ته و به ی پاستگزیانه.

نه گهر بیټوو ووردبیه وه له وه بۆت دهرده که ویت که نه وانه هر هه مووی په یوه سته به (الرغبة) حه زلیټیوون، و (الرهبه) حه زلیټنه بوونی مړوځه، نه م دووانه ش به ددهستی به نده نیه به لگو به ددهستی نه و که سیه که چونی بویت دلله کان ئال و گورپ دهکات، نه گهر خوا ی گهره یارمه تی به نده که ی بدات نه وه دلی پر دهکات له (الرغبة) و (الرهبه)، به لام نه گهر سه رگه ردانی بکات نه وه وازی لی ده هیټیت و فه راموخی دهکات و دلی وه رناگیرئ، پرسیاریشی لی ناگریټ، خوا ی گهره چی بویت ده بیټ، چیشی نه ویت نابیت.

پاشان بیرت کردو ته وه ئایا هیچ هوټیه که هیه بۆ سه رفرازی و سه رگه ردانی، یان خدا ته نها به ویستی خو ی مړوځ سه رفراز و سه رگه ردان دهکات به یی هیچ هوټیه که نه گهر هوټیه که ته نها دلله نه وه خوا ی گهره دروست کاری نه و دلانه یه که شیاون و یان شیاونین بۆ توانای هه لگرتنی چاکه و خراپه، بۆ نمونه نه وه ی گیاندار وهرده گریټ بیگیان وهری ناگریټ، هه روه ها نه م دووانه ش فره قیان هیه له وهرگرتن، نه وه ی مړوځ شیاو ی وهرگرتنیه تی ئاژه ل شیاو ی نیه وهری ناگریټ، نه وه ی ئاژه ل شیاو ی وهرگرتنیه تی مړوځ وهری ناگریټ، نه گهر نه و دلله شیاو ی نیعمه ت بیټ به جوړیک که بیناسیت، قه در و خراپه ی بزانیټ، سوپاسی خاوه ن نیعمه ت بکات و ستایشی بکات، به گهره ی بزانیټ، بزانیټ که نه وه له به خشنده ی و فره زلی نه وه نه که نه وه ی که نه و شیاو به و نیعمه ته، به لگو نه و نیعمه ته هی خوايه به ته نها و به ته نها له وییه وه یه، نه گهر مړوځ به و جوړه بیري کرده وه نه وه نیعمه ته که ته نها به مولکی خوا ده زانیټ، شوکرانه بژیږی له سه ر دهکات، به به خشش و منه تی خوا ی ده زانیټ، که مته رخمی خو ی بۆ دهرده که ویت له شوکرانه

بۇيرى، دەزانىت ئەگەر ئەو نىعمەتە لەسەرى بەردەوام بىت ئەو لە خىر و فەزل و چاگەى خواوھىيە، ئەگەر لىشى سەنئەتەو ديارە ئەو نىعمەتە شياوى نىيە بۆيە لىي سەندۇتەو، ئەگەر بەو جۆرە بىرى كىردەو ئەو ھەر كاتىك خۇدا نىعمەتى زياتر بداتى، ئەو زياتر ملکہ چ و زەلەل دەبىت لەبەر دەستى خوا، زياتر سوپاسى دەكات، زياتر دەترسى كە خوا نەو ك لىي بسەنئەتەو، لەبەر ئەو ھى بەتەواوى سوپاسى نەكردو، ھەر وەك چۆن نىعمەتى خۆى لەوانە ساندەو، كە نىعمەتەكەيان نەناسى و ھەقى خۆيان پى نەدا، چۈنكە ئەگەر سوپاسى نىعمەتى خۇاى نەكرد و بەلكو پىچەوانەى كىرد ئەو خۇدا لىي دەسەنئەتەو ھەر وەك خۇاى گەورە دەفەرموئى:

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ

يَاْعَلَمُ بِالشَّكْرِينَ﴾ (الانعام: ۵۳)، واتە: ھەر بەو شىو ئىمە ھىندىكىيان بە ھىندىكىيان تاقى دەكەينەو، تا بلىن: ئايا ئەوانە خۇا پىزى لىناون لە ناوماندا؟! ئايا خۇا زانا نىيە بە سوپاسگوزاران.

ئا ئەوانە نىعمەتيان ناسىو و ھەريان گرتو و خۇشيان ويستو، سوپاس و ستايشى خۇايان لەسەر كىردو خۇاى گەورە دەفەرموئى: ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾

(الانعام: ۱۲۴)، واتە: كاتىك ئايەتىكى قورئانيان بۇ بىت دەلەن: ئىمە ھەرگىز ئىمان ناھىنن ھەتا ويئەى ئەو ھى كە بۇ پىغەمبەران ھاتو بە ئىمە نەبەخشرىت، خۇا زانا بەو دل و دەروونەى كە شايسەتە كە پەيامى خۆى تىدا دابىت.

ھۆكاری سەرگەردانی مەوۇق

ئەگەر بېنىت مەوۇق سەرگەردانە ئەو ھۆيەكەي ئەو ھەيە شىاۋنە بەو ھەي بە نىعمەتى خۋاي گەورە شاد بېت، بەلكو ئەگەر نىعمەتیشى پى بېخىرىت، دەلىت: ئەمە مولكى خۆمە، ئەم سەرۋەت و سامانەم بۆيە پى دراۋە چونكە مەن شىاۋم ھەر ۋەك خۋاي گەورە دەفەرموۋى: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸)، واتە: دەيووت: ئەم سەرۋەت و سامانەم بەھۆي زانست و زانىارى خۆم پىم دراۋە. (الفراء) لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا دەفەرموۋى: دەلىت: مەن پىزىم ھەيە لاي خوداۋ شىاۋم بۆيە ئەم سەرۋەت و سامانەي پى داۋم.

(مقاتل) دەفەرموۋى: دەلىت: ئەم سەرۋەت و سامانەم پىدراۋە، چونكە خوا خىرى لە مەن بەدى كىدوۋە.

(عبداللەي كوپى)(الحارث) باسى پىغەمبەر (سلىمان)ى دەكرد كە خوا چ مولكىكى پى بەخىشبوۋ پاشان ئەو ئايەتەي خويندەۋە: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (النمل: ۴۰)، واتە: ئەمە لە فەزلى و بەخىشەكانى پەرۋەردگارمە بۆ ئەو ھەي تاقىم بىكەتەۋە، كە ئايا سوپاسگوزار دەبىم يان سېلە.

(سلىمان) نەيووت: (هذا من كرامتي) واتە: ئەم سەرۋەت و دەسەلاتەي پىم دراۋە لەبەر پىزى خۆمە، پاشان باسى (قارون)ى كىدوۋ و ئەو ئايەتەي خويندەۋە: ﴿أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸)، واتە: ئەم سەرۋەت و سامانەم بەھۆي زانست و زانىارى خۆمەۋە پى دراۋە.

لېرەدا دەبىنەن كە (سلىمان) ئەو سەرۋەت و سامانەي بە فەزلى و مەنەتى خوا دەزانى و دەيووت: بۆ ئەو سەرۋەت و دەسەلاتەي پىداۋم تاكو تاقىم بىكەتەۋە كە

نایا سوپاسگوزارم یان نا، به لام (قارون) نه وهی به هه ولی شان و بالی خوی ده زانی و خوی پی به شیاو ده زانی.

هه وه ها خوی گه وره ده فه رموئی: ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ (فصلت: ۵۰)، واته: ناده میزاد دوی نه و دهر د و به لایه ی تووشی هاتبوو، خیر و خوشی به سهر دا بریژین و پی پی بجیژین، ده لیت: نه مه به په نجی شانی خوم په یدام کردوه.

به لی: مروئی نیماندار نه و سهر و ت و سامانه ی هه یه تی به مولکی په روه ردگاری ده زانیت، که خودا به فزل و منه تی خوی پی به خشپوه، بی نه وهی مافی له سر خوا بیت، به لکو خوا خیریکه و له گه ل نه ویدا کردوه، خوا بوشی هه یه پی نه به خشی، جا نه گه ر پی نه به خشی وانا گه یه نیت که مافیکی لی پیشیل کردوه.

نه گه ر مروف ناوا بیرنه کاته وه نه وه و ده زانیت که نه و شیاوه به و شته، بویه له خوی بای ده بیت به و نیعمه ته و له سنور دهر ده چیت، خوی له خه لکی به چاکتر و به پرتر ده زانیت و شانازی و فه خری پی ده کات، هه ر وه ک خوی گه وره ده فه رموئی: ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُفُّرُ ۖ وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي﴾

﴿لَفَجَّ فَخُورٌ﴾ (هود: ۹ - ۱۰)، واته: مروف نه گه ر تامی خوشیمان پی چیژاند و پاشان لیمان سنده وه، بیگومان نا ئومیدی و کوفرا نه بژی ری ده کات، نه گه ر پاشی لی قه ومانیش شادمانیمان پی دا، هه لبه ته ده لیت: ناخوشیه کان لی په وینه وه، به کیف ده بیت و به خوی هه لده لی.

خوی گه وره زه می کردوه که بی ئومید و کوفرا نه بژی ری ده بیت له کاتی نه وهی که تا قی ده کاته وه به به لا و نه هه مه تی، زه می کردوه که دلخوش و له خوبایی ده بیت نه گه ر به نیعمه ت تا قی بکاته وه، نه و مروفه کاتیک ناخوشی لی ده په ویته وه، له باتی سوپاس و شوکرانه بژی ری و ستایشی خوا بکات ده لیت: (ذهب السيئات

عنی) واته: ناخوشیه کانم لی پوهیه وه نه گهر بیگوتایا: (اذهب الله السيئات عني برحمه و منته) واته: نه م ناخوشیانم به رحمت و منتهی خوا لی پوهایه وه. نا نه مه به م جوړه زه م لیکراو نیه، به لکو چاکیشه.

جا نه گهر خوا نه مهی له دلی بهندهیه ک به دی کرد، نه وه گهره ترین هوکاره بۆ سرگهردانی نه و بهندهیه و فهراموش کردنی خوا بۆی، چونکه نه و مروقه شیایوی به خشش و نیعمتهی خوا نیه هر وه ک خوی گهره ده فهرمووی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۚ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ (الانفال: ۲۱ - ۲۲)، واته: خراپترین گیاندار له لای خودا نه و که پو لالانن که و اهیج تی ناگن، خو نه گهر خوا خیری تیادا به دی بکردنایه، نه وه وای لی ده کردن که حق و راستی بییستن، خو نه گهر حه قیشیان پی بییستنایه، نه وه هر پوویان لی وهرده گپرا و خویان دهوارد.

لیړه دا خوی گهره نه وه پوون ده کاته وه که نه وانه شیایوی نه وه نین نیعمتهی خوا وهرگرن، له گهل نه ودهش که شیایوی نه و نیعمته نین پیگریکی تریشمان تیا به دی ده کری، نه ویش پوو وهرگپران و خو لی بواردنه دوا ناسینیشی.

نه وهی پیویسته بزانیته نه وهیه، هوکاری سرگهردانی مروقه فهراموش کردن و وازلپهینانیه تی له سر نه و شیوهی له سهری دروستکراوه، هوکاری سهرفرازی نه وهیه که چونکه شیایوی سهرفرازییه خوا نیعمتهی له گهلدا ده کات، هوکاری سهرفرازی له فزلی خوا وهیه، خوی گهره به دیهینهری سهرفرازی و سرگهردانیه، هر وه کو چون به شهکانی زه وی دروستکردووه، که هیندیکی شیایوی پوهه ک لی شین بوونه هیندیکیشی شیوا نیه، درهختی دروستکردووه، هیندیکی به رووبوم ده دا هیندیکیشی نایدا، ههنگی دروستکردووه سازاوه که ههنگوین ببه خشش، به لام زهرده واله وانیه، هیندی پوخی پاکیشی دروستکردووه، که شیاه بۆ زیکو و شوکرانه بژیړی و یه کتاپه رستی و ناموژگاری و شکواری خوا، هیندی پوخی پیسیشی دروستکردووه که شیایوی نه مانه نین، به لکو شیایوی دژی نه مانه یه.

ثاوی کردنه وهی خوا

(شیخ الاسلام، ابن تیمیة) (ره حمتهی خوا لیبیت) دهفه رموی^(۱) خواهی گه وره دهفه رموی: ﴿آلَمَ ۝۱﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۹﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۱۱﴾﴾ (العنكبوت: ۱ - ۱۱).

واته: الم، ثایا خه لکی لایان وایه، هه ر بلین: ئیمه ئیمانمان هیئاوه، وازیان لی ده هیئری و ثاوی نا کرینه وه؟ بیگو مان ئیمه نه وانهی پیئش نه مانیشمان ثاوی کردوته وه به جوړه ها شیوه، تا خواهی گه وره نه وانهی راستیان کردووه ده رکه ون، دروژنه کانیش ده رکه ون، ثایا نه وانهی خراپه و نادروستی ده که ن وا ده زانن که له

دهستان دهردهچن و دهرباز دهن؟! نای چند خرابه نه و برپاره‌ی که دهیده‌ن، نه‌وه‌ی که ناواته خوازه به دیداری خوا شاد بیت، با دلنیا بیت که کاتی دیاریکراوی خوا و ساتی سهرمه‌رگ هر دیت، بیگومان نه و خواجه بیسهره و زانایه، نه‌وه‌ش که هه‌ول و کوشش ده‌کات له پیناوی خوا، بیگومان قازانج و سودی هه‌ول و کوششه‌که‌ی هر بۆ خویه‌تی، چونکه به‌پاستی خوا بی نیازه له هه‌موو خه‌لکی، نه‌وانه‌ی ئیماندارن و ئاکار چاکن، هه‌له و گوناهیان ده‌سپینه‌وه و به چاکتر له‌وه‌ی که ده‌یانکرد پاداشتیان ده‌دهینه‌وه، ئیمه فەرمانمان داوه به ئینسان که چاک ره‌فتار بیت له‌گه‌ل دایک و باوکیدا، خو نه‌گه‌ر زۆریان لی‌کردیت تا هاوبه‌شیم بۆ برپار بدهیت، بی نه‌وه‌ی زانست و زانیاریان هه‌بیت له‌م باره‌یه‌وه، به‌گوئیان مه‌که، دلنیاش بن که گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای منه، نه‌و کاته ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه له‌و کرده‌وانه‌ی که نه‌نجامتان ده‌دا، نه‌وانه‌ی ئیمانیاان هیناوه و کاری چاکه‌یان نه‌نجامداوه، بیگومان ده‌یانخه‌ینه ریزی چاکه‌کارانه‌وه، هیندیک له‌خه‌لکی هه‌ن ده‌لین: ئیمانمان هیناوه، جا کاتیک له‌به‌ر خوا تووشی ئازار و ناخۆشی ده‌بن و ده‌زانن ئازاری خه‌لکی وه‌کو سزای خوا وایه، خو نه‌گه‌ر له‌په‌روه‌ردگاره‌وه سهرکه‌وتنیک بیت، ده‌لین: ئیمه‌ش هاوکاران بووین، مه‌گه‌ر خوا له‌وه‌ی که له‌سینه‌ی خه‌لکیدایه‌ شاره‌زاتر و ئاگادارتر نه‌یه؟ بیگومان خوا ئیمانداران باش ده‌ناسیت و منافقانیش باش ده‌ناسی.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (البقره: ۲۱۴)، واته: نایا لاتان وایه هه‌روا به‌ئاسانی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه، مه‌گه‌ر نمونه‌ی ئیماندارانی پیشووتان بۆ باس نه‌کراوه، که تووشی ناخۆشی و ته‌نگانه و گرانی و نه‌داری بوون و ته‌کانیاان خواردوو و زۆریان بۆ هاتوو به‌پاده‌یه‌ک، هه‌تا پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه له‌گه‌ل‌یاندان، ده‌یانگوت: که‌ی په‌روه‌ردگار سهرکه‌وتن ده‌به‌خشیت؟

ئاگادار بن و دلتيا بن سەرکەۋىتى خوا نىزىكە .

خەلكى كاتىك خوا پىڭمەبەرانىان بۆ دەنىرئىت دوو ۋە لامىيان بۆ پىڭمەبەران
ھەيە :

– يان دەلئىن: ئىمانمان ھىنا .

– يان دەلئىن: ئىمانمان نە ھىنا و بەردەوام دەبن لەسەر خرابەكارىيەكانىاندا .
جا ھەر كەسىك بلى: ئىمانم ھىنا ئەۋە پەرۋەردگار تاقى دەكاتەۋە تاكوپاستىگۇ و
دروڭن لىك جىيايىتەۋە، بەلام ئەۋەى نالئىت: ئىمانم ھىنا وا نەزانئىت پەرۋەردگارى
خەلە تاندوۋە و خوا تاقى ناكاتەۋە .

بەلى: ئەۋە سوۋنەتى خوايە پىڭمەبەران بۆ خەلكى پەرۋانە دەكات خەلكى بە
دروڭيان دەزانن و ئازاريان دەدەن خۋاى گەۋرە دەفەرموۋى: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ (الانعام: ۱۱۲)، واتە: ھەرۋەھا بۆ ھەموو
پىڭمەبەرىك دوزمىنىكىمان لە شەيتانەكانى ئىنس و جنۇكە سازاندوۋە .

خۋاى گەۋرە دەفەرموۋى: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ جُنُونٌ﴾ (الذاريات: ۵۲)، واتە: ھەرۋەھا بەر لەمانەش ھەر وابوۋە، ھەر كاتىك
پىڭمەبەرىكىيان بۆ ھاتوۋە گوتىانە: يان جادوگەرە، يان شىتە .

ھەرۋەھا دەفەرموۋى: ﴿مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ (فصلت: ۴۳)،
واتە: ھەرچى بە تۆ گوترا بىت، بە پىڭمەبەرانى پىش تۆش گوتراۋە .

ھەر كەسىك ئىمان بە پىڭمەبەران بەيئى و گوپرايەلىان بىكات، ئەۋە دزايەتى
دەكەن و ئازارى دەدەن، خۋاى گەۋرە بەم شىۋە بە ئىش و ئازار تاقى دەكاتەۋە،
ئەۋەى ئىمانىش بە پىڭمەبەران نە ھىنى، ئەۋە لەلايەن خواۋە سزا دەدرىت، كە
ئىش و ئازارى سزاي خوا زۆر گرانتر و بەردەوامترە .

کەواتە: دەبێت ھەر ھەموو کەسێک ئێش و ئازار بچێژێت جا ئیماندار بێت، یان کافر بێت، بەلام ئیماندار سەرەتا لە دنیادا کەمێک ئێش و ئازار دەکێشێت، پاشان ئەوێ بۆ دەبێت سەر فرازی لە دنیا و قیامت، بەلام کافر سەرەتا لە دنیادا کەمێک خوشی دەچێژێت، پاشان بۆی دەبێت بە ئێش و ئازار.

پیاویک پرسیاری لە ئیمامی (الشافعی) کرد و وتی: باوکی (عبدالله) ئایا کام لەم دووانە فەزلیان زیاترە، پیاویک دامەزراو بێت، یان تاقی بکێتەو؟ ئیمامی (الشافعی) لە وەلامدا فەرمووی: مەژۆ دامەزراو نابێت تاکو تاقی نەکێتەو، چونکە خوای گەورە (نوح) و (ابراھیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) (سەلامی خویان لێبێت) تاقی کردووە جا کاتێک خۆراکێ بپوون خواش دامەزراوی کردن، با کەس گومانی و نەبات کە بە تەواوی رزگاری بوو لە ئێش و ئازار.

بەپاستی خائێکی گەرم ھەبە پێویستە مەژۆی ژیر لێی بە ئاگا بێت، ئەویش ئەو ھەبە ھەموو کەسێک تووشی ئازار دەبێت — لەلایەن خەلک و خەزم و کەسیەو — لەبەر ئەوێ مەژۆ عادەتی وایە تێکەڵی خەلکی دەبێت، خەلکیش ھەموو جۆرە بۆچونیکیان ھەبە، جا بۆیە داوای لێ دەکەن کە بۆ چوونی ئەوان پەسەند بکات، ئینجا ئەگەر پەسەندی نەکرد ئازار و سزای دەدەن، بەلام ئەگەر پەسەندی بکات، ئەو ھەر تووشی ئازار و سزا دەبێت، جارێک لەلایەن ئەوانەو، جارێکیش لەلایەنی خەلکی ترەو، ئەگەر مەژۆ لە حاڵی خۆی و خەلکی ووردبێتەو شتی زۆر لەم بارەبەر بەدی دەکات وەک ئەوێ کەسانێک کە حەزیان لە داوین پێسی و سەتم کردن و شێرک بپێار ھەبە بە ھێندێ ووتە پوچەل بە ناوی دینەو ئەو گوناھانە ئەنجام دەدەن وەک خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ (الاعراف: ۳۳)، واتە: بێی: بەپاستی پەرەردگارم ھەرچی گوناھ و خراپەیک ھەبە حەرامی کردوو چ ئەوانە ئاشکران چ ئەوانە پەنھان،

هموو گوناھ و دەست درێژیهکی به ناحەقی حەرام کردووه، ھەروەھا حەرامی کردووه شەریک بۆ خوا دانان بەبێ ئەوەی هیچ بەلگەیەکتان بە دەستەوہ بیّت، حەرامی کردووه لە خۆتانەوہ بە ناوی خواوہ شت بلێن.

دەبینی جاری وا ھەیه کەسیکی موسڵمانی چاک بە ناچاری تیکەلی ئەو خەڵکە خراپانە دەبیّت کە ھەردوولا لە یەک شوێن دانە وەک شوقە، یان دوکان، یان قەیسەری، یان قوتابخانە، یان لە کارێک پیکەوہن، یان لە گوندن لەگەڵ یەکن، یان لە پێگادا، یان لە شارێک پیکەوہن، یان لە شوێنێکی تر، ئەو موسلمانانە بیانەوی ھەر شتێک بکەن دەبیّت ئەوانە ی لەگەڵیان قایل بکەن، یان لە خراپەکانیان بێ دەنگ بن.

بەئێ: ئەو کەسە خراپانە داوا لە موسڵمانە چاکەکان دەکەن کە کارە خراپ و بۆچوونەکانیان پەسند بکەن، یان بێ دەنگ بن لە خراپەکانیان، ئینجا ئەگەر ھاتوو خراپەکانیان پەسند کرد و لێی بێ دەنگ بوون، ئەوہ لە بەلا و فیتنە ی ئەوان سەلامەت دەبن، بەلام بەسەریان زال دەبن و سوکایەتیاں پێ دەکەن کە زۆر خراپترە لەوەی کە پێشتر لێی دەترسان، وەک ئەوەی داوا ی شایەتی دانی بە درۆیان لێ دەکەن، یان بەناوی دینەوہ فتوایەکی گەندەلیان بۆ بدەن بۆ ئەوەی پێگایان بۆ خۆش بکات بۆ خراپە و ستم، ئەوکات ئەگەر گوێزپایەلی نەکردن ئەوہ ئازاری دەدەن و دژایەتی دەکەن، ئەگەر گوێزپایەلیشیان بکات، ئەوہ بەسەریدا زال دەبن و سوکایەتی پێ دەکەن زۆر لەوہ زیاتر کە ئەو لێی دەترسا، بپوانە (معاویە) نامە یەکی بۆ (عائشە) ی دایکی ئیمانداران نووسی کە ئامۆژگاری بکات، (عائشە) (رضی اللہ عنہا) بەو شتوہ بۆی نووسی (سَلَامٌ عَلَيْكَ) لە پێغەمبەر م بیستووہ ﷺ کە دەیفەرموو: ((مَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَّاهُ اللَّهُ مُؤْنَةً النَّاسِ وَمَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَّهَ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ))^(۱)، واتە: ھەر کە سێک

په زامه ندى خوا به ده ست بېنېت گوى نه داته په زامه ندى خه لکى، نه وه خواى گوره خه لکى بؤ مه يسر ده کات، به لام هر که سيک په زامه ندى خه لکى پيش په زامه ندى خوا بخت، نه وه خوا کاره کاني ده سپړيته خه لکى.

نه گر خوا هيدايه تى که سيک بدات و سهر فرازى کردبېت، نه وه تووشى نه و کاره حه رمانه نابېت و نارام ده گريت له سره نازاردان و دژايه تى کردنى مل هوپان، پاش نه وه ي نارامى گرت سهر فرازى دنيا و قيامه تى چه نگ ده که ويټ، هه روه کو چوڼ پيغه مبه ران و شوين که وتوانيان و زانايان و پياوچاکان نازارداون و دژايه تيان کراوه، به لام نه وان ناراميان له سره گرتووه.

بېگومان ده بېت نه وه ش بزاندريټ که هيڼدى جار دروسته له پواله ت په زامه ندى ده ربېرېټ، به لام له دله وده دا پټى پازى نه بېت، وه که نه وه ي که زورى ليکريټ کوfer بکات، نه م بابته جگه له م باسه قسه ي ليکراوه به دريژى.

نه وه ي مه به ستمانه ليږده دا باسى بکه ين نه وه يه ده بېت هر هه موو که سيک به گوږه ي خوى تاقي بکريته وه، هه رگيز که س له تاقي کردنه وه پزگارى نابېت، جا بويه خواى گوره له زور شويندا باسى نه وه ي کردووه که ده بېت خه لکى تاقي بکريته وه، تاقي کردنه وه ش يان به خوڅشى يه، يان به ناخوڅشيه، نه وکات پټويسته مروؤ نارامگر و سوپاسگوزار بېت خواى گوره ده فهرمووى: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الكهف: ۷)، واته: هه رچى له سره پوى زه ويدا هه يه نيټه کردومانه به هوى پازاندنه وه تا تاقيان بکه ينه وه، که کاميان کاروکرده وه ي چاکتر نه نجام ده دهن.

هه روه ها ده فهرمووى: ﴿وَيَبْلُوهُمْ بِالْإِخْسَانِ وَالْإِسْقَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الاعراف: ۱۶۸)، واته: به خوڅشى و ناخوڅشى تاقيمان کردنه وه بؤ نه وه ي بکه ريټنه وه.

ده فهرمووى: ﴿فَأَمَّا يَا أَيُّكُمْ مَنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى

﴿۱۲۳﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿طه: ۱۲۴﴾، واته: نه گهر هیدایه تی منتان بۆ هات، نه وهی شوینی هیدایه تی من بکه ویته، نه گومرا ده بیته نه تووشی نه گبه تی ده بی، هر که سیکیش پشت له قورئان بکات، بیگومان تووشی ژیانیکی تهنگ ده بیته، له پوژی قیامه تیشدا به کویری حه شر ده کرین.

له نایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿أَمَرَ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ (ال عمران: ۱۶۲)، واته: نایا ئیوه واده زانن هر ئاوا به ئاسانی ده چنه به هه شت؟! که هیشتا خودا ده ری نه خستوه کامتان خه باتکاری کردوه کامتان خوراگربوونه.

نه فسی مروڤ پاک نابیته وه و گه شه ناکات تاکو به به لا پاک نه کریته وه، وه ک زیتر که چۆن پاک و چاکه که ی له پیس و خراپه که ی جیا ناکریته وه تا به کوره پاک نه کریته وه.

هر خراپه یه ک تووشی مروڤ ده بیته نه وه له نه فسی خراپ و نه فام و سته مکاری خۆیه تی خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹)، واته: هر چیت بۆ پیش دیت له خیر و چاکه، نه وه له خواوه یه، هر چی ناخۆشیه کیشت بۆ پیش دیت، نه وه دهستی خۆتی تیا به.

مه روه ها ده فه رمووی: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مَصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ (ال عمران: ۱۶۵)، واته: ئاخو کاتێ زیانتان له دووژمن پیگه یشت که جارێکیش دوو نه وه نده زیان لیدان هیچ پرسیتان زیانه که مان له چی بوو؟ بلی: له خۆتان وه بوو.

له نایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ (الشوری: ۳۰)، واته: هر به لا و نه هه مه تیه کتان به سه ر

بیت، نه‌وه له نه‌نجامی نه‌و کاروکرده‌وانه‌یه که به ئاره‌زووی خۆتان نه‌نجامتان داوه
- که چی خوای گه‌وره- له زۆربه‌ی گونا‌هه‌کانیشتان ده‌بوو‌یت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳)، واته: خودا ده‌روی چاکه‌ی له هه‌ر گه‌لیکدا کرد‌بیت‌ه‌وه،
هه‌تا نه‌وان بیری خۆیان نه‌گۆپی‌ی، قه‌ت خودا لێ‌ی نه‌گۆپی‌ون.

خوای گه‌وره له ئایه‌تیکی ترده‌فه‌رمووی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِّنْ وَّالٍ﴾ (الرعد: ۱۱)، واته: نه‌گه‌ر خوا بیه‌و‌یت به‌لایه‌ک به‌سه‌ر هه‌ر
میله‌تی‌کدا به‌ی‌ن‌یت، نه‌وه هیچ هه‌یزیک ناتوان‌یت به‌ری بگر‌یت، هیچ که‌سیش ناتوان‌یت
جگه‌ له خوا فریایان بکه‌و‌یت و پزگاریان بکات.

خوای گه‌وره که باسی سزای گه‌له‌کانی پ‌ی‌ش‌تر ده‌کات له ئاده‌مه‌وه تا کۆتای، له
هه‌موویدا ده‌فه‌رمووی: نه‌وانه‌ سته‌میان له نه‌فسی خۆیان کرد‌وو‌ه سته‌م‌کار بو‌ونه،
هه‌رگیز نه‌یفه‌رموو‌ه: سته‌م لێ‌کراو بو‌ونه، یه‌که‌م که‌سی‌ک‌یش که‌ دانی به‌ سته‌می
خۆ‌ی نا باوه ئاده‌م و دایه‌ حه‌وا بو‌وه که‌ ووتیان: ﴿فَلَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّا
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الاعراف: ۲۳)، واته: په‌روه‌ردگارا ئێمه
سته‌ممان له نه‌فسی خۆمان کرد، خۆ نه‌گه‌ر لێ‌مان خۆش نه‌بیت و به‌زه‌بیت پ‌ی‌ماندا
نه‌یه‌ته‌وه نه‌وه له خه‌ساره‌ته‌ندان ده‌بین.

خوای گه‌وره به (ابلیس)ی فه‌رموو: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
(ص: ۸۵)، واته: سو‌یند به‌ زاتی خۆم ده‌ب‌یت دۆزه‌خ پ‌پ‌ر بکه‌م له تو و له هه‌موو
نه‌وانه‌ی که‌ شو‌ینی تو‌ش ده‌که‌ون.

نه‌و که‌سانه‌ی شو‌ینی (ابلیس) ده‌که‌ون سه‌رگه‌ردان و گوم‌پان هه‌ر وه‌ک (ابلیس)
خۆ‌ی ده‌ل‌یت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۳۹- ۴۰)، واته: په‌روه‌ردگارم، ماده‌م
به‌هۆ‌ی ئه‌م ئینسانه‌وه منت سه‌رگه‌ردان و گوم‌پا کرد شه‌رت ب‌یت له زه‌ویدا هه‌موو

گوناه و تاوانیکیان لا جوان بکه م و هر هه موویان سرگرهردان و گومرا بکه م، تهنها بهنده دلسوزدهکانت نه بیت.

خوای گه وردهش پیی فهرموو: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (الحجر: ۴۲)، واته: برؤ چیت پیده کریت بیکه له بهر نه وهی بهنده چاک و پاکهکانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ دهسه لاتیکت به سهریاندانیه، تهنها نه وانهی سرکهش و یاخی و سرگرهردانهکانن شوینت دهکهوون.

بویه ده بینین پیشینانی چاکمان بهرده وام دانیان به ههلهی خویمان ناوه نمونهی (ابی بکر) و (عمر) و (ابن مسعود) کاتیک قسهیه کیان دهکرد دهیانوت: نه وه بوچوونی خوئمانه نه گهر پاست بوو و پیکا بوومان، نه وه له خواوهیه، نه گهر ههلهش بوو و نه وه له نه فسی خوئمان و شهیتانه وهیه خوا و پیغه مبه ر لای بهرینه.

له هه دیسی (القدسی) یشدا هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ له پهروهرداری دهگیریتته وه ده فهرموو: ((یا عبادي، انما هي اعمالكم احصوها لكم ثم اوفیکم اياها، فمن وجد خيراً فليحمد الله ومن وجد غير ذلك فلا يلومن الا نفسه))^(۱)، واته: نهی بهنده کانم هرچی دیته پیتان نه وه کرده وهی خوئانه، من نور به ووردی سهرژمیریان دهکه م بوئان، پاشان به ته وای دهیده مه وه پیتان، جا هرچی هاتوه پیتان کرده وهی خوئانه، نه گهر باش بوو سوپاسی خوای له سهر بکه ن، خو نه گهر به جوریکی تر بوو نه وه سهرزه نشتی خوئان بکه ن به س.

(۱) صحیح: رواه مسلم (۲۵۷۷)، و ابو داود (۲)، و الترمذی (۲۴۹۷)، و احمد فی ((المسند)) (۱۶۰/۱۵۴ و ۱۶۰/۱۵۵)، و این ماجه (۴۲۵۷).

چەند حەدیسێک لە سەردان پی‌دا هینانی بەندە بە هەلەکانی:

لە حەدیسێکی (صحیح) دا هاتوووە پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((سید الاستغفار، أن يقول العبد: اللهم انت ربي لا اله الا انت، خلقتني وانا عبدك، وانا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك عليّ وأبوء بذنبي، فاغفر لي إنه لا يغفر الذنوب إلا أنت، من قالها إذا أصبح مُوقِناً بها فمات من يومه دخل الجنة، ومن قالها إذا أمسى مُوقِناً بها فمات من ليلته دخل الجنة))^(١)، واتە: گەر دەهێت (الاستغفار) ان ئەو هیه بەندە بلیت: خۆیە تۆ پەرەردگارم، هێچ پەرستراویک نیە بە حەق جگە لە تۆ، بەدیت هیناوم و من بەندە تۆم، من تا بتوانم لە سەر ئەو پەیمان و بەلێنەم کە بە تۆم داوە، پەنات پی دەگرم لە خراپە تۆم ئەو هێت کە کردوومە، دان ئەهینم بەو نیعمەتانە بە سەرتدا پێزانووم، دان ئەهینم بە گوناھەکانم، لێم خۆشبە بە پاستی کەس لە گوناھ خۆش نابێت جگە لە تۆ، هەر کەسێک کاتیەک بە یانی دەکاتەو بە یەقینەو ئەمە بلیت، ئەگەر لەو پۆژەدا بمرێ دەچیت بە هەشت، هەر کەسێکیش کە ئیوارە دەکاتەو بە یەقینەو ئەمە بلیت، ئەگەر لەو شەو دا بمریت دەچیت بە هەشت.

(ابی بکر الصدیق) بە پێغەمبەر فەرموو ﷺ چی بلیت: ئەگەر بە یانی و ئیوارە کردەو، وە ئەگەر چوو سەر جیگا: پێغەمبەر ﷺ (ابی بکر الصدیق) ی فێرکرد ئەگەر بە یانی و ئیوارە کردەو، ئەگەر چوو سەر جیگا بلیت: ((اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ

(١) صحیح: رواه البخاری (٨٣/١١)، والنسائی (٢٧٩/٨)، والترمذی (٣٣٩٠).

أَجْرُهُ إِلَى مُسْلِمٍ))^(۱)، واتە: خاويە ئەى بەدبەينەرى ئاسمانەكان و زەوى، ئەى زاناي غەيب و ئاشكرا، پەرورەدگار و پادشاي ەموو شتىك، شايتى دەدەم كە ەيچ پەرستراويك نى بە حق جگە لە تۆ، پەنات پىدەگرم لە خراپەى نەفسى خۆم و خراپەى شەيتان و ھاويەش دانانى لەو ەى كە خراپەيەك بەينم بەسەر نەفسمدا يان بيئالينم لە موسلمانىكەو، كاتىك بەيانىت كەدەو ەى يان ئىوارەت كەدەو ەى ئەم نزاىە بكە.

پىغەمبەر ﷺ لە ووتەكانىدا دەيفەرموو: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ أَنْفُسَنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا))^(۲)، واتە: سوپاس بۆ خاوى گەورە، پەناى پىدەگرين، داواى لىبوردى لىدەكەين، پەنا دەگرين بە خوا لە خراپەى نەفسماندا و لە كەدەو ەى خراپماندا.

لە فەرمودەيەكى تر پىغەمبەر ﷺ دەفەرموو: ((إِنِّي أَخِذُ بِحُجْرَتِكُمْ مِنَ النَّارِ وَأَنْتُمْ تَتَهَاوَتُونَ تَهَاوَتَ الْفَرَّاشِ))^(۳)، واتە: من كەمەرتانم گرتوو ەى تاكو نەچنە ناو ئاگرەو، كەچى ئىو ەى وەكو پەپولە خۆتان پادەپسكىنن و خۆتانى تىدەھاوین.

پىغەمبەر ﷺ لىرە مەوئى تاوانبارى بە پەپولە چواندو، لەبەر نەفامى و جولى بە پەلەى، چونكە پەپولە ەيچ نازانى و بە پەلەش جوولە دەكات.

لە ەدىسىكى تردا ەاتوو دەفەرموو: ((مِثْلَ الْقَلْبِ، مِثْلَ الرِّيشَةِ مُلْقَاةً بِأَرْضٍ فَلَاةٍ))^(۴)، واتە: نمونەى دىل وەكو نمونەى پەپىك وايە كە لە بىابان فپىدراو. ئەو ەش ديارە كە پەر چۆن بە ئاسانى بە ەوادا دەچىت، بۆيە بە و كەسەش دەگووتى: كە گوپرايەلى كەسىك دەكات كە دەيچەوسىنىتەو ەى (انە استخفە) واتە:

(۱) صحيح: رواه ابو داود (۵۰۶۷)، والترمذى (۳۳۸۹)، و احمد فى ((المسند)) (۱۹۶/۲)، وحاكم (۵۱۳/۱).

(۲) صحيح: رواه النسائى (۱۰۵/۳)، و ابو داود (۲۱۱۸)، والترمذى (۱۱۰۵).

(۳) صحيح: رواه البخارى (۲۷۴/۷)، ومسلم (۲۲۸۴)، والترمذى (۲۸۷۷)، و احمد فى ((المسند)) (۳۱۲/۲).

(۴) سنده حسن: كما قال الالبانى فى صحيح جامع (۵۷۰۹).

به سووکی زانی و سه رگه ردانی کرد، ده بینین له باره ی فیرعه ونه وه ده گووتریت:
﴿فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ﴾ (الزخرف: ۵۴)، واته: (فرعون) هیچ نرخی بۆ دانه نا
بۆ گه له که ی و به سووک سهیری ده کردن و سه رگه ردانی کردن، نه وانیش گوپرایه لی
بوون.

خوا ی گه ورده ش ده فه رمووی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ﴾ (الروم: ۶۰)، واته: ئارام بگره، به لئینی خوا دیته جی، نه کا نه وانه ی به
گومانن، تو له ریی حق بترازینن و سووکت بکه ن.

چونکه (الخفيف) بئ هیز، جیگیر نابئ و ده پوخی، به لکو خاوه ن یه قین دامه زراو و
جیگیر ده بیئت، جا (اليقين) جیگیر بوون و دامه زرانندی ئیمانیه له دل به زانست و
کرده وه، جاری واش هیه به نده زانستیکی چاکی هیه، به لام له کاتی پیش هاتنی
به لا ده پوخی، بۆیه نه فسی مڕۆڤ له په له یی و خراپی و تووپی به ئاگر چوینراوه،
ئاره زوواته کانی له ئاگره و شه ی تانیشت له ئاگره، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی:
(الغضبُ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالشَّيْطَانُ مِنَ النَّارِ، وَانَّمَا تَطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ
فَلْيَتَوَضَّأْ) ^(۱)، واته: تووپی له شه ی تانه وه یه، شه ی تانیشت له ئاگر دروستکراوه،
ئاگریشت به ئاو ده کوژیته وه، که واته هه ر که سیك له ئیوه تووپی بوو با ده ست نوێژ
بشوریت.

لە ھەدىسىكى تردا ھاتووہ: ((الغضب جمرة توقد في جوف ابن ادم، ألا ترى إلى حمرة عينيه وانتفاخ أوداجه))^(۱)، واتە: تووپردى ۋەك پشكۆيك ۋايە كە لە سىنگى مەوۇفدا ھەلەگىرسى، ئايا نابىنن كە چۆن چاۋى سوور دەبىت و پەگى لاملى ھەلەستى.

ئەمە ھەلچوونى و كولانى خوینى دلە بۆ تۆلە سەندەنە، لە ھەدىسىكى تردا ھاتووہ پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((إن الشيطان يجري من ابن ادم مجرى الدم))^(۲)، واتە: خەتەرە ۋە سۈسەى شەيتان لەگەل خوینى نەۋەى ئادەمدا دىت و دەروات.

خۇپاراستن لە شەيتان:

دووپىاۋ لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ بوو بە شەپە جىئويان، يەككىيان زۆر تووپە بوو بۆيە پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: من ووشەيك دەزانم ئەگەر ئەو كاپرايە بىلەت ئەو پەكەى دەنىشەتە، ئەویش ئەوہە، كە بلىت: ((اعوذ بالله من الشيطان الرجيم))^(۳)، واتە: پەنادەگرم بە خوا لە شەيتانى نەفەت لىكراو.

خوای گەورەش دەفەرموۋى: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾^(۲۴) وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حَظٍ عَظِيمٍ^(۲۵) وَمَا يَزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^(۲۶) (فصلت: ۳۴ - ۳۶)، واتە: بە جوانترین و چاكتىن شىۋەبەرەنگارى خراپە و نادروستى بكە، ئەۋكاتە ئىتر دەبىنىت ئەۋەى كە لە نىۋان تۆۋ ئەۋدا دوۋژمنايەتى و ساردىك ھەيە، دەبىتە دۆستىكى دلسۆز و گىيانى بە گىيانى، كەسىش ناتوانىت

(۱) رۋاھ احمد فى المسند (۱۹/۳) و الترمذى (۲۱۹۲) لە سەندەكەى (على كوپى (زىدى كورى (جەدان) ھەيە كە (ضعيف) لەگەل ئەۋفدا (الترمذى) بە ھەدىسىكى (حسن)ى داناوہ.

(۲) صحيح: رۋاھ البخارى (۲۴۰/۴)، ومسلم (۲۱۷۵)، و ابو داود (۲۴۷۰)، و احمد فى ((المسند)) (۳۳۷/۶).

(۳) صحيح: رۋاھ البخارى (۴۲۱/۱۰)، ومسلم (۲۶۱۰)، و ابو داود (۵۷۸۱)، و الترمذى (۳۴۴۸).

به و پهفتاره هستیت جگه له وانهی که نارامیان گرتوه، ههروه ها که سیش ناتوانیت هه لوپستی و بنوینیت جگه له که سیك نه بیت که خاوه نی به هره یه کی گه وه بیت، هه رکتی له شهیتانه وه خه تهره و خه یالی نادرست له دل و دهرووندا دروست بوو، گورج په نا به خوا بگره، چونکه به پراستی خوی گه وه بیسه ر و زانایه.

خوی گه وه ده فره رموی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۸۸) خذ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ (الاعراف: ۱۹۹ - ۲۰۰)، واته: چاو بیوشه و فره مان به کاری چاکه بکه و وازیننه له و نه زانانه، هه رکتیکش خه یالاتیکی خراپت له شهیتانه وه به دلدا هات، هه ر په نا به خوا بگره، بیگومان خوی گه وه بیسه ر و زانایه.

ههروه ها ده فره رموی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ (۱۶) وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ (۱۷) وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (۱۸) (المؤمنون: ۹۶ - ۹۸)، واته: به چاکترین و جوانترین شیوه پال به خراپه و هه له کان بنی، خه مت نه بیت نیمه چاک ناگدارین له گوفتار و قسه ی ناره وایان، بلای: پهروه دگارا من په نا ده گرم به تو له هه مو خه تهره و خه یالاتیکی شهیتانه کان، په نا ده گرم به تو نه ی پهروه دگارم، که نه وان دین به لاهه وه.

به پشتیوانی خوی گه وه ته و او بووم له وه رگیژان و پوخت کردنی

نهم کتیبه، خودایه زور سوپاست ده که م که یارمه تیت

دام بق ته و او کردنی، خودایه داوات لیده که م

بۆم بکه ی به تویشووی قیامه ت،

واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین، حسبنا الله و نعم الوکیل.

ناوهرۆك

- ٥..... پێشهکی وه رگێپر
- ٧..... کورتیهك له ژيانى (ابن القيم)
- ١١..... وه فات کردنى:
- ١١..... سوود وه رگرتن له قورئان
- ١٦..... بنچینه ئیمانیانیهكان له سورهتى (ق) دا
- ١٩..... به لگهى زیندوو بوونهوهی پۆژى دواى
- ١٩..... نه و به لگانهى كه له قورئاندا هاتوون له سه ر پۆژى دواى، له سه ر سى
- ٢١..... يه كه م: دلى پۆشن ده بێت.
- ٢٣..... مانای (العى)
- ٢٨..... شەش په وشتى خەلكى دۆزه خ
- ٣٢..... باسکردنى چوار په وشتى به هه شتیهكان
- ٣٦..... شه رحى هه دیسى: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اَطْلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرٍ))
- ٤٠..... ته فسیری ئەم ئایه ته: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذُلُولًا﴾
- ٤٣..... پوون کردنه وهی سوپه تی (الفاتحه)
- ٤٦..... ناسینی خوا
- ٤٩..... شه رحى هه دیسى ((اللَّهُمَّ اِنِّی عَبْدُكَ، اِبْنُ عَبْدِكَ، اِبْنُ اَمْتِكَ))
- ٥٢..... مانای (العبودیه) به ندایه تی
- ٥٨..... (التوسل) پارانه وه به ناو و سیفاته کانی خودا
- ٦١..... جیاوازی مانای (الحنن) و (الهم) و (الغم):
- ٦١..... دل مه نزلگای خواناسی و خۆشه ویستی
- ٦٢..... دل دوو جۆره:
- ٦٤..... ورد به وه له قورئان
- ٦٧..... دلت به چی پر ده کەى؟!
- ٦٩..... ته فسیری (الهاکم التکاشر)
- ٧١..... چه ند نامۆزگاریه کی زیترین
- ٧٥..... که مته رخه می به رانبه ر خودا

- ۷۶ باسى غىرەت.....
- ۷۷ چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن.....
- ۸۱..... (ئەلى) كوپى (ابى طالب) - (سلمان)ى كوپى (الاسلام).....
- ۸۲..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن.....
- ۸۵..... خۇشەويستى بۇ پىغەمبەرىي خۇدا.....
- ۸۷ نەۋۋەنى دىنيا.....
- ۸۹..... سەيرە.. بە پاستى سەيرە.....
- ۹۰ ئەنجام دەرى حەرام.....
- ۹۱..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن.....
- ۹۳..... پىشتىكىدە قورئان و سۈنەت.....
- ۹۵..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن.....
- ۹۹..... پۈختە قىسان ئەۋەيە:.....
- ۱۰۰ ئاگا لە گەرەيى خۇدا بىت.....
- ۱۰۲..... يەكتاپەستى مۇۋەزىزگار دەكات.....
- ۱۰۳..... چىزۋەرگىرتن.....
- ۱۰۴..... پىگاي گەيشتن بە پەزەمەندى خۇدا.....
- ۱۰۵ تەقۋا و پەۋىشت جوانى دۈۋىشتى زۆر بەزىن.....
- ۱۰۶..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن.....
- ۱۰۷..... بىۋاي پتە و پىزگار دەكات.....
- ۱۰۹ كارەكانت بىسپىرە خۇدا.....
- ۱۱۰ پىشت بە خوا بىستە، خوا فەرامۇشت ناكات.....
- ۱۱۲..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن.....
- ۱۱۲..... زۆربەي خەلىكى لە سى پىگاۋە تۈۋىشى دۈزەخ دەبن:.....
- ۱۱۲..... خراپە كۆ دەبىتەۋە لە سى بىچىنە:.....
- ۱۱۵..... كامەرانى دىنيا و قىامەت.....
- ۱۱۷ تەفسىرى ئايەتى ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾.....
- ۱۱۸ ھەۋلەدان بۇ بەدەست ھىنانى زانست.....
- ۱۱۹..... ھالى زاناي بى عەمەل.....

- ۱۲۰ چەمكى له ژيانى پېغەمبەر
- ۱۲۳ خالى له خۇباي بووهكان
- ۱۲۵ دروستکردنى قەلەم و ئادەم
- ۱۳۰ چەند ئامۇزگارىهكى زېرپىن
- ۱۳۱ باسى قورئان
- ۱۳۵ كۆچكردنى پېغەمبەر بۇ مەدينە
- ۱۴۰ چەند ئامۇزگارىهكى زېرپىن
- ۱۴۴ باسى بېروادار و بى بېروا
- ۱۴۶ گوناھ و تاوان
- ۱۴۹ پشت ھەلگىردن له قورئان
- ۱۵۰ مەروۇقى دنيا ويست و مەروۇقى دنيا نەويست
- ۱۵۲ باسى زانست و زانىارى
- ۱۵۴ جۆرهكانى ئيمان
- ۱۵۵ تەوھكول و جۆرهكانى
- ۱۵۷ سكالاي خواناس و سكالاي نەفام
- ۱۵۹ ژيان له گوپرايهلى خوا و پېغەمبەر دايە
- ۱۶۶ تۆ نازانى خېر له چى دايە
- ۱۷۲ پېگاي به دەست ھېنانى زوھد
- ۱۸۰ بۇ تووشى نەھامەتى دەبيت
- ۱۸۲ خەرمانەى دىلان
- ۱۸۷ نمونەى زاناي بەد عەمەل
- ۱۹۱ نمونەى دىندارىكى نەزان
- ۱۹۳ ئيمان و زانست چاكتىن شتن
- ۱۹۶ ئەو ئيمانەى خوا و پېغەمبەر دەيانەويست
- ۱۹۹ چەند ئامۇزگارىهكى زېرپىن
- ۲۰۱ پېيازى ئيمانداران و پېيازى تاوانباران
- ۲۰۳ خەلگى له و باوهرەدا چوار جۆرن:
- ۲۰۶ دەشت ھەيە ھېچ سوودى نيه بۇ مەروۇقى

- ۲۰۸..... مۇۋى ژىر
- ۲۱۱..... بە پىشتىۋانى خوا كارەكانت ئەنجامدە
- ۲۱۳..... پۈۈ لە دىنى خوا بىكە
- ۲۱۶..... پىڭايەكى ئاسان بۇ گەيشتن بە پەزەمەندى خودا
- ۲۱۸..... ۋوتەي پەند ئامىز
- ۲۱۹..... زوھد و جۆرەكانى
- ۲۲۰..... ۋوتەي پەند ئامىز
- ۲۲۱..... ۋازمىنان لە فەرمانەكانى خوا
- ۲۳۴..... باسى زىكرى خوا و شوكرانە بژىرى
- ۲۳۸..... پىڭاي سەرفرازىي و گومپايى
- ۲۴۶..... كۆكردنەۋەي ھىدايەت و پەحمەت پىكەۋە، كۆكردنەۋەي گومپايى و
- ۲۵۲..... زىيانەكانى درۆ
- ۲۵۵..... چەند نەيتنى كە ئەم ئايەتە لە خۆي گرتوۋە:
- ۲۵۸..... نەفسى خۆت بناسى خواش دەناسى
- ۲۶۰..... زىيانەكانى گوناخ و ئارەزوۋات
- ۲۶۱..... لە ھەموو شىتەك ناۋەپاست بگرە
- ۲۶۵..... بە دلى پر لە تەقۋا دەگەي بە پەزەمەندى خودا
- ۲۶۸..... بىنچىنەي كارى چاك و خراپ
- ۲۷۰..... ھىمەت و نىيەتى بەرز
- ۲۷۱..... چەمكى لە ۋوتەكانى (عبداللەي كوپى (مسعود)
- ۲۷۸..... باسى ئىخلاص
- ۲۸۰..... تام و چىژ ۋەرگرتن
- ۲۸۳..... سوۋدى ۋازمىنان لە گوناھ
- ۲۸۵..... بە كارەكانت مەنازە
- ۲۸۷..... ئەۋ شتانەي پىگرن بۇ گەيشتن بە پەزەمەندى خودا
- ۲۹۰..... نىشانەي كامەرانى و سەرگەردانى مۇۋ
- ۲۹۲..... بىناغەي كارەكانت پتەۋ بىكە
- ۲۹۳..... بىناغەي كارەكانىش دوو جۆرە:

- ۲۹۶ سەرچاۋەكانى كوفر.....
- ۲۹۹ باسىكى زۆر گرەك و بە سوود.....
- ۳۰۱ ۋە لامدانە ۋەى گومانە پوچەكەيان:.....
- ۳۰۵ ۋە لامدانە ۋەى بەلگە پوچەكانيان:.....
- ۳۰۸ درەختى ژيان.....
- ۳۰۹ درەختى ئىخلاص و يەكتاپەرستى.....
- ۳۰۹ درەختى شىرك و درۆ و پيا.....
- ۳۱۰ پەلەكانى كامەرانى مەۋف.....
- ۳۱۳ باسى ھالى رۆح و لاشەى مەۋف.....
- ۳۱۶ ناسىنى خۋاى گەۋرە دوو جۆرە.....
- ۳۱۸ پارە چۈر جۆرى ھەيە.....
- ۳۱۹ دىل نەۋايى كەردنى ئيمانداران.....
- ۳۲۰ ۋىستەگەى ئيمان.....
- ۳۲۲ نىعمەتەكانى خودا.....
- ۳۲۳ ئەۋخەتەرەى بە دىلت دادىت؟.....
- ۳۲۹ فەرمۇ: بەرداغىك لە ئاۋى ئيمان.....
- ۳۳۳ ۋىستەگەى ئيمان.....
- ۳۳۴ بەلەيەكى نادىيار كە تۆ نازانى؟.....
- ۳۳۶ بە چ سىفەتىك خودا دەناسى.....
- ۳۳۷ فراۋانترىن جۆرى خواناسى.....
- ۳۴۱ پوۋنكەردنە ۋەى ھەدىسەكان:.....
- ۳۴۲ لەم بابەتە دا دوو چىن لە خەلكى بە ھەلە داچوۋنە:.....
- ۳۴۴ ئەم دوو بەشە كاميان بۆچوۋنەكانيان راستە:.....
- ۳۴۶ بەختەۋەرى لە پاستگۈيى دايە.....
- ۳۴۷ ۋىستەگەى ئيمان.....
- ۳۴۸ دەتەۋىت لە لاي خەلكى بە پىز بىت!!.....
- ۳۵۳ سەفەرەك بۆ دوا ھەۋارگە.....
- ۳۵۴ شەيتان لە (۳) دەرگاۋە دەچىتە دلى مەۋفەۋە.....

- ۳۵۵ پىڭاى سەرگە وتىن
- ۳۵۶ كى دەكەى بە ھاوپىت؟!
- ۳۵۷ چىزى ھە رام
- ۳۵۸ ويىستگە
- ۳۵۹ دلەت مۆلگەى خودايە يان شەيتان
- ۳۶۱ باسى يەكتاپە رستى
- ۳۶۲ تۆ خوات ھە يە بۆ دل تەنگى؟!
- ۳۶۳ باسى (الإنبابة)
- ۳۶۴ ويىستگە
- ۳۶۵ لە وتەكانى شىيخ (على)
- ۳۶۷ بىر لە چى دەكە يەوہ؟!
- ۳۷۰ ووتەى پەند ئامىز
- ۳۷۳ وەستان لەبەر دەستى خوا
- ۳۷۴ ويىستگە
- ۳۷۵ تەفسىرى چەند ئايەتتىك
- ۳۷۸ دلەت پەيوەستە بە چى؟!
- ۳۸۰ شوكرانە بژىرى خودا
- ۳۸۳ ھۆكارى سەرگەردانى مروف
- ۳۸۶ تاقى كوردنەوہى خوا
- ۳۹۵ چەند ھەدىسىك لەسەر دان پى دايىنانى بەندە بە ھەلەكانى:
- ۴۰۰ ناوہ پوك

Printed by

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing

التنفيذ الطباعي
دار المعرفة
للطباعة والتوزيع

Tel: 834301, 888030, Fax: 835614, Beirut-Lebanon
<http://www.marefa.com>

E-mail: info@marefa.com